

SUPPORT DE CURS
Ocupația: Inspector de protecție civilă
Cod COR: 123903

Descrierea ocupației

Inspectorul de protecție civilă este specialistul încadrat la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, instituțiilor publice și al operatorilor economici nominalizați în clasificarea din punct de vedere al protecției civile în funcție de tipurile de riscuri specifice.

Inspectorul de protecție civilă asigură permanent : coordonarea planificării și a realizării activităților și măsurilor de protecție civilă , pregătirea serviciilor de urgență, a salariaților și/sau a populației și asigură coordonarea secretariatelor tehnice ale comitetelor pentru situații de urgență, respectiv a celulelor pentru situații de urgență

Calitatea de *inspector de protecție civilă* se atribuie prin ordin sau prin dispoziție scrisă a angajatorului.

Poate fi încadrat în muncă sau în serviciu, după caz, numai după obținerea unui certificat de competențe profesionale în condițiile stabilite prin metodologia emisă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Inspectorul de protecție civilă are deprinderi privind comunicarea cu diferite categorii de interlocutori și lucrul în echipă. El deține cunoștințe solide în domeniul legislației de protecție civilă și privind managementul situațiilor de urgență, organizează și conduce pregătirea profesională în domeniu a membrilor serviciilor voluntare sau private pentru situații de urgență, îndeosebi a formațiunilor de intervenție în situații de protecție civilă, precum și instruirea în domeniu și educarea preventivă a populației și salariaților din responsabilitate.

Consiliază conducerea instituției/agentului economic/ localității pe probleme de protecție civilă, coordonează activitatea de prevenire, protecție și intervenție în situații de urgență și de protecție civilă, precum și organizarea restabilirii capacității de intervenție a serviciului de urgență la încheierea misiunilor specifice.

De asemenea, are competențe privind elaborarea/administrarea documentelor specifice activității de protecție civilă și gestionarea patrimoniului din cadrul serviciului de urgență ce funcționează în localitate, instituție sau operatorul economic în care își desfășoară activitatea.

UNITĂȚI DE COMPETENȚĂ

1 Comunicarea interactivă

2 Coordonarea activității echipelor de lucru

3 Planificarea activităților proprii

4 Dezvoltarea profesională a membrilor echipelor

5 Coordonarea planificării activităților și măsurilor de protecție civilă

6 Elaborarea documentelor specifice

7 Consilierea conducerii instituției pe probleme de protecție civilă

8 Organizarea realizării măsurilor de protecție civilă

9 Monitorizarea realizării măsurilor de protecție civilă

10 Gestionarea bunurilor din patrimoniu

Acte normative ce reglementează activitatea
de protecție civilă pe teritoriul României

a) de bază

- Lege nr.481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare (Legea 212/2006);

- H.G.R. nr.259/2005 privind înființarea și stabilirea atribuțiilor Centrului Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă
- H.G.R. nr.560/2005 pentru aprobarea categoriilor de construcții la care este obligatorie realizarea adăposturilor de protecție civilă, precum și a celor la care se amenajează puncte de comandă, cu modificările și completările ulterioare (H.G.R. nr.37/2006)
- H.G.R. nr.622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții cu modificările și completările ulterioare (H.G.R. nr.796/2005 și H.G.R. nr.1708/2005);
- H.G.R. nr.642/2005 pentru aprobarea Criteriilor de clasificare a unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice
- H.G.R. nr.1489/2004 privind organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații de Urgență cu modificările și completările ulterioare (H.G.R. nr.386/2006)
- H.G.R. nr.1490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare (H.G.R. nr.1514/2005 și H.G.R. nr.1648/2006)
- H.G.R. nr.1491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență
- H.G.R. nr.1492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale
- H.G.R. nr.1579/2005 pentru aprobarea Statutului personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare
- H.G.R. nr.1739/2006 pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu
- H.G.R. nr.2288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență
- O.G. nr.88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr.363/2002; O.U.G nr.25/2004 aprobată cu Legea nr.329/2004; O.U.G. nr.191/2005 aprobată cu Legea 155/2006)
- O.U.G nr.21/ 2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență cu modificările și completările ulterioare (Legea nr.15/2005)
- O.M.A.I. nr.158/2007 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind constituirea, încadrarea și dotarea serviciilor private pentru situații de urgență
- O.M.A.I. nr.647/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase
- O.M.A.I. nr.683/2005 privind aprobarea Procedurilor generice pentru colectarea datelor, validare și răspuns pe timpul unei urgențe radiologice
- O.M.A.I. nr.684/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică
- O.M.A.I. nr.712/2005 pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență cu modificările și completările ulterioare (O.M.A.I. nr.786/2005)
- O.M.A.I. nr.718/2005 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență

- O.M.A.I. nr.736/2005 privind instituirea serviciului de permanență la toate primăriile din zona de risc în caz de iminență a producerii unor situații de urgență
- O.M.A.I. nr.886/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice privind Sistemul național integrat de înștiințare, avertizare și alarmare a populației
- O.M.A.I. nr.1184/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în situații de urgență
- O.M.A.I. nr.1259/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de înștiințare, avertizare, prealarmare și alarmare în situații de protecție civilă
- O.M.A.I. nr.1433/2006 privind aprobarea tarifelor pentru eliberarea avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu și protecție civilă
- O.M.A.I. nr.1435/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă
- O.M.A.I. nr.1436/2006 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea activității de avizare a normelor și reglementărilor tehnice de apărare împotriva incendiilor, emise de ministere și celelalte organe ale administrației publice centrale
- O.M.A.I. nr.1474/2006 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, pregătire, desfășurare și evaluare a activității de prevenire;
- O.M.A.I. nr.1475/ 2006 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea și gestionarea riscurilor cauzate de căderile de grindină și secetă severă, a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență în domeniul fitosanitar - invazii ale agenților de dăunare și contaminarea culturilor agricole cu produse de uz fitosanitar și a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență ca urmare a incendiilor de pădure

DEFINIREA TERMENILOR ȘI EXPRESIILOR CARE SE FOLOSESC ÎN PROTECȚIA CIVILĂ

Bibliografie: Legea 481/2004

In sensul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele intelesuri:

a) dezastru - evenimentul datorat declansarii unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau modificari ale mediului si care, prin amploare, intensitate si consecinte, atinge ori depaseste nivelurile specifice de gravitate stabilite prin regulamentele privind gestionarea situatiilor de urgenta, elaborate si aprobate potrivit legii;

b) situatie de protectie civila - situatia generata de iminenta producerii sau de producerea dezastrelor, a conflictelor militare si/sau a altor situatii neconventionale care, prin nivelul de gravitate, pun in pericol sau afecteaza viata, mediul, bunurile si valorile culturale si de patrimoniu;

c) instiintare - activitatea de transmitere a informatiilor autorizate despre iminenta producerii sau producerea dezastrelor si/sau a conflictelor armate catre autoritatile administratiei publice centrale sau locale, dupa caz, in scopul evitarii surprinderii si al realizarii masurilor de protectie;

d) avertizare - aducerea la cunostinta populatiei a informatiilor necesare despre iminenta producerii sau producerea unor dezastre;

e) prealarmare - transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare catre autoritati despre probabilitatea producerii unui atac aerian;

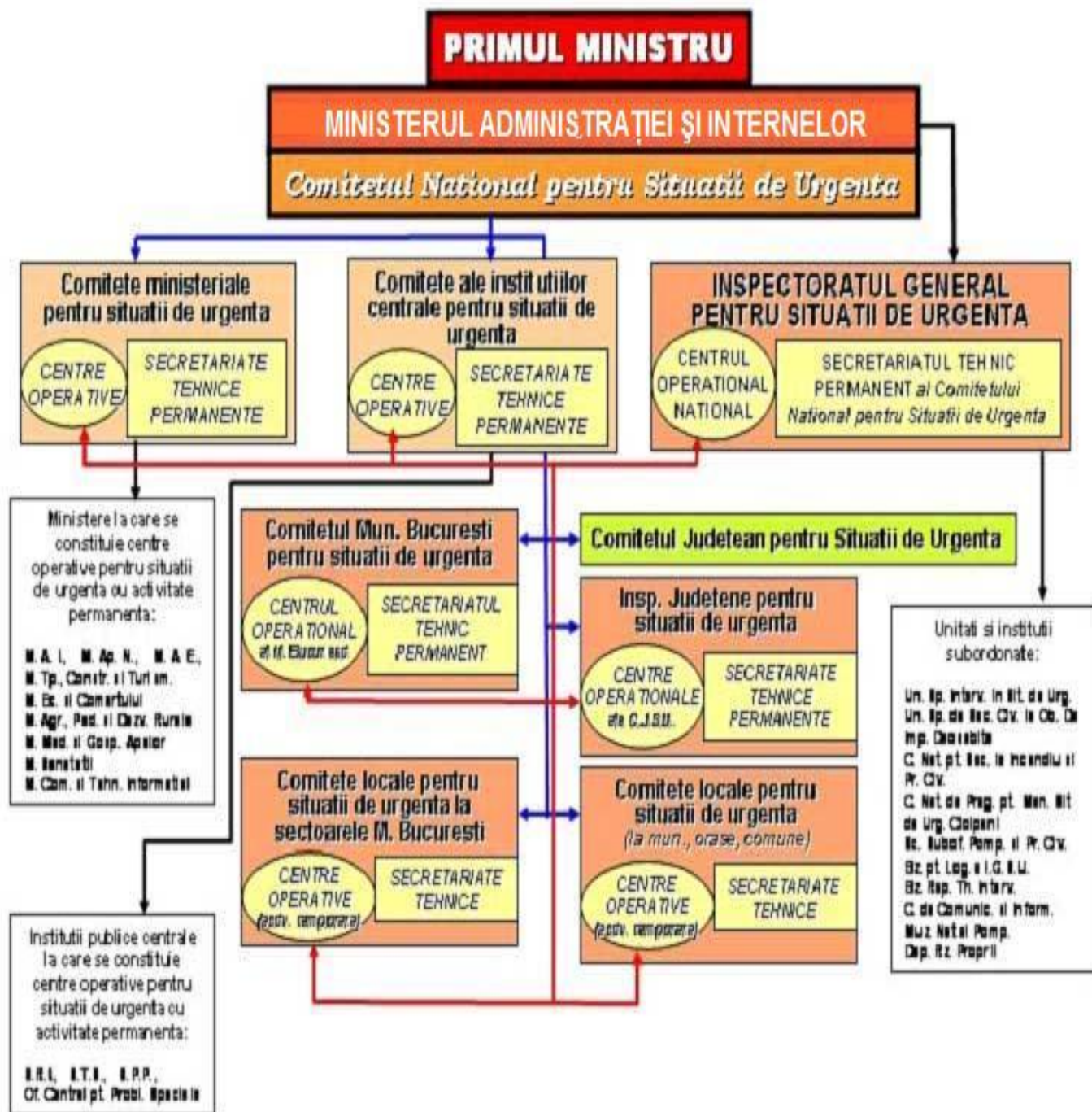
f) alarmare - transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare a populatiei despre iminenta producerii unor dezastre sau a unui atac aerian;

g) adapostire - masura specifica de protectie a populatiei, a bunurilor materiale, a valorilor culturale si de patrimoniu, pe timpul ostilitatilor militare si al situatiilor de urgenta, impotriva efectelor acestora. Adaposturile de protectie civila sunt spatii special amenajate pentru protectie in situatii specifice, proiectate, executate, dotate, echipate si autorizate potrivit normelor si instructiunilor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate de ministrul administratiei si internelor;

h) asanare - ansamblul de lucrari si operatiuni executate pentru inlaturarea sau distrugerea munitiei neexplodate si dezafectarea terenurilor, altele decat poligoanele de trageri ale structurilor de aparare, ordine publica si securitate nationala.

FLUXUL INFORMAȚIONAL PRIVIND TRANSMITEREA DATELOR CU PRIVIRE LA IMINENTA PRODUCERE SAU PRODUCERE A UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ

Bibliografie: OG21/2004

PROCEDURA DE ALARMARE A POPULAȚIEI ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ

Bibliografie: Legea 481/2004

Inștiințarea, avertizarea și alarmarea

ART. 40

(1) Inștiințarea se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sau de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la populație sau de la structurile care monitorizează sursele de risc.

(2) Avertizarea populatiei se realizeaza de catre autoritatile administratiei publice centrale sau locale, dupa caz, prin mijloacele de avertizare specifice, in baza instiintarii primite de la structurile abilitate.

ART. 41

(1) Prealarmarea se realizeaza de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si de serviciile de urgenta profesioniste, dupa caz, pe baza informatiilor primite de la Statul Major General, si de structurile specializate din cadrul categoriilor de forte armate, pe baza planurilor de cooperare intocmite in acest sens.

(2) Alarmarea populatiei se realizeaza de autoritatile administratiei publice centrale sau locale, dupa caz, prin mijloacele specifice, pe baza instiintarii primite de la structurile abilitate.

ART. 42

(1) Mijloacele de avertizare si alarmare specifice se instaleaza in locurile stabilite de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si de serviciile de urgenta profesioniste.

(2) Normele tehnice privind instalarea sistemului integrat de avertizare si alarmare a populatiei si instructiunile privind semnalele si mesajele de avertizare si alarmare se elaboreaza de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, se aproba prin ordin al ministrului administratiei si internelor si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(3) La solicitarea presedintilor comitetelor pentru situatii de urgenta, mesajele de avertizare si alarmare se transmit obligatoriu, cu prioritate si gratuit, prin orice operator audiovizual public sau privat de pe teritoriul Romaniei.

ART. 43

In cazul unui atac iminent, in situatia in care nu s-a declarat starea de razboi, primele mesaje de prealarma si de alarma se transmit cu aprobarea ministrului administratiei si internelor, pe baza instiintarilor Statului Major General si structurilor specializate din cadrul categoriilor de forte armate, conform planurilor de cooperare intocmite in acest sens.

ART. 44

(1) Folosirea mijloacelor de alarmare in cazul producerii unor dezaastre se executa numai cu aprobarea primarului localitatii, a conducatorului institutiei publice sau a agentului economic implicat, dupa caz, ori a imputernicitorilor acestora.

(2) Sistemul de instiintare, avertizare si alarmare la localitati, institutii publice si agenti economici se verifica periodic prin executarea de antrenamente si exercitii.

(3) Folosirea mijloacelor tehnice de alarmare si alertare cu incalcarea prevederilor legale si a normelor tehnice prevazute la art. 42 alin. (2) este interzisa.

MUNCA IN ECHIPA, MOTORUL SUCCESULUI UNEI ACTIUNI

Bibliografie: Dana Puscoci

In orice activitate succesul este, de cele mai multe ori, rodul efortului comun, al muncii in echipa. Reusitele sau infrangerile nu se datoreaza in exclusivitate nici sefului, nici subalternilor, ci sunt rezultatul ambelor parti. Realitatea ne demonstreaza ca nu e suficient ca un grup profesional sa fie format din personalitati puternice, competente si cu experienta. Daca intre acestea nu exista compatibilitati, intelegere reciproca, viziuni si motivatii comune centrate pe acceptarea scopului propus, solidaritate si camaraderie, nu se pot obtine rezultate meritorii. Valorificarea potentialului de munca al fiecaruia, evolutia in cariera profesionala nu se indeplinesc fara a lucra si a respecta cerintele formarii si mentinerii

spiritului de echipa. La aceasta stare care potenteaza calitatea si randamentul muncii fiecaruia se ajunge numai atunci cand oamenii inteleg ca intregul nu este egal cu suma partilor, ci cu ceva mai mult, care se naste din interactiunea cu grupul, din armonia relatiilor interpersonale, din identificarea oamenilor cu valorile si scopurile grupului. A lucra intr-un grup dezbinat in care certurile si neintelegerile sunt frecvente, orgoliile si antipatiile, atitudinile de izolare, de desconsiderare sau indiferenta predominante, in care fiecare incearca pe cont propriu sa-si rezolve problemele, in care denigrarea celuiilalt este practicata in mod curent, este fara indoiala un obstacol serios pentru a munci cu placere. Pentru a nu se ajunge la aceasta situatie, fiecare trebuie sa contribuie la transformarea unui numar de oameni ce muncesc la un loc, intr-un grup omogen si functional.

Intr-o adevarata echipa este nevoie de promovarea unor reguli de genul:

1. Respectati-va colegii, tratati-i asa cum ati vrea sa fiti voi tratati, ca pe oameni capabili, cu calitati frumoase, cu trebuinte, aspiratii si scopuri la fel de legitime ca ale voastre.
2. Lucrati bine si intens, urmariti sa aveti performante nu pentru a-i surclasa pe colegi, a le dovedi ca sunteti mai inteligent si mai priceput decat ei, sau pentru a demonstra sefului ca sunteti mai valoros decat oricine, ci din intelegerea necesitatilor muncii, a nevoii de a indeplini bine indatoririle de serviciu.
3. Comunicati curent, informati-va reciproc, consultati-va cu ceilalti, ajutati-va in procesul pregatirii si derularii unei actiuni; in caz de succes, bucurati-va impreuna, in caz de esec, pastrati-va calmul si luciditatea, nu va invinuiti unul pe altul; cautati impreuna cauzele esecului si reluati de la capat si cu incredere, actiunea initiala.
4. Nu transformati divergentele de opinii si solutii in motive de cearta sau acuze. Priviti-le ca pe ceva firesc, cautati sa sesizati elementele comune, aveti taria de a recunoaste si a aprecia deschis ideea celuiilalt atunci cand este mai buna.
5. Evitati denigrarea si calomnia, nu comentati negativ diversi colegi si nu formati grupulete care sa dezbine echipa.
6. Ajutati-va si cooperati activ. Acceptati ideea ca astfel va completati reciproc nu din compasiune, ci pentru a acoperi sau substiu nepriceperea celuiilalt, ci pentru reusita actiunii, pentru indeplinirea activitatilor organizatiei.
7. Indiferent de valoare si experienta, de aport personal la realizarile grupului nu va dati aere de superioritate, evitati aroganta si trufia, ci promovati lauda sincera si indemnul prietenesc.
8. Apreciati cu franchete si onestitate rezultatul muncii colegilor, nu le subapreciati initiativele si stradaniile de a obtine performante. Discutati pe marginea lor, invatati din experienta celorlalti, cereti-le ajutorul atunci cand aveti nevoie.
9. Nu-i invinuiti pe altii pentru greselile personale. Asumati-le, recunoasteti deschis in ce consta vina voastra, acest lucru va consolida imaginea voastra in ochii colegilor.
10. Dezvoltati si consolidati sentimentul de prietenie, impartasiti din trairile, framantarile si satisfactia voastra, abordati cu tact si discretie si problemele care depasesc cadrul profesional.

IMPORTANȚA MUNCII IN ECHIPĂ

Ce se înțelege prin echipă? Printre definițiile generale se numără:

- Persoane muncind împreună în grup pentru a realiza ceva. Dictionar Freesearch pe internet .
- Un număr restrâns de persoane cu abilități complementare care urmăresc un scop, obiective de realizat și o abordare comună, pentru care se consideră reciproc responsabile. Katzenbach, J. R., & Smith, D. K. (1993).

Prima definiție stabilește, pur și simplu, că o echipă are un scop clar.

Aceasta este diferența dintre o echipă și un grup care se întâlnește întâmplător. De la Facultatea de Business de la Harvard, cea de-a doua definiție este mult mai specifică. Identifică niște trăsături

importante ale echipelor: *un număr mic de persoane; cu abilități complementare* – aceasta sugerează stabilirea dinainte a persoanelor care vor face parte din echipă; *urmărind un scop comun* – motivul de ansamblu care aduce laolaltă aceste persoane; *urmărind obiective comune de realizat* – acestea așteaptă anumite rezultate în urma activităților lor; *urmărind o abordare comună* – o modalitate de lucru acceptată de toți; *se consideră reciproc responsabile* – responsabilitate comună.

Munca în echipă este capacitatea de a munci împreună pentru a realiza o idee comună. Capacitatea de a direcționa realizările individuale spre obiectivele organizaționale. Este sursa ce le permite oamenilor obișnuiți să atingă rezultate neobișnuite. (Andrew Carnegie- Cel mai bogat om din lume în 1901)

Formal și informal, majoritatea dintre noi petrecem cel puțin o parte din timpul nostru la serviciu în echipe. În această privință, elevii noștri ne vor călca pe urme, și este responsabilitatea noastră să-i pregătim pentru aceasta. Munca în echipă sau în grupuri este inclusă în definiția învățării centrate pe elev.

Învățarea centrată pe elev are loc atunci când elevii muncesc atât în grupuri, cât și individual, pentru a explora probleme și a deveni manipulatori activi de cunoștințe, mai degrabă decât receptori pasivi ai acestora. (S.W. Harmon & A. Hirumi, 1996).

Se crede adesea că învățarea este ceva ce are loc în mintea indivizilor. Drept rezultat, munca în echipă în procesul de învățare este percepută ca o altă tehnică de a realiza acest proces de învățare individual. Cu toate acestea, procesul de învățare poate fi considerat de asemenea o activitate socială. Echipele sunt adesea mai capabile decât indivizii să rezolve problemele și să creeze noi idei. Aceasta se aplică și contextului învățării. Importanța muncii în echipă este recunoscută prin includerea „Lucrului cu ceilalți” ca abilitate cheie la nivelurile 1 și 2, și a „Management-ului relațiilor interpersonale” la nivelul 3 în calificările profesionale naționale românești.

Printre avantajele muncii în echipă pentru învățământul și formarea tehnică și profesională se numără:

- încurajarea elevilor să învețe și să muncească împreună;
- pregătire mai bună a elevilor pentru a-și ocupa locul pe piața muncii;
- posibilitatea ca elevii să participe mai eficient în contextele sociale;
- sprijinirea elevilor să respecte valoarea tuturor indivizilor – un aspect important într-un sistem educațional pe deplin inclusiv;
- facilitarea schimbului de cunoștințe și experiență între elevi;
- a profita de învățarea din grupul de colegi; prin intermediul experiențelor împărtășite, fiecare individ va fi ajutat să devină mai conștient de propriul comportament.

O diferență majoră între grupuri și echipe este că cele din urmă sunt mai orientate spre un scop.

PARTEA II. VIAȚA UNEI ECHIPE

Putem investiga echipele în modalități diferite. O modalitate foarte utilă este să ne imaginăm că echipa are propria viață. Tot așa cum noi traversăm un număr de etape în viața noastră, echipele urmează și ele o serie de etape. Înțelegerea acestor etape ne ajută să organizăm o echipă.

Tabelul din **ANEXA 1** conține câteva sugestii privind organizarea unor echipe cu o eficiență crescută. Fiți atenți că sugestiile pot să nu fie aplicabile în orice situație. Un management bun nu poate garanta succesul.

PARTEA III. PERSOANELE DIN ECHIPĂ

Frecvent, atunci când plănuim munca în echipă, ne concentrăm asupra sarcinii și ignorăm persoanele implicate. Persoanele care conduc echipele fac aceasta frecvent pentru că este mai ușor să organizezi o sarcină decât să conduci persoane. **Dr Meredith Belbin** este un gânditor de frunte în acest domeniu. Timp de câțiva ani a lucrat cu o echipă la centrul Henley Management din MB, studiind modalitățile în care se comportă managerii de pretutindeni. În timpul acestor exerciții au fost evaluate comportamentul, personalitatea și stilurile de gândire ale acestora, iar în final Belbin a identificat ceea ce a definit drept roluri în echipă.

Un rol în echipă este tendința de a te comporta, contribui și interacționa față de alții într-un anume mod. www.belbin.com

Inițial, a identificat opt roluri în echipă, dar mai apoi a adăugat un al nouălea – specialistul – care își aduce contribuția individuală prin cunoștințe specifice. Unele informații referitoare la diversele roluri cât și la contribuția persoanelor aflate în fiecare din cele nouă roluri sunt prezentate în tabel. Cele nouă roluri pot fi, de asemenea, puse în legătură cu preferințele indivizilor când acționează, gândesc sau se concentrează asupra celorlalți.

Roluri orientate spre acțiune	Roluri orientate spre persoane	Roluri orientate spre gândire
Modelator Implementator Cel care finalizează, termină	Coordonator Muncitor în echipă Investigator de resurse	Sursă de idei Evaluator monitor Specialist

Rolul în echipă descrie tiparul caracteristic de comportament al unui membru al echipei față de ceilalți, ce poate ajuta sau împiedica eficiența echipei. Identificarea rolului pe care îl poate juca o persoană este importantă pentru că permite ca:

- persoana care formează echipa, să facă alegeri mai bune în ceea ce privește componența echipei;
- individul să se cunoască mai bine astfel încât să poată să-și organizeze punctele tari și slabe și să lucreze mai eficient în echipă,
- echipa să-și adapteze felul în care răspunde cerințelor sarcinii propuse.

Dezvoltând primul punct, poate să vă fie de folos ca profesori să decideți cum să alocați elevii pe echipe. Luați în considerare sarcina ca atare, competențele tehnice și abilitățile interpersonale, intrapersonale și alte abilități cheie pe care doriți să le formați la elevii dumneavoastră. De asemenea, ca profesor, veți avea idei privind felul în care se vor comporta probabil elevii dumneavoastră în echipă. Vă veți fi format aceste idei în urma observării elevilor dumneavoastră. Rolurile în echipă ale lui Belbin constituie un ajutor util pentru felurile de comportament pe care le puteți identifica atunci când vă observați elevii.

Puteți folosi o activitate scurtă de lucru în echipă ca pe o metodă de a vă ajuta elevii să se gândească la rolul pe care îl joacă în echipă. Separați elevii în grupuri de patru sau cinci. Cereți-le să aleagă un membru ca observator. Dați-i fiecărui observator o foaie, cerându-i să urmărească unele aspecte, fără să împărtășească aceste informații celorlalți elevi:

- dacă cineva a devenit „conducător”, și dacă da, cum anume s-a întâmplat aceasta;
- cum decide ce anume să facă;
- rolurile jucate de elevi, de ex., contribuția cu idei, a fi activ, a fi critic în mod constructiv sau negativ, a juca rolul de martor;
- dacă cineva a fost marginalizat, și dacă da, cum anume și de ce s-a întâmplat așa ceva;
- ce a ajutat munca în echipă și ce a împiedicat munca în echipă.

Când timpul a expirat, cereți-le elevilor să discute în grupuri ce roluri au jucat în activitatea respectivă în timp ce observatorul va tăcea. Cereți-le să se refere la următoarele aspecte:

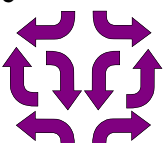
- cum a reușit grupul să facă ceea ce a făcut; dacă toți au făcut același lucru în timpul activității;
- ce roluri au jucat indivizii pentru a realiza obiectivele echipei;
- ce s-ar fi întâmplat dacă toți ar fi făcut aceleași lucruri.

Observați că, deși membrii fiecărui grup au format o singură echipă, aceștia și-au asumat roluri diferite. Pentru a se decide ce să facă, au existat probabil persoane care au avut ideile inițiale și altele care au sugerat probabil cum anume să se realizeze ideea pe care au ales-o. Au existat indivizi care au fost gânditorii și alții care au realizat activ sarcina practică. Unii și-au asumat poate un rol de conducere, în timp ce alții au acționat ca asistenți. Evident dacă toți ar fi avut doar ideile și nu le-ar fi implementat, nimic nu s-ar fi realizat. Similar, dacă toți ar fi dorit să realizeze aceeași parte practică a sarcinii în același timp ar fi sfârșit pur și simplu prin a se bate pentru același echipament!

Rezumați prin a spune că munca în echipă presupune adesea o varietate de abilități, dacă o sarcină urmează a fi realizată, și că fiecare dintre ei vine cu abilități individuale ce contribuie la realizarea produsului.

În diversele etape din viața unei echipe persoanele cu roluri diferite în echipă pot să-și aducă o contribuție specifică. În tabelul următor se prezintă rolurile în echipă în diversele etape din viața unei echipe. Nu ar trebui să ignorăm contribuțiile potențiale ale persoanelor cu alte roluri în fiecare etapă. Faptul că un rol anume apare în mai multe etape nu înseamnă că o persoană cu acest rol este mai importantă, pentru că toate rolurile sunt deopotrivă importante pentru o muncă eficientă în echipă.

Roluri cheie în echipă pe parcursul etapelor din viața unei echipe

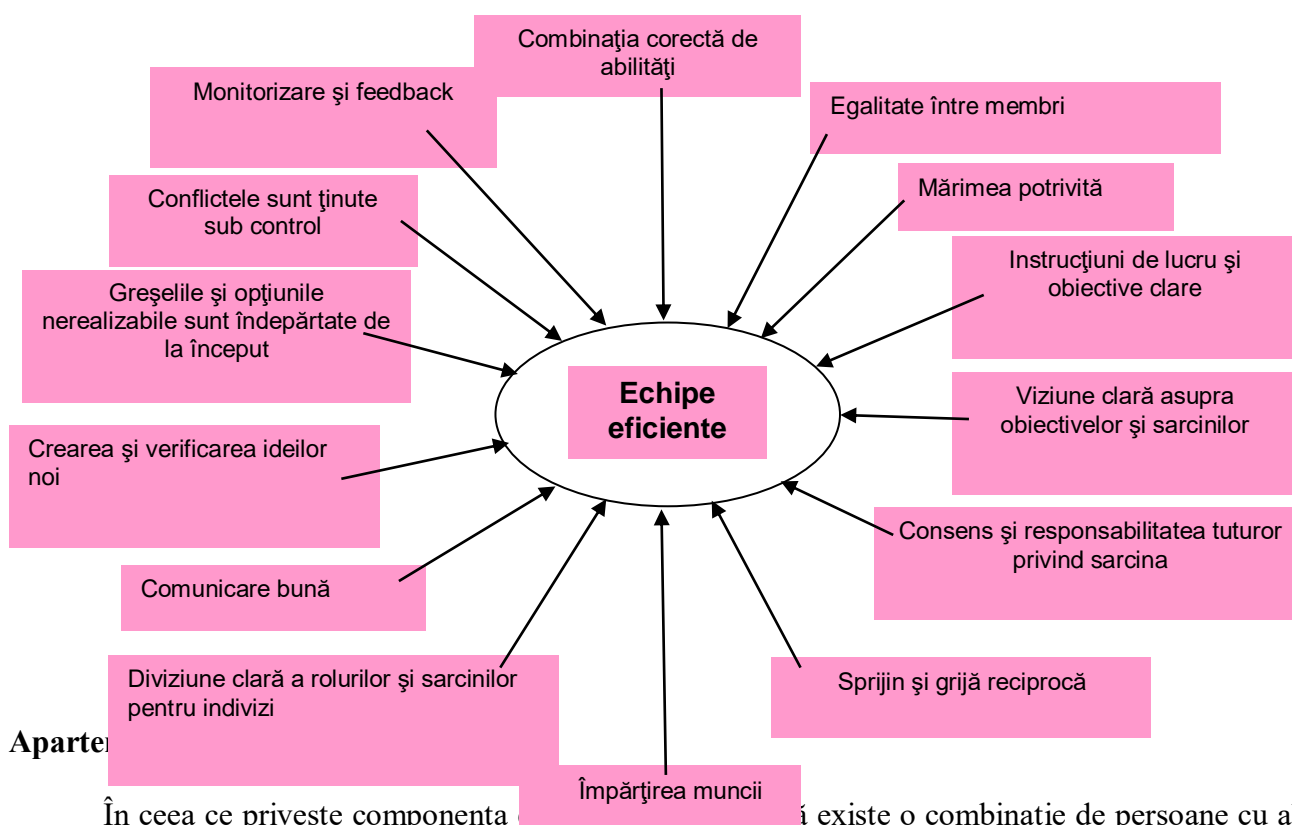
	Implementator	Coordonator	Modelator	Sursă de idei	Investigator de resurse	Evaluator monitor	Muncitor în echipă	Cel care finalizează, termină	Specialist
Formare 			*	*	*				
Informare 		*				*			*
Dezbateri 	*	*					*		
Reguli 	*	*			*		*	*	*
Realizare 	*		*	*	*		*	*	*
Transformare 		*	*	*					

Regrete 				*				*		
---	--	--	--	---	--	--	--	---	--	--

PARTEA IV. EFICIENTIZAREA MUNCII ÎN ECHIPĂ

„De ce eșuează atât de multe echipe?” Dacă reflectăm asupra aspectului pozitiv al acestei observații, ne punem întrebarea „Ce anume face eficientă o echipă?”

Diagrama prezintă unele din trăsăturile care se observăm în echipele eficiente.

În ceea ce privește componența echipei eficiente, trebuie să existe o combinație de persoane cu abilități diferite și caractere diferite. Dacă sunt prea asemănătoare, crearea de noi idei va fi limitată și toată lumea va dori să joace aceleași roluri și să îndeplinească aceleași sarcini. Cu excepția unei echipe foarte mici, va fi necesar un conducător. Puteți alege conducătorul sau puteți lăsa unul să apară din rândul grupului. De asemenea puteți lucra cu echipe care se conduc singure și care n-au nevoie de un conducător.

Trebuie să ne asigurăm că membrii acestora sunt tratați egal, atât în cadrul echipei cât și de persoanele din afara acesteia. Membrii pot juca roluri diferite, de exemplu, în general există un conducător, dar aceasta nu înseamnă că el este mai important decât oricare alt membru al echipei. Această

recunoaștere egală trebuie să se raporteze și la sex, capacitate intelectuală și oricare din multele diferențe ce caracterizează indivizii.

De asemenea mărimea echipei este importantă. Într-o echipă de până la șase membri este probabil ca toți să devină activ implicați. Cei mai tăcuți nu vor fi dominați de personalitățile mai puternice, iar aceia care nu doresc să muncească nu se pot ascunde atât de ușor. În general, aceasta este mărimea ideală. Grupurile mai mari, de până la zece persoane, cuprind adesea una sau două persoane care nu contribuie foarte mult, dar care pot fi încă productive. În cele mai mari de atât observăm că mai puțini vorbesc ori sunt realmente implicați activ și un mic număr va domina activitatea întreprinsă.

Odată ce au fost stabiliți membrii echipei, aceștia trebuie să învețe să lucreze împreună. Munca în echipă poate să aibă legătură cu persoane din afara grupului format din profesorul și elevii din școala dumneavoastră. De exemplu, pot fi implicați agenții economici sau organizațiile comunitare. Stabiliți când anume ar trebui să se întâlnească aceștia cu echipa și care va fi implicarea lor. Stabiliți de asemenea protocoalele pentru aranjarea acestor întâlniri.

Aspecte organizatorice:

- urmăriți varietatea în ceea ce privește componența echipei, luând în considerare caracteristicile tehnice și personale;
- stabiliți mărimea fiecărei echipe, ținând minte că deși „unde-s mulți puterea crește”, o echipă mare poate implica multe persoane care vin și pleacă și conflicte mai dese;
- plănuți-vă răspunsul privind identificarea unui conducător – nu uitați că puteți dori să schimbați prin rotație conducerea diverselor sarcini de către toți membrii, pentru a ajuta fiecare persoană să-și formeze abilități de conducere;
- stabiliți cum anume veți ajuta echipele să se strângă laolaltă pentru a munci eficace;
- luați în considerare aranjamente pentru stabilirea unor contacte cu cei din afară;
- **acceptați-vă rolul** de ghid și mentor al echipei, dar **nu de membru** al acesteia și **hotărât nu de conducător al echipei**.

Claritatea sarcinii

Trebuie să ne asigurăm că sarcina este clară pentru toți. Aceasta n-ar trebui să se limiteze la a le spune doar în ce constă. Trebuie să le permitem să se gândească la ea și să pună întrebări pentru clarificare. Aceasta nu numai că le va furniza informații concrete, ci le va și permite să stabilească o viziune mai clară în privința sarcinii și a ceea ce ar trebui să realizeze. Ca punct de pornire pentru informarea echipei, furnizați-le o privire de ansamblu asupra sarcinii înainte de a intra în detalii amănunțite. Dacă încercați să prezentați fiecare aspect în detaliu, membrilor echipei le poate fi dificil să vadă lucrurile în ansamblu. În acest scop adesea se dovedește de folos ilustrarea printr-o diagramă a unor sarcini mai ample sau mai complexe.

Deși obiectivele trebuie să fie cât se poate de explicite, rezultatele concrete ale muncii în echipă pot varia în funcție de felul în care lucrează echipa. În cazul muncii în echipă centrate pe elev felul în care aceștia abordează sarcina și activitățile pe care le realizează vor fi în mare măsură la latitudinea echipei.

Rezultatele și activitățile pot să se schimbe pe parcursul realizării sarcinii. Membrii vor avea noi experiențe și vor acumula idei noi. Așa cum am sugerat că echipa are o viață trebuie să ne amintim că membrii echipei sunt vii și este normal să se dezvolte pe parcursul activității împreună.

De asemenea ar trebui să furnizăm informații de bază despre sarcină, precum orarul general și toate termenele de pe parcurs. Pe parcursul unei activități în echipă, mai îndelungate, fixarea unor termene face sarcina mai ușor de abordat de către elevi, poate contribui la motivație și fiecare etapă va fi realizată cu succes și totodată vă va ajuta să monitorizați progresul. Elevii trebuie să știe ce resurse sunt disponibile și, dacă este cazul, cum anume să acceseze aceste resurse.

Și, în final, dar nu mai puțin important, trebuie să clarificăm rolul pe care urmează să-l jucăm. Atunci când predăm sau instruim ne este adesea dificil să le lăsăm elevilor noștri controlul. Dar în general nu facem parte integrantă din echipă și ar trebui să acționăm doar în calitate de resursă. Chiar și atunci, trebuie să fim atenți să nu oferim răspunsuri ci să-i ajutăm pe elevi să le descopere singuri.

Aspecte organizatorice:

- asigurați-vă că vă este clar ce doriți să facă elevii și ce doriți să obțineți de pe urma exercițiului muncii în echipă;
- oferiți instrucțiuni clare referitoare la sarcină, cel puțin în privința obiectivelor, orarului și rezultatelor așteptate;
- dați-le elevilor posibilitatea să discute între ei și să li se clarifice de către dvs. tot ceea ce este necesar;
- oferiți-le informații clare despre resursele fizice, informative și umane disponibile; evitați să le oferiți răspunsurile.

Implicarea membrilor echipei

Ca o echipă să funcționeze cu succes, membrii ei ar trebui să fie complet dedicați finalizării sarcinii și realizării obiectivelor. Ei trebuie să sprijine procesul și produsul muncii în echipă.

Realizarea unui consens și asumarea sarcinii de către fiecare membru al echipei este foarte importantă, atât în vederea succesului muncii în echipă cât și a dezvoltării fiecărui membru. Aceasta se realizează în etapele „dezbateri” și „reguli” din viața unei echipe.

Poate fi necesar să ajutăm echipa să realizeze un echilibru între absorbția și menținerea individualității membrilor. Competiția dintre membrii unei echipe joacă rar un rol într-o muncă în echipă eficace. Aceștia trebuie să devină camarazi, astfel încât să fie conștienți de prezența celuilalt, să-și ofere sprijin și să aibă grijă unul de celălalt, și să-și împartă munca echitabil într-o manieră care să promoveze eficacitatea.

Echipa trebuie să stabilească o împărțire clară și echitabilă a rolurilor și sarcinilor. Amintiți-vă că am stabilit că ar fi bine poate să alocați rolurile astfel încât să dezvoltați capacitatea fiecărui membru de a juca diversele roluri.

Dacă echipa dă dovadă de lipsă de coerență, poate fi necesar să introducem consolidarea echipei, să permitem sau să încurajăm o pauză destinată unor transformări interne realizate de membri sau chiar să intervenim și să realizăm reorganizarea echipelor. Aceasta ar trebui să fie percepută ca o ultimă încercare, întrucât este recunoașterea eșecului echipelor cum au fost inițial concepute.

Aspecte organizatorice:

- veți fi plănuit apartenența la echipe astfel încât membrii acestora să poată lucra împreună, dar gândiți-vă la folosirea consolidării echipei în sprijinul acestui proces;
- nu uitați că procesul de fuzionare poate să nu pară o activitate productivă, dar este necesar pentru munca eficace;
- aveți în vedere posibilitatea ca echipele să fie reorganizate, dar faceți aceasta numai în ultimă instanță.

Practici de muncă eficace

Factorul major care duce la realizări sub așteptări sau lipsă de eficacitate în munca în echipă este comunicarea defectuoasă. Ceea ce este ironic este că poate am decis că dezvoltarea comunicării este unul din motivele pentru care folosim munca în echipă.

O echipă eficace acceptă și recunoaște punctele tari și slabe ale membrilor săi și valorifică punctele tari ale fiecărui membru. Membrii recunosc că este importantă contribuția fiecărei persoane. Deși este

posibil să nu fie de acord cu tot ceea ce spun sau fac ceilalți, ei se respectă reciproc, recunosc drepturile celorlalți de a avea și exprima opinii individuale. Apoi cad de acord cum să avanseze pe baza unui consens. De asemenea ei recunosc și apreciază faptul că performanța combinată a unei echipe este mai semnificativă decât suma contribuțiilor individuale.

În funcție de elevi și sarcina respectivă, vom fi furnizat niște instrucțiuni referitoare la felul în care ar trebui să lucreze echipa. Ar trebui să lăsăm aceasta la latitudinea elevilor în măsura în care este posibil. Apoi ei trebuie să realizeze un plan de lucru. În cazul unei sarcini mai ample, aceasta presupune etape clar identificate. Cu excepția situației în care sarcina este relativ scurtă, echipa trebuie să identifice perioadele anume pentru finalizarea unor părți ale activității sau pot depăși cu ușurință timpul aflat la dispoziție.

O echipă eficace alocă sarcinile cu claritate și identifică felul în care activitățile vor fi coordonate. Aceasta poate presupune sisteme formale sau informale de raportare în cadrul echipei, în special în cazul unei echipe mai mari sau atunci când echipa nu lucrează tot timpul în același loc.

*Majoritatea sarcinilor presupun crearea unor idei, chiar dacă este vorba doar despre felul în care o sarcină ar trebui să fie realizată. Dacă sarcina nu presupune crearea unor idei sau luarea unor decizii, poate fi necesar să ne gândim la valoarea muncii ca exercițiu pentru munca în echipă sau, dacă folosim într-o manieră optimă posibilitățile pe care le avem. **Echipa cea mai productivă va fi aceea ce recunoaște și utilizează o serie de surse de informație și inspirație. Trebuie să ne asigurăm că am identificat și plănuim disponibilitatea acestor surse.***

Respectul reciproc în cadrul unei echipe înseamnă că procesul de generare și testare a ideilor și de identificare și îndepărtare a erorilor și a opțiunilor care nu funcționează se va derula fără poticneli.

În același timp, într-o echipă eficace, vor apărea rareori conflicte reale, iar echipa ca întreg va putea să găsească o soluție. Atât noi cât și echipa trebuie să putem face distincția între un diferend de idei și un conflict real. Primul poate fi soluționat cu ușurință prin discuții, adesea de către indivizii implicați, în timp ce ultimul necesită de obicei intervenția celorlalți. Intervenția poate fi posibilă în cadrul echipei, ceea ce este situația ideală pentru a învăța cum să soluționezi un conflict sau poate face necesară implicarea noastră ca profesori. A se vedea **ANEXA 3** pentru instrucțiuni referitoare la soluționarea unui conflict în echipă.

O echipă eficace va fi de asemenea capabilă să recunoască dacă realocarea muncii sau reorganizarea echipei este adecvată. De asemenea, membrii ei vor fi capabili să acționeze dacă apare o astfel de situație. Cu toate acestea, ei vor recunoaște că aceste schimbări vor întârzia probabil activitatea și că nu constituie, în general, o trăsătură obișnuită a muncii în echipă.

Este esențial un sistem de monitorizare eficace a performanței lor pentru o muncă în echipă eficientă. Deși acesta va fi realizat parțial prin sistemul de raportare la care ne-am referit deja, este improbabil ca aceasta să le dea elevilor posibilitatea să stea deoparte și să-și aprecieze obiectiv performanța în realizarea sarcinii. A învăța cum să te monitorizezi este un aspect important al pregătirii elevilor pentru muncă. Trebuie să le dăm posibilitatea să monitorizeze performanța echipei lor și de asemenea să o monitorizăm și noi. Feedback-ul la momentul potrivit și într-o manieră acceptabilă pentru echipă poate aduce o contribuție majoră la succesul muncii unei echipe.

Aspecte organizatorice:

- stabiliți legături între munca de comunicare și munca în echipă astfel încât acestea să se sprijine una pe cealaltă;
- în activitățile de început ale muncii în echipă gândiți-vă la includerea unor activități destinate în special să sprijine comunicarea eficace;
- fiți atenți în privința stabilirii respectului reciproc între membrii echipei și acționați când considerați necesar;
- decideți câtă îndrumare este necesară privind felul în care ar trebui să lucreze echipa, dar nu uitați că rolul dvs. nu este de a controla echipa ci de a o îndruma;

- monitorizați realizările echipei când membrii acesteia încep să lucreze și decideți dacă trebuie să contribuiți la alocarea rolurilor;
- asigurați-vă că activitatea echipei este suficient de profundă și provoacă elevii să gândească;
- asigurați-vă că elevii continuă să aibă acces la o gamă de resurse cât mai largă, astfel încât să poată obține informațiile care necesită apoi selectarea și procesarea;
- fiți atenți la apariția unor posibile conflicte și facilitați soluționarea acestora în cadrul echipei, când este necesar. Intervenți numai atunci când echipa nu este capabilă să rezolve conflictul într-o perioadă de timp acceptabilă;
- monitorizați realizările echipei ca întreg și ale membrilor echipei separat, folosiți aceste informații ca un ghid pentru intervențiile pe care trebuie să le faceți.
- plănuiți cum anume pot fi folosite rezultatele monitorizării pentru a contribui la evaluarea competențelor elevilor;
- oferiți un feedback adecvat în urma monitorizării la timp, dar aveți grijă ca aceasta să nu ducă la preluarea de către dvs. a management-ului muncii în echipă;
- oferiți feedback-ul într-o manieră constructivă, acceptabilă pentru elevi.

Dat fiind că există câteva aspecte ale practicilor de lucru eficiente, iată cinci aspecte pentru activitatea în echipă. În cazul fiecăruia, reflectați asupra management-ului dvs. privind munca în echipă, dar țineți minte că activitatea echipei însăși ar trebui să fie esențială. Rolul dvs. este acela de facilitator. Fiți pregătit să recunoașteți că e posibil să trebuiască să faceți diferit niște lucruri în viitor, pentru a obține cele mai bune rezultate în urma muncii în echipă.

Dezvoltarea abilităților de comunicare
Facilitarea formării unor practici de muncă eficiente
Asigurarea accesului la idei și informații
Soluționarea conflictului
Monitorizarea realizărilor și oferirea de feedback

Țineți întotdeauna minte că munca în echipă nu se realizează pur și simplu automat, aducând un grup de persoane laolaltă și numindu-le echipă. Ca punct de pornire, trebuie să le formați pentru a munci în echipă. Dar apoi trebuie să vă dați de o parte în timp ce lucrează împreună ca echipă.

CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA ROLUL ECHIPELOR ÎN CREȘTEREA PERFORMANȚEI ORGANIZAȚIONALE

Bibliografie: Prof.univ.dr. Constantin TELEȘPAN

Anii '80 au arătat cât de importante erau echipele pentru succesul general al procesului de evoluție. S-a demonstrat că echipele au multelucruri de oferit, în afară de capacitatea lor de a rezolva problemele, cum ar fi: autoritatea de a lua decizii și de a-și gestiona activitățile, atmosfera de lucru performantă,

satisfacția deplină a membrilor ei, cu alte cuvinte un leadership eficace. Kaoru Ishikawa, „părintele“ modelului japonez al calității și al cercurilor calității, nu mai este printre noi, dar a lăsat moștenire o abordare mai umanistă a problemei calității. Nu mai este nevoie să ne punem întrebarea: „Sunt echipele potrivite pentru organizația noastră?” Desigur că sunt. Trebuie să ne așteptăm ca ele să rezolve toate problemele organizației? Desigur că nu. Lucrul în echipă este îndeobște acceptat și inclus în abordările unui leadership performant. Dar, oare, acest fenomen este la îndemâna oricui? Ce ar trebui să întreprindem pentru ca echipele să existe și să funcționeze? Iată întrebări cărora ne propunem să oferim posibile răspunsuri. Acestea, cu siguranță, nu vor fi valabile pentru toate situațiile posibile, dar vor încerca să aibă un grad de generalitate care să le facă acceptate în cât mai multe dintre acestea. Încercăm să prezentăm niște repere care să stea la baza analizelor viitoare. Deseori ne întrebăm ce să facem pentru ca managementul organizației noastre să aibă succes sau ce să facem pentru a obține implicarea deplină a angajaților la problemele manageriale. Cel mai adesea ne mulțumim să umblăm la recompense și sancțiuni. Uităm însă celelalte nevoi din Piramida lui Maslow. Multe dintre ele pot fi rezolvate prin dezvoltarea lucrului în echipă. Se cuvine, deci, să încercăm să pătrundem mai adânc în acest fenomen. Știm că, pentru a-și îndeplini scopurile, organizațiile sunt divizate pe grupuri. Pentru a aborda grupurile, în mod adecvat, este nevoie să cunoaștem în mod amănunțit natura grupurilor dintr-o organizație. Așa cum se specifică în tratatele de management, grupul nu reprezintă o simplă reunire de oameni. Mai degrabă el reprezintă *„un număr de oameni care interacționează între ei, sunt conștienți din punct de vedere psihologic de existența celorlalți membri ai grupului și se percep ca reprezentând un grup”* [1]. Grupurile se caracterizează prin comunicări frecvente între membriilor, de-a lungul timpului și printr-o dimensiune suficient de mică pentru a permite fiecărui membru al grupului să comunice față în față cu toți ceilalți membri ai grupului. Drept rezultat al acestei comunicări – fiecare membru al grupului influențează și este influențat de toți ceilalți membri ai grupului. Grupurile din organizație se împart în mod specific în două categorii e bază: grupuri formale și grupuri informale. Un grup formal este un grup care există în interiorul unei organizații în virtutea dorinței managementului pentru executarea sarcinilor care duc la îndeplinirea obiectivelor organizației [2]. Organizațiile sunt constituite dintr-o serie de grupuri formale care există la diverse niveluri ale organizației. Coordonarea și comunicarea între aceste grupuri cade în responsabilitatea managerilor care sunt cunoscuți sub denumirea de *„verigi de legătură”*. Grupurile formale sunt clar definite și structurate. Ele se clasifică, în mod obișnuit, în grupuri de comandă și grupuri operative. Grupurile de comandă sunt grupuri formale care sunt prezente în lanțul de comandă al organigramei. Ele gestionează activitățile de rutină ale organizației. Grupurile operative sunt grupuri formale, constituite din membrii organizației care interacționează între ei pentru a îndeplini majoritatea sarcinilor din organizație, care nu sunt de rutină. Deși grupurile operative sunt constituite, de regulă, din membri aparținând aceluiași nivel ierarhic al organizației, ele pot fi formate și din membri care aparțin unor niveluri ierarhice diferite ale organizației. Două grupuri formale care există adesea în organizație sunt comitetele și echipele de lucru [3]. Echipa de lucru este un grup operativ, folosit în cadrul organizațiilor pentru obținerea unei flexibilități organizatorice mai mari sau pentru a face față unei creșteri rapide. Pentru conducerea cu succes a grupurilor formale este imperios necesară cunoașterea etapelor de evoluție a grupurilor formale. Bernard Bass a sugerat că evoluția grupului este un proces în patru etape, pe parcursul căruia grupul învață cum să-și folosească rezervele [4]:

– **etapa de acceptare.**

Este ceva obișnuit ca membrii unui grup nou să aibă inițial o oarecare neîncredere unii în alții. Etapa de acceptare are loc numai după ce dispare această neîncredere inițială, iar grupul s-a transformat într-unul caracterizat prin încredere și acceptare mutuală;

– **etapa de comunicare și de luare a deciziilor.**

După ce au trecut de etapa de acceptare, membrii grupului sunt mai capabili să comunice deschis unii cu alții. Această comunicare deschisă asigură baza pentru stabilirea și folosirea unui mecanism eficient de luare a deciziilor în grup;

– **etapa de solidaritate a grupului.**

Solidaritatea grupului apare în mod natural, pe măsură ce sporește acceptarea mutuală și continuă comunicarea și luarea deciziilor în cadrul grupului. În această etapă, membrii grupului devin mai implicați în activitățile grupului, ei ajungând să coopereze și nicidecum să concureze unul cu altul. Membrii sunt extrem de satisfăcuți de apartenența la grup, ei fiind angajați să sporească succesul de ansamblu al grupului;

– **etapa de control al grupului.**

Membrii grupului încearcă să maximizeze succesul grupului prin punerea de acord a capacităților individuale cu activitățile grupului și prin sprijin reciproc. Această etapă este caracterizată, de obicei, prin flexibilitate și printr-un caracter informal.

Pe măsură ce grupul parcurge fiecare din aceste patru etape, el devine, în general, mai matur și mai eficient și, prin urmare, mai productiv.

Grupul care ajunge la un nivel maxim de maturitate și eficiență dispune de membri care au următoarele trăsături [5]:

– **membrii operează în mod unitar** – grupul lucrează ca o echipă.

Membrii nu se stânjenesc unul pe altul într-o măsură care să afecteze colaborarea lor;

– **membrii participă eficient la efortul grupului** – membrii grupului lucrează pentru un scop comun; ei nu irosesc resursele grupului, deplasându-se în direcții diferite;

– **membrii dispun de echipamentul, instrumentele și aptitudinile necesare pentru a îndeplini obiectivele grupului** – membrii au învățat de la experți cum să presteze diversele sarcini impuse de posturile lor și se străduiesc să obțină toate resursele de care au nevoie pentru a îndeplini obiectivele grupului;

– **membrii solicită și primesc sugestii, opinii și informații unii de la alții** – un membru care este nesigur în legătură cu un anumit lucru oprește munca și îi solicită informații unui alt membru. Membrii grupului vorbesc, în general, unii cu alții deschis și cinstit.

Grupurile informale, cea de-a doua categorie importantă de grupuri care pot exista în cadrul unei organizații, sunt grupuri care evoluează în mod natural pe măsură ce oamenii interacționează unii cu alții.

Grupul informal reprezintă o grupare de persoane ale căror experiențe comune de muncă dau naștere unui sistem de relații interpersonale care se extinde dincolo de limitele relațiilor stabilite de către management [6].

Structurile grupurilor informale pot să devieze semnificativ de la structurile grupurilor formale. Ele nu sunt foarte structurate din punct de vedere al procedurii și nu sunt recunoscute formal de către management.

Grupurile informale se împart în două categorii generale: grupuri de interese și grupurile de prietenie.

Grupurile de interese sunt grupuri informale care atrag și își păstrează membrii în special datorită unei preocupări comune a membrilor privind o anumită problemă. Când dispăre interesul sau preocuparea care a dus la constituirea grupului, probabil grupul se va desființa și el.

Grupurile de prietenie sunt grupuri informale care se formează în organizație datorită unei asocieri pe plan personal a membrilor grupului. Astfel de factori personali, cum ar fi interesele pentru petrecerea timpului liber, rasa, sexul și religia constituie elemente de bază pentru grupurile de prietenie. Calitatea de membru al grupurilor de prietenie tinde să se modifice o dată cu trecerea timpului. Totuși, această calitate se modifică

atunci când dispare sentimentul de prietenie sau când se formează noi prieteni.

Pentru a conduce eficient grupurile de lucru, liderii trebuie să ia simultan în considerație atât efectele factorilor formali, cât și pe cele ale factorilor informali asupra productivității din organizație.

Conceptele de grup și echipă nu sunt sinonime. Așa cum am observat, un grup constă dintr-o serie de oameni care interacționează între ei, sunt conștienți din punct de vedere psihologic de existența celorlalți membri ai grupului și se percep ca un grup. O echipă este un grup ai cărui membri se influențează între ei pentru îndeplinirea unor obiective ale organizației.

Nu toate grupurile din organizații sunt echipe, dar toate echipele sunt grupuri. Un grup poate fi considerat o echipă numai dacă membrii săi se ajută între ei pentru a îndeplini obiectivele organizației.

Leadership-ul înseamnă preocuparea constantă a managerilor de succes de a ajuta grupurile pentru a deveni echipe.

Echipele din organizații îmbracă diferite forme. În mod obișnuit, în organizații se întâlnesc: echipele orientate pe rezolvarea problemelor, echipele autoconduse și echipele interfuncționale [7].

Echipele orientate pe rezolvarea problemelor sunt acele echipe înființate pentru a ajuta la eliminarea unei probleme specifice din cadrul organizației. Are între 5 și 12 membri și este constituită pentru a analiza modalitățile de îmbunătățire a calității în toate etapele din organizație, a face mai eficiente procesele din organizație sau a îmbunătăți mediul general de muncă [8]. În organizația militară sunt numeroase motivele pentru care sunt constituite echipe. Și aici ele urmăresc rezolvarea unei probleme de top, care contribuie în mod decisiv la succesul structurii sau organizației în ansamblu.

După ce echipa orientată pe rezolvarea problemei ajunge la consens, ea face recomandări managementului, legate de modul în care poate să abordeze o problemă specifică. Managementul poate răspunde recomandărilor echipei prin implementarea lor completă, prin modificarea, și apoi implementarea lor, sau prin solicitarea unor informații suplimentare pentru evaluarea recomandărilor. După ce problema a fost rezolvată, echipa este, în general, desființată.

Echipa autocondusă este o echipă care își planifică, organizează, influențează și controlează activitatea, în condițiile unor îndrumări și intervenții minime din partea managementului. Această echipă creativă cuprinde un grup foarte integrat de persoane calificate care au o pregătire interfuncțională și care dispun de responsabilitatea și autoritatea de a îndeplini o serie de activități specifice.

Activitățile care erau întreprinse, de regulă, de către management, în condițiile unui mediu tradițional de muncă, dintr-o unitate militară – conceperea programelor unor aplicații, stabilirea etapelor diferitelor acțiuni de luptă, stabilirea elementelor de cooperare, stabilirea elementelor de logistică ale aplicației sunt acum transferate către membrii echipei autoconduse, comandamentul aplicației.

Fiind, în general, responsabile de întreaga sarcină, și nu doar de părți ale ei, echipele autoconduse constituie o modalitate nouă și importantă de structurare, conducere și recompensare a muncii [9].

Echipa interfuncțională este o echipă de lucru alcătuită din oameni aparținând diverselor domenii funcționale ale organizației care se localizează asupra unui obiectiv specific. Întrucât membrii echipei interfuncționale aparțin unor compartimente diferite ale organizației, echipa dispune de cunoștințele necesare pentru a coordona toate activitățile compartimentelor din organizație care au impact asupra activității depuse de ea.

Leadership-ul modern nu poate fi interpretat în afara echipelor, dar simpla înființare a unei astfel de echipe nu garantează că ea va fi productivă. Leadership-ul trebuie să transforme aceste echipe, să le facă productive. Acest fapt se realizează prin parcurgerea următoarelor etape, facilitate de lideri:

Constituirea – membrii echipei nou formate încep să se orienteze asupra echipei și să se familiarizeze unii cu alții. Această perioadă se caracterizează prin explorarea unor probleme legate de noua situație de lucru cu care se confruntă membrii, cum ar fi:

- ce se așteaptă de la ei;
- ce tip de autoritate există;
- ce fel de oameni sunt membrii echipei;
- ce calificări au membrii echipei;
- ce relații se pot stabili între membrii echipei;
- cine este liderul formal și informal [10].

Etapa de constituire a unei echipe se caracterizează prin incertitudine și stres. De regulă, membrii echipei se străduiesc să se adapteze atât la noua lor situație de lucru, cât și unii cu alții. De aceea, liderii trebuie să fie toleranți față de discuțiile informale lungi, în care se explorează elementele specifice ale echipei și să nu le privească pe acestea ca pe o pierdere de timp. Echipei nou formate trebuie să i se permită o perioadă de explorare în cazul în care se dorește ca aceasta să devină pe deplin productivă.

Furtuna – se caracterizează prin conflicte și neînțelegeri pe măsură ce membrii echipei devin mai insistenți în clarificarea rolurilor lor individuale. De regulă, în această perioadă, echipa este lipsită de unitate, întrucât membrii contestă în mod continuu modul în care funcționează echipa.

Pentru a ajuta echipa să treacă de etapa de furtună, liderii trebuie să-i încurajeze pe membrii echipei să se simtă liberi să critice orice problemă care privește echipa și să-și prezinte punctele lor de vedere complet și corect. Liderii trebuie să-i îndemne pe membrii echipei să ajungă la înțelegeri care vor permite echipei să-și îndeplinească obiectivul (obiectivele).

Normarea – se caracterizează prin înțelegeri între membrii echipei privind rolurile, regulile și comportamentele adecvate pe care trebuie să le îmbrățișeze atunci când lucrează în echipă. În această etapă se rezolvă conflictele apărute în etapa de furtună.

Liderii trebuie să influențeze echipele care au pătruns în etapa de normare să conceapă norme și valori ale echipelor care vor fi importante pentru succesul organizației. Procesul de stabilire a comportamentelor adecvate și neadecvate în cadrul echipei este esențial pentru productivitatea viitoare a echipei de lucru.

Acțiunea – echipa se focalizează pe deplin asupra rezolvării problemelor din organizație și pe soluționarea provocărilor cu care se confruntă.

În această etapă, echipa este productivă: după ce a trecut cu succes prin primele etape ale evoluției echipelor, membrii echipei au ajuns să se cunoască între ei și să-și stabilească rolurile, așteptările și normele.

Acțiunea leadership-ului trebuie să se îndrepte către realizarea comportamentului productiv al echipei, întărit, pentru a spori posibilitatea manifestării lui și în viitor.

Suspendarea – echipa și-a terminat activitatea și se pregătește să se desființeze. Pe parcursul etapei de suspendare, membrii echipei se simt, în general, dezamăgiți că echipa lor se destramă, întrucât desființarea echipei înseamnă pierderea unor relații satisfăcătoare pe plan personal și/sau a unor situații plăcute în muncă.

Leadership-ul va trebui să ofere alternative incitante și să se asigure că membrii echipei vor parcurge și alte oportunități stimulante și atractive și să acționeze pentru a-i integra în noi echipe sau în noi domenii ale organizației.

Deși o serie de echipe de lucru nu parcurg toate etapele de evoluție descrise, cunoașterea etapelor de constituire – furtună, normare, acțiune și suspendare – va oferi liderilor multe informații utile despre modul în care pot să se formeze echipe de lucru productive.

Scopul suprem al leadership-ului este de a face echipele eficiente, esențiale pentru succesul organizației.

Echipele eficiente sunt acele echipe care vin cu idei novatoare, își îndeplinesc obiectivele și se adaptează la schimbare atunci când este necesar. Membrii lor sunt foarte angajați atât față de echipă, cât și față de obiectivele organizației.

Putem afirma că lucrul în echipă reprezintă un important instrument ce se poate afla la îndemâna liderilor pentru a realiza un leadership eficace.

Depinde de acțiunea acestora pentru ca grupurile să se transforme în echipe funcționale și productive.

Organizația militară, prin strategia militară și doctrinele operaționale ale categoriilor de forțe, oferă un spațiu larg de afirmare a lucrului în echipă. Dorința de integrare în structurile nord-atlantice nu poate fi realizată dacă nu se acționează pentru adoptarea instrumentelor de lucru la cerințele impuse de NATO.

PRIVIRE GENERALA ASUPRA CALITĂȚILOR LIDERULUI

Bibliografie: Lt.col.lect.univ. Petca Ioan - Constantin

Interesul manifestat pentru fundamentarea științifică activității manageriale a determinat întreprinderea a numeroase studii și analize privitoare la identificarea acelor calități ce fac dintr-un manager un lider. De fapt, începutul studiilor consacrate leadership-ului s-a făcut pe coordonatele acestei abordări, pe ideea că diferențele între performanțele subordonaților au drept origine, tocmai calitățile liderului.

Literatura de specialitate a reținut, la un moment dat, chiar o „teorie a calitatilor”, criticată de altfel, pe motiv că îngustă problematica respectivă, reducând-o la cercetarea personalității liderului și eliminând celelalte componente. Din această cauză, teoria nu a rezistat, iar calitățile cerute unui lider au diferit de la un autor la altul.

Unii autori, de altfel, înlocuiesc termenul „calitate” cu alte noțiuni, cum sunt: „însușire”, „caracteristică”, „trăsătură”, „abilitate”, „capacitate”, „condiție”, „cerință” etc. Apreciem aceste exprimări utilizate, ca realizări izvorâte din dorința autorilor de a contribui la lamurirea unor probleme importante și de actualitate.

Noi opinăm, în demersul nostru, pentru „calitate” deoarece noțiunea exprimă „unitatea laturilor și însușirilor esențiale” ale liderului. Datorită calității liderul este ceea ce este și se poate deosebi de alți oameni.

În literatura de specialitate există numeroase preocupări pentru a caracteriza liderii. Astfel, W. Bennis vede în lider un „arhitect social”, un transformator al organizației care are capacitatea de a crea o viziune globală, de a o traduce în acțiune și de a o menține.

Un studiu competent asupra calitatilor de lider îl realizează J. Adair. El demonstrează faptul că marea calitate a unui lider constă în capacitatea de a motiva oamenii explicând că aceasta este legată de

entuziasmul si angajamentul propriu liderului, de capacitatea lui de a comunica si a imparti acest entuziasm cu altii si de a-i pasiona. „Daca cineva - arata autorul citat - are un post de manager, el nu va fi un lider decat in momentul in care functia sa va fi acceptataturp si suflet de catre cei care lucreazacu el”.

In ceea ce ne priveste, consideram caliderul trebuie sa prezinte o imbinare armonioasade calitati innascute, cu altele dobandite prin instruire profesionalasi experienta.

Temperamentul liderului are un rol deosebit in manifestarea personalitatii acestuia prin conduita, vorbire, crearea climatului de munca. In raport cu modul de exteriorizare a activitatii nervoase (excitatie si inhibitie) sunt descrise patru tipuri de temperament: coleric, sanguin, flegmatic si melancolic, care, raportate la activitatea managerialaprezintaurmatoarele caracteristici:

- *colericul*, dispune de forta de actiune neobisnuita, impresionanta, uneori de un entuziasm nelimitat. El actioneaza bine numai sub impulsul unor scopuri de mare insemnatate. Are mare vocatie pentru actiune. Poate apare si ca un perturbator, prin inegalitatea actionala; prin epuizare, prin activitatea sa in salturi;

- *sangvinicul*, are o adaptabilitate rapida. Poate da nastere la discutii in relatiile cu subordonatii si mai cu seamaprivind latura morala, dar le rezolva. Posedabunadispozitie si o adaptabilitate prompta. Poate sase echilibreze, nu se avantain mod riscant. ^atie sarenunte, atunci cand este nevoie. Leagaprietenii usor, dar la fel de usor renuntala ele. Nu este ambitios, dar nici nu este pasiv sau indiferent;

- *flegmaticul*, este neobisnuit de calm, nu abandoneaza atunci cand actioneaza. Este meticulos si perseverent panala obtinerea rezultatului propus. Poate ajunge la performante remarcabile, este echilibrat. Are simtul masurii. Este realist si practic;

- *melancolicul* se caracterizeazaprin rabdare, simt de analizadetaiata, constinciozitate, autoexigenta. Se integreazagreu in contextul social. Nu suportaraporturile dure. Are mare sensibilitate. Este putin rezistent din punct de vedere nervos, fiind predispus la stari melancolice, mai ales pe timpul situatiilor conflictuale.

Inteligenta liderului se manifestaprin posibilitatea de a efectua activitati caracterizate prin dificultate, complexitate, adaptabilitate la un scop, valoare socialasi realizare originala. Un lider inteligent descopera usor sensul fenomenelor, evenimentelor, determinafaragreutate esentialul si relatiile logice dintre ele si gaseste cu usurintasolutii pentru rezolvarea situatiilor complicate.

Inteligenta este consideratarezultatul a numerosi factori dintre care , pe noi, ne intereseazaurmatorii:

- *memoria* este aptitudinea liderului de a pastra si reproduce diferite notiuni sau fapte. Memoria mecanicase referala redarea unor elemente faraa le patrunde sensul, iar cea logica presupune si intelegerea fenomenelor. Un lider trebuie saposede, mai ales, o memorie logica.

- *capacitatea de concentrare* reprezintaposibilitatea de orientare selectivaa cunostintelor spre un anumit stimul. In conditiile organizatiilor unde simultan se desfasoarafoarte multe procese, liderii trebuie sase concentreze si sa sesizeze uneori semnale foarte slabe si grave asupra intregii activitati.

- *spiritul de observatie* constain capacitatea liderului de a sesiza esenta fenomenelor cu care se confruntaorganizatia.

- *flexibilitatea gândirii* presupune receptivitate la nou, depășirea unor vederi învechite, încurajarea inovațiilor și a criticii ca o dorință sinceră de autodepășire, de autoperfecționare continuă. Aceasta o apreciem importantă și necesară liderului în scopul evitării activității de rutină.

- *viziunea strategică*, de perspectivă este o calitate necesară mai ales liderilor situați în vârful ierarhiei organizatoriale, deoarece cunoscând problemele noi care apar în domeniul de activitate, trebuie să-și formeze o imagine clară și corectă în ceea ce privește dezvoltarea organizației, a subordonaților și a propriei persoane. Liderul trebuie să fie cu un pas înaintea evenimentelor prezente pentru a le pregăti pe cele viitoare. În acest scop, el are nevoie de timp pe care să-și dedice studiului, cercetării și meditației.

Inteligența este o componentă înnașcută, dar ea poate fi dezvoltată în procesul de comunicare a individului cu societatea. Pe baza inteligenței, sunt, de obicei, selecționați și promovați indivizii în posturi de manageri, cei mai puțin înzestrați nereușind să ajungă sau să-și mențină poziții ierarhice înalte.

Inteligența este necesară oricărei profesii. Indispensabilă liderilor, ea trebuie să existe peste nivelul mediu. În procesul decizional, ea reprezintă garanția alegerii din multimea alternativelor posibile, a variantei optime, în fapt, adaptarea conștientă la cerințe și condiții noi.

Cerințele privitoare la specificul inteligenței sunt diferite în funcție de nivelul ierarhic; astfel la nivelurile ierarhice inferioare, liderul trebuie să aibă o inteligență „practică”, care să permită sesizarea rapidă și rezolvarea problemelor concrete. Pentru nivelurile superioare se cer lideri a căror inteligență este „ascuțită”, chiar speculativă, fapt care asigură o viziune generală în perspectiva adoptării unor decizii strategice bine fundamentate.

Sanătatea este esențială pentru lideri, ea fiind izvorul disponibilităților pentru acțiune și armonie necesare relațiilor interumane. Boala liderului este cota că o înfirimătate temporară care creează uneori complexe generatoare de tensiune. Iar dacă afecțiunile fizice pot fi trecătoare și tolerate uneori la lideri, bolile psihice sunt extrem de periculoase pentru aceștia. În acest sens, la selecționarea acestora, fișa medicală actuală, precum și prognoza sănătății devine un criteriu foarte important pentru angajare.

Varsta fără să fie o calitate sau un factor restrictiv de selecție pentru un lider, determină o tarie psihică și rezistență fizică. În management s-a constatat că în intervalul de vârstă cuprins între 35-45 ani individul posedă maximum de resurse fizice și psihice, cât și experiență suficientă, deși există numeroși lideri foarte tineri sau mai în vârstă.

Experiența. Un lider se presupune că a acumulat o îndelungată experiență. Aceasta nu este însă în sine empirismul, ci trebuie privită ca pe un element dinamic, care se îmbogățește continuu cu date și concluzii noi. Ca să fie valorificată în mod optim, experiența trebuie completată cu noi cunoștințe, asimilate în mod organizat, menite să stimuleze mobilitatea în gândire, operativitatea și eficiența în acțiune.

Rolul său pozitiv pentru întregirea personalității unui lider este recunoscut. Experiența îi va permite să găsească soluții juste și operative în situațiile cu caracter repetitiv, să aprecieze pe acestea la complexitatea lor reală, să evalueze corect munca subordonaților, să tragă învățăminte pentru organizarea rațională a activităților, să cunoască mai bine oamenii și, în consecință, să stea să se poarte cu ei, să prevină comiterea unor greșeli. În felul acesta va putea să rezolve o serie de probleme nesolubile numai cu cunoștințele teoretice sau chiar cu deprinderile practice.

Experienta este aceea care permite liderului sa stie cand sa refuze si cand sa accepte, cand sa actioneze si cand sa astepte, cand sa se opuna judecarii dupa inspiratie a solutiilor si cand sa asigure in actiunile intreprinse.

Spiritul de echipa. Intr-un grup de munca este bine sa existe un lider puternic, dar si membrii puternici. Succint spus, formula echipei ar fi: interese comune, conceptii apropiate, limbaj specific, aport eterogen.

Prin echipa manageriala nu intelegem doar ansamblul indivizilor ce o compun cu trasaturile proprii de caracter, cu calitatile si defectele personale, interesele particulare, ci mai ales, interrelatiile dintre acestia, situarea lor intr-o continua echilibrata complementaritate si armonizare de natura asigurata: elaborarea, implementarea si controlul deciziilor fundamentale, competente, eficiente, dar si inspirate si oportune. Coeziunea dorita se impune a fi in mod constant consolidata, ea fiind principala trasatura integratoare a grupului. Gandirea de echipa este diferita de gandirea individuala si aceasta deoarece echipa favorizeaza gandirea sistemica: deciziile elaborate in echipa, depasesc caracterul frecvent monodimensional, specializat, al gandirii individuale. Colaborarea in cadrul echipei situeaza primordial sansa sintezei, a intregului.

Componenta educabila a caracterului individual, spiritul de echipa are la baza necesitatea inlocuirii competitiei interne cu colaborarea. Se dezvoltă în acest mod o logică nouă potrivit căreia reușita coechipierului poate fi considerată ca o reușita proprie și reciproc, eșecul unui membru din echipă reprezintă o pierdere proprie.

Posibilitatea de comunicare. Liderul își petrece cea mai mare parte a timpului angajat direct într-una din etapele procesului de comunicare. Chiar și atunci când lucrează singur, el se bazează pe încercările altora de a comunica cu el sau se pregătește să comunice cu alții. Acuratetea în luarea deciziilor depinde, în particular, de eficacitatea comunicării. Dacă procesul de comunicare este deficitar, atunci tot restul poate fi afectat.

Liderii își petrec, în medie, 2/3 din timp lucrând cu alți oameni. Restul timpului este ocupat mai ales cu pregătirea rapoartelor. Pare deci rezonabil să presupunem că cei mai mulți își petrec mare parte a timpului de lucru într-un fel sau altul în activitatea de comunicare. Aceasta presupune participarea la ședințe, primirea și transmiterea de instrucțiuni, discuții cu colegii, contacte cu beneficiarii și furnizorii. Astfel de contacte pot fi vizuale, telefonice sau o combinație a acestora. Cea mai mare parte a timpului rămas este alocată asimilării sau pregătirii informației scrise.

Dacă liderii vor să adopte decizii corecte și să susțină posturile pe care le ocupă, atunci apreciem că ei trebuie să fie capabili să stăpânească efectiv procesul de comunicare.

Din propria experiență, considerăm că liderii se deosebesc în esență prin capacitatea de a comunica efectiv. De aceea rezultă nevoia de a dezvolta aptitudini de comunicare eficace ce poate deveni o prioritate critică pentru mulți lideri. Este regretabil că adesea, această necesitate nu este percepută de aceștia, ei neglijând importanța și ocaziile de dezvoltare în acest domeniu critic. Aptitudinile de comunicare, fiind astfel considerate ca date, iar lipsa lor este mai ușor sesizată de alții.

Doar atunci când oamenii realizează subtilitățile comunicării eficace devin conștienți de importanța comunicării și încep să-și dezvolte propriile aptitudini. Problemele sunt de așa natură încât chiar și un lider cu performanțe bune în comunicare poate să-și îmbunătățească abilitățile în considerare și să-și evalueze sistematic propria eficacitate în acest domeniu.

Instruirea. Se referala cultura generala, pregatirea profesionalasi de specialitate, precum si in domeniul managementului.

Cultura generala participa la construirea personalitatii liderului, evitand stirbirea autoritatii si chiar compromiterea in fata colectivului din care face parte. In conceptia noastra, presupune vocabular, tinuta, stil corespunzator, toate depinzand de educatia si nivelul de culturaal liderului.

Cunostintele profesionale si de specialitate, cele din domeniul managementului, precum si arta de a le aplica ii confera liderului o dubla profesie: manager si specialist, desi astazi existatot mai multe tendinte de a forma manageri profesionisti.

Raportul dintre cunostintele de specialitate si cele de management este determinat, apreciem noi, de nivelul ierarhic pe care se gaseste situat postul respectiv. Astfel, la nivelurile de mijloc si de jos acestia trebuie saposede mai multe cunostinte profesionale, iar la cele de varf, mai multe cunostinte de management.

Daruire. Liderii depun in folosul organizatiilor pentru care lucrezaeforturi de mare intensitate, care nu pot fi calificate altfel decat dedicare. Parte din aceasta derivadin obligatie: este foarte multatreabade facut pentru conducerea unei organizatii, liderii trebuind samunceascadin greu pentru a o indeplini. Ritmul alert al vietii liderilor se explica in mare parte prin aceastacerinta.

Dar, sunt foarte multe exigente care, desi par impuse asupra liderilor, nu tin de obligatiile stricte de serviciu, ci provin, mai curand, din implicatiile sociale ,si din chiar autoimplicarea acestora.

Intensitatea daruirii – ceruta liderilor si acceptata de acestia - atrage adeseori conflicte in viata pe care o au in afara organizatiei. Nu rare sunt problemele lor de familie si de casnicie; sotiile si copii sunt ca si abandonati in favoarea organizatiei - ei suporta „costu”, daruirii obsedante si unilaterale a sotului si tatalui lor fatade organizatie.

Exemplul personal. Pentru a-i determina de subordonati sase implice in realizarea obiectivelor organizationale, liderii trebuie intai sase implice ei insisi. Acei lideri, pe care nu-i intereseazaatingerea obiectivelor organizatiei sau pastrarea standardelor sale, nu se pot astepta ca celorlalti sa le pese. Nimic nu distruge moralul mai eficace decat un lider pe care nu-l intereseaza spre ce nazuieste organizatia sa. O asemenea atitudine este greu de ascuns.

Fiecare lider munceste intr-o „casa cu pereti de sticla” si subordonatii vor avea mereu ochii atintiti asupra sa. El trebuie sa fie fara repros in domenii in care altii sunt tentati sa incalce regulile. Neregulile minore pot deveni o adevarata problema cand acesta este promovat.

Leadership-ul este si o chestiune de curaj. Liderii nu-si pot permite saarate cale e fricain contexte legate de munca lor. Este de ajuns sademonstreze curaj, pentru ca indrazneala sale vinasi altora.

Exemplul personal este deci o invataturaprin fapte. Este o lectie fara cuvinte, care explica adeseori mai bine decat o poate face limbajul.

Capacitatea de motivare a subordonatilor. Pentru a exercita leadership-ul, liderul trebuie samotiveze subalternii. Cei mai buni stiu din instinct cum sa-i motiveze pe ceilalti. Chiar dacase manifesta acest instinct este bine sase familiarizeze cu lucrarile aparute in acest domeniu.

Motivatia o apreciem ca fiind resortul de bazaal personalitatii, iar factorii care o determinasunt altii pentru fiecare dintre noi. Acesti factori se schimbain timp: unii opereazapozitiv in timp ce altii, negativ. Echilibrul dintre pozitiv si negativ se schimba, uneori, brusc.

Liderul care doreste sa-si motiveze subordonatii trebuie saintealeagasursele distincte ale motivarii lor. Lista este farasfarsit, iar numarul combinatiilor, infinit.

Capacitatea de adaptare la situatiile noi. Schimbarile, chiar si cele care par simple, pot avea efecte nebanuite asupra vietii si performantelor organizatiei. Din nefericire, datorita perspectivelor diferite si constrangerilor de timp, liderii sunt adesea necunoscati sau incapabili sacontroleze corespunzator consecintele schimbarilor.

Acesti factori, la care se adauga lipsa constientizarii de catre lideri a efectelor schimbarii si cresterea ratei schimbarii, determinaca managementul schimbarii safie un subiect critic pentru liderul organizatiei. De fapt, un factor major in supravietuirea unei organizatii este tocmai capacitatea liderului de a conduce eficient organizatia prin schimbarile inevitabile cu care se confrunta.

Capacitatea de gestionare a factorilor stresanti. Managementul este considerat o ocupatie deosebit de stresanta, cu riscurile pentru sanatate, care decurg de aici. Stresul este o conditie subiectivasi-l afecteaza pe fiecare lider in situatii diferite, in moduri diferite si cu rezultate diferite.

In situatiile solicitante, un anumit grad de stres este util si chiar esential pentru succes: provoacaun flux de adrenalina si pregateste mintea si corpul pentru o performantade varf. Stresul devine nociv atunci cand este extrem; are efecte vatamatoare cand este de lungadurata si in contexte in care nu ar trebui saapara.

Liderul trebuie sa combata nu numai stresul subordonatilor, ci si propriul stres, cunoscandu-se caacesta este transferabil de la o persoana la alta.

Spirit strategic. Pentru a conduce eficace, liderul trebuie sa stie ce obiective doreste saatingasi sale faclare pentru subordonati. Nu este suficient sa ai dorinta generalade a progresa; trebuie sa stii unde vrei saajungi si ce drum sa urmezi pentru a ajunge acolo.

Pentru aceasta liderii trebuie sa urmareasca obiectivele propuse sa intruneascaurmatoarele conditii: sa fie clar definite; sa fie consistente; sa fie verificabile, masurabile; sa stimuleze; sa fie realizabile etc.

Initiativa. Un lider trebuie sa aiba initiativasau sa poata percepe nevoia de actiune, dupa care sa si actioneze. Aceasta calitate pare a fi intr-o relatie stransacu energia si rezistenta persoanei, care, in multe cazuri, scade odatacu varsta.

Increderea in sine. Un bun lider este sigur pe el, are incredere in el insusi, crede in ceea ce face. Calitatea este legata de perceptia propriului loc in societate, de nivelul propriilor aspiratii etc. Increderea in sine nu trebuie insa exprimata insistent sau agresiv, ci intr-o maniera discreta.

Hotarare. Inseamna siguranta de sine, perseverenta in invingerea greutatilor ce se ivesc, realizarea obligatiilor cu promptitudine, fermitate in convingeri, in respectarea normelor de conduita, capacitatea de a lua cat mai repede decizii in cele mai diverse situatii, de a actiona cu toate eforturile si capacitatile pentru realizarea scopului urmarit.

Capacitatea de a vedea din „elicopter”. Expresia o utilizăm pentru a descrie abilitatea unui lider de a se ridica deasupra unei anumite situații și de a o vedea într-un context mai larg, după care să coborâse pentru a se ocupa de detalii.

Trăsături etice. Se manifestă în relațiile liderului cu subordonații și sunt foarte bine observate și apreciate de către aceștia. Astfel, liderul trebuie să fie sincer, deschis, corect, drept, ferm, integru, onest, cinstit etc. Implicațiile trăsăturilor etice vizează modul de adoptare al deciziilor, mai ales al celor sociale. Încălcarea normelor legale de rezolvare a unor cereri ale subordonaților, aprecierile incorecte ale activității, un control tendențios, promovări sau salarizări partinice, care nu se fac în raport cu competența oamenilor creează un climat tensionat, nefavorabil muncii.

Metoda inventarierii calităților necesare pentru un post sau altul de manager este cunoscută și a fost utilizată frecvent. „Lista de calități”, chiar dacă ea singură nu mai poate satisface, rămâne, apreciem noi, un auxiliar prețios.

ÎNTOCMIREA GRAFICULUI ANUAL DE PREGĂTIRE ȘI A TEMATICII PRIVIND INSTRUIREA PERSONALULUI ÎN DOMENIUL PROTECȚIEI CIVILE

TEMATICA ANUALA SI GRAFICUL DE INSTRUIRE

Extras din OMAI nr.712/2005 modificat si completat cu OMAI 718/2005

Art. 22 Instructajul periodic se execută pe baza **tematicii anuale și a graficului de instruire**, aprobate de conducătorii instituțiilor, manageri sau patroni.

Art. 23 **Tematica orientativă anuală de instruire**, adaptată fiecărei categorii de salariați, se structurează de regulă astfel:

- a) actele normative care reglementează managementul situațiilor de urgență, activitatea de apărare împotriva incendiilor și activitatea de protecție civilă;
- b) obligațiile generale și specifice ce revin fiecărei categorii de salariați;
- c) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale (riscurile) de incendiu și/sau explozie specifice; normele, regulile și măsurile de prevenire a acestora;
- d) descrierea, funcționarea, întreținerea și modul de utilizare a instalațiilor și sistemelor de protecție destinate prevenirii avariilor tehnologice și incendiilor;
- e) modul de acțiune a salariaților în cadrul serviciilor de urgență și în sprijinul acestora pentru realizarea intervenției operative și pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 24 Tematica orientativă se adaptează și se completează pe parcursul anului, dacă este cazul, de către cei care execută instruirea, cu concluziile și învățămintele rezultate din:

- a) controalele efectuate privind respectarea prevederilor legale și îndeplinirea sarcinilor stabilite;
- b) natura, frecvența și amploarea incendiilor, exploziilor și altor situații de urgență produse pe raza teritorială a unității sau în sectoare de activitate similare;
- c) modificări ale legislației specifice.

Art. 25 În **graficul anual de instruire** se menționează periodicitatea instructajelor și se precizează zilele în care acestea se execută eșalonat, pe locuri de muncă și categorii de salariați.

Art. 26 Intervalul de timp între două instructaje periodice se stabilește de conducerea agentului economic sau a instituției publice în funcție de specificul condițiilor de muncă din unitatea respectivă, cu respectarea următoarelor termene:

- cel mult o lună (30 de zile), pentru personalul cu funcții de execuție sau operative, care sprijină serviciile de urgență (structurile de răspuns) în cazul producerii situațiilor de urgență;
- 1 - 3 luni, pentru personalul care lucrează nemijlocit cu aparate, mașini, utilaje și instalații tehnologice (tehnicieni, maiștri, subingineri, ingineri), precum și pentru analiști, cercetători și personalul din laboratoare;
- 3 - 6 luni, pentru personalul auxiliar din secțiile și sectoarele de producție, control tehnic, cercetare, proiectare, de întreținere și reparații, investiții, transporturi, precum și pentru cel care lucrează în instituții publice;
- 1 - 6 luni, pentru personalul auxiliar care are atribuții de organizare, conducere și control (șefi de secții, ateliere, instalații, depozite etc.), pentru cel din conducerea agentului economic sau a instituției, precum și pentru cel din structura autorităților publice locale, a administrației publice centrale și a instituțiilor statului.

ÎNREGISTRAREA ȘI CONFIRMAREA INSTRUCTAJULUI

Extras din OMAI nr.712/2005 modificat și completat cu OMAI 718/2005

CAPITOLUL 3 Înregistrarea și confirmarea instructajului

Art. 45 Instruirea în domeniul situațiilor de urgență se certifică prin înscrieri realizate, după caz, în fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență, în registrul de predare-primire a schimbului sau în procesele-verbale de instruire.

Art. 46 Fișele individuale de instructaj se întocmesc pentru toate persoanele angajate, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele dispoziții generale.

Art. 47 După efectuarea instructajelor este obligatorie completarea fișelor individuale de instructaj, înscrisul efectuându-se cu pastă sau cu cerneală.

Art. 48 După completare, fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență se semnează de persoana instruită și de către persoanele care au efectuat și au verificat instructajul.

Art. 49 Prin semnătură persoana instruită demonstrează participarea la instructaj, iar persoana care a verificat instructajul confirmă, pe baza examinării persoanei instruite, că aceasta și-a însușit cunoștințele.

Art. 50 Conducătorii locurilor de muncă răspund de păstrarea fișelor individuale de instructaj în domeniul situațiilor de urgență pentru personalul din subordine.

MODUL DE DESFĂȘURARE A ACTIVITĂȚILOR DE EVACUARE A PERSONALULUI ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ

Evacuarea -masura de protectie civila luata înaintea, pe timpul sau dupa producerea unei situatii de urgenta, la declararea starii de alerta, care consta în scoaterea din zonele afectate sau potential a fi afectate, în mod organizat, a salariatilor si a bunurilor materiale si în dispunerea lor în zone sau locatii care asigura conditii de protectie .

Actiunile de evacuare se planifica si se organizeaza în functie de tipul de risc, avându-se în vedere parametrii specifici ce caracterizeaza evolutia si amploarea consecintelor acestuia.

În caz de situatii de urgenta actiunea de evacuare începe imediat dupa identificarea pericolului ori dupa producerea acestuia, acordându-se prioritate evacuării salariatilor.

Scopul evacuării :

Evacuarea are ca scop :

-asigurarea protectiei salariatilor si bunurilor materiale ale societatii

Conceptia actiunilor de evacuare :

Actiunea de evacuare se poate realiza în urmatoarele modalitati si situatii :

-autoevacuarea în cazul producerii unor dezaastre cu efecte rapide, când salariatii sunt alarmati si se deplaseaza, în mod organizat, spre anumite locuri de refugiu în care sunt feriti de efectele distrugatoare ale acestora (actiunea se poate derula si spontan însa, pe parcurs, ea poate si trebuie gestionata de catre C.U. si organele cu atributii) . Desfasurarea acestei actiuni impune interventia persoanelor specializate ale S.C S.R.L. pentru evitarea confuziei, panicii, aglomeratiei si blocajelor pe caile de comunicatii, precum si a dezordinii si a actelor antisociale ;

-evacuarea planificata si organizata conform prezentului Plan de evacuare, potrivit precizarilor C.U si a specialistilor de la Protectia Civila.

Evacuarea poate fi efectuata, în functie de evolutia situatiei de protectie civila si de gradul de asigurare cu mijloace de transport, astfel :

-partial sau total;

-simultan sau succesiv (functie de urmarile dezastrului sau a posibilitatilor de transport)

Evacuarea va fi efectuata în :

-var I -de regula locatiile pentru evacuare se stabilesc din timp pentru toate tipurile de risc prevazute în schema riscurilor. Acestea pot functiona o perioada de timp variabila, pâna la înlaturarea pericolului si în orice anotimp. Se ia în calcul evacuarea bunurilor care se pot constitui din materii prime, produse finite, tehnica, utilaje, echipament de calcul, arhiva, documente, etc. Salariatii se vor evacua în afara zonei afectate de o situatie de protectie civila respectând indicatiile celulei de urgenta, sau autoritatilor locale.

-var.II.-daca aceasta posibilitate nu exista sau cladirile vizate sunt în zona de dezastru, se stabilesc alte locatii în interiorul sau în afara localitatii.

Se evacueaza :

Se ia în calcul evacuarea bunurilor ,a materiei prime, produse finite, tehnica, utilaje, echipament de calcul, arhiva, documente, etc.

Se va lua în calcul evacuarea bunurilor, documentelor si tehnicii stabilite din timp,

Calculul numarului salariatilor care se evacueaza :

-60 % -prin autoevacuare ;

-30 35 % -evacuare realizata de S.C. S.R.L. cu mijloacele de transport proprii

-10 5 % -se evacueaza cu mijloace de transport puse la dispozitie de autoritatile locale.

Timp de evacuare :

Imediat dupa identificarea pericolului sau dupa producerea acestuia.

Prezentul plan a fost întocmit, având în vedere urmatoarele consideratii :

-evacuarea salariatilor si a unor categorii de bunuri materiale la nivelul localitatii se impune în cazul producerii urmatoarelor tipuri de risc : accident chimic, inundatii de mari proportii, sau tipurilor de risc

prevazute în schema riscurilor ,

- accidentul chimic este un dezastru care apare, de regula, prin surprindere ;
- timpul scurt la dispozitie pentru luarea deciziilor si punerea în aplicare a Planului de evacuare ;
- evacuarea bunurilor materiale de la operatori economici si institutiile publice este posibila numai daca exista o organizare prealabila si minutioasa ;
- datorita timpului scurt la dispozitie, organizarea evacuarii va fi mai sumara, ponderea constituind-o autoevacuarea ;
- locurile unde se evacueaza salariatii si bunurile materiale, se gasesc la distante relativ mici ;
- durata dispunerii în raioanele de evacuare este scurta ;

Conceptia actiunilor de evacuare :

1.-Situatiile tipurilor care impun evacuarea salariatilor, bunurilor materiale sunt :

-inundatii de mari proportii

-accident chimic

2.-Introducerea -STARII DE URGENTA pentru zona posibil a fi afectata se executa de catre Comitetul National pentru Situatii de Urgenta sau I.G.S.U., la propunerea Comitetului Judetean pentru Situatii de Urgenta sau I.J.S.U., la iminenta producerii tipului de risc.

3.-În actiunea de evacuare sunt cuprinsi salariatii, unele bunuri materiale situate în zona afectata sau probabil a fi afectata de producerea unui dezastru.

4.-Conceptia actiunii de evacuare vizeaza scoaterea salariatilor, bunurilor materiale din locurile afectate sau posibil a fi afectate din raioanele situate în zonele inundabile.

Salariatii si bunurile materiale care se evacueaza, gradul de urgenta si ordinea în care se executa evacuarea, fortele si mijloacele destinate si sprijinul logistic al evacuarii în cazul situatiilor de urgenta se stabilesc pentru fiecare situatie, de personalul cu atributii în domeniu din cadrul S.C. S.R.L.

Datorita timpului scurt la dispozitie, un rol deosebit îl va constitui autoevacuarea, iar pentru aceasta se va pune accent pe popularizarea riscului, a zonelor inundabile, a raioanelor de evacuare, înstiintarea si alarmarea salariatilor si necesitatea realizarii acestuia în timpul cel mai scurt, pe caile cele mai scurte si mai sigure.

Participarea la actiunile de limitare, înlaturare sau contracarare a efectelor tipurilor de risc sau a situatiilor de urgenta sau de criza, constituie o obligatie pentru toate persoanele juridice si fizice .

PLANIFICAREA RESURSELOR UMANE , MATERIALE ȘI FINANCIARE NECESARE ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ

Bibliografie:HG1040/2006

ART. 1

(1) Se aprobă Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență pentru anul 2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În cazul instituțiilor finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, bugetele asigurărilor sociale și bugetele locale, resursele umane, materiale și financiare pe anul 2006 se asigură în conformitate cu prevederile bugetelor aprobate pentru acest an.

ART. 2

Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență, denumit în continuare Plan național, se întocmește anual, cu respectarea prevederilor legii bugetului de stat, a hotărârilor consiliilor locale, consiliilor județene sau ale Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru aprobarea bugetelor locale, precum și a actelor normative de rectificare a acestora.

ART. 3

Componentele Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, organele centrale și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniul managementului situațiilor de urgență și funcții de sprijin repartizate potrivit legii prevăd anual, în bugetele proprii, fonduri pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență.

ART. 4

(1) În termen de 15 zile de la aprobarea bugetelor proprii și a actelor normative de rectificare a acestora, structurile prevăzute la art. 3 comunică Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în vederea centralizării sau actualizării, după caz, la nivel național, resursele asigurate pentru anul de plan.

(2) În termen de 10 zile de la ultima comunicare, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență înaintează proiectul Planului național ministrului administrației și internelor, în scopul însușirii, în calitate de inițiator.

(3) În termen de 15 zile de la primirea proiectului, ministrul administrației și internelor convoacă Comitetul Național pentru Situații de Urgență în ședință extraordinară, în scopul examinării și propunerii Planului național spre aprobare Guvernului.

(4) Procedura de aprobare a Planului național prin hotărâre a Guvernului se finalizează în termen de cel mult 60 de zile de la aprobarea bugetelor instituțiilor prevăzute la art. 3 și a actelor normative de rectificare a acestora.

ART. 5

Asigurarea cu resurse umane, materiale și financiare se va referi exclusiv la necesarul concret pentru îndeplinirea activităților specifice din cadrul fiecărei funcții de sprijin pe care o asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale, potrivit prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 6

(1) Planurile comitetelor județene/al municipiului București includ și planurile comitetelor locale ale localităților/sectoarelor de pe teritoriul județului/ municipiului București.

(2) Planurile prevăzute la alin. (1) cuprind activitățile specifice din cadrul celor 18 funcții de sprijin repartizate Ministerului Administrației și Internelor.

SISTEMUL NAȚIONAL DE MANAGEMENT AL SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ

Bibliografie: OG.21/2004

Sistemul National de Management al Situatiiilor de Urgenta, se înfiinteaza, se organizeaza si functioneaza pentru prevenirea si gestionarea situatiilor de urgenta, asigurarea si coordonarea resurselor umane, materiale, financiare si de alta natura necesare restabilirii starii de normalitate.

Sistemul National este organizat de autoritatile administratiei publice si se compune dintr-o retea de organisme, organe si structuri abilitate în managementul situatiilor de urgenta, constituite pe niveluri

sau domenii de competenta, care dispune de infrastructura si de resursele necesare pentru îndeplinirea atributiilor prevazute în ordonanta de urgenta mentionata.

Sistemul Național are în componere:

- a) comitete pentru situații de urgenta;
- b) Inspectoratul General pentru Situații de Urgenta;
- c) servicii publice comunitare profesionale pentru situații de urgenta;
- d) centre operative pentru situații de urgenta;
- e) comandantul acțiunii.

ART. 7

(1) Comitetele pentru situații de urgenta sunt:

- a) Comitetul Național pentru Situații de Urgenta;
- b) comitetele ministeriale și ale altor instituții publice centrale pentru situații de urgenta;
- c) Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgenta;
- d) comitetele județene pentru situații de urgenta;
- e) comitetele locale pentru situații de urgenta.

(2) Comitetele pentru situații de urgenta sunt organisme interinstitutionale de sprijin al managementului și se întrunesc semestrial și ori de câte ori situația impune.

ART. 8

(1) Comitetul Național pentru Situații de Urgenta, denumit în continuare Comitet Național, se constituie și funcționează sub conducerea nemijlocită a ministrului administrației și internelor și sub coordonarea primului-ministru.

(2) Comitetul Național este un organism interministerial format din persoane cu putere de decizie, experți și specialiști desemnați de ministerele cu atribuții complexe în gestionarea situațiilor de urgenta.

(3) Organizarea și funcționarea Comitetului Național se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului administrației și internelor.

ART. 9

(1) La ministere și la alte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgenta se constituie și funcționează sub conducerea ministrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor publice centrale, comitete ministeriale pentru situații de urgenta, denumite în continuare comitete ministeriale.

(2) Comitetul ministerial se constituie prin ordin al ministrului ori al conducătorului instituției publice centrale, după caz, și are în componenta persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului și din unele instituții și unități aflate în subordinea acestuia, cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgenta.

(3) În componenta comitetului ministerial, la solicitarea ministrului respectiv, pot fi cooptați și reprezentanți ai altor ministere și instituții cu atribuții în domeniu.

ART. 10

(1) La nivelul municipiului București se constituie, sub conducerea prefectului, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgenta.

(2) Din comitetul prevăzut la alin. (1) fac parte primarul general, primării de sectoare, șefi de servicii publice deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comunală, manageri ai unor instituții, regii autonome și societăți comerciale care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de urgenta, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgenta.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin al prefectului.

ART. 11

(1) La nivelul județelor se constituie, sub conducerea prefectilor, comitete județene pentru situații de urgenta, denumite în continuare comitete județene.

(2) Din comitetul județean fac parte președintele consiliului județean, șefi de servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comună și alți manageri ai unor instituții și societăți comerciale de interes județean care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de urgență, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor județene se stabilesc prin ordine ale prefectilor.

ART. 12

(1) La nivelul municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București, precum și al comunelor se constituie, sub conducerea primarului, comitete locale pentru situații de urgență, denumite în continuare comitete locale.

(2) Din comitetul local fac parte un viceprimar, secretarul comunei, orașului, sectorului sau municipiului, după caz, și reprezentanți ai serviciilor publice și ai principalelor instituții și agenți economici din unitatea administrativ-teritorială respectivă, precum și manageri sau conducători ai agenților economici, filialelor, sucursalelor ori punctelor de lucru locale, care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor locale se stabilesc prin dispoziție a primarului.

ART. 13

(1) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, ca organ de specialitate din subordinea Ministerului Administrației și Internelor, asigură coordonarea unitară și permanentă a activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență.

(2) În cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se organizează inspecția de prevenire, centrul operational național și alte structuri adecvate pentru managementul situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrul operational îndeplinește permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, prealarmare, alertare și coordonare tehnică operatională la nivel național a situațiilor de urgență.

(4) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin centrul operational național, asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului Național, preluând în acest sens, la data desființării Comisiei Guvernamentale de Apărare Impotriva Dezastrelor, secretariatul tehnic permanent al acesteia.

(5) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură, potrivit competențelor legale, cooperarea și reprezentarea la nivel național în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență.

ART. 14

(1) Serviciile publice comunitare profesionale pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii de urgență profesionale, constituite ca servicii deconcentrate, care funcționează ca inspectorate județene și al municipiului București, asigură în zonele de competență coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență.

(2) În cadrul serviciilor de urgență profesionale se organizează inspecții de prevenire, centre operationale și alte structuri adecvate pentru gestionarea situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrele operationale prevăzute la alin. (2) îndeplinesc permanent funcțiile prevăzute la art. 13 alin. (3) la nivelul județelor, respectiv al municipiului București.

(4) Serviciile de urgență profesionale, prin centrele operationale, asigură secretariatele tehnice permanente ale comitetelor județene și al Comitetului Municipiului București pentru Situații de Urgență.

(5) Serviciile publice de urgență asigură, potrivit competențelor legale în unitățile administrativ-teritoriale în care funcționează, cooperarea în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență.

ART. 15

(1) La nivelul ministerelor, al altor instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență, al municipiilor - cu excepția municipiului București -, orașelor, sectoarelor municipiului București și comunelor se constituie centre operative pentru situații de urgență, denumite în continuare centre operative.

(2) La ministerele și instituțiile publice centrale cu atribuții și funcții de sprijin complexe în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, prevăzute în anexa nr. 1, centrele operative se constituie ca structuri cu activitate permanentă.

(3) Centrele operative prevăzute la alin. (2) îndeplinesc permanent funcțiile prevăzute la art. 13 alin. (3), în domeniile de competență, ale ministerelor și instituțiilor publice centrale respective.

(4) Centrele operative prevăzute la alin. (2) se constituie din personalul aparatului propriu al autorității respective, prin ordin al ministrului, conducătorului instituției publice centrale sau prin dispoziție a primarului.

(5) Centrele operative asigură secretariatele tehnice ale comitetelor constituite la nivelul autorităților publice centrale sau locale prevăzute la alin. (1).

ART. 16

(1) În situații de urgență, coordonarea unitară la locul producerii evenimentului excepțional a acțiunii tuturor forțelor stabilite pentru intervenție se realizează de către o persoană împuternicită, după caz, de către Comitetul Național, ministerial, județean sau al municipiului București, în funcție de natura și gravitatea evenimentului și de mărimea categoriilor de forțe concentrate, denumită comandantul acțiunii.

(2) Comandantul acțiunii poate fi ajutat în îndeplinirea sarcinilor de către grupa operativă și punctul operativ avansat, constituite potrivit reglementărilor în vigoare.

ART. 17

Structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor, centrelor operationale și centrelor operative pentru situații de urgență se stabilesc pe baza regulamentului-cadru aprobat prin hotărâre a Guvernului.

ART. 18

(1) Sistemul de comunicații, de prelucrare automată și de stocare a datelor necesare funcționării Sistemului Național se asigură prin mijloace proprii ale Ministerului Administrației și Internelor, ale celor din dotarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informatiei, Serviciului de Telecomunicații Speciale și ale altor componente ale sistemului național de apărare.

ATRIBUȚIILE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ

Bibliografie: Legea 481/2004

Atributii ale autoritatilor administratiei publice

ART. 21

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

(2) Măsurile și acțiunile de prevenire din planurile de protecție civilă se planifică și se execută prioritar de către toate autoritățile administrației publice centrale și locale, potrivit competențelor acestora.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmarile calamitatilor naturale și a celorlalte situații de protecție civilă.

(4) Asigurarea conditiilor prevazute la alin. (3) se realizeaza prin serviciile de urgenta, serviciile publice de gospodarie comunala, institutii si agenti economici, inclusiv prin utilizarea, in conditiile legii, a bunurilor din rezervele de stat si a serviciilor si bunurilor puse la dispozitie de organizatii neguvernamentale romane sau de comunitatile locale si populatia din zonele neafectate, de state si organizatii straine ori cu caracter international.

ART. 22

Guvernul exercita urmatoarele atributii principale:

- a) aproba strategia nationala a protectiei civile si actele normative specifice, potrivit competentei;
- b) analizeaza periodic si ori de cate ori situatia o impune activitatea de protectie civila;
- c) aproba planul national de asigurare cu resurse umane, materiale si financiare pentru gestionarea situatiilor de urgenta;
- d) propune, potrivit legii, Presedintelui Romaniei instituirea si incetarea starii de urgenta in zonele afectate;
- e) incheie acorduri internationale in domeniul protectiei civile;
- f) adopta hotarari prin care se acorda ajutoare de urgenta si despagubiri persoanelor fizice si juridice afectate;
- g) aproba planificarea exercitiilor si a aplicatiilor de protectie civila cu caracter international;
- h) solicita, la nevoie, sprijin international;
- i) aproba acordarea de ajutor, in urma solicitarilor, statelor afectate de dezaastre.

ART. 23

(1) Ministerele, autoritatile publice autonome si celelalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale exercita urmatoarele atributii principale:

- a) stabilesc atributiile ce revin structurilor proprii;
- b) elaboreaza planuri si programe privind protectia civila in domeniul propriu de competenta;
- c) asigura resursele necesare interventiei;
- d) constituie capacitati operationale de interventie, pe care, in caz de necesitate, le pun la dispozitie autoritatilor administratiei publice locale;
- e) initiaza programe sau teme de cercetare in domeniu;
- f) constituie baza de date specifica domeniului propriu de activitate, necesara protectiei civile;
- g) asigura participarea reprezentantilor, a expertilor si a specialistilor la activitatile Comitetului National pentru Situatii de Urgenta;
- h) pun la dispozitie Ministerului Administratiei si Internelor personal calificat in vederea constituirii echipelor de experti pentru evaluare sau personalul necesar interventiei, dupa caz;
- i) pun la dispozitie Comitetului National pentru Situatii de Urgenta datele si informatiile solicitate in scopul elaborarii strategiei nationale de protectie civila, a planurilor si programelor de protectie civila, precum si Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta pentru constituirea bazei de date proprii;
- j) asigura gestionarea tipurilor de riscuri specifice si indeplinirea functiilor de sprijin prin structuri specifice domeniilor de competenta, potrivit legii. Organizarea si functionarea acestor structuri se stabilesc prin hotarare a Guvernului.

(2) Ministerul Apararii Nationale planifica si executa masurile de protectie civila, potrivit organizarii si planurilor specifice proprii si planurilor comune cu alte ministere.

ART. 24

(1) Ministerul Administratiei si Internelor exercita, prin Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, urmatoarele atributii principale:

- a) elaboreaza si prezinta Guvernului, spre aprobare, proiectul de strategie nationala a protectiei civile;
- b) elaboreaza si avizeaza proiecte de acte normative specifice;
- c) coordoneaza activitatile de evacuare, potrivit planurilor intocmite;
- d) organizeaza si conduce activitatea de asanare a teritoriului de munitia ramasa neexplodata din timpul conflictelor militare;

e) analizeaza periodic, impreuna cu autoritatile administratiei publice centrale, stadiul realizarii masurilor necesare a fi luate in situatii de protectie civila;

f) elaboreaza norme metodologice pentru intocmirea planurilor de urgenta interna si externa a agentilor economici;

g) organizeaza si conduce exercitii si aplicatii de specialitate;

h) coordoneaza actiunile de limitare si inlaturare a urmarilor calamitatilor naturale si a celorlalte situatii de protectie civila;

i) colaboreaza cu organisme internationale de specialitate.

(2) Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta este autoritate de reglementare in domeniul protectiei civile.

(3) Controlul de stat in domeniul protectiei civile se realizeaza prin activitati de reglementare, avizare, autorizare, atestare, recunoastere, verificare si control si se exercita prin inspectia de Prevenire din structura Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta, respectiv prin inspectiile de prevenire din cadrul inspectoratelor judetene si al municipiului Bucuresti, in scopul aplicarii unitare a prevederilor legale pe intreg teritoriul Romaniei.

(4) Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta indeplineste rolul de punct national de contact in relatiile cu organisme internationale de profil.

ART. 25

Consiliile judetene, Consiliul General al Municipiului Bucuresti, consiliile locale ale municipiilor, oraselor si comunelor si consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucuresti au urmatoarele atributii principale:

a) aproba organizarea protectiei civile la nivelul unitatii administrativ-teritoriale, analizeaza anual si ori de cate ori este nevoie activitatea desfasurata si adopta masuri pentru imbunatatirea acesteia;

b) aproba planurile anuale si de perspectiva pentru asigurarea resurselor umane, materiale si financiare destinate prevenirii si gestionarii situatiilor de urgenta;

c) participa, potrivit legii, la asigurarea finantarii masurilor si a actiunilor de protectie civila, precum si a serviciilor de urgenta si a structurilor care au atributii legale in acest domeniu;

d) stabilesc, in conditiile legii, taxe speciale pe linia protectiei civile;

e) infiinteaza, in conditiile legii si cu avizul Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta, centre de formare si evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgenta;

f) gestioneaza, depoziteaza, intretin si asigura conservarea aparaturii si a materialelor de protectie civila prin serviciile specializate din subordine;

g) asigura spatiile necesare functionarii inspectoratelor pentru situatii de urgenta corespunzatoare, paza si securitatea acestora si a centrelor operationale, precum si spatiile pentru depozitarea materialelor de interventie.

ART. 26

Prefectul are urmatoarele atributii principale:

a) aproba planurile operative si de pregatire pe linia protectiei civile si planificarea exercitiilor si a altor activitati desfasurate la nivelul unitatii administrativ-teritoriale;

b) urmareste indeplinirea masurilor de protectie civila la nivelul unitatii administrativ-teritoriale;

c) dispune, potrivit legii, instituirea starii de alerta, activarea sau folosirea, dupa caz, a formatiunilor de interventie;

d) aproba schema cu riscurile teritoriale intocmita de inspectoratul pentru situatii de urgenta;

e) asigura conditii pentru buna desfasurare si integrarea activitatii fortelor de interventie din alte judete sau a echipelor internationale, dupa caz, sosite in unitatea administrativ-teritoriala in scopul limitarii si inlaturarii efectelor dezastrelor;

f) prezinta consiliului judetean sau Consiliului General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, propuneri de completare a sistemului de instiintare si alarmare a populatiei, a fondului de adapostire, a bazei materiale si alte masuri de protectie a populatiei, a bunurilor materiale, a valorilor culturale si a mediului;

g) exercita controlul aplicarii masurilor in situatiile de protectie civila.

ART. 27

Primarul are urmatoarele atributii principale:

- a) propune consiliului local structura organizatorica de protectie civila;
- b) aduce la indeplinire hotararile consiliului local in domeniul protectiei civile;
- c) aproba planurile operative, de pregatire si planificare a exercitiilor de specialitate;
- d) propune fondurile necesare realizarii masurilor de protectie civila;
- e) conduce exercitiile, aplicatiile si activitatile de pregatire privind protectia civila;
- f) coordoneaza activitatea serviciilor de urgenta voluntare;
- g) aproba planurile de cooperare cu localitatile invecinate si organismele neguvernamentale;
- h) dispune masuri si controleaza modul de intretinere a spatiilor de adapostire colective de catre administratorul acestora;
- i) urmareste realizarea, intretinerea si functionarea legaturilor si mijloacelor de instiintare si alarmare in situatii de protectie civila;
- j) raspunde de alarmarea, protectia si pregatirea populatiei pentru situatiile de protectie civila;
- k) solicita asistenta tehnica si sprijin pentru gestionarea situatiilor de protectie civila;
- l) exercita controlul aplicarii masurilor de protectie civila in plan local;
- m) asigura evaluarea si centralizarea solicitarilor de ajutoare si despagubiri in situatii de protectie civila, precum si distribuirea celor primite;
- n) coordoneaza nemijlocit evacuarea populatiei din zonele afectate de situatiile de protectie civila;
- o) stabileste masurile necesare pentru asigurarea hranirii, a cazarii si a alimentarii cu energie si apa a populatiei evacuate;
- p) dispune masuri pentru asigurarea ordinii publice in zona sinistrata;
- q) coopereaza cu primarii localitatilor sau ai sectoarelor limitrofe, dupa caz, in probleme de interes comun;
- r) gestioneaza, depoziteaza, intretine si conserva tehnica, aparatura si materialele de protectie civila, prin serviciile de specialitate subordonate.

ATRIBUȚII ALE CONDUCĂTORILOR INSTITUȚIILOR, OPERATORILOR ECONOMICI, PROIECTANȚILOR, CONSTRUCTORILOR, BENEFICIARILOR, SALARIAȚILOR PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ

Bibliografie: Legea 481/2004

Obligațiile conducătorilor instituțiilor publice, agenților economici, proiectanților, constructorilor, beneficiarilor și salariaților

ART. 28

(1) Conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii agenților economici, indiferent de forma de proprietate, au următoarele obligații principale:

- a) asigură identificarea, monitorizarea și evaluarea factorilor de risc specifici, generatori de evenimente periculoase;
- b) stabilesc și urmăresc îndeplinirea măsurilor și a acțiunilor de prevenire și de pregătire a intervenției, în funcție de încadrarea în clasificarea de protecție civilă;
- c) organizează și dotează, pe baza criteriilor de performanță elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, servicii de urgență private și stabilesc regulamentul de organizare și funcționare a acestora ori încheie convenții sau contracte cu alte servicii de urgență voluntare ori private, care dispun de forțe și mijloace capabile să intervină operativ și eficiente în cazul situațiilor de protecție civilă;
- d) participă la exerciții și aplicații de protecție civilă și conduc nemijlocit acțiunile de alarmare, evacuare, intervenție, limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de urgență desfășurate de unitățile proprii;
- e) asigură gratuit forțelor de intervenție chemate în sprijin în situații de urgență echipamentele, substanțele, mijloacele și antidoturile adecvate riscurilor specifice;
- f) organizează instruirea și pregătirea personalului încadrat în munca privind protecția civilă;
- g) asigură alarmarea populației din zona de risc creată ca urmare a activităților proprii desfășurate;
- h) prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri pentru cheltuieli necesare desfășurării activităților de protecție civilă;

i) instiinteaza persoanele si organismele competente asupra factorilor de risc si le semnaleaza, de indata, cu privire la iminenta producerii sau producerea unei situatii de protectie civila la nivelul institutiei sau agentului economic;

j) stabilesc si transmit catre transportatorii, distribuitorii si utilizatorii produselor regulile si masurile de protectie specifice, corelate cu riscurile previzibile la utilizare, manipulare, transport si depozitare;

k) incheie contracte, conventii sau protocoale de cooperare cu alte servicii de urgenta profesioniste sau voluntare;

l) mentin in stare de functionare mijloacele de transmisiuni-alarmare, spatiile de adapostire si mijloacele tehnice proprii, destinate adapostirii sau interventiei, tin evidenta acestora si le verifica periodic;

m) indeplinesc alte obligatii si masuri stabilite, potrivit legii, de catre organismele si organele abilitate.

(2) Conducatorii institutiilor publice si ai agentilor economici, indiferent de forma de proprietate, sunt obligati sa permita instalarea, fara plata, a mijloacelor de alarmare pe cladirile proprii.

(3) Agentii economici a caror activitate prezinta pericole de accidente majore in care sunt implicate substante periculoase se supun si prevederilor legislatiei specifice.

ART. 29

Persoanele fizice sau juridice care detin imobile in indiviziune sau le utilizeaza in comun sunt obligate sa coopereze pentru indeplinirea masurilor de protectie civila pentru intregul imobil sau ansamblu de imobile.

ART. 30

(1) Proiectantii, constructorii si beneficiarii de investitii au urmatoarele obligatii:

a) sa prevada in documentatiile tehnice ale investitiilor masurile specifice, echipamentele si dotarile necesare, conform normativelor in vigoare, si sa asigure realizarea lor inainte de darea in exploatare a investitiei;

b) sa obtina toate avizele, autorizatiile si acordurile privind protectia civila, conform legii, si sa urmareasca realizarea masurilor stabilite in cuprinsul acestora;

c) sa evalueze riscul seismic al zonei in care se executa lucrarile si sa intocmeasca proiectul, respectiv sa execute constructia sau instalatia conform gradului de risc seismic evaluat.

(2) In toate fazele de cercetare, proiectare, executie si pe intreaga lor durata de existenta, constructiile si amenajarile, echipamentele, utilajele si instalatiile tehnologice pentru autorizare in domeniul protectiei civile se supun unei examinari sistematice si calificate pentru identificarea, evaluarea si controlul riscurilor, in conditiile prevazute de reglementarile specifice.

(3) Obligatia executarii activitatilor prevazute la alin. (2) revine persoanelor care concura la proiectarea, realizarea, exploatarea, intretinerea, repararea, postutilizarea constructiilor, a echipamentelor si a instalatiilor tehnologice, potrivit obligatiilor si raspunderilor prevazute de lege.

(4) Metodologia privind identificarea, evaluarea si controlul riscurilor se elaboreaza de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, se aproba prin ordin al ministrului administratiei si internelor si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(5) Pentru actele eliberate potrivit legii se percep tarife stabilite prin ordin al ministrului administratiei si internelor.

ART. 31

Salariatii au urmatoarele drepturi si obligatii:

a) sa beneficieze, in mod gratuit, de echipament de protectie individuala, de tratament medical si antidoturi, daca sunt incadrati la agenti economici sau institutii cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;

b) sa beneficieze de masurile de protectie sociala prevazute prin lege pentru perioadele de intrerupere a activitatii, impuse de situatiile de protectie civila;

c) sa respecte normele, regulile si masurile de protectie civila stabilite;

d) sa participe la instruirii, exercitii, aplicatii si la alte forme de pregatire specifica.

PREGATIREA PENTRU PROTECTIA CIVILA

Bibliografie: Legea 481/2004

Pregatirea pentru protectia civila

ART. 32

Pregatirea pentru protectia civila cuprinde pregatirea populatiei si a salariatilor, pregatirea serviciilor de urgenta, pregatirea personalului cu functii de conducere pe linia protectiei civile, precum si a personalului de specialitate.

ART. 33

(1) Pregatirea profesionala a serviciilor de urgenta si a altor forte cu care se coopereaza se realizeaza pe baza programelor anuale de pregatire, aprobate de sefii acestora.

(2) Planificarea exercitiilor si a aplicatiilor de cooperare privind protectia civila la care participa, potrivit specificului acestora, serviciile de urgenta, fortele de protectie si sprijin si populatia se aproba de prefect, primar sau de ministrul administratiei si internelor, dupa caz.

(3) Exercitiile de cooperare interjudetene/regionale si cele cu caracter international se aproba de Guvern, la propunerea ministrului administratiei si internelor.

(4) In documentele de planificare a pregatirii privind protectia civila se prevad si resursele materiale si financiare necesare, precum si cine le asigura.

ART. 34

(1) Initierea, calificarea, perfectionarea sau specializarea conducatorilor structurilor specializate de protectie civila, a sefilor serviciilor de urgenta voluntare si private, a personalului de specialitate mentionat la art. 13 alin. (2), precum si a altor persoane cu atributii in acest domeniu se realizeaza prin cursuri, convocari sau instructaje si se desfasoara in Centrul National de Pregatire pentru Managementul Situatiilor de Urgenta si in centrele zonale ale acestuia, precum si in Institutul National de Administratie sau in alte institutii de invatamant de profil.

(2) Pregatirea pentru protectia civila in institutiile de invatamant militar este obligatorie si se desfasoara pe baza tematicilor elaborate cu consultarea Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta.

ART. 35

Formarea, perfectionarea si specializarea personalului serviciilor de urgenta profesioniste si al structurilor componente ale Sistemului National de Management al Situatiilor de Urgenta se realizeaza in institutiile de invatamant de profil din subordinea Ministerului Administratiei si Internelor, a Ministerului Apararii Nationale, precum si in alte unitati abilitate din tara si din strainatate.

ART. 36

(1) Informarea si educarea preventiva a populatiei privind protectia civila sunt obligatorii si se asigura prin: institutiile de invatamant si educatie de toate gradele, mijloacele de informare in masa si serviciile profesioniste pentru situatii de urgenta.

(2) Ministerul Educatiei si Cercetarii, in colaborare cu Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, stabileste, prin protocol, temele si activitatile practic-aplicative de educatie privind protectia civila, care se includ in programele de invatamant, precum si in planurile activitatilor extrascolare.

(3) Societatile publice si private, nationale si locale, de radio si televiziune, precum si presa scrisa sunt obligate sa asigure prezentarea in emisiunile, respectiv in stirile si reportajele acestora, a riscurilor potentiale, masurilor preventive si a modului de actiune si comportare a populatiei pe timpul situatiilor de urgenta civila.

(4) La informarea si educarea preventiva a populatiei privind protectia civila participa si organizatiile neguvernamentale de interes public, potrivit statutelor si specificului activitatilor acestora.

ART. 37

(1) Instruirea salariatilor privind protectia civila se asigura sistematic, de regula impreuna cu instructajele de prevenire si stingere a incendiilor, in conditiile stabilite prin dispozitiile generale elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate de ministrul administratiei si internelor.

(2) Participarea salariatilor la instruire constituie sarcina de serviciu.

ART. 38

Periodic, pe baza planurilor si a programelor de pregatire si cu aprobarea primarului localitatii, se efectueaza exercitii de alarmare publica.

REGULI DE COMPORTARE LA RECEPTIONAREA SEMNALELOR DE ALARMARE

Bibliografie: Legea 481/2004

Situatii de protectie civila	Durata	Semnificatia
Alarma aeriana	15 sunete (impulsuri) modulate cu durata si intervale de 4 secunde	Prevenirea populatiei despre aparitia pericolului imediat de lovire a obiectivului (localitatii) respectiv
Alarma chimica	5 sunete (impulsuri) a 16 secunde fiecare cu pauze de 10 secunde intre ele	Aparitia indicilor sau descoperirea contaminarii radioactive, chimice sau biologice
Calamitate naturala	3 sunete (impulsuri) a 32 secunde fiecare cu pauze de 15 secunde intre ele	Prevenirea populatiei asupra pericolului produs de dezastre naturale
Incetarea alarmei	Sunet continuu, de aceeasi intensitate cu durata de 2 minute	Instiintarea populatiei despre aceea ca pericolul a trecut

1. ALARMA AERIANA

1.1. Pentru cei ce se gasesc la locul de munca:

- Executa masurile prevazute la acest semnal, insusite cu ocazia instruirii de protectie civila;
- Intrerupe lucrul sau alte preocupari;
- Actioneaza cu calm si nu produ panica;
- Intrerupe iluminatul exterior si interior (pe timpul noptii), cu exceptia iluminatului camuflat;
- Ridica masca contra gazelor si se trece in pozitia "de mars";
- Ocupa, cat se poate de repede locul in adapost;
- Conducatorii mijloacelor de transport sunt obligati sa se opreasca imediat, sa deschida usile, sa deconecteze mijlocul de transport de la reseaua electrica de contact si in urma pasagerilor sa se grabeasca spre cel mai apropiat adapost;
- Asculta si executa masurile stabilite de organele de protectie civila.

1.2. Pentru cei ce se gasesc in localurile publice:

- Asculta cu atentie comunicatele despre locurile cele mai apropiate de adapostire si indreapta-te catre acestea;
- Tine la indemana mijloacele de protectie individuale.

1.3. Pentru cei ce se gasesc acasa:

- Opreste alimentarea cu gaze naturale, deconecteaza aparatele electrice si sursele de iluminat, stinge orice tip de flacara;
- Imbraca copiii si ia mijloacele individuale de protectie (masca contra fumului si gazelor se trece in

pozitia "de mars");

- Anunta vecinii, daca nu au auzit semnalul;

- Ia trusa sanitara, documentele de identitate si rezerva de apa si alimente si intra cat mai repede in locurile de protectie, sau daca acestea lipsesc; in adaposturi naturale care pot sa ofere protectie.

1.4. Pentru cei pe care semnalul ia prins in strada:

- Paraseste mijlocul de transport imediat ce acesta s-a oprit;

- Trece in stare de pregatire mijloacele de protectie individuala si se ocupa repede cel mai apropiat adapost;

- Daca nu reusesti sa ocupi un adapost, indreptate spre cea mai apropiata incapere subterana, trecere subterana, tunel sau culoar, in lipsa acestora folositi orice şant, râpa, groapa, transee, sau alte adaposturi naturale.

La sate in afara de masurile mentionate mai sus, vitele se muta in locuri adapostite (râpe, valcele, cariere).

2. ALARMA CHIMICA

Auzind semnalul, fiecare locuitor este obligat:

- Echipeaza imediat masca contra fumului si gazelor sau mijloacele improvizate (banderola vata-sifon) si dispozitivele de protectie a pielii (incaltaminte, manusi);

- Ia rezerve de apa, alimente, medicamente, obiecte de prima necesitate, documentele de identitate si coboara in adapost;

- Daca te adapostesti in locuinta sau in camera de lucru, termina rapid actiunea de etanseizare (ermetizare) a usilor si ferestrelor incaperii cu tesaturi, banda adeziva, leucoplast, scotch; in incaperi cu sobe inchide cosurile, astupa orificiile si fisurile;

- Transfera animalele in amenajarile pregatite din timp si executa controlul etanseizarii magaziiilor, depozitelor, fantanilor, recipientilor cu apa, capitelor;

- Dupa ce pericolul de contaminare a trecut, regulile de comportare ulterioara va vor fi comunicate de organele de protectie civila.

FARA APROBAREA ORGANELOR DE PROTECTIE CIVILA NU DEZECHIPATI MIJLOACELE INDIVIDUALE DE PROTECTIE SI NU PARASITI ADAPOSTUL SAU INCAPERILE ETANSE !

3. CALAMITATE NATURALA

- Deschide aparatele de radio si televizoarele si asculta regulile si masurile transmise de organele de protectie civila;

- Pregateste rezerva de alimente, medicamente si imbracaminte, adecvata situatiei ordonate;

- Semnaleaza organelor de protectie civila urmari ale calamitatii sau catastrofei (daca le observi);

- nu produ panica, nu raspandii zvonuri.

4. INCETAREA ALARMEI

Dupa comunicarea acestui semnal populatia actioneaza in concordanta cu situatia fiecaruia:

- muncitorii, functionarii, elevii si studentii se intorc la locurile de munca sau intrerup lucrul pentru lichidarea urmarilor atacului;

- populatia neincadrata in munca si copiii se intorc acasa si actioneaza in functie de comunicarile primite;

- se reiau activitatile sociale in localitatile rurale.

Reguli generale de comportare la dezastre

Invata semnalele de alarmare transmise prin sistemul protectiei civile;

- Pasteaza-ti calmul;
- Deschide aparatele radio si televizoarele si asculta informatiile generale emise pe aceste statii, buletinele meteorologice, sfaturile transmise de autoritatile in drept;
- Foloseste telefonul numai pentru a anunta (semnala) autoritatilor locale evenimente importante, cum ar fi incendii, inundatii, alunecari de teren, accidente majore, inzapeziri etc;
- Pastreaza la indemana, in casa sau in jurul ei, un stoc de provizii suficient de mare ca sa te ajute sa supravietuiesi cateva zile;
- Daca esti acasa, aceste provizii te vor ajuta sa trece fara greutate peste perioada de pericol;
- Daca esti evacuat si trebuie sa te deplasezi in alte localitati, trebuie sa iti iei cu tine rezervele de alimente pentru a le folosi pe drum sau dupa ce ajungi in noua localitate;

Cele mai importante articole pe care trebuie sa le pastrezi la indemana sunt:

- apa (de preferat pastrata in vase de plastic sau canistre);
- hrana (in pachete conservate sau sigilate);
- medicamente necesare membrilor familiei dumneavoastra si in special trusa de prim ajutor;
- paturi, saci de dormit, lumanari, lanterne, radioreceptor portabil, baterii (inclusiv de mobil);
- Ia cu tine si pastreaza documentele de identitate.

Dupa producerea dezastrului actioneaza astfel:

- Respecta cu strictete masurile stabilite, indrumarile si comunicarile organelor de protectie civila;
- Intra cu extrema precautie in interiorul cladirilor care au fost avariate sau slabite;
- Nu intra cu torte, lumanari sau tigari aprinse in cladirile avariate sau care au fost inundate;
- Nu atinge firele electrice cazute sau rupte;
- Daca simti miros de gaze, deschide toate ferestrele si usile, inchide robinetul principal de gaze, paraseste casa imediat si anunta (daca este posibil) intrerinderea de distributie a gazelor sau suna la 112
- Daca diferite aparate electrice sunt ude, intai intrerupe sursa principala de curent electric, sterge-le de umezeala, usca-le si in final conecteaza-le la priza

ATENTIE ! NU ACTIONA ECHIPAMENTE ELECTRICE DACA ESTI UD SAU STAI IN APA !!!;

- Daca esti sfatuit sa evacuezi, fa prompt acest lucru;
- Verifica rezervele de apa si hrana inainte de a-le folosi.

Nu consuma alimente care au luat contact cu apa de inundatie.

Urmareste instructiunile organelor de protectie civila in legatura cu folosirea apei si alimentelor;

- Daca este necesar solicita alimente, imbracaminte, asistenta medicala si adapost;
- Stai departe de zonele de calamitate. Nu impiedica actiunile de interventie;
- Nu te urca la volan daca nu este necesar, iar cand o faci condu cu atentie;
- Suna sau scrie rudelor dupa trecerea pericolului, ca ei sa stie ca esti in siguranta, altfel, autoritatile locale pot pierde timp cautandu-te;
- Nu intrerupe liniile telefonice daca ele sunt necesare pentru apeluri speciale;
- Nu transmite zvonuri sau stiri exagerate despre pagube si stricaciuni.

REGULI DE COMPORTARE LA CUTREMUR

Bibliografie: Manual "Reguli de comportare în situații de urgență"

a) Reguli de comportare în cazul producerii unui cutremur

Măsurile ce trebuie luate în timpul producerii unui cutremur puternic, sunt următoarele:

- Păstrarea calmului, să nu se intre în panica și să liniștiți pe ceilalți membrii ai familiei: copii, bătrani, femei;
- Prevenirea tendințelor de a părăsi locuința: putem fi surprinși de faza puternică a mișcării seismice în holuri, scări etc. Nu se folosește în nici un caz ascensorul;
- Dacă suntem în interiorul unei locuințe – rămânem acolo, departe de ferestre care se pot sparge, să se stea înspre centrul locuinței (clădirii), lângă un perete. Protejarea se face sub o grindă, toc de ușa solidă, birou, masă sau bancă din clasă suficient de rezistente spre a ne feri de căderea unor lămpi, obiecte mobile suprapuse, tencuieli ornamentale etc.;
- Dacă suntem la școală (serviciu), nu fugim la uși, nu sărim pe fereastră, nu se aleargă pe scări, nu se utilizează liftul, nu alergați pe stradă. Deplasarea se face cu calm spre un loc deschis și sigur;
- Dacă a trecut șocul puternic al seismului, se închid imediat sursele de foc cât se poate de repede, iar dacă a luat foc ceva se intervine imediat;
- Dacă seismul ne surprinde în autoturism, ne oprim cât se poate de repede într-un loc deschis, se evită clădirile prea aproape de stradă, dincolo de poduri, pasaje, linii electrice aeriene și ne ferim de firele de curent electric căzute;
- Dacă suntem într-un mijloc de transport în comun sau în tren, stați pe locul dvs. până se termină mișcarea seismică. Conducatorul trebuie să oprească și să deschidă ușile, dar nu este indicat să vă imbulziți la coborâre sau să spargeți ferestrele.
- Dacă vă aflați într-un loc public cu aglomerări de persoane (teatru, cinematograful, stadion, sală de ședință etc.) nu alergați către ieșire, îmbulzeala produce mai multe victime decât cutremurul. Stați calm și liniștiți-vă vecinii de rând.
- Dacă suntem surprinși în afara unei locuințe (clădiri) rămânem departe de aceasta, ne ferim de tencuieli, cărămizi, coșuri, parapete, cornișe, geamuri care de obicei se pot prăbuși pe stradă;

După producerea unui cutremur puternic este necesar să luăm următoarele măsuri:

- Nu plecați imediat din locuință. Acordați mai întâi primul ajutor celor afectați de seism. Calmăți persoanele speriate și copii;
- Ajutați-i pe cei raniti sau prinși sub mobilier, obiecte sau elemente ușoare de construcții căzute, să se degajeze;
- Atentie!* Nu mișcați răniții grav (dacă nu sunt în pericol imediat de a fi răniți suplimentar din alte cauze), pâna la acordarea unui ajutor sanitar – medical calificat. Ajutații pe loc. Curățați traseele de circulație de cioburi sau substanțe toxice, chimicale vărsate, alimente etc.
- Îngrijiți-vă de siguranța copiilor, bolnavilor, bătrânilor, liniștiți-i asigurându-le îmbrăcăminte și încălțăminte corespunzătoare sezonului în care ne aflăm;
- Ascultați numai anunțurile posturilor de radio-televiziune și recomandările acestora;
- Verificați preliminar starea instalațiilor de electricitate, gaz, apă, canal din locuință;
- Părăsește calm locuința după seism, fără a lua cu dvs. lucruri inutile. Verificați mai întâi scara și drumul spre ieșire;
- Dacă la ieșire întâlniți uși blocate, acționați fără panică pentru deblocare. Dacă nu reușiți, procedați cu calm la spargerea geamurilor și curățați bine și zona de cioburi, utilizând un scaun, o vază metalică (lemn) etc. Deplasați-vă într-un loc deschis și sigur (parc, stadion etc.);

- Fiți pregătiți psihic și fizic pentru eventualitatea unor șocuri (replici) ulterioare primei mișcări seismice, care de regulă este mai redus decât cel inițial. Nu dați crezare zvonurilor privind eventualele replici seismice și urmările lor, utilizând numai informațiile și recomandările transmise oficial, receptionate direct de dvs. și nu din auzite;

- Nu ascultați sfaturile unor așa-zisi specialiști necunoscuți de dvs. care în asemenea situații apar ad-hoc.

b) Reguli de comportare în cazul producerii unei alunecări de teren

Alunecările de teren sunt evenimente de multe ori previzibile, de exemplu după precipitații intense, în zone predispușe la aceste fenomene și au evoluție progresivă, astfel încât desfășurarea lor se realizează într-un anumit interval de timp suficient pentru realizarea unor măsuri de protecție. Atunci când începerea alunecării de teren poate fi semnalată, autoritățile publice locale împreună cu Comitetul local informează instituțiile și populația din zona respectivă asupra pericolului creat și acțiunilor de alarmare când alunecarea de pământ este iminentă, o dată cu urmărirea evoluției fenomenelor în zona.

Informarea și alarmarea asupra alunecării de teren se realizează de către autoritățile publice locale și de comitetul local și județean cu mijloacele specifice acestor tipuri de acțiuni. La receptionarea informării sau a unor semnale despre începerea alunecării terenului, în zona care ar putea fi afectată se vor lua următoarele măsuri:

- Pregătirea evacuării persoanelor, instituțiilor și bunurilor potrivit planurilor de evacuare pregătite anticipat.

- Deconectarea, de către reprezentanții autorizați - în caz de necesitate - a clădirilor de la sistemul de alimentare cu energie electrică, gaze, apă, încălzire, canalizare etc. pentru a limita eventualele efecte negative.

- Sprijinirea formațiilor de intervenție ale comitetului local sau județean în acțiunile de oprire, diminuare sau de deviere a alunecării de teren cu scopul de protejare a persoanelor și construcțiilor, pentru micșorarea efectelor distructive ale alunecării de teren.

- Desfășurarea acțiunilor sub conducerea comitetului local sau județean; vor fi luate în considerare numai sursele oficiale locale și recomandările organelor în drept, evitându-se informațiile bazate pe zvonuri.

La receptionarea semnalului de alarmare în cazul alunecărilor de teren, care înseamnă că pericolul alunecării de teren nu poate fi evitat, se vor lua următoarele măsuri:

- Evacuarea persoanelor și bunurilor materiale în locurile desemnate în planurile de evacuare, fără a lua lucruri inutile și păstrând calmul.

- Respectarea regulilor de conviețuire în locurile sigure în care Comitetul județean/local, împreună cu autoritățile locale și Societatea de Cruce Roșie vor lua măsurile necesare adapostirii și desfășurării vieții.

După stabilizarea alunecării de teren, organele abilitate vor face o analiză a avariilor și distrugerilor provocate la construcții și bunuri. În funcție de avarii se vor lua măsuri de începere a lucrărilor de reparații și consolidări iar în cazurile de distrugeri se vor lua măsuri de construire de noi clădiri pe alte amplasamente, autorizate. După caz se vor face demersurile necesare pentru obținerea despăgubirilor prin sistemul de asigurări pentru pagubele produse de către alunecările de teren.

REGULI DE COMPORTARE LA INUNDAȚII

Bibliografie: Manual "Reguli de comportare în situații de urgență"

Cum trebuie să reacționezi în caz de viitură!

Dacă esti în apropierea apei, înainte de viitură vei simți un curent de aer neobișnuit. Încearcă să ajungi pe un loc cât mai ridicat, pentru evitarea pe cât posibil a impactului cu viitura. Nu fugi prin apă și nu înota, pentru că riscul de hipotermie crește prin udarea completă a corpului. Dacă ai rămas izolat cu un grup, poziția optimă de așteptare este în doi, așezați și grupați spate în spate pentru a reduce pierderile de căldură. Economisește lumina și hrana și pune repere pentru a urmări evoluția nivelului apelor. Nu uita că cei prinși de viitură în locuri izolate nu au murit niciodată de frig sau de foame, ci întotdeauna pentru că au încercat să înfrunte apele furioase. Singura salvare în acest caz este echipa de salvare care vine după retragerea apelor.

Ce faci dacă inundația te surprinde acasă ?

Adu în casă sau pune culcate la pământ într-un loc sigur mobilă de curte, unelte de grădină sau alte obiecte care pot fi suflate de vânt sau luate de apă. Blochează ferestrele astfel încât ele să nu fie sparte de vânturi puternice, apă, obiecte care plutesc sau aluviuni. Evacuează animalele și bunurile de valoare în locuri de refugiu cunoscute. Încuie ușile casei și ferestrele după ce închizi apa, gazul și instalațiile electrice.

Ce faci dacă inundarea casei este iminentă?

Mută obiectele care se pot mișca în partea cea mai de sus a casei. Deconectează aparatele, părăsește locuința și mergi spre etaje superioare, acoperișuri, înălțimi.

Ce activități se desfășoară dacă se ordonă evacuarea ?

Respectă ordinea de evacuare stabilită: copiii, bătrâni, bolnavi și în primul rând din zonele cele mai periclitate. Înainte de părăsirea locuinței întrerupe alimentarea cu apă, gaze, energie electrică și închide ferestrele. Scoate animalele din gospodărie și dirijează-le către locurile care oferă protecție. Ia cu tine documentele personale, alimente, apă, trusa sanitară, un mijloc de iluminat, un radio. După sosirea la locul de refugiu, comportă-te cu calm, ocupă locurile stabilite, supraveghează copii, respectă măsurile stabilite.

Cum se previn bolile în zone inundate ?

Prin vaccinare împotriva febrei tifoide și a hepatitei A, dezinfectarea cu var cloros a fântânilor, caselor și beciurilor în care a bătut apa. Consumul apei se va face la 30 de minute de la fierbere. Se păstrează igiena corporală, se evită expunerea prelungită la frig, se anunță la telefon 112 simptomele de febră, dureri de burtă, stare de vomă

Care este cea mai gravă boală post — inundație?

Leptospiroza, boală cauzată de un grup de microorganisme ce o duc bine în sol umed și apă caldă, dar rezistă și la temperaturi joase păstrându-se până la un an în gheață. În apa bazinelor deschise pot rezista 10 — 20 zile, în urină — câteva săptămâni, în produse alimentare -câteva zile. Leptospirele nu rezistă la uscăciune și temperaturi înalte și sunt sensibile la acțiunea razelor solare. Substanțele dezinfectante (cloramina, clorura de var, fenolul) distrug ușor Leptospirele, care sunt, de asemenea, sensibile la antibiotice. Focarele naturale sunt, mai ales teritoriile cu relief jos (luncile râurilor, lacurile). Sursa principală animală sunt bovinele și porcinele, dar circulația leptospirelor este menținută de șobolani. Transmiterea bolii de la animale la om se face ușor, pe diferite căi: la îngrijirea

animalelor, la contactul cu urina animalelor bolnave, sau pe cale alimentară cu produse contaminate de rozătoare. Simptome: frisoane, febră, slăbiciune generală, insomnie, greață, vomă, dureri lombare. Toți bolnavii de leptospiroză trebuie spitalizați.

Ce faci la reîntoarcerea acasă ?

Nu intra în locuință în cazul în care aceasta a fost avariata sau a devenit insalubră. Nu atinge firele electrice. Nu consuma decât apa fiartă. Consumă alimente numai după ce au fost curățate, fierte și după caz, controlate de organele sanitare. Nu folosi instalațiile de apă, gaze, electricitate decât cu aprobare. Acordă ajutor victimelor inundațiilor. Execută lucrări de înlăturare a urmărilor inundației, curățirea locuinței și mobilierului, dezinfectarea încăperilor, repararea avariilor.

REGULI DE COMPORTARE LA INCENDII

Bibliografie: Manual "Reguli de comportare în situații de urgență"

CUM SĂ TE PROTEJEZI ȘI SĂ INTERVII IN CAZ DE INCENDII

- ◆ Comportați-vă cu calm și respectați regulile și măsurile indicate în asemenea situație;
- ◆ Dacă pentru salvarea oamenilor, trebuie să treceți prin încăperi incendiate, puneți pe cap o pătură umedă;
- ◆ Deschide-ți cu prudență ușile, deoarece aflusul, rapid de aer, provoacă creșterea rapidă a flăcărilor;
- ◆ Prin încăperile cu fum dens deplasați-vă târâș sau aplecați;

- ◆ Strigați victimele (*copiii de regulă se ascund sub paturi, în dulapuri, etc*), găsiți-le și salvați-le;
- ◆ Dacă vi se aprinde îmbrăcămintea, nu fugiți, culcați-vă pe pământ și rostogoliți-vă;
- ◆ Asupra oamenilor cărora li s-a aprins îmbrăcămintea, aruncați un palton, o pătură sau ceva care îl acoperă etanș;
- ◆ In cazul stingerii incendiului folosiți stingătoare, apă, nisip, pământ învelitori, etc;
- ◆ Dacă arde suprafața verticală, apa se aruncă de sus în jos;
- ◆ Lichidele incendiare se sting prin acoperire cu nisip, pământ, cuverturi grele;
- ◆ Instalațiile electrice se sting numai după întreruperea prealabilă a surselor de energie;
- ◆ Ieșiți din zona incendiată în direcția dinspre care bate vântul;
- ◆ Bombele incendiare de aviație se sting prin acoperirea cu pământ sau prin scufundare în butoaie (*găleți de apă*);
- ◆ Picăturile de napalm, căzute pe îmbrăcămintea se sting prin acoperirea locului respectiv cu îmbrăcămintea subțire, lut sau nisip;

REGULI DE COMPORTARE LA ACCIDENT CHIMIC

Bibliografie: Manual "Reguli de comportare în situații de urgență"

- ◆ Comportați-vă cu calm și respectați regulile și măsurile indicate în asemenea situații;
 - ◆ Pregătiți mijloacele individuale de protecție (măști contra gazelor, costume de protecție, alte mijloace individuale) pentru a fi folosite imediat;
 - ◆ Când se anunță pericolul contaminării este necesar să luăm cu noi rezerva de apă și alimente, mijloacele de protecție individuală, trusa de prim ajutor, actele de identitate, să închidem apa și gazele, să stingem focurile din sobă, să scoatem din priză toate aparatele electrocasnice, să stingem luminile, să închidem ferestrele și ușile și în cel mai scurt timp să ne adăpostim;
 - ◆ Limitați la maximum deplasările în afara locurilor de adăpostire, iar dacă o faceți îmbrăcați mijloacele de protecție;
 - ◆ Nu consumați alimente, apă, decât din surse protejate și avizate;
 - ◆ Fiți pregătiți în vederea unei eventuale evacuări în afara zonei contaminate;
 - ◆ Evitați contactul cu obiectele din jur;
 - ◆ Nu intrați în locuințe, încăperi de lucru, etc. cu îmbrăcămintea contaminată;
 - ◆ In lipsa adăposturilor speciale, adăpostiți-vă în locuință, în încăperea cea mai izolată de exterior (culuare, subsoluri, etc.) și luați măsuri de etanșare la uși și ferestre;
 - ◆ Deschide-ți radioul, televizorul, pentru a asculta comunicatele transmise despre situația creată și măsurile care urmează să se realizeze;
 - ◆ Asigurați protecția fântânilor, introduceți animalele în grajduri, aplicați măsurile de protecție la grajduri și locuințe, prin acoperire și etanșare;
 - ◆ Executați decontaminarea personală și a îmbrăcămintei și încălțămintei;
 - ◆ Solicitați ajutorul organelor specializate pentru intervenție;
 - ◆ Dacă nu ați fost afectați de accident, sprijiniți organele de intervenție pentru acordarea primului ajutor, asigurarea pazei și ordinii în zonă, executarea decontaminării.
- DECONTAMINAREA**- constă în îndepărtarea substanțelor radioactive, toxice de orice natură și a agenților patogeni de pe diferite suprafețe sau materiale pe care s-au depus substanțe radioactive, chimice sau biologice

PROTECȚIA POPULAȚIEI ȘI A BUNURILOR MATERIALE

Bibliografie: Legea 481/2004

Protectia populatiei si a bunurilor materiale

SECTIUNEA a 2-a

Adapostirea

ART. 45

(1) Pentru protectia populatiei si a bunurilor din patrimoniul cultural national de efectele atacurilor din aer se realizeaza sistemul national de adapostire, care cuprinde: adaposturi pentru puncte de comanda destinate Sistemului National de Management al Situatiilor de Urgenta, adaposturi publice de protectie civila aflate in administrarea consiliilor locale si fondul privat de adapostire realizat de agentii economici si proprietarii de imobile.

(2) Autoritatile administratiei publice, institutiile publice, agentii economici si proprietarii de imobile au obligatia sa prevada in planurile de investitii si sa realizeze adaposturi de protectie civila.

(3) Autoritatile administratiei publice centrale si locale si serviciile de urgenta de la toate nivelurile de competenta vor identifica si vor stabili posibilitatile de utilizare pentru adapostire a unor galerii de mina, tuneluri, pesteri, grote etc. existente in apropierea zonelor dens populate sau in zone prevazute pentru amenajare de tabere de sinistrati, evacuati sau refugiati.

(4) Categoriile de constructii la care este obligatorie realizarea de adaposturi publice de protectie civila, precum si adaposturile care se amenajeaza ca puncte de comanda se aproba prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Administratiei si Internelor.

(5) Adaposturile publice de protectie civila prevazute in documentatiile tehnice ale investitiilor se avizeaza tehnic, premergator eliberarii autorizatiilor de construire, de catre serviciile de urgenta profesionale, potrivit metodologiei elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, aprobata de ministrul administratiei si internelor si publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(6) In timp de pace adaposturile publice de protectie civila, cu exceptia spatiilor amenajate ca puncte de comanda, pot fi utilizate pentru alte destinatii, cu respectarea normelor tehnice, cu obligatia de a fi eliberate in situatii de urgenta in maximum 24 de ore si cu informarea prealabila a centrelor operationale din cadrul serviciilor de urgenta profesionale.

(7) Adaposturile publice de protectie civila se inspecteaza periodic de catre personalul de specialitate al serviciilor de urgenta profesionale; detinatorii si utilizatorii acestor adaposturi sunt obligati sa indeplineasca normele si masurile stabilite pentru mentinerea adaposturilor si a instalatiilor utilitare ale acestora in stare de functionare.

(8) Construirea adaposturilor si amenajarea altor spatii de adapostire cuprinse in planurile de mobilizare se executa la punerea in aplicare a planurilor respective.

SECTIUNEA a 3-a

Asanarea teritoriului de munitia ramasa neexplodata

ART. 47

Asanarea terenului si neutralizarea munitiei ramase neexplodate din timpul conflictelor armate se executa de catre subunitati specializate si specialisti pirotehnicieni din serviciile de urgenta profesionale din subordinea Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta, potrivit instructiunilor si normelor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate prin ordin al ministrului administratiei si internelor.

ART. 48

(1) Munitiile se distrug in poligoane ale Ministerului Administratiei si Internelor si Ministerului Apararii Nationale sau pe terenuri puse la dispozitie de autoritatile administratiei publice locale in a caror raza administrativ-teritoriala se executa lucrarile de asanare. Terenurile stabilite pentru distrugerea munitiei se amenajeaza potrivit instructiunilor si normelor tehnice specifice, elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta.

(2) Autoritatile administratiei publice locale sau, dupa caz, institutiile publice si agentii economici asigura subunitatii de interventie care executa asanarea pirotehnica accesul in teren si, gratuit, mana de lucru auxiliara, mijloace de transport cu soferi si carburantul aferent, materialele, asistenta sanitara, precum si cazarea si hranirea efectivelor necesare acestor lucrari.

(3) Paza munitiilor si a terenurilor in curs de asanare, precum si insotirea transporturilor de munitii se executa de personal autorizat.

ART. 49

(1) Persoanele fizice si juridice care iau cunostinta de existenta munitiilor au obligatia sa anunte de indata centrul operational din cadrul serviciului de urgenta profesionist, dispeceratul integrat de urgenta, politia sau primarul, dupa caz.

(2) Se interzice persoanelor fizice neautorizate sa ridice, sa manipuleze ori sa utilizeze munitia neexplodata.

ART. 50

Materialele explozive si mijloacele de aprindere necesare pentru distrugerea munitiei ramase neexplodate se pun la dispozitie specialistilor pirotehnicieni, la cererea Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta, prin inspectoratele de jandarmi judetene.

ART. 51

Formatiunile de interventie prevazute la art. 47 executa gratuit actiuni de distrugere a zapoarelor care pun in pericol localitatile sau siguranta cetateanului.

SECTIUNEA a 4-a

Protectia nucleara, radiologica, chimica si biologica

ART. 52

(1) Protectia nucleara, radiologica, chimica si biologica a populatiei se realizeaza prin mijloace de protectie individuala, colectiva sau prin alte masuri tehnice si organizatorice specifice, cu prioritate in zonele de risc.

(2) Institutiile publice si agentii economici care produc, transporta, depoziteaza sau manipuleaza substante periculoase in cantitati care pot pune in pericol viata si sanatatea cetatenilor organizeaza si executa controlul contaminarii radioactive, chimice si biologice a materiilor prime si produselor finite si realizeaza masurile de decontaminare a personalului propriu, terenului, cladirilor si utilajelor.

ART. 53

Mijloacele de protectie individuala a cetatenilor se asigura potrivit criteriilor elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate prin hotarare a Guvernului.

ART. 54

Decontaminarea se realizeaza prin operatiuni si tehnici speciale efectuate de catre serviciile de urgenta, unele unitati militare si agenti economici, potrivit normelor tehnice elaborate de ministerele de profil si avizate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta.

ART. 55

(1) Depoluarea consta in luarea unor masuri specifice pentru identificarea si eliminarea surselor poluante, limitarea, indepartarea sau neutralizarea agentilor poluatori ai apei, aerului si terenului.

(2) Masurile de depoluare sunt insotite, dupa caz, de evacuarea persoanelor si a animalelor din mediul poluat sau de interzicerea utilizarii apei, a alimentelor si a furajelor contaminate.

(3) Se interzice comercializarea sau utilizarea pentru consum a bunurilor contaminate.

(4) Agentii economici si institutiile publice au obligatia sa avertizeze imediat populatia asupra riscurilor de poluare si contaminare a zonelor limitrofe unitatilor respective si sa intervina cu fortele si mijloacele de care dispun pentru protectia populatiei si inlaturarea efectelor poluarii.

SECTIUNEA a 5-a

Evacuarea

ART. 56

Evacuarea se executa pe baza planurilor intocmite in acest scop, conform normelor si instructiunilor elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta.

ART. 57

(1) Trecerea la executarea actiunii de evacuare in situatii de dezastre se hotaraste de primar sau de prefect, dupa caz, la propunerea comitetului pentru situatii de urgenta competent.

(2) In situatii de conflict armat, evacuarea se aproba de Consiliul Suprem de Aparare a Tarii, la propunerea ministrului apararii nationale.

ART. 58

Principiile evacuării în situații de conflict armat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 59

Accesul persoanelor neautorizate în zonele afectate și periculoase, delimitate și marcate corespunzător, care intră sub incidența situațiilor de protecție civilă, este interzis.

CAP. VII

Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă

ART. 60

(1) Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă cuprind ansamblul de activități și acțiuni executate în scopul restabilirii situației de normalitate în zonele afectate.

(2) La acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă participă structuri de intervenție din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, existente pe timp de pace sau care se pot mobiliza în timp scurt, unități și formațiuni militare ale Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, servicii de urgență voluntare, formațiuni de Cruce Roșie și alte structuri cu atribuții în domeniu.

(3) Intervenția operativă a structurilor prevăzute la alin. (2) se realizează pe baza planurilor de intervenție și cooperare întocmite de autoritățile competente, în limitele funcțiilor de sprijin repartizate pentru a fi asigurate de către ministere, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 61

(1) La limitarea și înlăturarea urmărilor dezastrelor sunt obligate să participe și serviciile pentru situații de urgență private.

(2) Autorizarea serviciilor de urgență private se execută pe baza normelor metodologice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

ART. 62

Principiile de organizare, de conducere și modul de utilizare a serviciilor de urgență profesioniști și voluntare, unităților de intervenție, formațiunilor de intervenție specializate și private în acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, precum și planurile operative întocmite în acest scop se stabilesc prin regulamente, ordine și instrucțiuni elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor.

ART. 63

(1) Conducerea activităților de intervenție se realizează prin rețeaua centrelor operationale și operative sau a punctelor de comandă existente la autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și la instituțiile publice și agenții economici.

(2) Conducerea nemijlocită a operațiunilor de intervenție se asigură de comandantul acțiunii, împuternicit potrivit legii, care poate fi ajutat în îndeplinirea sarcinilor de către grupa operativă și punctul operativ avansat.

(3) Grupa operativă se constituie, prin ordin al prefectului, din personal cu putere de decizie și specialiști ai serviciilor de urgență ale autorităților publice, ai agenților economici și instituțiilor implicate în gestionarea situației de urgență.

(4) Punctul operativ avansat este mobil și se asigură de către serviciul de urgență profesionist sau de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, printr-o autospecială echipată și încadrată corespunzător. În funcție de amplasamentul față de zona afectată, rolul punctului operativ poate fi preluat de centrul operational.

(5) Pana la sosirea la fata locului a comandantului actiunii, conducerea operatiunilor se asigura de comandantul sau de seful formatiunii de interventie din serviciul de urgenta, cu sprijinul reprezentantilor autoritatii administratiei publice locale sau al patronului, dupa caz.

(6) Coordonarea elaborarii si derularii programelor de recuperare, reabilitare sau de restaurare pe timpul situatiilor de urgenta se asigura de catre reprezentantii autoritatilor, institutiilor sau ai agentilor economici stabiliti de comitetele pentru situatii de urgenta competente.

MODUL DE INTOCMIRE A PLANULUI DE ANALIZA SI ACOPERIRE A RISCURILOR

Bibliografie:ordin132/2007

SECȚIUNEA 1

Definiție, scopuri, obiective

ART. 1

Prezenta metodologie stabilește scopurile, obiectivele, răspunderile, precum și principalele elemente și etape de parcurs care trebuie avute în vedere la elaborarea planurilor de analiză și acoperire a riscurilor.

ART. 2

Planul de analiză și acoperire a riscurilor, denumit în continuare PAAR, cuprinde riscurile potențiale identificate la nivelul unităților administrativ-teritoriale, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective.

ART. 3

Scopurile PAAR sunt de a asigura cunoașterea de către toți factorii implicați a sarcinilor și atribuțiilor ce le revin premergător, pe timpul și după apariția unei situații de urgență, de a crea un cadru unitar și coerent de acțiune pentru prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență și de a asigura un răspuns optim în caz de urgență, adecvat fiecărui tip de risc identificat.

ART. 4

Obiectivele PAAR sunt:

a) asigurarea prevenirii riscurilor generatoare de situații de urgență, prin evitarea manifestării acestora, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor lor, în baza concluziilor rezultate în urma identificării și evaluării tipurilor de risc, conform schemei cu riscurile teritoriale;

- b) amplasarea și dimensionarea unităților operative și a celorlalte forțe destinate asigurării funcțiilor de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;
- c) stabilirea concepției de intervenție în situații de urgență și elaborarea planurilor operative;
- d) alocarea și optimizarea forțelor și mijloacelor necesare prevenirii și gestionării situațiilor de urgență.

SECȚIUNEA a 2-a

Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

ART. 5

Responsabilitățile privind analiza și acoperirea riscurilor revin tuturor factorilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial.

ART. 6

(1) PAAR se întocmesc de comitetul județean/al municipiului București pentru situații de urgență, respectiv de comitetele locale pentru situații de urgență și se aprobă de consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București, respectiv de consiliile locale, corespunzător unităților administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

(2) PAAR se întocmesc și se aprobă în termen de maximum 60 de zile de la aprobarea de către prefect a Schemei cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială, elaborată de inspectoratul județean/al municipiului București pentru situații de urgență, și se actualizează la fiecare început de an sau ori de câte ori apar alte riscuri decât cele analizate sau modificări în organizarea structurilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial.

ART. 7

(1) Prefecții, primarul general al municipiului București și primarii răspund de asigurarea condițiilor necesare elaborării PAAR.

(2) Pentru sprijinirea activității de analiză și acoperire a riscurilor, consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale pot comanda specialiștilor în domeniu elaborarea de studii, prognoze și alte materiale de specialitate.

ART. 8

După elaborare și aprobare, PAAR se pun la dispoziție secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor județene/al municipiului București/locale pentru situații de urgență, iar extrase din documentele respective se transmit celorlalte instituții și organisme cu atribuții în prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență, acestea având obligația să cunoască, în părțile care le privesc, conținutul planurilor și să le aplice corespunzător situațiilor de urgență specifice.

ART. 9

Inspectoratele județene/al municipiului București pentru situații de urgență, prin centrele operaționale, asigură pregătirea, organizarea și coordonarea acțiunilor de răspuns, precum și elaborarea procedurilor specifice de intervenție, corespunzătoare tipurilor de riscuri generatoare de situații de urgență.

ART. 10

(1) Operatorii economici, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și alte structuri din unitatea administrativ-teritorială au obligația de a pune la dispoziție comitetelor pentru situații de urgență toate documentele, datele și informațiile solicitate în vederea întocmirii PAAR.

(2) Documentele, datele și informațiile a căror divulgare poate prejudicia siguranța națională și apărarea țării ori este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat se supun regulilor și măsurilor stabilite prin legislația privind protecția informațiilor clasificate.

CAP. II

Caracteristicile unității administrativ-teritoriale

ART. 11

Pe baza datelor cuprinse în Schema cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială, aprobată de prefectul județului, în conținutul PAAR se face o prezentare pe secțiuni a caracteristicilor unității administrativ-teritoriale, după cum urmează:

- a) amplasare geografică și relief;
- b) caracteristici climaterice;
- c) rețea hidrografică;
- d) populație;
- e) căi de transport;
- f) dezvoltare economică;
- g) infrastructuri locale;
- h) specific regional.

ART. 12

În cuprinsul secțiunii 1 "Amplasare geografică și relief" se fac referiri cu privire la:

- a) suprafață, vecinătăți;
- b) forme de relief, specificități, influențe;
- c) caracteristicile pedologice ale solului.

ART. 13

În cuprinsul secțiunii a 2-a "Caracteristici climatice" se fac referiri cu privire la:

- a) regimul climatic, specificități, influențe;
- b) regimul precipitațiilor - cantități lunare și anuale, valori medii, valori extreme înregistrate - vârful istorice;
- c) temperaturi - lunare și anuale, valori medii, valori extreme înregistrate - vârful istorice;
- d) fenomene meteorologice extreme - furtuni, tornade etc.

ART. 14

În cuprinsul secțiunii a 3-a "Rețea hidrografică" se fac referiri cu privire la:

- a) cursurile de apă, debite normale, creșteri înregistrate vârful istorice;
- b) bazinele hidrografice, lacurile de acumulare suprafețe, volume;
- c) caracteristicile pedologice;
- d) lacuri, iazuri - suprafețe, adâncimi;
- e) acumulări piscicole - suprafețe;
- f) amenajări hidrotehnice - diguri, baraje, alte lucrări de apărare împotriva inundațiilor etc.

ART. 15

(1) În cuprinsul secțiunii a 4-a "Populație" se fac referiri cu privire la:

- a) numărul populației;
- b) structura demografică;
- c) mișcarea naturală;
- d) densitatea/concentrarea populației pe zone aglomerări.

(2) Datele sunt cele rezultate după ultimul recensământ desfășurat la nivel național.

ART. 16

În cuprinsul secțiunii a 5-a "Căi de transport" se fac referiri cu privire la:

- a) căile de transport rutiere - autostrăzi, drumuri europene și naționale, drumuri județene, rute de transport pentru materiale periculoase, tuneluri etc., precizându-se starea acestora;
- b) căile de transport feroviare - triaje, tuneluri;
- c) căile de transport aeriene - aeroporturi, aerocluburi etc.;
- d) căile de transport subterane - metrou;
- e) căile navigabile - porturi;
- f) rețele de conducte magistrale - gaze, petrol și produse petroliere etc.

ART. 17

În cuprinsul secțiunii a 6-a "Dezvoltare economică" se fac referiri cu privire la:

- a) zonele industrializate/ramuri;
- b) depozite/rezervoare, capacități de stocare;
- c) exploatarea miniere, petroliere;
- d) fondul funciar - terenuri agricole, suprafețe împădurite;
- e) creșterea animalelor;
- f) turism/capacități de primire turistică;
- g) apariții de noi activități economice în cadrul zonei;
- h) resurse naturale.

ART. 18

În cuprinsul secțiunii a 7-a "Infrastructuri locale" se fac referiri cu privire la:

- a) instituții publice - cultură, ocrotirea sănătății etc.;
- b) rețele de utilități, apă, canalizare, electrice, gaze, etc.
- c) locuri de adunare și cazare a populației în situații de urgență - tabere de sinistrați.

ART. 19

În cuprinsul secțiunii a 8-a "Specific regional/ local" se fac referiri cu privire la:

- vecinătăți, influențe, riscuri transfrontaliere.

CAP. III

Analiza riscurilor generatoare de situații de urgență

ART. 20

(1) Analiza riscurilor cuprinse în Schema cu riscurile teritoriale din unitatea administrativ-teritorială trebuie să permită cunoașterea mecanismelor și condițiilor de producere/manifestare, amplitudinii și efectelor posibile ale acestora.

(2) Analiza se realizează pe tipuri de riscuri, pe baza datelor și evidențelor statistice, precum și a altor documente avute la dispoziție - studii, prognoze etc., fiind avute în vedere:

- a) riscurile naturale;
- b) riscurile tehnologice;
- c) riscurile biologice;
- d) riscurile de incendiu;
- e) riscurile sociale;
- f) alte tipuri de riscuri.

ART. 21

Secțiunea 1 "Analiza riscurilor naturale" cuprinde referiri cu privire la:

a) fenomene meteorologice periculoase - se analizează zonele unde s-au produs astfel de fenomene, precum și posibilitatea apariției acestora în noi locuri;

a1) inundații - se analizează dacă inundațiile sunt previzibile și cu cât timp înainte, efectele dinamice și dacă necesită evacuarea persoanelor, necesitatea instalării eventualelor tabere pentru sinistrați, starea tehnică și de întreținere a lucrărilor hidrotehnice, zonele planificate a fi inundate controlat etc., se inventariază construcțiile realizate în zone inundabile, existența unor măsuri de protecție suplimentare și se analizează posibilitatea strămutării construcțiilor respective în zone ferite de inundații;

a2) furtuni, tornade, secetă, îngheț etc. - se analizează și dacă fenomenele respective sunt previzibile, cu cât timp înainte, localitățile/terenurile/obiectivele care pot fi afectate și dacă este necesară evacuarea persoanelor;

b) incendii de pădure - se analizează posibilitatea producerii incendiilor de această natură, perioadele și frecvența acestora, suprafețele împădurite care pot fi afectate;

c) avalanșe - se analizează posibilitatea producerii acestora, perioadele și frecvența lor, localități și amenajări care pot fi afectate;

d) fenomene distructive de origine geologică:

d1) cutremure - se au în vedere: macro- și microzonarea seismică a teritoriului național, caracteristicile fondului construit, datele statistice privind victimele și daunele provocate de seismele produse în anii anteriori, zonele construite posibil a fi afectate de un cutremur major;

d2) alunecări de teren - se analizează locurile cunoscute în care se produc astfel de fenomene, precum și posibilele noi locuri de apariție a acestora, suprafețele de teren și construcțiile care pot fi afectate, necesitatea evacuării persoanelor și a instalării eventualelor tabere pentru sinistrați.

ART. 22

Secțiunea a 2-a "Analiza riscurilor tehnologice" cuprinde referiri cu privire la:

a) riscuri industriale - se analizează activitățile care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, tipurile de substanțe chimice periculoase folosite în procesul de producție;

b) riscuri de transport și depozitare de produse periculoase - se analizează posibilele accidente care se pot produce pe rețeaua rutieră, feroviară, fluvială și maritimă pentru transportul materialelor periculoase, din ce se compun transporturile și destinația acestora;

b1) transport rutier - la analiza acestor riscuri se ține cont de infrastructura existentă, transportul materialelor periculoase, din ce se compun transporturile și destinația acestora, numărul de accidente pe kilometru și pe an etc.;

b2) transport feroviar - la analiza acestor riscuri se ține cont de rețeaua feroviară existentă, transportul materialelor periculoase, din ce se compune și destinația, numărul de evenimente produse și frecvența acestora, numărul de călători anual;

b3) transport fluvial și maritim - se analizează riscurile în funcție de existența porturilor și a căilor de transport navigabile;

b4) transport aerian - se analizează riscurile în funcție de existența aeroporturilor, capacitatea și clasa acestora, a rutelor de zbor;

b5) transport prin rețele magistrale - se analizează riscurile în funcție de existența magistrelor de transport și de natura produselor vehiculate;

c) riscuri nucleare - se analizează riscurile în funcție de existența obiectivelor specifice și riscurile transfrontaliere;

d) riscuri de poluare a apelor - se inventariază locurile în care au avut loc astfel de fenomene, precum și posibilele noi locuri de apariție a acestora, zonele care ar putea fi afectate;

e) prăbușiri de construcții, instalații sau amenajări - se analizează construcțiile, instalațiile și alte amenajări aflate în stare avansată de degradare și la care există riscul de prăbușire;

f) eșecul utilităților publice - se inventariază și se analizează sistemele, instalațiile și echipamentele a căror scoatere din funcțiune poate conduce la întreruperea alimentării cu apă, gaze naturale, energie electrică și termică pentru o zonă extinsă din cadrul localității/județului;

g) căderi de obiecte din atmosferă sau din cosmos se inventariază locurile în care au avut loc astfel de fenomene și consecințele lor;

h) muniție neexplodată - se analizează existența fostelor zone de conflicte militare în care se poate afla muniție neexplodată, utilizându-se și datele statistice referitoare la misiunile de asanare pirotehnică.

ART. 23

Secțiunea a 3-a "Analiza riscurilor biologice" cuprinde referiri cu privire la inventarierea și analizarea surselor potențiale de izbucnire a unor epidemii/epizootii în construcții, ferme zootehnice, spitale de boli contagioase, laboratoare de analize epidemiologice, colonii de muncitori, zone locuite paupere - fără utilități publice, tabere de sinistrați sau refugiați etc. - și poluările accidentale.

ART. 24

Secțiunea a 4-a "Analiza riscurilor de incendiu" cuprinde referiri cu privire la analiza și diferențierea riscurilor de incendiu după context: statistica incendiilor și a altor situații de urgență, evidențele existente pe localități, operatori economici, instalații publice etc., fond construit, vegetație sau vehicule.

ART. 25

Secțiunea a 5-a "Analiza riscurilor sociale" cuprinde referiri cu privire la analizarea riscurilor sociale în funcție de evidențele existente privind adunări, târguri, festivaluri și alte manifestări periodice cu afluență mare de public și mișcările sociale posibile, în raport de politica socială și situația forței de muncă din zonă.

ART. 26

Secțiunea a 6-a "Analiza altor tipuri de riscuri" cuprinde referiri cu privire la analizarea, pe baza statisticilor, a intervențiilor cele mai des desfășurate, cum sunt: descarcerări, asistență medicală și transport medical, deblocări de persoane, evacuare a apei din subsolul clădirilor, salvări de animale.

ART. 27

În activitatea de analiză a riscurilor se pot defini zone geografice având o concentrație a riscurilor de aceeași natură, legate de infrastructuri și construcții, denumite zone de risc crescut.

ART. 28

Elementele care sunt avute în vedere pentru stabilirea zonelor de risc crescut sunt:

- a) zonele de activitate dezvoltate de-a lungul căilor de comunicații;
- b) clădirile publice, fie datorită numărului de persoane, fie datorită vulnerabilității lor, așa cum sunt teatrele, hotelurile, spitalele, școlile, centrele comerciale;
- c) instalațiile tehnologice;
- d) alte elemente, cum sunt: zone inundabile, zone predispuse alunecărilor/prăbușirilor de teren etc.

ART. 29

Din punctul de vedere al tipului unității administrativ-teritoriale, se stabilesc 3 clasificări ale zonelor de risc:

- a) zone de risc urbane;
- b) zone de risc periurbane: comune limitrofe, orașe, zone industriale sau comerciale;
- c) zone de risc rurale.

CAP. IV

Acoperirea riscurilor

SECȚIUNEA 1

Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

ART. 30

Elaborarea concepției de desfășurare a acțiunilor de protecție-intervenție constă în stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență, definirea obiectivelor, crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite, identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat), selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție, luarea deciziei și precizarea/transmiterea acesteia la structurile proprii și cele de cooperare.

ART. 31

Pentru acoperirea riscurilor transfrontaliere se încheie protocoale de colaborare cu instituțiile similare din țările cu care există granițe comune, care prevăd modalități de informare asupra pericolelor probabile, de avertizare/ alarmare în cazul manifestării acestora, modalitățile de intervenție comună asupra riscurilor transfrontaliere, precum și exercițiile și aplicațiile cu participare internațională.

ART. 32

(1) Evitarea manifestării riscurilor, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor acestora se realizează prin următoarele acțiuni:

- a) monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici etc. și transmiterea datelor la autoritățile competente;
- b) activități preventive ale autorităților, pe domenii de competență;

c) informarea populației asupra pericolelor specifice unității administrativ-teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;

d) exerciții și aplicații.

(2) Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

a) controale și inspecții de prevenire;

b) avizare/autorizare de securitate la incendiu și protecție civilă;

c) acordul;

d) asistența tehnică de specialitate;

e) informarea preventivă;

f) pregătirea populației;

g) constatarea și sancționarea încălcărilor prevederilor legale;

h) alte forme.

ART. 33

Planurile de intervenție vor cuprinde informații referitoare la:

a) categoriile de servicii de salvare/intervenție în caz de urgență și amplasarea unităților operative;

b) încadrarea și mijloacele de intervenție și protecție a personalului/populației pentru fiecare tip de risc, pe categorii de forțe și mijloace, cum sunt: autospeciale de lucru cu apă și spumă, autospeciale de stingere cu pulbere și azot, autospeciale pentru descarcerare și iluminat, autoscări pentru salvare de la înălțime și alte tipuri de autospeciale, servanți pompieri, salvatori, asistenți medicali, scafandri, alpiniști etc.;

c) zona de acoperire a riscurilor;

d) timpii de răspuns, cuantificați de o comisie compusă din specialiști ai inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;

e) activitatea operațională, prin prezentarea detaliată a ponderii intervențiilor la incendii; asistență medicală de urgență, reanimare și descarcerare; deblocări/salvări de persoane; salvări de animale etc.;

f) alte informații considerate necesare.

SECȚIUNEA a 2-a

Etapele de realizare a acțiunilor

ART. 34

Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

a) alertarea și/sau alarmarea unităților și a subunităților pentru intervenție;

b) informarea personalului de conducere asupra situației create;

c) deplasarea la locul intervenției;

d) intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție;

e) transmiterea dispozițiilor preliminare;

f) recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;

g) evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;

h) realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;

i) manevra de forțe;

j) localizarea și limitarea efectelor evenimentului/ dezastrului;

k) înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului/ dezastrului;

l) regrouparea forțelor și a mijloacelor după îndeplinirea misiunii;

m) stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;

n) întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;

o) retragerea forțelor și a mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;

p) restabilirea capacității de intervenție;

q) informarea inspectorului general/inspectorului-șef/ comandantului și a eșalonului superior;

r) analiza intervențiilor și evidențierea măsurilor de prevenire/optimizare necesare.

SECȚIUNEA a 3-a

Faze de urgență a acțiunilor

ART. 35

În funcție de locul, natura, amploarea și de evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor profesioniste pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

- a) urgența I - asigurată de garda/gărzile de intervenție a/ale subunității în raionul/obiectivul afectat;
- b) urgența a II-a - asigurată de subunitățile inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- c) urgența a III-a - asigurată de două sau mai multe unități limitrofe;
- d) urgența a IV-a - asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

SECȚIUNEA a 4-a

Acțiunile de protecție-intervenție

ART. 36

Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

- a) salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;
- b) acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și a operatorilor economici afectați;
- c) aplicarea măsurilor privind ordinea și siguranța publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- d) dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- e) diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția populației: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru căi de transport, clădiri pentru învățământ;
- f) limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acestora cu mijloacele din dotare.

SECȚIUNEA a 5-a

Instruirea

ART. 37

(1) Pregătirea forțelor profesioniste de intervenție se realizează în cadrul instituțiilor abilitate prin lege, pe baza unor programe adecvate avizate de inspectoratele județene/al municipiului București pentru situații de urgență și aprobate de comitetele județene/al municipiului București pentru situații de urgență.

(2) Prefecții, primarii și conducătorii operatorilor economici și instituțiilor publice au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație a modalităților de acțiune conform planurilor aprobate de analiză și acoperire a riscurilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Realizarea circuitului informațional-decizional și de cooperare

ART. 38

Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență.

ART. 39

Informarea secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor pentru situații de urgență ierarhic superioare asupra locului producerii unei situații de urgență specifică, evoluției acesteia, efectelor negative produse, precum și asupra măsurilor luate se realizează prin rapoarte operative.

ART. 40

Primarii, comitetele județene/al municipiului București și comitetele locale pentru situații de urgență, precum și conducerile operatorilor economici și instituțiilor amplasate în zone de risc au obligația să asigure preluarea de la stațiile centrale și locale a datelor și avertizărilor meteorologice și hidrologice, în vederea declanșării acțiunilor preventive și de intervenție.

CAP. V

Resurse umane, materiale și financiare

ART. 41

(1) Alocarea resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității de analiză și acoperire a riscurilor se realizează, potrivit reglementărilor în vigoare, prin planurile de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență, elaborate de comitetele județene/al municipiului București și comitetele locale pentru situații de urgență.

(2) Consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale prevăd anual, în bugetele proprii, fondurile necesare pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare analizei și acoperirii riscurilor din unitățile administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

ART. 42

În funcție de categoriile de riscuri identificate, mecanismele și condițiile de producere/ manifestare, de amploarea și efectele posibile ale acestora, se stabilesc tipurile de forțe și mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor, astfel:

- a) inspecții de prevenire;
- b) servicii profesionale/voluntare/private pentru situații de urgență;
- c) formațiuni de asistență medicală de urgență și descarcerare;
- d) formațiuni de protecție civilă: echipe de căutare-salvare, NBC și pirotehnice;
- e) alte formațiuni de salvare: Crucea Roșie, SALVAMONT, scafandri profesioniști etc.;
- f) grupe de sprijin.

ART. 43

Pe lângă tipurile de forțe precizate la art. 42, mai pot acționa, după caz, în condițiile legii: unitățile poliției, jandarmeriei și poliției de frontieră, structurile poliției comunitare, unitatea specială de aviație a Ministerului Administrației și Internelor, unitățile specializate/ detașamente din cadrul Ministerului Apărării, unitățile pentru asistența medicală de urgență ale Ministerului Sănătății Publice, organizațiile neguvernamentale specializate în acțiuni de salvare, unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitară veterinară, formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor, precum și detașamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și al societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forțe și mijloace de intervenție, formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență și organizați în organizații neguvernamentale cu activități specifice.

ART. 44

Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, al formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, care acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiunile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planurile de apărare specifice, elaborate potrivit legii.

CAP. VI

Logistica acțiunilor

ART. 45

(1) Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență se stabilește prin planurile de apărare specifice elaborate, potrivit legii, de autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu, conform regulamentelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri.

(2) Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de apărare specifice.

ART. 46

Logistica acțiunilor de pregătire teoretică și practică, de prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de autoritățile, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și resurse necesare.

CAP. VII

Dispoziții finale

ART. 47

La PAAR se atașează următoarele documente:

- a) lista autorităților și factorilor care au responsabilități în analiza și acoperirea riscurilor în unitatea administrativ-teritorială, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie;
- b) atribuțiile autorităților și responsabililor cuprinși în PAAR, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta metodologie;
- c) componența nominală a structurilor cu atribuții în domeniul gestionării situațiilor de urgență, cu precizarea unității la care sunt încadrați membrii structurilor, funcției, adresei și a telefoanelor de la serviciu și de la domiciliu, a responsabilităților și misiunilor;
- d) riscuri potențiale în localități/județe vecine care pot afecta zona de competență a unității administrativ-teritoriale;
- e) hărți de risc;
- f) măsuri corespunzătoare de evitare a manifestării riscurilor, de reducere a frecvenței de producere ori de limitare a consecințelor acestora, pe tipuri de riscuri;
- g) sisteme existente de preavertizare/avertizare a atingerii unor valori critice și de alarmare a populației în cazul evacuării;
- h) tabel cuprinzând obiectivele care pot fi afectate de producerea unei situații de urgență (seism, inundație, alunecare de teren, accident tehnologic etc.);
- i) planuri și proceduri de intervenție;
- j) schema fluxului informațional-decizional;
- k) locuri/spații de evacuare în caz de urgență și dotarea acestora;
- l) planificarea exercițiilor/aplicațiilor conform reglementărilor tehnice specifice;
- m) rapoarte lunare de informare și analiză către prefect;
- n) protocoale de colaborare cu instituții similare din țările cu care există granițe comune, în cazul producerii unor situații de urgență;

o) situația resurselor, tabelul cu stocul de mijloace și materiale de apărare existente, modul cum se acoperă deficitul din disponibilități locale și cu sprijin de la comitetul pentru situații de urgență ierarhic superior etc.;

p) reguli de comportare în cazul producerii unei situații de urgență.

ANEXA 1
la metodologie

Lista autorităților
și factorilor care au
responsabilități în
analiza și acoperirea
riscurilor în județul/
localitatea X
- Model -

T

Nr. crt	Denumire autoritate	Coordonate autoritate	Persoană(e) de contact	Atribuții în PAAR, conform fișei nr.
1	Primar	str. x, nr. y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 1 Primar: telefon/fax/mobil; Privat: str. W, nr. Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
			Popescu Ion 2 Primar: telefon/fax/mobil; Privat: str. W, nr. Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...
20	Spital Y	str. x, nr. y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 25 Director: telefon/fax/mobil; Privat: str. W, nr. Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...
25	Spital Z	str. x, nr. y; tel/fax/mobil;	Popescu Ion 33 Primar: telefon/fax/mobil; Privat: str. W, nr. Z, tel. fix/mobil	Fișa nr.
...

ST

NOTĂ:

Autoritățile și factorii cu responsabilități în analiza și acoperirea riscurilor în unitatea administrativ teritorială sunt, după caz:

a) autoritățile publice locale (primar, consilii locale/consilii județene, servicii publice deconcentrate /descentralizate);

b) stații (puncte) de măsurări a parametrilor meteorologici, seismici, hidrografici, de mediu etc.

c) institute de cercetări științifice;

d) organizații nonguvernamentale (Crucea Roșie, SALVAMONT, etc)

ANEXA 2
la metodologie

Atribuțiile autorităților
și responsabililor
cuprinși în PAAR
- Model-

T

AUTORITATEA: (denumire în clar)		Fișa nr. _____
I.-GESTIONAREA RISCURILOR		
a.-monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici, etc și transmiterea datelor la autoritățile competente;	se precizează ce parametri se măsoară, cu ce periodicitate, ce autoritate(ăți) se informează asupra atingerii valorilor critice eventual în anexă se stabilește structura raportului de informare	
b.-controlul preventiv al autorităților pe domenii de competență;	ce operatori economici/instituții controlează în ce domeniu de competență; pe cine informează asupra concluziilor; eventual periodicitatea controlului	
c.-informare preventivă a populației asupra pericolelor specifice unității administrativ teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;	în ce domeniu de competență; periodicitate	
d.-exerciții și aplicații;	cu cine, în ce domeniu de competență; periodicitate	
II.-RESURSE NECESARE		
a.-monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici, etc și transmiterea datelor la autoritățile competente;	aparatură/echipamente de măsură/control necesare; loc de amplasare	
b.-controlul preventiv al autorităților pe domenii de competență;	materiale/echipamente necesare	
c.-informare preventivă a populației asupra pericolelor specifice unității administrativ teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;	materiale informative/documentare, rapoarte, planuri de urgență, pliante, mass-media, filme, conferințe, simpozioane, afișe, campanii informative, Porțile deschise....	
d.-exerciții și aplicații;	materiale/echipamente necesare; loc de desfășurare	
III.-INTERVENȚIE		
a.-alarmare	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune	
b.-acțiuni de căutare/salvare/descarcerare	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune	
c.-asistență medicală	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune	
d.-acțiuni de îndepărtare a	ce activități întreprinde; cu ce mijloace;	

manifestării pericolului produs	timp de intrare în acțiune
e.-acțiuni de limitare a consecințelor unui pericol	ce activități întreprinde; cu ce mijloace; timp de intrare în acțiune

ST

Notă: se completează doar rubricile corespunzătoare competențelor

ANEXA 2

STRUCTURA - CADRU a Planului de analiză și acoperire a riscurilor

Capitolul I - Dispoziții generale

Secțiunea I. Definiție, scop, obiective

Secțiunea II. Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

2.1. Acte normative de referință

2.2. Structuri organizatorice implicate

2.3. Responsabilități ale organismelor și autorităților cu atribuții în domeniu

Capitolul II - Caracteristicile unității administrativ-teritoriale

Secțiunea 1. Amplasare geografică și relief

Secțiunea a 2-a. Caracteristici climatice

Secțiunea a 3-a. Rețea hidrografică

Secțiunea a 4-a. Populație

Secțiunea a 5-a. Căi de transport

Secțiunea a 6-a. Dezvoltare economică

Secțiunea a 7-a. Infrastructuri locale

Secțiunea a 8-a. Specific regional/local

Capitolul III - Analiza riscurilor generatoare de situații de urgență

Secțiunea 1. Analiza riscurilor naturale

Secțiunea a 2-a. Analiza riscurilor tehnologice

Secțiunea a 3-a. Analiza riscurilor biologice

Secțiunea a 4-a. Analiza riscurilor de incendiu

Secțiunea a 5-a. Analiza riscurilor sociale

Secțiunea a 6-a. Analiza altor tipuri de riscuri

Secțiunea a 7-a. Zone de risc crescut

Capitolul IV - Acoperirea riscurilor

Secțiunea 1. Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Secțiunea a 2-a. Etapele de realizare a acțiunilor

Secțiunea a 3-a. Faze de urgență a acțiunilor

Secțiunea a 4-a. Acțiunile de protecție-intervenție

Secțiunea a 5-a. Instruirea

Secțiunea a 6-a. Realizarea circuitului informațional-decizional și de cooperare

Capitolul V - Resurse umane, materiale și financiare

Capitolul VI - Logistica acțiunilor

Anexe

MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE APĂRARE ÎMPOTRIVA INUNDAȚILOR

Bibliografie: Ordin comun 638/420 din 2005

REGULAMENT

privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene
meteorologice periculoase, accidente la
construcții hidrotehnice și poluări accidentale

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale este o activitate de interes național având în vedere frecvența de producere și dimensiunea efectelor acestor tipuri de risc.

ART. 2

Prezentul regulament stabilește atribuțiile ce revin tuturor structurilor implicate în gestionarea situațiilor de urgență generate de tipurile de risc specifice.

ART. 3

Fac obiectul prezentului regulament următoarele tipuri de risc generatoare de situații de urgență:

- a) inundații, prin revarsările naturale ale cursurilor de apă, datorate creșterii debitelor sau blocajelor produse de gheturi, plutitori, aluviuni și avalanșe de zapada și prin scurgeri de pe versanți;
- b) inundații provocate de accidente sau avarii la construcțiile hidrotehnice;
- c) fenomene meteorologice periculoase: ploi torențiale, ninsori abundente, furtuni și viscole, depuneri de gheață, chiciura, polei, înghețuri timpurii sau târzii, grindina și seceta (hidrologica);
- d) poluările accidentale ale resurselor de apă de suprafață și subterane și poluări marine în zona costiera, numite în continuare "poluări accidentale".

ART. 4

Sunt expuse direct sau indirect acestor tipuri de risc:

- a) populația, precum și bunurile sale mobile și imobile;
- b) obiectivele sociale;
- c) capacitățile productive (societăți comerciale, platforme industriale, centrale electrice, ferme agrozootehnice, amenajări piscicole, porturi și altele);
- d) barajele și alte lucrări hidrotehnice care reprezintă surse de risc în aval, în cazul producerii de accidente;
- e) căile de comunicații rutiere, feroviare și navale, rețelele de alimentare cu energie electrică, gaze, sursele și sistemele de alimentare cu apă și canalizare, stațiile de tratare și de epurare, rețelele de telecomunicații și altele;
- f) mediul natural (ecosisteme acvatice, păduri, terenuri agricole, intravilanul localităților și altele).

ART. 5

În sensul prezentului regulament, prin gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale se înțelege identificarea și monitorizarea, înștiințarea factorilor interesați, avertizarea populației, evaluarea, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc.

ART. 6

Managementul situațiilor de urgență se realizează prin:

- măsuri preventive
- măsuri operative urgente de intervenție
- măsuri de reabilitare

ART. 7

Măsurile de limitare, înlăturare sau contracarare a efectelor tipurilor de risc prevăzute la art. 3. constituie o obligație pentru organele administrației publice centrale și locale cu atribuții în acest domeniu și pentru toate persoanele juridice și fizice, cu excepția persoanelor cu handicap, a bătrânilor, copiilor și a altor categorii defavorizate.

ART. 8

Deținătorii, cu orice titlu, de baraje și de alte construcții hidrotehnice a căror avariere sau distrugere poate pune în pericol populația și bunurile sale materiale, obiectivele sociale și capacitățile productive sau poate aduce prejudicii mediului ambiant, sunt obligați să le întrețină, să le repare și să le exploateze corespunzător, să doteze aceste lucrări cu aparatura de măsură și control necesară pentru urmărirea comportării în timp a acestora, să instaleze sisteme de avertizare-alarmare a populației în caz de pericol și să organizeze activitatea de supraveghere, intervenție și reabilitare conform regulamentelor aprobate prin autorizațiile de gospodărire a apelor, a planurilor de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și accidentelor la construcții hidrotehnice, planurilor de avertizare-alarmare a localităților și a obiectivelor

din aval de baraje, în caz de accidente la acestea și planurilor de prevenire și combatere a poluarilor accidentale.

ART. 9

Persoanele juridice utilizatori de apa, potentialii poluatori, precum și unitățile de gospodărire a apelor, administrațiile porturilor maritime și fluviale și ale canalelor navigabile și ceilalți utilizatori de apa au obligația dotării cu mijloace specifice de intervenție în cazuri de poluări accidentale. Lista potențialilor poluatori se stabilește de către organele abilitate.

ART. 10

În caz de seceta, când debitele de apa nu pot fi asigurate tuturor utilizatorilor autorizați, se aplica restricții temporare de folosire a resurselor de apa pe baza planurilor de restricții și folosire a apei în perioade deficitare. Măsurile stabilite în planurile de restricții sunt obligatorii pentru toți utilizatorii de apa.

CAP. II

Organizarea Sistemului național pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcțiile hidrotehnice și poluări accidentale

ART. 11

Elaborarea strategiei și concepției de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și de prevenire și combatere a poluarilor accidentale, revine Comitetului ministerial pentru situații de urgență din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, care se subordonează Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

ART. 12

Monitorizarea situațiilor de urgență, evaluarea informațiilor, înștiințarea, avertizarea, prealarmarea, alertarea la nivel național, precum și coordonarea aplicării unitare a măsurilor de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență sunt asigurate de Centrul operativ pentru situații de urgență, organ tehnic cu activitate permanentă, constituit în cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

ART. 13

Aplicarea strategiei și coordonarea tehnica de specialitate, la nivel național, a bazinelor hidrografice și județelor, a acțiunilor preventive și operative pentru apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale este asigurată de către Administrația Națională "Apele Române" și unitățile sale teritoriale.

ART. 14

Având în vedere particularitățile managementului situațiilor de urgență generate de tipurile de risc specifice, desfășurarea activităților ce se impun și organizarea conducerii, coordonării și cooperării se asigură prin:

- Centre operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă constituite la nivelul Administrației Naționale "Apele Române", Direcțiilor de Ape și Sistemelor de Gospodărire a Apelor, sub conducerea directă a directorului general și respectiv a directorilor.

- Grupuri de suport tehnic pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale, care se constituie în cadrul fiecărui Comitet județean, din specialiștii cooptați cu responsabilități în acest domeniu, fiind conduse de directorii Sistemelor de Gospodărire a Apelor

ART. 15

Grupul de suport tehnic din cadrul Comitetului județean este numit prin Ordinul prefectului de constituire al Comitetului județean pentru situații de urgență și este alcătuit din reprezentanți al Sistemului de Gospodărire a Apelor, Agenției de Protecție a Mediului, Comisariatului județean al Garzii Naționale de Mediu, unităților teritoriale ale Administrației Naționale a Imbunătățirilor Funciare, ale SC HIDROELECTRICA SA, Regiei Naționale a Pădurilor, Administrației Fluviale a Dunării de Jos, altor

deținători de construcții hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, Centrelor meteorologice regionale sau Serviciilor regionale de prognoza a vremii, Stațiilor meteorologice județene (după caz), cooptați în cadrul Comitetului județean în calitate de consultanți.

ART. 16

Activitatea permanentă și atribuțiile Centrelor operative pentru situații de urgență sunt asigurate de serviciile (birourile, compartimentele) Dispecerat-Apărare împotriva Inundațiilor din cadrul Administrației Naționale "Apele Române", Direcțiilor de Ape și Sistemelor de Gospodărire a Apelor, completate în situații de urgență, cu personal din compartimentele de specialitate.

ART. 17

Grupul de suport tehnic din cadrul Comitetului județean, are următoarele atribuții specifice:

a) asigură, prin grija Sistemului de Gospodărire a Apelor în colaborare cu Inspectoratul județean pentru situații de urgență, elaborarea planului județean de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, prin corelarea planurilor de apărare întocmite de Comitetele municipale, orașenești și comunale pentru situații de urgență și a planurilor de prevenire și combatere a poluarilor accidentale la folosințele de apă potențial poluatoare și a planurilor de restricții și folosire a apei în perioade deficitare;

b) acordă asistența tehnică comitetelor municipale, orașenești și comunale pentru întocmirea planurilor de apărare specifice;

c) avizează planurile de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale municipale, orașenești și comunale, în vederea aprobării de către președintele Comitetului județean pentru situații de urgență;

d) coordonează tehnic acțiunile pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluari accidentale în teritoriu, aplicând prevederile din planurile de apărare împotriva inundațiilor, planurilor de prevenire și combatere a poluarilor accidentale, precum și a planurilor de restricții în perioade deficitare, asigurând legăturile cu Comitetul ministerial și Centrul operativ pentru situații de urgență din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, cu Direcțiile de Ape și Comitetele județene situate în amonte și în aval, conform sistemului informațional operativ;

e) asigură consultanța de specialitate, în cadrul Comitetului județean pentru situații de urgență, pentru cuprinderea în bugetele locale a cheltuielilor necesare constituirii și completării stocurilor de materiale și mijloace de apărare pentru situații de urgență generate de inundații, gheturi și poluari accidentale, pentru întreținerea și repararea construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare proprie, precum și pentru întreținerea albiilor cursurilor de apă pe raza localităților;

f) asigură, prin Centrul operativ al Sistemului de Gospodărire a Apelor în colaborare permanentă cu Centrul operational al Inspectoratului județean pentru situații de urgență, întocmirea rapoartelor operative zilnice, în timpul situațiilor de urgență, rapoartelor de sinteză, după încetarea acestora, precum și transmiterea lor la Centrul operativ din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și la Centrul operativ al Direcției de Ape, care transmite la Centrul operativ al Administrației Naționale «Apele Române»;

g) asigură, în colaborare cu Inspectoratul județean pentru situații de urgență, organizarea și desfășurarea la nivel județean a exercițiilor de simulare pentru verificarea modului de funcționare a fluxului informațional hidrometeorologic de avertizare-alarmare a populației, a fluxului primar de informare în caz de poluari accidentale, precum și pentru instruirea administrației publice locale asupra managementului tipurilor de risc specifice;

h) asigură organizarea anuală a acțiunii de verificare a stării tehnice și funcționale a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor precum și urmărirea realizării măsurilor și lucrărilor stabilite cu aceasta ocazie;

i) participă, în comisia stabilită de Comitetul județean pentru situații de urgență, la evaluarea și stabilirea pagubelor produse de inundații din revarsări de cursuri de apă, scurgeri de pe versanți, accidente la construcții hidrotehnice, seceta hidrologică și poluari accidentale.

ART. 18

(1) Persoanele fizice și juridice care au în proprietate sau în folosință terenuri sau obiective în zone ce pot fi afectate de acțiuni distructive ale apelor sau de accidente la construcții hidrotehnice au obligația să participe la acțiunile de apărare și să asigure întreținerea și exploatarea corespunzătoare a lucrărilor de apărare existente.

(2) În cazul distrugerii sau deteriorării lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor sau a unor construcții hidrotehnice datorită viiturilor, deținătorii cu orice titlu ai unor astfel de lucrări au obligația să le refacă sau să le repare în cel mai scurt timp posibil, fondurile necesare execuției putând fi asigurate din surse proprii, de la bugetul local, bugetul de stat sau din alte surse.

(3) În cazul distrugerii sau deteriorării lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor sau a unor construcții hidrotehnice ca urmare a acțiunii persoanelor fizice sau juridice, acestea au obligația să le refacă în cel mai scurt timp, din surse proprii.

ART. 19

Măsurile de intervenție operativă se realizează în mod unitar, pe baza planurilor de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, ce se elaborează pe județe, localități și de către utilizatorii de apă potențial poluatori, precum și la nivel bazinal.

ART. 20

Elaborarea planurilor de apărare se va face cu luarea în considerare a planurilor de amenajare a teritoriului și a restricționării regimului de construcții în zonele inundabile.

Măsuri de prevenire și pregătire pentru intervenție

Secțiunea A

Organizarea sistemului informațional

ART. 21

Sistemul informațional meteorologic și hidrologic constă în observarea, măsurarea, înregistrarea și prelucrarea datelor meteorologice și hidrologice, elaborarea prognozelor, avertizărilor și alarmărilor, precum și în transmiterea acestora factorilor implicați în managementul situațiilor de urgență generate de riscurile specifice, conform schemei fluxului informațional definit în planurile de apărare, în vederea luării deciziilor și măsurilor necesare.

ART. 22

(1) În zonele amenajate cu lucrări hidrotehnice, sistemul informațional cuprinde, de asemenea, date și măsurători privind manevrele de exploatare care au ca efect modificarea regimului natural de scurgere.

(2) Transmiterea acestor informații constituie o obligație a organelor de exploatare a lucrărilor hidrotehnice, indiferent de deținător și se realizează în conformitate cu schema fluxului informațional, aprobată prin planurile de apărare respective.

ART. 23

Conținutul de detaliu al informațiilor, prognozelor și avertizărilor, pragurile critice, frecvența transmiterii, unitățile la care se transmit precum și deciziile operative de la și la Comitetul ministerial, Comitetele județene, respectiv al Municipiului București și Comitetele locale, se stabilesc prin instrucțiuni elaborate de către Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor și respectiv de către Administrația Națională de Meteorologie și sunt aprobate de Comitetul ministerial pentru situații de urgență.

ART. 24

(1) Comitetele locale pentru situații de urgență și deținătorii de construcții hidrotehnice au obligația să asigure instalarea și exploatarea dispozitivelor meteorologice, hidrologice sau hidrometrice necesare

cunoașterii și urmării marimilor caracteristice locale de apărare și asigurarea corelației acestora cu cele zonale.

(2) Întreținerea și exploatarea dispozitivelor prevăzute la alin. (1) se fac în conformitate cu instrucțiunile aprobate de Comitetul ministerial, iar transmiterea datelor și măsurătorilor se asigură de către deținători.

ART. 25

(1) Pentru asigurarea transmiterii informațiilor, prognozelor și avertizărilor de la unitățile meteorologice și hidrologice la Comitetele județene și locale și la Comitetul ministerial, prin planurile operative de apărare se stabilesc mijloacele de telecomunicații ce vor fi folosite, la care se va asigura permanenta.

(2) La județe permanenta va fi asigurată de către Centrele operationale din cadrul Inspectoratelor județene pentru situații de urgență, la municipii, orașe și comune permanenta va fi asigurată prin grija Comitetelor locale, iar la obiectivele sociale și economice periclită, prin grija conducătorilor acestora.

(3) Pentru asigurarea fluxului informațional decizional operativ între Comitetele județene și locale, pot fi folosite și mijloacele de telecomunicații ale posturilor de poliție, unităților militare și alte mijloace de telecomunicații disponibile.

(4) Pentru avertizarea obiectivelor situate în aval de baraje, se elaborează de către unitățile care dețin aceste baraje, planuri de avertizare-alarmare a populației și obiectivelor economice și sociale situate în aval de lacurile de acumulare, în caz de accidente la construcții hidrotehnice, conform Anexei nr. 1g) la prezentul regulament.

ART. 26

În cazul poluarilor accidentale pe Dunare și pe râurile transfrontiere, sistemul informațional este organizat și funcționează conform Manualului de Operare Internațional pentru Centrul Internațional Principal de Alarmare (PIAC), iar în cazul poluarilor accidentale pe râurile interioare sistemul informațional este organizat conform Sistemului de Alarmare SAPA-ROM și prevederilor Planurilor județene de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale.

ART. 27

În cazul poluarilor cu hidrocarburi a Marii Negre, sistemul informațional este asigurat și funcționează conform «Planului național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marina cu hidrocarburi», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1593/2002.

Secțiunea B

Stabilirea pragurilor de apărare

ART. 28

(1) Starea de alertă generată de inundații fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluari accidentale se declanșează în momentul în care se constată apariția fenomenului periculos sau când probabilitatea de apariție este stabilită prin prognoza, în situațiile de la alin. (3) lit a), b) și c).

(2) Pe parcursul gestionării situațiilor de urgență se pot deosebi trei etape care diferă între ele prin gradul de pericol prezentat. Ele sunt declanșate la atingerea unor praguri critice (criterii de avertizare), specifice fenomenului analizat (inundații, fenomene meteorologice și hidrologice periculoase, comportarea în timp a construcțiilor hidrotehnice) și care sunt precizate în instrucțiuni speciale.

(3) a) Situația de atenție are semnificația unei situații deosebite și nu reprezintă neapărat un pericol.

Consecințele intrării în situația de atenție sunt:

▼ indeseirea observațiilor și măsurătorilor care se fac pentru urmărirea fenomenului și pentru prognoza evoluției sale;

▼ verificarea construcțiilor cu rol de apărare și urmărirea asigurării condițiilor de scurgere a apelor mari;

▼ informarea despre posibilitatea producerii unei poluari accidentale.

b) Situația de alarma este caracterizată printr-o evoluție a fenomenelor în direcția în care poate conduce la un anumit pericol (de exemplu: creșterea în continuare a nivelurilor pe cursul de apă, creșterea debitelor infiltrate prin construcțiile hidrotehnice de retenție și a antrenării de materiale din corpul acestora, creșterea intensității precipitațiilor sau a vitezei vântului, poluari accidentale confirmate care necesită intervenții și altele).

Declanșarea stării de alarma conduce la intrarea în situația operativă a comitetelor pentru situații de urgență. Activitățile desfășurate sunt atât activități menite să stăpânească fenomenul, cât și activități pregătitoare pentru eventualitatea declanșării situației de pericol.

c) Situația de pericol este declanșată în momentul în care pericolul devine iminent și este necesară luarea unor măsuri excepționale pentru limitarea efectelor inundațiilor (evacuarea populației, a animalelor, a unor bunuri materiale, măsuri deosebite în exploatarea construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, restricții de circulație pe unele drumuri și poduri, precum și pe căile navigabile), precum și pentru combaterea poluarilor accidentale cu efecte grave asupra ecosistemului (modificarea parametrilor de calitate a apei, distrugerea faunei și ihtiofaunei, a mediului înconjurător și altele, sau care depășesc teritoriul de competență).

(4) Trecerea și revenirea de la o stare la alta se pot face în funcție de evoluția fenomenelor.

ART. 29

(1) Marimile caracteristice de apărare împotriva inundațiilor sunt:

a) marimi zonale de avertizare, stabilite la stațiile hidrometrice și la posturile pluviometrice situate în amonte de obiectivele periclitate, după caz, pentru precipitații, niveluri sau debite;

b) marimi locale de apărare, stabilite în apropierea obiectivelor, sub forma de niveluri sau debite.

Posturile de avertizare fac parte din rețeaua națională de hidrologie și meteorologie și trebuie să fie amplasate la o distanță suficientă de obiectivul avertizat, pentru a putea fi luate măsurile necesare prestabilite prin planurile de apărare.

(2) Marimile caracteristice de apărare definite la alin. (1), în caz de inundații, sunt:

A. Pentru zonele îndiguite ale cursurilor de apă:

▼ cota fazei I de apărare - atunci când nivelul apei ajunge la piciorul taluzului exterior al digului pe o treime din lungimea acestuia;

▼ cota fazei a II-a de apărare - atunci când nivelul apei ajunge la jumătatea înălțimii dintre cota fazei I și cea a fazei a III-a de apărare;

▼ cota fazei a III-a de apărare - atunci când nivelul apei ajunge la 0,5-1,5 m sub cota nivelurilor apelor maxime cunoscute sau sub cota nivelului maxim pentru care s-a dimensionat digul respectiv sau la depășirea unui punct critic.

B. Pentru zonele neîndiguite ale cursurilor de apă:

▼ cota de atenție - nivelul la care pericolul de inundare este posibil după un interval de timp relativ scurt, în care se pot organiza acțiunile de apărare sau de evacuare;

▼ cota de inundație - nivelul la care începe inundarea primului obiectiv;

▼ cota de pericol - nivelul la care sunt necesare măsuri deosebite de evacuare a oamenilor și bunurilor, restricții la folosirea podurilor și căilor rutiere, precum și luarea unor măsuri deosebite în exploatarea construcțiilor hidrotehnice.

C. Pentru acumulari:

a) fazele I, II și III de apărare sunt stabilite în funcție de nivelul apei în lac și se calculează de proiectant în ecartul cuprins între Nivelul Normal de Retenție (NNR) și Cota creastă deversor.

D. Pentru comportarea barajelor:

a) pragurile critice sunt stabilite de proiectant pentru fiecare obiectiv pe baza instrucțiunilor aprobate de Comitetul Ministerial în funcție de:

- nivelul apei în lac, când acesta depășește cota crestei deversorului;

- atingerea unor valori limită în comportarea construcției astfel:

▼ pragul de atentie - valorile unora dintre parametrii se apropie sau chiar depășesc domeniul considerat normal, fără ca starea generală de stabilitate a construcției să fie modificată;

▼ pragul de alerta - modificări periculoase ale parametrilor de comportare cu evoluția spre forme incipiente de cedare;

▼ pragul de pericol- barajul suferă modificări ce pot conduce la avarierea gravă sau la ruperea construcției.

ART. 30

În cazul pericolului de inundatii prin aglomerarea gheturilor și revarsarea apelor, se stabilesc următoarele marimi caracteristice:

▼ faza I- atunci când gheața se desprinde și sloiurile se scurg pe cursul de apă;

▼ faza a II-a - atunci când sloiurile de gheața formează ingramadiri;

▼ faza a III-a - atunci când sloiurile s-au blocat formând zapoare (baraje de gheața).

ART. 31

Marimile caracteristice zonale și locale de apărare se stabilesc o dată cu întocmirea planurilor de apărare pentru fiecare obiectiv în parte și orice modificare survenită în intervalul de valabilitate a planurilor de apărare, se pune de acord cu Direcțiile de Ape din cadrul Administrației Naționale "Apele Române" și se reactualizează în planurile de apărare, la toate nivelurile.

ART. 32

(1) Pragurile critice de apărare pentru fenomenele meteorologice periculoase se stabilesc prin instrucțiuni elaborate de către Administrația Națională de Meteorologie și se aproba de către Comitetul ministerial.

(2) Valorile limita admisibile pentru indicatorii monitorizati în caz de poluări accidentale sunt stabilite prin ordinele ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1144/2002 și nr. 1146/2002.

(3) Pragurile critice pentru situații de seceta hidrologica se stabilesc prin planurile de restricții în perioade deficitare.

Secțiunea C

Întocmirea planurilor de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale

ART. 33

(1) Planurile de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale constituie documentații tehnice, care se întocmesc de către unitățile care dețin obiective periclitate, de către Comitetele județene și Comitetele locale, cu consultarea tehnica și coordonarea Sistemelor de Gospodărire a Apelor, și de către Direcțiile de Ape din cadrul Administrației Naționale "Apele Române", pentru bazinele hidrografice aferente. Aceste planuri se reactualizează o dată la 4 ani, din punct de vedere al elementelor tehnice și atunci când este necesar, datorită modificărilor organizatorice.

(2) Conținutul planurilor de apărare și modul de aprobare a acestora, la toate nivelurile, sunt prezentate în Anexele nr. 1a) - 1d) la prezentul regulament.

(3) Modificările operate în planurile județene de apărare și în planurile pe bazine hidrografice se vor transmite Centrului operativ din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

ART. 34

Planurile de avertizare-alarmare, prevăzute la art. 25 alin. (4), se întocmesc de către deținătorii de baraje, se avizează de către Direcțiile de Ape și de Inspectoratele Județene pentru Situații de Urgență și se aproba de Comitetul ministerial. Aceste planuri se reactualizează o dată la 10 ani sau în funcție de modificările survenite la obiective și la dotările cu mijloace de alarmare și de intervenție. Planurile de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluărilor accidentale, ale localităților și obiectivelor din aval de baraje, din zona de influență, se corelează cu elementele aferente din planurile de avertizare-alarmare.

ART. 35

(1) Planul de restricții și folosire a apei în perioade deficitare se elaborează de către Direcțiile de Ape după consultarea utilizatorilor autorizați, cu avizul Administrației Naționale "Apele Române" și se aproba de către Comitetul de bazin. Secțiunea aferentă județului face parte integrantă din Planul județean de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale.

(2) Metodologia de elaborare a planurilor de restricții este reglementată prin Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor.

ART. 36

(1) Planurile de prevenire și combatere a poluarilor accidentale se întocmesc, la nivel bazinal, de către Direcțiile de Ape și de către persoanele juridice utilizatori de apă și ai celorlalte folosințe în legatură cu apa, potențial poluatori. Secțiunea aferentă județului face parte integrantă din Planul județean de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale.

(2) Metodologia-cadru de elaborare a planurilor de prevenire și combatere a poluarilor accidentale la folosințele de apă potențial poluatoare este reglementată prin Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor.

Secțiunea D

Organizarea, pregătirea și asigurarea forțelor, mijloacelor și a materialelor de intervenție

ART. 37

(1) Comitetele locale, agenții economici care au obiective ce pot fi afectate de inundații și fenomene meteorologice periculoase, deținătorii de lucrări hidrotehnice, precum și utilizatorii de apă potențial poluatori au obligația de a organiza și asigura apărarea acestor obiective cu forțe și mijloace proprii, prevăzute din timp în planurile de apărare, adaptate la condițiile concrete care pot apărea.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația să constituie formații de intervenție nominalizate, înzestrate cu mijloace și materiale de intervenție potrivit Normativului-cadru de dotare cu mijloace și materiale de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea poluarilor accidentale.

ART. 38

Formațiile de intervenție locale vor fi instruite de către specialiști din cadrul comitetelor județene pentru situații de urgență, pe categorii de risc, pentru cunoașterea exactă a atribuțiilor ce le revin în diferite situații de urgență.

ART. 39

Comitetele județene pentru situații de urgență au obligația să constituie formații dotate cu mijloace de intervenție pentru sprijinirea Comitetelor locale, în cazul în care este depășită capacitatea de intervenție a acestora, potrivit legii.

ART. 40

Comitetele județene, respectiv al municipiului București pentru situații de urgență, împreună cu Comitetul ministerial vor organiza anual șimulari de fenomene hidrometeorologice periculoase, de avarii la construcții hidrotehnice și de poluări, accidentale, pentru verificarea modului de funcționare a fluxului informațional pentru aceste tipuri de riscuri, vor efectua exerciții aplicative pentru verificarea pregătirii formațiilor, funcționarii sistemelor de avertizare-alarmare și a modului de folosire a mijloacelor și materialelor de intervenție, precum și instruirii ale personalului implicat în gestionarea situațiilor de urgență generate de tipurile de risc specifice.

ART. 41

(1) Deținătorii de lucrări de gospodărire a apelor cu rol de apărare împotriva inundațiilor vor efectua verificări periodice în vederea asigurării condițiilor tehnice și funcționale corespunzătoare ale acestora.

(2) Se va verifica functionalitatea dispozitivelor hidromecanice, a aparaturii de măsura și control, a comportării construcțiilor precum și buna funcționare a sistemelor hidrometrice, de telecomunicație și a surselor de energie de rezerva. De asemenea, se vor verifica existenta materialelor și mijloacelor de intervenție potrivit Normativului-cadru de dotare cu mijloace și materiale de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea poluarilor accidentale, modul în care sunt depozitate și se vor lua măsurile ce se impun în toate aceste direcții.

(3) Comitetul ministerial, prin Centrul operativ și Comitetele județene, vor efectua anual verificări privind starea tehnica a lucrărilor de gospodărire a apelor cu rol de apărare împotriva inundațiilor, precum și întreținerea cursurilor de apa, a rigolelor și santurilor de scurgere în localități, dispunând măsuri obligatorii pentru unitățile deținătoare și administrația publică locală.

Măsuri operative de intervenție în situații de urgenta

ART. 42

În cazul prognozării atingerii pragurilor critice sau la atingerea intempestiva a acestora, se iau următoarele măsuri:

Comitetul județean pentru situații de urgenta:

a) declara, cu acordul ministrului administrației și internelor, starea de alerta la nivelul județului sau în mai multe localități din județ, în zonele periclitate și verifica asigurarea permanentei la comitetele locale;

b) asigura prin Centrul operational al Inspectoratului județean pentru situații de urgenta, transmiterea avertizarilor și prognozelor la toate localitățile și obiectivele din zonele afectabile și urmărește măsurile luate de comitetele locale, deținătorii de lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor, agenții economici specializați, unitățile poluatoare, etc;

c) dispune urmărirea permanenta a evoluției factorilor de risc specifici și informează prin rapoarte operative Comitetul ministerial prin Grupul de suport tehnic și Comitetul Național asupra situației concrete din teren;

d) concentreaza mijloacele și forțele de intervenție în zonele critice pentru consolidarea sau suprainaltarea lucrărilor hidrotehnice, îndepărtarea blocajelor de gheturi de pe cursurile de apa, combaterea poluarilor accidentale, pentru ajutorarea Comitetele locale în acțiunile de limitare a efectelor inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale;

e) asigura coordonarea tehnica, prin intermediul Grupurilor de suport tehnic, a acțiunilor de intervenție operativă;

f) asigura cazarea, aprovizionarea cu alimente, apa și asistenta medicală pentru populația sinistrata;

g) asigura adăpostirea, hrănirea și asistenta veterinara a animalelor evacuate, în cazul depășirii capacității de intervenție a Comitetele locale.

Comitetele locale pentru situații de urgenta:

a) asigura permanenta la sediul primăriei în vederea primirii prognozelor și avertizarilor hidrometeorologice, a deciziilor Comitetului județean și pentru transmiterea informațiilor privind evoluția fenomenelor periculoase, efectelor lor, măsurilor luate și măsurilor suplimentare necesare;

b) folosesc toate mijloacele existente pentru avertizarea cu prioritate a populației și obiectivelor aflate în zonele de risc la inundatii din revarsari de cursuri de apa, scurgeri de pe versanți și accidente la construcții hidrotehnice, asa cum sunt ele delimitate în planurile locale de apărare, precum și a populației aflate în zonele de risc pentru producerea fenomenelor meteorologice periculoase și a poluarilor accidentale;

c) declanseaza acțiunile operative de apărare în zonele periclitate, în conformitate cu prevederile planurilor de apărare aprobate, constând în principal din:

▼ supravegherea permanenta a zonelor de risc;

▼ dirijarea forțelor și mijloacelor de intervenție;

▼ suprainaltarea și consolidarea digurilor și a malurilor, în funcție de cotele maxime prognozate;

▼ evacuarea preventivă a oamenilor și animalelor și punerea în siguranță a bunurilor ce nu pot fi evacuate, prin ridicare la cote superioare sau prin ancorare;

d) iau măsuri de evitare sau de eliminare a blocajelor cu plutitori și gheturi, în special în zonele podurilor rutiere și de cale ferată, prizelor de apă, de evacuare a apei din incinte;

e) asigură participarea forțelor de intervenție alcătuite din localnici la acțiunile operative desfășurate de specialiștii unităților deținătoare de lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor;

f) localizează apele revarsate, precum și pe cele provenite din infiltrații și scurgeri de pe versanți și le dirijează în albiile cursurilor de apă, gravitațional sau prin pompare;

g) asigură surse suplimentare pentru alimentarea cu apă a populației în perioadele deficitare.

Deținătorii de lucrări de gospodărire a apelor

a) aplică regulile de exploatare a lucrărilor de gospodărire a apelor prevăzute în regulamentele de exploatare la ape mari și pentru perioadele deficitare;

b) supraveghează continuu barajele, digurile și instalațiile de evacuare a apelor mari și alte lucrări hidrotehnice și urmăresc aparatura de măsură și control pentru verificarea comportării lucrărilor hidrotehnice și luarea măsurilor preventive care se impun;

c) execută lucrări de intervenție în scopul prevenirii avarierii sau distrugerii lucrărilor hidrotehnice;

d) limitează extinderea deteriorărilor de diguri sau baraje din materiale locale, prin executarea de lucrări provizorii;

e) anunță obiectivele social-economice interesate asupra manevrelor ce se efectuează la construcțiile hidrotehnice și care pot produce pagube în zonele de influență;

f) iau măsuri de avertizare-alarmaie a obiectivelor situate în zona de influență, în caz de pericol iminent de avariere a construcțiilor hidrotehnice, utilizând în acest scop sistemele de avertizare-alarmaie;

g) asigură funcționarea fluxului informațional decizional de apărare împotriva inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase, marind frecvența transmisiilor de informații, prognoze și avertizări către obiectivele periclitate, conform prevederilor planurilor operative de apărare;

h) transmite informații despre efectele inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase și despre măsurile luate.

Persoanele juridice utilizatori de apă și ai celorlalte folosințe în legătură cu apă, care au produs o poluare accidentală iau măsuri imediate pentru înlăturarea cauzelor, pentru limitarea și înlăturarea efectelor acestora și informează imediat cea mai apropiată unitate de gospodărire a apelor. Cheltuielile generate de acțiunile de limitare și înlăturare a efectelor poluărilor accidentale sunt suportate de către poluatori, conform principiului "poluatorul plătește".

Unitățile de gospodărire a apelor au obligația să ia în considerare orice informație legată de poluări accidentale și să identifice poluantul, precum și cauzele poluării.

În caz de poluări accidentale, unitățile de gospodărire a apelor avertizează imediat utilizatorii și autoritățile administrației publice din aval pentru a lua măsuri de protecție a apelor și de evitare sau diminuare a pagubelor.

Deținătorii de mijloace specifice de intervenție în caz de poluare accidentală sunt obligați să le utilizeze indiferent de cauza apariției fenomenului de poluare, din dispoziția Comitetului județean pentru situații de urgență.

Măsuri de reabilitare

ART. 43

(1) După trecerea perioadelor de inundații, fenomenelor meteorologice periculoase, sau după accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale, în vederea restabilirii situației normale, comitetele județene și locale și agenții economici specializați iau următoarele măsuri:

- a) repunerea în funcțiune a instalațiilor de alimentare cu apă, de evacuare a apelor reziduale industriale și menajere care au fost afectate, precum și evacuarea apelor din inundații și baltiri de pe terenurile agricole, prin săparea unor canale de scurgere și prin instalarea de agregate de pompare mobile;
- b) aplicarea măsurilor sanitaro-epidemice necesare;
- c) stabilirea pagubelor fizice și valorice determinate de inundații, fenomene meteorologice periculoase și poluări accidentale și a măsurilor necesare pentru refacerea obiectivelor afectate;
- d) refacerea căilor de comunicații și a podurilor, refacerea instalațiilor de pompare a apelor;
- e) refacerea liniilor de telecomunicații și de transport al energiei electrice;
- f) repararea și punerea în funcțiune a conductelor de apă, aburi, gaze, petrol, avariate sau distruse;
- g) repunerea în funcțiune a obiectivelor social-economice afectate;
- h) sprijinirea populației pentru refacerea sau repararea gospodăriilor proprietate personală, avariate sau distruse;
- i) demolarea lucrărilor hidrotehnice provizorii de apărare, care împiedică desfășurarea normală a activităților și recuperarea materialelor care mai pot fi folosite, refacerea terasamentelor degradate, remedierea avariilor la lucrările hidrotehnice.

(2) Unitățile de gospodărire a apelor materializează în teren nivelurile maxime înregistrate, pentru reconstituirea undelor de viitura și reactualizarea valorilor caracteristice de apărare; verifică comportarea lucrărilor hidrotehnice; stabilesc măsurile ce se impun și fac propuneri de lucrări noi de apărare în zonele afectate sau de refacere a construcțiilor grav avariate de viituri.

ART. 44

La sfârșitul fiecărei perioade de inundații, fenomene meteorologice periculoase și poluări accidentale, comitetele județene și al municipiului București întocmesc rapoarte de sinteză potrivit conținutului stabilit în anexa nr. 1j) la prezentul regulament.

CAP. III

Atribuțiile prefectilor și primarilor pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor ce le revin, potrivit legii, în gestionarea situațiilor de urgență generate de riscurile specifice

ART. 45

Prefectii și primării au următoarele atribuții specifice pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale:

- a) asigură condițiile de funcționare a permanentei la primării, oficii poștale și posturi de poliție;
- b) asigură mijloacele necesare înștiințării și alarmării populației din zonele de risc ce pot fi afectate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale;
- c) coordonează pregătirea populației pentru realizarea acțiunilor de protecție și intervenție în caz de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale;
- d) asigură întocmirea planurilor de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale;
- e) asigură organizarea acțiunilor de limitare și de înlăturare a efectelor inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și poluărilor accidentale, pentru salvarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, acordarea primului ajutor, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistralilor, aprovizionarea cu apă și alimente, asistența sanitară a persoanelor afectate, retragerea din consum a produselor contaminate;
- f) stabilesc, împreună cu agenții economici și unitățile de profil, acțiuni și măsuri operative pentru identificarea și inhumarea persoanelor decedate, repunerea în stare de funcționare a serviciilor și

utilităților de gospodărie comunală, transport, telecomunicații și alimentare cu apă, energie electrică și gaze naturale;

g) centralizează datele privind urmările inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și poluarilor accidentale și întocmesc rapoarte, potrivit conținutului din Anexele nr. 1i) și 1j) la prezentul regulament, pe care le transmit, după caz, Inspectoratului General, Comitetului ministerial, Inspectoratului Județean pentru situații de urgență, Centrului operativ al Sistemului de Gospodărire a Apelor;

h) asigura fondurile necesare pentru constituirea și completarea stocurilor de materiale și mijloace de apărare, pentru acțiuni operative de apărare împotriva inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase, întreținerea și repararea construcțiilor hidrotehnice proprii și întreținerea albiilor cursurilor de apă în zona localităților;

i) asigura realizarea și întreținerea corespunzătoare a santurilor și rigolelor de scurgere a apelor pluviale, îndepărtarea materialului lemnos și a deșeurilor din albia majoră a cursurilor de apă, din secțiunile de scurgere a podurilor și podetelor;

j) urmărește întocmirea hartilor de risc la inundații a localităților atât din revarsari de cursuri de apă cât și din scurgeri de pe versanți și introducerea lor în Planurile de Urbanism General și respectarea regimului de construcții în zonele inundabile, conform prevederilor Legii nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea V - Zone de risc natural.

CAP. IV

Atribuțiile generale ale persoanelor juridice și ale persoanelor fizice implicate în activitatea de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale

ART. 46

(1) Atribuțiile persoanelor juridice sunt următoarele:

a) elaborează planuri proprii de apărare în caz de inundații și fenomene meteorologice periculoase și le supun spre avizare Grupului de suport tehnic și spre aprobare Comitetelor județene, respectiv al municipiului București, precum și planuri de prevenire și combatere a poluarilor accidentale;

b) constituie stocuri de materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și pentru combaterea efectelor poluarilor accidentale, conform normativului-cadru, și le mențin în stare operativă;

c) organizează înștiințarea și alarmarea salariaților pentru apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale;

d) respecta normele și normativele specifice privind apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale;

e) întocmesc scheme de înștiințare în caz de pericol și asigura funcționarea mijloacelor de transmisiuni și alarmare, aflate în dotare;

f) țin evidența mijloacelor tehnice, a utilajelor și a aparaturii ce pot fi folosite în caz de inundații, fenomene meteorologice periculoase, poluari accidentale și pun la dispoziția Comitetelor județene și locale pentru situații de urgență, datele necesare;

g) asigura accesul la obiectivele periclitate și executa lucrări și servicii de interes public în situații de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluari accidentale, la dispoziția Comitetelor județene pentru situații de urgență;

(2) Persoanele juridice asigura din surse proprii fondurile necesare finanțării activităților prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele fizice sunt obligate să își însușească metodele de protecție și regulile de comportare în caz de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluari accidentale și să participe la activitățile organizate, potrivit legii, în acest scop, în situații de producere a unor inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluari

accidentale, persoanele fizice sunt obligate sa participe la acțiunile de intervenție pentru care sunt sollicitate și sa se conformeze măsurilor stabilite de autoritățile centrale și locale.

CAP. V

Atribuțiile autorităților administrației publice centrale care asigura funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale

ART. 47

Ministerul Administrației și Internelor

Asigura prin Inspectoratele Județene pentru Situații de urgență:

a) transmiterea prognozelor, avertizărilor și informațiilor privind producerea de inundații, fenomene meteorologice periculoase și poluări accidentale la localitățile potențial afectabile și obiectivele social-economice importante, primite de la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor;

b) urmărirea și coordonarea realizării sistemelor de alarmare a populației în localități și verificarea periodică a stării de funcționare a acestora, precum și afișarea în locuri vizibile a semnalelor folosite în situații de urgență;

c) elaborarea programelor de pregătire a populației, pentru protecția și intervenția în cazul inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale, conducerea exercițiilor și aplicațiilor de pregătire a populației și a agenților economici din zonele de risc și verificarea aplicabilității măsurilor din planurile de apărare;

d) instruirea periodică a administrației publice locale (prefecți, subprefecți, președinți ai Consiliilor județene, primari) asupra atribuțiilor ce le revin în gestionarea situațiilor de urgență generate de riscurile specifice;

e) intervenția operativă pentru înlăturarea efectelor inundațiilor, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale, cu asistența tehnică a specialiștilor din cadrul unităților de gospodărire a apelor;

f) elaborarea rapoartelor operative asupra efectelor factorilor de risc specifici și măsurilor întreprinse, prin colaborare permanentă cu Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor, pe care le transmit Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Centrului operativ din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, prin grija Grupului de suport tehnic;

g) transmiterea la Centrul Operativ al Sistemului de Gospodărire a Apelor a informațiilor privind efectele fenomenelor meteorologice periculoase (caderi abundente de zăpadă, de chiciură, grindina, efecte ale secetei, etc), la cererea acestuia;

h) participarea la aprovizionarea cu apă potabilă a populației din localitățile afectate de seceta hidrologică sau poluări accidentale ale surselor de apă;

i) coordonarea generală a Comandamentului Operativ pentru Depoluare Marina;

j) coordonarea forțelor Diviziei pentru Operații Terestre și funcționalitatea Secretariatului Permanent al Comandamentului Operativ pentru Depoluare Marina;

k) curățarea zonei costiere în caz de poluare majoră;

Asigura prin intermediul Posturilor de Poliție:

a) transmiterea, în mediul rural, a prognozelor, avertizărilor și informațiilor privind fenomenele hidrometeorologice periculoase, în perioadele în care la primării și oficii poștale nu este asigurată permanenta;

ART. 48

Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului:

a) coordonează elaborarea hartilor de risc la inundații a localităților, introducerea acestora în Planurile de Urbanism General și verifica respectarea regimului de construire în zonele inundabile;

b) stabilește, împreună cu agenții economici navele aparținând acestora, care participa la acțiunile de spargere a gheții pe Dunare și coordonează acțiunile operative de intervenție;

c) dispune unităților care administrează porturile și căile navigabile transmiterea citirilor de la mirele proprii la Centrele operative din cadrul Sistemelor de Gospodărire a Apelor sau Direcțiilor de Ape;

d) asigura coordonarea acțiunilor operative de intervenție pe căile de comunicație în cazul caderilor masive de zapada și depunerilor de polei, precum și acțiunile de refacere a acestora după încetarea fenomenelor periculoase,

ART. 49

Ministerul Economiei și Comerțului:

Asigura prin Societatea Comercială "Hidroelectric" - S.A.;

a) dotarea sistemelor sau a amenajărilor hidroenergetice din administrare cu aparatura hidrometrică și meteorologică necesară prognozării aportului de apă în lacuri și evacuării debitelor de viitura, precum și comunicarea la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape și la Comitetele județene și locale pentru situații de urgență, a datelor de la stațiile hidrometrice aparținând unităților proprii și a informațiilor privind manevrele care pot conduce la creșterea periculoasă a debitelor și nivelurilor în aval de baraje;

b) instalarea dispozitivelor de avertizare-alarmare a populației și a obiectivelor situate în aval de barajele proprii, în cazuri de avariere, descărcare accidentală sau rupere, conform prevederilor din Anexa nr. 1 g) la prezentul regulament;

c) dotarea amenajărilor hidroenergetice din administrare cu materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, conform Normativului-cadru de dotare cu materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea poluarilor accidentale, ținând cont de specificul amenajărilor;

d) întocmirea planurilor de apărare împotriva inundațiilor a sistemelor hidrotehnice proprii și înaintarea lor spre verificare și avizare Grupului de suport tehnic din Comitetul județean și spre aprobare președintelui Comitetului județean pentru situații de urgență;

e) întocmirea planurilor de avertizare-alarmare a localităților și a obiectivelor situate în aval de lacuri de acumulare, în caz de accidente la baraje, și înaintarea lor spre aprobare Comitetului ministerial pentru situații de urgență.

ART. 50

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale:

a) asigura realizarea și implementarea "Sistemului Național Antigrindina și de stimulare a precipitațiilor, intervenții active în atmosfera";

b) asigura aplicarea unei agrotehnici adecvate în condiții de seceta prelungită.

Asigura prin Administrația Națională a îmbunătățirilor Funciare:

a) apărarea împotriva inundațiilor a incintelor indiguite din administrarea proprie, pe baza planurilor de apărare întocmite și luarea măsurilor de dotare cu mijloace și materiale de apărare, în conformitate cu prevederile Normativului-cadru de dotare cu materiale și mijloace de apărare operativă împotriva inundațiilor și gheturilor, ținând cont de specificul amenajărilor;

b) întreținerea sistemelor de desecare și evacuarea apelor în exces, precum și refacerea lucrărilor hidrotehnice din administrare afectate de viituri, din surse proprii, din fonduri de la bugetul de stat sau din alte surse;

c) dotarea cu instalații hidrometrice și meteorologice a sistemelor de îmbunătățiri funciare, transmiterea informațiilor, prognozelor și avertizărilor conform schemei fluxului informațional;

d) elaborarea planurilor de apărare împotriva inundațiilor și gheturilor pentru sistemele hidroameliorative de la Dunare și râurile interioare din administrare pe care le avizează și le transmite spre aprobare la Comitetul ministerial pentru situații de urgență;

e) funcționarea la capacitate a sistemelor de irigații în perioadele cu seceta prelungită, în strictă corelație cu Planurile de restricții;

f) adaptarea instalațiilor de aducțiune a sistemelor de irigații cu alimentare din Dunare, pentru asigurarea funcționării în condiții de seceta hidrologică;

g) realizarea și întreținerea corespunzătoare a amenajărilor pentru combaterea eroziunii solului în vederea atenuării scurgerii de pe versanți;

h) elaborarea rapoartelor operative zilnice conform modelului din Anexa 1(i) pe perioada situațiilor de urgență generate de factorii de risc specifici și rapoarte de sinteză conform modelului din Anexa 1(j), în termen de maxim 10 zile de la încetarea situațiilor de urgență, pe care le transmite la Inspectoratul Județean pentru situații de urgență și la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor.

Asigura prin Regia Națională a Pădurilor:

a) plantarea perdelelor de protecție a lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor și exploatarea acestora în concordanță cu cerințele apărării, interzicând tăierile "la ras";

b) înființarea plantațiilor cu rol antierozional pe versanți în corelare cu lucrările de gospodărire a apelor, pentru prevenirea colmatării acestora și atenuarea scurgerii apelor pluviale;

c) îndepărtarea materialului lemnos și a resturilor rezultate în urma exploatării lemnului de pe malul cursurilor de apă în vederea asigurării scurgerii apelor mari;

d) asigurarea fondurilor pentru realizarea lucrărilor de corectare a torenților și întreținerea corespunzătoare a acestora, în vederea stabilizării versanților;

e) elaborarea rapoartelor operative zilnice conform modelului din Anexa 1(i) pe perioada situațiilor de urgență generate de factorii de risc specifici și rapoarte de sinteză conform modelului din Anexa 1(j), în termen de maxim 10 zile de la încetarea situațiilor de urgență, pe care le transmite la Inspectoratul Județean pentru situații de urgență și la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor.

CAP. VI

Atribuțiile Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, ale Administrației Naționale "Apele Române", Institutului Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor și ale Administrației Naționale de Meteorologie

ART. 51

Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor:

a) elaborează strategia națională de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale;

b) face, anual, propuneri pentru asigurarea de la bugetul de stat a mijloacelor financiare necesare acoperirii cheltuielilor pentru constituirea și reînnoirea stocului de materiale și mijloace de apărare, pentru acțiunile de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, în domeniul gospodăririi apelor, precum și pentru executarea lucrărilor noi cu rol de apărare împotriva inundațiilor și refacerea unor lucrări afectate de dezastre;

c) coordonează, și urmărește realizarea într-o concepție unitară a lucrărilor hidrotehnice cu rol de apărare;

d) coordonează, la nivel național, activitatea de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și de prevenire și combatere a poluarilor accidentale, urmărește modul de informare cu date și prognoze hidrologice și meteorologice a factorilor interesați;

e) inițiază elaborarea sau modificarea de acte normative în domeniul apărării împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale precum și reglementări în aplicarea acestora. Controlează modul în care sunt respectate prevederile legale și reglementările în acest domeniu;

f) cooperează cu organismele de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, privind apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale;

g) verifică, anual, starea tehnică și funcțională a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, indiferent de deținător, împreună cu unitățile care au în administrare aceste construcții, stabilind măsurile și lucrările necesare mării gradului de siguranță în exploatarea acestora;

h) verifica modul de constituire a stocurilor de materiale și mijloace de apărare operativă împotriva inundațiilor de către deținătorii de lucrări și de către comitetele locale, precum și modul în care au fost folosite fondurile de la bugetul de stat pentru completarea și reînnoirea stocurilor constituite la unitățile teritoriale ale Administrației Naționale "Apele Romane";

i) verifica realizarea lucrărilor de reparații și întreținere a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, a lucrărilor de întreținere a cursurilor de apă pentru asigurarea capacității de scurgere a acestora, a podurilor, podetelor și a altor lucrări care pot influența scurgerea, dispunând măsuri obligatorii pentru unitățile care au în administrare aceste obiective;

j) asigură condițiile de funcționare a Comitetului ministerial și a Centrului operativ cu activitate permanentă pentru situații de urgență;

k) coordonează împreună cu Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Administrației și Internelor implementarea Deciziei 2850/2000/EEC la nivel național;

l) asigură funcționarea "punctului focal național" în activitatea regională a bazinului Mării Negre împotriva poluării;

m) recepționează, prin Centrul Operativ, toate rapoartele operative legate de o poluare marină și participă la acțiunile Comandamentului Operativ pentru Depoluare Marina.

ART. 52

Administrația Națională "Apele Romane":

a) aplică prevederile strategiei și coordonează tehnic, prin unitățile teritoriale, activitățile de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și cele de combatere a poluării accidentale, pentru obiectivele și lucrările de apărare de pe cursurile de apă;

b) întocmește planurile pe bazine hidrografice de apărare împotriva inundațiilor și gheturilor, de prevenire și combatere a poluării accidentale și de restricții și folosire a apei în perioadele deficitare;

c) asigură, prin Sistemele de Gospodărire a Apelor, elaborarea planurilor județene de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluării accidentale;

d) acordă, prin Sistemele de Gospodărire a Apelor, asistența tehnică la întocmirea planurilor municipale, orașenești și comunale de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluării accidentale;

e) întocmește planuri de avertizare-alarmare a localităților și obiectivelor din aval de lacurile de acumulare în caz de accidente la barajele din administrare;

f) asigură întreținerea și menținerea în stare de funcționare a lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor, din administrare;

g) asigură instalarea și buna funcționare a aparatului, dispozitivelor hidrometrice și pluviometrice din bazinele hidrografice și de la obiectivele și lucrările hidrotehnice din administrare;

h) asigură datele necesare pentru întocmirea de studii de reconstituire a undelor de viitură și centralizează elementele privitoare la modul de comportare în timpul apelor mari a lucrărilor hidrotehnice din administrare;

i) asigură constituirea și reînnoirea stocurilor de materiale și mijloace de apărare în conformitate cu Normativul-cadru de dotare cu materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea poluării accidentale, din fondurile alocate de la bugetul de stat și din surse proprii, precum și depozitarea lor în bune condiții, pentru obiectivele și lucrările din administrare;

j) propune lucrări noi de apărare, precum și de optimizare constructivă și funcțională a celor existente, ca urmare a concluziilor rezultate după trecerea apelor mari;

k) propune Comitetului ministerial, împreună cu Comitetele județene, măsuri de inundare dirijată a terenurilor dinainte stabilite în cadrul planurilor de apărare sau introducerea unor măsuri speciale în funcționarea sistemelor de evacuare a apelor mari;

l) asigură conducerea Grupurilor de suport tehnic pentru gestionarea tipurilor de risc specifice constituite în cadrul Comitetelor județene;

m) organizează anual, împreună cu deținătorii, verificări ale secțiunilor de scurgere la poduri și podețe, ale lucrărilor de apărare și consolidare a malurilor și a albiilor, ale zonelor de exploatare a balastului, stabilind măsuri și lucrări obligatorii pentru deținători, în vederea asigurării capacității de tranzitare a debitelor la viitori;

n) asigura exploatarea corelată, pe bazin hidrografic, a lacurilor de acumulare pentru atenuarea viiturilor și urmărește ca regulamentele de exploatare a barajelor și lacurilor de acumulare, indiferent de deținător, să conțină prevederi privind modul de exploatare a acestora înainte, în timpul și după trecerea apelor mari, precum și în caz de accidente la construcții hidrotehnice și seceta hidrologică;

o) dispune, în perioade de ape mari, măsuri operative obligatorii în legătură cu exploatarea lacurilor și barajelor, a sistemelor de desecare, indiferent de deținători, astfel încât prin exploatarea corelată la nivel de bazin, să se realizeze eficiența maximă în acțiunile de apărare împotriva inundațiilor;

p) asigura, prin Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor, diseminarea informațiilor, prognozelor și avertizărilor primite de la Direcțiile de Ape, la obiectivele hidrotehnice din administrare și la Centrele operationale ale Inspectoratelor județene pentru situații de urgență, conform Anexei nr. 1f) la prezentul regulament;

r) participă, prin Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor, la avertizarea comitetelor locale în caz de producere a fenomenelor hidrometeorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, precum și la pregătirea populației pentru apărarea împotriva inundațiilor, prin exerciții periodice de simulare;

s) participă, în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale, la organizarea apărării pe Dunare și pe celelalte râuri care formează sau traversează frontiera de stat a României, în care scop colaborează și cu unitățile care administrează porturile și căile navigabile și cu Comitetele județene limitrofe;

t) asigura elaborarea informațiilor, prognozelor și avertizărilor privitoare la inundații, gheturi, seceta hidrologică și poluari accidentale pe bazine hidrografice;

u) ia măsuri permanente de creștere a preciziei prognozelor hidrologice și de diseminare a acestora la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor și la unitățile care au în exploatare lucrări hidrotehnice și corelează datele obținute din rețea cu cele provenite de la aceste unități;

v) identifică, evaluează, verifică și clarifică aspecte legate de poluările marine și organizează intervenția operativă;

x) asigura transmiterea informațiilor la Comitetul ministerial și Centrul operativ pentru situații de urgență;

y) asigura funcționarea în condiții de siguranță a rețelei naționale de măsurători hidrologice proprii;

z) asigura, prin laboratoarele sale de analize fizico-chimice, biologice și bacteriologice, determinarea naturii poluantului și evoluția undei de poluare.

ART. 53

Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor:

a) asigura elaborarea informațiilor, prognozelor și avertizărilor privitoare la inundații, gheturi și seceta hidrologică și transmiterea acestora la Centrul operativ pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, la Centrul operativ al Administrației Naționale "Apele Române" și la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape;

b) asigura funcționarea în condiții de siguranță a rețelei naționale de măsurători hidrologice proprii;

c) întocmește instrucțiuni de elaborare și transmitere a avertizărilor și prognozelor privind producerea fenomenelor hidrologice periculoase, care sunt aprobate de Comitetul ministerial;

d) asigura îndrumarea metodologică și coordonarea rețelei naționale de măsurători hidrologice.

ART. 54

Administrația Națională de Meteorologie:

a) asigura elaborarea prognozelor și avertizărilor privitoare la fenomene meteorologice periculoase și transmiterea acestora la Centrul operativ pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, la Centrul Operational Național din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de

Urgenta, la Central operativ al Administrației Naționale "Apele Romane" și la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape, precum și altor factori interesați;

b) asigura funcționarea în condiții de siguranță a rețelei naționale de măsurători meteorologice;

c) elaborează Instrucțiuni de stabilire a pragurilor critice pentru fenomenele meteorologice periculoase și de elaborare și transmitere a avertizărilor și prognozelor privind producerea acestor fenomene, care sunt aprobate de Comitetul ministerial.

Contravenții și sancțiuni

ART. 55

Faptele care constituie contravenții amenzile pentru acestea, precum și organele împuternicite să le constate și să le aplice sunt cele prevăzute în Ordonanța de Urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 7 martie 2005 și în Legea nr. 310/2004 pentru modificarea și completarea Legii Apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 584 din 30 iunie 2004.

CAP. VII

Dispoziții finale

ART. 56

Conținutul planului de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale al comitetelor municipale, orașenești și comunale pentru situații de urgență este prevăzut în Anexa nr. 1a).

ART. 57

Conținutul planului de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale al sistemului hidrotehnic este prevăzut în Anexa nr. 1b).

ART. 58

Conținutul planului județean de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, al comitetului județean pentru situații de urgență, este prevăzut în Anexa nr. 1c).

ART. 59

Conținutul planului bazinal de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor, secetei hidrologice, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale, întocmit de către Direcțiile de Ape ale Administrației Naționale "Apele Romane", este prevăzut în Anexa nr. 1d).

ART. 60

Conținutul informațiilor, prognozelor și avertizărilor care se transmit de la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape la comitetele județene pentru situații de urgență și la obiectivele hidrotehnice prin Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor este prevăzut în Anexa nr. 1e).

ART. 61

Conținutul informațiilor, prognozelor și avertizărilor ce se comunica Centrului operativ pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor de către Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor, Administrația Națională "Apele Romane" și Administrația Națională de Meteorologie este prevăzut în Anexa nr. 1f).

ART. 62

Conținutul planului de avertizare-alarmare a populației, obiectivelor economice și sociale situate în aval de lacuri de acumulare, în caz de accidente la construcții hidrotehnice, este prevăzut în Anexa nr. 1g).

ART. 63

Conținutul rapoartelor operative ce se transmit zilnic de către Comitetele locale (primării) și de la centrele operative ale unităților județene ce monitorizează efecte ale fenomenelor hidrometeorologice periculoase, la Comitetele județene (Inspectoratele județene pentru situații de urgență) și la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor și de la Comitetul județean, prin Grupul de suport tehnic, la Centrul Operativ din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor - pe timpul producerii fenomenelor periculoase este prevăzut în Anexa nr. 1h).

ART. 64

Conținutul raportului de sinteză privind apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale este prevăzut în Anexa nr. 1i).

ART. 65

Normativul-cadru de dotare cu materiale și mijloace de apărare operativă împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea efectelor poluarilor accidentale este prevăzut în Anexa nr. 2.

ART. 66

Anexele nr. 1a)-1i) și Anexa nr. 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA 1a) la regulament

CONȚINUTUL PLANULUI de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale al comitetelor municipale, orașenești și comunale pentru situații de urgență

Art. 1

Comitetele municipale, orașenești și comunale pentru situații de urgență întocmesc, cu asistența tehnică a unităților de gospodărire a apelor, din cadrul Administrației Naționale "Apele Române" planuri de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale, care au următorul conținut:

1. hotărârea consiliului municipal, orășenesc sau comunal de constituire a comitetului pentru situații de urgență;
2. componenta nominală a comitetului municipal, orășenesc sau comunal, cu precizarea unității la care sunt încadrați, funcției, adresei și a telefoanelor de la serviciu și de la domiciliu, inclusiv telefoanele mobile;
3. numerele de telefon și fax ale permanentei (primărie, poliție, oficii poștale, etc.) unde se pot transmite avertizări, prognoze, decizii, dispoziții și informații;
4. schema fluxului informațional operativ-decizional pentru apărare împotriva inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase;
5. tabelul cuprinzând date caracteristice de apărare a obiectivelor inundabile (tabel tip), care să conțină:
 - numărul curent;
 - curs de apă (toate cursurile de apă de pe raza localității-râuri, paraie locale, vai nepermanente, torenți), baraj existent a cărui avariere poate conduce la inundarea localității;

- denumirea obiectivelor din zona inundabila (pentru fiecare curs de apa în parte): nr. gospodării, nr. obiective sociale, sedii administrative, obiective economice, cai de comunicație, rețele de alimentare cu apa, gaz, energie electrica, rețele telefonice, terenuri agricole, păduri, surse de poluare;
 - cauzele inundarii (revarsare, scurgeri de pe versanți, avarie baraj);
 - nr. telefon și fax de la primărie, post de poliție, protecție civilă, școala, etc;
 - amplasamentul stației hidrometrice locale;
 - marimi de apărare locale (CA, CI, CP, faze de apărare la diguri, faze de apărare la gheturi);
 - amplasamentul stației hidrometrice sau postului pluviometric avertizor;
 - marimi de apărare avertizoare (CA, CI, CP, faze de apărare la diguri, praguri critice la precipitații);
 - timpul de propagare a undei de viitura sau timpul de concentrare a precipitațiilor de la postul pluviometric la obiective;
 - lucrări hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor existente pe fiecare curs de apa (denumire, caracteristici tehnice, puncte critice-eroziuni de mal, zone sub cota proiectata, zone lipsite de perdele de protecție, zone cu lucrări de traversare, zone endemice de producere a infiltrațiilor și grifoanelor);
 - probabilitati de inundare: normata (proiectata) și reală (existenta în prezent);
 - în josul paginii se va mentiona semnificatia marimilor caracteristice de apărare;
 - tabelul este semnat de președintele comitetului local pentru situații de urgenta;
6. tabel cu măsuri de apărare împotriva inundațiilor și gheturilor luate la nivel local (tabel tip întocmit pe verso tabelului de la pct. 5), care sa conțină:
- nr. curent;
 - măsuri pentru avertizarea-alarmarea populației la primirea avertizarilor hidrologice și meteorologice, luate de primărie, poliție, comitetul local;
 - măsuri la atingerea COTEI DE ATENȚIE (CA), Fazei I de apărare la diguri, Fazei I de apărare la gheturi, pragurilor de avertizare la precipitații;
 - măsuri la atingerea COTEI DE INUNDAȚIE (CI), Fazei a II-a de apărare la diguri, Fazei a II-a de apărare la gheturi, pragurilor de agravare la precipitații;
 - măsuri la atingerea COTEI DE PERICOL (CP), Fazei a III-a de apărare la diguri, Fazei a III-a de apărare la gheturi, "METEOR ROȘU" pentru precipitații;
 - măsuri la ieșirea din STAREA DE URGENTA;
 - formații de intervenție alcătuite din localnici (cu nominalizarea persoanelor apte pentru acțiunile de intervenție operativă);
 - responsabili cu acțiunile de apărare (nominalizarea responsabililor pentru evacuarea populației și asigurarea spațiilor de cazare temporala, nominalizarea personalului care asigura permanenta la primărie pe timpul producerii fenomenelor hidrometeorologice periculoase, nominalizarea iresponsabilului cu întocmirea "Rapoartelor operative" zilnice, care se transmit la Comitetul județean pentru situații de urgenta și Centrul operativ de la Sistemul de Gospodărire a Apelor;
 - tabelul este semnat de președintele comitetului local pentru situații de urgenta;
7. tabelul cu stocul minim de mijloace și materiale de apărare existente, al cărui necesar se stabilește pe baza Normativului-cadru, cu asistenta tehnica a unităților de gospodărire a apelor numai pentru sortimentele necesare în funcție de zona în care este amplasata localitatea, de gradul de amenajare a zonei tipul de lucrări existente și de specificul acțiunilor operative de intervenție;
8. planul de situație al localității la scara 1:10.000 sau 1:25.000 (conform celui cuprins în Planul de Urbanism General), cu localizarea obiectivelor afectabile, delimitarea zonelor inundabile atât din revarsari de cursuri de apa cat și din scurgeri de pe versanți, amplasarea construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor cu punctele critice ale acestora și indicarea zonelor pentru inundare dirijata (după caz), a căilor de comunicație, a zonele cu poduri și podețe subdimensionate și a altor zone critice, precum și a zonelor de evacuare preventivă și cazare a populației, animalelor și bunurilor;

9. un profil transversal tip prin albie și dig (după caz) pe care se vor indica COTELE DE APĂRARE și Fazele de apărare la diguri;

10. planul de prevenire și combatere Ca poluarilor accidentale la folosintele de apa potențial poluatoare.

ART. 2

Pentru obiectivele izolate, cum sunt: santierele, balastierele, sondele și depozitele de petrol, alte obiective potențial poluatoare-iazuri de decantare, depozite de deșeuri, se vor întocmi planuri de apărare după modelul de mai sus, adaptat la specificul lor, și se vor transmite la comitetul local pentru situații de urgență pe raza căruia se afla obiectivul.

ART. 3

Pentru localitățile situate în aval de baraje, planul de apărare împotriva inundațiilor va conține elemente strict necesare extrase din Planul de avertizare-alarmare al barajului: timpul minim de propagare a undei de rupere până la localitate, limita maximă a undei de rupere-obiective cuprinse în zona inundabilă, înălțimea maximă a lamei de apă, cai de evacuare și zone de evacuare în caz de accident la baraj.

ART. 4

Planurile de apărare ale comitetelor locale pentru situații de urgență se verifică de către Sistemele de Gospodărire a Apelor, se avizează de către Grupurile de suport tehnic pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale din cadrul Comitetelor județene pentru situații de urgență și se aprobă de președintele Comitetului județean.

ANEXA lb)
la regulamentul

CONȚINUTUL PLANULUI de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluarilor accidentale al sistemului hidrotehnic

ART. I

Planurile de apărare se întocmesc de către Sistemele de Gospodărire a Apelor din cadrul Administrației Naționale "Apele Române", sistemele hidroenergetice din cadrul Societății Comerciale "Hidroelectrică" - S.A., sistemele hidroameliorative din cadrul Administrației Naționale a îmbunătățirilor Funciare și de către alte sisteme organizate pe construcții hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor și vor avea următorul conținut-cadru adaptat la condițiile specifice:

1. componenta nominală a Centrului operativ pentru situații de urgență constituit la nivelul Sistemelor de Gospodărire a Apelor, unităților teritoriale ale S.C "HIDROELECTRICA" SA, ale Administrației Naționale a îmbunătățirilor Funciare;

2. tabel-tip cu elementele construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare - împotriva inundațiilor cu următorul conținut:

- denumirea lucrării, localizare hidrografică (bazin hidrografic, curs de apă, cod cadastral);
- caracteristici principale (materialul, lungime, înălțime, latime la coronament, volum și cota la NNR, cota coronament, volum de atenuare, debite și niveluri de dimensionare și de verificare, debite și niveluri maxime produse, caracteristicile uvrajelor, Qmax evac., probabilitățile de depășire normate și reale, anul punerii în funcțiune, etc.);
- puncte critice existente pentru fiecare lucrare în parte (localizarea lor): lucrări de traversare, zone endemice de producere a grifoanelor și infiltrațiilor, eroziuni de mal care pot pune în pericol stabilitatea lucrării, zone lipsite de perdele de protecție sau cu plantații tinere, zone sub cota proiectată, etc;
- permanentă în caz de inundații și accidente la construcții hidrotehnice - telefon, fax, radio-telefon, telefoane mobile, etc;

- amplasamentul stației hidrometrice locale cu indicarea cotei "0";
 - marimi caracteristice de apărare locale: CA, CI, CP, Faze de apărare la diguri și baraje;
 - amplasamentul stației hidrometrice avertizoare cu indicarea cotei "0" și/sau a postului pluviometric avertizor;
 - marimi caracteristice de apărare avertizoare: CA, CI, CP, Faze la diguri, praguri critice de precipitații;
 - timpul de propagare a undei de viitura;
 - obiective inundabile în cazul avarierii sau distrugerii lucrării;
 - tabelul este semnat de șeful Sistemului Hidrotehnic și aprobat de directorul Sistemului de Gospodărire a Apelor sau al unităților teritoriale a celorlalți deținători de lucrări;
3. tabel-tip (întocmit pe verso celui de la pct. 2), cuprinzând măsuri și mijloace pentru apărarea împotriva inundațiilor la lucrările hidrotehnice, ce conține:
- nr. curent;
 - măsuri de observare și intervenție operativă la depășirea fiecăreia din marimile CA, CI, CP și Fazelor de apărare la diguri și baraje;
 - formații de intervenție operativă proprii Sistemului Hidrotehnic: pentru intervenție în caz de avarie la baraje, pentru intervenție operativă la diguri. După caz, se va specifica agentul economic cu care s-a încheiat contract pentru intervenție operativă;
 - reguli de exploatare la ape mari pentru acumulări permanente și nepermanente (pe scurt);
 - responsabilitatea pentru luarea deciziilor în cazuri deosebite;
 - o anexa cu descrierea pe scurt a modului de execuție a lucrărilor provizorii cu rol de apărare împotriva inundațiilor ce se realizează pe timpul apelor mari (diguri iepurești, lucrări pentru combaterea infiltrațiilor prin corpul digului, a grifoanelor, etc.);
 - tabelul este semnat de șeful Sistemului Hidrotehnic și aprobat de directorul Sistemului de Gospodărire a Apelor și al unităților teritoriale a celorlalți deținători de lucrări;
4. tabel cu materialele și mijloacele de apărare (necesare/normate, existente și de completat), locul de depozitare și gestionare a acestora;
5. harta sistemului la scara 1:100.000, cu amplasarea lucrărilor de gospodărire a apelor cu rol de apărare, a sediilor de exploatare, a dispozitivelor hidrometrice și meteorologice zonale și locale, a zonelor și traseelor de evacuare în caz de ape mari sau de accidente la construcțiile hidrotehnice;
6. fluxul informațional decizional al sistemului;
7. profiluri transversale prin baraje cu niveluri caracteristice de apărare (NNR, faze de apărare, niveluri de calcul și de verificare, niveluri maxime produse, cote descarcator de ape mari, prize, goliri de fund etc.) și faze de apărare;
8. profiluri longitudinale și transversale prin diguri cu cote coronament proiectat și existent, niveluri corespunzătoare celor 3 faze de apărare, cote teren în incinta și în exteriorul incintei, niveluri maxime produse, puncte critice (tregeri prin dig, zone endemice de producere a grifoanelor, a infiltrațiilor, lipsite de perdele de protecție, eroziuni active de mal), mire locale cu cota "0" a acestora, anul executării profilurilor și sistemul de referință etc.);
9. graficele dispecer ale acumularilor;
10. chei iimmetrice pentru descarcatorii de suprafață, pentru golirile de fund, la mirele avertizoare și locale, grafice de corelație între acestea;
11. benzi inundabile pe cursurile de apă din sistem, pentru debite cu asigurări de 10%, 5%, 1%, sau în lipsa studiilor hidrologice, pentru debite maxime cunoscute (scara 1:25.000, sau 1:50.000);
12. planurile de apărare ale Sistemelor hidrotehnice de la Dunare sau de la râurile interioare cu incinte îndiguite vor conține și elemente legate de amenajările pentru desecare (suprafețe aparate, caracteristici ale stațiilor de pompare și canalelor principale de evacuare).
- Pentru Dunare planurile de apărare vor conține cu prioritate corelațiile dintre mirele avertizoare din porturi și mirele locale de la cantoane;
13. planul de prevenire și combatere a poluarilor accidentale;

14. planul de restricții și folosire a apei în perioade deficitare.

ART. 2

Planurile de apărare ale sistemelor hidrotehnice se avizează de către Direcțiile de Ape din cadrul Administrației Naționale "Apele Române" și se aproba de către președintele comitetului județean pentru situații de urgență.

Pentru sistemele hidrotehnice de la Dunare avizarea se va face și de către Administrația Națională a îmbunătățirilor Funciare, apoi se transmite comitetului județean pentru situații de urgență, fiind parte componentă distinctă a planului județean de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcții hidrotehnice.

ANEXA 1c)
la regulamentul

CONȚINUTUL PLANULUI JUDEȚEAN
de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase,
accidentelor la construcții hidrotehnice
și poluarilor accidentale al comitetului
județean pentru situații de urgență

ART. 1

Planul de apărare al comitetului județean reprezintă o sinteză a planurilor comitetelor și ale obiectivelor, a planurilor sistemelor hidrotehnice și a planurilor de avertizare-alarmare în aval de baraje.

Planul județean corelează elementele tehnice, organizatorice și informaționale ale planurilor locale aprobate de președintele comitetului județean pentru situații de urgență și va avea următorul conținut;

1. ordinul prefectului de constituire a Comitetului județean pentru situații de urgență și a Grupului de suport tehnic;

2. componenta nominală a Comitetului județean și a Grupului de suport tehnic, cu telefoanele (fix și mobil) de la serviciu și domiciliu, fax, adresele de e-mail;

3. un scurt memoriu de prezentare a județului, care să cuprindă: localitățile afectate de inundații, atât din revarsări ale cursurilor de apă, cât și din scurgeri de pe versanți, precum și situația apărării acestora cu lucrări corespunzătoare sau nu clasei de importanță actuală, a obiectivelor aparate, cuprinse într-un tabel.

Într-un tabel întocmit pe verso celui menționat mai sus se vor prezenta măsuri de observare și intervenție la fiecare din marimile caracteristice de apărare și zonele stabilite pentru inundare dirijată în situații deosebite, pentru apărarea unor localități și obiective, luate la nivel județean.

Caracterizarea fizico-geografică și regimul hidrometeorologic se vor prezenta foarte pe scurt menționându-se zonele despadurite unde se produc violențe scurgeri de pe versanți, cu afectarea de obiective, zone în care s-au produs ploi cu intensități excepționale, debite istorice înregistrate pe cursurile de apă din județ.

4. schema sinoptică a sistemului informațional hidrometeorologic și operativ pentru județ, care va cuprinde: stațiile pluviometrice, hidrometrice, meteorologice și hidrologice, centrele meteorologice regionale, Centrul operativ al Direcției de Ape, Centrul operativ al Sistemului de Gospodărire a Apelor, unitățile teritoriale ale SC HIDROELECTRICA SA, ale ANIF, comitetele locale, cu legăturile între acestea și Grupul de suport tehnic din cadrul Comitetului județean pentru situații de urgență și cu Inspectoratul județean pentru situații de urgență. Schema sinoptică va cuprinde și legătura cu Comitetul ministerial și Centrul operativ pentru situații de urgență, cu comitetele județene învecinate, precum și, după caz, cu organele de apărare din țările vecine;

5. tabelul-tip cuprinzând elementele tehnice de apărare ale comitetelor locale, care va cuprinde:

- numărul curent;

- comitetul local;
 - localizarea hidrografica, curs de apa (toate cursurile de apa de pe raza localității permanente și nepermanente);
 - numere de telefon, fax, de la primării, posturi de poliție, școli;
 - amplasament statie hidrometrica locală;
 - marimi locale de apărare (CA, CI, CP, Faze de apărare la diguri);
 - amplasament statia pluviometrica sau hidrometrica avertizoare (zonala);
 - valorile caracteristice de avertizare zonale (niveluri sau precipitatii), aferente marimilor de atentie, inundatii și de pericol;
 - timpul mediu de concentrare a precipitatiilor periculoase de la postul pluviometric la obiectiv sau timpul de propagare a viiturii de la statia hidrometrica avertizoare pana la comitetul local;
 - obiective aflate în zone de risc la inundatii;
 - construcțiile hidrotehnice cu rol de apărare existente;
 - probabilitatea de inundare normata și reală;
6. tabelul cuprinzând formatiile de interventie constituite la nivel județean pentru sprijinirea comitetelor locale pentru situații de urgenta;
7. tabelul cuprinzând mijloacele de intervenție disponibile la comitetul județean cu indicarea unității care le deține (adresa, telefonul);
8. tabelul cuprinzând stocul de materiale și mijloace de apărare existent la nivelul județului, obținut prin însumarea stocurilor existente la unitățile deținătoare de construcții hidrotehnice cu rol de apărare și la comitetele locale;
9. benzile inundabile pe cursurile de apa pentru debite cu asigurări de 1%, sau pentru debite maxime istorice cunoscute, cu amplasarea localităților, obiectivelor importante, construcțiilor hidrotehnice existente, statiilor hidrometrice, sediilor sistemelor hidrotehnice și a cantoanelor de exploatare cu magazii de materiale, zonelor stabilite pentru inundare dirijata, etc.(scara 1:25.000, sau 1:50.000);
10. profilurile longitudinale și transversale prin diguri și baraje, care vor conține: nivelul coronamentului proiectat și existent nivelul maxim de calcul, nivelurile maxime produse, punctele critice (trecerile prin dig, zonele cu grifoane, infiltratii, zonele lipsite de perdele de protecție, zonele cu eroziuni active de mal), cota terenului în incinta și în exteriorul incintei, mirele locale cu cota "0" a mirei, nivelurile corespunzătoare celor trei faze de apărare, anul execuției profilurilor și sistemul de referinta;
11. harta județului (scara 1:200.000), cu amplasarea comitetelor locale prin numerotarea lor conform tabelului;
12. planul de prevenire și combatere a poluarilor accidentale - secțiunea aferentă județului;
13. planul de restrictii și folosirea apei în perioade deficitare - secțiunea aferentă județului.

ART. 2

Planul județean de apărare cuprinde distinct planurile de avertizare-alarmare a populației, a obiectivelor economice și sociale situate în aval de lacuri de acumulare, în caz de accidente la construcții hidrotehnice (Anexa nr. 1g)), și planurile de apărare a sistemelor hidroameliorative de la Dunare.

ART. 3

Planul județean de apărare se întocmește prin grija Sistemului de Gospodărire a Apelor, se aproba din punct de vedere organizatoric de către prefectul județului, se verifica de către Central operativ al Comitetului ministerial și se aproba de către președintele Comitetului ministerial pentru situații de urgenta.

ANEXA 1d)
la regulament

CONȚINUTUL PLANULUI BAZINAL
de apărare împotriva inundațiilor, ghetarilor secetei
hidrologice, accidentelor la construcții
hidrotehnice și poluarilor accidentale, întocmit de către
Direcțiile de Ape din cadrul Administrației Naționale "Apele Române"

ART. 1

Planul de apărare pe bazine hidrografice se constituie prin asamblarea planurilor județene de apărare privind sistemul informațional și de exploatare a construcțiilor hidrotehnice în condiții de ape mari și cuprinde:

1. tabelul nominal cuprinzând conducerea Direcției de Ape și membrii Centrului operativ pentru situații de urgență, cu adresele și telefoanele (fix și mobil) de la domiciliu;

2. tabelul nominal cuprinzând componenta comitetelor județene pentru situații de urgență și a Grupurilor de suport tehnic - din bazinul respectiv - mijloacele de telecomunicații și telefoanele (fix și mobil) de la serviciu și de la domiciliu ale membrilor acestora, astfel încât să se asigure în toate condițiile comunicarea prognozelor și avertizărilor la comitetele județene;

3. tabelul cu mijloacele de comunicație existente la centrele operative ale Direcțiilor de Ape, Sistemelor de Gospodărire a Apelor, unităților teritoriale ale Administrației Naționale a îmbunătățirilor Funciare, SC HIDROELECTRICA SA, etc.;

4. schema sinoptică a sistemului informațional hidrometeorologic pe ansamblul bazinului hidrografic, cuprinzând unitățile meteorologice și hidrologice din bazin, comitetele județene, municipale, orașenești, comunale și obiectivele ce trebuie avertizate direct precum și legăturile cu Central operativ al Administrației Naționale "Apele Române", Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor și cu Centrul operativ pentru situații de urgență din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, precum și cu Direcțiile de Ape vecine și organele de ape din țările vecine;

5. harta sistemului informațional hidrometeorologic, întocmită la o scară de 1:200.000 sau 1:100.000, care cuprinde toate amenajările hidrotehnice ce pot produce inundații sau care au rol de apărare, amplasarea stațiilor și posturilor hidrometrice și pluviometrice;

6. lista stațiilor hidrometrice din rețeaua națională și de exploatare pe fiecare curs de apă, din vârf de bazin până la vărsare, cu marimile caracteristice de apărare aferente, înscrise în următoarea ordine: stație avertizoare, urmată de stațiile locale avertizate cu indicarea obiectivelor pentru care au fost stabilite, corelația dintre acestea;

7. reguli de exploatare coordonată pe timp de ape mari cu indicarea restricțiilor la exploatarea sistemelor hidrotehnice. Vor fi menționate regulile de exploatare pe fiecare curs de apă, din varful de bazin până la vărsare, sau până la frontiera, de la frontiera la vărsare, după caz (regulile de exploatare a acumularilor permanente și nepermanente existente pe cursul respectiv, indiferent de deținător, inclusiv în situații de avarii, indicându-se mijloacele de alarmare existente la baraj și în aval, reguli de exploatare la gheturi). Se vor indica restricțiile în funcționarea sistemelor de desecare pe timp de ape mari, zonele de inundare dirijată, precum și funcționarea derivațiilor existente;

8. extrase din regulamentele privind apărarea împotriva inundațiilor produse de cursuri de apă ce formează frontiera sau sunt întretaiate de aceasta, precum și din regulamentele privind transmiterea datelor și informațiilor meteorologice și hidrologice din zonele de frontieră;

9. chei limnimetrice pentru fiecare stație hidrometrică, graficele de corelație dintre marimile zonale și locale de apărare;

10. profiluri longitudinale pe cursurile de apă care să conțină linia talvegului, linia malurilor la debite medii, curbele suprafeței libere a apei la probabilități caracteristice (1%, 5% și 10%) cu poziționarea posturilor hidrometrice și a construcțiilor hidrometrice existente;

11. liste cuprinzând obiectivele inundabile, cu indicarea cotelor de apărare locale și zonale (tabelar);

12. planul de prevenire și combatere a poluarilor accidentale;

13. planul de restricții și folosire a apei în perioade deficitare;

ART. 2

Planurile de apărare pe bazine hidrografice se întocmesc de către Direcțiile de Ape, se verifică de către Administrația Națională "Apele Române" și se aprobă de Comitetul ministerial pentru situații de urgență.

ANEXA 1e)
la regulamentul

CONȚINUTUL INFORMAȚIILOR, PROGNOZELOR ȘI AVERTIZARILOR

care se transmit

de la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape la comitetele județene pentru situații de urgență și la obiectivele hidrotehnice prin Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor

ART. 1

În situații meteorologice deosebite sau la prognozarea acestora, Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor și Administrația Națională de Meteorologie transmit avertizări de inundatii sau de fenomene meteorologice periculoase la Centrul operativ al Administrației Naționale "Apele Române" și la Centrele operative ale Direcțiilor de Ape. Aceste avertizări sunt transmise de către Centrele operative ale Direcțiilor de Ape la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor pentru diseminarea lor la obiectivele hidrotehnice și la comitetele locale pentru situații de urgență prin centrele operationale ale Inspectoratelor județene pentru situații de urgență și la Comitetele județene pentru ca acestea să intre în dispozitiv de apărare, în timp util. Se prezintă succint fenomenul, intensitatea, efectele posibile, zonele care pot fi afectate, momentul probabil al începerii acestuia și durata.

În funcție de evoluția reală a fenomenelor se fac actualizări ale prognozei.

ART. 2

După declanșarea ploilor sau încălzirea bruscă a vremii. Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor-Centrul Național de Prognoze Hidrologice și serviciile hidrologice din cadrul Direcțiilor de Ape elaborează prognoze conform tabelului de mai jos, pe cursurile de apă și stațiile hidrometrice din bazin, din care să rezulte situația la zi, prognoza pentru 24 de ore și valorile culminatiei raportate la cotele de apărare, pe care le transmit la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor pentru a fi diseminate la obiectivele hidrotehnice și la Comitetele locale prin Inspectoratele județene pentru situații de urgență.

ART. 3

În cazul pericolului de blocare a gheturilor pe râuri se vor indica zonele cele mai periclitare și amploarea posibilă a fenomenelor de iarnă.

ART. 4

În caz de accidente la construcții hidrotehnice se prezintă situația acestora, cu măsurile necesare în situații deosebite: descărcarea unor debite mari, pericol de avarii și alte abateri de la regulamentele de exploatare.

Model de prognoza hidrologica elaborata de Centrul operativ al Direcției de Ape pentru comitetele județene și de Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor pentru Centrul operativ din cadrul Ministerului Mediului și Gospodării Apelor

T

Nr. crt.	Cur-sul de apa	Sta-tia hi-dro-me-tri-ca tri-	Marimi ca-racteristice de apărare			Ultima cota citită		Vari-atia		Valoarea culminatiei atinse			Prognoza maximului			Situ-atia și prog-noza ghe-turi-lor
			CA (cm)	CI (cm)	CP (cm)	H (cm)	Data	H (cm)	Fata de cota din data	H (cm)	O (mc/s)	Da-ta (ora)	H (cm)	O (mc/s)	Data (ora)	

ST

ANEXA Nr. 1f)
la regulament

CONȚINUTUL INFORMAȚIILOR, PROGNOZELOR ȘI AVERTIZARILOR care se comunica

Centrului operativ pentru situații de urgență din Ministerul
Mediului și Gospodării Apelor de către
Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor,
Administrația Națională "Apele Române"
și Administrația Națională de Meteorologie

A. Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a apelor

1. în situații în care sunt prognozate depășiri ale COTELOR DE APĂRARE pe Dunare și râuri interioare transmite avertizare hidrologica sau alerta hidrologica, după caz, cu indicarea probabilității de producere a fenomenelor periculoase;

2. în situații de atingere a marimilor caracteristice de apărare va comunica de două ori pe zi și ori de câte ori apar schimbări sau amplificări semnificative ale fenomenelor hidrologice periculoase, situația și prognoza hidrologica, după modelul de mai sus;

3. transmite zilnic situația și prognoza hidrologica pe Dunare, pentru 7 zile (tabelar și grafic), situația și prognoza hidrologica pe râurile interioare (inclusiv harti) și situația și prognoza formațiunilor de gheață pe cursurile de apă;

4. transmite zilnic situația nivelurilor și debitelor în principalele secțiuni de pe cursurile de apă interioare, precum și prognoza acestora pe 24 ore.

B. Administrația Națională de Meteorologie

1. în situații în care sunt prognozate fenomene meteorologice periculoase, transmite informare, atenționare sau avertizare meteorologica, la central operativ ministerial și la Centrul operativ al Administrației Naționale "Apele Române". Acestea sunt transmise de către Central operativ ministerial la Comitetele județene din zonele vizate;

2. transmite zilnic situația și prognoza meteorologica pe 24 ore și pe următoarele 3 zile;

3. transmite permanent imagini integrate ale radarelor din sistemul SIMIN, cantități de precipitații, temperaturi, înregistrate la nivelul întregii țări;

4. transmite situația radar, elaborata de către Centrele meteorologice regionale, în cazul pericolului de ploii intense, caderi de grindina, intensificari de vant, caderi masive de zapada, cu indicarea zonelor afectabile și a perioadei de producere a fenomenelor.

C. Administrația Nationala "Apele Romane":

1. transmite zilnic nivelurile și debitele înregistrate și în evoluție pe cursurile de apa, după depășirea cotelor de atentie;

2. transmite zilnic situația lacurilor de acumulare și a construcțiilor hidrotehnice, deciziile luate privind exploatarea acestora în perioadele de ape mari și în perioadele deficitare, pregoliri ale acumularilor permanente și umpleri ale acumularilor nepermanente pentru a corela situația hidrologica din bazin cu exploatarea construcțiilor hidrotehnice;

3. transmite, când este cazul, situațiile periculoase la construcțiile hidrotehnice (depășirea pragurilor critice la aparate de măsura și control, infiltrații, alunecări de taluzuri, blocari de vane etc.), măsurile luate la obiective, precum și pe cele de avertizare în aval;

4. transmite informațiile primare privind depășirile marimilor caracteristice de apărare împotriva inundațiilor, cantități de precipitații care depășesc 15 l/mp în 24 ore înregistrate la posturile pluviometrice proprii, situații deosebite pe cursurile de apa în perioade deficitare, efectele fizice ale apelor mari și mici, pierderile de vieți omenești și alte date primare pe care le primește de la Direcțiile de Ape;

5. transmite situația poluarilor accidentale pe cursurile de apa, conform fisei-tip de avertizare stabilită prin SAPA-ROM, precum și informații suplimentare asupra evoluției și măsurilor luate pentru combaterea acestora;

6. după perioadele de ape mari, va transmite Comitetului ministerial pentru situații de urgență propuneri de lucrări de refacere și de completare a construcțiilor hidrotehnice afectate sau care au avut un comportament necorespunzător, precum și propuneri de lucrări noi pentru apărarea împotriva inundațiilor și posibilități de realizare (surse de finanțare).

ANEXA Nr. 1g)
la regulamentul

CONȚINUTUL PLANULUI DE AVERTIZARE ALARMARE
a populației, obiectivelor economice și sociale situate în aval de lacuri de
acumulare, în caz de accidente la construcții hidrotehnice

ART. 1

Se întocmesc planuri de avertizare-alarmare la toate barajele care îndeplinesc cel puțin una dintre condițiile: înălțimea de la talveg la coronament mai mare de 10 m, un volum mai mare de 10 milioane mc, existența în aval a localităților și obiectivelor la distanțe mai mici de 10 km de secțiunea barajului.

Se întocmesc planuri de avertizare-alarmare și pentru barajele mai mici de 10 m și cu un volum mai mic de 10 milioane mc și pentru alte construcții hidrotehnice, dacă prin avarierea lor pot produce pierderi de vieți omenești și importante pagube materiale în localitățile sau la obiectivele situate în aval.

ART. 2

Conținutul-cadru al planului este următorul:

A. Foaia de capăt pe care se vor menționa:

- Titlul: Plan de avertizare-alarmare în caz de accident la barajul..., construcția hidrotehnica....

- Avizat:

Inspectoratul județean pentru situații de urgență;

Administrația Nationala "Apele Romane" - Direcția Apelor... (pentru barajele terților);

Administrația Națională "Apele Române" - pentru barajele din administrare

- Aprobare:

Comitetul județean pentru situații de urgență;

Comitetul ministerial pentru situații de urgență - Președinte - Ministrul Mediului și Gospodăririi Apelor

- întocmit:

- Deținătorul/administratorul acumularii (barajului);

- Proiectant;

- Perioada de valabilitate a planului (10 ani).

B. Piese scrise:

1. descrierea amenajării și a barajului care realizează retenția;

2. ipoteze de avariere luate în considerare la calculul zonelor inundabile;

3. descrierea sistemului informațional, inclusiv a celui de avertizare sonoră;

4. situațiile și decizia de declansare a sistemului de alarmă. Responsabilități privind luarea deciziei de alarmare pe cele trei trepte de pericolozitate (numele responsabililor, telefoane de contact-fix și mobil);

5. căile de transmitere a deciziilor, responsabilitățile și modul de acționare a sistemului de alarmare. Localitățile din aval, în care există sisteme de avertizare, tipul de semnal pentru diferite situații critice, locurile unde sunt afișate pentru populație, deciziile, măsurile, obligațiile autorităților publice locale și cele ale cetățenilor;

6. măsuri ce se iau la atingerea pragurilor critice. Măsuri de protecție a populației împotriva undelor de rupere: evacuarea și dispersarea în zone neînundabile, protecția împotriva intemperiilor, asistența medicală, asigurarea cu materiale și alimente etc.

C. Materiale grafice:

1. tabelul cu comitetele locale pentru situații de urgență din aval de baraje. Se vor preciza persoanele responsabile pentru declanșarea sistemelor de avertizare din localități, luarea deciziilor de evacuare și de salvare a populației și bunurilor, precum și permanentele unde se transmit avertizări și alarmări la comitetele locale pentru situații de urgență din aval, primăriei, poliției, protecție civilă (adresele, numerele de telefon-fix și mobil, de la serviciu și de la domiciliu);

2. tabelul, pe comitete locale, cu localitățile, cartierele, agenții economici și instituțiile publice care se evacuează preventiv, în caz de pericol iminent (oameni, animale, bunuri aferente), mijloacele de transport și locul de dispersare a acestora;

3. tabelul cu persoanele responsabile de supravegherea construcțiilor în caz de pericol de avariere (adresele și telefoanele acestora);

4. planurile de situație 1:10.000 sau 1:25.000, după caz, cu trasarea zonelor de afectare după 60 minute, ca și zona maximă de afectare, cu indicarea timpilor de parcurgere a undei de rupere calculate în ipoteza "lac plin" și rupere 100%;

5. ca la pct. 4, pentru zona afectată la avariere medie 50%. Pe planuri se vor amplasa obiectivele economice și sociale periclitate, mijloacele sonore de alarmare, centrul de comandă a acestora, zonele și căile de evacuare a populației și animalelor în afara zonei periclitate, zonele de evacuare;

6. profilul longitudinal al curbei suprafeței libere a undei de rupere, cu precizarea timpului de parcurgere și a poziției obiectivelor periclitate;

7. schemele sinoptice informaționale de supraveghere a comportării construcțiilor hidrotehnice și a aparaturii de măsură și control;

8. schemele sinoptice de avertizare hidrometeorologică a construcțiilor hidrotehnice;

9. schemele sinoptice de avertizare a obiectivelor periclitate în caz de avariere.

ART. 3

Planurile se întocmesc de către deținătorii/administratorii lucrărilor prin proiectanți de specialitate, conform prevederilor din instrucțiuni și se avizează de către Direcțiile de Ape pentru barajele deținute de

ceilalți agenți economici și de către Administrația Nationala "Apele Romane", pentru lucrările din administrare proprie.

Responsabilitatea prezentării acestor planuri pentru aprobare Comitetului ministerial pentru situații de urgență revine unității care are în administrare construcția hidrotehnică.

Un rol deosebit în stabilirea sistemului de alarma acustică și a zonelor și căilor de evacuare a populației și a bunurilor revine Inspectoratelor județene pentru situații de urgență cu care deținătorii și proiectanții vor colabora și vor obține avizele solicitate de acestea.

ANEXA 1h)
la regulamentul

CONȚINUTUL RAPOARTELOR OPERATIVE
ce se transmit zilnic de către Comitetele locale (primării)
și de la centrele operative ale unităților județene ce
monitorizează efecte ale fenomenelor
hidrometeorologice periculoase, la
Comitetele județene (Inspectoratele județene pentru situații de urgență) și
la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a
Apelor și de la Comitetul județean, prin
Grupul de suport tehnic, la Centrul Operativ din Ministerul Mediului
și Gospodăririi Apelor - pe timpul producerii fenomenelor periculoase

ART. 1

Rapoartele operative vor cuprinde:

1. modul în care s-a produs fenomenul hidrometeorologic periculos (cantități cumulate de precipitații căzute pe întreaga perioadă de producere a acestora, cantități totale de precipitații cumulate cu echivalentul în apă al stratului de zăpadă existent, revarsări cursuri de ape, blocaje gheturi, scurgeri de pe versanți, caderi de grindină, furtuna, caderi masive de zăpadă, marimi caracteristice de apă răre atinse, debite maxime înregistrate, comparația acestora cu debitele de calcul ale digurilor și cu debitele maxime istorice), pe unități administrative și râuri, de la un raport la altul;

2. situația pagubelor produse (estimativ-fizic).

Model

T

Nr. crt	Municipiul, orașul, comuna/localități apartinătoare/ bazin hidrografic	Obiective afectate	Cauzele afectării
1.	Comuna.....	victime omenești -nr. case din care *distrușe *avariate -nr. anexe gospodărești -nr. obiective socio-economice (se menționează școala, gradinița, spitalul biserica, etc) -nr. poduri și podețe -km DN -km DJ+DC -km drum forestier -ha teren agricol -km rețele de alimentare	-revarsare rau, parau, vale nepermanenta (nominalizarea lui)... -blocaje de gheturi -scurgeri de pe versanți -baltiri, ape interne -grindina, furtuna, caderi masive de zăpadă, depuneri de gheața și chiciura, etc -rupere dig rau, avariere baraj, etc -etc,

	cu apa	
	-nr. fantani	
	-animale moarte	
	-nr. construcțiilor	
	hidrotehnice) denumirea	
	lor și deținătorul)	
	-rețele electrice	
	-rețele telefonice	

ST

3. colaborarea cu țările vecine în conformitate cu Regulamentele comune

4. măsurile luate de către toate structurile implicate în gestionarea situațiilor de urgență generate de riscurile specifice: avertizarea populației, forțe de intervenție care acționează, evacuarea populației, cazare, alimentarea cu apă potabilă a sinistratilor și obiecte de primă necesitate, modul de exploatare și de comportare a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, volume acumulate în acumularile permanente și nepermanente, manevrele efectuate la baraje și derivații de ape mari, modul de funcționare al stațiilor de pompare pentru desecare, capacitatea acestora de evacuare, probleme întâmpinate în aplicarea deciziilor, etc.

5. măsuri necesare pentru evitarea sau diminuarea pagubelor (taierea controlată a digurilor, evacuarea apelor din incinte, etc.)

6. construcții hidrotehnice afectate

7. valoarea preliminară a pagubelor stabilită de Comitetele pentru situații de urgență

ART. 2

Rapoartele operative se transmit zilnic de către Comitetele locale (primării) și de Centrele operative ale unităților județene ce monitorizează efectele fenomenelor hidro meteorologice periculoase, la Comitetele județene (Inspectoratele județene pentru situații de urgență) și la Centrele operative ale Sistemelor de Gospodărire a Apelor, în situațiile de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale.

ART. 3

Rapoartele operative sunt semnate de către președintele Comitetului local pentru situații de urgență (primarul localității).

ART. 4

După același model se întocmesc și Rapoartele operative care se transmit prin grija Grupului de suport tehnic din cadrul Comitetului județean la Central Operativ din Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor. Aceste Rapoarte operative sunt semnate de către șeful Grupului de suport tehnic.

ART. 5

Rapoartele operative întocmite la nivel județean vor cuprinde pagubele produse pe fiecare unitate administrativă (comuna, oraș, municipiu), precum și centralizarea acestora pe tipuri de obiective afectate și vor fi transmise până la revenirea la situația normală,

ART. 6

Se vor întocmi Rapoarte operative și pentru seceta hidrologică.

ANEXA 1i)
la regulamentul

CONȚINUTUL RAPORTULUI DE SINTEZA
privind apărarea împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase,
accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale din
județul.....perioada.....

ART. 1

Rapoartele de sinteza se întocmesc de către Comitetele județene pentru situații de urgență și se transmit Comitetului ministerial pentru situații de urgență, în termen de maxim 30 de zile de la producerea fenomenelor.

Rapoartele de sinteza se întocmesc pe baza constatărilor efectuate la nivelul comitetelor locale de către comisii numite de primari și validate de către comisiile de specialitate pe domenii (construcții, agricol, drumuri, rețele electrice, telefonice, edilitar-gospodărești etc.), numite de prefecti. Din aceste comisii vor face parte și reprezentanți ai Administrației Naționale "Apele Române" (Sisteme de Gospodărire a Apelor sau Sisteme Hidrotehnice).

ART. 2

Raportul de sinteza va conține:

1. evoluția fenomenelor hidrometeorologice în raport cu marimile caracteristice de apărare (cantități de precipitații căzute, precipitații maxime înregistrate și precipitații cumulate care au condus la inundații, cursurile de apă pe care s-au produs, niveluri atinse în raport cu marimile caracteristice de apărare, debite maxime înregistrate, comparația acestora cu debitele de calcul ale digurilor și cu debitele maxime istorice, viteze ale vântului, diametrul maxim al grindinei, grosimi maxime ale stratului de zapada, etc.), precum și producerea și evoluția poluării accidentale;

2. organizarea și desfășurarea acțiunilor operative de apărare (măsurii preventive, măsurii de intervenție operativă, măsurii de evacuare, forte și unități care au acționat, funcționarea fluxului informațional de avertizare-alarmare a populației, funcționarea fluxului informațional cu țările vecine);

3. efectele fenomenelor hidrometeorologice, poluărilor accidentale-pagube fizic și valoric, cuprinse într-un tabel întocmit după modelul de mai jos:

T

Municipiul, orașul, comuna/ localități apartinătoare	Obiective afectate		Cauzele afectării
	fizic	valoric (mil.lei)	
Comuna.....	-victime omenești -nr. case din care *distruse *avariate -nr. anexe gospodărești -nr. obiective socio-economice (se menționează școala, grădinița, spitalul, biserica, etc) -nr. poduri și podețe -km DN -km DJ+DC -km drum forestier -ha teren agricol -km rețele de alimentare cu apă -nr. fantani -animale moarte -nr.construcțiilor hidrotehnice (nominalizaie: dig, rau...reg. rau, etc, deținător) -rețele electrice -rețele telefonice		-revarsare rau, parau, vale nepermanenta (nominalizarea lui) -blocaje de gheturi, -scurgeri de pe versanți -baltiri, ape interne, etc -evacuări din lacuri de acumulare, -grindina, furtuna, caderi masive de zapada, depuneri de gheața și chiciura, etc -rupere dig rau, avariare baraje,etc -etc.

TOTAL JUDEȚ	-victime omenești		Valoare (mil.lei)
Nr. total localități afectate	-nr. case din care *distruse *avariate		
	-nr. anexe gospodărești		
	-nr. obiective socio-economice		
	-nr. poduri și podețe		
	-km DN		
	-km DJ+DC		
	-km drum forestier		
	-ha teren agricol		
	-km rețele de alimentare cu apă		
	-nr. fantani		
	-animale moarte		
	-nr. construcțiilor hidrotehnice		
	-rețele electrice		
	-rețele telefonice		

ST

Pierderile de vieți omenești se vor menționa nominal, cu specificarea împrejurărilor în care au survenit;

4. comportarea lucrărilor de gospodărire a apelor cu rol de apărare împotriva inundațiilor, modul în care s-a acționat în raport cu prevederile regulamentelor de exploatare, volume acumulate în lacuri de acumulare care au condus la atenuarea undei de viitură, modul de funcționare al stațiilor de pompare pentru desecare.

La Raport se va anexa "Situația construcțiilor hidrotehnice afectate de viituri" după modelul de mai jos:

Model:

T

Denumirea construcției/deținător	Valoare (mil.lei)	Propuneri de surse financiare pentru refacere
ANAR..... Primăriei..... ANIF		-buget de stat -buget local -surse proprii ale deținătorilor

ST

5. concluzii și aprecieri, cu propuneri de îmbunătățire a activității de apărare și a sistemului informațional decizional, a planurilor de apărare și a regulamentelor de exploatare, propuneri de lucrări noi cu rol de apărare împotriva inundațiilor, posibilități de realizare a acestora (surse de finanțare);

6. raportul se semnează de către președintele Comitetului județean, șeful Inspectoratului județean pentru situații de urgență și de către șeful Grupului de suport tehnic.

ANEXA 2
la regulament

NORMATIV-CADRU
de dotare cu materiale și Mijloace de apărare operativă împotriva inundațiilor,

gheturilor și combaterea efectelor poluarilor accidentale

ART. 1

Deținătorii de lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor, comitetele locale și unitățile potențial poluatoare își constituie stocuri de materiale și mijloace de intervenție operativă, în baza prezentului Normativ-cadru, numai din sortimentele și în cantități necesare în funcție de amplasarea zonei, gradul de amenajare al acesteia, tipul de lucrări cu rol de apărare existente, specificul acțiunilor operative de apărare, pe baza experienței anterioare.

ART. 2

Comitetele județene pentru situații de urgență au obligația de a verifica constituirea stocurilor de materiale și mijloace de apărare, conform prezentului normativ-cadru, de către comitetele locale.

ART. 3

(1) Fondurile necesare pentru constituirea stocurilor de materiale și mijloacelor de apărare vor fi asigurate din bugetul de stat, din bugetele locale și din sursele proprii ale agenților economici implicați în gestionarea situațiilor de urgență.

(2) Fondurile alocate de la bugetul de stat vor fi prevăzute distinct în bugetele Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, iar cele alocate de la bugetele locale, în bugetele comunelor, orașelor și județelor, după caz.

ART. 4

(1) Materialele și mijloacele de apărare se folosesc în acțiuni operative de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și combaterea efectelor poluarilor accidentale, pentru intervenții la lucrări cu rol de apărare, de limitare a pagubelor, precum și în acțiuni de prevenire și pregătire pentru intervenții (verificarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor, a planurilor de apărare ale comitetelor locale și ale agenților economici, precum și în desfășurarea exercițiilor de simulare pentru apărarea împotriva inundațiilor și poluarilor accidentale).

(2) Se pot folosi, de asemenea, în realizarea de către deținători/administratori a unor reparații urgente ale lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor pentru refacerea continuității liniilor de apărare, cu obligația de a fi refăcute în cel mai scurt timp.

(3) Unele mijloace care presupun o continuitate în folosire pot deservi activitatea generală de întreținere a construcțiilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor. Același regim au și mijloacele de calcul, măsurare, transmisie și avertizare.

ART. 5

Stocurile cu materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale vor fi evidenciate distinct și depozitate separat în magazii corespunzător întreținute.

ART. 6

Materialele și mijloacele de apărare prevăzute în normativ pot fi înlocuite și cu alte sortimente cu efecte similare, la intervențiile operative, în caz de ape mari, gheturi și poluari accidentale.

ART. 7

Materialele și mijloacele de apărare pentru baraje, cuprinse în normativ, se referă în principal la barajele din pământ și anrocamente. Pentru celelalte baraje deținătorii acestora vor asigura dotări specifice, corespunzător necesităților de intervenție care se vor prevedea în regulamentele de exploatare și în planurile de apărare.

ART. 8

Pentru calcularea necesarului de materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor, gheturilor și poluarilor accidentale în cuprinsul prezentului normativ sunt indicate lucrările și cursurile de apă pe categorii, după cum urmează:

- D1 - diguri la Dunare și râurile principale;
- D2 - diguri la celelalte cursuri de apă;
- R1 - zone inundabile neindiguite la Dunare și râurile principale;

- R2 - zone inundabile neindiguite la celelalte cursuri de apa;
- BP - baraje din pământ;
- CH - alte construcții hidrotehnice, noduri hidrotehnice, prize etc.;
- SH, SM - stații hidrologice și stații meteorologice.

ART. 9

Stabilirea râurilor și sectoarelor de râuri considerate principale, în sensul art. 8, precum și trecerea de la o categorie la alta se fac de către Direcțiile de Ape din cadrul Administrației Naționale "Apele Romane".

ART. 10

Materialele și mijloacele de apărare se prevăd în planurile de apărare județene, ale comitetelor municipale, orașenești și comunale, ale sistemelor hidrotehnice.

ART. 11

Pentru zonele neamenajate de pe cursurile de apa și pentru construcțiile hidrotehnice proprii, cu rol de apărare împotriva inundațiilor, materialele și mijloacele de apărare se asigură de către comitetele locale și agenții economici, care au obligația să pună la dispoziție organelor tehnice, în afară de forța umană și materialele și mijloacele de intervenție pe care le dețin și care au fost înscrise în planurile de apărare.

ART. 12

Agenții economici care au obiective inundabile sau potențial poluatori, precum și primăriile municipiilor, orașelor și comunelor vor stabili în planurile de apărare modul de asigurare a materialelor și mijloacelor de intervenție și locurile de depozitare.

ART. 13

Modul de stabilire a cantităților de materiale și mijloace de apărare este următorul:

- cantitate/km lungime de dig sau lungime de cursuri de apa neamenajate, prin încadrarea într-una din coloanele 3-6;
- cantități pe fiecare baraj sau alte construcții hidrotehnice, care necesită materiale de apărare;
- la rubrica "Mențiuni speciale" se stabilesc unele materiale, mijloace de apărare și cantități în funcție de specificul de organizare, pe sisteme de gospodărire a apelor, pe sisteme hidrotehnice, echipe de intervenție, stații meteorologice și hidrometrice.

ART. 14

Agenții economici care dețin lucrări cu rol de apărare vor lua măsuri pentru asigurarea rezervelor operative folosite în intervențiile rapide la punctele critice, în special surse autonome de energie și iluminare, mijloace de intervenție.

ART. 15

În cazul cursurilor de apa neamenajate se vor prevedea materiale și mijloace de apărare numai pentru zonele cu puncte critice, cel mai frecvent afectate de inundații, ținându-se seama de experiența anterioară.

ART. 16

Materialele și mijloacele de apărare aferente obiectivelor situate în zona de influență a lucrărilor hidrotehnice, care atenuează sau deviază apele de viitura (acumulări sau derivații de ape mari), se pot reduce, față de prevederile normativului, în proporție de până la 50%, cu condiția să se mențină un grad de asigurare corespunzător.

ART. 17

Stocurile de materiale și mijloacele de apărare, precum și locurile de depozitare a acestora vor fi aprobate o dată cu planurile de apărare împotriva inundațiilor ale obiectivelor inundabile.

ART. 18

Sistemele de alarmare, în caz de inundații, prevăzute în prezentul normativ, vor fi corelate cu sistemele de alarmare locale ale protecției civile.

ART. 19

(1) După expirarea perioadei normate de folosire și funcționare a materialelor și mijloacelor de apărare, o comisie constituită prin decizia conducătorului unității care le deține va inventaria materialele, obiectele

de inventar și fondurile fixe, va stabili starea tehnică și destinația acestora (scoaterea din uz sau folosirea în continuare).

(2) O parte din materialele lemnoase va fi folosită la construcții provizorii sau la acele lucrări de întreținere-reparații care nu necesită materiale de calitate superioară sau va putea fi folosită în continuare ca stoc, pe o perioadă determinată, stabilită de comisie.

ART. 20

Materialele și mijloacele de apărare folosite în acțiuni de intervenție operativă și care nu mai pot fi recuperate se inventariază de către o comisie constituită prin decizia conducătorului unității care le deține, se consemnează într-un proces-verbal ce va fi vizat de către președintele comitetului local pe teritoriul căreia s-au desfășurat acțiunile de intervenție și, pe baza acestuia, se scad din stoc.

MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE APĂRARE ÎMPOTRIVA SEISMELOR ȘI ALUNECĂRILOR DE TEREN

Bibliografie: Ordin 1160/2006

REGULAMENT

privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice
riscului la cutremure și/sau alunecări de teren

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență produse de seisme și/sau alunecări sau prabusiri de teren, denumite în continuare situații de urgență specifice, reprezintă o activitate de interes național, prin dimensiunea urmărilor negative ce se pot produce în plan economic, social și de mediu.

(2) În activitatea de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență specifice participă, în condițiile legii, autoritățile administrației publice, operatorii economici, instituțiile publice, persoanele juridice și persoanele fizice, reprezentanții societății civile - ONG-uri.

ART. 2

(1) Tipurile de risc pentru care Comitetul ministerial pentru situații de urgență și Centrul operativ pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, denumite în continuare Comitet ministerial, respectiv Centru operativ, au atribuții în domeniul prevenirii și gestionării situațiilor de urgență sunt stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul

Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005 și prin actele normative subsecvente.

(2) În sensul prezentului regulament, prin gestionarea situațiilor de urgență specifice se înțeleg acțiunile și măsurile pentru:

- a) prevenire și pregătire pentru intervenție, înainte de declanșarea fenomenelor cauzale;
- b) intervenție operativă, după producerea situației de urgență specifice, pentru limitarea și înlăturarea efectelor acesteia;
- c) intervenție ulterioară, pentru recuperare și reabilitare.

(3) Parametrii și nivelurile de gravitate minime privind caracterizarea zonelor afectate de situația de urgență specifică în vederea solicitării declarării stării de alertă sau instituirii stării de urgență specifice, sunt prevăzuți în Anexa A.

ART. 3

Obiectul prezentului regulament îl constituie ansamblul acțiunilor și măsurilor de prevenire, protecție și intervenție imediată, de recuperare și reabilitare necesare limitării efectelor cutremurelor/alunecărilor de teren, precum și atribuțiile ce revin structurilor implicate în gestionarea situațiilor de urgență determinate de cutremure/alunecări de teren.

ART. 4

În sensul prezentului regulament, elementele expuse direct sau indirect efectelor unei situații de urgență specifice sunt:

- a) populația, precum și bunurile sale mobile și imobile;
- b) construcțiile: clădiri de locuit, clădiri pentru învățământ și social-culturale, structuri sanitare, capacitățile productive: fabrici, platforme industriale, ferme zootehnice, amenajări piscicole, porturi, aeroporturi, barajele și alte lucrări hidrotehnice etc.;
- c) căile de transport rutiere, feroviare, aeriene și navale;
- d) rețelele de alimentare cu energie electrică, gaze, sursele și sistemele de alimentare cu apă și canalizare, stațiile de tratare și de epurare;
- e) rețelele de telecomunicații și altele asemenea;
- f) mediul natural: ecosisteme, păduri, terenuri dispuse pe versanți sau având caracteristici defavorabile, intravilanul localităților și altele;
- g) activitățile social-economice.

CAP. II

Acțiuni și măsuri preventive

Secțiunea 1

Acțiuni și măsuri organizatorice

ART. 5

(1) Organizarea, coordonarea și controlul acțiunilor și măsurilor privind prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifică revine Comitetului ministerial, organizat la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Președintele Comitetului ministerial este ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului și din Comitetul ministerial fac parte persoane de decizie din conducerea ministerului, precum și specialiști din instituții și unități, reprezentanți ai societății civile, cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență specifice.

(3) În teritoriu, acțiunile și măsurile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență specifice se realizează prin comitetele județene/Comitetul municipiului București și comitetele locale ale sectoarelor acestuia, municipale, orașenești și comunale pentru situații de urgență, denumite în continuare comitete județene/municipiului București, municipale, orașenești, respectiv comunale din care vor face parte și câte

un membru din partea ONG-urilor cu forte specializate și voluntare. Deținătorii, cu orice titlu, de construcții, dotări și terenuri, a căror avariere în caz de situație de urgență specifică poate pune în pericol populația, precum și mediul natural și construit sunt obligați să le întrețină, să le repare și să le exploateze corespunzător, să doteze construcțiile cu aparatura de măsură și control necesară pentru urmărirea comportării în timp a acestora, să instaleze sisteme de avertizare-alarmare a populației în cazul iminentei producerii unei situații de urgență specifice și să organizeze activitatea de supraveghere, intervenție și reabilitare conform legislației în vigoare pentru fiecare domeniu.

Secțiunea 2 Planurile de apărare

ART. 6

Aplicarea măsurilor de prevenire și gestionare a unei situații de urgență specifice se realizează în mod unitar pe baza Planurilor de analiză și acoperire a riscurilor, precum și a Planurilor de intervenție și cooperare, întocmite la nivel de județ, municipiu București și sectoarelor acestuia, localitate, operator economic și instituție publică, denumite în continuare planuri de apărare.

ART. 7

(1) Planurile de apărare sunt documentele pe baza cărora se realizează măsurile și acțiunile tehnice și organizatorice preventive și de gestionare a situației de urgență specifice, incluzând pregătirea și intervenția operativă, refacerea și reabilitarea, în vederea conducerii unitare a acestora.

(2) Modul de întocmire, structura și conținutul, precum și condițiile de modificare și actualizare, avizare și aprobare ale planurilor de apărare se stabilesc prin "Normativul privind Planul de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice", prevăzut în Anexa B.

(3) Planurile prevăzute la alin. (1) se întocmesc pentru județe/municipiul București și sectoarele acestuia, precum și pentru localități, de către comitetele pentru situații de urgență, constituite conform legii, iar pentru operatorii economici și instituțiile publice, de către conducerile administrative ale acestora.

ART. 8

(1) Răspunderea privind întocmirea planurilor de apărare prevăzute la art. 6 alin. (3) și aplicarea acțiunilor și măsurilor prevăzute în acestea revine prefectilor, primarilor și conducerilor administrative ale operatorilor economici și instituțiilor publice.

(2) Avertizarea-alarmarea populației în cazul iminentei producerii unei situații de urgență specifice este atributul structurilor Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, la nivel național/local.

(3) Aplicarea măsurilor și acțiunilor de apărare este obligatorie pentru toate persoanele fizice și juridice; participarea la acțiunile de prevenire, pregătire, protecție și intervenție este obligatorie pentru toate persoanele fizice și juridice, cu excepția persoanelor fizice cu handicap și a altor categorii defavorizate.

ART. 9

Programele de dezvoltare economico-socială ce se întocmesc la nivel național, județean și local vor cuprinde, în mod obligatoriu, măsurile de prevenire a efectelor unei situații de urgență specifice, răspunderea aplicării acestora revenind autorităților administrației publice centrale, locale și conducerilor administrative ale operatorilor economici și instituțiilor publice.

ART. 10

(1) Planul județean/municipiului București de apărare împotriva situațiilor de urgență specifice se completează și se actualizează, de către Secretariatul tehnic permanent al Comitetului județean/municipiului București.

(2) La întocmirea sau la actualizarea planurilor de apărare, în baza evaluărilor efectuate, nivelurile de risc se marchează distinct pe harta zonelor de risc și se stabilesc măsurile necesare în domeniul prevenirii și gestionării situației de urgență specifice.

(3) Modificările și actualizările operate în planurile de apărare se comunica structurilor ierarhice ale administrației publice locale, precum și inspectoratului pentru situații de urgență în a cărei zonă de competență se află operatorii economici, instituțiile publice și localitățile respective.

(4) Întocmirea și actualizarea planurilor sunt controlate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență periodic, dar nu mai rar de o dată pe an. De asemenea, semestrial, organele abilitate să întocmească planul vor raporta forurilor imediat superioare situația acestora și măsurile de actualizare și/sau de îmbunătățire.

Secțiunea 3

Organizarea sistemului informațional-decizional

ART. 11

Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență specifice.

ART. 12

(1) Transmiterea informațiilor și a deciziilor se realizează în conformitate cu schema fluxului informațional-decizional, aprobată prin planul propriu de apărare.

(2) Schema de principiu a fluxului informațional-decizional este prezentată în Anexa C.

(3) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului - INCDFP comunica imediat principalele caracteristici ale seismului, conform modelului prezentat în Anexa C.1.

(4) Prefecții județelor, respectiv prefectul municipiului București, comunica imediat principalele efecte ale situației de urgență specifice, conform Anexei C.2.

ART. 13

(1) Informarea secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor ierarhic superioare asupra locului producerii situației de urgență specifice, evoluției acesteia, efectelor negative produse, precum și asupra măsurilor luate, se realizează prin rapoarte operative.

(2) Conținutul cadru al raportului operativ ce se transmite în timpul acțiunilor de gestionare a situației de urgență specifice este prezentat în Anexa D.

ART. 14

Primării, conducerile comitetelor locale pentru situații de urgență constituite după caz, precum și cele ale unităților social-economice amplasate în zone predispușe la alunecări de teren, au obligația să asigure preluarea de la stațiile centrale și locale a datelor și avertizărilor meteorologice și hidrologice, în vederea declansării acțiunilor preventive și de intervenție.

Secțiunea 4

Logistica intervenției

ART. 15

(1) Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență specifice se stabilește prin planurile de apărare specifice, de către autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă, prin reprezentanții ei în Comitetul ministerial și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu.

(2) Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de apărare specifice.

(3) Pregătirea forțelor profesionale de intervenție se realizează în cadrul instituțiilor abilitate prin lege, pe baza unor programe adecvate avizate de inspectoratele pentru situații de urgență județene și al municipiului București și aprobate de comitetele județene/municipiului București. Pregătirea forțelor specializate voluntare de intervenție se realizează în cadrul ONG-urilor cu scop similar.

(4) Prefectii, primării și conducerile tehnico-administrative ale operatorilor economici și instituțiilor au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație, a modalităților de acțiune conform planurilor de apărare specifice, aprobate.

(5) Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

- a) salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistratilor, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de prima necesitate;
- b) acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și operatorilor economici afectați;
- c) aplicarea măsurilor privind ordinea publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- d) dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- e) diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția civilă: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru cai de transport, clădiri pentru învățământ;
- f) limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acesteia cu mijloacele din dotare.

(6) Forțele de intervenție specializate sunt: structuri ale serviciilor publice comunitare profesionale pentru situații de urgență, unitățile poliției, unitățile jandarmeriei, unitățile poliției de frontieră, structurile poliției comunitare, unitatea specială de aviație, unitățile specializate/detasamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale, unitățile pentru asistența medicală de urgență ale Ministerului Sănătății, organizațiile nonguvernamentale specializate în acțiuni de salvare, unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitar-veterinara, formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor, precum și detasamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forte și mijloace de intervenție, formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență și organizați în ONG-uri cu activități specifice.

(7) Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, și acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiunile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planul de apărare specific.

(8) Pentru pregătirea și antrenarea societății civile în acțiuni de acordare a primului ajutor, de limitare și înlăturare a efectelor situațiilor de urgență specifice, au fost constituite formațiunile de voluntari specializați în intervenția pentru situații de urgență formate din:

1. rețele locale de urgență radio - Federația Română de Radioamatorism - F.R.R.;
2. asociații locale ale salvatorilor pentru situații de urgență - ASVSU;
3. societăți comerciale de pază, de pompieri voluntari, de taxi, transportatori;
4. societăți comerciale de ambulante particulare, farmacii, medici particulari etc.;
5. alpinisti utilitari, salvamont, salvamari, scafandri, speologi, cascadori etc.;
6. centre de educare canina;
7. centre de psihoterapie;
8. alte ONG-uri, cu secții de salvare în situații de urgență.

(9) O dată pe lună, în prima zi de luni a lunii respective, între orele 8.00 și 9.00, vor avea loc exerciții de cooperare, informare și alarmare, la nivelul dispeceratelor proprii fiecărei structuri de voluntari de pe raza localității/municipiului București, fără deplasare de mijloace și forte umane în teren, pe frecvențele de cooperare în situații de urgență.

(10) O data la 3 luni, în același scop, în exercițiile de pregătire vor fi implicate și forțele profesioniste, fără deplasare de mijloace și forte umane în teren.

(11) O data la 6 luni - vara și iarna - la nivel județean/al municipiului București, vor avea loc exerciții de pregătire/aplicații cu implicarea forțelor profesioniste și a mijloacelor de intervenție.

(12) Anual, comitetele județene/municipiului București organizează și execută exerciții aplicative pe baza unor programe adecvate pentru verificarea pregătirii tuturor forțelor de intervenție, și a populației, funcționarii sistemului de înștiințare, avertizare, prealarmare, alarmare, precum și a tehnicii, mijloacelor și materialelor de intervenție aflate în dotare; exercițiile vor fi prealabil anunțate, pentru a nu crea panica în zona unde urmează a se desfășura.

(13) Logistica acțiunilor de antrenament și exerciții aplicative, prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de către autoritățile, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și resurse necesare.

ART. 16

Resursele financiare necesare acțiunilor și măsurilor pentru prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifice se suportă, potrivit legii, din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, după caz, precum și din alte surse interne și internaționale, în scopul realizării acțiunilor și măsurilor de prevenire, intervenție operativă, recuperare și reabilitare, inclusiv pentru dotarea cu utilaje, echipamente, materiale și tehnica necesare și pentru întreținerea acestora, precum și pentru pregătirea efectivelor, atât pentru forțele profesioniste cât și pentru forțele specializate voluntare din cadrul societății civile.

CAP. III

Acțiuni și măsuri de intervenție operativă

ART. 17

(1) Conducerea operațiunilor de intervenție operativă în cazul producerii unei situații de urgență specifice se realizează de autoritățile legal investite cu atribuții și responsabilități privind concepția, planificarea, organizarea și controlul în domeniu, respectiv de către prefecți, primari și conducătorii operatorilor economici și instituțiilor publice, conform legii.

(2) Prefectul și subprefectii, primării municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București și comunelor, șefii serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și celorlalte organe centrale ale administrației publice, șefii serviciilor publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență, precum și conducătorii regiilor autonome, societăților și administrațiilor/companiilor naționale cu atribuții și responsabilități în domeniu, precum și reprezentanții societății civile la nivel central și local se autosesizează și declansează de la sediile instituțiilor respective acțiunile ce se impun privind alertarea și intervenția în caz de urgență potrivit Planului de apărare județean/municipiului București.

(3) În cazul producerii unei situații de urgență specifice, membrii comitetului județean/Municipiului București, numiți prin ordin al prefectului, se întrunesc de urgență la sediul Prefecturii.

(4) În situația imposibilității utilizării sediului Prefecturii, conducerea acțiunilor de intervenție de urgență se realizează de la Punctul de comandă al Inspectoratului pentru situații de urgență din județ/Municipiul București.

(5) Comitetul pentru situații de urgență de la autoritatea publică locală, denumit în continuare comitet local, pe raza căreia s-a produs situația de urgență specifică se activează, se întrunește de urgență la sediul sau și își pune în aplicare planul propriu de apărare.

(6) Primării municipiilor, orașelor și comunelor pe raza cărora s-a produs situația de urgență specifică, împreună cu membrii serviciilor publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență constituite pe domenii, potrivit legii, procedează de urgență la inspecția zonelor din aria lor de autoritate constatând, după caz:

a) zonele afectate și delimitarea acestora;

b) necesitatea deblocării-salvării persoanelor și acordării primului ajutor;

- c) clădirile prabusite sau în pragul colapsului;
- d) rețelele tehnico-edilitare avariate: telecomunicații, gaz metan, apa, energie electrica și termica etc.;
- e) incendiile sau exploziile produse și/sau iminenta producerii unor evenimente în lant;
- f) distrugerile sau blocările căilor de acces;
- g) contaminările chimice sau radioactive ale mediului.

ART. 18

La acțiunile de inspecție participa și structurile specializate din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice locale, precum și ale regiilor autonome, societăților și administrațiilor/companiilor naționale cu atribuții și responsabilități în domeniu, cat și ONG-urile abilitate.

ART. 19

Primării municipiilor, orașelor și comunelor informează operativ Comitetul județean/municipiului București, prin mijloacele de radiocomunicații din dotarea proprie sau a rețelelor de urgenta locale sau naționale - FRR și/sau curieri, asupra situației constatate, estimand victimele și pagubele materiale, precum și necesarul de mijloace și forte de intervenție.

ART. 20

Comitetul județean/municipiului București, întrunit de urgenta, evalueaza situația pe baza informarilor operative ale comitetelor locale și constatărilor structurilor specializate din subordinea serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și celorlalte organe ale administrației publice locale și stabilește măsuri de intervenție de urgenta pentru:

- a) asigurarea condițiilor pentru efectuarea manevrelor de forte și mijloace necesare desfășurării acțiunii de intervenție, în raport de evoluția situației;
- b) concentrarea și organizarea intrării în dispozitivele de acțiune a forțelor și mijloacelor stabilite prin planul de apărare;
- c) stingerea incendiilor;
- d) deblocarea-salvarea persoanelor și acordarea primului ajutor;
- e) transportul și spitalizarea persoanelor accidentate;
- f) inspectarea post situație de urgenta specifica a construcțiilor avariate și evaluarea rapida a acestora;
- g) evacuarea clădirilor care nu mai prezintă siguranta în exploatare;
- h) protecția - adăpostirea persoanelor sinistrate și acordarea asistenței necesare;
- i) paza și protecția bunurilor materiale și restricționarea circulației în zonele afectate;
- j) formularea, potrivit legii, a propunerilor cu privire la utilizarea rezervelor materiale și a mijloacelor pentru intervenție;
- k) informarea populației prin mijloacele de comunicare în masa și asigurarea comunicării cu aceasta;
- l) supravegherea factorilor de mediu, a surselor de pericol complementare și neutralizarea acestora, după caz.

ART. 21

Dacă posibilitățile comitetului local, pentru gestionarea situației sunt depasite, se activează comitetul județean.

ART. 22

(1) Prefectul informează operativ Comitetul ministerial și Comitetul Național pentru Situații de Urgenta, denumit în continuare Comitet național, asupra efectelor produse de situația de urgenta specifica, a măsurilor întreprinse, dispune declararea stării de alerta la nivel județean/al municipiului București și propune, după caz, președintelui Comitetului Național declanșarea procedurii, potrivit legii, pentru instituirea stării de urgenta pentru zona afectată.

(2) În Anexa E este redata Schema fluxului decizional pentru declararea zonei de dezastru și/sau instituirea stării de urgenta.

ART. 23

(1) Comitetul ministerial se activează când posibilitățile comitetului județean/municipiului București au fost depășite ori există premisele să fie depășite sau când sunt afectate cel puțin două județe.

(2) Comitetul ministerial își desemnează, după caz, Grupul operativ, prin ordin al ministrului.

(3) Din Grupul operativ fac parte secretarii de stat, secretarul general, reprezentantul Inspectoratului de Stat în Construcții, reprezentantul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, directori generali ai instituțiilor cu atribuții, și responsabili în activitatea de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență specifice, responsabili ai ONG-urilor abilitate sau înlocuitorii desemnați ai acestora, în cazul imposibilității prezentării titularilor.

(4) În Grupul operativ se pot nominaliza reprezentanții desemnați de celelalte ministere cu rol de decizie în acțiunile de intervenție post-dezastru, precum și specialiști în domeniu, membri ai Comisiilor tehnice de specialitate ale ministerelor, reprezentanți ai altor organizații nonguvernamentale sau societăți comerciale utile în situații de urgență.

ART. 24

Grupul operativ întreprinde următoarele activități:

a) solicită și primește informații asupra construcțiilor afectate de situația de urgență specifică, prin inspecțiile teritoriale în construcții și inspectoratele județene/municipiului București pentru situații de urgență;

b) solicită și primește informații asupra efectelor situației de urgență specifice, de la comisiile județene/municipiului București pentru situații de urgență și primește de la acestea rapoarte operative și rapoarte de evaluare a intervenției;

c) verifică datele de la nivelul județelor/municipiului București și informează operativ Comitetul Național asupra producerii situației de urgență specifice, efectelor acesteia, precum și asupra măsurilor întreprinse;

d) transmite operativ Comitetului Național informații despre situația creată și despre măsurile luate și formulează cereri în raport cu evoluția situației operative;

e) informează populația despre măsurile și comportamentul care trebuie adoptate în zonele afectate;

f) aplică și transmite deciziile Comitetului Național.

CAP. IV

Acțiuni și măsuri pentru recuperare și reabilitare

ART. 25

Pentru restabilirea stării de normalitate, comitetele județene/municipiului București și locale, precum și conducerile tehnico-administrative ale operatorilor economici, reprezentanții societății civile și instituțiilor, dispun aplicarea următoarelor acțiuni și măsuri:

a) acordă, în continuare, sprijinul necesar persoanelor afectate;

b) reconstituie mijloacele materiale necesare pentru intervenție și refacere, în stare operativă;

c) reabilitează căile de comunicații rutiere, feroviare etc., liniilor de telecomunicații și rețelelor de transport și distribuție a energiei electrice, a apei și operatorilor energetici;

d) pregătește condițiile pentru repunerea în stare de funcționare a operatorilor economici și instituțiilor afectate, precum și pentru refacerea locuințelor și a celorlalte construcții cu caracter public sau privat avariate sau distruse din zona afectată;

e) continuă investigația post situație de urgență specifică și stabilește soluțiile cadru de intervenție pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate;

f) stabilește din punct de vedere valoric și cantitativ pagubele produse de situația de urgență specifică;

g) comunică operativ cu factorii abilitați și comunică permanent cu cetățenii despre informațiile specifice.

ART. 26

(1) Pe baza concluziilor desprinse din analiza intervenției, comitetele județene/municipiului București și comitetele locale întocmesc rapoarte de evaluare a efectelor produse de situația de urgență specifică, pe care le înaintează comitetelor superioare ierarhic, în termen de maxim 10 zile de la producerea dezastrului, rapoartele fiind însoțite de măsuri pentru înlăturarea efectelor acesteia, precum și de măsurile ulterioare de prevenire și intervenție.

(2) Conținutul cadru al raportului de evaluare a intervenției este prezentat în Anexa F.

(3) Rapoartele finale de evaluare ale comitetelor județene/Municipiului București se înaintează la Comitetul ministerial în termen de cel mult 30 zile de la producerea situației de urgență specifice.

CAP. V

Atribuțiile autorităților administrației publice centrale și locale, ale instituțiilor publice, ale reprezentanților societății civile și ale operatorilor economici privind prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifice

Secțiunea 1

Atribuții comune

ART. 27

Autoritățile administrației publice centrale organizează, coordonează și îndrumă acțiunile și măsurile privind prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifice, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 28

Proprietarii construcțiilor, persoane fizice sau juridice, precum și persoanele juridice care au în administrare construcții, vor acționa pentru punerea în aplicare a măsurilor pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 20/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Normei metodologice de aplicare a acesteia.

Secțiunea 2

Atribuții specifice

ART. 29

(1) Ministerul Administrației și Internelor îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, coordonarea aplicării unitare, pe întreg teritoriul țării, a măsurilor și acțiunilor de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență specifice;

b) asigură, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, informarea operativă a Comitetului Național pentru Situații de Urgență și a instituțiilor interesate asupra stărilor potențial generatoare de situații de urgență specifice sau producerii acestora în teritoriu, printr-un sistem informațional propriu;

c) coordonează, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, derularea programelor naționale de pregătire în domeniul apărării împotriva efectelor unei situații de urgență specifice;

d) coordonează, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, constituirea și pregătirea grupelor operative pentru gestionarea răspunsului în zonele afectate de situații de urgență specifice;

e) organizează, controlează și coordonează apărarea împotriva efectelor unei situații de urgență specifice la unitățile proprii;

f) participă, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, la întocmirea planurilor de apărare în teritoriu și, în cazul producerii acesteia, acționează după cum urmează:

1. participă, cu efective și mijloace proprii, la acțiunile de protecție, evacuare a populației și a bunurilor materiale, pentru limitarea și înlăturarea urmărilor dezastrului provocate de o situație de urgență specifică, precum și la alte acțiuni de protecție civilă;

2. organizează, - independent sau în cooperare cu structuri specializate ale Ministerului Apărării Naționale, ale unor autorități publice centrale sau locale, instituții sau organisme cu atribuții în domeniu -, misiuni de protecție și intervenție și informează asupra acestora Comitetul ministerial și Comitetul național;

3. stabilește și asigura realizarea măsurilor de prevenire, protecție și intervenție pentru unitățile subordonate conform legii, precum și a reglementărilor și instrucțiunilor proprii;

4. organizează și tine evidenta populației care se evacuează în caz de dezastru provocate de o situație de urgență specifică;

5. organizează sistemele de pază generală din localități, stabilește măsuri pentru asigurarea pazei instituțiilor publice și operatorilor economici importanți și verifică funcționarea pazei acestora;

6. execută controlul și îndrumarea circulației rutiere, acordând prioritate traseelor pe care se execută evacuarea populației, a bunurilor materiale, a fondului arhivistic, a valorilor din patrimoniul național, precum și deplasarea forțelor și a mijloacelor pentru limitarea și înlăturarea urmărilor dezastrului, dirijează circulația autovehiculelor și a pietonilor, în funcție de situația creată și participă la asigurarea măsurilor stabilite la nivel central și local;

7. participă cu efective și mijloace, în funcție de misiunile specifice și de situația concretă, la acțiunile de protecție și de intervenție, iar la ordin, constituie detașamente de acțiune pentru zonele grav afectate;

8. coordonează, îndrumă, controlează și avizează măsurile de prevenire a incendiilor, stabilește măsurile privind modul de acțiune în cazul incendiilor izolate sau de masă și conduce, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, acțiunile tuturor forțelor participante la localizarea și lichidarea acestora;

9. stabilește, împreună cu reprezentanții prefecturilor și ai consiliilor locale, situația victimelor, tine evidenta persoanelor evacuate ca urmare a iminenței sau a producerii unei situații de urgență specifice și participă la cercetarea cauzelor care au determinat producerea incendiilor, exploziilor, avariilor și accidentelor;

10. sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice.

A. Inspectoratul General al Poliției Române și structurile subordonate îndeplinesc următoarele atribuții:

1. execută, imediat după declanșarea situației de urgență specifice, prin personalul prezent în serviciul de menținere a ordinii publice, controlul, dirijarea și supravegherea circulației, recunoașterea zonelor din aria de competență, asigurând prioritar măsuri pentru prevenirea panicii în rândul populației, concomitent cu transmiterea către dispeceratele din punctele de comandă a datelor preliminare asupra amplitudinii efectelor;

2. asigură măsurile specifice pentru coordonarea circulației rutiere și pietonale, prin aplicarea interdicțiilor, devierilor și priorităților, în mod deosebit pentru mijloacele și formațiunile de intervenție specializate;

3. participă la acțiunile de informare a populației despre situația creată, pericolul existent și măsurile de protecție ce se impun a fi aplicate în vederea diminuării consecințelor dezastrului;

4. asigură menținerea ordinii publice în localitățile și zonele afectate, intensificând măsurile de prevenire și combatere a infracțiunilor sau a altor manifestări antisociale;

5. supraveghează modul de desfășurare a operațiunilor de evacuare, organizează și participă la paza locurilor de depozitare a valorilor materiale salvate;

6. participă la mobilizarea populației apte de muncă, a mijloacelor de transport și tehnice în vederea participării, conform ordonanțelor guvernamentale, ordinelor prefecturilor și/sau primăriilor, la acțiunile de normalizare a situației;

7. participă la asigurarea măsurilor de ordine și luare în evidență a populației atunci când situația impune evacuarea temporară a unor cvartale de locuințe sau a întregii localități, în punctele de adunare pentru îmbarcare, pe timpul transportului și în punctele de primire;

8. execută acțiuni specifice pentru identificarea victimelor, sinistralilor și pentru stabilirea persoanelor dispărute;

9. participa la realizarea celorlalte măsuri hotărâte de comisiile teritoriale de apărare împotriva dezastrelor sau de esaloanele ierarhic superioare;

10. sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice;

11. sprijină în mod special membrii Rețelei Naționale de Urgență a Federației Române de Radioamatorism în obținerea aprobărilor legale pentru montarea antenelor de unde scurte și unde ultrascurte, pe clădiri publice sau blocuri de locuințe.

B. Inspectoratul General al Jandarmeriei Române și structurile subordonate îndeplinesc următoarele atribuții:

a) participa împreună cu organele de poliție la menținerea ordinii și liniștii publice în localitățile sau zonele afectate de situația de urgență specifică, concomitent cu intensificarea măsurilor specifice pentru continuarea îndeplinirii misiunilor permanente;

b) constituie, la ordin, detașamente de forțe și mijloace care să participe, în cadrul cooperării, la limitarea și lichidarea efectelor negative;

c) asigură paza punctelor de depozitare a valorilor recuperate și evacuate;

d) participa împreună cu organele de poliție la asigurarea măsurilor de ordine pe perimetrele cu restricții în circulația pietonală și rutieră, din zonele grav afectate, pentru prevenirea furturilor precum și pentru asigurarea desfășurării în condiții corespunzătoare a activităților de intervenție întreprinse de echipele specializate;

e) sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice.

C. Serviciile publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență, care funcționează ca inspectorate județene și al municipiului București pentru situații de urgență îndeplinesc următoarele atribuții:

1. asigură în zonele de competență coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență specifice prin reprezentanți în Comitetul ministerial cât și în comitetele județene/municipiului București/locale;

2. participa ca factor de specialitate și conducere operativă la apărarea împotriva efectelor unei situații de urgență specifice, precum și a efectelor complementare acestora, prin realizarea unor activități complexe care cuprind măsuri de prevenire, protecție, intervenție, reabilitare-refacere;

3. introduc în planurile de apărare, verifică și aplică categorii de măsuri pe etape specifice - predezastru, pe timpul producerii și postdezastru creat de o situație de urgență specifică, prin:

3.1. înștiințarea membrilor comitetelor, centrelor operative/operationale, precum și ai structurilor constituite pentru intervenție în vederea activării lor pe baza unor scheme operative de înștiințare;

3.2. informarea populației cu date asupra situației de urgență specifice, reguli de comportare și respectarea unor recomandări specifice în zona de risc;

3.3. pregătirea mijloacelor de transmisiuni din sistemele protecției civile - F-1001, XD-222, Neptun -, mijloace radio, telefonice și mass-media;

3.4. alarmarea populației în legătura cu pericolul sau iminenta producerii unui dezastru complementar situației de urgență specifice - inundații, accident nuclear sau tehnologic, incendii în masă etc. cu ajutorul sirenelor de diferite puteri, centralizate sau acționate local de către echipele de alarmare organizate de inspectoratele județene/municipiului București pentru situații de urgență. Sistemul de alarmare se verifică periodic prin exerciții și se completează pentru asigurarea unei avertizări eficiente a populației;

3.5. aplicarea de măsuri de protecție eficiente a oamenilor, animalelor, bunurilor materiale împotriva efectelor unei situații de urgență specifice, prin:

3.5.1. instruirea persoanelor cu responsabilități în domeniul structurilor și forțelor de intervenție și pregătirea populației pentru cunoașterea regulilor de comportare;

3.5.2. informarea populației cu privire la măsurile de protecție individuală referitoare la pregătirea locuinței, a familiei, și respectarea regulilor de comportare în fiecare fază a situației de urgență specifice;

3.5.3. protecția colectivă, asigurându-se în funcție de situație: părăsirea temporară a zonei periclitată, evacuarea sau relocarea/mutarea definitivă, potrivit planurilor de apărare, inclusiv pe baza corectivelor aduse la acestea după producerea situației de urgență specifice;

4. efectuează activitățile specifice de activare, culegere date, analiza, elaborarea deciziilor și transmiterea acestora, coordonare, asigurare a cooperării - potrivit planului de apărare, prin acțiuni de intervenție care vizează:

4.1. informarea populației prin folosirea mijloacelor de informare în masă;

4.2. cercetarea - căutarea cu elementele de căutare ale protecției civile și unităților specializate pentru depistarea supraviețuitorilor și victimelor, avariilor la rețele, distrugerilor la clădiri, căilor de acces blocate, pericolului de incendii;

4.3. deblocarea și salvarea supraviețuitorilor de sub daramaturi, împiedicarea extinderii distrugerilor;

4.4. degajarea căilor de acces către obiectivele prioritare de intervenție;

4.5. acordarea primului ajutor, ajutorului medical de urgență și transportul vatamatilor și spitalizarea acestora, folosindu-se în acest scop grupele specializate de salvatori precum și stațiile de medicina de urgență, reanimare și descarcerare;

4.6. participarea la refacerea unor avarii la rețelele gospodăriei comunale pentru preîntâmpinarea amplificării dezastrului produs de o situație de urgență specifică;

4.7. evacuarea sinistratilor și realizarea de locuri/tabere destinate pentru adăpostirea acestora;

4.8. organizarea transportului și distribuției apei potabile, alimentelor, medicamentelor și articolelor de primă necesitate pentru sinistrati;

4.9. organizarea unor puncte de primire și evidența a persoanelor decedate, pentru identificarea lor de către rude și rezolvarea operativă a formalităților legale necesare, inclusiv pentru inhumare;

4.10. participarea la restabilirea capacităților de producție la unitățile economice de primă urgență - sectorul alimentară, asigurarea cu energie electrică, gaze, apă, termoficare, rețele de comunicație etc.

4.11. intervin pentru localizarea și lichidarea incendiilor în masă și a celor izolate, izbucnite în zona afectată de situația de urgență specifică;

4.12. asigură degajarea căilor de evacuare pentru echipele de salvare spre punctele cele mai afectate prin executarea operațiunilor de deblocare;

4.13. diminuează pericolul de explozie datorat prezentei în zona afectată a pulberilor în suspensie, care au proprietăți fizico-chimice periculoase;

4.14. improspătează aerul în subsoluri sau alte zone izolate sub daramaturi, unde există supraviețuitori, prin utilizarea electroexhaustoarelor;

4.15. iluminează, pe timpul nopții, unele puncte de lucru, în zonele grav afectate;

4.16. aprovizionează cu apă potabilă unele instituții publice: creșe, spitale, azile și cămine, precum și unele instalații tehnologice vitale;

4.17. participă la evacuarea animalelor și a bunurilor de valoare;

4.18. execută recunoașterea zonelor grav afectate și asigură respectarea măsurilor de prevenire în punctele periculoase;

4.19. organizează și execută controlul tehnic de prevenire la obiectivele economice și platformele industriale vulnerabile, puternic afectate de situația de urgență specifică, asigurând măsurile tehnice specifice pentru ieșirea de sub starea de urgență;

4.20. sprijină factorii de conducere și comisiile tehnice pentru repunerea în funcțiune, în condiții de urgență, a instalațiilor speciale de supraveghere, detectare, alarmare și stingere automată a incendiilor;

5. sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice.

D. Inspectoratul General al Poliției de Frontiera și unitățile subordonate îndeplinesc următoarele atribuții:

1. execută recunoașteri în zona de responsabilitate și analizează și raportează, periodic, primele date și concluzii privind proporțiile efectelor situației de urgență specifice;

2. participa, la ordin, cu forte și mijloace proprii, la acțiunile de salvare a persoanelor, valorilor materiale și animalelor din centrele rurale izolate din zona de frontiera;
3. asigura controlul și supravegherea persoanelor și mijloacelor de transport la trecerea frontierei de stat;
4. asigura implementarea măsurilor specifice pentru situații de urgență, așa cum acestea sunt prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte;
5. executa, imediat după declanșarea situației de urgență specifice, prin personalul prezent, recunoașterea zonelor expuse din aria de competență, asigurând prioritar măsuri pentru prevenirea panicii în rândul populației din zona de frontiera, în special în localitățile izolate;
6. participa la acțiunile de informare a populației din localitățile aflate în zona de competență despre situația creată, pericolul existent și măsurile de protecție ce se impun a fi aplicate în vederea diminuării consecințelor situației de urgență specifice;
7. participa la asigurarea menținerii ordinii publice în localitățile și zonele afectate, aflate în zona de competență;
8. supraveghează modul de desfășurare a operațiunilor de evacuare derulate în zona de responsabilitate, organizează și participa la paza locurilor de depozitare a valorilor materiale salvate;
9. participa la mobilizarea populației apte de muncă din localitățile situate în aria de competență, a mijloacelor de transport și tehnice în vederea participării la acțiunile de normalizare a situației;
10. participa la realizarea celorlalte măsuri hotărâte de comitetele județene pentru situații de urgență sau de esaloanele ierarhic superioare.

E. Unitatea Specială de Aviație îndeplinește următoarele atribuții:

1. executa supravegherea și controlul aerian al zonelor afectate de situația de urgență specifică pentru stabilirea priorităților și organizarea conlucrării între forțele participante;
2. executa operațiunile de salvare a persoanelor aflate în locuri izolate sau greu accesibile;
3. executa recunoașterea aeriană, în scopul stabilirii măsurilor de protecție și de intervenție, de salvare a supraviețuitorilor, pentru limitarea și înlăturarea distrugerilor;
4. transporta persoanele care conduc intervenția către zonele unde s-au produs distrugerii grave;
5. asigura deplasarea rapidă a unor forte și mijloace speciale necesare limitării și înlăturării urmărilor produse de situația de urgență specifică;
6. transporta alimentele, medicamentele, materialele de maximă urgență în zonele greu accesibile;
7. asigura transportul urgent al persoanelor grav ranite la unitățile medicale specializate.

(2) Structurile poliției comunitare îndeplinesc următoarele atribuții:

1. asigura informarea operativă a consiliului local/Consiliului General al municipiului București, precum și a poliției locale despre evenimentele deosebite ce au avut loc în cadrul activității poliției comunitare;
2. colaborează cu alte organe ale statului cu atribuții privind asigurarea climatului de ordine și liniște publică, siguranța persoanelor, integritatea corporală, viața, bunurile acestora ori ale domeniului public, curățenia și combaterea comerțului stradal neautorizat;
3. organizează sistemul de alarmare a personalului în cazuri deosebite;
4. verifică locurile și punctele vulnerabile, existența și starea incuietorilor, a amenajărilor tehnice și a sistemelor de paza și alarmare și ia, în caz de nevoie, măsurile ce se impun;
5. aplică prevederile legale privind accesul în obiective și regulile stabilite în planurile de paza;
6. supraveghează persoanele cărora li s-a permis accesul în incintă, pe baza documentelor stabilite, cu deplasarea numai în locurile pentru care au primit permisiunea de acces;
7. verifică obiectivul încredințat spre paza, cu privire la existența unor surse care ar putea produce incendii, explozii sau alte evenimente grave; în cazul în care acestea s-au produs, ia primele măsuri de salvare a persoanelor și a bunurilor, precum și pentru limitarea consecințelor acestor evenimente și sesizează organele competente;
8. constată contravențiile date în competență și aplică sancțiunile potrivit legii;

9. îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de comitetele pentru situații de urgență la nivel local.

(3) Formațiunile organizațiilor nonguvernamentale îndeplinesc următoarele atribuții:

Forțele specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență sunt:

1. membrii Federației Române de Radioamatorism, organizați în Rețeaua Națională de Urgență și rețelele locale de urgență care participă la asigurarea radiocomunicațiilor la nivel de culegere de date, informare în timp real de pe întreg teritoriul țării, cooperare radio între forțele participante în situații de urgență, asigurare comunicații radio la nivel local și național prin US și UUS, fonie, telegrafie, transmisiuni digitale de date etc., pentru Comitetele locale și național, folosind stațiile și rețelele proprii fixe sau mobile, cu surse alternative de energie;

2. Asociația Salvatorilor Voluntari pentru Situații de Urgență are ca scop salvarea de vieți omenești și protejarea mediului înconjurător, îndeplinind activități după cum urmează:

2.1. selectează și instruieste, în cadrul organizat, personal voluntar, din cadrul societății civile, pentru intervenții în situații de urgență, în domeniile: cercetare-căutare-deblocare-salvare, prim ajutor în situații de urgență, alpinism utilitar - transport accidentati, suport psihologic, căutare salvare canina, supraviețuire;

2.2. efectuează operațiuni de cercetare, căutare, deblocare și salvare din focare, transport accidentati, organizează puncte de adunare răniți și triere, organizează tabere de sinistrati, acorda prim ajutor medical prespitalicesc și prim ajutor psihologic, prin echipe specializate, victimelor, apartinatorilor și/sau salvatorilor;

2.3. asigură comunicații radio în benzile CB - 27 MHz și 446 MHz - benzi folosite de societatea civilă, cât și în benzile de radioamatori și cele special atribuite. Gestionează frecvența de cooperare radio între forțele specializate voluntare participante la intervențiile în situații de urgență și forțele profesioniste, atât în antrenamente cât și în intervenții;

2.4. sprijină și cooperează cu toate forțele profesioniste de intervenție ale structurilor publice.

3. membrii Centrului de educare canina - Centrul național de coordonare și formare a echipelor canine de salvare -, participă la:

- căutarea-salvarea, deblocarea populației cu cainii specializați de salvare;
- asigurarea pazei canine a bunurilor materiale, a patrimoniului național sau a punctelor strategice, din zona calamitată sau alte zone stabilite;
- participarea la înlăturarea efectelor dezastrelor, cu medici, asistenți veterinari, chinotehniciști, chinotehnicieni acreditați CEDC;
- selectarea, pregătirea, școlarizarea echipelor umane și canine pentru intervenție în caz de dezastru specific.

(4) Autoritățile administrației publice locale și prefectii au următoarele atribuții specifice de apărare, care nu au caracter militar:

a) asigură mijloacele necesare înștiințării și alarmării populației din zonele ce pot fi afectate de situația de urgență specifică;

b) coordonează pregătirea populației pentru realizarea acțiunilor de protecție și intervenție în caz de dezastru provocate de situația de urgență specifică;

c) întocmesc planuri de protecție și de intervenție, în concordanță cu măsurile adoptate de Comitetul național;

d) asigură desfășurarea acțiunilor de limitare și de înlăturare a efectelor dezastrelor produse de o situație de urgență specifică, pentru salvarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, acordarea primului-ajutor, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistratilor, aprovizionarea cu alimente și acordarea asistenței sanitare persoanelor afectate, retragerea din consum a produselor contaminate;

e) stabilesc, împreună cu operatorii economici și unitățile de profil, acțiuni și măsuri operative în zonele afectate, pentru înlăturarea efectelor situației de urgență specifice, inclusiv pentru identificarea și înmormântarea persoanelor decedate, pentru repunerea în stare de funcționare a serviciilor și unităților de

gospodărie comunală, transport, telecomunicații și alimentare cu energie electrică, gaze naturale, decontaminarea solului etc.;

f) centralizează datele privind urmările dezastrelor și informează operativ Comitetul ministerial și Comitetul național;

g) asigură mijloacele financiare necesare activităților de protecție și intervenție, precum și de educație antiseismică a populației, în cazul producerii unei situații de urgență specifice;

h) sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru intervenția în cazul producerii situațiilor de urgență specifice.

ART. 30

(1) Ministerul Apărării Naționale îndeplinește următoarele atribuții:

a) participă la asigurarea următoarelor funcții de sprijin:

1. monitorizarea pericolelor și situațiilor de urgență specifice, precum și a efectelor negative ale acestora. În acest sens, Ministerul Apărării Naționale centralizează datele și informațiile privind monitorizarea pericolelor și situațiilor de urgență specifice, precum și a efectelor negative ale acestora pentru structurile subordonate, monitorizează infrastructurile critice proprii și evaluează efectele negative ale starilor potențial generatoare de situații de urgență specifice;

2. executarea misiunilor de căutare și salvare a persoanelor, cu excepția cautării și salvării persoanelor pe mare;

3. evacuarea personalului militar și civil din obiectivele proprii și asigură recepția și depozitarea bunurilor evacuate din acestea;

4. acordarea asistenței medicale de urgență, suplimentarea capacității de spitalizare a spitalelor subordonate și instalarea spitalelor de campanie;

5. localizarea și stingerea incendiilor la obiectivele din subordine/coordonare;

6. asigurarea transportului resurselor necesare pentru intervenție și asistența de primă necesitate în situații de urgență specifice;

7. asigurarea cazării persoanelor evacuate;

8. asigurarea, la nevoie, a intervenției operative a forțelor și mijloacelor de sprijin precum și a materialelor necesare pentru realizarea decontaminării populației, căilor rutiere și clădirilor, cu personalul din unitățile specializate din subordine și cu materialele necesare puse la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor;

9. asigurarea sprijinului logistic pentru restabilirea ordinii publice;

10. asigurarea logisticii necesare pentru realizarea propriilor funcții de sprijin;

11. asigurarea restabilirii stării provizorii de normalitate la obiectivele afectate din subordine/coordonare sau de sub autoritate.

b) participă la elaborarea programelor de pregătire a populației, instituțiilor publice și operatorilor economici pentru protecția și intervenția în cazul producerii unei situații de urgență specifice, precum și la elaborarea planurilor pentru evacuare a populației, bunurilor materiale și animalelor;

c) asigură participarea, în sprijinul populației, cu forte și mijloace proprii, la solicitarea autorităților administrației publice și a instituțiilor cu atribuții în domeniu, la activitățile pentru limitarea și înlăturarea efectelor unui situații de urgență specifice;

d) participă la exercițiile și aplicațiile privind pregătirea populației și a operatorilor economici, pentru verificarea măsurilor de protecție și intervenție din planurile de apărare împotriva efectelor unei situații de urgență specifice;

e) elaborează reglementările interne privind aprobarea participării cu unități și/sau subunități proprii, în funcție de mărimea intervenției, și asigură condițiile necesare pentru constituirea, la ordin, a detașamentelor de intervenție în zonele afectate de dezastru specific pentru limitarea și înlăturarea efectelor acestuia;

f) sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice.

(2) Ministerul Apărării Naționale asigura funcțiile de sprijin prevăzute la alin. (1) lit. a) la solicitarea următoarelor autorități și numai în limita forțelor și mijloacelor proprii înscrise în "Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență specifice", astfel:

a) la nivel central, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și comitetele ministeriale, prin centrele operative proprii, se adresează Centrului Operativ pentru Situații de Urgență din cadrul Centrului Operational de Conducere Militară;

b) la nivel local, prefectii, respectiv primării, se adresează comandantilor de garnizoană și comandantilor de unități militare care sunt membri în comitetele județene/locale, atunci când situația de urgență specifică produsă în unitățile administrativ-teritoriale, unde își au sediul unitățile militare, reclama să se intervină urgent.

(3) În toate situațiile, solicitările privind suplimentarea forțelor și mijloacelor înscrise în Planul prevăzut la alin. (2), în cazul producerii unei situații de urgență specifice - de o amploare și intensitate deosebită -, se adresează ministrului apărării naționale sau șefului Statului Major General.

ART. 31

Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigura funcționarea Comitetului ministerial și a Centrului operativ, potrivit Regulamentelor de organizare și funcționare ale acestora;

b) inițiază și supune spre aprobare proiecte de acte normative și coordonează elaborarea de reglementări tehnice în domeniul reducerii riscului seismic al construcțiilor existente;

c) colaborează, prin serviciile sale publice deconcentrate, cu autoritățile administrației publice locale în acțiunea de reducere a riscului seismic al construcțiilor existente;

d) participă la stabilirea măsurilor organizatorice de acțiune, pe plan central și local, în cazul producerii unei situații de urgență specifice, în cadrul sistemului național de apărare împotriva efectelor dezastrelor produse de o situație de urgență specifică;

e) inițiază și supune spre aprobare proiecte de acte normative privind proiectarea, execuția și controlul la solicitări seismice pentru construcții;

f) asigura dezvoltarea, întreținerea și exploatarea rețelei seismice naționale de înregistrări seismice la construcții a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor - INCERC București și urmărește valorificarea acestor înregistrări;

g) inițiază și coordonează elaborarea de reglementări tehnice necesare acțiunii de investigare de urgență post seism a construcțiilor avariate și de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie;

h) inițiază și supune spre aprobare programe pentru educarea antiseismică a populației;

i) avizează, pe baza normelor naționale și internaționale, măsurile de protecție antiseismică la construcțiile și instalațiile ce prezintă risc potențial major;

j) participă, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, la avizarea instrucțiunilor de proiectare și de execuție a punctelor de comandă, adaposturilor de protecție civilă, precum și a căilor de acces spre acestea;

k) avizează din punct de vedere tehnic soluțiile de intervenție pentru construcțiile de importanță vitală pentru societate, a căror funcționalitate, în timpul cutremurului și imediat după acesta, trebuie să fie asigurată integral;

l) avizează studiile pentru realizarea sistemelor automate de înregistrare, protecție și avertizare pentru construcții și rețele de importanță vitală pentru societate - cai de comunicații, rețele de energie electrică, apă, gaze, combustibil -, precum și pentru obiectivele care reprezintă surse de mare risc;

m) sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență specifice, prin participarea la avizarea reglementărilor privind implementarea logisticii necesare;

n) sprijină membrii Rețelei Naționale de Urgență a Federației Române de Radioamatorism în obținerea aprobărilor legale pentru montarea antenelor de unde scurte și unde ultra scurte, pe clădiri publice sau blocuri de locuințe;

o) organizează, prin Autoritatea Navala Română, sistemul de căutare/salvare a persoanelor pe mare.

ART. 32

Inspectoratul de Stat în Construcții îndeplinește următoarele atribuții:

a) dispune deținătorilor construcțiilor, indiferent de forma de proprietate, efectuarea de expertize tehnice privind asigurarea cerinței de rezistență și stabilitate a structurilor, în toate cazurile în care se constată necesitatea acesteia;

b) dispune, după caz, încetarea exploatării construcțiilor și retragerea autorizației de funcționare a acestora, în baza concluziilor fundamentate prin expertiza tehnică;

c) verifică respectarea, de către deținători, a planului de urmărire specială în exploatarea construcțiilor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) asigură instruirea specialiștilor - nominalizați în planurile de apărare ale unităților administrativ-teritoriale - privind inspecția post seism a construcțiilor;

e) organizează inspecția post seism și propune Grupului operativ acțiunile tehnico-organizatorice de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate și urmărește aplicarea măsurilor pentru limitarea și înlăturarea efectelor cutremurului.

ART. 33

Ministerul Sănătății îndeplinește următoarele atribuții:

a) coordonează și asigură asistența medicală și psihologică de urgență în caz de situații de urgență specifice, prin utilizarea rețelei sanitare și extinderea, la nevoie, a capacității de spitalizare;

b) asigură funcționalitatea unităților sanitare, inclusiv a instalațiilor, echipamentelor și a aparaturii de specialitate și de comunicații în timpul producerii unei situații de urgență specifice și imediat după aceea;

c) verifică, împreună cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin antrenamente și exerciții, pregătirea pentru intervenție a formațiilor medico-sanitare și asigură, împreună cu consiliile județene și locale, baza tehnico-materială a acestora;

d) organizează, în colaborare cu Consiliul Național de Cruce Roșie și alte organisme interesate, educația sanitară a populației pentru apărarea împotriva dezastrelor;

e) organizează pregătirea cadrelor medico-sanitare în problemele specifice de acordare a asistenței medicale de urgență în caz de situații de urgență specifice;

f) asigură, prin Consiliul Național al Crucii Roșii din România, îndeplinirea următoarelor activități:

1. organizarea, încadrarea și funcționarea detașamentelor sanitare și posturilor de prim ajutor, precum și pregătirea surorilor de Cruce Roșie prin filialele de Cruce Roșie județene, de sectoare și ale municipiului București, în vederea participării acestora la acțiunea de acordare a primului ajutor victimelor, precum și la aplicarea regulilor de igiena colectivă în caz de situații de urgență specifice;

2. realizarea măsurilor sanitare, de evacuare a populației, precum și ajutorarea sinistratilor;

3. pregătirea populației prin cursuri sanitare de masă, pentru acordarea primului ajutor în caz de situații de urgență specifice.

g) sprijină constituirea, pregătirea și dotarea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 34

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează, coordonează și verifică, împreună cu unitățile care funcționează în subordinea, sub autoritatea și coordonarea sa, aplicarea măsurilor pentru protecția dotărilor și construcțiilor din domeniul specific, a animalelor, culturilor și terenurilor împădurite, furajelor, materiilor prime și produselor agroalimentare și asigură aducerea la îndeplinire a acestora;

b) organizează, coordonează și îndrumă prin unitățile care funcționează în subordinea, sub autoritatea și coordonarea sa, activitatea privind apărarea împotriva fenomenelor cu mare risc de pericolozitate care pot

produce inundații, alunecări de teren și accidente la construcțiile hidrotehnice din domeniul de specialitate;

c) pregătește și pune în aplicare planurile de acțiune în cazul producerii unor situații de urgență;

d) elaborează studii, proiecte, programe și soluții de intervenție, urmând producerea unor situații de urgență specifice cu urmări la construcțiile hidrotehnice din domeniul specific de activitate și de importanță vitală pentru comunitățile locale;

e) evaluează principalele riscuri care pot afecta sectorul agricol, precum și costurile prevenirii, reducerii și atenuării efectelor acestora;

f) asigură, prin experți și specialiști, evaluarea stării de siguranță a amenajărilor de îmbunătățiri funciare;

g) colaborează cu alte instituții implicate la elaborarea planurilor de apărare și la stabilirea responsabilităților la nivel central și local.

ART. 35

Ministerul Mediului și Gospodării Apelor îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează, coordonează și îndrumă activitatea privind apărarea împotriva efectelor unei situații de urgență specifice care poate produce inundații și accidente la construcțiile hidrotehnice;

b) asigură dezvoltarea, întreținerea și exploatarea sistemelor automate privind înregistrările seismice la construcțiile hidrotehnice;

c) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 36

Comisia de supraveghere a asigurărilor urmărește și verifică activitatea societăților de asigurări, în vederea protejării intereselor asiguraților privind modul de evaluare a pagubelor și de stabilire a compensațiilor cuvenite persoanelor fizice și juridice asigurate.

ART. 37

Ministerul Justiției avizează din punct de vedere al legalității proiectele de acte normative elaborate, în condițiile legii, de către autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de alte instituții cu responsabilități și atribuții în domeniu, având ca obiect reglementarea situației sinistratilor și victimelor, precum și a unor probleme de proprietate și stare civilă ce pot apărea după producerea unei situații de urgență specifice.

ART. 38

Ministerul Afacerilor Externe îndeplinește următoarele atribuții:

a) organizează și asigură, împreună cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Comitetul ministerial și alte instituții cu atribuții în domeniu, transmiterea și primirea de informații către/de la organisme și operatorii internaționali de profil privind situația de urgență specifică și necesitățile de asistență umanitară, materială etc.;

b) întreprinde, pe cale diplomatică, demersurile necesare în vederea primirii de ajutoare umanitare, materiale etc.;

c) sprijină pregătirea forțelor specializate ale societății civile din România pentru gestionarea situațiilor de urgență prin înlesnirea contactelor dintre ONG-urile din țară și cele similare din străinătate.

ART. 39

Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informatiei îndeplinește următoarele atribuții:

a) prin operatorii de comunicații și în cooperare cu structurile specializate ale celorlalte instituții și autorități publice cu atribuții privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice, asigură:

a.1. forțele și mijloacele de comunicații necesare în Punctul de comandă al Comitetului ministerial și Centrului operativ, pentru legăturile prevăzute în fluxul informațional-decizional, în conformitate cu anexele C, C1 și C2 la prezentul regulament;

a.2. legăturile necesare pentru conducerea acțiunilor de limitare și înlăturare a efectelor unei situații de urgență specifice;

- a.3. refacerea operativă a legăturilor de comunicații pentru zonele afectate;
- a.4. stabilește, prin protocol, cu instituțiile și ONG-urile abilitate, tipurile de rețele, frecvențele și mijloacele de comunicații necesare;
- a.5. asigura o pereche de frecvențe de cooperare radio - pentru lucru pe repetor mobil - între toate forțele specializate profesionale și forțele specializate voluntare, participante la înlăturarea efectelor situațiilor de urgență specifice, în mod gratuit. Aceasta frecvență de cooperare radio în situații de urgență va fi gestionată de Asociația Salvatorilor Voluntari pentru Situații de Urgență - ASVSU - pe timp de pace; ASVSU se va ocupa de instalarea ei la toate organizațiile cu specific de salvare din cadrul societății civile.
- b) ia măsuri specifice pentru ca operatorii de comunicații să protejeze dotările de importanță strategică, iar cei de telefonie fixă să amplaseze, după producerea unei situații de urgență specifice, posturi publice în zonele afectate, până la refacerea legăturilor comerciale;
- c) dispune operatorilor de comunicații asigurarea accesului gratuit al populației la posturile de utilitate publică;
- d) colaborează cu structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale și Serviciul de Telecomunicații Speciale, pe linia asigurării legăturilor de comunicații în cazul producerii unei situații de urgență specifice;
- e) crează condiții de instalare a unui repetor radio în banda asignată radioamatorilor, de 430-440 MHz, la stația rețea Costița ce va fi folosită de Rețeaua Națională de Urgență a Federației Române de Radioamatorism pentru gestionarea situațiilor de urgență;
- f) sprijină în mod special membrii Rețelei Naționale de Urgență a Federației Române de Radioamatorism în obținerea aprobărilor legale pentru montarea antenelor de unde scurte și unde ultra scurte, pe clădiri publice sau blocuri de locuințe, aceste activități fiind deja declarate de utilitate publică.

ART. 40

Ministerul Economiei și Comerțului îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigura, prin unitățile, autoritățile, regiile, companiile și societățile naționale pe care le coordonează, funcționarea neîntreruptă a sistemului energetic național, precum și a rețelelor de utilități publice: gaze naturale, căldura, apa, canalizare;
- b) asigura cadrul legal și organizatoric, după producerea unei situații de urgență specifice, pentru activitățile de producție, transport, distribuție a energiei electrice, precum și pentru protecția, funcționarea, verificarea, întreținerea și repararea unităților și dotărilor din domeniul sau de activitate;
- c) stabilește împreună cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și cu operatorii economici zonele de inundabilitate pentru barajele hidrotehnice și asigura instalarea, exploatarea și întreținerea aparaturii și dispozitivelor de alarmare în cazul unei situații de urgență specifice; asigura înștiințarea și alarmarea populației în aval de acestea;
- d) stabilește pentru operatorii economici care produc, prelucrează, manipulează, depozitează, utilizează sau transportă substanțe toxice și/sau periculoase, măsurile de prevenire a accidentelor, zonele de risc, gradul de pericol pentru elementele expuse, măsurile de intervenție, metode, procedee și mijloace de protecție;
- e) stabilește și asigura aplicarea tuturor măsurilor de securitate nucleară, de întocmire și aplicare a planurilor de protecție civilă și intervenție pentru centralele nucleare-electrice;
- f) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 41

Ministerul Educației și Cercetării îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigura utilizarea unor spații de învățământ pentru cazarea provizorie a populației evacuate în cazul unei situații de urgență specifice, în condițiile respectării și asigurării derulării procesului instructiv-educativ, după caz;
- b) întocmește, împreună cu Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Asociația Salvatorilor Voluntari pentru Situații de Urgență, planul,

tematica de învățământ și suporturile informaționale necesare cadrelor didactice în realizarea educației antiseismice a populației școlare;

c) elaborează, în parteneriat cu MTCT și IGSU proiecte educaționale specifice educației nonformale în domeniul protecției și evacuării în caz de necesitate pentru populația școlară;

d) stabilește și asigură din timp, împreună cu autoritățile administrației publice locale, precum și cu conducerile instituțiilor de învățământ superior, măsurile privind utilizarea prin rechiziție publică a unor spații proprii - sali de sport, stadioane, patinoare -, sau avizează, din timp, conform unor convenții cadru, schimbarea destinației unor spații proprii sau aflate în administrare pentru cazarea provizorie a populației sinistrate, în cazul producerii unei situații de urgență specifice;

e) asigură legătura cu inspectoratele școlare județene și al municipiului București, cu conducerile instituțiilor de învățământ superior, pe de o parte, precum și cu instituțiile cu atribuții și responsabilități în domeniu, pe de alta parte, în cazul producerii unei situații de urgență specifice, pe toată perioada producerii și înlăturării efectelor acesteia;

f) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv prin punerea la dispoziție a unor spații de desfășurare a cursurilor teoretice și a antrenamentelor specifice cu caracter sportiv.

ART. 42

Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Apărării Naționale, norme și metodologii privind protecția și integritatea bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil, a persoanelor angajate și a vizitatorilor din muzee, instituții nespecializate, așezăminte și lacase de cult, colecții publice sau private și operatori economici care au ca obiect de activitate expunerea, manipularea, transportul, depozitarea, valorificarea, conservarea și restaurarea bunurilor culturale mobile împotriva riscurilor ce decurg din producerea unei situații de urgență specifice;

b) elaborează norme și metodologii privind conservarea și protecția monumentelor istorice, în cazul producerii unei situații de urgență specifice;

c) elaborează planul de apărare împotriva efectelor unei situații de urgență specifice, pentru sediul propriu;

d) aproba planurile de apărare ale instituțiilor publice subordonate și controlează periodic realizarea și reactualizarea acestora;

e) asigură, prin instituțiile specializate, organizarea programelor de pregătire în domeniul protecției și intervenției în cazul producerii unei situații de urgență specifice;

f) supraveghează efectuarea, de către instituțiile cu atribuții în domeniu, a evidentei bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil care sunt evacuate în cazul producerii unei situații de urgență specifice;

g) asigură organizarea acțiunilor de intervenție în vederea conservării de urgență a bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil și imobil, afectate de producerea unei situații de urgență specifice și stabilește prioritățile de conservare și restaurare a acestor bunuri;

h) centralizează datele privind urmările unei situații de urgență specifice asupra bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil și imobil, pe baza rapoartelor instituțiilor publice subordonate și ale serviciilor deconcentrate ale ministerului;

i) monitorizează, prin serviciile publice deconcentrate ale ministerului, evacuarea și depozitarea în spații speciale, a bunurilor culturale salvate;

j) asigură mijloacele materiale și financiare necesare construirii, amenajării, modernizării și întreținerii locurilor de depozitare speciale, a mijloacelor și sistemelor de paza, protecție și intervenție, precum și procesului de pregătire a personalului și pentru realizarea celorlalte măsuri de protecție a ministerului și a instituțiilor subordonate;

k) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv prin organizarea de puncte de adunare răniți, tabere sinistrati, acordarea de

prim ajutor psihologic și alte activități specifice situațiilor de urgență pe teritoriile unităților de cult, cu participarea și acordul lor.

ART. 43

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează și aproba prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, instrucțiuni pentru identificarea persoanelor care au dobândit handicapuri și/sau care și-au pierdut definitiv sau temporar capacitatea de muncă, ca urmare a producerii unei situații de urgență specifice, în vederea acordării de ajutoare sociale sau alte forme de protecție socială, în condițiile prevăzute de actele normative în materie;

b) elaborează un act normativ special care să conțină reglementări privind angajarea persoanelor rămase fără locuri de muncă, ca urmare a producerii unei situații de urgență specifice, la lucrări de refacere și reconstrucție a zonelor afectate;

c) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență.

ART. 44

Administrația Națională a Rezervelor de Stat îndeplinește următoarele atribuții:

a) prevede în stoc, la propunerea Comitetului ministerial, materiale de construcții și construcții ușoare din elemente modulate (locuințe de necesitate) în vederea cazării operative a sinistralilor după producerea unei situații de urgență specifice, precum și mijloace de manipulare și transport ale acestora;

b) asigură livrarea de alimente, materiale, corturi, combustibili și bunuri de primă necesitate pentru ajutorarea populației și intervenția imediată, potrivit necesităților și solicitărilor Comitetelor județene pentru situații de urgență și administrației publice locale, cu avizul Comitetului ministerial.

ART. 45

Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale îndeplinește următoarele atribuții:

a) pune la dispoziție, la solicitarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sau a ministerelor și a autorităților administrației publice locale, baza de date cu existentul în tehnica și materiale din rezerva de mobilizare, care pot fi folosite și pentru înlăturarea urmărilor unor situații de urgență specifice conform prevederilor legale;

b) pune la dispoziție situația cu existentul în tehnica și materiale rechizitionabile cuprinse în Planul de rechiziții al județelor, care pot fi folosite pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor situații de urgență specifice, cu indicarea surselor, deținătorilor legali, locurilor de dispunere și a cantităților existente;

c) urmărește, împreună cu Comitetul ministerial și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, modul de realizare a lucrărilor din programul de investiții curente pentru protecția populației și a bunurilor materiale, precum și a măsurilor de asigurare tehnico-materială a activităților de protecție civilă în situații de urgență specifice.

ART. 46

Consiliul Național al Audiovizualului, în exercitarea atribuțiilor sale legale, stabilește norme obligatorii referitoare la:

a) emiterea deciziilor cu caracter de norme de reglementare cu privire la transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență;

b) supravegherea modului de îndeplinire de către radiodifuzori a obligațiilor legale referitoare la informarea corectă a publicului cu privire la cutremure și/sau alunecări de teren, declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență; și, după caz, aplica sancțiuni în situația nerespectării acestor obligații;

c) informarea operatorilor economici publici și privați care primesc licențe de emisie cu privire la specificul aplicării legislației privind managementul situațiilor de urgență, pentru a se asigura protecția dotărilor proprii și continuitatea serviciilor de informare a populației și legătura cu autoritățile.

ART. 47

Societatea Romana de Radiodifuziune și Societatea Romana de Televiziune au următoarele atribuții:

- a) asigura difuzarea imediata a informațiilor, datelor, comunicatelor și avertizărilor Comitetului național, ale Comitetului ministerial și ale comitetelor județene sau locale, după caz, privind situațiile de urgență;
- b) organizează emisiuni pentru cunoașterea măsurilor specifice de apărare a populației;
- c) prevăd și finanțează în planurile de apărare proprii din sediul central și unitățile teritoriale măsuri specifice, obligatorii de protecție, potrivit recomandărilor Consiliului Național al Audiovizualului și ale specialiștilor, cu aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente;
- d) asigura punerea în aplicare a măsurilor preventive și de protecție, după cum urmează:
 1. clădirile care adapostesc aceste activități să fie proiectate, executate și amenajate astfel încât activitatea ce se desfășoară să nu fie întreruptă în timpul cutremurului și imediat după cutremur sau în caz de alunecări de teren;
 2. instalațiile și echipamentele utilizate să fie încadrate de la început, din proiectare, în categoria seismică "A", adoptând metode și procedee rationale pentru proiectarea și montarea lor antiseismică;
 3. amplasarea și prinderea instalațiilor și echipamentelor astfel încât, în timpul unui seism, oscilațiile să nu producă deteriorări sau să pericliteze viața personalului tehnic, să rămână în stare de funcționare în timpul și după cutremur, în special prin asigurarea energiei electrice și prevenirea rasturnării;
- e) elaborează planuri de apărare privind organizarea protecției antiseismice în cadrul redacțiilor, studiourilor și platourilor de filmare;
- f) realizează periodic instruirea personalului redactional și tehnic privind protecția antiseismică, în timpul programului de lucru, în clădirea proprie și pe teren/în deplasare;
- g) prevăd circuite pentru iluminatul de siguranță pentru continuarea lucrului și pentru circulație și se dotează cu surse de alimentare de rezervă cu energie electrică în eventualitatea caderii rețelei electrice, astfel încât activitatea postului de radio sau TV să nu fie întreruptă;
- h) se dotează cu aparate de emisie-recepție pentru intervenții rapide și comunicare cu redacția;
- i) asigura mobilierul și obiectele grele contra detașării/deplasării, astfel încât să nu pericliteze viața sau integritatea personalului în caz de oscilații sau cadere;
- j) iau măsuri pentru ca ieșirile din încăperi să nu poată fi blocate de echipamente sau mobilier prin deplasarea acestora în caz de situație de urgență specifică;
- k) asigura, la cererea reprezentanților societății civile, transmiterea comunicatelor ce au ca obiect locurile de adunare a voluntarilor specializați, precum și modul de acțiune în situațiile de urgență;
- l) sprijină constituirea și pregătirea forțelor specializate ale societății civile pentru gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv prin mediatizarea antrenamentelor și a cursurilor specifice.

ART. 48

Instituțiile publice și operatorii economici au următoarele atribuții:

- a) elaborează planuri proprii de apărare în caz de situație de urgență specifică și le supun spre aprobare structurilor ierarhic superioare din cadrul Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- b) constituie mijloacele materiale necesare pentru intervenție și le mențin în stare operativă;
- c) organizează înștiințarea și alarmarea salariaților pentru apărarea împotriva efectelor unei situații de urgență specifice;
- d) respecta normele și normativele specifice, emise de organele competente, privitoare la amplasarea, proiectarea și execuția instalațiilor și construcțiilor de orice natură;
- e) exploatează, utilizează și întrețin instalațiile, clădirile, construcțiile de orice natură și respecta normele și normativele specifice;
- f) realizează rețelele de monitorizare și control cu aparatura specifică pentru apărarea în caz de dezastru; întocmesc scheme de înștiințare în caz de pericol și asigura funcționarea mijloacelor de transmisiuni, alarmare, aflate în dotare;

g) țin evidența mijloacelor tehnice, a utilajelor și a aparaturii ce pot fi folosite în caz de situație de urgență specifică și, în caz de necesitate, pun la dispoziția comitetului județean/municipiului București pentru situații de urgență, datele necesare;

h) întocmesc și actualizează, după caz, planurile construcțiilor etajate, rețelelor utilitare și spațiilor subterane proprii folosite pentru protecția populației și le înaintează organelor inspectoratelor pentru situații de urgență județene/municipiului București;

i) asigură accesul la obiectivele periclitate și execută lucrări și servicii de interes public în situații de urgență specifice, din dispoziția comitetelor județene/municipiului București.

ART. 49

Instituțiile publice și operatorii economici care produc, prelucrează, manipulează, depozitează, utilizează sau transporta substanțe toxice, substanțe radioactive sau preparate biologice, precum și proprietarii de baraje hidrotehnice, exercită și următoarele atribuții specifice:

a) stabilesc și realizează, prin planurile proprii de apărare, măsurile de prevenire și protecție a populației, mediului natural și construit față de accidente în zonele de risc și asigură aparatura și asistența tehnică de specialitate în zonele afectate;

b) stabilesc și realizează măsurile de protecție civilă a angajaților și bunurilor materiale proprii și conduc nemijlocit acțiunile de intervenție;

c) organizează și asigură participarea personalului la pregătirea pentru apărare împotriva efectelor unei situații de urgență specifice, în cadrul serviciilor de urgență voluntare/private.

ART. 50

Proprietarii de clădiri, instituții publice și autorități locale, operatori economici și asociații de proprietari situate în zonele seismice au obligația de a instrumenta seismic construcțiile cu înălțimea peste 50 de m sau mai mult de 16 etaje sau cu o suprafață desfășurată de peste 7500 m.p. și de a asigura accesul la aparatele de înregistrare după producerea unui cutremur puternic; instrumentarea va include un senzor în câmp liber în vecinătatea construcției, un senzor la subsolul clădirii și doi senzori pe planșeul ultimului etaj.

ART. 51

Persoanele fizice au următoarele obligații:

a) să-și însușească metodele de protecție și regulile de comportare în cazul producerii unei situații de urgență specifice și să participe la activitățile organizate, potrivit legii, în acest scop;

b) în situația producerii unei situații de urgență specifice, cetățenii sunt obligați să participe la acțiunile de intervenție pentru care sunt solicitați și să se conformeze măsurilor și dispozițiilor stabilite de autoritățile centrale și locale.

CAP. VI

Dispoziții finale

ART. 52

Serviciile de mobilizare a economiei și pregătirea teritoriului pentru apărare asigură, la cerere, mijloacele tehnice, materiale și umane ce pot fi utilizate în condițiile situației de urgență specifice, potrivit legislației în vigoare.

ART. 53

Comitetul ministerial colaborează, în problema prevenirii și gestionării unei situații de urgență specifice, cu organisme similare din alte țări, în baza convențiilor internaționale la care România este parte sau a acordurilor bilaterale.

ART. 54

Documentele elaborate pentru gestionarea unei situații de urgență specifice se arhivează de către secretariatele tehnice permanente ale Comitetului ministerial, ale comitetelor județene/municipiului București, precum și ale comitetelor locale pentru situații de urgență, cu respectarea prevederilor legale.

ART. 55

Anexele A, B, C, C1, C2, D, E, F fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA A

la Regulament

Parametrii și nivelurile de gravitate minime privind caracterizarea situației zonelor afectate de situația de urgență specifică în vederea solicitării declarării stării de alertă sau instituirii stării de urgență specifice

ART. 1

Pentru declararea ca zona în care se declara starea de alertă sau se instituie starea de urgență, se considera, în mod orientativ, ca parametrii - ce caracterizează situația -, au atins, sau există pericolul să atingă, valorile prezentate în Tabelul 1.

ANEXA B

la Regulament

NORMATIV PRIVIND PLANUL DE APĂRARE ÎN CAZUL PRODUCERII UNEI SITUAȚII DE URGENȚA SPECIFICE PROVOCATE DE CUTREMURE ȘI/SAU ALUNECĂRI DE TEREN

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Obiectul prezentului normativ îl constituie stabilirea cadrului general pentru elaborarea planurilor de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice.

ART. 2

(1) Planurile de apărare, așa cum este prevăzut la art. 6 și art. 7 din Regulament se întocmesc de către:

- a) Comitetul ministerial;
- b) comitetele județene/municipiului București;
- c) comitetele locale;
- d) conducerile administrative ale instituțiilor publice și operatorilor economici;
- e) conducerile organizațiilor nonguvernamentale.

(2) Structura și conținutul orientativ al planului de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice sunt prezentate în Anexa nr. 1 la prezentul Normativ;

(3) La întocmirea sau reactualizarea planurilor de apărare, se evaluează și se stabilesc zonele cu risc de producere a situației de urgență specifice, după cum urmează:

- a) zone cu risc seismic ridicat sunt cele pentru care intensitatea seismică în grade MSK depășește VII, potrivit normativelor privind proiectarea antisismică în vigoare;
- b) zone cu risc ridicat la alunecări de teren sunt acele zone indicate în Legea nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a V-a - Zone de risc natural, precum și actelor normative subsecvente.

ART. 3

Răspunderea privind întocmirea planurilor de apărare revine Comitetului ministerial, respectiv prefectilor, primarilor și conducerilor administrative ale operatorilor economici și instituțiilor publice,

organizațiilor nonguvernamentale, corespunzător structurilor sistemului național de management al situațiilor de urgență.

ART. 4

(1) Planurile de apărare se actualizează ori de câte ori este necesar, ca urmare a schimbărilor survenite în zonele/obiectivele pentru care au fost întocmite.

(2) Modificările și reactualizările operate în planurile de apărare se comunica structurilor ierarhic superioare ale administrației publice locale și centrale, în a cărei zonă de competență se află operatorii economici, instituțiile publice și localitățile.

CAP. II

Structura și conținutul Planurilor operative de apărare

Secțiunea 1

Planul de apărare la nivel național

ART. 5

(1) Planul de apărare la nivel național în cazul producerii unei situații de urgență specifice se constituie ca sinteza a planurilor operative de apărare ale:

- a) Comitetelor ministeriale;
- b) comitetelor județene/municipiului București;
- c) comitetelor locale;
- d) autorităților și instituțiilor publice centrale;
- e) organizațiilor nonguvernamentale.

(2) Comitetul ministerial poate întocmi și include în planul național, după caz, planuri de apărare pe termen lung, precum și planuri de cooperare între instituții publice centrale, pe domenii și obiective strategice, sau zone din teritoriu, în funcție de necesitățile concrete.

Secțiunea 2

Planul de apărare la nivelul Comitetului ministerial

ART. 6

Structura și conținutul Planului de apărare la nivelul Comitetului ministerial sunt prezentate în Anexa nr. 2 la prezentul Normativ.

Secțiunea 3

Planul de apărare al Comitetului județean și al municipiului București

ART. 7

(1) Planul de apărare al Comitetului județean și al municipiului București, precum și al sectoarelor acestuia se constituie ca sinteza a planurilor de apărare elaborate de către:

- a) comitetele municipale, orașenești sau comunale;
- b) operatorii economici care reprezintă domenii social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic, servicii descentralizate din teritoriu, operatori economici care administrează surse potențiale de risc, instituții publice;
- c) alte persoane juridice și operatori economici etc.;
- d) organizațiile nonguvernamentale.

(2) Comitetul județean/municipiului București poate întocmi și include în planul sau de apărare, după caz, planuri de apărare pe termen lung, planuri de cooperare cu județele învecinate, precum și planuri de

cooperare cu instituții publice centrale, pe domenii și obiective de interes comun, în funcție de necesitățile concrete.

(3) Structura și conținutul orientativ al Planului de apărare la nivel de județ, respectiv pentru municipiul București sunt prezentate în Anexa nr. 3 la prezentul Normativ.

Secțiunea 4

Planul de apărare la nivelul autorităților și instituțiilor publice centrale

ART. 8

(1) Planul de apărare la nivelul autorităților și instituțiilor publice centrale, în cazul producerii unor situații de urgență specifice, se elaborează la nivelul ministerelor, administrațiilor, operatorilor și autorităților naționale etc. care coordonează activități social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic.

(2) Structura și conținutul orientativ al Planului de apărare la nivelul autorităților și instituțiilor publice centrale, sunt prezentate în Anexa nr. 4 la prezentul Normativ.

Secțiunea 5

Planul de apărare al Comitetului municipal, orăsenesc sau comunal

ART. 9

(1) Planul de apărare al Comitetului municipal, orăsenesc sau comunal în cazul producerii unor dezastre specifice reprezintă o secțiune a planului de apărare la nivelul Comitetului județean și se constituie ca sinteza a planurilor de apărare elaborate la nivel de:

a) operatori economici care administrează domenii social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic, servicii descentralizate din teritoriu, operatorii economici care reprezintă surse potențiale de risc, instituții publice;

b) alte persoane juridice și operatori economici etc.;

c) organizații nonguvernamentale.

(2) Structura și conținutul Planului Comitetului municipal, orăsenesc sau comunal se întocmesc în conformitate cu modelul prevăzut în Anexa nr. 5 la prezentul Normativ, coroborat cu modelele prevăzute în Anexele nr. 1 și 3.

Secțiunea 6

Planul de apărare pentru operatorii economici care reprezintă domenii social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic, servicii deconcentrate din teritoriu, instituții publice, operatorii economici, care administrează surse potențiale de risc, alte persoane juridice și operatori economici etc.

ART. 10

(1) Planul de apărare pentru operatorii economici care reprezintă domenii social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic, servicii deconcentrate și descentralizate din teritoriu, instituții publice și operatorii economici care administrează surse potențiale de risc, alte persoane juridice și operatori economici etc., în cazul producerii unor situații de urgență specifice, reprezintă o secțiune a planului de apărare la nivelul Comitetului municipal, orăsenesc sau comunal.

(2) Structura, conținutul orientativ și structura minimală a unui Plan de apărare pentru operatorii economici prevăzuți la art. 10 vor fi adaptate după Anexele nr. 1, 3 și 4 la prezentul Normativ.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 11

Planurile de apărare și documentațiile anexa, după caz, se arhiveaza de către secretariatele tehnice permanente ale Comitetului ministerial, comitetelor județene/municipiului București și ale comitetelor locale, cu respectarea prevederilor legale.

ART. 12

Anexele nr. 1, 2, 2.1, 2.2, 3, 4 și 5 fac parte integrantă din prezentul Normativ.

ANEXA 1

la Normativ

Conținutul orientativ al Planului de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice

CAP. I

- scop, definiție
- obiective
- caracteristicile zonelor cu risc ridicat: zonare, dimensiuni, descriere, localizare, delimitare, efecte transfrontaliere.

CAP. II

- structuri organizatorice implicate
- responsabilități ale organismelor și autorităților cu atribuții în domenii
- Centrul de conducere a acțiunilor
- Planificarea acțiunii

CAP. III

- concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție
- etapele de realizare a acțiunilor
- faze de urgență a acțiunilor
- acțiunile de protecție-intervenție
- gestionarea acțiunilor de protecție-intervenție: prevenirea, protecția, intervenția, relocarea, refacerea-reconstrucția, reabilitarea-restabilirea, menținerea condițiilor de siguranță

CAP. IV

Resurse: umane, materiale, financiare

CAP. V

Logistica acțiunilor

CAP. VI

Asigurarea realizării acțiunilor:

- instruirea
- planuri și proceduri

- realizarea circuitului informațional-decizional și de cooperare

DISPOZIȚII FINALE

ANEXE:

- Ordinul/decizia privind constituirea/organizarea Comitetului ministerial/județean/municipiului București/local;
- componenta nominală a membrilor structurilor de mai sus, cu precizarea unității la care sunt încadrați, funcției, adresei și a telefoanelor de la serviciu și de la domiciliu; responsabilități și misiuni;
- încadrarea Comitetului ministerial/județean/municipiului București/local;
- procedura de urgență - model -; numerele de telefon, fax unde se pot transmite avertizări, prognoze, decizii, dispoziții și informații: primărie, poliție, protecția civilă etc.;
- schema fluxului informațional-decizional;
- tabelul cuprinzând obiectivele care pot fi afectate de seisme și alunecări de teren, de pe raza zonei respective;
- tabelele cuprinzând forțele și mijloacele de intervenție și nominalizarea unităților care vor interveni;
- harti de risc;
- planul de gestiune a acțiunilor de protecție-intervenție;
- planul de instruire și pregătire;
- planul de evacuare-relocare;
- situația resurselor, tabelul cu stocul de mijloace și materiale de apărare existente, modul cum se acoperă deficitul din disponibilitati locale și cu sprijin de la Comitetul pentru situații de urgență ierarhic superior etc.;
- reguli de comportare în cazul producerii unui seism sau alunecări de teren;
- comunicate conform model;
- responsabilitățile privind luarea măsurilor de apărare și de evacuare a oamenilor și bunurilor pe fiecare obiectiv afectat;
- responsabilități pentru transmiterea rapoartelor informative zilnice către nivelul superior de decizie referitor la evenimentul produs și efectele acestuia;
- fișele de instruire periodică, pe probleme de apărare împotriva efectelor seismelor și alunecărilor de teren.

NOTA:

Anexele, după ce au fost întocmite conform situației specifice fiecărui nivel de competență - Comitet ministerial, autorități și instituții publice centrale, comitete județene/municipiul București/locale -, devin părți componente ale planului de apărare.

ANEXA 2

la Normativ

Structura și conținutul Planului de apărare al Comitetului ministerial

CAP. I

- Scop, definiție: Planul de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice este documentul pe baza căruia se realizează măsurile și acțiunile tehnice și organizatorice preventive, de pregătire și intervenție, în vederea conducerii unitare a acestora.

- Obiectiv: îl constituie stabilirea măsurilor și acțiunilor de prevenire, pregătire, protecție și intervenție în cazul unor situații de urgență specifice, în vederea limitării și înlăturării efectelor acestora asupra populației, bunurilor de orice fel, precum și pentru revenirea la normal a vieții social-economice.

CAP. II

a) Structuri organizatorice

- Comitetul ministerial, a cărui componentă, pe funcții, este stabilită prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.289/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea, dotarea și constituirea Comitetului ministerial și Centrului operativ.

Componenta nominală a membrilor Comitetului ministerial se stabilește anual; din comitet fac parte persoane cu funcții de răspundere din aparatul propriu și din instituții și unități care funcționează în subordinea/autoritatea/coordonarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru care se precizează instituția la care sunt încadrați, funcția, adresa și telefonul/faxul de la serviciu și domiciliu.

Tabelul cu componenta nominală se arhivează la Secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial.

- Centrul operativ al Comitetului ministerial care cuprinde compartimente specifice prevenirii și gestionării situațiilor de urgență specifice în vederea îndeplinirii funcțiilor de monitorizare, evaluare, înștiințare, alarmare, alertare, după caz, și coordonare tehnică operațională a intervenției pe domenii de competență.

b) Responsabilități:

- Comitetul ministerial organizează, coordonează și controlează acțiunile și măsurile de prevenire, pregătire, protecție și intervenție, denumite în continuare acțiuni și măsuri de apărare, împotriva efectelor unei situații de urgență specifice;

- Comitetul ministerial este organizat la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Palatul CFR, București, Bd. Dinicu Golescu 38;

- Comitetul ministerial, Centrul operativ și secretariatul tehnic permanent colaborează cu specialiști din institute de învățământ superior și de cercetare-proiectare, cu reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor cu atribuții și responsabilități în activitatea de management a situațiilor de urgență în domeniile specifice de competență.

CAP. III

Secțiunea A

Măsuri și acțiuni în perioada de prevenire a unei situații de urgență specifice

1) Actualizarea componentei nominale a Comitetului ministerial. Aceasta acțiune se face anual și ori de câte ori situația o impune;

2) Asigurarea și verificarea periodică a funcționării fluxului informațional-decizional privind înștiințarea, notificarea, transmiterea datelor, informațiilor, precum și a prelucrării și stocării acestora, transmiterii deciziilor de către factorii cu atribuții și responsabilități în domeniu către cei interesați; transmiterea informațiilor și a deciziilor se realizează în conformitate cu schema fluxului informațional-decizional, prezentată în Anexa C la Regulament;

3) Stabilirea, prin protocol, cu instituțiile abilitate, a tipurilor de rețele, frecvențe și mijloace de telecomunicații, compatibile între ele, care se utilizează și pentru care se asigură permanenta;

4) Stabilirea unor programe de acțiuni pe termen scurt și lung care cuprind măsuri privind reducerea riscului seismic al construcțiilor, în special a celor cu funcții vitale pentru societate;

5) Asigurarea, prin Inspectoratul de Stat în Construcții, a respectării prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare;

6) Promovarea și dezvoltarea proiectelor parteneriale de cooperare internațională, în vederea îmbunătățirii activității de reducere a riscului seismic, precum și pentru managementul situațiilor de urgență specifice;

7) Coordonarea tehnică a elaborării materialelor de educare antiseismică a populației.

Conținutul minim al regulilor de pregătire antiseismică, protecție, comportare și acțiune a populației în caz de cutremur și/sau alunecări de teren este redat în Anexa 2.1 la Normativ, urmând a fi adaptat și detaliat potrivit condițiilor concrete din diferite zone seismice și localități;

8) Asigurarea și verificarea condițiilor de funcționare în caz de cutremur a Comitetului ministerial: spații, utilități, structura, dotare etc.;

9) Aprobarea actualizării sau modificării propriului regulament de organizare și funcționare;

10) Instituirea, prin Ordin al ministrului, a obligației experților tehnici, verificatorilor de proiecte și a responsabililor tehnici cu execuția de a participa la acțiunile de investigare de urgență post-seism și pentru stabilirea soluțiilor cadru de intervenție pentru punerea în siguranță a construcțiilor avariate. În Anexa 2.2 la Normativ se prezintă organizarea, logistica și etapele investigării de urgență post-seism a construcțiilor.

Secțiunea B

Măsuri și acțiuni în perioada de incidentă a unei situații de urgență specifice

În cazul unei situații de urgență produse de cutremur major:

(1) Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Fizica Pământului - denumit în continuare INCDFP București comunica operativ principalele caracteristici ale cutremurelor intermediare - de adâncime -, având magnitudinea $M > 4$ grade și ale cutremurelor crustale - de suprafață -, având magnitudinea $M \geq 3$ grade, produse pe teritoriul României.

(2) Comunicarea INCDFP se transmite prin telefon/TO, e-mail și fax, conform modelului prevăzut în Anexa C1 la Regulament, către:

a) Centrul operațional național al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din subordinea Ministerului Administrației și Internelor;

b) Centrul operațional al Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, denumit în continuare Centru operațional;

c) Inspectoratul de Stat în Construcții, din subordinea Guvernului;

d) Mass-media.

(3) Prefecții județelor/Municipiului București, din zonele afectate de cutremur și/sau alunecare de teren, cu potențiale pierderi umane și pagube materiale, prin specialiștii din inspectoratele teritoriale și județene în construcții, procedează în regim de urgență la constatarea efectelor cutremurului și/sau alunecării de teren asupra construcțiilor, dotărilor și rețelelor tehnico-edilitare și comunica operativ situația din teritoriu către structurile prevăzute la alin. (2), lit. a) și b), conform modelului prevăzut în Anexa C2 la Regulament.

(4) Centrul operațional primește comunicatele din partea INCDFP și prefecturi astfel:

- în timpul programului normal de lucru la cabinetul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și cabinetul ministrului delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului;

- în afara programului normal de lucru la oficiul de serviciu de la cabinetul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(5) Informațiile primite potrivit alin. (4) se transmit imediat ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și ministrului delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului.

(6) Funcție de situația creată, ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului convoacă Comitetul ministerial și solicită, după caz, întrunirea acestuia în ședința comună cu Comitetul național și propune,

după caz, constituirea de urgență în cadrul Comitetului ministerial a Grupului operativ de coordonare din punct de vedere tehnic, a acțiunilor comitetelor județene, respectiv a Comitetului municipiului București.

Componenta nominală a Grupului operativ se păstrează la secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial.

(7) În Grupul operativ se pot nominaliza, după caz, reprezentanți desemnați de celelalte ministere și instituții cu atribuții și responsabilități în coordonarea din punct de vedere tehnic a intervenției de urgență post-dezastru, precum și specialiști în domeniu din instituții publice și comisii tehnice de specialitate.

(8) Membrii Grupului operativ se întrunesc de urgență la Centrul de conducere a acțiunilor, care este sediul Comitetului ministerial. În situația imposibilității utilizării sediului, conducerea acțiunilor Comitetului ministerial se realizează de la Punctul de comanda al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(9) Înștiințarea, culegerea de informații și transmiterea deciziilor se face conform fluxului informațional-decizional.

(10) Grupul operativ solicită informații asupra construcțiilor afectate de situația de urgență specifică, prin inspecțiile teritoriale în construcții și primește de la acestea rapoarte operative și rapoarte de evaluare a intervenției.

(11) Grupul operativ solicită informații asupra efectelor situației de urgență specifice, de la comitetele județene/Municipiului București și primește de la acestea rapoarte operative și rapoarte de evaluare a intervenției.

(12) Prefectii județelor și prefectul Municipiului București, în calitatea acestora de președinți ai comitetelor pentru situații de urgență, răspund, potrivit legii, pentru organizarea în teritoriu a acțiunilor privind înștiințarea, alarmarea și intervenția operativă, precum și pentru transmiterea informațiilor către Comitetul ministerial în cazul producerii unui cutremur, alunecare și/sau prabusire de teren.

(13) Inspectorii șefi ai Inspectoratelor teritoriale în construcții, asigură, în perioada imediat următoare producerii situației de urgență specifice și, în continuare, până la încetarea declarării stării de urgență, permanenta la sediu, constituită din 2 persoane.

(14) Experții tehnici, verificatorii de proiecte și responsabilii tehnici cu execuția, atestați, sunt obligați să se autosesizeze și să se prezinte de urgență la sediul inspectoratelor județene în construcții, pentru a fi repartizați în vederea inspecției de urgență post seism a construcțiilor, dotărilor și rețelelor tehnico-edilitare avariate și stabilirii soluțiilor cadru de intervenție pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate, potrivit legislației; raportarea se va face zilnic, sau ori de câte ori situația o impune, prin inspectorii șefi către Grupul operativ, asupra măsurilor întreprinse și a modului de îndeplinire a acestora.

(15) Inspectorii șefi ai Inspectoratelor teritoriale în construcții avizează soluțiile de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate și urmăresc aplicarea măsurilor stabilite de comitetul județean/municipiului București în acțiunile de intervenție operativă și refacere.

(16) Lista cu specialiști, experți tehnici atestați MTCT pentru cerința rezistență și stabilitate a construcțiilor - conform Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare -, este actualizată periodic de către Secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial, arhivată de acesta și publicată în Buletinul Construcțiilor.

(17) Lista cu reprezentanții prefecturilor și ai autorităților administrației publice locale, cu telefoane și fax este actualizată periodic prin grija Secretariatului tehnic permanent al Comitetului ministerial și se arhivează de către acesta.

(18) Lista cu inspectorii șefi ai inspectoratelor teritoriale și județene/municipiului București în construcții este actualizată periodic de către Inspectoratul de stat în construcții, se comunică secretariatului tehnic și se arhivează de către acesta.

(19) Conținutul cadru al raportului operativ ce se transmite în timpul acțiunilor de protecție-intervenție este prezentat în Anexa D la Regulament.

Secțiunea C

Măsurile și acțiunile după producerea unei situații de urgență specifice

1) Coordonarea, din punct de vedere tehnic, a investigațiilor de urgență a construcțiilor, inclusiv a dotărilor, după cum urmează:

T

- la nivel central, de către: - vicepreședintele Comitetului ministerial și
- inspectorul general al Inspecției de Stat în Construcții
- la nivel teritorial, de către: - prefect și inspectorul șef al Inspectoratului teritorial/județean/municipiului București în construcții

ST

2) Coordonarea investigațiilor de urgență a construcțiilor și dotărilor din MTCT, precum și a instituțiilor din sistem.

3) Asigurarea finanțării expertizelor tehnice a construcțiilor afectate de situația de urgență specifică.

4) Coordonarea finanțării lucrărilor de proiectare și execuție pentru punerea în siguranță a construcțiilor și dotărilor din sistemul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, precum și a clădirilor cu destinația de locuințe încadrate prin Raportul de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic.

5) Colaborarea la acțiunile generale pentru reabilitare și revenirea stării de normalitate.

6) Evaluarea, pe baza datelor și informațiilor transmise de comitetele județene și al municipiului București, a pagubelor din punct de vedere cantitativ și valoric determinate de situația de urgență specifică; raportul de evaluare se înaintează Comitetului național în termen de cel mult 30 de zile de la producerea situației de urgență specifice.

Conținutul cadru al raportului de sinteză privind evaluarea intervenției este prezentat în Anexa F la Regulament.

7) Avizarea fundamentarilor comitetelor județene privind alocarea de sume din fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, după producerea unei situații de urgență specifice.

8) Asigurarea reactualizării sau completării hartilor privind zonele de risc natural cauzat de cutremure de pământ și alunecări de teren - zona teritoriului României.

9) Reactualizarea și/sau completarea planului de apărare.

10) Îndrumarea metodologică a comitetelor județene și a municipiului București asupra actualizării și completării, după caz, a planurilor de apărare ținând seama de concluziile desprinse din analiza intervenției.

CAP. IV

Resurse: umane, materiale, financiare

Resursele umane sunt constituite din membrii Comitetului ministerial, Centrului operativ și secretariatului tehnic permanent, din specialiști din cadrul comisiilor și comitetelor tehnice din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, precum și alți specialiști din cadrul institutelor de proiectare-cercetare și din învățământul superior.

Resursele materiale sunt cele prevăzute aprobate prin ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru constituirea Comitetului ministerial și a Centrului operativ pentru situații de urgență din cadrul Ministerului, Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pentru aprobarea Regulamentului

privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea acestora și a Listei consultantilor în Comitetul ministerial precum și alte resurse aflate la dispoziția Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului alocate în funcție de caracteristicile și amploarea efectelor situației de urgență specifice.

Resursele financiare necesare activităților de prevenire, pregătire, protecție, intervenție ale Comitetului ministerial se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

CAP. V

Logistica acțiunilor se asigură de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pentru acțiunile și măsurile desfășurate de la sediul propriu și de către autoritățile, instituțiile publice și operatorii economici cu atribuții și responsabilități în domeniu.

CAP. VI

Asigurarea realizării acțiunilor:

a) Pentru pregătirea personalului cu atribuții și responsabilități în domeniu, Comitetul ministerial, sub coordonarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și împreună cu alte organisme abilitate, participă la exerciții generale și aplicații în scopul pregătirii organelor de conducere ale forțelor de intervenție, precum și a populației pentru protecția și intervenția în situațiile provocate de producerea unei situații de urgență specifice.

b) Comitetul ministerial promovează și coordonează activitatea de reglementări tehnice în domeniu.

DISPOZIȚII FINALE

1) Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea sarcinilor pe timpul acțiunilor de intervenție se decontează în condițiile legii.

2) Documentele elaborate pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea intervenției se arhivează de către Secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial, cu respectarea prevederilor legale.

ANEXA 2.1

la Normativ

Reguli de pregătire antiseismică, protecție, comportare și acțiune a populației în caz de cutremur și/sau alunecări de teren

a) Cunoștințe despre clădirile și spațiile în care locuim sau lucrăm, privind:

- evenimentele seismice precedente și acțiunile lor asupra clădirii
- aplicarea măsurilor și acțiunilor de evitare a distrugerilor parțiale sau totale asupra clădirilor în cazul declansării unui cutremur puternic și anume pentru:

- executarea tuturor lucrărilor de întreținere și reparații curente pentru a menține caracteristicile de rezistență pe întreaga durată de exploatare/serviciu a clădirii;

- constientizarea riscurilor la care s-ar expune dacă ar efectua modificări la clădire fără un aviz privind proiectul intervenției și autorizațiile legale din partea unui expert; toate modificările efectuate se înscriu în cartea tehnică a construcției;

- efectuarea unei expertize tehnice asupra clădirii, de către un expert autorizat sau de către un institut specializat conform prevederilor legale;

- executarea lucrărilor de consolidare, refacere și reparații atât la clădire cat și la instalațiile aferente clădirii: apa, gaze, încălzire, electricitate, canalizare, etc. numai pe baza raportului de expertiza și a proiectelor autorizate;

- respectarea unor principii simple și sigure pentru execuția de clădiri rezistente în localități rurale, respectiv a cerințelor legale privind calitatea construcțiilor în zone urbane, precum și luarea măsurilor privind reabilitarea clădirilor în conformitate cu normele actuale;

- interzicerea intervenției asupra structurii clădirii - ex. lărgirea unor camere, mutarea pereților, practicarea de goluri, supraetajarea, săparea de pivnite sau garaje etc. -, fără a avea un proiect întocmit de un specialist atestat pentru astfel de lucrări și toate autorizațiile necesare, deoarece altfel, se pot declansa, cu sau fără seisme, procese de degradare rapida sau chiar brusca a clădirii, care pot periclita viata!

- întocmirea proiectelor de consolidare și execuția acestora precum și recepția lucrărilor în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare și ale regulamentelor în vigoare;

- cunoașterea de către asociațiile de proprietari/locatari ale clădirilor multietajate - tip bloc -, a modului în care firmele cu sediul în apartamente respecta măsurile de protecție antiseismica, precum și pe cele de prevenire a unor incendii, explozii, deversari de materiale combustibile, toxice și chimice. În aceste spații se interzice depozitarea de materiale pe planșee, peste sarcina pentru care au fost proiectate. Dacă firma este în locuinta personală cu 1-2 niveluri, se vor aplica toate măsurile de protecție pentru a nu afecta clădirile învecinate în cazul producerii unui cutremur, alunecare de teren, prin declanșarea de explozii, incendii etc.;

- interzicerea depozitarii de materiale combustibile, explozive, substanțe toxice etc. în clădiri de locuit; amplasarea și fixarea obiectelor grele se va face după consultarea unui specialist;

- fixarea antenelor de satelit de elementele structurale ale clădirii pentru ca în cazul unui cutremur sa se evite căderea lor și producerea de accidente;

- cunoașterea măsurilor necesare prevenirii și stingerii incendiilor și aplicarea lor de către proprietarii, administratorii, locatarii din clădirile de tip bloc;

- cunoașterea planului subsolului clădirii tip bloc și a rețelelor de conducte din subsolul clădirii, precum și cunoașterea locurilor de amplasare a robinetilor și vanelor de închidere a diferitelor utilități pe diferite ramificatii;

- cunoașterea și verificarea periodică a tavanelor, podului, acoperișului, balcoanelor, corniselor, calcanelor, coșurilor, terasei și invelitorii blocului/casei, astfel ca în cazul unui cutremur sa se evite căderea caramizilor, placajelor, tencuielilor, ornamentelor, tiglelor, olanelor, jardinierele, în zona intrărilor, aleilor inconjuratoare, strazilor sau la vecini. Se va proceda similar la elementele ce ar putea sa cada dinspre clădirea învecinata, inclusiv pentru imbinarea cu blocul alăturat sau gardurile de zid ale vecinilor;

- consultarea unui expert autorizat la cumpărarea sau închirierea unei locuințe sau sediu de firma, asupra evaluării rezistenței antiseismice conform normativelor tehnice în vigoare, în vederea evitării expunerii la un potențial risc.

b) Protecția antiseismica în interiorul locuinței sau locului de munca

Măsuri de pregătire a locului de munca sau locuinței pentru prevenirea distrugerilor provocate de efectele unui seism:

- evitarea aglomerării spațiilor de la locul de munca sau din locuinta cu piese de mobilier sau aparatura instabile la seism și amplasate în vecinătatea locurilor în care se aglomereaza de obicei familia, sau în spațiul de lucru;

- asigurarea pieselor de mobilier grele, zvelte, suprapuse și înalte, între ele și prin prindere de un perete, grinda solida în locurile unde se aglomereaza de obicei persoane la locul de munca sau în familie;

- amplasarea echipamentelor tehnice și aparatelor casnice mai grele sau a celor pe roțile - de exemplu: copiatoare, calculatoare mari, mașini de spălat, frigider etc. -, astfel încât să nu se afle în vecinătatea ieșirilor din încăperi sau apartament spre a nu bloca prin deplasarea lor accesul în cazul unui seism;
- fixarea aparatelor în așa fel încât racordurile să nu sufere deteriorări în caz de cutremur;
- amplasarea obiectelor fragile și valoroase într-un loc mai jos și sigur;
- amplasarea vaselor cu chimicale, combustibili în dulapuri în care să nu se poată răsturna, în încăperi în care nu se locuiește și nu există pericolul de contaminare și de incendiu;
- asigurarea ușilor dulapurilor cu închizători eficiente la oscilații, astfel încât deplasarea veselei depozitate să nu producă accidente;
- procurarea în locuința a cel puțin unui extingător și amplasarea acestuia într-un loc cunoscut și accesibil în orice moment, lângă sursele potențiale de incendiu; învățați utilizarea acestuia;
- reținerea locului de amplasare a comutatoarelor, siguranțelor, robinetelor generale și locale pentru apă, gaze și electricitate și a modului lor de manevrare, astfel încât, la nevoie, după seism, să puteți lua măsurile minime de intervenție de urgență - închidere/deschidere;
- păstrarea la îndemână a unei truse de scule adecvate.

Dacă locuiți într-o clădire multifamilială tip bloc, informați-vă personal sau prin administrația asociației despre îndeplinirea obligațiilor legale privind:

- evaluarea rezistenței antiseismice actuale a structurii clădirii
- reparațiile și consolidările necesare
- proiectarea și executarea lucrărilor necesare
- asigurarea pentru daune seismice, forme și taxe necesare

Retineți în memoria dvs. particularitățile localității, cartierului și împrejurimile locuinței dvs., ale drumului pe care va deplasați zilnic la serviciu, școala sau cumpărături, având în vedere eventualele pericole descrise mai jos:

- căderea unor elemente de construcție nestructurale: tencuielei, caramizi etc.
- spargerea și căderea unor geamuri, în special la clădirile înalte
- căderea unor obiecte, mobilier etc.
- căderea unor stâlpi și linii electrice
- incendii rezultând din scurtcircuite electrice, conducte de gaz rupte, răsturnarea unor instalații de încălzire etc.
- alunecări de teren, avalanșe în zona muntoasă, lichefierea unor terenuri nisipoase

Obisnuiți-vă să vă protejați și când vă aflați într-o altă situație: în concediu, în delegație, la spectacole, în vizita etc.

Discutați cu toți membrii familiei, vecinii sau colegii un plan despre ce ați face fiecare în caz de cutremur și faceți periodic repetiții.

c) Reguli de comportare rațională, individuale și de grup: loc de muncă, familie, pe stradă, în timpul producerii seismului

1. Pastrati-va calmul, nu intrați în panică, liniștiți-i și pe ceilalți, protejați copiii, bătrânii și femeile. Nu vă speriați de zgomotele din jur.

2. Preveniți tendințele de a părăsi camera sau locuința, deoarece faza seismică inițială are o durată redusă, astfel încât tocmai faza puternică a mișcării seismice va putea surprinde pe scări, holuri, paliere, în aglomerație și panică, conducând la accidente grave, nedorite.

Atenție! Scarile sunt elemente de construcție foarte sensibile la deplasările diferențiate ale etajelor și, chiar dacă ar rezista, deplasarea persoanelor pe scări sub efectul oscilației seismice este extrem de periculoasă. Chiar dacă ieșirea de la etajele inferioare sau dintr-o locuință parter ar fi în principiu posibilă și fezabilă în scurt timp, în special pentru persoane tinere, afară sunt multe alte riscuri: calcane și coșuri de fum, parapete, ornamente, vitraje etc.

3. Rămâneți în încăperi sau locuința, departe de ferestre care se pot sparge și vă pot accidenta, protejați-vă sub o grindă, toc de ușă solidă, sub un birou sau masă care sunt suficient de rezistente spre a vă feri de

căderea unor obiecte, mobile suprapuse, lampi, tencuieli ornamentale etc. În lipsa unor astfel de posibilități va puteți proteja stand la podea lângă un perete solid, pe genunchi și coate, cu fata în jos iar cu palmele împreunate va veți proteja capul, ceafa, iar cu antebratele pe lateral capul. Aceasta recomandare implica o cunoaștere prealabilă a acelor elemente de construcție rezistente, prin consultarea unui specialist atestat.

4. Dacă este posibil, inchideți sursele de foc cat puteți mai repede iar dacă a luat foc ceva interveniti imediat după ce a trecut socul puternic.

5. Nu fugiti pe usa, nu sariti pe fereastra, nu alergati pe scări, nu utilizați liftul, evitați aglomeratia, imbulzeala, iar dacă este posibil deschideți usa locuinței spre exterior, spre a preveni blocarea acesteia, în vederea evacuării după terminarea miscării seismice.

6. Nu alergati în strada.

7. Dacă va aflați în afară unei clădiri, deplasați-va cat mai departe de clădire, feriti-va de tencuieli, caramizi, coșuri, parapete, cornise, geamuri, ornamente care de obicei se pot prabusi în strada. Nu fugiti pe strada, deplasați-va calm spre un loc deschis și sigur.

8. Acordati prim ajutor persoanelor ranite.

9. În cazul în care sunteți surprinsi de căderea unor tencuieli sau obiecte de mobilier rasturnate, cautati sa va protejati capul și membrele sau sa va asigurați supraviețuirea; ulterior veți cauta sa alarmati prin diferite metode vecinii cat și echipele de salvare-intervenție de prezenta dvs.

d) Comportarea după producerea unui cutremur:

1. Nu parasiti imediat spațiul, camera, apartamentul, clădirea în care v-a surprins seismul. Acordati mai întâi primul ajutor celor afectați de seism. Calmati persoanele intrate în panica sau speriate, în special copiii de varsta mai frageda.

2. Ajutați pe cei răniți sau prinsii sub mobilier, obiecte sau elemente ușoare de construcții, sa se degajeze. Nu miscati răniții grav - dacă nu sunt în pericol imediat de a fi răniți suplimentar din alte cauze - pana la acordarea unui ajutor sanitar-medical calificat.

3. Ingrijiti-va de siguranta copiilor, bolnavilor, batranilor, asigurându-le îmbrăcăminte și incaltaminte corespunzătoare sezonului în care s-a declansat seismul, în vederea unei eventuale evacuări din locuinta sau clădire pentru o perioada anume, de la câteva ore la câteva zile.

4. Nu utilizați telefonul decât pentru apeluri la salvare, pompieri sau de către organismul cu însărcinări oficiale în privinta intervenției post-dezastru, în cazuri justificate, spre a nu bloca circuitele telefonice.

5. Dacă s-a declansat un incendiu, cautati sa-l stingeti prin forte proprii.

6. Verificați preliminar starea instalațiilor electrice, gaze, apa, canal, verificați vizual starea construcției în interior. În cazul constatării de avarii, inchideți alimentarea locală sau generală și anuntati unitatea pentru intervenție. Nu folosiți foc deschis.

7. Parasiti cu calm clădirea, fără a lua cu dvs. lucruri inutile, dar verificați mai întâi scara și drumul spre ieșire spre a nu va expune la pericole.

8. Pentru orice eventualitate, preveniți ranirea provocată de căderea unor tencuieli, caramizi etc. la ieșirea din clădire utilizând o casca de protecție sau în lipsa acesteia un scaun/taburet ori alt obiect protector: geanta, ghiozdan, cărți groase etc.

9. Dacă la ieșire intalniti usi blocate, acționați fără panica pentru deblocare. Dacă nu reusiti, iar acestea au vitraje, procedati cu calm la spargerea geamului și curățirea ramei și a zonei de cioburi, utilizând un scaun, o vaza etc. Dacă se constata ca în ascensor sunt persoane blocate, linistiti-le, mai întâi, după care solicitati concursul persoanelor autorizate.

10. Evitati clădirile grav avariate, cu excepția unor cazuri de ajutor sau salvare, măsuri ce trebuie întreprinse cu un minimum de măsuri de securitate și fără riscuri inutile. Evitati sa fiti confundat cu raufacatorii patrunchi în astfel de clădiri, nu aglomerati fără rost zonele calamitate.

11. Ajutați echipele de intervenție pentru ajutor sau salvare.

12. Ascultați numai anunțurile posturilor de radioteleviziune naționale și recomandările de acțiune imediata ale organelor în drept.

13. Fiti pregatiti psihic și fizic pentru eventualitatea unor socuri ulterioare primei miscari seismice - asa numitele replici -, fără a intra în panica. Nu dati crezare zvonurilor care apar frecvent imediat după seisme, chiar dacă aparent sunt vehiculate de asa-zisi specialiști!

14. La evacuare dati prioritate celor răniți sau copiilor, batranilor, femeilor și ascultați întocmai recomandările salvatorilor.

15. Experienta cutremurelor precedente a dovedit ca este util sa aveti cunoștințe necesare supravietuirii pana la intervenția echipelor de salvare în cazul unei situații extreme în care, de exemplu, ați fi surprinsi sub niște daramaturi, mobilier rasturnat sau într-o camera, incinta, ascensor etc. blocata, prin intepenirea ușilor sau din alte cauze.

16. În primul rând trebuie sa fiti calmi, sa îi linistiti pe cei socati, sa nu permiteti reactii de panica, sa acordati primul ajutor celor răniți iar dacă dumneavoastră sau alta persoana din grup are posibilitatea de mișcare sa faceti un mic plan de salvare. Deblocarea caili de acces se poate incerca numai dacă prin aceasta nu se inrautateste situația - de exemplu prin miscarea daramaturilor sau a mobilierului.

O varianta clasica de comunicare cu cei din afară, este sa bateti la intervale regulate cu un obiect tare în conducte invecinate sau în pereții incintei, iar dacă ați stabilit contactul verbal, furnizati informațiile cerute și cereti primul ajutor necesar. Inspectoratul județean/local pentru Situații de Urgenta va concentra personal specializat și aparate de ascultare ca sa identifice locurile cu persoane blocate.

Nu va preocupati de durata timpului scurs pana la salvare, deoarece în astfel de condiții, deși timpul pare nesfarsit, corpul uman își mobilizeaza resurse nebanuite pentru a trece peste o perioada critica. În acest mod se explica durate extreme de rezistenta de sute de ore în condiții de blocare la cutremur a unor persoane aparent fragile, înregistrate în țara noastră în 1977 și în mod similar în întreaga lume.

e) Măsuri de verificare a stării clădirii, locuinței:

- Dati concursul dvs. organizațiilor de intervenție post-seismică pentru analiza stării construcțiilor, precum și pentru celelalte activități întreprinse de organele în drept.

- Verificați mai întâi afară și apoi cu precautii și în interior starea locuinței, a clădirii pentru a vedea avariile. După primele observații proprii, este bine sa va adresati unui specialist-expert autorizat în construcții pe care îl cunoasteti din timp, sau cu care aveti o înțelegere sau un contract pentru astfel de situații - în cazul instituțiilor sau firmelor.

Dacă starea structurii construcției prezintă avarii evidente iar echipele autorizate nu au sosit încă, solicitați instituțiilor abilitate evaluarea de către specialiști a stării post-seismice a structurii clădirii și aveti în vedere continuarea ulterioara a operațiunilor de proiectare și execuție a reparațiilor și consolidărilor, cu concursul asociației de proprietari sau locatari.

- În cazul în care clădirea în care locuiti este într-o stare de avariere a structurii evaluată de specialiști abilitați legal ca fiind grav afectată de cutremur, va trebui sa respectati dispozițiile legale și sa va adaptati la condițiile de sinistat. În acest sens organele administrației publice locale vor lua măsurile de relocare.

- Dacă ați contractat o asigurare la o societate de profil, informati-va cum trebuie sa procedati pentru înregistrarea în termen legal a daunelor complete produse de cutremur, în vederea solicitării despăgubirilor.

f) Măsuri de revenire în normal a activității umane din zona afectată de cutremur

După producerea unui cutremur cu urmări deosebite, autoritățile publice locale împreună cu organismele abilitate vor lua măsurile necesare revenirii la normal a activităților umane din zona sinistrata sau calamitata.

Autoritățile publice locale vor întocmi pe baza investigatiilor și a expertizelor tehnice listele de prioritati ale clădirilor afectate pentru execuția interventiilor/consolidărilor și reabilitării construcțiilor de locuit.

În acest sens investitorii, proprietarii și/sau administratorii clădirilor de locuit vor participa la îndeplinirea măsurilor de investigare a clădirilor de locuit pentru a cunoaște situația acestora după dezastru, vor solicita efectuarea de expertize tehnice asupra clădirilor afectate, și elaborarea de proiecte de intervenție/consolidare la clădirile avariate de cutremur, conform legislației în vigoare.

g) Reguli de comportare în cazul alunecărilor de teren

Alunecările de teren sunt evenimente de multe ori previzibile, de exemplu după precipitații intense, în zone predispușe la aceste fenomene și au evoluție progresivă, astfel încât desfășurarea lor se realizează într-un anumit interval de timp suficient pentru realizarea unor măsuri de protecție. Atunci când începerea alunecării de teren poate fi semnalată, autoritățile publice locale împreună cu Comitetul local informează instituțiile și populația din zona respectivă asupra pericolului creat și acțiunilor de alarmare când alunecarea de pământ este iminentă, o dată cu urmărirea evoluției fenomenelor în zona.

Informarea și alarmarea asupra alunecării de teren se realizează de către autoritățile publice locale și de comitetul local și județean cu mijloacele specifice acestor tipuri de acțiuni. La recepționarea informării sau a unor semnale despre începerea alunecării terenului, în zona care ar putea fi afectată se vor lua următoarele măsuri:

- Pregătirea evacuării persoanelor, instituțiilor și bunurilor potrivit planurilor de evacuare pregătite anticipat.
- Deconectarea, de către reprezentanții autorizați - în caz de necesitate - a clădirilor de la sistemul de alimentare cu energie electrică, gaze, apă, încălzire, canalizare etc. pentru a limita eventualele efecte negative.
- Sprijinirea formațiilor de intervenție ale comitetului local sau județean în acțiunile de oprire, diminuare sau de deviere a alunecării de teren cu scopul de protejare a persoanelor și construcțiilor, pentru micșorarea efectelor distructive ale alunecării de teren.
- Desfășurarea acțiunilor sub conducerea comitetului local sau județean; vor fi luate în considerare numai sursele oficiale locale și recomandările organelor în drept, evitându-se informațiile bazate pe zvonuri.

La recepționarea semnalului de alarmare în cazul alunecărilor de teren, care înseamnă că pericolul alunecării de teren nu poate fi evitat, se vor lua următoarele măsuri:

- Evacuarea persoanelor și bunurilor materiale în locurile desemnate în planurile de evacuare, fără a lua lucruri inutile și păstrând calmul.
- Respectarea regulilor de conviețuire în locurile sigure în care Comitetul județean/local, împreună cu autoritățile locale ca și Societatea de Cruce Roșie vor lua măsurile necesare adaptării și desfășurării vieții.

După stabilizarea alunecării de teren, organele abilitate vor face o analiză a avariilor și distrugerilor provocate la construcții și bunuri. În funcție de avarii se vor lua măsuri de începere a lucrărilor de reparații și consolidări iar în cazurile de distrugeri se vor lua măsuri de construire de noi clădiri pe alte amplasamente, autorizate. După caz se vor face demersurile necesare pentru obținerea despăgubirilor prin sistemul de asigurări pentru pagubele produse de către alunecările de teren.

ANEXA 2.2

la Normativ

NOTA CTCE

Imaginea anexei 2.2 se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I Nr. 207 bis din 7 martie 2006, a se vedea imaginea asociată.

ANEXA 3

Conținutul orientativ al Planului de apărare al Comitetelor județene/municipiului București

Planul de apărare la nivelul Comitetului județean/municipiului București reprezintă o sinteză a planurilor comitetelor municipale/de sector, orășenești și comunale, precum și a planurilor de apărare întocmite de operatorii economici, și persoanele juridice și organizațiile nonguvernamentale.

Planul județean corelează elementele tehnice, organizatorice și informaționale ale planurilor locale de apărare și conține principalele etape din planul de gestiune a măsurilor și acțiunilor de protecție de la nivelul unui județ sau al unei localități urbane.

Conținutul planului va fi adaptat după Anexa nr. 1 la Normativ, cu detalieri specifice privind:

A. Măsuri și acțiuni în perioada de prevenire a unei situații de urgență specifice

(1) identificarea, în detaliu, delimitarea geografică și declararea zonelor cu risc natural la cutremure și/sau alunecări de teren de pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, în conformitate cu prevederile Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a V-a Zone de risc natural, precum și cu actele normative subsecvente;

(2) constituirea de bănci de date informatizate privind zonele cu risc natural la cutremure și sau alunecări de teren, actualizate periodic și integrate în Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență;

(3) planificarea dezvoltării unităților administrativ-teritoriale luând în considerare măsurile de eliminare/reducere a riscurilor pentru:

- clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția civilă;
- stații de pompieri și sediile poliției;
- spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență;
- cai de transport și clădirile ce adapostesc funcțiile specifice: feroviar, rutier, naval și aerian;
- clădiri ale instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență specifice, în apărarea și securitatea națională;
- stații de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale;
- rețele vitale de utilități;
- garaje de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii;
- rezervoare de apă și stații de epurare și pompare esențiale pentru situații de urgență specifice;
- clădiri care adapostesc gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase.

(4) inițierea și/sau continuarea unor studii pentru culegerea și sinteza de date și acumularea de cunoștințe referitoare la elementele determinante pentru hazardul seismic și la alunecări de teren, evaluarea elementelor expuse la risc: construcții, rețele, populație, instituții publice etc., pentru a lua în considerare condițiile locale, elementele expuse și pentru realizarea de scenarii specifice credibile;

(5) urmărirea evitării și/sau reducerii efectelor distructive ale seismelor sau și alunecărilor de teren și apariției unor dezaastre complementare prin realizarea unor măsuri și acțiuni de reducere a vulnerabilității în zonele de risc;

(6) elaborarea și aprobarea planurilor de urbanism - generale, zonale și de detaliu -, cu stabilirea și aplicarea restricțiilor de amplasare a unor construcții sau dotări în zone cu risc seismic și/sau la alunecări de teren, restricții care vor fi impuse prin documentațiile de urbanism cu prilejul elaborării și avizării acestora;

(7) adoptarea unor măsuri de reamplasare a surselor secundare de risc: tehnologic și chimic, biologic, inundatii, explozii, incendii, astfel încât să se limiteze riscul de afectare a zonelor populate și aplicarea

acestor măsuri în activitățile de elaborare și avizare a documentațiilor prevăzute în Regulamentul de urbanism;

(8) studierea, stabilirea și aplicarea măsurilor de protecție și a acțiunilor de intervenție preventivă împotriva efectelor seismelor și alunecărilor, în vederea diminuării vulnerabilității seismice;

(9) protecția și pregătirea capacităților de răspuns în situația de urgență specifică: unități ale serviciilor de urgență profesionale, unități și echipe cu atribuții speciale din rețeaua medico-sanitară, poliție și unități pentru păstrarea ordinii publice, servicii de urgență voluntare, sisteme funcționale, dotări, sisteme de comunicare, coordonare și conducere, spații de acces și evacuare, spații de adăpostire a răniților și sinistratilor, rezerve de alimentare cu apă, medicamente, alimente, energie electrică, combustibil;

(10) organizarea de exerciții, sub coordonarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în scopul verificării viabilității planurilor de apărare și a resurselor existente;

(11) asigurarea spațiilor de adăpostire a răniților și sinistratilor în cazul producerii unei situații de urgență specifice și actualizarea convențiilor încheiate între autoritățile administrației publice locale și deținătorii acestor spații în vederea utilizării lor în caz de nevoie;

(12) monitorizarea, prin serviciile specializate, a acțiunilor de intervenție la clădiri de locuit, clădiri din domeniul sănătății, clădiri cu funcțiuni esențiale în Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, incluzând:

- expertizarea tehnică, cu fundamentarea soluțiilor de intervenție și estimarea costurilor pentru clădiri de locuit, spitale, clădiri administrative, culturale, de învățământ etc.;

- proiectarea lucrărilor de intervenție;

- execuția lucrărilor de consolidare;

- asigurarea locuințelor de necesitate de către serviciile specializate pentru cazarea temporară a persoanelor în timpul executării consolidărilor dacă situația o impune;

(13) asigurarea logistica a serviciilor publice descentralizate prezente în planul de apărare propriu: formulare și placarde, casti de protecție, mijloace de transport etc., precum și pregătirea și avizarea listelor și convențiilor de colaborare cu persoanele autorizate - fizice sau juridice - pentru intervenție în caz de cutremur: ingineri experți, ingineri verificatori de proiecte, inspectori de teren, diriginti de șantier, pentru activitățile prevăzute în "Manualul pentru investigarea de urgență post seism și stabilirea soluțiilor cadru de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate" - publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 2/1999, și pregătirea prin cursuri a personalului implicat în aceste activități;

(14) monitorizarea operatorilor economici care reprezintă surse de mare risc pentru colectivitățile umane;

(15) avizarea listei societăților comerciale și a furnizorilor de bunuri și servicii care au în dotare utilaje pentru intervenție în cazul producerii unei situații de urgență specifice și încheierea cu acestea a convențiilor pentru intervenția imediată și asigurarea necesarului de resurse;

(16) protecția bunurilor de patrimoniu: clădiri, lucrări inginerești, dotări tehnologice diverse, valori cultural-artistice din administrarea instituțiilor publice și private;

(17) asigurarea, prin bugetul propriu, a resurselor financiare necesare activității de prevenire și gestionare a unei situații de urgență specifice;

(18) verificarea, nominalizarea și actualizarea stocurilor de materiale de primă necesitate: medicamente, sânge și produse specifice, apă minerală, îmbrăcăminte și încălțăminte, alimente cu termen lung de conservare, cazarmament etc.;

(19) verificarea și actualizarea materialelor de construcții și a altor materiale, inclusiv pentru realizarea de locuințe pentru cazarea temporară, aflate în depozitele zonale ale Administrației Naționale a Rezervelor de Stat;

(20) coordonarea, avizarea și controlul realizării măsurilor privind activitățile de apărare în cazul producerii unei situații de urgență specifice, privind:

- verificarea, nominalizarea, actualizarea și pregătirea formațiilor și mijloacelor de intervenție operativă, inclusiv a celor de intervenție pe linie medicală;

- asigurarea acțiunilor și măsurilor de profilaxie în zone de risc, în vederea împiedicării și declansării unor epidemii și/sau epizootii;
- verificarea dotării cu mijloace de comunicații și a stării de funcționare a acestora;
- asigurarea acțiunilor de cercetare-căutare și deblocare-salvare: dotare și personal instruit;
- realizarea unor acțiuni de restricții și interdicții necesare în zonele de risc și de distrugeri;
- instruirea autorităților și populației din zonele de risc asupra regulilor de comportare și comunicare în cazul producerii unui dezastru;
- planificarea măsurilor și procedurilor de intervenție operativă necesare gestionării situației de urgență specifice și aprobarea acestora de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(21) coordonarea metodologică privind materialele pentru educarea antiseismică a populației, asigurarea diseminării informațiilor: pliante, broșuri, afișe, puse la dispoziție de organismele abilitate potrivit legii;

(22) coordonarea și avizarea instalării și operării în condiții sigure a unor sisteme de urmărire, avertizare și alarmare privind efectele seismelor și/sau alunecărilor de teren pe amplasamente libere, în construcții publice și/sau private, dotări ale regiilor/rețele de infrastructuri etc.: accelerografe/seismografe, captori, traductori, martori de deformare, deplasări, echipamente specifice de protecție civilă, etc., cu respectarea prevederilor legale.

B. Măsuri și acțiuni în etapa de incidentă a unei situații de urgență specifice

- în caz de cutremur

(1) activarea imediat după seism a Comitetului județean/municipiului București și a Centrului operational pentru situații de urgență.

- în etapa de incidentă a alunecărilor de teren

(1) activarea imediată, a Comitetului județean/municipiului București și a Centrului operational pentru situații de urgență;

(2) alarmarea populației asupra alunecării de teren de către Inspectoratul local/județean pentru situații de urgență cu mijloacele specifice acestor tipuri de acțiuni, cât și cu mijloacele tehnice din dotarea serviciilor publice comunitare profesionale pentru situații de urgență și informarea populației despre zona supusă riscului și măsurile instituite în areal, de către Comitetul local/județean/municipiului București;

(3) după recepționarea informării privind declanșarea unor alunecări de teren, autoritățile locale vor lua următoarele măsuri:

- pregătirea evacuării locuințelor, a bunurilor cât și a anexelor gospodărești, a animalelor;
- deconectarea clădirilor, locuințelor de la sistemul de alimentare cu energie electrică, gaze, apă, încălzire, canalizare etc. pentru a limita eventualele avarii sau distrugeri;
- coordonarea formațiilor serviciilor de urgență profesionale și a serviciilor de urgență voluntare aflate în subordinea autorităților administrației publice, instituțiilor publice, și operatorilor economici și organizațiilor nonguvernamentale;
- sprijinirea formațiilor de intervenție organizate ale Comitetului județean/ municipiului București în acțiunile de oprire, diminuare sau de deviere a alunecării de teren cu scopul de protejare a clădirilor și a anexelor gospodărești sau pentru micșorarea efectelor distructive ale alunecării de teren.

C. Măsuri și acțiuni după producerea unei situații de urgență specifice

(1) întrunirea de urgență a Comitetului județean/municipiului București, culegerea de informații de către personalul specializat, și culegerea și transmiterea datelor semnificative de la și către Inspectoratul județean/municipiului București pentru Situații de Urgență în vederea colectării, stocării, analizării, sintezei informațiilor și elaborării deciziei de intervenție;

(2) elaborarea deciziei privind declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență specifice și transmiterea urgentă a dispozițiilor către autoritățile, forțele și mijloacele destinate intervenției;

(3) desfășurarea intervenției, prin executarea acțiunilor planificate în etapa de prevenire a unei situații de urgență specifice;

(4) aplicarea prevederilor din planul de apărare și a procedurilor acestuia pentru investigarea de urgență a construcțiilor, rețelelor de utilități etc., respectând reglementările în vigoare din diferite domenii și punerea în siguranță provizorie potrivit priorităților stabilite de specialiștii abilitați și luarea deciziilor de evacuare, după caz, utilizând "Manualul pentru investigarea de urgență post seism și stabilirea soluțiilor cadru de intervenție imediată pentru punerea în siguranță provizorie a construcțiilor avariate";

(5) investigarea de urgență a dotărilor proprii ale administrației locale și a altor instituții din sistem;

(6) comunicarea permanentă între autorități și populație pe toată perioada de intervenție și refacere prin compartimente ale primăriilor și mass-media;

(7) aplicarea prevederilor din plan privind refacerea căilor de acces, rețelelor de utilități, capacităților funcționale și a capacităților operationale și de aprovizionare afectate, pentru revenirea la normal a vieții social-economice în unitatea administrativ-teritorială;

(8) realizarea evaluării daunelor și facilitarea acordării unor compensații către cei afectați de dezastru, potrivit legislației;

(9) revizuirea și actualizarea planului de apărare, pe baza experienței acumulate.

ANEXA 4

la Normativ

Conținutul orientativ al Planului de apărare la nivelul autorităților și instituțiilor publice centrale care coordonează activități social-economice și rețele de utilități publice de importanță națională și interes strategic

a) Nivel de sector-economic, rețea și/sau sistem cu componente dispuse în teritoriu

Conținutul planului va fi adaptat după Anexa nr. 1 la Normativ, cu detalieri specifice privind:

- definirea sectorului, rețelei sau sistemului prin componente și rolul acestora în funcționarea normală;
- inventarierea componentelor, pe vulnerabilități specifice, a componentelor critice etc.;
- analiza problemelor de topologie, a ipotezelor de bază și conjuncturale;
- definirea, identificarea și analiza cutremurelor de scenariu, cu considerarea hazardurilor principale și secundare, a condițiilor locale etc., în diferitele puncte critice;
- analiza de scenariu pentru sector, rețea sau sistem; relația dintre avariile directe și indirecte și posibile reacții în lanț, consecințele social-economice ale acestora, puncte critice;
- indicatori pentru caracterizarea pierderilor și consecințelor ca dezastru limitat sau major, în funcție de raportul dintre pierderi și capacitățile de reacție, refacere și compensare;
- analiza capacității de reacție și compensare a pierderilor în interiorul sectorului sau rețelei și în exterior, în perioada de urgență și de revenire la normal;
- concluzii privind nivelul necesar al intervențiilor preventive.

b) Nivel - regional și/sau național

Conținutul planului va fi adaptat după Anexa nr. 1 la Normativ, cu detalieri specifice privind:

- definirea, identificarea și analizarea hazardurilor principale și secundare/colaterale pe macrozone;
- definirea, identificarea și analiza cutremurelor de scenariu, cu considerarea hazardurilor principale și secundare, a condițiilor locale etc.;
- inventarierea componentelor macroseismice și sociale semnificative și a indicatorilor de vulnerabilitate condiționați de impactul seismic pe sectoare social-economice critice, la nivel local, regional/județean sau național;
- corelarea structurii sectoriale a economiei cu necesarul de resurse și produsul economic respectiv; evaluarea, repartizarea și concentrarea pierderilor posibile la seism; implicațiile acestora pe termen scurt, mediu și lung; ipoteze de bază și conjuncturale;

- analiza capacității de reacție, refacere și compensare la nivel local, zonal, național, internațional;
- indicatori pentru caracterizarea pierderilor și consecințelor în funcție de raportul dintre pierderi și capacitățile de reacție, refacere și compensare;
- reacții publice strategice necesare pentru prevenire, intervenție, refacere.

ANEXA 5

la Normativ

Conținutul orientativ al Planului de apărare la nivelul comitetelor municipale, orașenești, comunale

Planul de apărare la nivelul comitetelor municipale/sector, orașenești, comunale reprezintă o sinteză a planului propriu și a planurilor întocmite de operatorii economici și persoanele juridice.

Conținutul planului de apărare va fi adaptat după Anexele nr. 1 și 3 la Normativ, în funcție de mărimea și caracteristicile urbanistice și social-economice ale localității, cu detalieri specifice privind:

- definirea, identificarea și analiza cutremurelor de scenariu semnificative, cu considerarea hazardurilor principale și secundare, a condițiilor locale etc.;
- identificarea și inventarierea elementelor expuse - categorii, număr, vulnerabilitati specifice -, dotărilor critice și surselor de mare risc în contextul tipului de localitate analizat;
- stabilirea ipotezelor de baza și conjuncturale privind topologia și conexiunile în producerea efectelor negative;
- definirea lanțurilor de evenimente cu potențial distructiv, specifice localității urbane analizate;
- analiza de scenariu pentru localitatea respectiva, în ipoteze specifice, cu analiza pierderilor estimate în caz de seism;
- indicatori pentru caracterizarea pierderilor și consecințelor, în funcție de raportul dintre pierderi și capacitățile de reacție, refacere și compensare;
- concluzii privind nivelul necesar al intervențiilor preventive în localitate;
- revizuirea și actualizarea planului de apărare, pe baza experienței acumulate.

ANEXA C

la Regulament

NOTA CTCE

Imaginea anexei C se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 207 bis din 7 martie 2006, a se vedea imaginea asociată.

ANEXA C1

la Regulament

NOTA TELEFONICA

T

Laboratorul rețea națională a stațiilor seismice, din cadrul Institutului Național de Cercetare Dezvoltare pentru Fizica Pământului, transmite următorul comunicat:

"În ziua de, la ora, ora României, s-a produs în zona
un cutremur cu magnitudinea pe scara Richter,
la adâncimea de km și cu intensitatea în zona epicentrală pe scara Mercalli.
Cutremurul s-a simțit/nu s-a simțit la București."

Alte date comunicate:

.....
.....
.....

Din partea INCDFP, transmis comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Centrului operational al IGSU, primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Centrului operativ al MTCT, primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Inspectoratului de Stat în Construcții - ISC,
primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

ST

ANEXA C2

la Regulament

NOTA TELEFONICA

T

Prefectura transmite următorul comunicat:

"În ziua de, la ora s-au înregistrat efectele produse
de seism/alunecări de teren"

Efecte semnalate:

pierderi de vieți omenești: răniți:

clădiri avariate/distruse:
gospodării și anexe gospodărești avariate/distruse:
drumuri afectate, km: CF afectate, km:
poduri afectate:
rețele vitale: energie electrică, gaze, alimentare apă, termoficare cale
de comunicație etc., afectate:
funcțiuni și servicii: rețeaua medicală, învățământ, pompieri,
administrație, etc., afectate:"
Alte date comunicate:
.....
.....
.....

Din partea prefecturii, transmis comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Centrului operational al IGSU, primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Centrului operativ al MTCT, primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

Din partea Inspectoratului de Stat în Construcții - ISC,
primit comunicatul:

Ziua:

Ora:

Numele:

Funcția:

ST

ANEXA D

la Regulament

Conținutul cadru al Raportului operativ

1. Locul, data și ora producerii dezastrului; elemente descriptive;
2. Situația la locul evenimentului;

- Persoane decedate
- Persoane traumatizate: pierderi de vieți, răniți, arși, contaminați etc.
- Persoane în pericol/evacuate/relocate
- Locuințe și anexe gospodărești afectate:
 - Distruse
 - Avariate
- Suprafața de manifestare a dezastrului:
 - Județe
 - Localități
- Surse de mare risc
- Obiective socio-economice
- Teren agricol
- Situația căilor de comunicații: drumuri naționale, județene și comunale avariate sau distruse, poduri și podele avariate sau distruse, a liniilor de telecomunicații și transport a energiei electrice, precum și a rețelelor de transport ale operatorilor energetici;
 - Animale mari moarte sau amenintate
 - Distrugerii de alte bunuri
- 3. Forte și mijloace de intervenție
 - existente
 - necesare din alte județe
- 4. Măsuri urgente întreprinse;
- 5. Data și ora trecerii de la o etapă a operațiunilor de intervenție la alta;
- 6. Cereri de forte, materiale, mijloace și asistență tehnică internă și internațională;
- 7. Alte date și elemente în raport de evoluția situațiilor critice intervenite, durata acestora, măsuri luate: forte și mijloace cu care s-a acționat, rezultate obținute, nr. persoanelor și gospodăriilor evacuate, măsuri de cazare, ajutoare asistență sanitară.

NOTA:

Rapoartele operative se transmit din 12 în 12 ore de la notificarea situației de urgență specifice și ori de câte ori situația impune. Rapoartele comitetelor locale se transmit secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor județene, respectiv comitetului municipiului București și de către acestea din urmă către Secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial și către Secretariatul tehnic permanent al Comitetul național.

ANEXA E

la Regulament

Schema fluxului decizional pentru declararea stării de alertă și/sau instituirea stării de urgență specifice

NOTA CTCE

Schema fluxului decizional, se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 207 bis din 7 martie 2006, a se vedea imaginea asociată.

ANEXA F

la Regulament

Conținutul cadru al raportului de evaluare a intervenției

1. locul, data și ora producerii situației de urgență specifice;
2. cauza și împrejurările declansării dezastrului; descrierea succintă a evoluției acestuia;
3. efectele dezastrului: pierderi de vieți omenești, locuințe și anexe gospodărești afectate: distruse și/sau avariate, - pagube cantitative și valorice, obiective socio-economice afectate - pagube cantitative și valorice, animale/păsări moarte - pagube cantitative și valorice, terenuri agricole afectate - pagube cantitative și valorice etc., comunicând următoarele:
 - victime umane;
 - localități afectate;
 - locuințe afectate: numeric și valoric, total, din care:
 - ◆ numărul și valoarea locuințelor distruse;
 - ◆ numărul și valoarea locuințelor avariate;
 - ◆ numărul și valoarea anexelor gospodărești distruse/avariate.
 - hectare și bunuri agricole afectate - pagube cantitative și valorice;
 - animale și păsări moarte - pagube cantitative și valorice;
 - obiective social-economice afectate - pagube cantitative și valorice;
 - drumuri afectate total, din care:
 - ◆ drumuri naționale: km, pagube cantitative și valorice;
 - ◆ drumuri județene: km, pagube cantitative și valorice;
 - ◆ drumuri comunale: km, pagube cantitative și valorice;
 - ◆ drumuri forestiere: km, pagube cantitative și valorice;
 - ◆ poduri, podețe: pagube cantitative și valorice.
 - cai ferate afectate: numeric și valoric, - total, din care:
 - ◆ avariate: km: pagube cantitative și valorice;
 - ◆ distruse: km: pagube cantitative și valorice.
 - rețele electrice: numeric și valoric, - total, din care:
 - ◆ avariate, km: pagube cantitative și valorice;
 - ◆ distruse, km: pagube cantitative și valorice.
 - rețele de telefonie: numeric și valoric - total, din care:
 - ◆ avariate, km - pagube cantitative și valorice;
 - ◆ distruse, km - pagube cantitative și valorice:
 - rețele de alimentare cu apă: numeric și valoric - total, din care:
 - ◆ avariate, km - pagube cantitative și valorice;
 - ◆ distruse, km - pagube cantitative și valorice.
 - rețele de alimentare cu gaz metan: numeric și valoric total, din care:
 - ◆ avariate: km - pagube cantitative și valorice;
 - ◆ distruse: km - pagube cantitative și valorice.
 - alte pagube.
4. organizarea și desfășurarea acțiunilor de intervenție operativă pe etape ale intervenției;
5. modul de acțiune a conducerilor tehnico-administrative ale operatorilor economici și instituțiilor, precum și a populației, pe baza avertizărilor primite și în raport cu prevederile planurilor de apărare și cu regulamentele specifice;
6. propuneri de îmbunătățire a activității de apărare, - acțiuni și măsuri preventive -, cu referire asupra funcționării sistemului informațional-decizional, a modului de răspuns al organismelor și instituțiilor implicate, situației resurselor, viabilității planurilor întocmite și a reglementărilor privind protecția și intervenția în cazul producerii unui situații de urgență specifice.

NOTA

Rapoartele de sinteza se întocmesc de către comitetele județene, respectiv Comitetul municipiului București, pe baza constatărilor efectuate și sunt validate de prefecți și președinții consiliilor locale, respectiv de Consiliul general al Municipiului București. Rapoartele de sinteza se transmit în termen de 20 de zile de la producerea dezastrului către Comitetul ministerial.

Comitetul ministerial transmite rapoarte de sinteza pentru toate zonele afectate cu termen de 30 de zile către Comitetul național.

MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ RADIOLOGICĂ ȘI SAU ACCIDENT NUCLEAR

Bibliografie: Ordin 684/2005

NORME METODOLOGICE

privind planificarea, pregătirea și intervenția
în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezentele norme metodologice se aplică pentru planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, precum și pentru elaborarea planurilor de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, în următoarele situații:

- a) incidente industriale, medicale, rutiere sau incendii în care sunt implicate surse radioactive, eliberări accidentale, pierderea de surse sau traficul ilicit de surse radioactive;
- b) accidente la instalații nucleare aflate în afara granițelor, cu efecte transfrontaliere, inclusiv nave maritime cu propulsie nucleară;
- c) reîntrarea în atmosferă a sateliților cu generatoare nucleare sau cu alte surse de radiații la bord;
- d) accidente în care sunt implicate arme nucleare;
- e) amenințări sau atacuri teroriste cu dispozitive nucleare sau radioactive;
- f) accidente la instalații nucleare de pe teritoriul țării, altele decât reactoarele nucleare.

ART. 2

(1) Scopul elaborării prezentelor norme metodologice constă în stabilirea unei concepții unitare de întocmire a planurilor de urgență la nivelul autorităților publice centrale și locale, precum și a utilizatorilor, care au responsabilități de acțiune în astfel de situații.

(2) Prezentele norme metodologice asigură cadrul juridic, organizatoric și funcțional în vederea planificării și executării măsurilor specifice, pentru activitățile care prezintă pericole de urgențe nucleare sau radiologice la obiectivele identificate de autoritățile competente.

ART. 3

Termenii utilizați în prezentele norme metodologice sunt definiți în anexa nr. 1.

ART. 4

Planurile de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică care se întocmesc sunt următoarele:

- a) planul național - include sinteza planurilor autorităților publice centrale și județene, este elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobat de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;
- b) planul județean - include sinteza planurilor autorităților administrației publice județene, precum și cele ale utilizatorilor, este elaborat de inspectoratele județene pentru situații de urgență, este avizat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și este aprobat de comitetul județean pentru situații de urgență;
- c) planul de protecție și intervenție al utilizatorului - se elaborează de către agentul economic sursă de risc nuclear sau radiologic, se avizează de inspectoratele județene pentru situații de urgență și se aprobă de autoritatea națională pentru controlul activităților nucleare.

ART. 5

(1) Situații de urgență nucleară sau radiologică se pot produce în:

- a) instituții medicale;
 - b) unități nucleare;
 - c) instituții de cercetare și învățământ;
 - d) timpul transportului (rutier, maritim, fluvial);
 - e) ciclul combustibilului nuclear;
 - f) aplicații cu surse radioactive;
 - g) alte locuri, ca urmare a activităților teroriste, traficului ilicit, depozitării de materiale refolosibile.
- (2) Situațiile de urgență nucleară sau radiologică sunt definite în anexa nr. 2.

ART. 6

Planurile de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, denumite în continuare planuri, asigură identificarea și monitorizarea surselor potențiale generatoare de accidente nucleare sau urgențe radiologice, evaluarea informațiilor și analiza situației inițiale, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor optime pentru reducerea efectelor produse de radiațiile ionizante și stabilesc concepția de alarmare a instituțiilor și serviciilor publice descentralizate în scopul minimizării impactului asupra populației și a mediului.

ART. 7

Pentru stabilirea variantelor optime de acțiune și aplicarea măsurilor de protecție și intervenție se va lua în considerație timpul de emisie radioactivă, în funcție de tipul accidentului și de sursele implicate.

ART. 8

Planificarea activităților de intervenție are la bază cunoașterea amplasării surselor sau a materialelor radioactive existente la nivel județean și local, condițiile geografice și geoclimatice în momentul producerii accidentului/incidentului, distribuția populației pe categorii de vârstă și a obiectivelor de risc aflate în zona incidentului.

ART. 9

Planificarea activităților de protecție a populației și a personalului de intervenție trebuie să fie realizată ținându-se cont de următoarele căi de expunere:

- a) expunerea externă datorită surselor de radiații neecranate sau intrării în zona contaminată radioactiv;
- b) expunerea internă prin inhalare și prin ingestia de apă sau de alimente contaminate;
- c) contaminarea radioactivă externă a personalului de intervenție.

ART. 10

Planurile trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie corelate cu celelalte măsuri și planuri de protecție și intervenție în caz de dezastre de pe teritoriul județului;
- b) să se bazeze pe posibilitățile reale de asigurare a acțiunilor de protecție și intervenție;
- c) să fie precise, clare, expresive și permanent actualizate;
- d) să poată fi aplicate în timp scurt, parțial sau total.

ART. 11

Structura-cadru a planului este prezentată în anexa nr. 3.

ART. 12

(1) Planurile stabilesc responsabilitățile ce revin fiecărei autorități publice centrale și locale, instituțiilor sau agenților economici implicați în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, schema minimă de personal pentru răspunsul inițial la urgență, mijloacele suplimentare pentru mărirea capacității de răspuns și fluxul informațional-decizional între utilizator și exterior.

(2) Responsabilitățile ce revin autorităților publice centrale și locale, precum și instituțiilor cu responsabilități în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică sunt prezentate în anexa nr. 4.

ART. 13

Procedurile pentru notificarea organizațiilor și a personalului implicat, conținutul mesajelor inițiale adresate organizațiilor și instituțiilor implicate, precum și populației vor fi elaborate de autoritățile competente împreună cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

ART. 14

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile sau agenții economici implicați în răspunsul în caz de accident nuclear sau urgență radiologică vor asigura măsurile și mijloacele necesare activării imediate a personalului propriu, în funcție de notificarea inițială primită.

(2) Schema de principiu privind organizarea răspunsului inițial în situația notificării unui accident nuclear sau unei urgențe radiologice este prevăzută în anexa nr. 5.

CAP. II

Planul de protecție și intervenție al utilizatorului

ART. 15

(1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se elaborează în scopul planificării măsurilor specifice pentru reducerea riscului asupra sănătății angajaților, calității factorilor de mediu și integrității bunurilor materiale, în caz de urgență nucleară sau radiologică.

(2) Acesta are la bază identificarea riscurilor potențiale specifice, precum și procedurile de răspuns în vederea asigurării:

- a) informării oportune a titularilor de activități, angajaților, populației și autorităților publice locale;
- b) pregătirii personalului cu funcții de decizie, a angajaților și a forțelor de intervenție;
- c) intervenției de urgență, în mod organizat și într-o concepție unitară, pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea consecințelor;
- d) refacerii și reabilitării factorilor de mediu;
- e) reluării în condiții normale a activităților de producție.

ART. 16

(1) Elaborarea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se întocmește de compartimentul de specialitate al agentului economic sau instituției publice sursă de risc nuclear ori radiologic și se avizează de compartimentele de specialitate din cadrul obiectivului și de autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Organul tehnic care coordonează elaborarea planului de urgență internă este compartimentul de protecție civilă.

(3) Avizul de specialitate al autorităților teritoriale pentru situații de urgență se acordă de către personalul atestat, numit prin ordin de zi pe unitate, potrivit atribuțiilor de serviciu.

ART. 17

(1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se întocmește în 3 exemplare, dintre care un exemplar se păstrează la dispecerat (ofițerul de serviciu), un exemplar la inspectorul de protecție civilă al obiectivului, iar celălalt exemplar la autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Procesul de elaborare a planului se bazează pe informațiile conținute în raportul de securitate al obiectivului sau în politica de prevenire a accidentelor majore, fiind necesară consultarea compartimentelor de specialitate și a angajaților.

(3) Termenele de elaborare a planurilor de protecție și intervenție ale utilizatorului sunt:

- a) pentru obiectivele noi și pentru obiectivele existente care suferă modificări importante, înainte de începerea funcționării acestora în noile condiții;
- b) pentru obiectivele existente, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

ART. 18

(1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se va distribui după cum urmează:

- a) două exemplare originale se vor păstra la titularul de activitate;

b) un exemplar la autoritatea teritorială pentru situații de urgență.

(2) Extrase din planul de protecție și intervenție al utilizatorului se vor distribui autorităților publice și compartimentelor de specialitate care l-au avizat, forțelor de intervenție interne și externe care au misiuni de acțiune pe amplasament, precum și vecinilor ce pot fi afectați în cazul producerii unui accident.

(3) Responsabilitatea distribuirii planului de protecție și intervenție al utilizatorului revine inspectorului de protecție civilă.

(4) Planurile vor cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

ART. 19

(1) Responsabilitatea actualizării planurilor de protecție și intervenție ale utilizatorului revine inspectorului de protecție civilă al obiectivului, această activitate realizându-se, anual sau ori de câte ori apar modificări, astfel:

a) schimbarea unor persoane cu responsabilități în schema generală de răspuns la urgențe;

b) schimbarea adreselor/numerelor de telefon, fax, telex etc;

c) modificări în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale;

d) modificări în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se realizează la intervale de cel mult 3 ani sau la solicitarea autorităților teritoriale pentru situații de urgență, pe baza modificărilor produse în:

a) caracteristicile surselor de risc;

b) structura economică a obiectivului;

c) realizarea cooperării;

d) concepția aplicării planului.

(3) După fiecare actualizare și revizuire, modificările sunt transmise prin grija inspectorului de protecție civilă tuturor celor cărora li s-a distribuit planul.

ART. 20

(1) Planul de protecție și intervenție al utilizatorului se va exersa, testa și evalua prin exerciții organizate de către titularul activității.

(2) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planurilor de urgență internă, precum și antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(3) Pregătirea exercițiilor și antrenamentelor se execută pe baza unui grafic întocmit de inspectorul de protecție civilă, avizat de compartimentele de specialitate ale obiectivului, de autoritatea teritorială pentru situații de urgență și aprobat de titularul activității.

(4) Se va executa în mod obligatoriu cel puțin câte un exercițiu pe an pentru fiecare tip de eveniment în care sunt implicate surse radioactive (incendiu, explozie, avarie).

(5) Exercițiile de urgență cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și se vor desfășura cel puțin o dată la 3 ani.

(6) Evaluarea planului de protecție și intervenție al utilizatorului se realizează după executarea exercițiilor, pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personal special angrenat în acest scop, câte un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis autorităților teritoriale pentru situații de urgență.

CAP. III

Planul național și planul județean

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

ART. 21

Planul național și planul județean se întocmesc sub formă de text și anexe, care includ totalitatea măsurilor de protecție, procedurile și forțele de intervenție care sunt implicate în răspunsul la un accident

nuclear sau urgență radiologică pe teritoriul național/județean ori în exteriorul acestuia, cu consecințe semnificative asupra țării/județului, și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) denumirea instalației și/sau zona la care se aplică;
- b) scopul, concepția realizării și modalitățile de activare a planului;
- c) strategiile și posibilitățile de evaluare a situației de urgență;
- d) atribuțiile fiecărui organism implicat în gestionarea situației de urgență pe timpul activităților de intervenție;
- e) datele de identificare a autorităților, precizarea responsabilităților pentru coordonarea răspunsului și situațiile de urgență care necesită punerea în aplicare a planului;
- f) punctele de contact ale fiecărui organism sau instituții implicate în răspunsul la urgență;
- g) schemele de alarmare, notificare și activare a persoanelor, organizațiilor locale, județene, naționale, agenților economici și a echipelor de intervenție, notificarea și aplicarea procedurilor pentru echipele de intervenție;
- h) metodele, procedurile și mijloacele de alarmare a publicului;
- i) măsurile de protecție pentru personalul de intervenție și populație;
- j) conducerea acțiunii de protecție și intervenție, la nivel național, județean și local;
- k) criteriile de definire a încetării stării de accident nuclear sau urgență radiologică;
- l) punctele sau raioanele de evacuare recunoscute ori amenajate, itinerariile de evacuare, de bază și de rezervă;
- m) raioanele pentru decontaminarea personalului, tehnicii sau echipamentului, recunoscute ori amenajate;
- n) managementul informației, comunicate pentru mass-media și public;
- o) managementul medical al victimelor și al persoanelor supraexpuse;
- p) acțiunile de prevenire și contramăsurile;
- q) măsurile de pază, ordine publică și îndrumarea circulației, prevenirea panicii și producerii altor evenimente;
- r) controlul expunerii la radiații;
- s) măsurile și mijloacele medico-legale;
- t) controlul intrărilor/ieșirilor în/din zona contaminată;
- u) echipamentele, mijloacele de comunicații și alte dotări necesare îndeplinirii îndatoririlor și funcțiilor stabilite prin plan;
- v) mijloacele prevăzute și pregătite pentru intervenție în caz de urgențe radiologice;
- w) metodele și mijloacele pentru prezentarea situației, alte informații necesare pentru sprijinul deciziei, actualizarea tuturor elementelor din cadrul organizațiilor de răspuns;
- x) aspectele psihologice (echipe de urgență, public), participarea populației în luarea deciziilor de refacere a zonelor afectate;
- y) intervalele de desfășurare a exercițiilor și antrenamentelor;
- z) modalitatea de verificare și actualizare periodică a planurilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Planul județean

ART. 22

(1) Inspectoratele județene pentru situații de urgență elaborează planul județean care se aprobă de președintele comitetului județean pentru situații de urgență.

(2) Planul reprezintă o componentă a Planului de analiză și acoperire a riscurilor ce se elaborează pentru toate situațiile potențiale de risc specifice județului.

(3) Planul se elaborează în 3 exemplare, dintre care unul se va păstra la secretariatul tehnic permanent al comitetului județean pentru situații de urgență, al doilea la inspectoratul județean pentru situații de urgență, iar exemplarul al treilea la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(4) Extrase din plan se vor distribui tuturor autorităților publice locale de specialitate cu sarcini de intervenție, precum și autorităților administrației publice locale dispuse în zonele de planificare la urgență, cu respectarea prevederilor legale.

(5) Planul va cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

(6) Termenul de elaborare a planurilor este de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

ART. 23

Planul se transmite Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în vederea obținerii avizului de specialitate.

ART. 24

(1) Planul se actualizează prin grija autorității centrale și teritoriale pentru situații de urgență, anual sau ori de câte ori apar modificări în ceea ce privește: componența schemei de organizare la urgență, adresele, numerele de telefon, fax etc., modificările în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale, modificările în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului se realizează la intervale de cel mult 3 ani, pe baza modificărilor produse în: caracteristicile surselor de risc, realizarea cooperării, concepția aplicării planului, structura așezărilor umane din zonele de risc.

(3) După fiecare actualizare și revizuire, modificările sunt transmise, prin grija autorității teritoriale pentru situații de urgență, tuturor celor care sunt trecuți pe lista de distribuție a planului.

ART. 25

(1) Antrenamentele, exercițiile și aplicațiile de specialitate sunt organizate și desfășurate în scopul pregătirii autorităților administrației publice locale și a forțelor de intervenție, îmbunătățirii cooperării, verificării viabilității prevederilor planurilor, evaluării stadiului de operativitate și stabilirii măsurilor ce se impun.

(2) Acestea se vor organiza de inspectoratele județene pentru situații de urgență pe baza unei planificări aprobate de prefectul județului.

(3) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planurilor, precum și desfășurarea de antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(4) Pentru asigurarea unei pregătiri adecvate a personalului cu atribuții de decizie și de intervenție vor fi organizate și desfășurate periodic mai multe tipuri de activități, astfel:

- a) exerciții de simulare în centrul operațional pentru situații de urgență;
- b) exerciții cu scenarii de urgență pe amplasament;
- c) exerciții cu scenarii de urgență în afara amplasamentului;
- d) antrenamente de specialitate la sală și în teren;
- e) aplicații de specialitate.

(5) Exercițiile cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și se vor desfășura cel puțin o dată la 3 ani și vor fi, de regulă, corelate cu exercițiile organizate de titularul activității.

(6) Evaluarea planului se realizează după executarea exercițiilor și aplicațiilor, pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personal special angrenat în acest scop, un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis la autoritatea centrală pentru situații de urgență.

ART. 26

Planul va conține un capitol cu măsuri generale pentru reabilitarea economico-socială a zonelor afectate. Acesta va stabili măsuri concrete prin care să se realizeze:

- a) decontaminarea;
- b) gospodărirea deșeurilor;

- c) demobilizarea personalului de intervenție;
- d) ancheta medicală;
- e) informarea populației și mass-mediei;
- f) refacerea factorilor de mediu;
- g) ancheta penală;
- h) evaluarea accidentului, concluziile rezultate, evaluarea privind costurile intervenției, clasificarea și importanța evenimentului;
- i) propunerile de modificare a planurilor, de îmbunătățire a activităților de pregătire și a procedurilor (acolo unde sunt necesare aceste măsuri);
- j) modalitățile de despăgubire a persoanelor, instituțiilor sau agenților economici afectați;
- k) raportul ulterior accidentului.

SECȚIUNEA a 3-a Planul național

ART. 27

(1) Planul național este elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și este aprobat de președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

(2) Planul național se întocmește în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(3) Planul național reprezintă o componentă a Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru situații de urgență.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 28

Procedurile operaționale privind organizarea și conducerea activităților de prevenire și combatere a consecințelor, evaluarea, testarea, exersarea, actualizarea și revizuirea planurilor vor fi elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice.

ART. 29

(1) Planurile se pun în aplicare imediat atunci când situația o impune, de către autoritățile teritoriale pentru situații de urgență, în următoarele situații:

- a) când survine un accident major;
- b) când survine un eveniment necontrolat care, prin natura sa, poate provoca un accident major.

(2) Planurile de protecție și intervenție sunt puse în aplicare de autoritățile care le-au elaborat, pe baza procedurilor concrete prevăzute în conținutul acestora.

ART. 30

În vederea participării publicului la dezbaterile conținutului planurilor, se vor organiza informări prin intermediul mass-mediei, expuneri, conferințe, dezbateri publice, pagini de web etc.

ART. 31

Pentru întocmirea planurilor pot fi angajate persoane fizice sau juridice atestate.

ART. 32

Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA 1

la normele metodologice

GLOSAR DE TERMENI

Accident nuclear - eveniment nuclear care afectează instalația și provoacă iradierea sau contaminarea populației ori a mediului peste nivelurile permise de reglementările în vigoare

Antidot - substanță folosită pentru neutralizarea unui agent toxic pătruns în organism sau a efectelor nocive ale acestuia

Autoritate - Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, care, în baza art. 4 alin. (1) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activității nucleare, republicată, cu modificările ulterioare, reprezintă autoritatea națională competentă în domeniul nuclear și exercită atribuțiile de reglementare, autorizare și control prevăzute de lege

Autoritatea centrală pentru protecția mediului - Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor

Autoritatea centrală pentru protecție civilă - Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Autoritatea publică locală responsabilă cu planificarea teritorială - consiliul local, respectiv consiliul județean și Consiliul General al Municipiului București

Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului - agențiile teritoriale de protecție a mediului și Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării" (ARBDD)

Combustibil nuclear - material sau ansamblu mecanic care conține materie primă ori material fisionabil, special destinat folosirii într-un reactor nuclear, în scopul producerii energiei nucleare

Contaminare radioactivă - contaminarea oricărui material, oricărei suprafețe sau a mediului ori a unei persoane cu substanțe radioactive. În cazul particular al corpului uman, contaminarea radioactivă include atât contaminarea externă a pielii, cât și contaminarea internă.

Debitul dozei - rata expunerii la radiații ionizante în termeni de doză absorbită sau de doză echivalentă și exprimată în unitățile Gy/h, respectiv Sv/h

Decontaminare - îndepărtarea contaminării radioactive

Depozitare - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul stocării și/sau păstrării în condiții de siguranță

Deșeu radioactiv - materiale rezultate din activitățile nucleare, pentru care nu s-a prevăzut nici o întrebuințare și care conțin sau sunt contaminate cu radionuclizi

Doză - cantitatea de energie absorbită de țesut

Dozimetre - instrumente de măsurare a dozei ambientale sau a dozei individuale

Ecranare - materialele, de regulă betonul, apa sau plumbul, amplasate în jurul substanțelor radioactive pentru a proteja personalul împotriva radiațiilor

Expert acreditat - persoană având cunoștințele și pregătirea necesare pentru a efectua testele fizice, tehnice sau radiochimice care permit evaluarea dozelor și/sau pentru a oferi consultanță în vederea realizării unei protecții efective a persoanelor și utilizării corecte a echipamentelor de protecție și a cărei capacitate de a acționa ca expert în acest sens este recunoscută de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN). Recunoașterea constă în eliberarea unui permis de exercitare, potrivit reglementărilor specifice emise de CNCAN.

Expunere - procesul de a fi iradiat sau expus la radiații, cu consecința potențială a unei doze absorbite

Evacuare - mutarea rapidă, temporară, a persoanelor dintr-o anumită zonă pentru a se evita sau a se reduce expunerea la radiații pe termen scurt în caz de urgență

Ingestie - pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman pe cale digestivă

Inhalare - pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman pe cale respiratorie

Intervenție - orice acțiune care evită sau micșorează expunerea ori probabilitatea expunerii la surse care nu sunt în obiectul unei practici aflate sub control sau la surse care sunt scăpate de sub control ca urmare a unui accident

Încorporare - pătrunderea substanțelor radioactive în organismul uman prin ingestie, inhalare sau prin penetrarea pielii ori a rănilor

Hazard - proprietatea intrinsecă a unei substanțe, unui agent, a unei surse de energie sau situații de a avea un potențial de producere a unor consecințe nedorite

Management pentru modernizare - adoptarea și implementarea procedurilor pentru modificările planificate asupra instalațiilor existente sau a proiectării de noi instalații, procese ori unități de stocare

Material radioactiv - orice material în orice stare de agregare, care prezintă fenomenul de radioactivitate, inclusiv deșeurile radioactive

Monitorizare - măsurarea periodică sau continuă a nivelului de radiații dintr-o anumită zonă

Nivel de intervenție - o valoare a echivalentului de doză evitabilă, a dozei efective evitabile sau a unei mărimi derivate, la care ar trebui avută în vedere aplicarea măsurilor de intervenție; valoarea dozei evitabile sau a mărimii derivate este numai cea asociată cu calea de expunere pentru care măsura de intervenție este aplicabilă.

Obiectiv nuclear - uzine pentru fabricarea combustibilului nuclear, reactoare nucleare, inclusiv ansamblurile critice și subcritice, reactoare de cercetare, centrale nucleare-electrice, instalații de stocare a combustibilului iradiat, unități de îmbogățire sau instalații de retratare

Produs radioactiv - orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv prin expunere la radiații, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili de a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, speciale, sociale, comerciale ori industriale

Radiație - particule sau unde rezultate din procese atomice ori nucleare

Radiație ionizantă - transferul energiei în spațiu sub forma undelor electromagnetice sau al particulelor cu o cantitate de energie mai mare de 12,4 eV corespunzătoare unei lungimi de undă de 100 nanometri. O astfel de radiație este capabilă să formeze ioni la trecerea prin țesuturile din organism sau prin alte substanțe.

Radiație nucleară - radiație emisă de nucleele atomice, de exemplu pe timpul dezintegrării radioactive sau pe timpul fisiunii acestora

Radioactivitate - proprietatea anumitor radionuclizi de a emite radiații prin transformarea spontană a nucleelor acestora

Sursă de radiații - o cantitate de substanțe radioactive utilizată ca sursă de radiații ionizante

Securitate radiologică - asigurarea protecției ființelor umane împotriva expunerii la radiații și a securității instalațiilor nucleare și a surselor radioactive, inclusiv asigurarea mijloacelor de realizare a acestei protecții și securității și a mijloacelor de prevenire a accidentelor și de diminuare a consecințelor acestora

Sursă de radiații - orice emițător de radiații ionizante, inclusiv orice material radioactiv și orice dispozitiv generator de radiații ionizante

Timp de înjumătățire - timpul necesar pentru ca o substanță radioactivă să își piardă, datorită dezintegrării, jumătate din activitatea acesteia

Urgență radiologică - o situație de urgență în urma unui accident care implică radiații ionizante, care determină autoritățile responsabile să decidă întreprinderea măsurilor de remediere în scopul protejării muncitorilor și a populației

Pericol - proprietatea intrinsecă a unei substanțe sau unui preparat chimic ori a unei stări fizice, cu potențial de a induce efecte negative asupra sănătății populației și/sau asupra mediului

Risc - probabilitatea ca un anumit efect negativ să se producă într-o anumită perioadă de timp și/sau în anumite circumstanțe

Titularul activității - orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține controlul instalației sau care este delegată cu o putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea acesteia

Unitate de stocare - orice spațiu în care sunt depozitate substanțe periculoase

ANEXA 2

la normele metodologice

DEFINIREA situațiilor de urgență nucleară sau radiologică

T

Font 9

Nr. crt	Obiectivul sau activitatea	Prezentarea situațiilor de urgență nucleară sau radiologică	Obs.
1	Prelucrarea radio-farmaceutica	<p>Exteriorul amplasamentului: Fără posibile efecte deterministice. O mică eliberare radioactivă în exteriorul amplasamentului. Eliberarea poate fi mărită de un incendiu și este funcție de cantitate și volatilitate. Exploziile, furtunile scurgerile și rupturile prezintă un risc scăzut.</p> <p>Pe amplasament: Efectele deterministice asupra sănătății sunt foarte puțin probabile, dar este posibilă depășirea limitei ocupaționale.</p>	
2	Spitale	<p>Exteriorul amplasamentului; Fără potențiale depășiri ale dozelor permise legal.</p> <p>Pe amplasament: Posibile efecte deterministice pentru personal, dacă sunt utilizate surse închise.</p>	
3.	Fabricarea de surse închise	<p>Exteriorul amplasamentului: O potențială eliberare radioactivă slabă peste nivelele de urgență, în vecinătatea obiectivului. În caz de incendiu, eliberarea va fi însă mult mai mare. Eliberarea radioactivă este funcție de cantitate și volatilitate. Exploziile, furtunile, scurgerile și spargerile reprezintă un risc mic.</p> <p>Pe amplasament: Posibile efecte deterministe pentru personalul care lucrează, prin inhalare sau pierderea ecranării.</p>	
4.	Laboratoare de cercetare	<p>Exteriorul amplasamentului: Deoarece cantitățile de materiale radioactive depozitate și utilizate nu sunt mari, nu există o potențială eliberare radioactivă, care să depășească nivelele de urgență.</p> <p>Pe amplasament: Pot apărea efecte deterministe pentru personalul implicat, prin expunere externă, în funcție de caracteristicile laboratorului.</p>	
5.	Depozite pentru arderea deșeurilor de nivel scăzut	<p>Exteriorul amplasamentului: Pentru operațiile de ardere a deșeurilor de nivel scăzut nu există posibilitatea depășirii nivelelor de urgență. Dacă deșeurile conțin iod radioactiv, atunci există o mică posibilitate de eliberare peste pragurile de urgență în vecinătatea obiectivului.</p> <p>Pe amplasament: Nu există posibilitatea de depășire a nivelelor de urgență în interior. Există un mic potențial de depășire a limitelor expunerii operaționale.</p>	
6.	Colete de transport exceptate	<p>Exteriorul amplasamentului: Acestea conțin numai cantități minore de materiale radioactive. Nu există nici un risc pentru consecințe radiologice, care să necesite acțiuni protective speciale.</p> <p>Pe amplasament: Fără aplicabilitate.</p>	
	Colete de tip	Exteriorul amplasamentului: Activitatea prescrisă pentru	

7.	A	colete de tip A limitează pericolul radiologic. Depășirea dozelor peste limitele de urgență este practic imposibilă în vecinătatea coletului. În cel mai rău caz, limita pot fi depășite prin inhalarea fumului rezultat în urma unui incendiu la locul accidentului, însă persoana expusă poate pleca de la locul accidentului fără a i se face monitorizarea radiologiei. O contaminare accidentală a solului poate necesita decontaminare.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
8.	Colete de tip B	Off-site: Coletele de tip B pot conține o cantitate mare de material radioactiv. Aceste colete au fost proiectate să reziste la accidente severe; de aceea doze care să depășească limitele nu pot fi luate în considerare. Însă, dacă este fisurat coletul și are loc un incendiu la locul accidentului, dozele, în imediata apropiere, pot depăși limita de urgență.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
9.	Accident cu armă nucleară- eliberare de PU	Exteriorul amplasamentului: Dacă are loc un incendiu sau explozie în urma utilizării unei arme nucleare, pot apărea efecte deterministice prin inhalare în nor sau resuspensia depunerilor. Zona semnificativ contaminată poate fi de ordinul unui kilometru pătrat.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
10.	Sursă pierdută/ furată/ necontrolată	Exteriorul amplasamentului: Sunt posibile doze letale pentru cei care utilizează o sursă necontrolată. Dintr-o sursă fisurată pot rezulta doze letale și semnificative contaminări. Poate fi contaminată o arie considerabilă din cauza activităților desfășurate de personal.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
11.	Contaminare din cauza unei eliberări transfrontaliere	Exteriorul amplasamentului: Sunt posibile depuneri semnificative la mari distanțe de la un obiectiv foarte îndepărtat.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	
12.	Căderea unui satelit	Exteriorul amplasamentului: Riscul este foarte scăzut și va fi imposibil să se delimiteze zona în care trebuie luate acțiuni de protecție rezonabile. Părți din satelit sau manevrarea unor piese din acesta pot duce la efecte deterministe.	
		Pe amplasament: Fără aplicabilitate.	

ST

ANEXA 3

la normele metodologice

STRUCTURA-CADRU a planului de protecție și intervenție în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

1. Coperta
2. Pagină identică cu coperta
3. Aprobarea, avizarea, actualizarea și revizuirea planului

4. Cadrul general
5. Organizarea centrului de coordonare a intervenției (CCI):
 - a) schema de organizare
 - b) tabel cu încadrarea funcțiilor din cadrul CCI
6. Identificarea și clasificarea evenimentelor
7. Clasificarea urgențelor
8. Notificarea, informarea și alarmarea
9. Declararea și introducerea stării de urgență
10. Responsabilitățile structurilor și ale personalului
11. Tabele cu forțele și mijloacele de sprijin, locația și modul de contact
12. Organizarea și conducerea acțiunilor de intervenție:
 - a) proceduri specifice pentru fiecare forță (formațiune de intervenție)
 - b) tabel-sinteză al forțelor de intervenție
 - c) acțiuni pe termen lung
13. Comunicațiile
14. Logistica
15. Monitorizarea factorilor de mediu
16. Încetarea stării de urgență
17. Comunicarea cu mass-media și informarea publică
18. Exersarea planului
19. Anexele planului.

ANEXA 4

la normele metodologice

RESPONSABILITĂȚILE

ce revin autorităților publice centrale și
locale, precum și instituțiilor cu responsabilități
în caz de accident nuclear sau urgență radiologică

La nivel național, ministrul administrației și internelor, ca președinte al comitetului ministerial pentru situații de urgență, coordonează activitatea pentru aplicarea tuturor măsurilor în scopul limitării efectelor asupra populației și factorilor de mediu în cazul accidentelor nucleare sau al urgențelor radiologice care depășesc capacitatea de intervenție la nivel județean ori în situația accidentelor transfrontaliere. Secretariatul tehnic permanent al Secțiunii urgență nucleară din cadrul comitetului ministerial pentru situații de urgență, prin Centrul național pentru coordonarea intervenției în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, funcționează ca structură tehnică de specialitate consultativă pentru managementul urgențelor nucleare.

La nivel județean, prefectul, ca președinte al comitetului județean pentru situații de urgență, coordonează activitatea pentru protecția populației și a factorilor de mediu, precum și pentru realizarea măsurilor ce se impun în caz de accident nuclear ori urgență radiologică pe teritoriul județului.

La nivel local, primarul, ca președinte al comitetului local pentru situații de urgență (CLSU), coordonează activitatea pentru aplicarea imediată a măsurilor de protecție a populației ce se impun în caz de accident nuclear sau urgență radiologică.

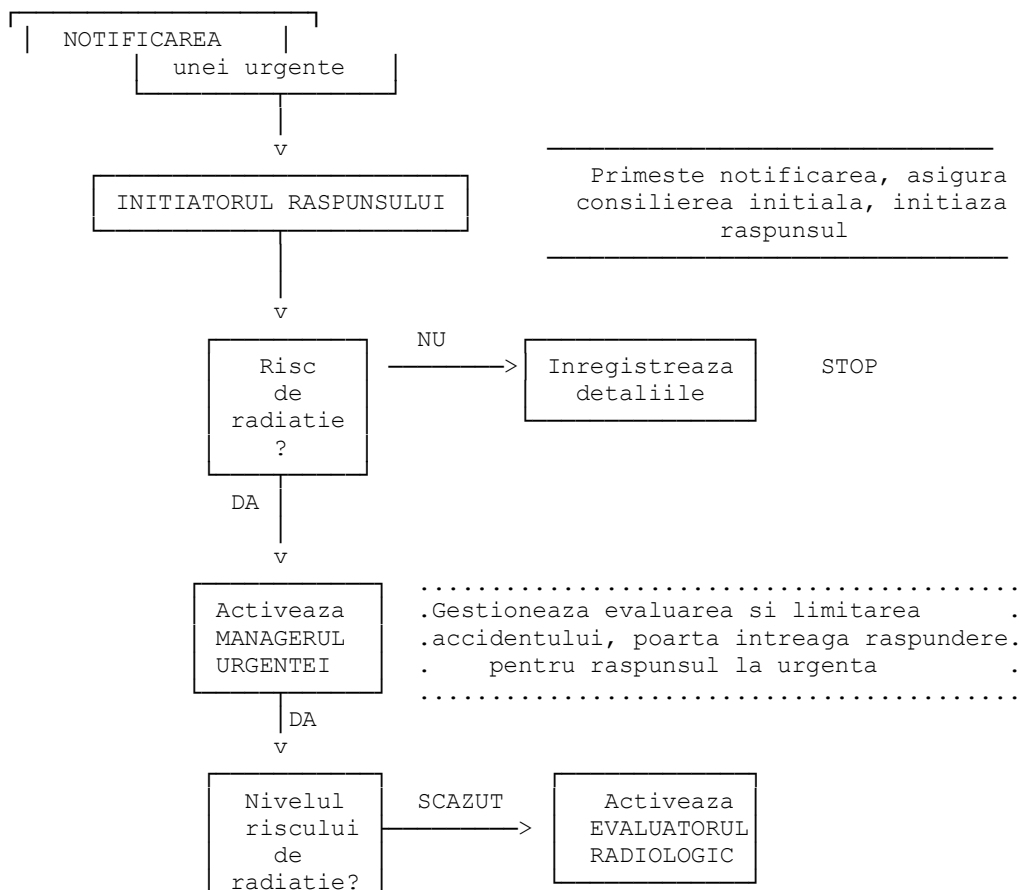
Autoritățile publice locale au următoarele obligații:

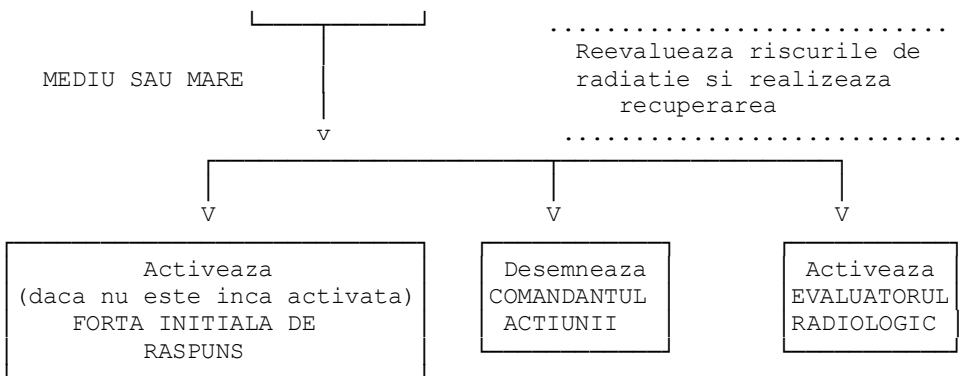
- a) asigurarea protecției populației, factorilor de mediu, animalelor și a bunurilor materiale;
- b) participarea, împreună cu reprezentanții Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și inspectoratelor județene pentru situații de urgență, la întocmirea și actualizarea planurilor de protecție și intervenție;
- c) organizarea notificării agenților economici din zona lor de competență, precum și alarmarea populației;
- d) organizarea și asigurarea funcționării raioanelor de adunare, îmbarcare și primire din zona lor de responsabilitate;
- e) organizarea și asigurarea transportului populației, bunurilor materiale și obiectelor de patrimoniu;
- f) asigurarea asistenței medicale în raioanele de evacuare și pe timpul transportului;
- g) luarea în evidență a populației care este evacuată;
- h) asigurarea informării populației și evacuarea acesteia în caz de necesitate;
- i) reținerea și stocarea produselor agricole și a altor alimente contaminate, care sunt periculoase pentru populație, și aplicarea interdicției de consum al unor produse;
- j) acordarea compensațiilor persoanelor afectate de instituirea stării de urgență;
- k) rechiziționarea bunurilor sau obligativitatea executării anumitor servicii;
- l) oprirea activităților economice publice sau private din zona/zonile afectată/afectate.

ANEXA 5

la normele metodologice

RASPUNSUL INITIAL IN SITUATIA NOTIFICARII
UNUI ACCIDENT NUCLEAR SAU URGENTE RADIOLOGICE

MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE URGENȚĂ INTERNĂ ȘI EXTERNĂ

Bibliografie: Ordin 647/2005

NORME METODOLOGICE

privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Normele metodologice privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase, denumite în continuare norme metodologice, se aplică în cadrul obiectivelor care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și în cadrul agenților economici de stat sau privați care produc, prelucrează, manipulează, depozitează și utilizează substanțe toxice, inflamabile sau explozive, care pot produce poluări, incendii, explozii, avarii ori accidente chimice cu impact asupra vieții, proprietății și factorilor de mediu atât pe amplasamentul obiectivului, cât și în afara acestuia.

ART. 2

(1) Scopul elaborării prezentelor norme metodologice constă în stabilirea unei concepții unitare de întocmire a planurilor de urgență atât la nivelul titularilor de activități potențial generatoare de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, cât și la nivelul autorităților publice locale care au responsabilități de acțiune în astfel de situații.

(2) Prezentele norme metodologice vor asigura cadrul juridic, organizatoric și funcțional în vederea planificării și executării măsurilor specifice, pentru activitățile care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase la obiectivele identificate de autoritățile teritoriale de protecție a mediului și cele de protecție civilă, conform reglementărilor legale în vigoare.

(3) În sensul prezentului ordin, prin autoritatea centrală pentru protecție civilă se înțelege Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar prin autoritatea teritorială pentru protecție civilă se înțelege inspectoratul pentru situații de urgență județean sau Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Municipiului București.

ART. 3

În conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice se întocmesc următoarele tipuri de planuri de urgență:

- plan de urgență internă;

- plan de urgență externă.

ART. 4

(1) Planurile de urgență prevăzute la art. 3 se adaptează în funcție de specificul fiecărui obiectiv, de tipurile de accidente potențiale, de felul și de cantitățile substanțelor periculoase, de organizarea administrativ-teritorială și de condițiile de mediu.

(2) Principalele tipuri de evenimente în care sunt implicate substanțe periculoase, pentru care se întocmesc planuri de urgență, sunt:

- emisii de substanțe periculoase;
- avarii;
- accidente chimice majore;
- incendii;
- explozii.

CAP. II

Planul de urgență internă

ART. 5

(1) Planul de urgență internă se elaborează în scopul planificării măsurilor specifice pentru reducerea riscului asupra sănătății angajaților, calității factorilor de mediu și integrității bunurilor materiale, în caz de evenimente în care sunt implicate substanțe periculoase, produse pe amplasamentul unor obiective - sursă de risc chimic, incendiu, explozii și poluări.

(2) Planul prevăzut la alin. (1) are la bază identificarea riscurilor potențiale specifice, precum și procedurile de răspuns în vederea asigurării:

- informării oportune a titularilor de activități, angajaților, populației și autorităților publice locale;
- pregătirii personalului cu funcții de decizie, a angajaților și a forțelor de intervenție;
- intervenției de urgență, în mod organizat și într-o concepție unitară, pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea consecințelor;
- refacerii și reabilitării factorilor de mediu;
- reluării în condiții normale a activităților de producție.

ART. 6

(1) Elaborarea planurilor de urgență internă se realizează de către titularii de activități cu pericol potențial de producere a unor evenimente generate de substanțe periculoase, în cantități egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003.

(2) Organul tehnic care coordonează elaborarea planului de urgență internă este compartimentul de protecție civilă.

(3) Planul de urgență internă se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se păstrează la dispeceratul obiectivului sau la ofițerul de serviciu, iar celălalt exemplar, de către inspectorul de protecție civilă al obiectivului.

(4) Procesul de elaborare a planului de urgență internă se bazează pe informațiile conținute în raportul de securitate al obiectivului, elaborat potrivit art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 95/2003.

(5) Termenele de elaborare a planurilor de urgență internă sunt:

- a) pentru obiectivele noi și pentru obiectivele existente care suferă modificări importante, înainte de începerea funcționării acestora în noile condiții;
- b) pentru obiectivele existente, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

ART. 7

(1) Planul de urgență internă, aprobat de către titularul activității, se prezintă spre avizare autorităților teritoriale pentru protecție civilă, precum și celorlalte autorități abilitate, în funcție de specificul obiectivului.

(2) Verificarea planurilor de urgență internă se efectuează de către personal atestat de autoritatea centrală de protecție civilă, numit prin ordin de zi pe unitate.

(3) Avizul prevăzut la alin. (1) se eliberează sub semnătura șefului inspectoratului pentru situații de urgență județean.

ART. 8

(1) Planul de urgență internă se va distribui după cum urmează:

- două exemplare originale - la titularul de activitate;
- o copie - la autoritatea teritorială de protecție civilă;
- o copie - la autoritatea teritorială de protecție a mediului.

(2) Extrase din planul de urgență internă se vor distribui autorităților publice care l-au avizat, forțelor de intervenție interne și externe care au misiuni de acțiune pe amplasament, precum și vecinilor ce pot fi afectați în cazul producerii unui accident.

(3) Responsabilitatea distribuirii planului de urgență internă revine inspectorului de protecție civilă.

(4) Planul de urgență internă va cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

ART. 9

(1) Responsabilitatea actualizării planului de urgență internă revine inspectorului de protecție civilă al obiectivului, această activitate realizându-se anual sau ori de câte ori apar modificări, astfel:

- schimbarea unor persoane cu responsabilități în schema generală de răspuns la urgențe;
- schimbarea adreselor/numerelor de telefon, fax, telex etc.;
- modificări în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale, cu acordul titularului de activitate;
- modificări în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului de urgență internă se realizează la intervale de cel mult 3 ani sau la solicitarea autorităților teritoriale de protecție civilă, pe baza modificărilor produse în:

- caracteristicile surselor de risc;
- structura economică a obiectivului;
- realizarea cooperării;
- concepția aplicării planului.

(3) După fiecare actualizare și revizuire modificările sunt transmise prin grija inspectorului de protecție civilă tuturor celor cărora li s-a distribuit planul sau extrasul de pe acesta.

ART. 10

(1) Planul de urgență internă va fi testat și evaluat prin exerciții organizate de către titularul activității.

(2) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planului de urgență internă, precum și antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(3) Pregătirea exercițiilor și antrenamentelor se execută pe baza unui grafic întocmit de inspectorul de protecție civilă, avizat de compartimentele de specialitate ale obiectivului și de autoritatea teritorială de protecție civilă și aprobat de titularul activității.

(4) Anual se va executa cel puțin câte un exercițiu pentru fiecare tip de eveniment în care sunt implicate substanțe periculoase, precum incendiu, explozie, avarie, accident chimic, emisie de substanțe periculoase.

(5) Exercițiile și antrenamentele cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și desfășura cel puțin o dată la 3 ani.

(6) Evaluarea planului de urgență internă se realizează după executarea exercițiilor prevăzute la alin. (1), pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personalul special angrenat în acest scop, câte un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis autorităților teritoriale de protecție civilă și celor de protecție a mediului.

ART. 11

Structura-cadru a planului de urgență internă este prevăzută în anexa nr. 1.

CAP. III

Planul de urgență externă

ART. 12

(1) Planul de urgență externă se elaborează în scopul planificării într-o concepție unitară a măsurilor necesare pentru protecția vieții, proprietății și a calității factorilor de mediu din afara amplasamentelor obiectivelor, în caz de accident major, în care sunt implicate substanțe periculoase.

(2) Planul de urgență externă urmărește:

- a) realizarea în timp scurt, în mod organizat și într-o concepție unitară a măsurilor și acțiunilor de protecție și intervenție în caz de accident major;
- b) reducerea impactului asupra sănătății populației din jurul amplasamentului asupra calității factorilor de mediu și integrității bunurilor materiale;
- c) informarea și alarmarea oportună a populației;
- d) planificarea modalităților de evacuare a populației expuse riscului în situații de urgență;
- e) stabilirea procedurilor de acțiune a forțelor de intervenție din afara amplasamentului.

ART. 13

(1) Autoritățile teritoriale pentru protecție civilă elaborează planuri de urgență externă pentru fiecare obiectiv cu pericol potențial de producere a unor evenimente generate de substanțe periculoase, în cantități egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003.

(2) Planul de urgență externă se va elabora în două exemplare, dintre care unul se va păstra la titularul activității, iar celălalt la centrul operațional al inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență.

(3) În procesul de elaborare a planului de urgență externă autoritatea teritorială de protecție civilă va consulta autoritățile administrației publice locale, structurile deconcentrate ale ministerelor cu responsabilități de intervenție la accidente majore, populația din zonele de risc, precum și institutele de cercetare și de învățământ.

(4) Planul de urgență externă se elaborează ținându-se seama de informațiile cuprinse în raportul de securitate și de reglementările legale privind prevenirea accidentelor majore.

(5) Termenele de elaborare a planului de urgență externă sunt:

- a) pentru obiectivele noi și pentru obiectivele existente care suferă modificări importante, înainte de începerea funcționării acestora;
- b) pentru obiectivele existente, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

ART. 14

(1) Planul de urgență externă se aprobă de prefect, după avizarea acestuia de către autoritățile teritoriale de poliție, jandarmi, de protecție a mediului, inspecția muncii, sănătate publică, precum și de alte autorități abilitate, după caz, potrivit specificului obiectivului.

(2) Aprobarea și avizul prevăzute la alin. (1) se consemnează, sub semnătură, pe prima pagină a planului de urgență externă de către șefii fiecărei instituții abilitate.

ART. 15

(1) Planul de urgență externă se va distribui după cum urmează:

- a) un exemplar original se va păstra în cadrul centrului operațional al inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- b) un exemplar original - la președintele comitetului județean pentru situații de urgență;
- c) o copie - la autoritatea centrală de protecție civilă.

(2) Extrase din planul de urgență externă se vor distribui tuturor autorităților publice locale de specialitate cu sarcini de intervenție, precum și autorităților administrației publice locale dispuse în zonele de planificare la urgență.

(3) Responsabilitatea distribuirii planului de urgență externă revine autorității teritoriale de protecție civilă.

(4) Planul de urgență externă va cuprinde o listă de distribuție a exemplarelor originale, copiilor și extraselor.

ART. 16

(1) Planurile de urgență externă se actualizează, prin grija autorității teritoriale de protecție civilă, anual sau ori de câte ori apar modificări în ceea ce privește:

- a) componența schemei de organizare la urgență;
- b) adresele, numerele de telefon, fax;
- c) modificările în situațiile cu necesarul de resurse umane și materiale;
- d) modificările în programul de instruire-pregătire.

(2) Revizuirea planului de urgență externă se realizează la intervale de cel mult 3 ani, pe baza modificărilor produse în:

- caracteristicile surselor de risc;
- realizarea cooperării;
- concepția aplicării planului;
- structura așezărilor umane din zonele de risc.

(3) După fiecare actualizare și revizuire modificările sunt transmise, prin grija autorității teritoriale pentru protecție civilă, tuturor celor care sunt trecuți pe lista de distribuție a planului de urgență externă.

ART. 17

(1) Planul de urgență externă va fi testat și evaluat prin exerciții și aplicații organizate de autoritățile teritoriale pentru protecție civilă, pe baza unui grafic aprobat de prefectul județului.

(2) Înainte de executarea exercițiilor se asigură actualizarea sau, după caz, revizuirea planului de urgență externă, precum și antrenamente parțiale cu personalul de decizie și cu forțele de intervenție.

(3) Pentru asigurarea unei pregătiri adecvate a personalului cu atribuții de decizie și de intervenție vor fi organizate și desfășurate periodic mai multe tipuri de activități, astfel:

- exerciții de simulare în centrul operațional pentru situații de urgență;
- exerciții cu scenarii de urgență pe amplasament;
- exerciții cu scenarii de urgență în afara amplasamentului;
- antrenamente de specialitate la sală și în teren;
- aplicații de specialitate.

(4) Exercițiile cu scenarii care presupun efecte în afara amplasamentului se vor organiza și desfășura cel puțin o dată la 3 ani și vor fi, de regulă, corelate cu exercițiile organizate de titularul activității.

(5) Evaluarea planului de urgență externă se realizează după executarea exercițiilor și aplicațiilor, pe baza concluziilor și rapoartelor prezentate de personalul special angrenat în acest scop, un exemplar din raportul de evaluare fiind transmis la autoritatea centrală de protecție civilă.

ART. 18

Structura-cadru a planului de urgență externă este prezentată în anexa nr. 2.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 19

Autoritatea centrală de protecție civilă va elabora, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, un regulament cu proceduri operaționale specifice pentru organizarea și conducerea activităților de prevenire și combatere a consecințelor avariilor/accidentelor în care sunt implicate substanțele periculoase prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003.

ART. 20

Titularul de activitate este obligat să furnizeze autorităților teritoriale pentru protecție civilă, în termenele prevăzute de reglementările legale în vigoare, toate informațiile necesare pentru elaborarea planului de urgență externă.

ART. 21

Planurile de urgență internă și externă se pun în aplicare imediat de către titularul activității și, atunci când situația o impune, de către autoritățile teritoriale de protecție civilă, în următoarele situații:

- a) când survine un accident major;
- b) când survine un eveniment necontrolat care, prin natura sa, poate provoca un accident major.

ART. 22

Pentru neschimbare, pe fiecare filă a planurilor de urgență internă și externă se aplică ștampila instituției sau a agentului economic care l-a elaborat.

ART. 23

În vederea participării publicului la dezbaterile conținutului planurilor de urgență internă și externă, se vor organiza informări prin intermediul mass-media, expuneri, conferințe, dezbateri publice, pagini web și altele asemenea.

ART. 24

Pentru întocmirea planurilor de urgență internă și externă, precum și a planurilor de protecție și intervenție se pot angaja persoane fizice sau juridice atestate, în condițiile legii.

ART. 25

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA 1

la normele metodologice

STRUCTURA-CADRU a planului de urgență internă

1. Lista cu distribuția planului
2. Evidența actualizărilor și revizuirilor
3. Cuprins
4. Generalități
5. Informații despre obiectiv
6. Identificarea și clasificarea evenimentelor
7. Clasificarea urgențelor
8. Notificarea, informarea și alarmarea
9. Organizarea și conducerea acțiunilor de intervenție
10. Comunicațiile
11. Logistica
12. Monitorizarea factorilor de mediu
13. Comunicarea cu mass-media și informarea publică
14. Verificarea planului

ANEXA 2

la normele metodologice

STRUCTURA-CADRU
a planului de urgență externă

1. Lista cu distribuția planului
2. Evidența actualizărilor și revizuirilor
3. Cuprins
4. Generalități
5. Informații despre obiectiv
6. Cadru general
7. Organizarea centrului de coordonare a intervenției
 - a) Schema de organizare
 - b) Tabel cu încadrarea funcțiilor
8. Identificarea și clasificarea evenimentelor
9. Clasificarea urgențelor
10. Notificarea, informarea și alarmarea
11. Declararea și introducerea stării de alertă
12. Organizarea și conducerea acțiunilor de intervenție
 - a) Proceduri specifice pentru fiecare formațiune de intervenție
 - b) Tabel-sinteză al forțelor de intervenție
 - c) Acțiuni pe termen lung
13. Comunicațiile
14. Logistica
15. Monitorizarea factorilor de mediu
16. Încetarea stării de alertă
17. Comunicarea cu mass-media și informarea publică
18. Verificarea planului

**MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE EVACUARE ÎN SITUAȚII DE
URGENȚĂ**

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

În sensul prezentelor norme, prin evacuare se înțelege măsura de protecție civilă luată înainte, pe timpul sau după producerea unei situații de urgență, la declararea stării de alertă, care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a populației, a unor instituții publice, operatori economici, animalelor, bunurilor materiale și în dispunerea lor în zone sau localități care asigură condiții de protecție și supraviețuire.

ART. 2

(1) Acțiunile de evacuare se planifică și se organizează în funcție de tipul de risc, avându-se în vedere parametrii specifici ce caracterizează evoluția și amploarea consecințelor acestuia.

(2) Evacuarea se execută în baza planurilor întocmite în condițiile prevăzute de prezentele norme.

ART. 3

În caz de situații de urgență acțiunea de evacuare începe imediat după identificarea pericolului ori după producerea acestuia, acordându-se prioritate evacuării populației.

ART. 4

În funcție de situația creată, evacuarea se execută din:

a) localitățile prevăzute în hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Comitet Național;

b) localitățile dispuse în zonele de planificare de urgență, de accident chimic sau în aval de construcțiile hidrotehnice, în cazul producerii unor dezastruri;

c) alte localități/zone/obiective în care viața și sănătatea locuitorilor și a animalelor sau/și siguranța bunurilor materiale sunt puse în pericol în cazul unor situații de urgență.

ART. 5

(1) Executarea acțiunilor de evacuare trebuie să permită funcționarea instituțiilor statului, menținerea ordinii publice și desfășurarea activităților sociale vitale în situații de urgență.

(2) Localitățile în care se execută evacuarea trebuie să asigure legături de comunicații, condiții de cazare, hrănire și asistență medicală, precum și pentru continuarea activității social-economice, funcționarea instituțiilor și operatorilor economici, desfășurarea procesului de învățământ etc.

ART. 6

(1) În funcție de evoluția situației de urgență și de gradul de asigurare cu mijloace de transport, evacuarea dintr-o zonă/localitate se poate efectua în totalitate sau parțial, simultan ori succesiv.

(2) În toate situațiile se va avea în vedere și posibilitatea autoevacuării. Desfășurarea acestei activități impune intervenția organelor specializate ale autorităților administrației publice pentru evitarea confuziei, panicii, aglomerației și blocajelor pe căile de comunicații, precum și a dezordinii și actelor antisociale.

ART. 7

(1) Evacuarea se execută, de regulă, pe teritoriul județului respectiv, cu excepția municipiului București, caz în care se poate executa și pe teritoriul altor județe.

(2) Localitățile/zonile din/în care se execută evacuarea în situații de urgență se stabilesc de comitetele pentru situații de urgență județene și locale, cu avizul șefului inspectoratului pentru situații de urgență județean.

(3) Localitățile/zonile limitrofe municipiului București în care se face evacuarea se stabilesc de Comitetul Național, la propunerea Comitetului pentru Situații de Urgență al Municipiului București.

CAP. II

Organizarea acțiunilor de evacuare

ART. 8

Organizarea, conducerea și asigurarea acțiunilor de evacuare se stabilesc prin planurile de evacuare.

ART. 9

Organizarea evacuării se realizează de:

a) ministerele și instituțiile publice centrale, pe baza planurilor de evacuare proprii, avizate de inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul de resort sau de conducătorul instituției;

b) instituțiile publice locale, pe baza planurilor de evacuare proprii, avizate de șeful inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București și aprobate de ministrul sub a cărui coordonare se află;

c) autoritățile administrației publice locale, pe baza planurilor de evacuare proprii, întocmite de personalul cu atribuții în domeniu, avizate de vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență și de șeful inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București și aprobate de președintele comitetului;

d) inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București, pentru evacuarea populației și a unor bunuri materiale, pe baza planurilor de evacuare proprii, avizate de vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență și aprobate de președintele comitetului;

e) operatorii economici, pe baza planurilor de evacuare proprii, avizate de șeful inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București și aprobate de președintele comitetului pentru situații de urgență local.

ART. 10

Populația și bunurile materiale care se evacuează, gradul de urgență și ordinea în care se execută evacuarea, forțele și mijloacele destinate și sprijinul logistic al evacuării în cazul situațiilor de urgență se stabilesc pentru fiecare situație de personalul cu atribuții în domeniu din cadrul autorităților administrației publice locale, se avizează de inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București și de vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență și se aprobă de președintele comitetului.

ART. 11

Organizarea acțiunilor de evacuare cuprinde, în principiu, următoarele activități:

- a) întrunirea comitetelor pentru situații de urgență;
- b) analiza situației de urgență;
- c) prognozarea evoluției situației;
- d) determinarea efectelor acțiunilor dezastrilor asupra populației și bunurilor materiale;
- e) stabilirea măsurilor de primă urgență;
- f) recunoașterea itinerarelor și localităților/zonelor în care se execută evacuarea;
- g) actualizarea planului de evacuare și punerea în aplicare a acestuia;
- h) elaborarea și transmiterea ordinului/dispoziției de evacuare.

ART. 12

(1) Planurile de evacuare se elaborează din timp, în starea de normalitate, în funcție de riscurile inventariate și de funcțiile de sprijin stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, și se actualizează ori de câte ori apar modificări în structura populației, instituțiilor și operatorilor economici, precum și atunci când aplicarea lor devine iminentă.

(2) Conținutul-cadru al planurilor de evacuare este prevăzut în anexa nr. 1.

ART. 13

În vederea întocmirii planurilor de evacuare, structurile responsabile împreună cu specialiști din cadrul inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București execută, în principiu, următoarele activități;

- a) stabilesc localitățile, instituțiile, operatorii economici, precum și numărul și structura populației/salariaților care se evacuează;
- b) stabilesc natura și cantitatea bunurilor ce urmează a fi evacuate;
- c) stabilesc zonele și localitățile în care se execută evacuarea;

- d) stabilesc gradul de urgență și eșalonarea evacuării, precum și mijloacele de transport și itinerarele pe care se execută evacuarea;
- e) execută recunoașterea zonelor și a localităților în care se dispune evacuarea;
- f) analizează posibilitățile de cazare, de aprovizionare și hrănire a evacuaților, de depozitare a bunurilor și de funcționare a instituțiilor;
- g) identifică posibilitățile de asigurare a acțiunilor de evacuare.

ART. 14

Inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București organizează și execută instruirea factorilor responsabili din instituții și de la operatorii economici, controlează ierarhic existența și calitatea planurilor și măsurilor de evacuare, planifică, organizează și desfășoară exerciții de evacuare.

ART. 15

În acord cu personalul specializat din cadrul structurilor Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, comitetele pentru situații de urgență stabilesc obiectivele de realizat și fondurile necesare realizării acestora, asigură includerea lor în bugetul de stat, respectiv în bugetele locale, în bugetele instituțiilor publice și ale operatorilor economici, urmărindu-se utilizarea eficientă a fondurilor alocate, în condițiile legii.

CAP. III

Conducerea acțiunilor de evacuare

ART. 16

(1) În situațiile de trecere de la starea de normalitate la starea de alertă sau urgență, succesiunea activităților și conducerea acțiunilor de evacuare la nivel național se realizează de Comitetul Național.

(2) În teritoriu, conducerea nemijlocită a acțiunilor de evacuare se exercită de către comitetele pentru situații de urgență județene/locale/al municipiului București, corespunzător tipului de situație de urgență produsă.

ART. 17

(1) Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale execută activități de coordonare a evacuării prin centrele operative proprii.

(2) Instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională organizează și execută evacuarea personalului și a bunurilor materiale pe baza planurilor proprii, potrivit ordinelor și dispozițiilor specifice emise de conducătorii acestora.

ART. 18

Comitetele pentru situații de urgență județene, locale și al municipiului București au, în principal, următoarele atribuții:

- a) coordonarea pregătirii populației pe localități, cartiere, instituții publice și operatori economici, în vederea organizării și desfășurării acțiunilor de evacuare și primire/repartiție;
- b) organizarea și asigurarea funcționării sistemului informațional-decizional pe plan local;
- c) stabilirea necesarului de capacități de comunicații, pe tipuri de rețele telefonice fixe, mobile, radio etc., la nivelul județelor și al municipiului București;
- d) elaborarea planurilor de evacuare și primire proprii și avizarea celor întocmite de structurile subordonate;
- e) coordonarea aplicării unitare și în mod organizat a măsurilor de evacuare în plan teritorial;
- f) coordonarea activității de constituire a rezervelor de strictă necesitate destinate persoanelor evacuate/sinistrate;
- g) îndeplinirea sarcinilor curente stabilite în funcție de situația concretă;
- h) organizarea unui punct de informare privind persoanele evacuate/sinistrate.

ART. 19

Principalele atribuții pe linia evacuării ale instituțiilor publice și operatorilor economici sunt următoarele:

- a) întocmesc și actualizează planurile de evacuare a salariaților și a bunurilor materiale;
- b) asigură înștiințarea și alarmarea personalului;
- c) asigură punerea în aplicare, la ordin, a măsurilor prevăzute în planurile de evacuare;
- d) realizează măsurile de asigurare a evacuării: siguranță, pază și ordine, asigurare medicală, aprovizionare cu alimente de strictă necesitate etc.;
- e) instruiesc personalul cu privire la modul de acțiune în caz de evacuare;
- f) întocmesc și înaintează, prin inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București, cererile de suplimentare cu mijloace de transport, carburanți-lubrifianți, imobile, alimente și produse industriale de primă necesitate, spații pentru depozitarea bunurilor, cazarea și aprovizionarea evacuaților.

ART. 20

(1) Pentru conducerea acțiunilor de evacuare se utilizează sistemul de transmisiuni al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și sistemul de telecomunicații național/teritorial, după caz.

(2) Dacă situația o impune, inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București asigură mijloace de transmisiuni mobile.

(3) Pe timpul acțiunilor de evacuare în situații de urgență Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură legături de telecomunicații speciale și cooperare pentru autoritățile publice centrale și locale, potrivit legii de organizare și funcționare proprii, stabilite de comun acord cu acestea.

CAP. IV

Executarea acțiunilor de evacuare

ART. 21

(1) Trecerea la executarea evacuării se face la ordin.

(2) Ordinul de evacuare în cazul situațiilor de urgență se emite de președintele Comitetului Național. În temeiul ordinului de evacuare comitetele pentru situații de urgență ministeriale și județene emit ordine de evacuare și primire/repartiție la propunerea centrelor operative sau operaționale pentru situații de urgență.

(3) Comitetele pentru situații de urgență locale, instituțiile și operatorii economici emit decizii de evacuare și primire/repartiție către structurile subordonate, respectiv celule.

(4) În funcție de situație, ordinul/dispoziția de evacuare și primire/repartiție se poate transmite prin telefon/fax, prin mijloace radio, prin corespondență specială sau prin curieri. De asemenea și în situațiile stabilite de Comitetul Național ordinul/dispoziția de evacuare poate fi transmis/transmisă și prin intermediul posturilor de radio și de televiziune.

ART. 22

La primirea ordinului/dispoziției de evacuare se verifică autenticitatea și după confirmare se analizează situația generală și cea din zona de responsabilitate, se stabilesc măsurile de primă urgență și se transmit dispoziții preliminare, trecându-se de îndată la elaborarea dispoziției de evacuare.

ART. 23

(1) Ordinul/dispoziția de evacuare cuprinde, în principiu, următoarele:

- a) concepția acțiunilor de evacuare;
- b) organizarea conducerii acțiunilor de evacuare;
- c) măsurile de cooperare pe timpul executării evacuării;
- d) măsurile de asigurare a evacuării.

(2) Conținutul ordinului/dispoziției și deciziei pentru evacuare sunt prevăzute de anexele nr. 2 și 3.

ART. 24

Pentru executarea acțiunilor de evacuare se realizează dispozitivul de evacuare, care cuprinde:

- a) centre de conducere și coordonare a evacuării;

- b) posturi de observare și posturi de înștiințare și alarmare;
- c) puncte de adunare a populației și de depozitare a bunurilor care se evacuează;
- d) puncte de îmbarcare și puncte de debarcare;
- e) puncte de primire/repartiție a populației și a bunurilor evacuate.

ART. 25

Centrul de conducere și coordonare a evacuării își desfășoară activitatea într-un loc special amenajat din care comitetul conduce în mod unitar acțiunile de evacuare. Componenta acestuia este prezentată în anexa nr. 4.

ART. 26

(1) Punctele de adunare, îmbarcare, debarcare și primire-repartiție, denumite în continuare puncte de adunare, se stabilesc din timp de normalitate de către comitetele pentru situații de urgență, la propunerea inspectoratelor pentru situații de urgență.

(2) Punctele de adunare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie situate în apropierea căilor de acces spre localitățile/zonele în care se execută evacuarea;
- b) să poată fi identificate și recunoscute cu ușurință;
- c) să asigure posibilități pentru protecția populației și a bunurilor în situații de urgență;
- d) să asigure condiții de desfășurare a activităților specifice.

(3) Stabilirea și pregătirea punctelor de îmbarcare a evacuaților din zonele afectate se realizează în termen de două ore de la primirea ordinului/deciziei de evacuare.

(4) În funcție de amploarea acțiunilor de evacuare și de condițiile specifice, punctele de adunare se încadrează cu personal în număr variabil, de regulă, în următoarea structură:

- a) șeful punctului de adunare;
- b) înlocuitorul șefului punctului de adunare;
- c) grupa pentru constituirea eșaloanelor/indicativelor de evacuare, evidența populației și a bunurilor care se evacuează;
- d) personal pentru îndrumarea și fluidizarea circulației;
- e) grupa medicală;
- f) personal pentru ordine și siguranță publică;
- g) grupa logistică.

ART. 27

(1) Șeful punctului de adunare se subordonează șefului centrului de conducere și coordonare a evacuării și desfășoară, în principiu, următoarele activități:

- a) întocmește/actualizează Carnetul cu activitățile care se desfășoară în cadrul punctului de adunare;
- b) participă, la ordin, la ședințele centrului de conducere și coordonare a evacuării;
- c) convoacă personalul punctului de adunare și face precizări privind îndeplinirea atribuțiilor în situația creată;
- d) verifică documentele și materialele necesare instalării și desfășurării activităților în punctul de adunare;
- e) coordonează acțiunile punctului de adunare;
- f) raportează centrului de conducere și coordonare a evacuării despre stadiul evacuării, plecarea eșaloanelor și problemele deosebite apărute.

(2) Conținutul Carnetului cu activitățile care se desfășoară în cadrul punctului de adunare este prevăzut în anexa nr. 5.

ART. 28

Grupa pentru constituirea eșaloanelor/ indicativelor de evacuare desfășoară, în principiu, următoarele activități:

- a) participă, la ordin, la luarea în evidență a persoanelor care se evacuează;
- b) organizează evacuații pe eșaloane/indicative, garnituri, coloane, convoaie și mijloace de transport: vagoane, autovehicule, nave, aeronave etc.;

c) raportează periodic sau la ordin situația persoanelor și a bunurilor sosite, precum și despre constituirea fiecărui eșalon/indicativ.

ART. 29

Personalul pentru îndrumarea și fluidizarea circulației desfășoară, în principiu, următoarele activități:

- a) verifică documentele de transport;
- b) îndrumă populația către locurile de prezentare, așteptare, evidență, eșalonare și îmbarcare;
- c) îndrumă mijloacele de transport spre punctele de îmbarcare/debarcare;
- d) în caz de pericol iminent îndrumă populația și mijloacele de transport către locurile de dispersare și adăpostire.

ART. 30

Grupa medicală desfășoară, în principiu, următoarele activități:

- a) execută controlul medical al persoanelor evacuate care solicită aceasta;
- b) acordă primul ajutor bolnavilor și răniților;
- c) organizează evacuarea cazurilor grave la spitalele din zonă;
- d) execută trierea epidemiologică a evacuațiilor și izolarea celor cu boli contagioase și a suspecților;
- e) stabilește și urmărește respectarea măsurilor igienico-sanitare și antiepidemice.

ART. 31

Personalul pentru ordine și siguranță publică desfășoară, în principiu, următoarele activități:

- a) asigură respectarea regulilor de acces în punctul de adunare și primire/repartiție;
- b) asigură securitatea persoanelor, siguranța bunurilor și preîntâmpinarea/limitarea actelor antisociale;
- c) în baza dispoziției șefului punctului de adunare și primire/repartiție execută alte activități specifice.

ART. 32

(1) Punctele de adunare a evacuațiilor se stabilesc de către comitetele pentru situații de urgență.

(2) Pentru instituțiile publice și operatorii economici punctele de adunare se organizează, de regulă, la sediu, iar pentru populație, în locuri și localuri publice: unități de învățământ, case de cultură, cămine culturale, săli de sport, stadioane etc.

ART. 33

(1) Punctele de îmbarcare/debarcare se organizează în gări C.F.R., autogări, gări fluviale/maritime și aerogări, precum și în triaje C.F.R., pe linii ferate uzinale sau portuare. Când situația permite, acestea se organizează în cadrul sau în apropierea punctelor de adunare și primire/repartiție.

(2) În cazul evacuării populației sau a bunurilor materiale cu mijloace de transport feroviare, aeriene sau navale, punctele de îmbarcare/debarcare se centralizează de inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București, care întocmesc și Planul de transport prevăzut în anexa nr. 6.

ART. 34

Punctele de primire/repartiție se organizează în zonele/localitățile de afluire a populației evacuate, pentru luarea în evidență și repartizarea pe spații de cazare. Acestea se organizează pe localități/cartiere și în localuri publice.

ART. 35

Principalele date privind executarea acțiunilor de evacuare se înscriu în Jurnalul acțiunilor de evacuare, primire/repartiție, al cărui conținut este prevăzut în anexa nr. 7.

ART. 36

Comitetele pentru situații de urgență raportează ierarhic despre începerea și executarea acțiunilor de evacuare. Conținutul Raportului-sinteză este prevăzut în anexa nr. 8.

CAP. V

Asigurarea acțiunilor de evacuare

ART. 37

Măsurile de asigurare a acțiunilor de evacuare se stabilesc din timp de normalitate, se înscriu în planurile de evacuare și se actualizează ori de câte ori apar modificări, precum și la primirea ordinului/dispoziției de evacuare. Măsurile de asigurare vizează, cu prioritate, următoarele domenii:

- a) cercetarea;
- b) ordinea și siguranța;
- c) asigurarea psihologică.

ART. 38

(1) Cercetarea se execută în scopul procurării și valorificării informațiilor necesare executării în siguranță și în mod organizat a acțiunilor de evacuare. Datele cercetării trebuie să fie veridice, oportune și complete. Cercetarea se organizează continuu și unitar, se execută din timp de normalitate și se intensifică în caz de situații de urgență.

(2) Cercetarea trebuie să asigure informații privind:

- a) evoluția situației de urgență și consecințele acesteia asupra populației și bunurilor materiale;
- b) starea căilor de comunicație și a mijloacelor de transport;
- c) caracteristicile localităților și ale zonelor în care se execută evacuarea și posibilitățile de cazare, hrănire, adăpostire și asigurare medicală;
- d) posibilitățile de continuare a procesului de învățământ și a funcționării instituțiilor;
- e) condițiile geoclimatice la zi și cele prognozate;
- f) situația contaminării nucleare, chimice, biologice și starea sanitar-epidemiologică.

(3) În mod centralizat, datele cercetării se asigură de:

- a) instituții și agenții specializate: Administrația Națională de Meteorologie, Centrul Național pentru Coordonarea Intervenției în Caz de Accident Nuclear sau Urgență Radiologică, Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare pentru Fizica Pământului, Administrația Națională Apele Române, Institutul Național de Cercetare pentru Protecția Mediului;
- b) dispeceratele cu activitate permanentă din cadrul ministerelor cu atribuții în domeniul managementului situațiilor de urgență;
- c) puncte de monitorizare a factorilor de risc;
- d) Centrul Operațional Național, centrele operaționale și centrele operative;
- e) structuri ale Ministerului Administrației și Internelor.

(4) Cercetarea nemijlocită se execută și de către unitățile Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care participă la executarea evacuării.

(5) Datele cercetării centralizate și nemijlocite se completează cu informații obținute pe linie de cooperare de la alte structuri cu atribuții în domeniu.

(6) Precizarea/actualizarea datelor cercetării se face cu ocazia recunoașterilor care se execută premergător elaborării planului de evacuare și la primirea ordinului/dispoziției de evacuare.

ART. 39

(1) Executarea recunoașterii căilor de comunicații și a localităților unde se organizează evacuarea se realizează de reprezentanți ai inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București și ai autorității publice locale.

(2) Pe timpul recunoașterilor se urmăresc, în mod deosebit:

- a) starea căilor și nodurilor de comunicație, precum și a lucrărilor de artă: poduri, tuneluri, viaducte etc.;
- b) starea imobilelor/adăposturilor destinate primirii populației, instalațiilor și bunurilor;
- c) condițiile de cazare, hrănire și asigurare medicală;
- d) situația surselor de aprovizionare;
- e) starea rețelelor electrice, de alimentare cu apă și de telecomunicații;
- f) starea epidemiologică din zonă.

ART. 40

Măsurile de ordine și siguranță publică, paza bunurilor, evidența populației și fluidizarea circulației pe timpul evacuării se realizează de structurile Ministerului Administrației și Internelor, pe baza planurilor de cooperare întocmite din timp de normalitate, și constau în:

- a) asigurarea ordinii și siguranței publice în punctele de adunare, îmbarcare, debarcare, primire și repartiție;
- b) evidența salariaților și a persoanelor care se evacuează;
- c) dirijarea circulației, asigurarea priorității și siguranței pe timpul deplasării coloanelor de evacuați;
- d) paza bunurilor materiale.

ART. 41

În funcție de evoluția situației de urgență, pentru misiuni de siguranță și ordine, ca și pentru alte misiuni: salvare, transporturi speciale, aprovizionare, comitetele pentru situații de urgență pot solicita, cu respectarea prevederilor legale, sprijinul unităților militare din zonă.

ART. 42

Măsurile de asigurare a evacuării Administrației Prezidențiale, Parlamentului și Guvernului se realizează de Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul Român de Informații în cooperare cu Ministerul Administrației și Internelor.

ART. 43

Asigurarea psihologică a populației pe timpul evacuării reprezintă ansamblul acțiunilor întreprinse de personalul forțelor de intervenție în scopul evitării producerii panicii sau combaterii acesteia în cazul în care s-a produs.

CAP. VI

Logistica acțiunilor de evacuare

ART. 44

(1) Logistica acțiunilor de evacuare reprezintă ansamblul de măsuri realizate în scopul asigurării condițiilor materiale și umane necesare pregătirii și executării acțiunilor de evacuare.

(2) Logistica acțiunilor de evacuare cuprinde asigurarea fondurilor, mijloacelor de transport, bunurilor de consum și serviciilor necesare în cantitățile și în locurile prevăzute în planurile de evacuare.

(3) Principalele elemente ale logisticii acțiunilor de evacuare sunt:

- a) aprovizionarea cu produse alimentare, farmaceutice și industriale de strictă necesitate;
- b) asigurarea mijloacelor de transport și efectuarea transporturilor;
- c) asigurarea medicală și sanitar-veterinară;
- d) cazarea evacuaților, depozitarea bunurilor și adăpostirea animalelor;
- e) asigurarea financiară.

ART. 45

Planificarea, gestionarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare sau de altă natură a acțiunilor de evacuare în situații de urgență se realizează de comitetele pentru situații de urgență ministeriale, județene și locale, pe baza planurilor întocmite pe timp de normalitate.

ART. 46

(1) Logistica evacuării în situații de urgență se asigură de:

- a) structurile administrației publice centrale și alte instituții, pentru personalul propriu;
- b) consiliile județene și locale, pentru populație și angajații proprii;
- c) operatorii economici, pentru personalul încadrat.

(2) Logistica evacuării se asigură, la cererea autorităților administrației publice centrale și locale, de firme de stat sau private, pe bază de convenții de prestări de servicii încheiate din timp și anexate la planurile de evacuare în situații de urgență.

(3) Sursele de aprovizionare sunt: economia națională, rezervele de stat, rezervele de mobilizare și ajutoarele umanitare.

(4) În situațiile prevăzute la art. 4 lit. c) din Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, cu modificările și completările ulterioare, logistica evacuării se completează cu bunuri și servicii rechiziționate în condițiile legii.

ART. 47

Aprovizionarea cu produse alimentare și industriale de strictă necesitate se realizează de către comitetele pentru situații de urgență județene/locale, în sistem raționalizat, astfel:

- a) în primele 72 de ore de la evacuare sau la instituirea stării de alertă, prin rețeaua comercială locală;
- b) ulterior primelor 72 de ore, până la încetarea evacuării sau a situației de urgență, de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat;
- c) articole de igienă personală, textile, încălțăminte și alte produse industriale, în funcție de sezon.

ART. 48

(1) Autovehiculele, carburanții și bunurile materiale necesare acțiunilor de evacuare se asigură de către comitetele și celulele pentru situații de urgență.

(2) Mijloacele de transport repartizate pentru evacuare vor avea plinul cu carburanți asigurat de societățile comerciale cu care s-au încheiat contracte sau convenții de prestări de servicii.

ART. 49

(1) Asigurarea medicală și sanitar-veterinară cuprinde totalitatea măsurilor și acțiunilor care se întreprind în scopul păstrării sănătății populației și animalelor care se evacuează, prevenirii apariției bolilor și epidemiilor/ epizootiilor, acordării ajutorului medical de urgență și asistenței medicale/veterinare în caz de îmbolnăvire sau de accident.

(2) Asistența medicală pe timpul evacuării, precum și în localitățile de dispunere se asigură de Ministerul Sănătății, prin unitățile sanitare teritoriale, de Societatea Națională de Cruce Roșie din România și de alte servicii de specialitate, în limitele competențelor conferite de lege, pe baza planurilor de cooperare elaborate în acest scop de către inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București și transmise în extras acestora.

(3) În plan teritorial măsurile, forțele și mijloacele de asigurare medicală și sanitar-veterinară se stabilesc de fiecare comitet pentru situații de urgență și se asigură de direcțiile de sănătate publică, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, serviciile de ambulanță și medicină de urgență, precum și de filialele Societății Naționale de Cruce Roșie din România și de inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București, pe baza planurilor de cooperare elaborate în acest scop.

ART. 50

(1) Fondurile financiare pentru pregătirea și desfășurarea acțiunilor de evacuare la nivel național, județean, al municipiului București, al orașelor și comunelor se asigură, după caz, din bugetul de stat și bugetele locale, precum și din alte fonduri legal constituite din timp de normalitate. La întocmirea fondurilor necesare pentru anul următor, ministerele și celelalte autorități ale administrației publice vor include și necesarul de fonduri bănești pentru pregătirea și desfășurarea acțiunilor de evacuare.

(2) Fondurile financiare necesare pentru pregătirea și desfășurarea acțiunilor de evacuare la instituții publice și operatori economici se asigură din bugetele proprii și din alte fonduri legal constituite.

(3) Pentru anul în curs, până la 1 martie, comitetele pentru situații de urgență ale autorităților publice centrale și ministerelor/instituțiilor publice, cele județene și al municipiului București trimit la Inspectoratul General pentru Situații de Urgență extras din bugetul propriu, referitor la fondurile financiare destinate organizării și desfășurării acțiunilor de evacuare.

ART. 51

(1) La dispoziția Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și a unităților subordonate, la declararea stării de alertă se va asigura rezerva de materiale de primă necesitate prin ministerele, organele centrale și organizațiile neguvernamentale care asigură funcțiile de sprijin, potrivit legii.

(2) Comitetele pentru situații de urgență județene și locale vor lua măsuri de asigurare a materialelor necesare desfășurării acțiunilor inițiale pentru intervenție și evacuare în situații de urgență, precum și de identificare/evidență a unor astfel de mijloace pe plan județean/local.

CAP. VII

Dispoziții finale

ART. 52

Nerespectarea prevederilor prezentelor norme atrage răspunderea administrativă, contravențională sau penală, după caz.

ART. 53

Documentele pentru evacuare se întocmesc și se actualizează periodic, prin grija comitetelor pentru situații de urgență, centrelor operative cu activitate temporară, secretariatelor tehnice, respectiv a celulelor, și constituie punct aparte în bilanțurile anuale ale acestora.

ART. 54

(1) Protecția documentelor/suporturilor care conțin informații clasificate se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, ale prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu.

(2) Protecția documentelor/suporturilor care conțin informații clasificate și stabilirea punctelor de evacuare a acestora sunt atribute ale conducătorilor/șefilor acțiunilor de evacuare.

ART. 55

(1) Planurile de evacuare se întocmesc în termen de 120 de zile de la publicarea ordinului de aprobare a prezentelor norme.

(2) Anexele nr. 1-8 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA 1

la norme

PLANUL DE EVACUARE

(conținut-cadru)

Se întocmește sub formă de text și grafic (cu anexe).

În text, de regulă, se prevăd:

a) scopul acțiunilor de evacuare;

b) concepția acțiunilor de evacuare: localitățile din și în care se planifică evacuarea, instituțiile publice, operatorii economici, populația și bunurile care se evacuează, itinerarele de evacuare; modalitățile de executare a evacuării;

c) concepția organizării și asigurării activității de readucere a populației și a bunurilor materiale evacuate la restabilirea stării de normalitate în localitățile care au făcut obiectul măsurilor de protecție;

d) măsurile de asigurare a acțiunilor de evacuare: asigurarea mijloacelor de transport, protecția personalului, paza bunurilor, logistica evacuării;

e) organizarea conducerii și a cooperării: centre de coordonare, căi și mijloace de legătură, instituții cu care se cooperează, modalități de realizare a cooperării, cereri și rapoarte.

Anexele se întocmesc sub formă grafică, pe planuri sau hărți și sub formă de tabele. Acestea se referă în principal la:

a) situația populației care se evacuează: localitatea din care se evacuează, instituția, numărul personalului pe categorii și numărul membrilor de familie, personalul didactic, medical, de deservire, după caz, localitatea și județul în care se evacuează, natura, tipul și numărul mijloacelor de transport;

- b) situația bunurilor care se evacuează: localitatea, operatorul economic, depozitul sau instituția, natura și cantitatea bunurilor, personalul de însoțire, natura și tipul mijloacelor de transport, localitatea în care se evacuează, punctul de debarcare/descărcare și locul de instalare/ depozitare, forța de muncă necesară;
- c) instituțiile care se evacuează: denumirea, localitatea, numărul salariaților și al membrilor de familie care se evacuează, localitatea și adresa imobilului unde se evacuează, alte date utile;
- d) graficul activităților pe zile și ore;
- e) componența centrelor de coordonare și conducere, punctelor de adunare/îmbarcare/debarcare și primire/ repartiție;
- f) planul localității cu dispunerea instituției sau a operatorului economic;
- g) localitățile/zonele din/în care se execută evacuarea și itinerarele, inclusiv de rezervă, cu punctele de adunare/îmbarcare/debarcare și primire/repartiție;
- h) convențiile încheiate pentru asigurarea acțiunilor de evacuare.

ANEXA 2

la norme

ORDINUL/DISPOZIȚIA DE EVACUARE (conținut-cadru)

Ordinul/Dispoziția de evacuare constituie actul prin care se dispune începerea acțiunilor de evacuare și primire/repartiție. Se transmite pe linie ierarhică și cuprinde:

1. date și concluzii despre evoluția situației de urgență, consecințele acestora asupra instituțiilor publice, operatorilor economici, populației și bunurilor, precum și influența lor asupra desfășurării acțiunilor de evacuare;
2. concepția acțiunilor de evacuare, primire/repartiție, localitățile/zonele din/în care se execută evacuarea, instituțiile publice, operatorii economici, populația și bunurile care se evacuează, itinerarele de deplasare și itinerarele/localitățile/zonele interzise, urgențele, succesiunea și durata acțiunilor de evacuare, repartiția evacuaților pe localități de destinație;
3. precizări privind acțiunile de evacuare, data începerii și durata acțiunilor, termenele de executare și de raportare;
4. măsurile de asigurare a acțiunilor de evacuare, primire/repartiție, cercetarea, siguranța, paza și ordinea, organizarea transporturilor, protecția psihologică și medicală, asigurarea logistică;
5. măsurile de cooperare/colaborare cu unități ale Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Apărării Naționale, cu autorități ale administrației publice locale etc.;
6. organizarea conducerii: locul centrelor de coordonare și conducere, realizarea legăturilor de conducere, rapoarte și cereri.

Ordinul/Dispoziția de evacuare se întocmește de vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență și se semnează de președintele acestuia.

ANEXA 3

la norme

DECIZIA pentru evacuare, primire/repartiție

(conținut-cadru)

Decizia pentru evacuare, primire/repartiție este actul prin care, în temeiul ordinului/dispoziției de evacuare, primire/repartiție și în raport cu condițiile specifice, se declanșează și se organizează acțiunile de evacuare, primire/repartiție la instituții publice și operatori economici. Decizia pentru evacuare, primire/repartiție cuprinde:

- date și concluzii despre evoluția situației de urgență, consecințele acesteia asupra instituțiilor, populației și bunurilor și influența lor asupra acțiunilor de evacuare, primire/repartiție;
- concepția acțiunilor de evacuare, primire/repartiție: localitățile din și în care se execută evacuarea, cu instituțiile, populația și bunurile care se evacuează, itinerarele de evacuare, localitățile, zonele și itinerarele interzise, urgențele, succesiunea și durata acțiunilor de evacuare;
- modificări ce se aduc planului, precizări privind conținutul și durata acțiunilor;
- măsurile de asigurare a acțiunilor de evacuare: organizarea transporturilor, evidența populației și a bunurilor, protecția personalului, paza bunurilor, asigurarea logistică;
- organizarea conducerii și a cooperării: centre de coordonare și conducere, căi și mijloace de legătură, instituții cu care se cooperează, modalități de cooperare; cereri și rapoarte.

Decizia pentru evacuare se semnează de conducătorul instituției publice/operatorului economic care se evacuează.

ANEXA 4

la norme

COMPONENȚA

centrului de conducere și coordonare a evacuării

Șeful centrului:

- vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență.

Locțiitor șef centru:

- prim-adjunct al șefului inspectoratului pentru situații de urgență.

Membri:

- un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;
- un reprezentant al Ministerului Economiei și Comerțului;
- un reprezentant al Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- un reprezentant al Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- un reprezentant al Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
- un reprezentant al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor;
- un reprezentant al Ministerului Educației și Cercetării;
- un reprezentant al Ministerului Sănătății;
- un reprezentant al Ministerului Culturii și Cultelor;
- un reprezentant al direcției de sănătate publică;
- un reprezentant al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;
- un reprezentant al Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale;
- reprezentanți din cadrul unor structuri ale Ministerului Administrației și Internelor;
- reprezentanți din cadrul inspectoratelor pentru situații de urgență.

NOTA:

La ordinul președintelui comitetului pentru situații de urgență se poate suplimenta componența centrului de conducere și coordonare a evacuării.

ANEXA 5

la norme

CARNETUL

cu activitățile care se desfășoară în cadrul punctului de adunare/îmbarcare/debarcare și primire/repartiție a evacuaților

Cuprinde:

- atribuțiile șefului punctului/înlocuitorului;
- tabel cu personalul necesar desfășurării activităților în cadrul punctului;
- ghidul cu instructajul personalului care încadrează punctul;
- extras din planul de evacuare/primire/repartiție, referitor la sarcinile executanților;
- schema dispunerii locului de adunare și măsurile de pază;
- tabel cu semnalele de înștiințare și alarmare;
- tabel cu documentele și materialele necesare instalării și funcționării punctului;
- tabel cu mijloacele necesare transportului evacuaților și bunurilor materiale, societățile comerciale/companiile de la care se solicită aceste mijloace, adresa, numărul de telefon/fax ale acestora și termenele de prezentare;
- alte situații și documentare strict necesare.

În plic separat, anexat la carnet, se păstrează:

- documentele necesare predării-primirii localului (se întocmesc conform prevederilor normelor metodologice de aplicare a legii privind rechizițiile de bunuri și prestări de servicii de interes public);
- atribuțiile individuale ale personalului ce încadrează punctul de adunare/îmbarcare/debarcare și primire/repartiție.

ANEXA 6

la norme

ROMÂNIA

Centrul de conducere și coordonare a evacuării

NESECRET

Exemplar nr. din

Aprob

Vicepreședintele comitetului pentru
situații de urgență

PLAN DE TRANSPORT
pentru data de

T

Font 9

Nr. c	Categoria, marca și tipul autovehiculului	Nr. de înmatriculare	Numele și prenumele conducătorului auto	Compartimentul care solicită transportul și scopul	Itinerar	Ora de plecare	Data și ora până la care se execută transportul	Numele și prenumele șefului de autovehicul	Observații

Verificat,

Întocmit,

.....
ST

ANEXA 7

la norme

JURNALUL acțiunilor de evacuare, primire/repartiție

Cuprinde principalele elemente privind organizarea, declanșarea și desfășurarea acțiunilor de evacuare, de primire/repartiție. Se completează pe măsura evoluției acțiunilor și conține:

- date și concluzii despre evoluția situației de urgență și consecințe;
- data, ora și autoritatea care a hotărât aplicarea măsurilor prevăzute în planul de evacuare și primire/repartiție;
- acțiuni în curs de desfășurare;
- măsurile de asigurare a acțiunilor de evacuare întreprinse;
- graficul desfășurării acțiunilor de evacuare și primire/repartiție;
- concluzii din desfășurarea acțiunilor de evacuare și primire/repartiție;
- pierderi umane și pagube materiale înregistrate pe timpul evacuării;
- cereri către eșalonul superior;
- cereri de la subordonați și modul de rezolvare;
- concluzii la încheierea acțiunilor de evacuare.

ANEXA 8

la norme

RAPORTUL-SINTEZĂ

Reprezintă documentul informativ prin care comitetul pentru situații de urgență aduce la cunoștință Comitetului Național, prin Secretariatul tehnic al acestuia, stadiul și calitatea acțiunilor de evacuare în curs

sau executate. Se întocmește și se înaintează la sfârșitul fiecărei zile și la încheierea acțiunilor de evacuare sau la termenele ordonate.

Raportul-sinteză cuprinde:

- concluzii privind evoluția situației de urgență, consecințele acesteia asupra instituțiilor, populației și bunurilor și influența lor asupra desfășurării evacuării;
- acțiunile de evacuare executate și cele în curs de executare, pe categorii și localități;
- acțiunile planificate și neexecutate: cauze și măsuri;
- alte date solicitate de eșalonul superior.

Raportul-sinteză se semnează de către vicepreședintele comitetului pentru situații de urgență.

CRITERII DE CLASIFICARE A UNITĂȚILOR ADMINISTRATIV- TERITORIALE, INSTITUȚIILOR PUBLICE ȘI OPERATORILOR ECONOMICI DIN PUNCT DE VEDERE AL PROTECȚIEI CIVILE ÎN FUNCȚIE DE TIPURILE DE RISC

Bibliografie: HG 642/2005

HOTĂRÂRE nr. 642 din 29 iunie 2005

pentru aprobarea **Criteriilor de clasificare a unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice**

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 13 iulie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (2) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aprobă Criteriile de clasificare a unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Pe baza criteriilor prevăzute la art. 1, precum și a procedurii prezentate în anexă inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență stabilesc încadrarea localităților, instituțiilor publice și operatorilor economici în clasificarea din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice.

ART. 3

În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, autoritățile administrației publice locale, conducerile instituțiilor publice și ale operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, vor pune la dispoziție inspectoratelor județene și al municipiului București pentru situații de urgență datele și informațiile necesare, corespunzătoare criteriilor de clasificare.

ART. 4

În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, în cadrul centrelor operaționale din inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență se întocmește catalogul local cuprinzând clasificarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice.

ART. 5

În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin Centrul Operațional Național, centralizează datele din catalogul local al fiecărei unități administrativ-teritoriale în Catalogul național cuprinzând clasificarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice.

ART. 6

(1) În termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice și operatorii economici vor efectua analize de risc în detaliu, vor delimita geografic și vor constitui bănci de date informatizate privind aceste riscuri, care vor fi reactualizate periodic și integrate în sistemul național de monitorizare.

(2) Anual cataloagele locale și cel național se actualizează prin grija inspectoratelor județene și al municipiului București pentru situații de urgență, respectiv a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 29 iunie 2005.
Nr. 642.

ANEXĂ

CRITERII DE CLASIFICARE

a unităților administrativ-teritoriale,
instituțiilor publice și operatorilor economici
din punct de vedere al protecției civile,
în funcție de tipurile de riscuri specifice

ART. 1

(1) Riscurile care se iau în considerație pentru clasificarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile sunt:

a) riscuri naturale:

1. cutremure;
2. alunecări și prăbușiri de teren;
3. inundații;
4. fenomene meteorologice periculoase;
5. avalanșe;
6. incendii de pădure;

b) riscuri tehnologice:

1. accidente chimice;
2. accidente nucleare;
3. incendii în masă;
4. accidente grave pe căi de transport;
5. eșecul utilităților publice;

c) riscuri biologice:

1. epidemii;
2. epizootii/zoonoze.

(2) Elementele expuse riscurilor specifice care se au în vedere sunt:

1. populația;
2. animalele;
3. proprietatea;

4. activitățile social-economice;
5. mediul înconjurător.

ART. 2

Prin risc se înțelege nivelul de pierderi preconizat, în sens probabilistic, estimat în victime, proprietăți distruse, activități economice întrerupte, impact asupra mediului datorită manifestării unui hazard într-o anumită zonă și cu referire la o anumită perioadă de timp.

ART. 3

(1) Încadrarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici în clase de risc se face în baza analizei de risc.

(2) Analiza de risc este metoda de cuantificare a riscurilor pe baza identificării riscului, determinării frecvenței evenimentelor și consecințelor asupra elementelor expuse ale fiecărui eveniment pentru fiecare tip de risc specific.

ART. 4

În funcție de frecvența și de consecințele situațiilor de urgență generate de tipurile de riscuri specifice, riscul poate fi principal sau secundar.

ART. 5

(1) Pentru clasificarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice, în catalogul național și în cataloagele locale se vor folosi acronime.

(2) Acronimele, modul de alocare și semnificația lor sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Tabel - Modul de alocare a acronimelor asociate riscurilor

Nr. crt.	Tipul de risc	Principal	Secundar
1.	Cutremur	C	c
2.	Alunecare/prăbușire de teren	A(t)/P(t)	a(t)/p(t)
3.	Inundație	I(d)	i(d)
4.	Secetă	S	s
5.	Avalanșă	A(v)	a(v)
6.	Incendiu de pădure	I(p)	i(p)
7.	Accident chimic	A(ch)	a(ch)
8.	Accident nuclear	A(n)	a(n)
9.	Incendiu în masă	I(m)	i(m)
10.	Accident grav de transport	A(tp)	a(tp)
11.	Eșecul utilităților publice	E(up)	e(up)
12.	Epidemie	E(d)	e(d)
13.	Epizootie	E(z)	e(z)

ART. 6

(1) Clasificarea unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice, se face în baza încadrării în criteriile de clasificare.

(2) Încadrarea se realizează prin aplicarea criteriilor cuprinse în prezenta anexă și poate avea și alte valori decât cele specificate, justificată în baza unui studiu de risc efectuat de către instituții abilitate.

ART. 7

Clasificarea unităților administrativ-teritoriale din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice, constituie criteriul de bază pentru:

- a) stabilirea structurii, specializării și amplasării serviciilor publice profesionale și voluntare;
- b) dotarea cu mijloace tehnice și materiale de intervenție, aparatură și echipamente de protecție a structurilor profesionale și voluntare pentru intervenție în situații de urgență;
- c) întocmirea schemei de acoperire a riscurilor de către inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență;
- d) elaborarea planurilor pentru gestionarea situațiilor de urgență;

e) stabilirea tematicii de pregătire și a exercițiilor pentru structurile profesioniste și voluntare pentru intervenție în situații de urgență;

f) conștientizarea populației asupra riscurilor specifice și informarea acesteia cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru reducerea efectelor negative și adoptarea unui comportament adecvat în situații de urgență.

ART. 8

Clasificarea instituțiilor publice/operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice, constituie criteriul de bază pentru:

a) stabilirea structurilor proprii de intervenție pentru limitarea și înlăturarea efectelor situațiilor de urgență la care sunt expuse/expuși;

b) dotarea cu mijloace tehnice și cu materiale de intervenție, aparatură și echipamente de protecție a structurilor de intervenție în situații de urgență;

c) întocmirea schemei proprii de acoperire a riscurilor;

d) elaborarea planurilor de gestionare a situațiilor de urgență;

e) stabilirea tematicii de pregătire și a exercițiilor pentru personalul și structurile proprii de intervenție în situații de urgență;

f) determinarea frecvenței auditului intern efectuat în cadrul sistemului de management al riscului;

g) conștientizarea personalului propriu și a populației potențial afectate în ceea ce privește riscurile specifice și informarea acesteia cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru reducerea efectelor negative și adoptarea unui comportament adecvat în situații de urgență.

A. Criterii de clasificare a unităților administrativ-teritoriale

Unitățile administrativ-teritoriale sunt clasificate astfel:

1. Din punct de vedere al expunerii la riscul de cutremur:

a) unitate administrativ-teritorială dispusă în zonă seismică de intensitate mai mare sau egală cu VII pe scara MSK;

b) unitate administrativ-teritorială dispusă în zonă seismică de intensitate mai mică de VII pe scara MSK.

2. Din punct de vedere al expunerii la riscul de alunecări/prăbușiri de teren:

a) unitate administrativ-teritorială dispusă în zonă cu potențial ridicat de producere a alunecărilor de teren sau afectată de alunecări primare/reactivate;

b) unitate administrativ-teritorială dispusă în zonă cu potențial mediu/scăzut de producere a alunecărilor de teren sau neafectată de alunecări primare/reactivate.

3. Din punct de vedere al expunerii la riscul de inundații:

a) unitate administrativ-teritorială potențial afectată de inundații datorate revărsărilor unui curs de apă, scurgerilor pe torenți sau unde cantitatea maximă de precipitații, înregistrată în ultimii 100 de ani, depășește 100 mm/24 h;

b) unitate administrativ-teritorială neafectată de inundații datorate revărsărilor unui curs de apă, scurgerilor pe torenți sau unde cantitatea maximă de precipitații, înregistrată în ultimii 100 de ani, este mai mică de 100 mm/24 h.

4. Din punct de vedere al expunerii la riscul de secetă:

a) unitate administrativ-teritorială situată în zone cu risc față de fenomenul de secetă;

b) unitate administrativ-teritorială situată în afara zonelor cu risc față de fenomenul de secetă.

5. Din punct de vedere al expunerii la riscul de avalanșe:

a) unitate administrativ-teritorială dispusă în zonă de munte;

b) unitate administrativ-teritorială dispusă în podiș/deal/câmpie.

6. Din punct de vedere al expunerii la riscul de incendii de pădure:

a) unitate administrativ-teritorială situată în zona de influență a unui incendiu de pădure;

b) unitate administrativ-teritorială situată în afara zonei de influență a unui incendiu de pădure.

7. Din punct de vedere al expunerii la riscul de accident chimic:

a) unitate administrativ-teritorială situată în interiorul zonelor de planificare la urgență chimică;

b) unitate administrativ-teritorială situată în exteriorul zonelor de planificare la urgență chimică.

8. Din punct de vedere al expunerii la riscul de accident nuclear:

a) unitate administrativ-teritorială situată în interiorul zonelor de planificare la urgență nucleară;

b) unitate administrativ-teritorială situată în exteriorul zonelor de planificare la urgență nucleară.

9. Din punct de vedere al riscului la incendii în masă:

a) unitate administrativ-teritorială situată în zona de influență a incendiilor în masă;

b) unitate administrativ-teritorială situată în afara zonelor de influență a incendiilor în masă.

10. Din punct de vedere al riscului la accidente grave pe căi de transport:

a) unitate administrativ-teritorială cu trafic intens;

b) unitate administrativ-teritorială cu trafic moderat sau redus.

11. Din punct de vedere al riscului de eșec al utilităților publice:

a) unitate administrativ-teritorială dependentă de un sistem centralizat de utilități publice;

b) unitate administrativ-teritorială dependentă de două sau de mai multe sisteme centralizate de utilități publice ori fără sistem centralizat de utilități publice.

12. Din punct de vedere al expunerii la riscul epidemiologic:

a) unitate administrativ-teritorială cu risc crescut;

b) unitate administrativ-teritorială cu risc mediu sau scăzut.

13. Din punct de vedere al expunerii la riscul epizootic:

a) unitate administrativ-teritorială cu risc crescut;

b) unitate administrativ-teritorială cu risc mediu sau scăzut.

B. Criterii de clasificare a instituțiilor publice și operatorilor economici

Instituțiile publice și operatorii economici sunt clasificați astfel:

1. Din punct de vedere al expunerii la riscul de cutremur:

a) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zonă seismică de intensitate mai mare sau egală cu VII pe scara MSK;

b) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zonă seismică de intensitate mai mică de VII pe scara MSK.

2. Din punct de vedere al expunerii la riscul de alunecări/prăbușiri de teren:

a) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zonă cu potențial ridicat de producere a alunecărilor de teren sau afectată de alunecări primare/reactivate;

b) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zonă cu potențial mediu/scăzut de producere a alunecărilor de teren sau neafectată de alunecări primare/reactivate.

3. Din punct de vedere al expunerii la riscul de inundații:

a) instituție publică/operator economic potențial afectată/ afectat de inundații datorate revărsărilor unui curs de apă, scurgerilor pe torenți sau unde cantitatea maximă de precipitații, înregistrată în ultimii 100 de ani, depășește 100 mm/24 h;

b) instituție publică/operator economic neafectată/neafectat de inundații datorate revărsărilor unui curs de apă, scurgerilor pe torenți sau unde cantitatea maximă de precipitații, înregistrată în ultimii 100 de ani, este mai mică de 100 mm/24 h.

4. Din punct de vedere al expunerii la riscul de secetă:

a) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zone cu risc față de fenomenul de secetă;

b) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în afara zonelor cu risc față de fenomenul de secetă.

5. Din punct de vedere al expunerii la riscul de incendii de pădure:

- a) instituție publică/operator economic situată/situat în zona de influență a incendiului de pădure;
- b) instituție publică/operator economic situată/situat în afara zonei de influență a incendiului de pădure.

6. Din punct de vedere al expunerii la riscul de accident chimic:

- a) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zonele de planificare la urgență chimică;
- b) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în afara zonelor de planificare la urgență chimică.

7. Din punct de vedere al expunerii la riscul de accident nuclear:

- a) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în zona de planificare la urgență nucleară;
- b) instituție publică/operator economic dispusă/dispus în afara zonelor de planificare la urgență nucleară.

REPARTIZAREA FUNCȚIILOR DE SPRIJIN PE CARE LE ASIGURĂ MINISTERELE, CELELALTE ORGANE CENTRALE ȘI ORGANIZAȚII NEGURVERNAMENTALE PRIVIND MANAGEMENTUL SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ

REPARTIZAREA

principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele,
celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea
și gestionarea situațiilor de urgență

I. TABEL SINOPTIC CU REPARTIZAREA PRINCIPALELOR FUNCȚII DE SPRIJIN

T

Font 9

Nr c r t.	FUNCTII DE SPRIJIN MINISTERE, ORGANE CENTRALE SI ORGANIZATII NEGUVERNAMENTALE																				
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

1	Ministerul Administrației și Internelor	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	
2	Ministerul Economiei și Comerțului	*						*	*	*	*			*	*			*	*		
3	Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	*				*		*	*	*	*				*		*	*			
4	Ministerul Sănătății	*				*	*							*		*	*				
5	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	*	*	*												*	*				
6	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale	*				*		*		*		*		*		*	*				
7	Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor	*	*				*	*	*	*				*		*	*				
8	Ministerul Culturii și Cultelor					*										*	*	*			
9	Ministerul Educației și Cercetării	*										*									
10	Ministerul Apărării Naționale	*			*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*				
11	Ministerul Justiției														*	*					
12	Ministerul Finanțelor Publice					*										*	*				
13	Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei															*	*				
14	Ministerul Afacerilor Externe	*	*													*					
15	Agencia Națională pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie															*					
16	Administrația Națională a Rezervelor de Stat					*					*						*				
17	Autoritatea Națională Sanitară-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	*	*			*	*							*							
18	Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare	*	*																		
19	Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale			*		*															
20	Serviciul de Telecomunicații Speciale	*	*	*												*	*				
21	Serviciul Român de Informații	*	*													*					
22	Serviciul de Protecție și Pază	*	*		*											*					
23	Serviciul de Informații Externe	*	*													*					
24	Societatea Națională de Cruce Roșie din România	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
							*	*	*				*	*				*	*	*	

II. LISTA ACTIVITĂȚILOR SPECIFICE CARE SE ÎNDEPLINESC ÎN CADRUL FUNCȚIILOR DE SPRIJIN

1. Monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora

A. Centralizarea datelor și informațiilor privind monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora: Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

B. Monitorizarea pericolelor:

- a) monitorizarea calității aerului: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- b) monitorizarea factorilor de mediu: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- c) monitorizarea pericolelor seismice: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului - INCDFP - București și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor - ÎNCERC - București;
- d) monitorizarea fenomenelor hidrologice pe cursurile de apă și a calității apelor acestora: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Administrația Națională "Apele Române";
- e) monitorizarea principalelor lucrări hidrotehnice: administratorul lucrării hidrotehnice, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerul Economiei și Comerțului;
- f) monitorizarea fenomenelor meteorologice periculoase: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Administrația Națională de Meteorologie;
- g) monitorizarea stării de sănătate a populației: Ministerul Sănătății;
- h) monitorizarea transporturilor de substanțe chimice periculoase: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- i) monitorizarea activităților din domeniul nuclear, precum și a transporturilor de combustibil nuclear și materiale radioactive: Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare;
- j) monitorizarea siguranței în construcții: Inspectoratul de Stat în Construcții;
- k) monitorizarea obiectivelor economice sursă de risc chimic: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Economiei și Comerțului și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase;
- l) monitorizarea obiectivelor economice sursă de risc la incendii și explozii: Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Economiei și Comerțului;
- m) monitorizarea obiectivelor sursă de risc nuclear și radiologie: Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și Agenția Nucleară;
- n) monitorizarea transporturilor de materiale explozive militare: Ministerul Apărării Naționale;
- o) monitorizarea obiectivelor militare, sursă de risc la explozii: Ministerul Apărării Naționale;
- p) monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, semnalate în plan extern și asigurarea colaborării cu organismele autorizate în domeniu, la nivel internațional: Ministerul Afacerilor Externe, prin Unitatea de Criză care îndeplinește funcțiile centrului operativ.
- q) monitorizarea pericolelor pentru rețelele de comunicații și informatice: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații
- r) monitorizarea pericolelor nucleare în instalațiile speciale de cercetare dezvoltare: Ministerul Educației și Cercetării;
- s) monitorizarea infrastructurilor critice stabilite de autoritățile administrației publice centrale: comitetele ministeriale pentru situații de urgență;
- t) monitorizarea siguranței alimentelor - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

C. Evaluarea riscurilor specifice:

- a) îmbolnăviri în masă: Ministerul Sănătății / Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat, Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- b) epizootii/zoonoze: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în colaborare cu Ministerul Sănătății;
- c) căderi de obiecte cosmice: Ministerul Educației și Cercetării/Agenția Spațială Română, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale;
- d) prăbușiri de teren cauzate de explozii miniere: Ministerul Economiei și Comerțului și administratorii exploatărilor geologice;
- e) prăbușiri de teren în zone urbane: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Locuinței, Ministerul Administrației și Internelor/ administrația publică locală;
- f) alunecări de teren: Ministerul Administrației și Internelor/Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- g) amenințări biologice: Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- h) amenințări ecologice: Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- i) amenințări la adresa infrastructurilor critice: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerul Sănătății, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază.

D. Evaluarea efectelor negative:

- a) ale situațiilor de urgență care s-au produs: Ministerul Administrației și Internelor/ autoritatea administrației publice locale;
- b) ale stărilor potențial generatoare de situații de urgență: conform responsabilităților de monitorizare și evaluare a pericolelor și riscurilor specifice.

2. Informarea, înștiințarea și avertizarea

A. Informarea și educarea preventivă a populației:

- a) Ministerul Administrației și Internelor/autoritățile administrației publice locale;
- b) Ministerul Educației și Cercetării prin instituțiile de învățământ;
- c) Ministerul Sănătății;
- d) Mass-media.

B. Înștiințarea autorităților administrației publice:

- a) asupra stărilor potențial generatoare de situații de urgență: autoritățile administrației publice centrale de specialitate cu responsabilități de monitorizare a pericolelor și riscurilor specifice;
- b) asupra producerii situațiilor de urgență: administratorii obiectivelor sursă de risc sau, după caz, administratorii proprietăților afectate.

C Avertizarea populației:

- a) prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- b) prin mass-media: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Societatea Română de Radiodifuziune, Societatea Română de Televiziune, societăți private de radioteleviziune, societăți de presă și internet;

3. Planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor

- a) pentru intervenție operativă: Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
 - b) pentru punerea la dispoziție, conform legii, a unor resurse materiale și umane: Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale;
 - c) asigurarea finanțării măsurilor de protecție a infrastructurilor critice: Ministerul Finanțelor Publice, ministerele de resort și patronatele.
4. Comunicații și informatică
- a) asigurarea funcționării rețelei de comunicații-informatică pentru managementul situațiilor de urgență: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
 - b) asigurare legăturilor de telecomunicații speciale: Serviciul de Telecomunicații Speciale;
 - c) refacerea operativă a sistemului public de comunicații: operatorii de telefonie fixă și mobilă.
5. Căutarea, descarcerarea și salvarea persoanelor
- a) căutarea-salvarea prin structuri operative specializate: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
 - b) stabilizare și triaj medical: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică;
 - c) transport sanitar și evacuare cu mijloace de intervenție specifice: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică.
 - d) căutarea și salvarea persoanelor: Serviciile SALVAMONT, serviciile SALVAMAR și alte servicii de profil;
 - e) salvarea persoanelor pe mare: Agenția Română de Salvare Vieți Omenești pe Mare.
6. Evacuarea persoanelor, populației sau bunurilor periclitare
- a) asigurarea protecției persoanelor cu funcții de conducere din instituțiile fundamentale ale statului în locurile în care acestea vor fi evacuate și a pazei noilor sedii de lucru, precum și a reședințelor puse la dispoziție: Serviciul de Protecție și Pază și Ministerul Administrației și Internelor;
 - b) asigurarea locală a măsurilor pentru evacuare: Ministerul Administrației și Internelor/ autoritatea administrației publice locale;
 - c) evidența populației evacuate: Ministerul Administrației și Internelor /Inspectoratul General al Poliției Române/Inspectoratul Național pentru Evidența Populației;
 - d) asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/ fiecare unitate administrativ-teritorială locală;
 - e) instalarea taberelor de evacuați: Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
 - f) recepția și depozitarea bunurilor evacuate: fiecare unitate pentru bunurile proprii;
 - g) evacuarea animalelor: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și autoritățile administrației publice locale;
 - h) evacuarea valorilor culturale importante și a bunurilor de patrimoniu: Ministerul Culturii și Cultelor și autoritățile administrației publice locale;
 - i) evacuarea valorilor de tezaur: Ministerul Finanțelor Publice, Banca Națională a României;
 - j) evacuarea penitenciarelor, spitalelor, azilurilor de bătrâni: ministerele care au în subordine astfel de obiective;
 - k) securitatea și paza zonelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor / Comandamentul Național al Jandarmeriei Române;
 - l) controlul circulației: Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General al Poliției Române/ Inspectoratul General al Poliției de Frontieră;
 - m) evacuarea fondului arhivistic național: Ministerul Administrației și Internelor/ Arhivele Naționale;
7. Acordarea asistenței medicale de urgență
- a) suplimentarea capacității de spitalizare: fiecare unitate spitalicească;

- b) instalarea spitalelor de campanie: Ministerul Apărării Naționale;
- c) asigurarea asistenței medicale pentru structurile de intervenție operativă: Ministerul Administrației și Internelor /Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- d) acordarea asistenței medicale de urgență: Ministerul Sănătății și unitățile sanitare din rețelele sanitare proprii ale altor ministere și organe centrale;
- e) acordarea primului ajutor premedical: Societatea Națională de Cruce Roșie din România.
- f) asigurarea de medicamente și instrumentar medical: Ministerul Sănătății, Oficiu] Central de Stat pentru Probleme Speciale și Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

8. Prevenirea îmbolnăvirilor în masă

- a) stabilirea dimensiunilor și caracteristicilor zonelor de carantină: Ministerul Sănătății/ Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor/ Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- b) securitatea și paza perimetrului zonelor de carantină: Ministerul Administrației și Internelor /Comandamentul Național al Jandarmeriei;
- c) măsuri profilactice: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Ministerul Sănătății/ Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

9. Localizarea și stingerea incendiilor

- a) localizarea, limitarea propagării, stingerea și lichidarea consecințelor incendiilor, inclusiv a incendiilor în masă: Ministerul Administrației și Internelor prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu forțele și mijloacele inspectoratelor pentru situații de urgență și alte forțe și servicii specializate existente;
- b) localizarea și stingerea incendiilor la obiectivele din subordine /coordonare: Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Apărării Naționale;
- c) localizarea și stingerea incendiilor la fondul forestier: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și autoritățile administrației publice locale.

10. Neutralizarea efectelor materialelor periculoase

- a) stabilirea perimetrelor de securitate: Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- b) evacuarea locală a populației existente în interiorul perimetrului de securitate: Ministerul Administrației și Internelor;
- c) intervenția operativă cu mijloace și materiale de neutralizare a efectelor materialelor periculoase: autoritatea administrației publice centrale de specialitate care are în coordonare / subordonare sau sub autoritate, după caz, astfel de agenți.

11. Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse

- a) elaborarea concepției privind variantele de transport ale demnitarilor care beneficiază de protecție și constituirea parcului de mijloace necesare realizării acesteia: Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Apărării Naționale și Serviciul Român de Informații;
- b) asigurarea transportului urban necesar pentru realizarea evacuării: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;
- c) stabilirea și pregătirea punctelor de îmbarcare a evacuaților din zonele afectate, în termen de 2 ore de la declararea stării de urgență: ministerele de resort sau autoritățile locale, după caz;
- d) realizarea graficului de transport și asigurarea mijloacelor necesare pentru efectuarea evacuării, în termen de 6 ore de la declararea stării de urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;

- e) asigurarea transportului pentru persoanele și bunurile evacuate: Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- f) supravegherea, fluidizarea și controlul circulației auto: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române;
- g) controlul și evidența auto-evacuării: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul Național pentru Evidența Populației;
- h) transportul resurselor necesare pentru intervenție și asistență de primă necesitate în situații de urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor.
- i) transportul forțelor și mijloacelor pentru intervenție operativă la lucrările de gospodărire a apelor: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor - Administrația Națională "Apele Române".

12. Efectuarea lucrărilor publice și ingineresti de reabilitare la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate

- a) evaluarea rapidă a stabilității structurilor și stabilirea măsurilor de intervenție în primă urgență la construcțiile vulnerabile și care prezintă pericol public: Inspectoratul de Stat în Construcții, Corpul experților tehnici și asociațiile profesionale în construcții
- b) nominalizarea responsabilităților în realizarea măsurilor de intervenție de primă urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Administrației și Internelor / administrația publică locală;
- c) efectuarea lucrărilor publice și ingineresti la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate: ministerele și instituțiile publice - la obiectivele din subordine/coordonare.

13. Asigurarea apei și hranei pentru persoanele și animalele afectate sau evacuate

- a) asigurarea apei și hranei pentru persoane:
 - în primele 72 ore de la evacuare sau la instituirea stării de alertă, după caz: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;
 - ulterior primelor 72 ore, până la încetarea evacuării sau a situației de urgență: Administrația Națională a Rezervelor de Stat,
- b) asigurarea apei și hranei pentru animale: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- c) verificarea și asigurarea apei potabile, prepararea și distribuirea hranei pentru persoanele afectate sau evacuate: Ministerul Sănătății/Direcțiile de Sănătate Publică Județene și a municipiului București, Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

14. Asigurarea cazării și adăpostirii persoanelor afectate sau evacuate

- a) asigurarea măsurilor necesare pentru realizarea protecției populației în adăposturi colective: Ministerul Administrației și Internelor/ autoritatea administrației publice locale;
- b) asigurarea cazării persoanelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Apărării Naționale, Agenția Națională pentru întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

15. Asigurarea energiei pentru iluminat, încălzire și alte utilități

- a) asigurarea autonomiei energetice pentru fiecare facilitate critică de răspuns la urgență, pentru minim 72 ore: conducătorul/administratorul fiecărei facilități;
- b) asigurarea energiei electrice: Ministerul Economiei și Comerțului;
- c) refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a energiei electrice: Ministerul Economiei și Comerțului;
- d) refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a gazelor naturale: Ministerul Economiei și Comerțului.

16. Efectuarea depoluării și decontaminării

- a) supravegherea gradului de contaminare în perimetrul raioanelor de intervenție: Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase;
- b) aplicarea măsurilor de limitare a împrăstierii substanțelor poluante sau contaminatoare pentru asigurarea protecției populației surprinse în perimetrul raioanelor de intervenție: Ministerul Administrației și Internelor;
- c) efectuarea depoluării și decontaminării: Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pentru obiectivele din subordine/coordonare și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- d) stabilirea priorităților pentru monitorizarea gradului de contaminare și centralizarea datelor privind contaminarea teritoriului național: Ministerul Administrației și Internelor / Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerul Sănătății;
- e) stabilirea priorităților pentru efectuarea decontaminării și depoluării: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- f) asigurarea operativă a forțelor și mijloacelor de sprijin precum și a materialelor necesare pentru realizarea decontaminării populației, căilor rutiere și clădirilor: Ministerul Administrației și Internelor și la solicitarea organelor locale, personalul din unitățile specializate ale Ministerului Apărării Naționale, cu materialele necesare, puse la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor;
- g) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor asupra sănătății și monitorizarea stării de sănătate a populației: Ministerul Sănătății;
- h) efectuarea decontaminării populației: Ministerul Administrației și Internelor și la solicitarea organelor locale, personalul din unitățile specializate ale Ministerului Apărării Naționale, cu materialele necesare, puse la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor;
- i) supravegherea gradului de contaminare în mediul urban și rural, evaluarea efectelor și realizarea decontaminării: Ministerul Administrației și Internelor / administrația publică locală;
- j) supravegherea gradului de contaminare a culturilor, fondului forestier și pășunilor și evaluarea efectelor directe și indirecte asupra oamenilor și animalelor: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- k) decontaminarea terenurilor și rezervațiilor: Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- l) supravegherea gradului de contaminare a pășunilor, evaluarea efectelor directe și indirecte asupra animalelor și oamenilor, realizarea decontaminării: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- m) realizarea decontaminării animalelor și produselor vegetale și animale: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Agenția Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în colaborare cu autoritățile administrației publice locale;
- n) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor asupra mediului și depoluarea cursurilor de apă: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și agenții poluatori;
- o) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor și depoluarea marină și costieră, în caz de poluare cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare: Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Economiei și Comerțului.

17. Menținerea și restabilirea ordinii publice

- a) menținerea și restabilirea ordinii publice: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române/Comandamentul Național al Jandarmeriei Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră; Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor;
- b) menținerea ordinii publice: consiliile locale prin Poliția comunitară;
- c) sprijin logistic pentru restabilirea ordinii publice: Ministerul Apărării Naționale;
- d) stabilirea, potrivit competențelor, a legalității intervenției: Ministerul Public.

18. Logistica intervențiilor

- asigurarea bazei materiale pentru realizarea funcțiilor de sprijin; fiecare organ al administrației publice centrale de specialitate pe domeniul lui de activitate, precum și pentru obiectivele din coordonare/subordine sau de sub autoritatea acestuia.

19. Reabilitarea zonei afectate

- restabilirea stării provizorii de normalitate: Ministerul Administrației și Internelor și celelalte ministere (instituții) pentru obiectivele din coordonare / subordonare sau de sub autoritate, pe domeniile de competență.

20. Acordarea de ajutoare de primă necesitate, despăgubiri și asistență socială și religioasă

a) acordarea de ajutoare umanitare de primă necesitate pentru populația afectată: se stabilesc de Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Administrația Națională a Rezervelor de Stat;

b) asigurarea asistentei umanitare de urgență pentru un număr de până la 10.000 victime, prin resursele și infrastructura proprie, și peste 10.000 victime prin Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie: Societatea Națională de Cruce Roșie din România;

c) acordarea de ajutoare și despăgubiri financiare pentru populație, agenți economici, instituții și unități administrativ-teritoriale afectate: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerul Administrației și Internelor/autoritățile administrației publice locale și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

d) stabilirea și aplicarea măsurilor de asistență socială: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

e) acordarea asistenței religioase și sociale: Ministerul Muncii Solidarității Sociale și Familiei, organizațiile religioase legal constituite cu sprijinul Ministerul Culturii și Cultelor.

f) acordarea asistenței psihologice: Ministerul Sănătății și Societatea Națională de Cruce Roșie din România, cu sprijinul Colegiului psihologilor sau altor organizații profesionale ale acestora.

GENERATOARE DE SITUAȚII DE URGENȚĂ ÎN ROMÂNIA, GRUPATE ÎN FUNCȚIE DE NATURA LOR

A. RISCURI NATURALE

T

Fenomene meteorologice periculoase					Incendii de padure	Avalanșe	Fenomene distructive de origine geologica	
Furtuni	Inundatii	Tornade	Seceta	Inghet			Alunecari de teren	Cutremure de pamant
1	2	3	4	5	6	7	8	9

B. RISCURI TEHNOLOGICE

Accidente, avarii, explozii și incendii				Poluare ape	Prabusiri de constructii, instalatii sau amenajari	Esecul utilitatilor publice	Caderi de obiecte din atmosfera sau din cosmos	Munitie neexplodata
Industria	Transport și depozitare produse periculoase	Transporturi	Nucleare					
1	2	3	4	5	6	7	8	9

C. RISCURI BIOLOGICE

Îmbolnăviri în masă	
Epidemii	Epizootii/zoonoze
1	2

Precizări:

A-1: vânt puternic și/sau precipitații masive și/sau căderi de grindină

A-5: poduri și baraje de gheață pe apă, căderi masive de zăpadă, chiciură, polei

A-6: incendii la: fondul forestier, vegetație uscată sau culturi de cereale păioase

B-1: inclusiv prăbușiri de teren cauzate de exploatarea miniere sau alte activități tehnologice

B-3: transporturi terestre, aeriene și navale, inclusiv metroul, tunele și transport pe cablu

B-7: utilități publice vitale și de amploare: rețele importante de radio, televiziune, telefonie, comunicații, de energie electrică, de gaze, de energie termică, centralizată, de alimentare cu apă, de canalizare și epurare a apelor uzate și pluviale

B-9: muniție neexplodată sau nedeactivată rămasă din timpul conflictelor militare

ANEXA 3

REPARTIZAREA

managementului tipurilor de risc generatoare de situații de urgență

T

	MINISTERE ȘI INSTITUȚII PUBLICE CENTRALE DE SPECIALITATE	TIPURI DE RISC
1	Ministerul Administrației și Internele	<ul style="list-style-type: none"> • incendii • accidente nucleare și/sau urgențe radiologice • accidente chimice cu implicații în afara amplasamentului • avarierea gravă a sistemelor de gospodărie comunala • explozii necontrolate ale muniției rămase din timpul conflictelor militare • evenimente publice de amploare care pot genera situații de urgență • poluări marine în zona costieră • căderi de obiecte din atmosferă și din cosmos
2	Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	<ul style="list-style-type: none"> • accidente majore pe căile de transport • cutremure puternice - • alunecări de teren • căderi masive de zăpada, polei și blocaje de ghețuri pe Dunăre
3	Ministerul Economiei și Comerțului	<ul style="list-style-type: none"> • accidente, avarii, explozii și incendii în industrie • accidente chimice cu implicații pe amplasament • avarii grave la magistralele de transport gaze produse petroliere, energie electrică • accidente de construcții hidrotehnice* • alunecări și prăbușiri de teren la exploatarea miniere, inclusiv la cele cu implicații asupra infrastructurii rețelelor de transport a energiei și gazelor naturale
4	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale	<ul style="list-style-type: none"> • incendii la fondul forestier • seceta • căderi de grindina • invazii de dăunători • contaminări de culturi vegetale
5	Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor	<ul style="list-style-type: none"> • fenomene meteorologice periculoase • poluări ale cursurilor de apă interioare • poluări marine în zona costieră • accidente de construcții hidrotehnice*
6	Ministerul Sănătății	<ul style="list-style-type: none"> • epidemii
7	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	<ul style="list-style-type: none"> • avarii grave la sistemele de comunicații și informatică
8	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	<ul style="list-style-type: none"> • epizootii • contaminări de produse vegetale și animale

INSTRUIREA SALARIAȚILOR ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI STINGERII INCENDIILOR ȘI PROTECȚIEI CIVILE

*Bibliografie: Ordin 712/2005
Ordin 786/2005*

CATEGORII DE INSTRUCTAJE

Extras din OMAI nr.712/2005 modificat si completat cu OMAI 718/2005

Art. 9 Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se face la angajare și periodic și se realizează prin următoarele categorii de instructaje:

- a) instructajul introductiv general;**
- b) instructajul specific locului de muncă;**
- c) instructajul periodic;**
- d) instructajul pe schimb, acolo unde situația o impune;**
- e) instructajul special pentru lucrări periculoase;**
- f) instructajul la recalificarea profesională;**
- g) instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției.**

SECȚIUNEA 1 Instructajul introductiv general

Art. 10 Instructajul introductiv general vizează dobândirea de cunoștințe cu privire la:

- a) conținutul actelor normative care reglementează managementul situațiilor de urgență și activitatea de apărare împotriva incendiilor, precum și actele normative specifice profilului operatorului economic sau instituției;
- b) managementul situațiilor de urgență și modul de organizare a activității de apărare împotriva incendiilor la nivelul operatorului economic sau al instituției;
- c) mijloacele tehnice de prevenire și stingere a incendiilor cu care sunt echipate construcțiile, instalațiile, amenajările și modul de utilizare a acestora, precum și mijloacele tehnice existente și planificarea resurselor pentru realizarea măsurilor de protecție civilă;
- d) formele și metodele specifice de prevenire și stingere a incendiilor;
- e) modul de acțiune în cazul producerii unei situații de urgență și în cazul observării și anunțării unui incendiu;
- f) acțiunile ce trebuie întreprinse pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență."

Art. 11 La instructajul introductiv general participă următoarele categorii de persoane:

- a) nou-angajații în muncă, indiferent de durata sau de forma contractului de muncă;
- b) salariații transferați de la o unitate la alta sau detașați în unitatea respectivă;
- c) lucrătorii sezonieri, temporari sau zilieri;
- d) studenții și elevii din școli și licee aflați în practică de specialitate.

Art. 12 Instructajul introductiv general se desfășoară cu grupe compuse din cel mult 20 de persoane.

Art. 13 Durata instructajului introductiv general se stabilește prin reglementări interne, în funcție de specificul activității desfășurate, complexitatea procesului tehnologic, riscul de incendiu și/sau de explozie, nivelul de risc rezultat din clasificarea unităților din punct de vedere al protecției civile, precum și de nivelul de pregătire al participanților, dar nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 14 Pentru fiecare categorie de personal participant se stabilește un nivel minim de cunoștințe necesare, iar la terminarea instructajului introductiv general persoanele instruite vor fi verificate pe bază de teste asupra cunoștințelor acumulate.

Art. 15 Persoanele care nu și-au însușit nivelul minim de cunoștințe stabilit pentru instructajul introductiv general nu vor fi admise la locurile de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a Instructajul specific locului de muncă

Art. 16 Instructajul specific locului de muncă se execută individual, după instructajul introductiv general, de către șeful locului de muncă respectiv.

Art. 17 La efectuarea instructajului specific locului de muncă se urmărește să se asigure participanților cunoștințe referitoare la:

- a) caracteristicile fizico-chimice ale substanțelor, materialelor și produselor utilizate la locul de muncă;

- b) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale de incendiu și/sau de explozie specifice locului de muncă, măsurile de prevenire a acestora;
- c) descrierea, funcționarea, monitorizarea și modul de intervenție la instalațiile și sistemele de siguranță ale mașinilor și utilajelor de la locurile de muncă, inclusiv cele de prevenire a avariilor tehnologice;
- d) descrierea, funcționarea, amplasarea și modul de acționare a instalațiilor, utilajelor, aparatelor, dispozitivelor și mijloacelor de protecție împotriva incendiilor;
- e) concepția de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență și conținutul documentelor operative de răspuns;
- f) sarcini specifice pentru prevenirea situațiilor de urgență, cauzelor potențiale de incendiu și realizarea măsurilor specifice de protecție civilă.

Art. 17_1

Instructajul specific locului de muncă se efectuează și în următoarele cazuri:

- a) când un salariat a lipsit mai mult de 30 de zile calendaristice de la locul de muncă;
- b) când s-au adus modificări procesului tehnologic sau au fost introduse noi tehnologii;
- c) la reluarea activității după producerea unui incendiu, explozii sau situații de urgență;

Art. 18 Durata instructajului specific locului de muncă este stabilită în funcție de complexitatea activității desfășurate (construcții, instalații și utilaje tehnologice) și nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 19 Problemele cu caracter teoretic prezentate pe timpul instructajului specific locului de muncă sunt urmate în mod obligatoriu de demonstrații practice.

Art. 20 Admiterea definitivă la lucru a persoanelor instruite se face numai după verificarea acestora pe bază de teste cu privire la nivelul de însușire a cunoștințelor necesare.

SECȚIUNEA a 3-a Instructajul periodic

Art. 21 Instructajul periodic se execută cu toate categoriile de salariați pe o durată de cel puțin două ore și are ca scop îmbunătățirea, completarea și detalierea cunoștințelor dobândite prin instructajul introductiv general și prin instructajul specific locului de muncă.

Art. 22 Instructajul periodic se execută pe baza tematicii anuale și a graficului de instruire, aprobate de conducătorii instituțiilor, manageri sau patroni.

Art. 23 Tematica orientativă anuală de instruire, adaptată fiecărei categorii de salariați, se structurează de regulă astfel:

- a) actele normative care reglementează managementul situațiilor de urgență, activitatea de apărare împotriva incendiilor și activitatea de protecție civilă;
- b) obligațiile generale și specifice ce revin fiecărei categorii de salariați;
- c) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale (riscurile) de incendiu și/sau explozie specifice; normele, regulile și măsurile de prevenire a acestora;
- d) descrierea, funcționarea, întreținerea și modul de utilizare a instalațiilor și sistemelor de protecție destinate prevenirii avariilor tehnologice și incendiilor;
- e) modul de acțiune a salariaților în cadrul serviciilor de urgență și în sprijinul acestora pentru realizarea intervenției operative și pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 24 Tematica orientativă se adaptează și se completează pe parcursul anului, dacă este cazul, de către cei care execută instruirea, cu concluziile și învățămintele rezultate din:

- a) controalele efectuate privind respectarea prevederilor legale și îndeplinirea sarcinilor stabilite;
- b) natura, frecvența și amploarea incendiilor, exploziilor și altor situații de urgență produse pe raza teritorială a unității sau în sectoare de activitate similare;
- c) modificări ale legislației specifice.

Art. 25 În graficul anual de instruire se menționează periodicitatea instructajelor și se precizează zilele în care acestea se execută eșalonat, pe locuri de muncă și categorii de salariați.

Art. 26 Intervalul de timp între două instructaje periodice se stabilește de conducerea agentului economic sau a instituției publice în funcție de specificul condițiilor de muncă din unitatea respectivă, cu respectarea următoarelor termene:

- cel mult o lună (30 de zile), pentru personalul cu funcții de execuție sau operative, care sprijină serviciile de urgență (structurile de răspuns) în cazul producerii situațiilor de urgență;
- 1 - 3 luni, pentru personalul care lucrează nemijlocit cu aparate, mașini, utilaje și instalații tehnologice (tehnicieni, maiștri, subingineri, ingineri), precum și pentru analiști, cercetători și personalul din laboratoare;
- 3 - 6 luni, pentru personalul auxiliar din secțiile și sectoarele de producție, control tehnic, cercetare, proiectare, de întreținere și reparații, investiții, transporturi, precum și pentru cel care lucrează în instituții publice;
- 1 - 6 luni, pentru personalul auxiliar care are atribuții de organizare, conducere și control (șefi de secții, ateliere, instalații, depozite etc.), pentru cel din conducerea agentului economic sau a instituției, precum și pentru cel din structura autorităților publice locale, a administrației publice centrale și a instituțiilor statului.

Art. 28 Pe timpul desfășurării instructajului periodic se pune accent pe demonstrațiile practice, salariații fiind angrenați în executarea unor operațiuni specifice.

Art. 29 Verificarea persoanelor instruite privind cunoștințele însușite și deprinderile formate în timpul instructajului periodic se face prin sondaj, insistându-se de fiecare dată pentru clarificarea problemelor și eliminarea deficiențelor constatate.

Art. 30 Anual se efectuează o verificare de fond pe bază de teste tip chestionar asupra nivelului de însușire și cunoaștere a problematicii care a făcut obiectul instructajului periodic, rezultatele consemnându-se în fișa individuală de instructaj.

Art. 31 (1) Instructajul periodic se face de către persoanele desemnate de conducătorii instituțiilor, managerii operatorilor economici sau patroni, astfel:

- a) pentru personalul de execuție, de către conducătorul locului de muncă respectiv;
- b) pentru personalul încadrat pe funcții tehnice și administrative din sectoarele de producție și din compartimentele de cercetare, proiectare, întreținere, reparații, controlul calității, aprovizionare tehnico-materială și desfacere, de către șefii compartimentelor respective;
- c) pentru șefii de secții, sectoare, compartimente funcționale și șefii de departamente, de către conducătorul tehnic.

(2) Pentru agenții economici sau instituțiile care au cel mult 9 salariați efectuarea instructajului periodic este sarcina exclusivă a patronului sau a conducătorului instituției.

SECȚIUNEA a 4-a Instructajul pe schimb

Art. 32 (1) Instructajul pe schimb se execută la intrarea în schimbul de lucru, cu salariații care desfășoară activități în locuri de muncă cu risc major din punctul de vedere al existenței factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență.

(2) Durata acestui instructaj nu va depăși 10 - 15 minute.

Art. 33 Instructajul pe schimb se efectuează de regulă pentru atenționarea salariaților din tura de serviciu asupra principalelor reguli și măsuri de prevenire a situațiilor de urgență, pe baza identificării tipurilor de risc existente și ținând cont de constatările anterioare, precum și de operațiunile sau lucrările care se execută pe timpul schimbului respectiv.

Art. 34 Instructajul pe schimb se efectuează de conducătorul locului de muncă, execuția consemnându-se sub semnătură în registrul de predare-primire a schimbului de lucru.

SECȚIUNEA a 5-a Instructajul special pentru lucrări periculoase

Art. Instructajul special pentru lucrări periculoase se execută înainte de începerea unor lucrări în timpul cărora pot apărea situații generatoare de incendiu din cauza manifestării unor surse specifice de aprindere sau a creării unor atmosfere potențial explozive ori se poate favoriza producerea unor situații de urgență.

Art. 36 Lucrările care fac obiectul unui astfel de instructaj se referă în principal la:

- a) executarea unor operațiuni de manevră ori de comandă a unor instalații sau utilaje tehnologice de importanță ori intervenția asupra acestora, a căror operare greșită poate determina sau favoriza producerea unor incendii de amploare, explozii, calamități naturale ori a altor situații de urgență;
- b) lucrări de reparații sau de întreținere, distrugerea unor deșeuri sau reziduuri periculoase pentru viața oamenilor sau pentru mediu;
- c) prelevarea de probe din recipiente sau instalații care conțin substanțe periculoase.
- d) lucrări de sudare;
- e) lucrări de tăiere sau lipire cu flacără;
- f) lucrări care pot provoca scânteii mecanice;
- g) lucrări care pot provoca scânteii și arcuri electrice sau scurtcircuite;
- h) lucrări de topire a bitumului sau asfaltului;
- i) lucrări de curățare prin ardere a unor utilaje, aparate, conducte tehnologice sau conductoare electrice;
- j) lucrări la care se utilizează foc deschis (dezghețări, decongelări, aprinderea cuptoarelor tehnologice, cazanelor, etc.);
- k) punerea ori repunerea în funcțiune a instalațiilor și utilajelor tehnologice care prezintă risc foarte mare de incendiu sau oprirea acestora;
- l) aplicarea unor materiale de protecție din care se pot degaja cu ușurință vapori și gaze inflamabile și/sau explozive;
- m) curățarea interioară a unor vase, rezervoare, recipiente sau sisteme de evacuare în care au fost stocate, prelucrate ori vehiculate produse combustibile etc.;
- n) depozitarea, manipularea și transportul de substanțe/materiale periculoase;
- o) spectacole cu foc deschis/jocuri de artificii.

Art. 37 (1) Instructajul special pentru lucrări periculoase se efectuează astfel:

- a) privind tehnologia de execuție, de către conducătorul formației de lucru;
 - b) privind condițiile tehnologice, de către conducătorul locului de muncă.
- (2) Persoanelor care urmează să execute lucrările prevăzute la art. 36 li se eliberează autorizație de lucru, al cărei conținut este prevăzut în normele specifice emise de autoritățile administrației publice centrale de specialitate.
- (3) Efectuarea instructajului special pentru lucrări periculoase se consemnează, după caz, în autorizația de execuție a lucrării, registrul de tură sau în fișele individuale.

SECȚIUNEA a 6-a Instructajul la recalificarea profesională

Art. 38 Instructajul la recalificarea profesională se desfășoară cu toate categoriile de salariați care au parcurs un astfel de curs de formare profesională, definit conform legislației specifice.

Art. 39 La stabilirea problematicei pentru instructajul de recalificare profesională, a persoanelor care îl efectuează, a duratei necesare și a modului de verificare a însușirii cunoștințelor se vor avea în vedere următoarele:

- a) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în același loc de muncă în care au lucrat și înainte de conversia profesională, șeful locului de muncă va prelucra cu acestea numai unele aspecte din cadrul problematicei pentru instructajul specific locului de muncă pe care le apreciază că sunt necesare ca urmare a noilor sarcini de muncă pe care le au de îndeplinit;
- b) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în alt loc de muncă din cadrul aceluiași agent economic sau al aceleiași instituții în care au fost angajate și înainte de recalificarea profesională, inclusiv pentru cele recrutate din rândul șomerilor după formarea profesională, se vor respecta prevederile art. 16 și următoarele din prezentele dispoziții generale;
 - b) în cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în cadrul altui operator economic sau al altei instituții, acestea se consideră nou-angajate și vor parcurge categoriile de instructaje prevăzute de prezentele dispoziții generale.

SECȚIUNEA a 7-a Instructajul pentru personalul din afara agentului economic sau a instituției

Art. 40 Instructajul pentru personalul din afara agentului economic sau a instituției se desfășoară cu persoanele care execută temporar activități în locurile din incinta agentului economic sau a instituției respective unde sunt prezenți factori de risc potențial generatori de situații de urgență, după cum urmează:

- a) personalul societăților comerciale de construcții-montaj și instalații;
- b) personalul societăților comerciale de reparații, revizii, întreținere și de service;
- c) personalul care efectuează transport de materiale periculoase;
- d) personalul de pază aparținând altor societăți comerciale sau firme specializate;
- e) vizitatori în grup de minimum 5 persoane.

Art. 41 Locurile din incinta agentului economic sau a instituției pentru care se execută instructajul pentru personalul prevăzut la art. 40 se stabilesc prin act de autoritate al conducătorului instituției publice, al managerului sau al patronului.

Art. Instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției, care se află pentru o durată determinată în incinta acesteia în scopul îndeplinirii unor activități solicitate de conducerea operatorului economic ori a instituției, se efectuează, după caz, de cadrul tehnic cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor sau de personalul de specialitate în domeniul protecției civile ori de șeful locului de muncă respectiv, în cadrul căruia este prevăzut un asemenea instructaj.

Art. 43 Problematica instructajului constă în:

- a) prezentarea procedurilor specifice instructajului introductiv general pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. a) și b);
- b) prezentarea procedurilor din cadrul instructajului specific locului de muncă pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. c) și d);
- c) prezentarea unei proceduri special întocmite pentru persoanele prevăzute la art. 40 lit. e), prin care acestea sunt instruite sumar (în maximum 15 minute) asupra principalelor reguli de prevenire pe care trebuie să le respecte și sunt atenționate asupra pericolelor existente în anumite locuri de pe traseul parcurs în incinta operatorului economic sau a instituției.

Art. 44 Consemnarea efectuării instructajului pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției se face într-un proces-verbal întocmit în acest scop, care conține problematica prezentată și tabelele cu numele, prenumele și semnătura persoanelor instruite.

**ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND APĂRAREA ÎMPOTRIVA
INCENDIILOR ȘI PROTECȚIA CIVILĂ EMISE DE CONSILIUL LOCAL.**

**ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND APĂRAREA ÎMPOTRIVA
INCENDIILOR ȘI PROTECȚIA CIVILĂ EMISE DE ADMINISTRATORUL
OPERATORULUI ECONOMIC/CONDUCĂTORUL INSTITUȚIEI**

Bibliografie: Ordin 163/2007

**ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND
APĂRAREA ÎMPOTRIVA INCENDIILOR
EMISE DE CONSILIUL LOCAL**

Extras din OMAI nr.163/2007

ART. 14

Actele de autoritate privind apărarea împotriva incendiilor emise de consiliul local sunt:

- a) decizia de aprobare a planului de analiză și acoperire a riscurilor aferent unității administrativ-teritoriale pe care o reprezintă;
- b) hotărâri privind modul de organizare a apărării împotriva incendiilor în unitatea administrativ-teritorială;
- c) reguli și măsuri specifice de apărare împotriva incendiilor, corelate cu nivelul și natura riscurilor locale;
- d) dispoziție privind reglementarea lucrului cu foc deschis și a fumatului;
- e) raportul semestrial de evaluare a capacității de apărare împotriva incendiilor;
- f) măsuri de optimizare a capacității de apărare împotriva incendiilor;
- g) documente privind serviciul public voluntar pentru situații de urgență: hotărâre de înființare, regulament de organizare și funcționare, dispoziție de numire a șefului serviciului;
- h) dispoziția de numire a cadrului tehnic sau a personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, conform legii.

**ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND
APĂRAREA ÎMPOTRIVA INCENDIILOR
EMISE DE PRIMAR**

Extras din OMAI nr.163/2007

ART. 15

Documentele specifice privind apărarea împotriva incendiilor emise de primar sunt:

- a) planul de analiză și acoperire a riscurilor;
- b) fișa localității/sectorului, la solicitarea inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență, conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la Regulamentul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.474/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 31 octombrie 2006; un exemplar din fișa localității se trimite la inspectoratul județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- c) raport de analiză a dotării cu mijloace de apărare împotriva incendiilor, întocmit anual, la o dată anterioară definitivării bugetului local.

**DOCUMENTELE DE AUTORITATE PRIVIND
APĂRAREA ÎMPOTRIVA INCENDIILOR EMISE DE
OPERATORUL ECONOMIC SAU INSTITUȚIE**

Extras din OMAI nr.163/2007

ART. 17

Actele de autoritate privind apărarea împotriva incendiilor emise de administratorul operatorului economic/conducătorul instituției sunt:

- a) dispoziție privind stabilirea modului de organizare și a responsabilităților privind apărarea împotriva incendiilor;
- b) instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor și atribuții ale salariaților la locurile de muncă;
- c) dispoziție privind reglementarea lucrului cu foc deschis și a fumatului;

- d) dispoziție privind organizarea instruirii personalului;
- e) dispoziție de constituire a serviciului privat pentru situații de urgență ori contract/convenție cu un alt serviciu privat pentru situații de urgență;
- f) dispoziție de sistare a lucrărilor de construcții/oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor/amenajărilor, în cazul anulării avizului/autorizației de securitate la incendiu;
- g) reguli și măsuri de apărare împotriva incendiilor la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea substanțelor periculoase specifice produselor sale;
- h) convenții/contracte cuprinzând răspunderile ce revin părților pe linia apărării împotriva incendiilor în cazul transmiterii temporare a dreptului de folosință asupra bunurilor imobile/antrepriză;
- i) dispoziția de numire a cadrului tehnic sau a personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, conform legii;
- j) măsuri speciale de apărare împotriva incendiilor pentru perioadele caniculare sau secetoase.

DOCUMENTE ȘI EVIDENȚE SPECIFICE APĂRĂRII ÎMPOTRIVA INCENDIILOR

Extras din OMAI nr.163/2007

ART. 16

Documentele și evidențele specifice apărării împotriva incendiilor la unitățile administrativ-teritoriale trebuie să cuprindă cel puțin:

- a) planul de analiză și acoperire a riscurilor;
- b) fișa localității, la solicitarea inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- c) avizele și autorizațiile de securitate la incendiu, obținute pentru construcțiile, instalațiile tehnologice și pentru alte amenajări din patrimoniul propriu, însoțite de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii lor;
- d) date ale personalului din cadrul serviciului voluntar pentru situații de urgență, conform criteriilor de performanță;
- e) lista operatorilor economici/instituțiilor cu care s-au încheiat contracte de închiriere/convenții, cu specificarea obiectului de activitate al acestora și a numărului și termenului de valabilitate ale contractului/convenției; registrele pentru evidența permiselor de lucru cu focul, inclusiv pentru arderea miriștilor;
- f) rapoarte de intervenție ale serviciului public voluntar pentru situații de urgență;
- g) fișele de instruire, conform reglementărilor specifice;
- h) evidența exercițiilor de intervenție efectuate cu serviciul public voluntar pentru situații de urgență, având anexate concluziile rezultate din efectuarea acestora;
- i) rapoartele întocmite în urma controalelor preventive proprii sau ale autorității de stat competente;
- j) programe/planuri cuprinzând măsuri și acțiuni proprii sau rezultate în urma constatărilor autorităților de control pentru respectarea reglementărilor în domeniu.

ART. 18

Documentele și evidențele specifice apărării împotriva incendiilor ale operatorilor economici/instituțiilor menționate la art. 5 lit. c) trebuie să cuprindă cel puțin:

- a) planul de analiză și acoperire a riscurilor al unității administrativ-teritoriale, în partea ce revine operatorului economic/instituției;
- b) fișa obiectivului, conform modelului prezentat în anexa nr. 5 la Regulamentul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.474/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 31 octombrie 2006; un exemplar din fișa obiectivului se trimite la inspectoratul județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- c) raportul anual de evaluare a nivelului de apărare împotriva incendiilor;
- d) documentația tehnică specifică, conform legii: scenarii de securitate la incendiu, identificarea și analiza riscurilor de incendiu etc.;
- e) avizele/autorizațiile de securitate la incendiu, însoțite de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii lor;
- f) certificate EC, certificate de conformitate, acordate tehnice pentru mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor și echipamentele specifice de protecție utilizate;
- g) registrele instalațiilor de detectare/semnalizare/stingere a incendiilor, copii după atestatele firmelor care au efectuat/efectuează proiectarea, montarea, verificarea, întreținerea, repararea acestora sau care efectuează servicii în domeniu;
- h) registrul pentru evidența permiselor de lucru cu focul;
- i) date ale personalului din cadrul serviciului privat pentru situații de urgență, conform criteriilor de performanță;

- j) lista operatorilor economici/instituțiilor cu care a încheiat contracte de închiriere/convenții, cu specificarea domeniului de activitate al acestora și a numărului și termenului de valabilitate ale contractului;
- k) planurile de protecție împotriva incendiilor;
- l) evidența exercițiilor de evacuare a personalului propriu/utilizatorilor construcției;
- m) evidența exercițiilor de intervenție efectuate, având anexate concluziile rezultate din efectuarea acestora;
- n) rapoartele de intervenție ale serviciului privat pentru situații de urgență;
- o) fișele de instruire, conform reglementărilor specifice;
- p) lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii;
- q) grafice de întreținere și verificare, conform instrucțiunilor producătorului/furnizorului, pentru diferite categorii de utilaje, instalații și sisteme care pot genera incendii sau care se utilizează în caz de incendiu;
- r) rapoartele întocmite în urma controalelor preventive proprii sau ale autorității de stat competente;
- s) programe/planuri cuprinzând măsuri și acțiuni proprii sau rezultate în urma constatărilor autorităților de control pentru respectarea reglementărilor în domeniu.

ART. 19

Documentele și evidențele specifice privind apărarea împotriva incendiilor se actualizează de către cei care le-au întocmit și aprobat, dacă:

- a) s-au produs modificări ale actelor normative și ale reglementărilor tehnice care au stat la baza emiterii acestora;
- b) s-au produs modificări ale personalului cu atribuții stabilite conform acestora;
- c) s-au produs modificări referitoare la construcții, instalații sau la specificul activității.

ART. 20

(1) Prevederile art. 17 și 18 se aplică la operatorii economici și la instituțiile care au un număr de salariați cel puțin egal cu cel stabilit, conform legii, pentru întreprinderile mici.

(2) Pentru operatorii economici, instituțiile și alte persoane juridice ce desfășoară activități în domeniu reglementat de o autoritate, care nu se încadrează în prevederile alin. (1), administratorul, conducătorul sau persoana cu funcții de conducere, după caz, asigură organizarea activității de apărare împotriva incendiilor prin emiterea următoarelor documente:

- a) instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor și atribuții ale salariaților la locurile de muncă;
- b) reglementarea lucrului cu foc deschis și a fumatului;
- c) organizarea instruirii personalului;
- d) dispoziție de sistare a lucrărilor de construcții/oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor/amenajărilor, în cazul anulării avizului/autorizației de securitate la incendiu;
- e) reguli și măsuri de apărare împotriva incendiilor la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea substanțelor periculoase specifice produselor sale.

(3) Operatorii economici, instituțiile și celelalte persoane juridice prevăzute la alin. (2) asigură următoarele documente și evidențe specifice apărării împotriva incendiilor:

- a) documentația tehnică specifică, conform legii: scenarii de securitate la incendiu, identificarea și analiza riscurilor de incendiu etc.;
- b) avize/autorizații de securitate la incendiu, însoțite de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii lor;
- c) certificate CE, certificate de conformitate, agremente tehnice pentru mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor și echipamentele specifice de protecție utilizate;
- d) registrul pentru evidența permiselor de lucru cu focul;
- e) organizarea apărării împotriva incendiilor la locul de muncă;
- f) fișele de instruire, conform reglementărilor specifice;
- g) lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii;

h) rapoartele întocmite în urma controalelor autorității de stat și măsurile și acțiunile proprii sau rezultate în urma constatărilor autorităților de control pentru respectarea reglementărilor în domeniu.

Atribuțiile autorităților administrației publice, instituțiilor, operatorilor economici și populației, privind realizarea măsurilor de protecție civilă.

Bibliografie: Legea 481/2004

ORGANIZAREA, CLASIFICAREA SERVICIILOR VOLUNTARE ȘI PRIVATE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

CRITERII DE PERFORMANȚĂ

privind constituirea, încadrarea și dotarea serviciilor private pentru situații de urgență
Extras OMAI 158/2007

CAP. I

Criterii generale

ART. 1

Serviciile private pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii private, se constituie, conform legii, astfel:

- a) în cadrul operatorilor economici și instituțiilor publice, ca servicii proprii;
- b) ca societăți comerciale prestatoare de servicii.

ART. 2

În sensul prezentului ordin, termenii folosiți au următoarele înțelesuri:

- a) echipaj/grupă de intervenție - structură încadrată cu personal voluntar sau/și angajat care deservește o autospecială ori un utilaj mobil;
- b) echipă specializată - structură specializată pentru anumite tipuri de intervenție;
- c) timp de alertare - intervalul mediu cuprins între momentul alarmării și cel al constituirii formației de intervenție, în vederea deplasării;
- d) timp de răspuns - intervalul cuprins între momentul alertării forțelor destinate intervenției și intrarea acestora în acțiune;
- e) capacitate de răspuns - potențialul forțelor de intervenție de a rezolva o situație de urgență.

ART. 3

(1) Serviciul privat își îndeplinește atribuțiile legale într-un sector de competență stabilit cu avizul inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență.

(2) Sectorul de competență cuprinde în mod obligatoriu teritoriul operatorului economic sau al instituției publice care a constituit serviciul privat.

(3) Avizarea sectorului de competență se va face pe baza următoarelor documente:

- a) actul de constituire cu organigrama și numărul de personal ale serviciului privat;
- b) regulamentul de organizare și funcționare a serviciului privat;
- c) planurile sau schițele operatorilor economici/instituțiilor publice/localităților din sectorul de competență pe care sunt marcate sursele de alimentare cu apă, zonele greu accesibile și zonele vulnerabile la riscuri;
- d) planul de analiză și acoperire a riscurilor, pentru localitățile cu care s-au încheiat contracte sau convenții de intervenție;
- e) planurile de răspuns;
- f) contractele sau convențiile de intervenție;
- g) tabelul cu materialele și tehnica existentă în dotare.

CAP. II

Criterii privind organizarea serviciilor private

ART. 4

Constituirea și dimensionarea structurilor serviciilor private se fac pe baza următoarelor criterii:

- a) concluziile rezultate din scenariile de securitate la incendiu;
- b) măsurile stabilite în Planul de analiză și acoperire a riscurilor;
- c) natura și volumul prestărilor de servicii ce urmează a fi efectuate în baza contractelor sau convențiilor încheiate.

ART. 5

Serviciul privat este condus de către un șef, profesionist în domeniu, și are în componență, după caz, următoarele structuri:

- a) compartiment sau specialiști pentru prevenire, care include și compartimentul de protecție civilă pentru operatorii economici a căror activitate intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 privind

controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

b) una sau mai multe formații de intervenție, salvare și prim ajutor, denumite în continuare formații de intervenție;

c) dispecerat;

d) ateliere de reparații și întreținere.

ART. 6

(1) Compartimentul/specialiștii pentru prevenire are/au ca principale atribuții prevenirea producerii unor situații de urgență, îndrumare și control în cadrul operatorilor economici sau al instituțiilor publice în care își desfășoară activitatea.

(2) Planificarea, organizarea, pregătirea și desfășurarea activității de prevenire se fac pe baza regulamentului aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.474/2006.

ART. 7

(1) Formația de intervenție este o structură specializată, constituită în vederea limitării și înlăturării urmărilor situațiilor de urgență.

(2) Formația de intervenție are în componere echipaje/ grupe de intervenție și/sau echipe specializate.

(3) Echipajele/grupele de intervenție se constituie în funcție de specialitatea pe care o au, precum și în raport de categoriile și tipurile de autospeciale și utilaje mobile utilizate pentru îndeplinirea atribuțiilor.

(4) Echipele specializate sunt constituite, în funcție de tipurile de riscuri identificate în sectorul de competență, pe următoarele domenii principale: incendiu, protecție chimică, biologică, radiologică și nucleară, sanitar, cercetare-observare, deblocare-salvare, adăpostire, transmisiuni-alarmare, evacuare, pirotehnic și suport logistic.

(5) Dotarea echipajelor/grupelor de intervenție și a echipelor specializate este prezentată în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele criterii de performanță.

(6) Serviciile private organizate de operatorii economici care lucrează cu material exploziv au în structură și echipe pirotehnice.

ART. 8

Dispeceratul se constituie în mod obligatoriu la serviciile private constituite ca societăți comerciale și la serviciile private de categoriile a IV-a și a V-a în vederea gestionării apelurilor de urgență și monitorizării sistemelor automate de protecție.

ART. 9

Lucrările de reparații și întreținere curente la mijloacele și autospecialele din dotarea serviciilor private se pot face atât în ateliere proprii, cât și la societăți de profil, în baza contractelor încheiate în acest sens.

CAP. III

Criterii operaționale

ART. 10

(1) La amplasarea în teritoriu a formațiilor de intervenție ale serviciului privat de la instituție/operator economic se are în vedere ca valorile timpilor operativi de intervenție să corespundă valorilor stabilite prin planurile de intervenție și timpilor de răspuns, în funcție de riscurile identificate în sectorul de competență.

(2) În funcție de suprafața sectorului de competență, formațiunile de intervenție din cadrul aceluiași serviciu privat pot avea sedii amplasate în locuri diferite.

ART. 11

(1) Conducerea intervenției serviciului privat se asigură de către conducătorul instituției publice sau de către administratorul operatorului economic, respectiv de către persoanele desemnate de aceștia.

(2) Personalul formației de intervenție și al dispeceratului execută serviciul în schimburi sau în ture, în funcție de specificul activităților operatorului economic ori instituției publice.

CAP. IV

Clasificarea serviciilor private

ART. 12

(1) Serviciile private se clasifică în funcție de structură, astfel:

- a) serviciu de categoria I - numai compartiment/ specialiști pentru prevenire;
- b) serviciu de categoria a II-a - având în formația de intervenție, salvare și prim ajutor doar echipe specializate pe tipuri de riscuri, inclusiv cele de supraveghere și punere în funcțiune a instalațiilor speciale de prevenire și stingere a incendiilor;
- c) serviciu de categoria a III-a - având în formația de intervenție, salvare și prim ajutor un echipaj/o grupă de intervenție la un utilaj mobil și echipe specializate, pe tipuri de riscuri;
- d) serviciu de categoria a IV-a - având în formația de intervenție, salvare și prim ajutor un echipaj/o grupă la o autospecială de intervenție și echipe specializate, pe tipuri de riscuri;
- e) serviciu de categoria a V-a - având în formația de intervenție, salvare și prim ajutor două sau mai multe echipaje/grupe la două sau mai multe autospeciale de intervenție și echipe specializate, pe tipuri de riscuri.

(2) Serviciile private pentru situații de urgență de categoriile a II-a-a V-a au în mod obligatoriu în componere compartiment/specialiști pentru prevenire.

(3) Serviciile private dotate cu nave de stins incendii din porturile fluviale și maritime sunt de categoria a V-a.

ART. 13

(1) La organizarea serviciilor private constituite de operatorii economici care desfășoară activități în domeniul nuclear, pe calea ferată, la metrou, aeroporturi și porturi maritime sau fluviale se vor aplica reglementările specifice, precum și criteriile și recomandările elaborate de organismele internaționale de profil.

(2) La organizarea serviciilor private constituite pentru intervenția la exploatarea miniere subterane se ține seama și de criteriile specifice stabilite de autoritățile abilitate în domeniul respectiv.

CAP. V

Criterii privind încadrarea cu personal a serviciilor private

ART. 14

(1) Serviciul privat de la instituțiile publice și operatorii economici se încadrează astfel:

- a) cu personal angajat;
- b) cu personal voluntar din rândul salariaților proprii.

(2) Funcțiile care se încadrează, în mod obligatoriu, cu personal angajat sunt:

- a) șeful serviciului;
- b) conducătorii autospeciialelor de intervenție/mecanicii de motopompă;
- c) servanții de pe autospeciialele de intervenție, care îndeplinesc funcții de șef de țevă sau execută operațiuni de descarcerare.

(3) Inspectorul de protecție civilă și cadrul tehnic/personalul de specialitate cu atribuții în domeniul prevenirii împotriva incendiilor se încadrează potrivit legii.

(4) La încadrarea în serviciu, precum și anual, personalul angajat în formațiile de intervenție este supus controlului medical, conform legii.

(5) Personalul angajat trebuie să aibă calificarea necesară, conform reglementărilor în vigoare.

ART. 15

(1) Numărul de personal ce încadrează echipajele/grupele de intervenție se stabilește conform prevederilor instrucțiunilor și cărților tehnice de utilizare a utilajelor și autospeciialelor de intervenție.

(2) Echipele specializate au în componere minim 3 persoane, în funcție de specificul activității desfășurate.

CAP. VI

Criterii privind dotarea serviciilor private

ART. 16

(1) Dotarea serviciilor private cu mijloace tehnice specifice trebuie să asigure:

- a) acoperirea riscurilor potențiale din sectoarele de competență atât din punct de vedere preventiv, cât și operațional;
- b) executarea oportună a misiunilor și operațiunilor specifice;
- c) corelarea performanțelor tehnice ale mijloacelor de intervenție cu specificul și gradul de pericolozitate al situației de urgență, în vederea unei exploatare optime și cu eficiență maximă a acestora;
- d) îndeplinirea criteriilor specifice prevăzute în normele de prevenire și stingere a incendiilor și de dotare cu mijloace tehnice, aplicabile în ramurile economice respective, emise în condițiile legii de ministere sau de alte autorități ale administrației publice centrale de specialitate;
- e) pregătirea și antrenamentul personalului.

(2) Dotarea cu echipamente și mijloace de intervenție se face potrivit documentațiilor tehnice ale investițiilor întocmite, conform legii, de proiectant.

ART. 17

(1) Sediile serviciilor private sunt puse la dispoziție de operatorul economic sau de instituția care le-a constituit și trebuie să asigure spații adecvate pentru personalul din tura de serviciu, pregătirea de specialitate a personalului, gararea, adăpostirea și întreținerea mijloacelor tehnice, depozitarea materialelor și prestarea serviciilor.

(2) Spațiile prevăzute la alin (1) se dotează cu telefon și mijloace de alarmare și alertare, instalații utilitare, mijloace de pregătire, materiale de birotică și de acordare a primului ajutor medical.

(3) În funcție de necesități, dotarea se completează cu alte categorii de bunuri materiale utile îndeplinirii atribuțiilor serviciului privat.

(4) Serviciile private își amenajează poligoane de antrenament care se dotează cu aparate, utilaje, aparatură și echipamente specifice intervenției în situații de urgență, inclusiv pentru concursurile profesionale, sau pot folosi poligoanele de antrenament din structura inspectoratelor județene/al municipiului București pentru situații de urgență sau ale altor servicii voluntare sau private, pe baza unor protocoale.

(5) Atelierele se dotează cu utilaje și scule adecvate lucrărilor de întreținere și reparații.

ART. 18

Criteriile specifice care stau la baza dotării cu mijloace tehnice și materiale a serviciului privat sunt prezentate în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele criterii de performanță.

ART. 19

Documentele de organizare, desfășurare și conducere a activității serviciului privat sunt prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele criterii de performanță.

ART. 20

(1) Serviciile private își desfășoară activitatea pe baza Regulamentului de organizare și funcționare a serviciului privat pentru situații de urgență.

(2) Structura-cadru a Regulamentului de organizare și funcționare a serviciului privat pentru situații de urgență este prezentată în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentele criterii de performanță.

CAP. VII

Criterii specifice pentru serviciile private, constituite ca societăți comerciale prestatoare de servicii

ART. 21

La constituirea serviciilor private ca societăți comerciale prestatoare de servicii, pe lângă prevederile anterioare, în părțile care le privesc, se vor respecta următoarele criterii cumulative:

- a) categoria serviciului privat este cel puțin a IV-a;
- b) personalul încadrat trebuie să fie numai angajat;
- c) conducerea intervenției se asigură de către șeful serviciului privat sau de către înlocuitorul legal al acestuia;

d) menținerea permanentă a operativității și capacității de intervenție stabilite 24 de ore din 24 de ore.

ART. 22

Sectorul de competență cuprinde teritoriul operatorilor economici, instituțiilor și localităților cu care serviciul privat a încheiat contracte sau convenții de intervenție.

CRITERIILOR DE PERFORMANȚĂ PRIVIND STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI DOTAREA SERVICIILOR VOLUNTARE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

Extras din **ORDIN nr. 718 din 30 iunie 2005**

ART. 1

Serviciile voluntare pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii voluntare, se constituie, potrivit legii, în comune, orașe și municipii, în subordinea consiliilor locale.

ART. 2

Termenii folosiți în prezenta anexă au următorul înțeles:

a) sector de competență - unitatea administrativ-teritorială pe a cărei rază serviciul voluntar își îndeplinește atribuțiile legale;

b) grupă de intervenție - structură formată din personal voluntar și angajat care încadrează o autospecială de intervenție.

c) echipă specializată - structură de intervenție care are în compunere minimum 3 persoane, specializată în anumite tipuri de intervenții;

d) timp mediu de alertare - intervalul mediu cuprins între momentul alarmării în caz de situație de urgență și cel al constituirii formației de deplasare în vederea intervenției;

e) timp de răspuns - intervalul cuprins între momentul alertării forțelor destinate intervenției și intrarea acestora în acțiune;

f) capacitate de răspuns - potențialul forțelor destinate intervenției de a rezolva o situație de urgență.

ART. 3

(1) Serviciul voluntar își îndeplinește atribuțiile, în condițiile legii, într-un sector de competență stabilit cu acordul inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București.

(2) Teritoriul fiecărui sector de competență trebuie să fie acoperit, din punct de vedere al intervenției, în timpul de răspuns stabilit, cu cel puțin o autospecială de intervenție.

(3) Până la asigurarea dotării la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare, consiliile locale încheie, în mod obligatoriu, contracte sau convenții de intervenție cu alte consilii locale sau cu operatorii economici care au constituite servicii voluntare/private dotate cu autospeciale de intervenție.

CAP. II

Criterii privind organizarea serviciilor voluntare

ART. 4

(1) Constituirea, dimensionarea și dotarea structurilor serviciilor voluntare pentru situații de urgență se fac pe baza următoarelor criterii:

a) numărul de gospodării/locuințe individuale din sectorul de competență;

b) tipurile de riscuri identificate în profil teritorial.

(2) Dotarea serviciilor voluntare cu autospeciale pentru stingerea incendiilor se face avându-se în vedere ca o autospecială de intervenție să revină la cel mult 2000 de gospodării/locuințe individuale.

ART. 5

(1) Serviciul voluntar este condus de un șef, profesionist în domeniu, și are în componență, în mod obligatoriu, următoarele structuri:

a) un compartiment pentru prevenire;

b) una sau mai multe formații de intervenție, salvare și prim ajutor, denumite în continuare formații de intervenție.

(2) Pentru efectuarea lucrărilor de întreținere, a reviziilor și reparațiilor la mijloacele de intervenție din dotare, serviciile voluntare pot să își organizeze ateliere proprii de reparații.

ART. 6

Compartimentul pentru prevenire are ca principale atribuții prevenirea producerii unor situații de urgență, prin acțiuni de îndrumare și control în localitățile în care își desfășoară activitatea.

ART. 7

(1) Formația de intervenție este o structură specializată, constituită în vederea limitării și înlăturării urmărilor situațiilor de urgență.

(2) Formația de intervenție are în compunere grupe de intervenție și/sau echipe specializate.

(3) Grupele de intervenție se organizează în funcție de atribuțiile pe care le au, precum și în raport cu categoriile și tipurile de autospeciale folosite pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(4) Echipele specializate sunt constituite în funcție de tipurile de riscuri identificate în sectorul de competență, pe următoarele domenii principale: incendii, înștiințare-alarmare, cercetare-căutare, deblocare-salvare, sanitar, evacuare, protecție chimică, radiologică, biologică și nucleară, transmisiuni și suport logistic.

(5) Dotarea grupelor de intervenție și echipelor specializate este prevăzută în anexa nr. 1."

ART. 8

Atelierele de reparații și întreținere sunt compartimente tehnice destinate întreținerii și executării lucrărilor de reparații curente la mijloacele tehnice din dotare.

CAP. III

Criterii operaționale

ART. 9

(1) La amplasarea în teritoriu a formațiilor de intervenție ale serviciului voluntar se ține seama de timpul mediu de alertare: în funcție de anotimp și de ora la care s-a produs situația de urgență - 5-10 minute.

(2) Timpul de răspuns are următoarele limite maxime:

1. la operatorii economici, din subordinea consiliului local, care prezintă risc ridicat - 15 minute;
2. în cel mai îndepărtat punct al sectorului de competență stabilit - 20 de minute;
3. în celelalte localități sau la ceilalți operatori economici cu care s-au încheiat contracte sau convenții de intervenție - 30 de minute.

(3) Criteriile operaționale prevăzute la alin. (1) și (2), respectiv timpul mediu de alertare și timpul de răspuns, se corelează, după caz, cu criteriul complementarității dat de existența în sectorul de competență a serviciilor private pentru situații de urgență."

(4) Derularea intervenției se face gradual, după caz, astfel:

a) alarmarea serviciului voluntar, concomitent cu anunțarea/alertarea structurilor profesionale de intervenție ale inspectoratului pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, precum și a serviciului privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;

b) intervenția propriu-zisă efectuată de serviciile voluntare;

c) sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către serviciul privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;

d) sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către structurile profesionale.

(5) Serviciul de urgență voluntar solicită în sprijin intervenția serviciilor de urgență private și a celor voluntare cu care a încheiat contracte/convenții de intervenție sau, după caz, a serviciilor de urgență profesionale, ori de câte ori amploarea situației de urgență depășește capacitatea de răspuns a acestuia.

ART. 10

Pentru asigurarea permanentă a intervenției, conducătorul/conducătorii autospecialei/autospecialelor de intervenție efectuează serviciul în ture, conform regulamentului propriu de organizare și funcționare."

CAP. IV

Clasificarea serviciilor voluntare

ART. 11

(1) Serviciile voluntare se clasifică în funcție de componenta preventivă, de dotare și de tipul intervenției, astfel:

a) serviciu de categoria I - având în formația de intervenție doar echipe specializate, pe tipuri de riscuri;

b) serviciu de categoria a II-a - având în formația de intervenție grupe care încadrează autospeciale, altele decât cele pentru stingerea incendiilor, precum și echipe specializate, pe tipuri de riscuri;

c) serviciu de categoria a III-a - având în formația de intervenție grupe de intervenție, dintre care una încadrează o autospecială pentru stingerea incendiilor, și echipe specializate, pe tipuri de riscuri;

d) serviciu de categoria a IV-a - având în formația de intervenție grupe de intervenție, dintre care cel puțin două încadrează autospeciale pentru stingerea incendiilor, și echipe specializate, pe tipuri de riscuri.

(2) Toate categoriile de servicii voluntare au în compunere, în mod obligatoriu, un compartiment pentru prevenirea situațiilor de urgență."

CAP. V

Criterii privind încadrarea cu personal

ART. 12

(1) Serviciul voluntar se încadrează cu personal angajat și cu personal voluntar.

(2) Personalul angajat și cel voluntar trebuie să corespundă cerințelor de pregătire fizică și psihică și să aibă aptitudinile necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice.

(3) În serviciul voluntar, funcțiile de șef serviciu și conducător autospeciale se încadrează, în mod obligatoriu, cu personal angajat.

(4) La încadrare și anual personalul serviciului voluntar este supus controlului medical, în condițiile legii.

(5) Personalul angajat trebuie să aibă calificarea necesară, conform reglementărilor în vigoare.

(6) Funcțiile personalului din serviciul voluntar sunt următoarele:

- a) șef serviciu;
- b) șef compartiment pentru prevenire;
- c) specialist pentru prevenire;
- d) șef formație intervenție, salvare și prim ajutor;
- e) șef grupă de intervenție;
- f) șef echipă specializată;
- g) servanț;
- h) conducător autospeciale.

(7) Promovarea personalului se face ierarhic, începând cu funcția de bază, în condițiile legii.

ART. 13

Numărul specialiștilor (personalului compartimentului) pentru activitatea de prevenire se stabilește astfel:

- a) pentru instituțiile publice și operatorii economici din subordinea consiliilor locale, un specialist;
- b) în mediul rural, pentru 200 de gospodării cetățenești, un specialist;
- c) în mediul urban, pentru 500-1.000 de locuințe individuale sau gospodării, un specialist.

ART. 14

Grupele de intervenție se încadrează cu personal stabilit conform prevederilor instrucțiunilor și cărților tehnice de utilizare a autospeciialelor.

CAP. VI

Criterii privind dotarea serviciilor voluntare

ART. 15

Pentru realizarea și menținerea unei capacități de răspuns optime, dotarea serviciului voluntar trebuie să asigure:

- a) acoperirea riscurilor potențiale din sectorul de competență, atât din punct de vedere preventiv, cât și din punct de vedere operațional;
- b) executarea oportună a misiunilor și operațiunilor specifice;
- c) corelarea performanțelor tehnice ale mijloacelor de intervenție cu specificul și gradul de dificultate ale situației de urgență, în vederea exploatării cu eficiență maximă a acestora;
- d) crearea condițiilor necesare pentru pregătirea și antrenamentul personalului.

ART. 16

(1) Sediile și utilitățile necesare serviciilor voluntare, precum și spațiile adecvate pentru pregătirea de specialitate a personalului, gararea, adăpostirea și întreținerea mijloacelor tehnice, depozitarea materialelor sunt puse la dispoziție de consiliile locale, în condițiile legii.

(2) Spațiile prevăzute la alin. (1) se dotează cu telefon și mijloace de alarmare și alertare, instalații utilitare, mijloace de pregătire, cu materiale de birotică și de acordare a primului ajutor medical.

(3) În funcție de necesități, dotarea se completează cu alte categorii de bunuri materiale utile îndeplinirii atribuțiilor serviciului.

(4) Personalul serviciilor voluntare se antrenează, după caz:

- a) în poligoanele de antrenament proprii, dotate cu aparate, utilaje, aparatură și echipamente specifice intervenției în situații de urgență, inclusiv pentru concursurile profesionale;
- b) în poligoanele de antrenament ale inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București sau ale serviciilor private, în baza unor protocoale.

(5) Întreținerea și repararea autospeciialelor și utilajelor serviciilor voluntare se fac, după caz, în ateliere proprii dotate cu utilaje și scule adecvate lucrărilor executate sau de către alte persoane fizice ori juridice atestate, conform legii, pentru activitățile respective.

(6) Pentru colaborare la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de urgență, consiliile locale care au constituite servicii voluntare pot încheia protocoale cu asociațiile profesionale și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniu.

(7) Inspectoratele județene controlează, cel puțin o dată pe an, toate serviciile voluntare pentru situații de urgență, în ceea ce privește constituirea, dotarea și încadrarea acestora, câte un exemplar din documentul încheiat cu această ocazie fiind înaintat în luna decembrie Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, consiliului județean și instituției prefectului, pentru dispunerea măsurilor necesare îmbunătățirii activității pe această linie."

ART. 17

Criteriile specifice care stau la baza dotării cu mijloace tehnice și materiale a serviciilor voluntare pentru situații de urgență sunt prezentate în anexa nr. 2.

ART. 18

Documentele de organizare, desfășurare și conducere a activității serviciului voluntar pentru situații de urgență sunt prezentate în anexa nr. 3.

ART. 19

(1) Serviciile voluntare își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de consiliul local, cu avizul inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București.

(2) Structura-cadru a regulamentului de organizare și funcționare a serviciului voluntar pentru situații de urgență este prevăzută în anexa nr. 4.

PRINCIPALELE TIPURI DE RISC GENERATOARE DE SITUAȚII DE URGENȚĂ GRUPATE ÎN FUNCȚIE DE NATURA LOR

Portiv HG. 2288/2004 principalele tipuri de risc generatoare de situații de urgență grupate funcție de natura lor sunt:

- ✓ Riscuri naturale
- ✓ Riscuri tehnologice
- ✓ Riscuri biologice

Riscuri naturale

1. Fenomene meteorologice periculoase

- Furtuni (vânt puternic și/sau precipitații masive și/sau căderi de grindină)
 - Inundații
 - Tornade
 - Secetă
 - Îngheț (poduri și baraje de gheață pe apă, căderi masive de zăpadă, chiciură, polei)
- 2. Incendii de pădure (fondul forestier, vegetație uscată sau culturi de cereale păioase)***

3. Avalanșe

4. Fenomene distructive de origine geologică

- Alunecări de teren
- Cutremure de pământ

Riscuri tehnologice

1. Accidente, avarii, explozii și incendii

2. Poluare de ape

3. Prăbușiri de construcții, instalații sau amenajări

4. Eșecul utilităților publice (utilități publice vitale și de amploare: rețele importante de radio, televiziune, telefonie, comunicații, de energie electrică, de gaze, de energie termică, centralizată, de alimentare cu apă, de canalizare și epurare a apelor uzate și pluviale)

5. Căderi de obiecte din cosmos sau atmosferă

6. Muniție neexplodată

Riscuri tehnologice Îmbolnăviri în masă

- epidemii
- epizotii/zoonoze

ORGANIZAREA, ATRIBUȚIILE ȘI FUNCȚIONAREA COMITETELOR LOCALE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ ȘI A CELULEI DE CRIZĂ

Bibliografie: HG 1489/2004

CAP. I

Organizare și funcționare

ART. 1

(1) Comitetul Național pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Comitet Național, se constituie și funcționează, potrivit legii, ca organism interministerial de management, sub conducerea nemijlocită a ministrului administrației și internelor și în coordonarea primului-ministru, în cadrul Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

(2) Comitetul Național se compune din:

- a) președinte: ministrul administrației și internelor;
- b) vicepreședinte: un secretar de stat din Ministerul Administrației și Internelor;
- c) membri: un secretar de stat de la fiecare minister sau un adjunct al conducătorului fiecărei instituții publice centrale prevăzute în anexa nr. 1 și inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;

d) consultanți: câte 1-2 experți și/sau specialiști din fiecare minister și instituție publică centrală prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Componenta nominală a Comitetului Național se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor, pe baza propunerilor făcute de miniștrii și conducătorii instituțiilor publice centrale prevăzute în anexa nr. 1, în termen de 15 zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) În cazul reorganizării ministerelor și instituțiilor prevăzute în anexa nr. 1 ori eliberării din funcția de secretar de stat a reprezentantului în Comitetul Național, conducătorii acestora vor nominaliza un nou reprezentant în termenul prevăzut la alin. (3), calculat, după caz, de la data reorganizării sau de la data la care funcția de secretar de stat a devenit vacantă.

(5) Secretariatul tehnic permanent al Comitetului Național funcționează ca un compartiment specializat în cadrul Centrului Operațional Național din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Inspectoratul General.

ART. 2

(1) Comitetul Național asigură îndeplinirea atribuțiilor principale prevăzute la art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, precum și a atribuțiilor și sarcinilor stabilite prin alte dispoziții legale în vigoare.

(2) Comitetul Național asigură îndeplinirea atribuțiilor specifice pe linia realizării în România a obiectivelor strategiei internaționale de reducere a dezastrelor.

(3) Persoanele desemnate în Comitetul Național au următoarele atribuții principale:

a) președintele: convoacă întrunirea Comitetului Național, stabilește ordinea de zi și conduce ședințele acestuia; aprobă prin ordin planurile, regulamentele și măsurile adoptate; semnează avizele, acordurile, împuternicirile, protocoalele de colaborare și proiectele de acte normative; îl informează operativ pe primul-ministru și prezintă în ședințele de Guvern hotărârile și propunerile Comitetului Național;

b) vicepreședintele: îndeplinește obligațiile de membru prevăzute la lit. c) și, în absența președintelui, exercită atribuțiile acestuia;

c) membrii: participă la ședințele Comitetului Național; prezintă informații și puncte de vedere ale ministerelor sau instituțiilor publice centrale pe care le reprezintă; informează operativ miniștrii sau conducătorii instituțiilor respective asupra problemelor dezbătute, concluziilor rezultate, hotărârilor și măsurilor adoptate și urmăresc aplicarea acestora în domeniile de competență; mențin legătura permanentă cu centrele operative corespondente;

d) consultanții: participă la ședințele Comitetului Național; consiliază membrii acestuia asupra problemelor operative, tehnice și de specialitate; asigură documentarea tehnică de specialitate pentru tipurile de riscuri gestionate și sprijină Secretariatul tehnic permanent în elaborarea documentelor de lucru pentru Comitetul Național; mențin legătura permanentă cu centrele operative corespondente, după declararea stării de alertă și până la încetarea acesteia.

ART. 3

(1) Secretariatul tehnic permanent are următoarele atribuții principale:

a) gestionează documentele Comitetului Național;

b) asigură convocarea Comitetului Național și transmiterea ordinii de zi;

c) primește și pregătește materialele pentru ședințele Comitetului Național și asigură prezentarea acestora președintelui și membrilor Comitetului Național;

d) elaborează lucrările și execută operațiunile de secretariat pe timpul ședințelor Comitetului Național;

e) asigură redactarea hotărârilor adoptate de Comitetul Național, precum și a proiectelor de ordine, pe care le prezintă spre aprobare;

f) asigură difuzarea la componentele Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență și la alte autorități interesate a documentelor emise de Comitetul Național;

g) întocmește informații periodice privind situația operativă sau stadiul îndeplinirii hotărârilor adoptate de Comitetul Național, care se transmit de către Centrul Operațional Național membrilor Comitetului Național și altor autorități interesate;

h) conlucrează cu secretariatele tehnice permanente, organizate și asigurate de centrele operaționale și centrele operative pentru situații de urgență, precum și cu structurile abilitate în managementul situațiilor excepționale;

i) conlucrează cu unitățile și cu compartimentele Ministerului Administrației și Internelor implicate în emiterea ordinelor ministrului;

j) întocmește proiectele comunicatelor de presă ale Comitetului Național și colaborează, în acest sens, cu structurile de profil din Ministerul Administrației și Internelor;

k) urmărește realizarea suportului logistic al locului de desfășurare a ședințelor Comitetului Național;

l) îndeplinește alte atribuții prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului General sau alte sarcini stabilite de Comitetul Național ori de președintele acestuia;

m) preia și gestionează datele și informațiile transmise în cazul unor dezastre și asigură înștiințarea membrilor Comitetului Național și a consultanților;

n) asigură legătura cu punctele de contact din structurile cu atribuții în domeniul urgențelor civile din cadrul Organizației Națiunilor Unite, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și Organizației Tratatului Atlanticului de Nord.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor consultă specialiști și din alte domenii de activitate.

ART. 4

(1) Comitetul Național se întrunește în ședințe semestriale și ori de câte ori situația o impune, în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(2) Ședințele Comitetului Național sunt prezidate de președinte sau, după caz, de primul-ministru.

(3) Hotărârile Comitetului Național se adoptă, de regulă, prin consens. Hotărârile referitoare la atribuțiile prevăzute la art. 20 lit. c)-e) și k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 se adoptă cu votul majorității simple a membrilor prezenți la ședință.

(4) Secretariatul tehnic permanent este coordonat de șeful Centrului Operațional Național.

(5) La ședințele Comitetului Național participă, la invitația președintelui acestuia, reprezentanți ai altor ministere și instituții publice centrale, nenominalizate în anexa nr. 1, ai patronatelor sau ai unor agenții, precum și ai unor organizații neguvernamentale care îndeplinesc funcții de sprijin în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

(6) Consultanții și invitații nu au drept de vot. În cazuri justificate, consultanții pot exprima votul membrilor absenți, dacă au fost mandatați în acest sens de către conducătorul ministerului sau instituției din care aceștia fac parte.

CAP. II

Asigurarea materială și financiară

ART. 5

(1) Ședințele Comitetului Național se desfășoară în spații special amenajate și echipate prin grija Ministerului Administrației și Internelor, la Centrul Operațional Național din Inspectoratul General.

(2) Sala de ședințe este echipată și dotată cu mobilier, aparatură și echipamente de comunicații și informatică și cu echipamente de comunicații speciale și de cooperare, precum și cu birotica necesară, corespunzător componenței Comitetului Național și atribuțiilor acestuia.

(3) Aparatura și echipamentele de comunicații și informatică prevăzute la alin. (2) se conectează cu centrele operaționale și cu centrele operative, precum și cu echipamentele prevăzute la cabinetul primului-ministru.

(4) Mijloacele de comunicații și de informatică prevăzute la alin. (2) și (3) fac parte din sistemul de comunicații, de prelucrare automată și stocare a datelor necesare funcționării Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență și se asigură potrivit legii.

(5) Comitetul național dispune de o sală multimedia proprie, destinată conferințelor de presă.

ART. 6

(1) Lista cuprinzând dotările principale necesare pentru activitatea Comitetului Național este prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Dotările cu mijloace tehnico-materiale necesare desfășurării activităților Comitetului Național se includ în normele și programele de înzestrare ale Inspectoratului General.

(3) Dotările prevăzute pentru spațiile de lucru ale Comitetului Național și pentru sala multimedia, precum și mijloacele de transport pentru personalul propriu se asigură de Ministerul Administrației și Internelor prin unitățile de profil, potrivit legii.

(4) Mijloacele de transport pentru deplasarea în teren a membrilor și consultanților Comitetului Național din celelalte instituții nominalizate în anexa nr. 1 se asigură de către ministerele și instituțiile publice pe care aceștia le reprezintă.

(5) Materialele consumabile prevăzute la pct. 16 din anexa nr. 2 se asigură în funcție de necesități.

ART. 7

Finanțarea cheltuielilor materiale și servicii și a cheltuielilor de capital ale Comitetului Național se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, precum și din alte surse interne și externe, potrivit legii.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 8

(1) În vederea reglementării modului de îndeplinire a unor atribuții prevăzute de lege, Comitetul Național adoptă metodologii și proceduri, care se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) În scopul fundamentării unor hotărâri sau măsuri privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, Comitetul Național constituie grupuri de suport tehnico-științific formate din experți, specialiști, cercetători sau cadre didactice, după caz. Remunerarea acestora și achitarea cheltuielilor necesare funcționării grupurilor se fac în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Comitetul Național inițiază efectuarea de studii și cercetări în domeniul prevenirii și gestionării situațiilor de urgență.

ART. 9

(1) Constituirea Comitetului Național se face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Fluxul informațional-decizional al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență este prevăzut în anexa nr. 3.

ART. 10

(1) Comitetul Național, prin Inspectoratul General, preia atribuțiile, personalul, dotările și documentele Comisiei Guvernamentale de Apărare Împotriva Dezastrelor și ale Secretariatului tehnic permanent al acesteia.

(2) Posturile Secretariatului tehnic permanent al Comisiei Guvernamentale de Apărare Împotriva Dezastrelor se preiau în structura organizatorică a Inspectoratului General, pentru Centrul Operațional Național, iar personalul acestuia se transferă în interesul serviciului la noua structură.

(3) Mijloacele tehnice și de comunicații, precum și documentele comisiei prevăzute la alin. (1) se predau Inspectoratului General, conform prevederilor legale.

ART. 11

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 12

(1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 209/1997 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 28 mai 1997, cu modificările ulterioare.

ANEXA 1

MINISTERELE ȘI INSTITUȚIILE PUBLICE CENTRALE reprezentate în Comitetul Național pentru Situații de Urgență

1. Ministerul Administrației și Internelor
2. Ministerul Apărării Naționale
3. Ministerul Afacerilor Externe

4. Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului
5. Ministerul Economiei și Comerțului
6. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
7. Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor
8. Ministerul Sănătății
9. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
10. Ministerul Educației și Cercetării
11. Ministerul Finanțelor Publice
12. Serviciul Român de Informații
13. Serviciul de Telecomunicații Speciale
14. Serviciul de Protecție și Pază
15. Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale
16. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
17. Administrația Națională a Rezervelor de Stat
18. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor
19. Agenția Nucleară
20. Comisia Națională pentru Controlul Activității Nucleare.

ANEXA 2

LISTA*)

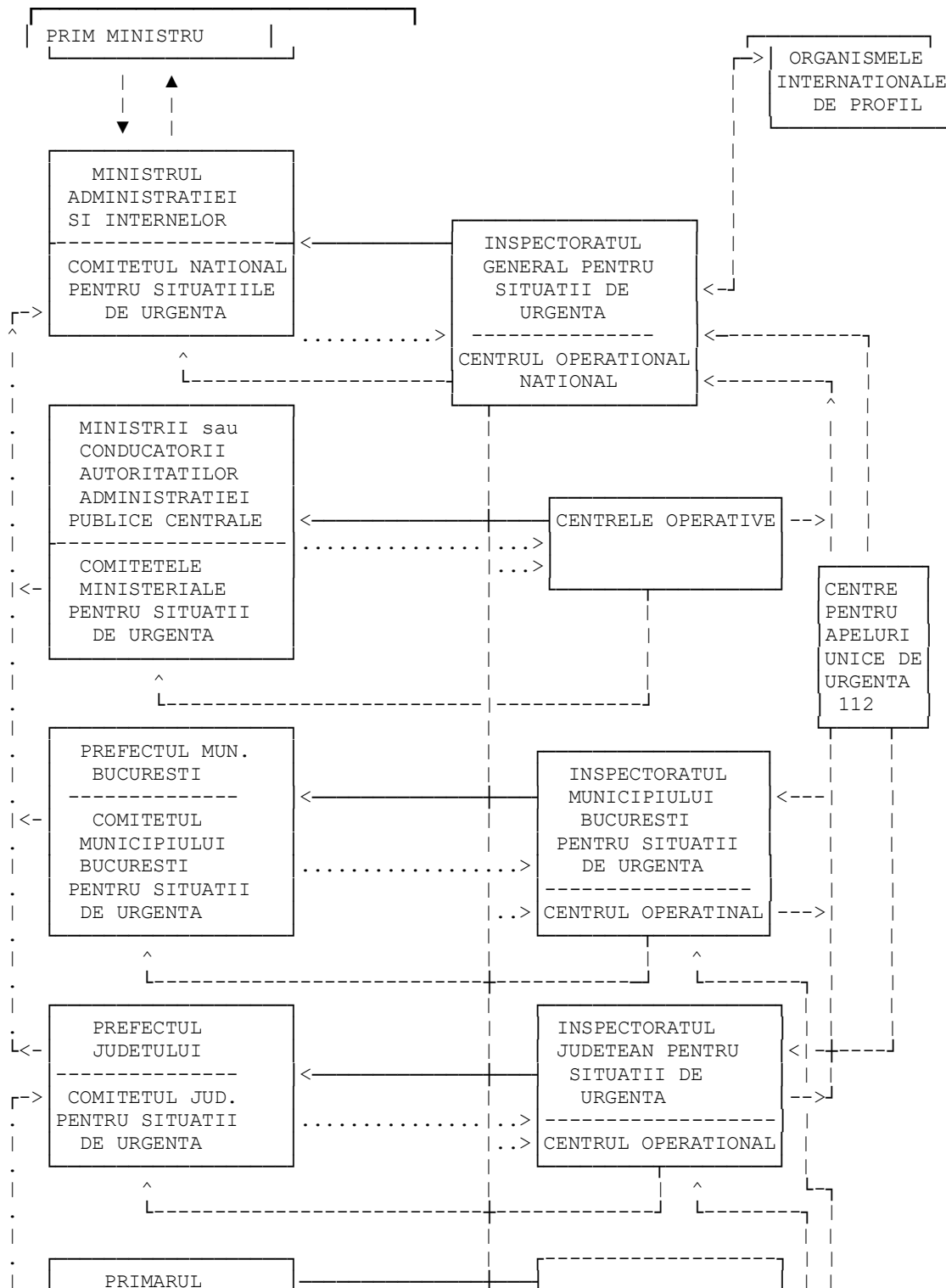
cuprinzând dotările principale ale Centrului Operațional Național, pentru susținerea activităților Comitetului Național pentru Situații de Urgență

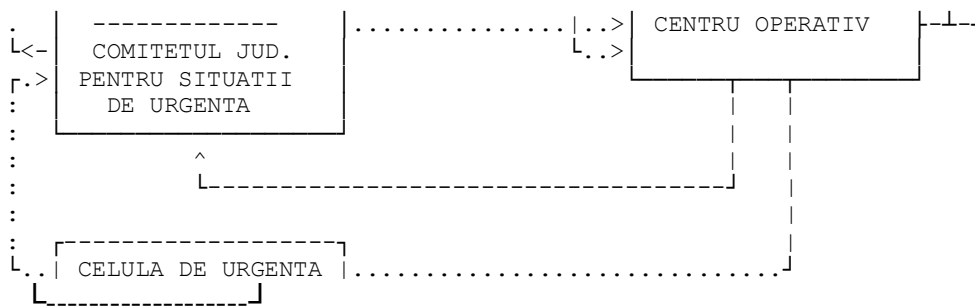
1. Mobilier: birouri, scaune, dulapuri, mese de consiliu
2. Mijloace de comunicații: rețele de comunicații destinate situațiilor de urgență; telefoane fixe și mobile; faxuri; radiotelefoane analogice și digitale fixe, mobile și portabile; modem Internet; echipament videoconferință; mijloace de comunicații prin satelit
3. Mijloace electronice de securizare a accesului și de supraveghere exterioară a locului de dispunere
4. Aparate radio
5. Aparate TV color
6. Mijloace informatice: laptop-uri; stații de lucru; servere; imprimante; software
7. Hărți și planuri topografice și cadastrale; hărți digitale; hărți ale lumii, Europei, României, județelor țării și municipiului București
8. Mijloace individuale de protecție, de orientare, iluminat, de prim ajutor și de apărare împotriva incendiilor
9. Instalații pentru aer condiționat și sisteme de filtroventilație
10. Materiale pentru amenajarea spațiilor de odihnă a personalului și servitul hranei
11. Autospeciale pentru conducerea acțiunilor de intervenție
12. Autospeciale pentru punctul de comandă operativ avansat (punct de comandă mobil)
13. Acte normative specifice și literatură de specialitate
14. Planuri și programe specifice
15. Aparatură de multiplicat documente
16. Rechizite și consumabile pentru tehnoredactare, multiplicare, îndosariere, arhivare.

 *) În funcție de necesități, lista se completează cu alte categorii de dotări utile îndeplinirii atribuțiilor specifice, în raport cu extinderea competențelor, prin hotărâre a Guvernului.

ANEXA 3

SCHEMA
fluxului informațional-decizional al Sistemului
Național de Management al Situațiilor de Urgență

LEGENDA:

Structuri cu activitate temporara [----] | | Celula de urgenta a societatii [----]

Structuri cu activitate [■]

Coordonare

————> Propuneri privind gestionarea si managementul situatiilor de urgenta;

-.-.-.-> Informare asupra activitatii desfasurate;

-----> Informare privind situatiile potential generatoare de stari de urgenta;

.....> Conlucrare

ST

CATEGORII DE CONSTRUCȚII LA CARE ESTE OBLIGATORIE REALIZAREA ADĂPOSTURILOR DE PROTECȚIE CIVILĂ, PRECUM ȘI A CELOR LA CARE SE AMENAJEAZĂ PUNCT DE COMANDĂ.

Bibliografie: HG 37/2006

ARTICOL UNIC

Articolul 1 din Hotărârea Guverului nr. 560/2005 pentru aprobarea categoriilor de construcții la care este obligatorie realizarea adăposturilor de protecție civilă, precum și a celor la care se amenajează puncte de comandă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 1. - Se aprobă categoriile de construcții la care realizarea adăposturilor de protecție civilă este obligatorie, potrivit legii, dacă acestea au o suprafață construită, la sol, mai mare de 150 mp și sunt prevăzute cu subsol, din următoarele categorii de folosință:

- a) clădiri pentru birouri și activități administrative;
- b) clădiri pentru activități financiar-bancare;
- c) clădiri pentru afaceri și comerț;
- d) clădiri pentru învățământ, știință, cultură și artă;
- e) clădiri pentru activități de ocrotire a sănătății și de asistență socială;
- f) clădiri pentru activități industriale și de producție;
- g) clădiri pentru activități turistice, destinate cazării;
- h) clădiri și construcții speciale pentru transporturi;
- i) clădiri și construcții speciale pentru telecomunicații;
- j) clădiri de locuit, multietajate, cu regim de înălțime mai mare de S+P+4 etaje."

NORME METODOLOGICE DE AVIZARE ȘI AUTORIZARE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ

Bibliografie: extras din Ordinul 1435/2006 ,completat cu Ordinul 535/2008

NORME METODOLOGICE

de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu
și protecția civilă

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Avizele de securitate la incendiu sunt actele emise, în baza legii, de către inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență, denumite în continuare inspectorate, direct ori prin comisiile de acorduri unice, denumite în continuare C.A.U., din cadrul consiliilor județene, municipale și ale sectoarelor municipiului București, orășenești și comunale, după verificarea de conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, adoptate în documentațiile tehnice ale lucrărilor de construcții, pentru îndeplinirea cerinței esențiale "securitate la incendiu".

(2) Avizele de protecție civilă sunt actele emise, în baza legii, de către inspectorate, prin C.A.U., după verificarea de conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare a măsurilor adoptate în documentațiile tehnice ale lucrărilor de construcții pentru realizarea adăposturilor de protecție civilă.

ART. 2

(1) Autorizațiile de securitate la incendiu sunt actele emise, în baza legii, de către inspectorate, prin care se certifică, în urma verificării documentelor și în teren, realizarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, prevăzute în documentațiile tehnice de execuție a lucrărilor de construcții, pentru îndeplinirea cerinței esențiale "securitate la incendiu".

(2) Autorizațiile de protecție civilă sunt actele emise, în baza legii, de către inspectorate, prin care se certifică, în urma verificării documentelor și în teren, realizarea adăposturilor de protecție civilă, conform reglementărilor specifice.

ART. 3

(1) Avizele de securitate la incendiu se emit în următoarele situații:

- a) când sunt solicitate prin certificatele de urbanism în vederea emiterii acordului unic, în C.A.U., pentru categoriile de construcții și amenajări aprobate, potrivit legii, prin hotărâre a Guvernului;
- b) pentru lucrările de schimbare a destinației și/sau de modernizare la construcții și amenajări existente, care nu necesită autorizații de construire, atunci când, în urma executării lucrărilor, construcțiile și amenajările respective se încadrează în categoriile aprobate, potrivit legii, prin hotărârea Guvernului prevăzută la lit. a), pentru care este necesară avizarea privind securitatea la incendiu;
- c) pentru amplasarea construcțiilor în interiorul parcelelor și asigurarea posibilităților de acces la drumurile publice, în conformitate cu prevederile Regulamentului general și ale regulamentelor locale de urbanism, în cazurile în care nu se asigură îndeplinirea cerințelor prevăzute de reglementările specifice.

(2) Avizele de protecție civilă se emit când sunt solicitate prin certificatele de urbanism în vederea emiterii acordului unic, în C.A.U., pentru categoriile de construcții și amenajări aprobate, potrivit legii, prin hotărâre a Guvernului.

ART. 4

Avizele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2) se solicită și se emit pe fișe tehnice specifice, conform procedurii stabilite prin Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 și 825 bis din 13 septembrie 2005.

ART. 5

(1) Avizele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c), precum și autorizațiile de securitate la incendiu și de protecție civilă se solicită în scris de către persoanele fizice sau juridice direct inspectoratelor în a căror zonă de competență urmează să fie realizate ori sunt amplasate construcțiile sau amenajările respective.

(2) Modelele de cereri sunt prezentate în anexa nr. 1, pentru avizele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și b), în anexa nr. 2, pentru avizele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c), în anexa nr. 3, pentru avizele prevăzute la art. 3 alin. (2), în anexa nr. 4, pentru autorizațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), și în anexa nr. 5, pentru autorizațiile prevăzute la art. 2 alin. (2).

ART. 6

(1) Cererile, după caz, fișele tehnice, precum și avizele și autorizațiile, însoțite de documentele prevăzute la art. 10, 13, 18 și 21, se înregistrează într-un registru special, în ordinea primirii, respectiv emiterii lor, asigurându-se evidența și confidențialitatea conținutului acestora.

(2) Dacă documentele prezentate sunt incomplete sau nu conțin toate datele prevăzute în prezentele norme metodologice, lipsurile constatate se comunică solicitantului în cel mult 5 zile lucrătoare după înregistrare.

(3) În situația în care documentația se restituie solicitantului spre completare pe loc, se vor specifica data, numele și prenumele acestuia și semnătura de ridicare, conform modelului din anexa nr. 6 lit. B.

(4) Restituirea documentației spre completare în termen de cel mult 5 zile lucrătoare se face cu adresă scrisă și semnată de inspectorul-șef, cu aplicarea ștampilei inspectoratului.

(5) Termenul legal de emitere a avizelor pe fișele tehnice este de maximum 15 zile, termen care curge de la data depunerii documentației complete.

(6) Termenul legal de emitere a avizelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) și a autorizațiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) este de maximum 30 de zile, termen care curge de la data depunerii cererii.

ART. 7

(1) Documentele depuse pentru avizare sau autorizare se repartizează pentru soluționare specialiștilor desemnați din inspecția de prevenire din cadrul inspectoratului, care, în urma verificării conținutului acestora și a condițiilor din teren - numai pentru emiterea autorizațiilor -, întocmesc pentru fiecare situație un referat cu concluziile rezultate și cu propunerile privind emiterea ori respingerea motivată a emiterii avizului sau autorizației.

(2) Referatele se verifică de către șeful serviciului căruia i-a fost repartizată lucrarea, se avizează de către adjunctul inspectorului-șef al inspectoratului și se aprobă de către inspectorul-șef, odată cu emiterea avizului/autorizației.

(3) Avizele și autorizațiile emise de inspectorate se semnează de către inspectorul-șef și se ștampilează cu ștampila unității.

ART. 8

La emiterea avizelor și/sau autorizațiilor de securitate la incendiu și de protecție civilă solicitantul prezintă copii ale documentelor prin care se atestă efectuarea plății tarifelor stabilite potrivit ordinului ministrului administrației și internelor pentru aprobarea tarifelor la emiterea avizelor și autorizațiilor.

ART. 9

(1) Nu se emit avize sau autorizații de către inspectorate în următoarele situații:

a) atunci când se constată la verificarea documentelor depuse, precum și în teren neîndeplinirea cerințelor prevăzute de reglementările tehnice în vigoare și de prezentele norme metodologice;

b) dacă obiectivele respective nu se încadrează în categoriile celor stabilite prin lege, hotărâri ale Guvernului sau acte ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale.

(2) Se pot emite avize cu condiții numai pe fișe tehnice, conform prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005.

(3) Respingerea emiterii avizelor sau autorizațiilor se comunică în scris solicitanților, împreună cu motivele respingerii, în termen de maximum 15 zile de la înregistrarea documentației complete.

(4) Dacă solicitanții nu se prezintă pentru ridicarea avizelor sau autorizațiilor, precum și a documentațiilor depuse care au stat la baza emiterii acestora în termen de 6 luni de la data emiterii, documentele respective sunt clasate și îndosariate potrivit reglementărilor în vigoare.

CAP. II

Documentațiile necesare pentru emiterea avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu

ART. 10

(1) Avizele de securitate la incendiu solicitate prin certificatele de urbanism în vederea emiterii acordului unic, în C.A.U., se emit pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) certificat de urbanism - un exemplar în copie;
- c) documentația tehnică, cuprinzând piese scrise - memoriu tehnic pe specialități și scenariu de securitate la incendiu - și desenate, în care sunt incluse măsurile de securitate la incendiu - un exemplar;
- d) referatul verificatorului de proiect pentru cerința esențială "securitate la incendiu", conform reglementărilor specifice - două exemplare;
- e) fișa tehnică în vederea acordului unic, întocmită conform formularului din Normele metodologice de aplicare a Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005 - trei exemplare;
- f) opis cu documentele depuse, conform modelului prevăzut în anexa nr. 6 lit. A - două exemplare.

(2) Avizele de securitate la incendiu pentru schimbările de destinație și modernizările la construcțiile și amenajările existente care, potrivit legii, nu necesită autorizații de construire se emit pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) dovada dreptului de proprietate al titularului asupra terenului și/sau construcțiilor - un exemplar în copie;
- c) raportul de expertiză tehnică pentru cerința esențială "securitate la incendiu" privind schimbarea destinației sau avizul proiectantului inițial al construcției - două exemplare în original;
- d) scenariul de securitate la incendiu - două exemplare, ambele în original;
- e) planul de situație - un exemplar;
- f) documentație cuprinzând planuri (relevee la situația existentă și planuri cu situația propusă) ale construcției (planuri pentru fiecare nivel, fațade, secțiuni) și, după caz, scheme ale instalațiilor utilitare (electrice, gaze combustibile, încălzire, ventilare) și cu rol de securitate la incendiu (dectecție, semnalizare, stingere) - un exemplar;
- g) opis cu documentele depuse - două exemplare.

(3) Avizele de securitate la incendiu pentru amplasarea construcțiilor în interiorul parcelelor și asigurarea posibilităților de acces la drumurile publice (în conformitate cu prevederile Regulamentului general sau regulamentelor locale de urbanism) se emit pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) dovada dreptului de proprietate al titularului asupra terenului - un exemplar în copie;
- c) planul de situație - amplasare în zonă - cu precizarea distanțelor față de vecinătăți și a căilor de acces la drumurile publice - două exemplare;
- d) opis cu documentele depuse - două exemplare.

ART. 11

(1) La emiterea avizelor prevăzute la art. 10 alin. (1), se restituie solicitantului documentele depuse, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, fișa tehnică, referatul verificatorului de proiect pentru cerința esențială "securitate la incendiu", scenariul de securitate la incendiu, opisul cu documentele depuse și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1).

(2) La emiterea avizelor prevăzute la art. 10 alin. (2), se restituie solicitantului documentele depuse, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, aviz, raportul de expertiză tehnică/avizul proiectantului inițial, opisul cu documentele depuse și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1).

(3) La emiterea avizelor prevăzute la art. 10 alin. (3), se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, aviz, plan de situație, opusul cu documentele depuse și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1).

(4) Documentele reținute de emitent, prevăzute la alin. (1) și (2), se păstrează de către acesta până la darea în exploatare a construcțiilor sau amenajărilor pentru care s-au emis avizele, respectiv până la emiterea autorizației de securitate la incendiu, după care se arhivează potrivit prevederilor legale în vigoare.

ART. 12

Avizele de securitate la incendiu emise direct de inspectorate se redactează în două exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 7.

ART. 13

(1) Autorizațiile de securitate la incendiu se emit după recepția la terminarea lucrărilor, la darea în exploatare a construcțiilor sau amenajărilor noi, pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) autorizația de construire - un exemplar în copie;
- c) avizul de securitate la incendiu emis pe fișa tehnică și documentația vizată spre neschimbare care a stat la baza emiterii avizului - în original;
- d) piesele scrise și desenate din documentația tehnică, cum sunt: detalii de execuție, agremente tehnice sau certificate de conformitate ale produselor pentru construcții cu rol de securitate la incendiu, dispoziții de șantier însușite de verificatorul de proiect etc., în care să fie incluse măsurile realizate privind îndeplinirea cerinței esențiale "securitate la incendiu" - un exemplar;
- e) referatul verificatorului de proiect pentru cerința esențială "securitate la incendiu" - construcții și instalații - două exemplare;
- f) procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor - două exemplare;
- g) opusul cu documentele depuse - două exemplare.

(2) Pentru schimbările de destinație la construcții și amenajări care nu necesită autorizație de construire, autorizațiile de securitate la incendiu se emit la darea în exploatare a construcțiilor sau amenajărilor, pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) avizul de securitate la incendiu - în original, atunci când acesta a fost emis;
- c) documentația prevăzută la art. 10 alin. (2) lit. c)-f);
- d) opusul cu documentele depuse - două exemplare.

ART. 14

(1) Autorizațiile de securitate la incendiu emise de inspectorate se redactează în două exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8.

(2) La emiterea autorizațiilor de securitate la incendiu pentru situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1), se restituie solicitanților documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, opusul cu documentele depuse, autorizația de securitate la incendiu, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, referatul întocmit conform art. 7 alin. (1) și referatul verificatorului de proiect pentru cerința esențială "securitate la incendiu".

(3) La emiterea autorizației de securitate la incendiu pentru situația prevăzută la art. 13 alin. (2), se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar al cererii, autorizației de securitate la incendiu, raportului de expertiză sau avizului proiectantului inițial, scenariului de securitate la incendiu și referatului întocmit conform art. 7 alin. (1).

ART. 15

(1) În situațiile în care prin certificatele de urbanism nu s-a solicitat avizul de securitate la incendiu, precum și la schimbările de destinație și modernizări la construcții și amenajări care nu necesită autorizații de construire, deși construcțiile sau amenajările respective se încadrează în categoriile celor aprobate prin

hotărâre a Guvernului privind avizarea-autorizarea, autorizațiile de securitate la incendiu se emit pe baza următoarelor documente:

- a) certificatul de urbanism - un exemplar în copie;
- b) autorizația de construire, dacă a fost emisă, potrivit legii - un exemplar în copie;
- c) raportul de expertiză tehnică pentru cerința esențială "securitate la incendiu" - două exemplare în original;
- d) documentația cuprinzând scenariul de securitate la incendiu și piese desenate, șampilate de către expert - două exemplare în original;
- e) plan de situație - un exemplar;
- f) opis cu documentele depuse - două exemplare.

(2) Când solicitanții nu pot prezenta, din motive obiective justificate, cum sunt: pierderea, distrugerea, furtul, avizele de securitate la incendiu și documentațiile care au stat la baza emiterii acestora, autorizațiile de securitate la incendiu se emit pe baza următoarelor documente, după caz:

- a) autorizația de construire și documentația specifică ce a stat la baza emiterii acesteia, după caz - un exemplar în copie;
- b) documentație cuprinzând planuri (relevee la situația existentă și planuri cu situația propusă) ale construcției (planuri pentru fiecare nivel, fațade, secțiuni) și, după caz, scheme ale instalațiilor utilitare (electrice, gaze combustibile, încălzire, ventilare) și cu rol de securitate la incendiu (dectecție, semnalizare, stingere) - un exemplar;
- c) raport de expertiză tehnică pentru cerința esențială "securitate la incendiu" - două exemplare în original;
- d) documentația cuprinzând scenariul de securitate la incendiu și piese desenate, șampilate de către expert - două exemplare în original;
- e) plan de situație - un exemplar;
- f) opis cu documentele depuse - două exemplare.

ART. 16

(1) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, se constată că documentațiile tehnice nu mai corespund condițiilor pentru care au fost avizate, avizele se anulează.

(2) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, se constată neconformitatea construcțiilor sau amenajărilor cu condițiile pentru care au fost autorizate, din diverse motive, cum sunt: schimbare de destinație, modificări, completări, reamenajări, modernizări, autorizațiile de securitate la incendiu devin nule de drept, proprietarul având obligația reluării procesului de avizare și autorizare, conform prezentelor norme metodologice.

(3) Autorizațiile de securitate la incendiu emise de inspectorate pot fi anulate de unitățile emitente, dacă pe durata exploatării construcțiilor sau amenajărilor se constată nerespectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, cuprinse în documentații, ori încălcarea gravă a reglementărilor specifice, în ceea ce privește: limitarea propagării incendiilor la vecinătăți și în interiorul compartimentelor de incendiu, protecția și evacuarea sigură a utilizatorilor, siguranța pompierilor sau a altor forțe care intervin la stingerea incendiilor ori în alte situații de risc, inclusiv asigurarea posibilităților eficiente de alimentare cu apă în caz de incendiu și, după caz, cu energie a consumatorilor aferenți sistemelor de protecție prevăzute.

ART. 17

Anularea autorizațiilor de securitate la incendiu se face de personalul anume desemnat din cadrul inspectoratelor, prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, comunicând despre aceasta altor autorități competente.

CAP. III

Documentațiile necesare pentru emiterea avizelor și autorizațiilor de protecție civilă

ART. 18

Avizele de protecție civilă solicitate prin certificatele de urbanism în vederea emiterii acordului unic, în C.A.U., se emit pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) certificat de urbanism - un exemplar în copie;
- c) plan de situație și de încadrare în zonă - două exemplare în copie;
- d) plan de arhitectură al celui mai de jos nivel al construcției și schema instalațiilor de filtroventilație, pentru adăposturile cu capacitate mai mare de 50 de persoane, și al instalațiilor electrice din adăpost - două exemplare în copie;
- e) planul secțiunii verticale a clădirii cu instalațiile de filtroventilație din adăpost, pentru adăposturile cu capacitate mai mare de 50 de persoane - două exemplare în copie;
- f) memoriu tehnic de specialitate - două exemplare în copie;
- g) fișa tehnică în vederea emiterii acordului unic, întocmită conform formularului din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005;
- h) opis cu documentele depuse - două exemplare.

ART. 19

Memoriul tehnic de specialitate cuprinde următoarele:

- a) date generale despre adăpost: necesar personal de adăpostit; echipare cu instalații speciale, utilaje și tâmplărie, grupuri sanitare; descrierea acceselor, grosimile pereților și planșeelor, sistem de armare, pardoseli, finisaje, racorduri; instalații de filtroventilație, electrice, sanitare, de încălzire etc.;
- b) date privind echiparea cu instalații de filtroventilație, pentru adăposturile de protecție civilă cu capacitate de adăpostire de peste 50 de persoane.

ART. 20

(1) La emiterea avizelor de protecție civilă se restituie solicitantului documentele depuse, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din următoarele documente:

- a) cerere-tip;
- b) plan de situație și de încadrare în zonă;
- c) plan de arhitectură al celui mai de jos nivel al construcției și schema instalațiilor de filtroventilație, pentru adăposturile cu capacitate mai mare de 50 de persoane, și al instalațiilor electrice din adăpost;
- d) planul secțiunii verticale a clădirii cu instalațiile de filtroventilație din adăpost, pentru adăposturile cu capacitate mai mare de 50 de persoane;
- e) memoriu tehnic de specialitate;
- f) fișa tehnică în vederea emiterii acordului unic, întocmită conform formularului din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005;
- g) opis cu documentele depuse.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se păstrează până la emiterea autorizației de protecție civilă.

ART. 21

(1) Autorizațiile de protecție civilă se emit după recepția la terminarea lucrărilor, la darea în exploatare a construcțiilor sau amenajărilor noi, pe baza următoarelor documente:

- a) cerere-tip - două exemplare;
- b) autorizația de construire - un exemplar în copie;
- c) documentația tehnică pe baza căreia s-a emis avizul de protecție civilă și eventualele modificări realizate prin dispoziții de șantier, conform legii - două exemplare;
- d) procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, două exemplare în copie;
- e) opis cu documentele depuse - două exemplare.

(2) Autorizațiile de protecție civilă emise de inspectorate se redactează în două exemplare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

(3) La emiterea autorizației de protecție civilă, se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, autorizația de protecție civilă, documentația tehnică, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și opisul cu documentele depuse.

ART. 22

Autorizațiile de protecție civilă emise de inspectorate pot fi anulate de unitățile emitente, dacă pe durata exploatării construcțiilor/adăposturilor se constată nerespectarea măsurilor de protecție civilă cuprinse în documentații ori încălcarea reglementărilor tehnice specifice de protecție civilă.

ART. 23

(1) Un exemplar în copie al avizelor și autorizațiilor emise de inspectorate pentru adăposturile în care sunt amenajate puncte de comandă se transmite spre știință Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(2) Un exemplar în copie al avizelor și autorizațiilor emise de Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Dealul Spirii" al Municipiului București pentru adăposturile la obiectivele de investiții amplasate în zonele cuprinse în perimetrele Lac Floreasca - Bd. Aviatorilor - Calea Dorobanților - Calea Floreasca, șos. București-Ploiești - Bd. Poligrafiei - Str. Tipografilor, str. C.A. Rosetti - str. N. Bălcescu - str. Ion Câmpineanu - Calea Victoriei se transmite spre știință Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 24

Inspectoratele, prin inspecțiile de prevenire, pe timpul execuției obiectivului de investiții până la emiterea autorizațiilor, verifică prin controale periodice, prin sondaj, respectarea executării lucrărilor din documentațiile avizate privind îndeplinirea cerinței esențiale "securitate la incendiu", respectiv realizarea adăposturilor de protecție civilă.

ART. 25

Avizele emise pe fișe tehnice în cadrul comisiilor de acorduri unice își pierd valabilitatea dacă, în termenul prevăzut în autorizația de construire, nu au fost începute lucrările de execuție precizate în documentația tehnică.

ART. 26

Posesorii avizelor și autorizațiilor au obligația de a le păstra în bune condiții, împreună cu documentele vizate spre neschimbare prevăzute în prezentele norme metodologice, și de a le prezenta, la cerere, organelor împuternicite cu exercitarea controlului, potrivit legii.

ART. 27

Inspectoratele trebuie să asigure condițiile și măsurile corespunzătoare lucrului cu publicul, necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității de primire a cererilor și de asigurare a reglementărilor tehnice și standardelor în vigoare necesare verificării documentațiilor anexate acestora și de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu și protecție civilă.

ART. 28

Tarifele aferente activităților de emitere a avizelor și/sau autorizațiilor de securitate la incendiu și de protecție civilă sunt stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, potrivit reglementărilor în vigoare.

ART. 29

(1) Ștampilele pentru vizat spre neschimbare a documentațiilor depuse de solicitanți se vor confecționa prin grija inspectoratelor.

(2) Modelul ștampilei cu număr de identificare este prezentat în anexa nr. 10.

(3) Numerele de identificare ale ștampilelor se stabilesc de fiecare inspectorat în funcție de necesități.

ART. 30

Anexele nr. 1-10 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA 3
la normele metodologice

Către
Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului/
Municipiului București

Domnului inspector-șef

CERERE
pentru emiterea avizului de protecție civilă
nr. din 200...

Subsemnatul/Subsemnata, cu domiciliul în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., codul poștal, telefon/fax, e-mail, în calitate de la, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. din, solicit emiterea avizului de protecție civilă pentru, amplasat/amplasată în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr., codul poștal

Anexez documentele prevăzute în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.435/2006, conform opisului.

Declar pe propria răspundere că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Data Semnătura

ANEXA 4
la normele metodologice

Către
Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului/
Municipiului București

Domnului inspector-șef

CERERE
pentru emiterea autorizației de securitate la incendiu
nr. din 200...

Subsemnatul/Subsemnata, cu domiciliul în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap., codul poștal, telefon, fax, e-mail, în calitate de la, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și ale Hotărârii Guvernului nr., solicit:

1. certificarea realizării măsurilor de securitate la incendiu, prevăzute în documentația tehnică anexată, pentru construcția/amenajarea cu destinația, amplasat/amplasată în județul

municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., codul poștal, telefon/fax, e-mail

2. emiterea autorizației de securitate la incendiu pentru construcția (instalația) specificată la pct. 1.

Anexez documentele prevăzute în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.435/2006, conform opisului.

Declar pe propria răspundere că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Data Semnătura

ANEXA 5

la normele metodologice

Către

Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului/
Municipiului București

Domnului inspector-șef

CERERE

pentru emiterea autorizației de protecție civilă
nr. din 200...

Subsemnatul/Subsemnata, cu domiciliul în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., codul poștal, telefon/fax, în calitate de la, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. din, solicit emiterea autorizației de protecție civilă pentru, amplasat/amplasată în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., codul poștal

Anexez documentele prevăzute în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.435/2006, conform opisului.

Declar pe propria răspundere că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Data Semnătura

ANEXA 6

la normele metodologice

A. Opis cu documentele prezentate pentru eliberarea avizului/autorizației de securitate la incendiu/de protecție civilă

T

Nr. crt.	Denumirea documentului	Seria, codul, nr. de înregistrare etc.	Nr. de file	Formatul

ST

Data

Semnătura

B. Documentele necesare pentru completarea dosarului de avizare/autorizare

T

Nr. crt.	Denumirea documentului	Data comunicării	Semnătura solicitantului	Data redunerii	Semnătura de primire
----------	------------------------	------------------	--------------------------	----------------	----------------------

ST

Data Semnătura personalului nominalizat de inspectorat Semnătura solicitantului

ANEXA 9
la normele metodologice

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Inspectoratul pentru Situații de Urgență "....."
al Județului/Municipiului București

NOTĂ (CTCE)

Figura se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 814 din 03.10.2006, la pagina 12 (a se vedea imaginea asociată).

AUTORIZAȚIE
de protecție civilă
nr. din

Ca urmare a cererii înregistrate la nr. din, adresată de, cu domiciliul/sediul în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr. ..., bl. ..., sc., et. ..., ap., codul poștal, telefon

în baza prevederilor art. 11 lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale, ale Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. /....., se autorizează din punctul de vedere al protecției civile, amplasat/amplasată în județul, municipiul/orașul/comuna, sectorul/satul, str. nr., codul poștal

Prezenta autorizație își pierde valabilitatea în cazul în care construcția/amenajarea nu mai corespunde condițiilor pentru care a fost autorizată.

Documentele vizate spre neschimbare fac parte integrantă din prezenta autorizație de prevenire și stingere a incendiilor.

Autorizația este valabilă numai însoțită de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii acesteia.

Inspector-șef,

.....
(numele și prenumele, semnătura)

L.S.

ANEXA 10
la normele metodologice

NOTĂ (CTCE)

Figura se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 814 din 03.10.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

ORDIN nr. 535 din 7 iulie 2008

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.435/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă

EMITENT: MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 525 din 11 iulie 2008

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (1) și (2) și ale art. 30 alin. (9) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, precum și ale art. 7, art. 9 alin. (1) lit. g), art. 20 alin. (1) lit. k), art. 24 alin. (3), art. 30 alin. (1) lit. b) și art. 45 alin. (5) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

ART. I

Normele metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.435/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 3 octombrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

"(2) Pentru scopul prevăzut la alin. (1), rubrica «2. Caracteristicile tehnice specifice ale investiției», cuprinsă în modelul «Fișa tehnică în vederea emiterii Acordului unic pentru avizul privind securitatea la incendiu», prezentată în cap. VII - Formulare necesare autorizării din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.430/2005, cu modificările ulterioare, trebuie să conțină următoarele date:

- a) destinația și tipul clădirii;
- b) categoria și clasa de importanță ale clădirii;
- c) aria construită și desfășurată a clădirii;

- d) volumul și regimul de înălțime ale clădirii;
- e) numărul compartimentelor de incendiu și suprafața acestora;
- f) numărul maxim de utilizatori pentru fiecare compartiment de incendiu;
- g) gradul de rezistență la foc pentru fiecare compartiment de incendiu/construcție;
- h) riscul de incendiu pe compartiment de incendiu;
- i) distanțele de siguranță față de vecinătăți;
- j) numărul căilor de evacuare din fiecare compartiment de incendiu;
- k) sistemele și dispozitivele de evacuare a fumului, după caz;
- l) instalațiile electrice pentru iluminat de siguranță, după caz;
- m) sistemele, instalațiile și dispozitivele de detectare, semnalizare, alarmare și alertare pentru incendiu, după caz;
- n) sistemele, instalațiile și dispozitivele de stingere a incendiilor;
- o) stingătoare, aparatele și utilajele de stins incendii, după caz;
- p) numărul căilor de intervenție;
- q) sursele de alimentare cu apă."

2. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

"(3) Pentru construcțiile ce trebuie avizate din punctul de vedere atât al securității la incendiu, cât și al protecției civile, cererile și documentațiile tehnice se depun simultan."

3. La articolul 6, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(6) Termenul legal de emitere a avizelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) și a autorizațiilor prevăzute la art. 2 este de maximum 30 de zile, termen care curge de la data depunerii documentației complete de către solicitant."

4. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Referatele se verifică de către șeful structurii de avizare/autorizare, se avizează de către adjunctul inspectorului-șef al inspectoratului și se aprobă de către inspectorul-șef, odată cu emiterea avizului/autorizației."

5. La articolul 10 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

"c) documentația tehnică, cuprinzând memoriul tehnic pe specialități în care sunt incluse măsurile de securitate la incendiu și piesele desenate - un exemplar, iar scenariul de securitate la incendiu - două exemplare;"

6. La articolul 10 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

"g) planul de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar."

7. La articolul 10 alineatul (2), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"e) plan de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar;

f) documentație cuprinzând relevee la situația existentă, planuri cu situația propusă pentru fiecare nivel, fațade, secțiuni ale construcției realizate la scara 1: 50 ori 1: 100 și, după caz, scheme ale instalațiilor utilitare, cum sunt cele de gaze combustibile, electrice, de încălzire, de apă, de ventilare, de climatizare și altele asemenea, precum și ale instalațiilor de protecție împotriva incendiilor - un exemplar;"

8. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) La emiterea avizelor prevăzute la art. 10 alin. (2), se restituie solicitantului documentele depuse, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, aviz, raportul de expertiză tehnică/avizul proiectantului inițial, scenariul de securitate la incendiu, opisul cu documentele depuse, precum și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1)."

9. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) La emiterea autorizației de securitate la incendiu pentru situația prevăzută la art. 13 alin. (2), se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar al cererii, opisului cu documentele depuse, autorizației de securitate la incendiu, raportului de expertiză sau avizului proiectantului inițial, scenariului de securitate la incendiu, precum și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1)."

10. La articolul 15 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

"e) plan de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar;"

11. La articolul 15 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

"e) plan de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar;"

12. La articolul 15 alineatul (1), după litera f) se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

"g) procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor - două exemplare, dacă a fost emisă autorizație de construire, potrivit legii;

h) cerere-tip - două exemplare."

13. La articolul 15 alineatul (2), după litera f) se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

"g) procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor - două exemplare, dacă a fost emisă autorizație de construire, potrivit legii;

h) cerere-tip - două exemplare."

14. La articolul 15, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)-(7), cu următorul cuprins:

"(3) În cazul în care construcția ori amenajarea a fost pusă în funcțiune fără obținerea autorizației de securitate la incendiu, solicitantul trebuie să obțină această autorizație pe baza documentelor prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul amenajărilor temporare în aer liber pentru spectacole ori întruniri, cu capacitatea mai mare sau egală cu 200 de locuri ori având destinație comercială, cu suprafața mai mare sau egală cu 2.500 mp, se emit autorizații de securitate la incendiu pe baza următoarelor documente:

a) cerere-tip - două exemplare;

b) plan de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar;

c) scenariu de securitate la incendiu - două exemplare;

d) opis cu documentele depuse - două exemplare;

e) plan al amenajării la scara 1:100 - un exemplar;

f) plan de evacuare a persoanelor - un exemplar.

(5) Pentru punctele de livrare către populație a buteliilor cu gaze petroliere lichefiate, indiferent de capacitatea de stocare/depozitare, se emit autorizații de securitate la incendiu pe baza următoarelor documente:

a) cerere-tip - două exemplare;

b) plan de situație cuprinzând amplasamentul construcțiilor și amenajărilor proiectate în raport cu elementele-cadru existente, scara 1:200 sau 1:500, cu menționarea distanțelor față de vecinătăți pentru

toate edificiile limitrofe, precizându-se funcțiunea acestora, precum și față de căile de acces la drumurile publice, menționându-se lățimea lor - un exemplar;

c) scenariu de securitate la incendiu - două exemplare, ambele în original;

d) opis cu documentele depuse - două exemplare.

(6) La emiterea autorizației de securitate la incendiu pentru situațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (3), se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, opisul cu documentele depuse, autorizația de securitate la incendiu, raportul de expertiză, scenariul de securitate la incendiu, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, dacă a fost emisă autorizație de construire, potrivit legii, precum și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1).

(7) La emiterea autorizației de securitate la incendiu pentru situațiile prevăzute la alin. (3) și (4), se restituie solicitantului documentele prezentate, vizate spre neschimbare, emitentul reținând câte un exemplar din cerere, opisul cu documentele depuse, autorizația de securitate la incendiu, scenariul de securitate la incendiu, precum și referatul întocmit conform art. 7 alin. (1)."

ART. II

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul internelor
și reformei administrative,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

București, 7 iulie 2008.

Nr. 535.

NORME TEHNICE PRIVIND ORGANIZAREA SI FUNCTIONAREA TABERELOR DE SINISTRATI

Bibliografie: Ordinul 1494/2006

ART. 1

Se aprobă Normele tehnice privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați în situații de urgență, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență va lua măsuri pentru aplicarea unitară a prevederilor normelor tehnice prevăzute la art. 1.

ART. 3

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 7 noiembrie 2006.

Nr. 1.494.

ANEXĂ

NORME TEHNICE privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați în situații de urgență

CAP. I

Principii generale

ART. 1

Taberele de sinistrați se organizează înaintea, în timpul sau după manifestarea factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență, când capacitățile de cazare prevăzute în planurile de evacuare pentru primirea populației, a bunurilor materiale și a animalelor sunt insuficiente sau au fost afectate de dezastre.

ART. 2

(1) Raioanele de dispunere a taberelor de sinistrați se stabilesc din timp de normalitate, în planurile de evacuare pentru situații de urgență, de către comitetele locale pentru situații de urgență, sunt avizate de serviciile de urgență profesionale și sunt aprobate de președinții comitetelor județene pentru situații de urgență, respectiv al municipiului București și sectoarelor acestuia.

(2) În taberele de sinistrați se asigură condiții de cazare, cu aplicarea normelor profilactice de igienă individuală și colectivă, aprovizionare cu alimente de bază și apă potabilă, hrănire, asistență medicală, psihologică, religioasă și veterinară, mijloace de comunicații, precum și condiții pentru desfășurarea altor activități necesare.

ART. 3

La stabilirea locului de amplasare a taberei, comitetele locale pentru situații de urgență au în vedere ca acesta să se situeze în afara ariei afectate sau potențial a fi afectată de dezastre, astfel încât să se asigure protecția populației, depozitarea în siguranță a bunurilor materiale și adăpostirea animalelor.

ART. 4

(1) Decizia de instalare a taberei pentru sinistrați este luată de primarul unității administrativ-teritoriale sau de prefect, la propunerea comitetului pentru situații de urgență, în funcție de amploarea dezastrului, respectiv dacă acesta afectează una sau mai multe localități de pe raza unui județ.

(2) Decizia cuprinde evoluția situației la dezastre și consecințele acesteia, date privind raionul de instalare a taberei, data și ora intrării în funcțiune, itinerarele de deplasare și succesiunea activităților, organizarea conducerii, cooperării și asigurarea logistică, cereri și informări/comunicări.

(3) În cazul luării deciziei de către primarul unității administrativ-teritoriale, acesta informează comitetul județean pentru situații de urgență în vederea transmiterii dispozițiilor către structurile cu atribuții de asigurare logistică, medicală, veterinară și de ordine publică prevăzute în planurile de evacuare.

(4) Informarea cetățenilor se realizează prin transmiterea la posturile locale de radio și de televiziune sau prin alte mijloace aflate la dispoziție, la intervale scurte de timp, a comunicatelor din partea comitetelor județene/locale pentru situații de urgență.

(5) Comunicatele conțin informații despre evoluția evenimentelor, măsurile și regulile pe care trebuie să le respecte populația, locurile de adunare ale sinistraților, restricții de consum, precum și locul stabilit pentru amplasarea taberei de sinistrați, avându-se în vedere posibilitatea autoevacuării.

CAP. II

Organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați

ART. 5

(1) Tabăra se constituie din corturi, barăci/module sau poate fi mixtă.

(2) Indiferent de tip, în cadrul taberei sunt asigurate spații pentru locuit, prepararea și servirea hranei, igiena personală și colectivă, depozitarea bunurilor sinistraților și a ajutoarelor umanitare, precum și asistență medicală, religioasă și veterinară. Variantele de dispunere și de organizare a unei tabere de sinistrați sunt prezentate în anexele nr. 1a) și 1b).

(3) Asigurarea cu corturi/barăci, autospeciale pentru încălzirea apei și îmbăiere, cisterne alimentare, bucătării rulante, generatoare electrice, echipamente medicale și toalete ecologice se efectuează de către comitetul județean pentru situații de urgență, conform planurilor de evacuare întocmite.

ART. 6

Raioanele de dispunere a taberelor de sinistrați trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) terenul să fie orizontal, să nu existe posibilitatea producerii alunecărilor de teren, surpărilor, precum și manifestării efectelor altor factori de risc;

b) să existe drumuri și alte căi de acces care să permită afluirea/defluirea sinistraților, aprovizionarea cu alimente de bază și apă potabilă;

c) să existe, în apropiere, surse de apă care să satisfacă nevoile de igienă personală și colectivă;

d) să asigure posibilități de racordare la rețeaua de alimentare cu energie electrică;

e) să ofere condiții de protecție împotriva incendiilor.

ART. 7

(1) În funcție de posibilitățile oferite de teren, suprafața în care se organizează tabăra se împarte în porțiuni dreptunghiulare prin linii longitudinale și transversale, care delimitează, în același timp, și căile de acces.

(2) Tabăra se împarte în zone a căror mărime este determinată de dimensiunile și sistemul de dispunere a corturilor, barăcilor, construcțiilor și instalațiilor necesare.

(3) Tabăra de sinistrați se împarte în 3 zone principale de activitate: zona pentru conducere și administrarea taberei, zona de cazare și zona activităților auxiliare/gospodărești.

ART. 8

Zona pentru conducerea și administrarea taberei cuprinde punctul de control, punctul de primire, evidență și repartiție a sinistraților, conducerea taberei, punctul medical, punctul de primire/distribuire a ajutoarelor și punctul de conducere și coordonare a măsurilor de ordine și siguranță publică.

ART. 9

- (1) Zona de cazare cuprinde corturile, barăcile și construcțiile destinate cazării.
- (2) Locurile pentru corturi se amenajează astfel încât să permită dispunerea acestora la intervale de 2,5 m între ele, iar în adâncime, distanța să fie de 5 m.
- (3) În limita spațiului și a volumului de aer al încăperii se instalează, după caz, paturi suprapuse sau nesuprapuse, respectându-se distanța de cel puțin 50 cm între rânduri.

ART. 10

- (1) Zona activităților auxiliare/gospodărești cuprinde: sala de mese, bucătărie, depozit de alimente, rezerva de apă potabilă, spălătorie, punct de îmbăiere, punct sanitar, punct de adunare a resturilor menajere, depozitul pentru bunurile sinistraților, stația de iluminat/grup electrogen, autoturisme și autospeciale de intervenție, autosanitare etc.
- (2) Spălătoarele se dotează cu lavoare, calculându-se câte unul la 5-7 sinistrați și o băiță de picioare la 40 de sinistrați.
- (3) Toaletele ecologice se amenajează astfel încât să revină câte o cabină la 12-15 sinistrați.
- (4) Gunoiul și resturile alimentare se îndepărtează zilnic din tabără în locuri special amenajate, care se golesc și se curăță periodic.
- (5) Pentru iluminatul taberei pentru sinistrați și a încăperilor se prevede și o sursă de energie de rezervă, respectiv generator electric.
- (6) Destinația și rolul elementelor taberei pentru sinistrați sunt prezentate în anexa nr. 2.

ART. 11

În vederea respectării regulilor de prevenire și stingere a incendiilor în tabără, se stabilesc locuri destinate pentru fumat și se dotează pichetul de incendiu cu mijloace de primă intervenție, precum: unelte genistice, găleți, nisip și stingătoare etc.

ART. 12

- (1) Fiecărui sinistat cazat în tabără i se asigură un ecuson individual de identificare care conține: numărul de ordine din registrul de primire/repartiție; numele și prenumele, seria și numărul buletinului de identitate, cortul/baraca în care este cazat.
- (2) Pentru servirea mesei fiecare sinistat primește o cartelă individuală, iar ajutoarele se distribuie pe bază de tabel nominal.

ART. 13

Activitatea de primire, luare în evidență, triajul sanitar, repartiția spațiilor de cazare și depozitare se reglementează prin dispoziții interne de către comitetele locale pentru situații de urgență, sub coordonarea reprezentanților inspectoratelor pentru situații de urgență județene.

ART. 14

- (1) Supravegherea medicală și sanitar-veterinară se organizează și se realizează în scopul asigurării sănătății populației și a animalelor care se evacuează, al prevenirii apariției bolilor și epidemiilor/epizootiilor și al acordării ajutorului medical de urgență și asistenței medicale/veterinare, în caz de îmbolnăvire sau accident.
- (2) Asistența medicală preventivă, profilactică și curativă în tabără se asigură de către personalul specializat din unitățile sanitar-teritoriale ale Ministerului Sănătății Publice, Societății Naționale de Cruce Roșie din România și ale altor structuri de specialitate, în baza planurilor de cooperare elaborate în acest sens de inspectoratele județene pentru situații de urgență/al municipiului București și transmise în extras acestora.
- (3) Forțele și mijloacele de asigurare medicală și sanitar-veterinară se pot suplimenta, după caz, prin decizia comitetului județean pentru situații de urgență.

(4) Comitetele locale pentru situații de urgență stabilesc, prin planul de evacuare în situații de urgență, locurile destinate evacuării animalelor și păsărilor la propunerea direcțiilor sanitar-veterinare, ai căror reprezentanți se ocupă de evidența acestora, conform anexei nr. 3.

(5) Zona stabilită pentru evacuarea animalelor și păsărilor se situează la o distanță precizată de specialiștii direcțiilor sanitar-veterinare și este compartimentată corespunzător necesităților.

ART. 15

(1) Măsurile de ordine și siguranță publică, paza taberei și evidența persoanelor se realizează de structurile Ministerului Administrației și Internelor și constau în:

- a) asigurarea ordinii și siguranței publice în tabăra de sinistrați;
- b) evidența persoanelor sinistrate dispuse în tabără;
- c) paza taberei de sinistrați;
- d) participarea la distribuirea ajutoarelor umanitare.

(2) Aceste măsuri se planifică, se organizează și se desfășoară în conformitate cu planurile de intervenție și cooperare elaborate în acest scop de inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București și transmise în extras forțelor cu care se cooperează.

ART. 16

Fondurile financiare pentru organizarea, pregătirea și desfășurarea activităților în cadrul taberei pentru sinistrați se asigură, după caz, din bugetul de stat și bugetele locale, precum și din alte surse legal constituite din timp de normalitate.

ART. 17

Logistica taberelor de sinistrați se asigură de consiliile județene/locale, pentru populație și angajații proprii.

ART. 18

Aprovizionarea cu produse alimentare și industriale de strictă necesitate se realizează de către comitetele pentru situații de urgență locale/județene, în sistem raționalizat, conform prevederilor art. 47 din Normele privind organizarea și asigurarea evacuării în situații de urgență, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.184/2006.

CAP. III

Coordonarea activităților administrative în tabără

ART. 19

(1) Coordonarea activităților administrative în tabără este asigurată de șeful taberei, desemnat din rândul membrilor comitetului local pentru situații de urgență de către președintele acestuia.

(2) Șeful taberei se subordonează nemijlocit președintelui comitetului local pentru situații de urgență și îndeplinește, în principiu, următoarele atribuții:

- a) organizează și încadrează personalul din tabără, precizând atribuțiile fiecăruia;
- b) elaborează regulamentul de funcționare interioară a taberei;
- c) execută instruirea persoanelor care încadrează și deservește tabăra;
- d) organizează afluirea și defluirea sinistraților și răspunde de desfășurarea normală a activităților;
- e) răspunde de amenajarea taberei, de organizarea și asigurarea fluxului sinistraților, cazării acestora și de organizarea celorlalte servicii;
- f) informează periodic comitetul local pentru situații de urgență în legătură cu primirea/repartiția sinistraților și cu alte date privind situația din tabără.

ART. 20

(1) Pe timpul instalării și funcționării taberei se iau măsuri pentru protejarea mediului înconjurător.

(2) În zona taberei se interzic tăierea de material lemnos, contaminarea și poluarea surselor de apă și a solului, împrăștierea deșeurilor de orice natură și se iau măsuri de prevenire a distrugerii culturilor, vegetației, căilor de comunicație și a zonelor protejate.

ART. 21

La dezafectarea taberei pentru sinistrați, se iau măsuri de refacere a mediului deteriorat.

ART. 22

Regulile principale de conduită în tabăra pentru sinistrați sunt prevăzute în anexa nr. 4.

ART. 23

Anexele nr. 1a), 1b), 2, 3 și 4 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

ANEXA 1a)

SCHEMA DE ORGANIZARE A TABEREI PENTRU SINISTRATI (varianta "A")*

NOTA(CTCE)

*) SCHEMA DE ORGANIZARE A TABEREI PENTRU SINISTRATI (varianta "A") este publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, pag. 28. - A se vedea imaginea asociata.

ANEXA 1b)

SCHEMA DE ORGANIZARE A TABEREI PENTRU SINISTRATI (varianta "B")*

NOTA(CTCE)

*) SCHEMA DE ORGANIZARE A TABEREI PENTRU SINISTRATI (varianta "B") este publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, pag. 29. - A se vedea imaginea asociata.

ANEXA 2

DESTINAȚIA ȘI ROLUL elementelor taberei pentru sinistrați

1. Punctul de primire, evidență și repartitie a sinistraților

Este amenajat la intrarea în tabăra de sinistrați. Aici persoanele sinistrate se prezintă pentru a fi luate în evidență de către reprezentanți ai serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, pe baza documentelor de identitate sau a declarației pe propria răspundere și parcurg apoi fluxul stabilit spre locurile de cazare.

Criteriile de cazare care vor fi respectate pe cât posibil sunt: starea de sănătate, starea civilă (căsătorit + copii, necăsătorit), etnie, religie.

În funcție de situațiile menționate mai sus sinistrații sunt repartizați în corturi/locuri de cazare astfel: bărbații separat de femei și familiile grupate respectându-se aspectul religios și etnic.

2. Punctul de triaj și prim ajutor

Se constituie în cortul/baraca unde se efectuează un control medical sumar în urma căruia persoanele cu diferite afecțiuni declarate sau constatate (persoane cu boli contagioase, contaminate cu substanțe toxice industriale, cu probleme psihice etc.) sunt îndrumate la infirmerie/izolator. Cei apti urmează mai departe fluxul.

3. Punctul de distribuție a ajutoarelor (echipament)

Este spațiul/cortul amenajat unde sinistrații primesc, pe bază de semnătură, echipamentul și cazarmamentul necesare. Aceste materiale reprezintă stocul minim care trebuie constituit anterior

producerii dezastrelor de către autoritățile administrației publice locale, prin grija comitetelor pentru situații de urgență.

4. Depozitul pentru bunurile sinistraților

În situația producerii dezastrelor, persoanele sinistrate își iau din locuință bunuri și materiale care pe timp scurt nu le sunt de folos, ar ocupa spații mari în locul de cazare din tabăra de sinistrați și ar reprezenta tentații pentru alte persoane, precum: bijuterii, obiecte de valoare, piese de mobilier, îmbrăcăminte neadecvată anotimpului etc. Pentru aceste bagaje se constituie puncte speciale de depozitare. De asemenea, se pot prezenta persoane sinistrate cu îmbrăcăminte contaminată în urma unor dezastre tehnologice, fapt deosebit de periculos într-o colectivitate. Toate aceste materiale vor fi luate în evidență, depozitate și păstrate sub pază până la restabilirea situației.

5. Sectorul de cazare

În funcție de numărul sinistraților și de posibilitățile concrete din localitatea respectivă se va amplasa un număr suficient de corturi care să asigure pe timp scurt condiții minime de locuit. Pe cât posibil, în corturile unde sunt cazați copii, oameni în vârstă, femei gravide și la infirmerie se vor instala sobe, calorifere electrice sau alte elemente de încălzit care, pe timp friguros sau în condiții meteorologice dificile, să asigure un nivel termic satisfăcător.

6. Infirmeria/punctul medical și izolatorul

În principiu se va instala într-un loc care să permită accesul imediat și va fi marcată vizibil cu semnul distinctiv cunoscut. Încadrarea cu personal medical de specialitate este absolut necesară deoarece în asemenea situații pot apărea boli ale aparatului digestiv, boli contagioase, intoxicații sau traumatisme, specifice colectivităților. O atenție deosebită se va acorda cardiacilor, diabeticii și altor categorii de bolnavi cronici.

7. Depozitul de alimente și bucătăria

În situații de urgență, siguranța alimentară a populației și îndeosebi a cetățenilor afectați constituie o componentă de primă urgență a activității de limitare și înlăturare a efectelor dezastrelor de orice natură.

8. Sala de mese

Amenajarea și dotarea sălii/cortului de servire a hranei sunt apanajul administrației taberei. Acest punct este sensibil din punct de vedere igienico-sanitar, mai ales în condiții de campanie. Se va asigura servitul mesei în cel mult două serii, astfel încât alimentele să nu se deprecieze.

În apropiere va funcționa punctul de spălare a veselei. Este deosebit de important ca vesela să fie spălată și dezinfectată centralizat pentru prevenirea îmbolnăvirilor în rândul sinistraților.

9. Spălătoria și locul de îmbăiere

Dacă tabăra de sinistrați este organizată în localitate sau în apropierea localității, îmbăierea sinistraților și spălarea efectelor se pot efectua la instituțiile de profil existente sau la instituțiile școlare. Dacă tabăra este organizată la distanță mai mare de localitate, este necesar să se instaleze o spălătorie de campanie și un punct de îmbăiere.

10. Rezerva de apă potabilă

Este foarte important să se asigure o cantitate suficientă de apă potabilă în locul de cazare a sinistraților. Această rezervă se va dispune astfel încât să existe posibilități de distribuție pentru mai mulți consumatori simultan. Periodic se va verifica conținutul microbiologic de către laboratorul de specialitate.

11. Sectorul tehnic

Aici sunt dispuse: stația de iluminat, grupurile electrogene, autosanitarele, autospecialele pentru stingerea incendiilor, mijloacele de transport etc.

ANEXA 3

SITUAȚIA persoanelor aflate în tabăra de sinistrați

T

Nr. crt.	Nume si prenume	Adresa	Situatia sociala			Starea civila		Starea de sanatate	Loc repartizat in tabara	Obs.
			ocupatia	loc munca	fara ocupatie	casatorit	necasatorit			
1.										
2.										
3.										
4.										

ST

SITUAȚIA bunurilor materiale aflate în tabăra de sinistrați

T

Nr. crt.	Nume si prenume (proprietar)	Bun material		Loc depozitare	Obs.
		Denumire	Cantitate		
1.					
2.					
3.					

ST

SITUAȚIA păsărilor și animalelor din țarc

T

Nr. Crt.	Nume si prenume (proprietar)	Pasari			Animale		
		Denumire	Nr.	Repartizare	Denumire	Nr.	Repartizare
1.							
2.							
3.							

ST

ANEXA 4

REGULI DE CONDUITĂ ÎN TABĂRĂ

1. La sosirea în tabără, prezentați-vă la biroul primire, evidență și repartiție.
2. Declarați persoanele despre care aveți cunoștință că sunt dispărute sau decedate.
3. Declarați bunurile distruse sau pierdute.
4. La primul semn de îmbolnăvire aveți obligația de a vă prezenta la punctul de asistență medicală.
5. Prezentați-vă la punctul de distribuire a ajutoarelor pentru ridicarea altor bunuri.
6. Predați bunurile de valoare la biroul/punctul de primire a bunurilor.
7. Păstrați ordinea, disciplina și curățenia în incinta taberei.
8. Respectați măsurile P.S.I.
9. Serviți hrana numai în locurile amenajate special pentru acest scop.

10. Efectuați îmbăierea și spălarea echipamentului conform programelor stabilite.
11. Păstrați-vă locul repartizat în cort și în sala de mese.
12. Parcați mașinile proprietate personală numai în locurile special amenajate.
13. Consumul de băuturi alcoolice este strict interzis.
14. Limitați-vă deplasarea prin tabără la strictul necesar.
15. Precizările personalului de deservire sunt obligatorii pentru toți membrii taberei.
16. Persoanele afectate de traume psihice pot beneficia de consilierea medicului psihiatru și de asistență religioasă.
17. Părăsirea taberei fără aprobare este strict interzisă.

CRITERII PRIVIND ASIGURAREA MIJLOACELOR DE PROTECȚIE CIVILĂ INDIVIDUALĂ A CETĂȚENILOR

Bibliografie: HG 501/2005

CRITERII

privind asigurarea mijloacelor de protecție
individuală a cetățenilor

ART. 1

Prin protecție individuală se înțelege ansamblul de măsuri ce trebuie desfășurat, în cazul producerii unui accident, în vederea limitării sau înlăturării efectelor nocive asupra organismului uman, imediate sau întârziate, ale uneia sau mai multor substanțe periculoase.

ART. 2

(1) Prin mijloc de protecție individuală se înțelege echipamentul care contribuie la apărarea organismului uman împotriva substanțelor periculoase.

(2) Mijloacele de protecție individuală sunt destinate protejării căilor respiratorii, ochilor și pielii împotriva acțiunii substanțelor periculoase.

(3) Potrivit rolului pe care îl au în asigurarea protecției organismului uman, mijloacele de protecție individuală se clasifică astfel:

a) mijloace de protecție a căilor respiratorii și a ochilor, respectiv:

a 1) filtrante: masca contra particulelor și aerosolilor;

a 2) filtrant-sorbante: semimasca și masca contra gazelor cu cartuș filtro-sorbant;

a 3) izolante: aparate sau măști izolante și aparate de respirat cu aer comprimat;

b) mijloace de protecție a pielii: completuri de protecție.

(4) Măștile filtrante și filtrant-sorbante apără fața și căile respiratorii împotriva acțiunii vătămătoare a substanțelor toxice, depunerii prafului radioactiv și agenților microbieni.

(5) Mijloacele izolante sunt mijloacele de protecție individuală a căilor respiratorii, care, spre deosebire de măștile filtrante și filtrant-sorbante, izolează complet căile respiratorii de mediul înconjurător.

(6) Completurile de protecție sunt echipamente confecționate din materiale care să asigure protecția pe timpul acțiunii sau staționării într-o zonă contaminată.

ART. 3

La stabilirea tipurilor de mijloace de protecție individuală și a modalității de asigurare a cetățenilor cu acestea se au în vedere următoarele criterii:

a) clasificarea din punct de vedere al protecției civile a unităților administrativ-teritoriale, localităților, instituțiilor publice, operatorilor economici și obiectivelor, în funcție de riscurile specifice, cuprinsă în Catalogul național de clasificare a acestora;

b) modul de dispunere a cetățenilor față de instituții publice, operatori economici și/sau obiective care produc, transportă, depozitează sau manipulează substanțe periculoase în cantități care pot pune în pericol viața și sănătatea oamenilor, denumite în continuare obiective sursă de risc;

c) categoriile de cetățeni care pot fi afectate de substanțele periculoase, potrivit anexei nr. 1 la prezentele criterii;

d) compatibilitatea și eficiența mijloacelor de protecție individuală în raport cu substanțele periculoase;

e) raportul cost/eficiență.

ART. 4

Asigurarea cu mijloace de protecție individuală a cetățenilor se va face în conformitate cu tipul de risc specific fiecărui obiectiv: nuclear, radiologic, chimic sau biologic.

ART. 5

(1) Obligația asigurării cu mijloace de protecție individuală a cetățenilor care se află în zonele de planificare la urgență revine fiecărui obiectiv sursă de risc.

(2) Cetățenii care se află în afara zonei de planificare la urgență au obligația să-și asigure, prin grijă proprie, mijloacele de protecție individuală.

ART. 6

Modalitatea asigurării cu mijloace de protecție individuală a categoriilor de cetățeni se face conform anexei nr. 2 la prezentele criterii.

ART. 7

(1) Fondurile financiare necesare pentru achiziționarea mijloacelor de protecție se asigură după cum urmează:

a) de către proprietarul sau administratorul obiectivului sursă de risc, pentru categoriile de cetățeni prevăzute în anexa nr. 2, pentru zona de planificare la urgență, precum și pentru salariații proprii;

b) de către instituțiile sau organizațiile din care fac parte, pentru forțele care participă la intervenție;

c) de către autoritățile administrației publice locale, pentru personalul propriu care coordonează intervenția sau participă la misiuni de intervenție.

(2) Instituțiile cu responsabilități în asigurarea cu mijloace de protecție individuală sunt obligate să-și prevadă anual în bugetele proprii fondurile necesare achiziționării de mijloace de protecție individuală și pentru menținerea în stare de operativitate a acestora.

ART. 8

Răspunderea privind verificarea modului de asigurare cu mijloace de protecție individuală a cetățenilor revine Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, respectiv structurilor de specialitate ale inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

ART. 9

Proprietarii sau, după caz, administratorii obiectivelor sursă de risc vor organiza și asigura distribuirea mijloacelor de protecție individuală pentru populația care locuiește în zona de planificare la urgență, pe baza procentului stabilit conform anexei nr. 2.

ART. 10

(1) Protecția nucleară, radiologică, chimică și biologică a cetățenilor se poate realiza și prin mijloace de protecție colectivă sau prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice, cu prioritate în zonele de risc.

(2) Utilizarea în cadrul măsurilor de protecție generale numai a protecției prin mijloace de protecție individuală, respectiv prin mijloace de protecție individuală combinat cu cele de protecție colectivă sau numai prin protecție colectivă se va realiza pe baza criteriului cost/eficiență.

ANEXA 1

la criterii

CATEGORII DE CETĂȚENI care pot fi afectate de substanțele periculoase

- I. Cetățeni care locuiesc în zona de planificare la urgență
- II. Cetățeni care locuiesc în afara zonei de planificare la urgență
- III. Cetățeni aflați temporar în zona de planificare la urgență
- IV. Forțe de intervenție specializate, chemate în sprijin în situații de urgență
- V. Forțe de asigurare a intervenției: poliție, jandarmi, servicii medicale de urgență
- VI. Persoane din administrația publică centrală și locală cu responsabilități în luarea deciziei pentru intervenție, în limitarea și înlăturarea urmărilor contaminării cu substanțe periculoase.

ANEXA 2

la criterii

MODALITATEA asigurării cu mijloace de protecție individuală a categoriilor de cetățeni

T

Font 7

Categoria	Localizare	Obligatia asigurarii in zona de planificare la urgenta	Obligatia asigurarii in afara zonei de planificare la urgenta	Procentul de asigurare din numarul total de cetateni	Tipul mijloacelor de protectie individuala*1) (conform art. 2 alin. 3)
I. Cetățenii care locuiesc		Instituția, operator			

în zona de planificare la urgență	Clădiri de locuit	economic, obiectivul sursă de risc	-	100%	a.1);a.2).
II. Cetățenii care locuiesc în afara zonei de planificare la urgență	Clădiri de locuit	-	Cetățenii, prin grija proprie	100%	a.1);a.2).
III. Cetățenii aflați temporar în zona	Clădiri administrative: Sedii ale administrației publice centrale și locale sedii de sindicate culte, fundații, organizații non-guvernamentale, asociații, agenții sedii de birouri, etc	Instituția, operator economic, obiectivul sursă de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1): a.2).
	Clădiri financiar-bancare: sedii de banci; sedii de societati de asigurari; burse de valori si marfuri	Instituția, operator economic, obiectivul sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri si spatii comerciale; comert alimentar si nealimentar, magazine generale si supermarket, alimentatie publica, pietele agroalimentare, servicii si autoservice	Instituția, operator economic, obiectivul sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de cult lacasuri de cult, manastiri si schituri	Instituția, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de cultura expozitii, muzee, biblioteci, cluburi si sali de reuniune cazinouri centre si complexuri culturale, casa de cultură și săli polivalente; cinematograf, teatre, operata, circuri, discotecii	Instituția, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de invatamant; gradinite, scoli, licee, invatamant superior, camine si internate	Instituția, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de sanatate; spitale, clinici, centre medicale pentru asistenta de specialitate, policlinici, dispensare, alte unitati sanitare, crese, leagane de copii	Instituția, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri si amenajari	Instituția,	Institutiile	10% din nr.	

	jari sportive; complexuri sportive; sali de antrenament si competitii sportive; patinoare artificiale si piscine; poligoane de tir si popicari	operator economic, obiectivul de sursa de risc	prin grija proprie	total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de turism hoteluri; moteluri vile si bungalouri cabane, campinguri sate de vacanta	Institutia, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
	Clădiri de transport gari, autogari, aerogari	Institutia, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	10% din nr. total de angajati*2)	a.1);a.2).
IV. Forte de interventie specializate	-	Institutia, operator economic, obiectivul de sursa de risc	Institutiile prin grija proprie	100%	a.1);a.2);a.3); b).
V. Forte de asigurare a interventiei politie; jandarmi; servicii medicale de urgenta	-	Institutiile prin grija proprie	Institutiile prin grija proprie	100%	a.1);a.2);a.3); b).
VI. Persoane din administratia publica centrala si locala cu responsabilitati in luarea deciziei pentru interventie, in limitarea urmarilor contaminarii	-	Institutiile prin grija proprie	Institutiile prin grija proprie	100%	a.1);a.2);a.3);

ST

Notă:

- *1). Tipul mijloacelor de protecție individuală se va stabili în funcție de fiecare risc specific,
- *2). Procentul stabilit reprezintă acea categorie de personal care intervine în asigurarea protecției colective a întregului personal și a cetățenilor aflați în instituție,

ORGANIZAREA, ȘI ASIGURAREA ACTIVITĂȚII DE ÎNȘTIINȚARE, AVERTIZARE, PREALARMARE ȘI ALARMARE ÎN SITUAȚII DE PROTECȚIE CIVILĂ

Bibliografie: Ordin 1259/2006

ANEXA

NORME

privind organizarea și asigurarea activității de înștiințare, avertizare, prealarmare și alarmare în situații de protecție civilă

CAP. I

Principii generale

ART. 1

Înștiințarea, avertizarea, prealarmarea și alarmarea se realizează în scopul evitării surprinderii și al luării măsurilor privind adăpostirea populației, protecția bunurilor materiale, precum și pentru limitarea efectelor dezastrelor, atacurilor din aer și ale acțiunilor militare.

ART. 2

Înștiințarea reprezintă activitatea de transmitere a informațiilor autorizate despre iminența producerii sau producerea dezastrelor și/sau a conflictelor armate către autoritățile administrației publice centrale ori locale, după caz, și cuprinde:

- a) înștiințarea despre iminența producerii sau producerea unor dezastre;
- b) înștiințarea despre pericolul atacului din aer;
- c) înștiințarea despre utilizarea mijloacelor chimice, biologice, nucleare, radiologice, convenționale și neconvenționale.

ART. 3

(1) Înștiințarea se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Inspectoratul General, sau de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la structurile care monitorizează sursele de risc sau de la populație, inclusiv prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență.

(2) Mesajele de înștiințare despre pericolul atacurilor din aer vizează introducerea situațiilor de alarmă aeriană și încetarea alarmei și se emit pe baza informațiilor primite de la Statul Major al Forțelor Aeriene, conform protocoalelor încheiate în acest sens.

(3) Mesajele de înștiințare despre iminența producerii sau producerea unor dezastre vizează iminența declanșării sau declanșarea unor tipuri de riscuri.

(4) Mesajele despre utilizarea mijloacelor chimice, biologice, nucleare, radiologice, convenționale și neconvenționale vizează pericolul contaminării, direcția de deplasare a norului toxic și se transmit pe baza datelor și informațiilor primite de la Statul Major General și structurile specializate din cadrul categoriilor de forțe ale armatei, pe baza planurilor de cooperare încheiate conform legislației în vigoare.

ART. 4

Avertizarea constă în aducerea la cunoștință populației a informațiilor despre iminența producerii sau producerea unor dezastre și se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, pe baza înștiințării transmise de structurile abilitate.

ART. 5

(1) Prealarmarea reprezintă activitatea de transmitere către autoritățile administrației publice centrale și locale a mesajelor/semnalelor/informațiilor despre probabilitatea producerii unor dezastre sau a atacurilor din aer.

(2) Prealarmarea se realizează de Inspectoratul General și de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la Statul Major General și de la structurile specializate din cadrul categoriilor de forțe armate, pe baza planurilor de cooperare întocmite în acest sens, precum și de la structurile care monitorizează sursele de risc.

ART. 6

(1) Alarmarea populației reprezintă activitatea de transmitere a mesajelor despre iminența producerii unor dezastre sau a unui atac aerian și se realizează de către autoritățile administrației publice centrale ori locale, după caz, prin mijloacele de alarmare prevăzute la art. 26, pe baza înștiințării de la structurile abilitate.

(2) Alarmarea trebuie să fie oportună, autentică, stabilă și să asigure în bune condiții prevenirea populației:

a) oportună - dacă asigură prevenirea populației în timp scurt și se realizează prin mijloace și sisteme de alarmare care să poată fi acționate imediat la apariția pericolului atacurilor din aer sau producerii unor dezastre;

b) autentică - transmiterea semnalelor destinate prevenirii populației se realizează prin mijloace specifice de către personalul stabilit prin decizii ale președinților comitetelor pentru situații de urgență;

c) stabilă - prevenirea populației și operatorilor economici se realizează în orice situație creată și se obține prin:

(i) menținerea mijloacelor de alarmare în permanentă stare de funcționare;

(ii) folosirea mai multor tipuri de mijloace de alarmare a căror funcționare să fie asigurată de cel puțin 3 surse energetice diferite: rețea industrială, grupuri electrogene, acumulatori, aer comprimat, abur, carburanți și altele asemenea;

(iii) verificarea periodică a dispozitivelor de acționare a mijloacelor de alarmare;

(iv) readucerea la starea de funcționare, în timp scurt, a sistemelor și mijloacelor de alarmare afectate în urma atacurilor din aer;

(v) intensitatea acustică a semnalelor de alarmare să fie cu cel puțin 6-10 dB mai mare decât zgomotul de fond.

ART. 7

Mesajele de avertizare și alarmare se transmit în mod obligatoriu, cu prioritate și gratuit, prin toate sistemele de telecomunicații, posturile și rețelele de radio și de televiziune, inclusiv prin satelit și cablu, care operează pe teritoriul României, la solicitarea președinților comitetelor pentru situații de urgență, conform protocoalelor încheiate în acest sens cu operatorii de comunicații.

ART. 8

(1) În cazul producerii unor dezastre, folosirea mijloacelor de alarmare se realizează cu aprobarea prefectului, primarului localității ori a conducătorului instituției publice sau a operatorului economic implicat, după caz, ori a împuterniciților acestora.

(2) Folosirea mijloacelor de alarmare în alte scopuri decât cele pentru care sunt destinate este interzisă.

(3) Sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare la localități, instituții publice și operatori economici se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții.

CAP. II

Organizarea și asigurarea înștiințării

ART. 9

Inspectoratul General înștiințează centrele operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă la nivelul ministerelor și instituțiilor publice centrale, iar prin unitățile subordonate organizează și execută înștiințarea comitetelor pentru situații de urgență județene, locale și al municipiului București, pe zone și grupe de înștiințare, în funcție de amploarea și de intensitatea situației de protecție civilă.

ART. 10

Înștiințarea se realizează astfel:

a) Inspectoratul General înștiințează centrele operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă și inspectoratele pentru situații de urgență județene și al municipiului București, denumite în continuare inspectorate județene;

b) inspectoratele județene înștiințează comitetele pentru situații de urgență județene, locale, al municipiului București și operatorii economici sursă de risc din zona de responsabilitate;

c) structurile Ministerului Administrației și Internelor organizează înștiințarea unităților și formațiunilor subordonate, pe baza datelor primite de la eşaloanele superioare și inspectoratele județene, în conformitate cu Metodologia transmiterii mesajelor de înștiințare, avertizare și alarmare despre situații de urgență, emisă prin ordin al inspectorului general al Inspectoratului General;

d) înștiințarea structurilor aparținând Ministerului Apărării Naționale, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Protecție și Pază se organizează și se execută conform planurilor de cooperare.

ART. 11

Pentru realizarea înștiințării se folosesc sisteme și echipamente ale serviciilor de urgență, precum și mijloace și canale puse la dispoziție de Serviciul de Telecomunicații Speciale, pe bază de protocol/plan de cooperare, posturi de radiodifuziune și televiziune centrale și locale, aparate telefonice conectate la sistemul de telecomunicații teritorial, aparate telefonice din rețeaua de cooperare organizată de Ministerul Apărării Naționale [RTP/RMNC*]), căi și circuite telefonice închiriate permanent sau preluate temporar pe bază de protocol din sistemul de telecomunicații teritorial, stații și receptoare radio, receptoare cu frecvențe fixe, radiotelefoane din înzestrarea serviciilor de urgență profesionale, precum și ale agenților economici sursă de risc.

*) RMNC reprezintă Rețeaua Militară Națională de Comunicații.

ART. 12

(1) În scopul transmiterii unitare, eficiente și oportune a mesajelor, Inspectoratul General și inspectoratele județene întocmesc scheme de înștiințare și alarmare, care cuprind: eşalonul superior,

structuri și formațiuni cu care cooperează, autoritățile administrației publice centrale și/sau locale și operatori economici prevăzuți a fi înștiințați, organizați pe grupe de înștiințare; mijloace de transmisiuni folosite, timpul de înștiințare, precum și alte date necesare asigurării înștiințării.

(2) Schemele prevăzute la alin. (1) fac parte integrantă din planul de înștiințare și alarmare întocmit la nivelul fiecărui inspectorat județean.

(3) Numărul grupelor de înștiințare se stabilește astfel încât să se asigure înștiințarea completă și în timp scurt a structurilor prevăzute prin plan.

(4) Fiecare grupă de înștiințare va fi compusă, de regulă, din 6-8 corespondenți, astfel încât, în cazul transmiterii simultane, calitatea mesajelor să nu fie afectată.

(5) Schemele de principiu, cu organizarea și asigurarea înștiințării și alarmării la nivel național și județean, sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

ART. 13

(1) Pentru transmiterea și recepționarea mesajelor de înștiințare prin radio se folosesc stații radio, receptoare radio și radiotelefoane, organizate în direcții și rețele radio de înștiințare. Lucrul în rețelele radio de înștiințare se desfășoară potrivit prevederilor dispozițiunii de comunicații, elaborată de Inspectoratul General.

(2) Direcția comunicații și informatică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor asigură caracteristicile de lucru radio pentru Inspectoratul General.

ART. 14

Mesajele de înștiințare, în principiu, vor fi sub formă scrisă, iar conținutul lor va fi scurt, clar și concis, eliminându-se detaliile care generează confuzii. Inspectoratele județene transmit mesajele prin aparatura de înștiințare existentă la municipii și orașe, iar la comune se va transmite prin rețeaua radio și înștiințare unilaterală pe frecvențe fixe și telefonic (fax).

ART. 15

Centrele operative asigură pregătirea și menținerea echipamentelor în stare de funcționare pentru primirea mesajelor despre pericolul atacurilor din aer și transmiterea acestora la organele prevăzute a fi înștiințate.

ART. 16

În Centrul Operațional Național (CON), centrele operaționale județene (COJ) și al municipiului București și/sau punctele de comandă, la primirea ordinului de trecere la intensificarea măsurilor de protecție a populației și bunurilor materiale, se asigură personal operativ și tehnic de specialitate. Personalul operativ răspunde de primirea și transmiterea mesajelor de înștiințare sau semnalelor de alarmare, după caz. Data, ora și minutul primirii și transmiterii mesajelor de înștiințare și semnalelor de alarmare se înscriu în jurnalul acțiunilor de intervenție.

ART. 17

Centrul Operațional Național planifică, organizează și desfășoară lunar antrenamente privind transmiterea mesajelor de înștiințare despre pericolul atacurilor din aer și producerea dezastrelor cu centrele operaționale județene, al municipiului București și centrele operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă, în conformitate cu Metodologia transmiterii mesajelor de înștiințare, avertizare și alarmare despre situații de urgență, aprobată prin ordin al inspectorului general al Inspectoratului General.

ART. 18

Centrele operaționale județene și al municipiului București vor planifica, vor organiza și vor desfășura bilunar antrenamente de înștiințare a comitetelor județene, al municipiului București, locale și a operatorilor economici din zona de responsabilitate.

ART. 19

În cadrul antrenamentelor se va urmări viabilitatea schemelor de înștiințare prin realizarea unor scenarii care au la bază analiza factorilor de risc din zona de competență și încadrarea activităților în timp real.

ART. 20

Inspectoratele județene în cadrul convocărilor cu reprezentanții consiliilor județene și ai consiliilor locale vor preciza procedurile de înștiințare și avertizare a populației de către autoritățile administrației publice locale, verificând periodic modul de organizare a activității.

CAP. III

Organizarea și asigurarea alarmării

ART. 21

(1) Pentru alarmarea populației se asigură din timp de pace, în localități, instituții publice și la operatori economici, sisteme și mijloace de alarmare.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii operatorilor economici sursă de risc, indiferent de forma de proprietate, prevăd anual în bugetul propriu fonduri pentru cheltuielile necesare desfășurării activităților de protecție civilă, potrivit legii.

ART. 22

Numărul, tipul mijloacelor de alarmare și locurile de instalare a acestora pentru asigurarea alarmării localităților și operatorilor economici se stabilesc de către Inspectoratul General în baza studiilor de audibilitate.

ART. 23

Asigurarea cu mijloace de alarmare se realizează din timp de pace. La trecerea graduală de la starea de pace la starea de război, prin trepte ale mobilizării, completarea echipamentelor se realizează conform normelor de înzestrare.

ART. 24

Alarmarea populației, instituțiilor publice și operatorilor economici se realizează prin semnale acustice sau optice emise cu ajutorul mijloacelor de alarmare și prin comunicări transmise pe posturile de radiodifuziune și televiziune centrale și locale, iar în cazul existenței, și prin stațiile de radioficare și radioamplificare.

ART. 25

(1) Semnalele de alarmare acustice a populației, instituțiilor publice și operatorilor economici sunt: alarmă aeriană, alarmă la dezastre, prealarmă aeriană și încetarea alarmei.

(2) Durata fiecărui semnal de alarmare este de două minute pentru toate mijloacele de alarmare, cu excepția sirenelor cu aer comprimat la care durata este de un minut.

a) Semnalul ALARMȘ AERIANȘ se compune din 15 sunete a 4 secunde fiecare, cu pauză de 4 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat semnalul se compune din 15 sunete a 2 secunde fiecare, cu pauză de 2 secunde între ele.

b) Semnalul ALARMȘ LA DEZASTRE se compune din 5 sunete a 16 secunde fiecare, cu pauză de 10 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat semnalul se compune din 5 sunete a 8 secunde fiecare, cu pauză de 5 secunde între ele.

c) Semnalul PREALARMȘ AERIANȘ se compune din 3 sunete a 32 secunde fiecare, cu pauză de 12 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat semnalul se compune din 3 sunete a 16 secunde fiecare, cu pauză de 6 secunde între ele.

d) Semnalul ÎNCETAREA ALARMEI se compune dintr-un sunet continuu, de aceeași intensitate, cu durata de 2 minute. Pentru sirenele cu aer comprimat semnalul se compune dintr-un sunet continuu, de aceeași intensitate, cu durata de 1 minut.

ART. 26

După principiul de funcționare și construcție, mijloacele de alarmare se clasifică în: mijloace acustice și mijloace optice.

a) Mijloacele de alarmare acustice asigură emiterea de sunete acustice cu frecvențe de 200-500 Hz și pot fi:

1. mijloacele de alarmare acustice speciale: sirene electrice și electronice de diferite puteri, sirene cu aer comprimat și motosirene;

2. mijloacele de alarmare acustice obișnuite: fluierie cu abur sau cu aer comprimat, clopote, sonerii, claxoane etc.

b) Mijloacele de alarmare optice asigură afișarea explicită a denumirii semnalului de alarmare, precum și emiterea de semnale luminoase de avertizare. Acestea se instalează de regulă la operatorii economici care prin specificul activității nu asigură condiții optime pentru perceperea semnalelor acustice.

ART. 27

(1) Sistemul de alarmare al unei localități sau operator economic, în general, cuprinde: sirene electrice și/sau electronice acționate centralizat sau local, centrale de alarmare, stații de radioficare și radioamplificare.

(2) Alarmarea interioară în incinta operatorilor economici, complexurilor comerciale, sălilor de spectacole, stațiilor de metrou etc., cu nivel de zgomot ridicat, se realizează cu mijloace acustice care să producă un nivel sonor mai mare decât zgomotul de fond, dublate cu mijloace optice.

ART. 28

(1) Centralele de alarmare sunt destinate pentru acționarea centralizată a sirenelor electrice, electronice și a celor cu aer comprimat din municipii, orașe și operatori economici care au instalate cel puțin 3 sirene.

(2) Centralele de alarmare prevăzute la alin. (1) se instalează, de regulă, în Centrul Operațional Național (CON), centrele operaționale județene și al municipiului București, punctele de comandă, centrele operative și dispeceratele operatorilor economici sursă de risc, în încăperi amenajate și destinate acestui scop, care să îndeplinească condițiile tehnice pentru funcționarea corespunzătoare a acestora.

(3) Centralele de alarmare vor asigura și acționarea sirenelor prevăzute a se instala la primirea ordinului de trecere la intensificarea măsurilor de protecție a populației și bunurilor materiale, în conformitate cu precizările instrucțiunilor și ordinelor în vigoare.

ART. 29

Încăperile în care se instalează centralele de alarmare se prevăd cu instalații electrice și de telecomunicații necesare acționării sirenelor, mijloace de prevenire și stingere a incendiilor, instrucțiuni de exploatare a echipamentelor, planul localității și al operatorilor economici cu amplasarea mijloacelor de alarmare și tabloul cu chei de la toate cofretele sirenelor.

ART. 30

La municipiile reședință de județ centralele de alarmare se instalează în centrele operaționale ori în punctele de comandă județene sau/și municipale, după caz, astfel încât, în cazul scoaterii din funcțiune a uneia dintre acestea, să se asigure alarmarea corespunzătoare a localității. De asemenea, la municipii și orașe, centralele de alarmare trebuie să poată fi acționate și de la punctele de comandă județene.

ART. 31

(1) În municipiul București centralele de alarmare se instalează în centrul operațional sau în punctul de comandă al inspectoratului pentru situații de urgență al municipiului. Centralele de alarmare ale sectoarelor se acționează de la punctul de comandă al municipiului București.

(2) La centralele de alarmare instalate în punctul de comandă al municipiului București se conectează 10-15% din sirenele existente în fiecare sector, asigurându-se astfel posibilitatea acționării mijloacelor de alarmare din sectoarele la care punctele de comandă de protecție civilă respective au fost scoase din funcțiune în cazul atacului din aer.

ART. 32

În dispeceratele operatorilor economici sursă de risc se vor instala centrale de alarmare cu o capacitate care să permită acționarea centralizată a sirenelor electrice, sirenelor electronice, sirenelor cu aer comprimat existente și pe cele care se prevăd a se mai instala, asigurându-se în mod obligatoriu posibilitatea acționării din centrele operaționale județene.

ART. 33

Centralele de alarmare se conectează pe cât posibil la aparatura de înștiințare-alarmare în scopul acționării lor centralizate de la Inspectoratul General sau de la inspectoratele județene.

ART. 34

(1) Acționarea mijloacelor de alarmare de la centralele de alarmare se asigură pe circuite telefonice urbane și interurbane proprii serviciilor de urgență profesioniste sau închiriate din sistemul de telecomunicații teritorial.

(2) Circuitele telefonice folosite pentru acționarea centralelor și mijloacelor de alarmare instalate la operatorii economici sursă de risc se închiriază de către aceștia, iar pentru cele aflate la comitetele locale pentru situații de urgență se închiriază de către consiliile locale.

ART. 35

Pentru acționarea în timp oportun a mijloacelor de alarmare mobile sau dispuse în unele zone ale municipiilor și orașelor unde nu sunt asigurate legături de telecomunicații teritoriale, echipele de alarmare se dotează cu radiotelefoane care vor fi prevăzute în normele de înzestrare.

ART. 36

În funcție de importanța localității, în vederea realizării măsurilor de protecție civilă, la nivel județean se constituie rezerve de sirene electrice, electronice și motosirene în procent de 5-10%, în depozitul inspectoratului județean, iar la centralele de alarmare în procent de 20-25% față de existent.

ART. 37

Pentru transmiterea mesajelor și semnalelor de alarmare a populației prin posturile centrale și locale de radiodifuziune și televiziune, Inspectoratul General și inspectoratele județene vor încheia protocoale de cooperare cu acestea.

ART. 38

În centrele operative ale comitetelor locale, precum și în dispeceratele operatorilor economici sursă de risc, care dispun de stații de radiodifuziune, respectiv de radioamplificare, pe timpul aplicării măsurilor pentru creșterea graduală a capacității de intervenție se pregătesc instalațiile necesare pentru transmiterea semnalelor și comunicărilor de protecție civilă.

ART. 39

Operatorii economici sursă de risc asigură mijloacele de alarmare pentru prevenirea populației din zonele potențial a fi afectate.

ART. 40

Zonele probabil a fi afectate în caz de dezastre se stabilesc pe timp de normalitate de către comitetele județene, locale și al municipiului București pentru situații de urgență, precum și de operatorii economici sursă de risc, cu acordul inspectoratelor județene.

ART. 41

(1) Alarmarea populației din localitățile dispuse în zonele din aval de barajele hidroenergetice se asigură prin sisteme de alarmare, constituite din sirene electronice, sirene cu aer comprimat și electrice. Mesajele verbale și semnalele acustice emise de mijloacele de alarmare trebuie să acopere întreaga zonă inundabilă și să fie identice cu cele prevăzute la art. 25.

(2) Pentru noile lucrări hidrotehnice sistemele de alarmare se realizează odată cu executarea acestora, prin grija beneficiarilor, care răspund și de întreținerea, menținerea în stare de funcționare și acționarea la nevoie a mijloacelor de alarmare.

ART. 42

(1) Acționarea mijloacelor de alarmare deținute de operatorii economici sursă de risc se realizează din dispeceratele deținătorilor sau din locațiile (amplasamentele) stabilite de aceștia, precum și din centrele operaționale județene.

(2) În situația când pericolul este iminent, operatorii economici sursă de risc vor alarma imediat populația din arealul de impact prin acționarea sirenelor din dispeceratele proprii, informând ulterior despre aceasta centrele operaționale județene.

CAP. IV

Instalarea, întreținerea, verificarea, repararea și folosirea mijloacelor de înștiințare și alarmare

ART. 43

Montarea, întreținerea și repararea mijloacelor de înștiințare-alarmare se asigură de către personal tehnic autorizat, pe baza contractelor sau a convențiilor legal încheiate, în condițiile prevăzute de normele tehnice aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

ART. 44

După primirea ordinului de trecere la realizarea măsurilor pentru creșterea graduală a capacității de luptă se interzice executarea exercițiilor de alarmare publică. Verificarea funcționării fiecărui mijloc de alarmare este admisă numai prin impulsuri scurte.

ART. 45

În scopul evitării declanșării accidentale a sistemelor și mijloacelor de alarmare, inspectoratele județene, comitetele județene și locale pentru situații de urgență împreună cu operatorii de specialitate iau măsuri pentru: asigurarea securității mijloacelor sau elementelor din compunerea sistemelor de alarmare; instalarea filtrelor electrice de siguranță la circuitele telefonice de acționare a mijloacelor de alarmare; accesul unui număr strict limitat de persoane care să acționeze nemijlocit mijloacele de alarmare; verificarea și întreținerea periodică a acestora, cunoașterea și respectarea întocmai a prevederilor instrucțiunilor și regulilor de exploatare de către personalul care acționează sau întreține sistemele/mijloacele de alarmare.

CAP. V

Dispoziții finale

ART. 46

(1) Pentru lucrări de dezvoltare și/sau completare a sistemului de înștiințare-alarmare pe teritoriul de competență vor fi întocmite studii de audibilitate, fezabilitate și proiecte tehnice de către instituțiile abilitate să execute astfel de lucrări.

(2) Documentația necesară contractării acestor lucrări va fi prezentată în mod obligatoriu spre avizare Inspectoratului General - Serviciul înștiințare, alarmare și evacuare, cu 30 de zile anterior lansării formalităților legale de contractare (achiziționare), atât pentru lucrările de proiectare, cât și pentru achiziția directă de echipamente.

ART. 47

Dotarea cu sisteme de alarmare se realizează la propunerile inspectoratelor județene, prin finanțare de către consiliile județene, municipale, orășenești și comunale. Pentru operatorii economici, responsabilitatea revine ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și conducătorilor acestora.

ART. 48

Pentru organizarea și desfășurarea eficientă a înștiințării și alarmării, Inspectoratul General și inspectoratele județene vor întocmi "Planul de înștiințare și alarmare al ...", conform anexei nr. 3, iar comitetele municipale, orășenești și locale vor întocmi "Schema organizării avertizării și alarmării populației ..." în conformitate cu precizările inspectoratelor pentru situații de urgență județene (al municipiului București).

ART. 49

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA 1

la norme

SCHEMA DE PRINCIPIU CU ORGANIZAREA SI ASIGURAREA INSTIINTARII SI ALARMARII LA NIVEL NATIONAL

NOTĂ CTCE

Reprezentarea grafica a schemei de principiu cu organizarea si asigurarea instiintarii si alarmarii la nivel national, se gaseste in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 349 din 18 aprilie 2006, la pagina 14, a se vedea imaginea asociata.

ANEXA 2

la norme

SCHEMA DE PRINCIPIU CU ORGANIZAREA SI ASIGURAREA INSTIINTARII SI ALARMARII LA NIVEL JUDETEAN

NOTĂ CTCE

Reprezentarea grafica a schemei de principiu cu organizarea si asigurarea instiintarii si alarmarii la nivel judetean, se gaseste in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 349 din 18 aprilie 2006, la pagina 15, a se vedea imaginea asociata.

ANEXA 3

la norme

PLAN DE ÎNȘTIINȚARE ȘI ALARMARE

Partea cu text cuprinde:

- scopul și concepția asigurării măsurilor de înștiințare, avertizare și alarmare;
- realizarea înștiințării, avertizării și alarmării în diferite situații:
 - pe timpul conflictului armat;
 - pe timpul trecerii de la starea de pace la starea de război prin trepte ale mobilizării;
 - pe timpul situațiilor de urgență, diferențiat pe tipuri de riscuri și în funcție de amploarea și de intensitatea manifestării acestora;
- asigurarea acțiunilor și protecția personalului:
 - în cazul conflictului armat (a se vedea asigurarea acțiunilor și protecția personalului, însă cele cu caracter nonmilitar);
 - în situații de urgență.

Partea grafică cuprinde:

- harta cu organizarea transmisiunilor:
 - locul de amplasare a mijloacelor de înștiințare și alarmare;
 - situația audibilității (județ, municipiu, oraș, comună);
 - dispunerea stațiilor radiotelefonice;
 - dispunerea stațiilor de radio și televiziune;

- dispunerea și capacitatea centralelor telefonice urbane și rurale;
- locul depozitelor cu materiale și echipamente de înștiințare și alarmare;
- schema fluxului informațional (întocmită în conformitate cu "Metodologia transmiterii mesajelor de înștiințare, avertizare și alarmare despre situații de urgență");
- schema cu organizarea înștiințării și alarmării pe urgențe, trepte și grupe;
- situația mijloacelor de înștiințare și alarmare sub următoarea formă:

T

Nr. crt.	Tipul echipamentului	Adresa	Locul de dispunere	Proprietarul echipei	Modul de acționare	Locul de acționare (ISUJ) (instituția etc)	Starea de operativitate (funcționează/nu funcționează)
					centra- lizat	local (ISUJ) instituția etc)	

ST

- repartitia echipelor pentru acționare.

NOTA:

Planul se întocmește de către inspectoratul pentru situații de urgență județean, se avizează de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și se aprobă de către prefect.

NOTIUNI GENERALE DESPRE ACTIVITATEA DE MANAGEMENT

1. Management

Conceptul de management cunoaște 3 accepțiuni: activitate, grup de oameni care conduc o întreprindere și știință.

Termenul de “management” este preluat din limba engleză, dar izvorul său este cuvântul “manus” din latină care înseamnă mână și implică acțiunea de manevrare. În italiană, s-a format apoi cuvântul “*mannegio*” care se referă la prelucrarea cu mâna și de aici, a apărut termenul francez “manège” cu semnificația de loc unde sunt dresați caii. Ulterior, a apărut în limba engleză cuvântul “*manage*” care exprimă activitatea de administrare, de conducere și are substantivul “*management*”, care înseamnă conducător.

În acest fel, se observă că managementul ca activitate a fost identificat mai întâi în sfera sportivă. Ulterior, a fost adoptat în știința militară, în politică, ziaristică, administrație publică. Termenul de management s-a impus în activitatea economică prin răspândirea lucrării “The Managerial Revolution” a lui James Burnham, în anul 1941.

Ca activitate, managementul se poate identifica odată cu procesul de concentrare a activității colective de muncă a oamenilor, adică odată cu procesul de adâncire a diviziunii muncii.

Conținutul activității de management poate fi înțeles dacă se încearcă o analiză comparativă între aceasta și activități cu care se confundă: organizare, îndrumare, dirijare, administrare, leadership. Prin urmare:

- ∨ managementul nu se identifică cu activitatea de organizare. Pentru ca un sistem economic să fie bine organizat, este necesară o decizie managerială în acest sens, dar pentru a beneficia de o conducere adecvată este necesară o organizare corespunzătoare;

- ∨ managementul nu se confundă cu activitatea de îndrumare, respectiv supravegherea. Aceasta din urmă presupune o latură a conducerii valabilă în condițiile în care munca este percepută ca acțiune umană necesară pentru existență dar lipsită de conștiință și devotament profesional;

- ∨ managementul nu înseamnă activitatea de dirijare. Aceasta presupune orientarea unui sistem economic spre atingerea de noi trepte în dezvoltarea sa și reprezintă un segment al activității manageriale;

- ∨ managementul nu se identifică cu activitatea de administrare. Aceasta presupune o abordare statică a întreprinderii în care accentul cade pe munca de birou, în timp ce activitatea de management urmărește capacitatea întreprinderii de a se adapta la schimbări;

Managementul, ca grup de oameni care conduce un sistem economic (o direcție, un departament, o secție, o întreprindere, un minister etc.) se diferențiază cel puțin după două criterii și anume:

- ∨ domeniul de activitate în care lucrează managerul;

- ∨ nivelul ierarhic din cadrul organizației în care activează.

Este evident că un manager nu face același lucru cu un altul din alt domeniu de activitate și nici în același domeniu, doi manageri nu realizează aceeași muncă dacă se situează pe trepte diferite ale piramidei conducerii. Un ministru nu desfășoară aceeași activitate cu un rector sau un director de spital sau un președinte de bancă. În plus, rectorul nu desfășoară o activitate identică cu un decan sau șef de catedră sau șef de lucrări. Cu cât managerul se situează pe o treaptă mai înaltă a piramidei conducerii, cu atât ponderea funcțiilor tehnice, de execuție scade și crește ponderea funcțiilor manageriale.

Ca știință, managementul reprezintă o știință economică de firmă, ca și marketingul. Locul său în cadrul sistemului științelor economice nu este central, dar conținutul său se dezvoltă prin prelucrarea conceptelor de bază de la alte științe economice pe care le interpretează într-o manieră proprie și la rândul său, oferă idei, teorii și principii care pot fi preluate de alte științe ale sistemului.

Managementul, ca știință are un obiect de studiu specific. Obiectul de studiu al științei managementului îl reprezintă relațiile de conducere adică totalitatea raporturilor dintre elementele implicate într-o organizație și dintre aceștia și factorii exteriori. În acest fel, managementul privește atât firma și variabilele intrinseci respectiv organizarea ei și procesele care se derulează în interiorul unei organizații, cât și conjunctura în care acționează firma, respectiv factorii extrinseci care înseamnă elementele de micro și macromediu ale întreprinderii.

În concluzie, managementul reprezintă un ansamblu de activități desfășurate cu scopul de a se asigura funcționalitatea normală, eficientă a sistemelor economice de către unul sau mai mulți indivizi și care fac obiectul unei științe.

2. Procesul de management

În orice întreprindere procesul muncii în sens larg cunoaște două laturi:

- de execuție, prin care resursele umane acționează asupra elementelor materiale;
 - de conducere, prin care o parte a resursei umane acționează asupra celeilalte părți de factor uman.
- Prin urmare, procesul de management constă într-un ansamblu de acțiuni prin care managerul individual sau de grup prevede, organizează, coordonează, ia decizii și controlează activitatea salariaților în vederea realizării obiectivelor întreprinderii.

Conținutul procesului de management poate fi abordat din mai multe puncte de vedere:

- a) sub aspect metodologic, procesul managerial constă în succesiunea următoarelor etape:
 - ∨ definirea scopului, adică a stării dorite sistemului
 - ∨ analiza situației actuale, adică înțelegerea stării sistemului în prezent
 - ∨ determinarea problemei, respectiv a contradicției dintre situația actuală și scopul propus
 - ∨ adoptarea deciziei prin care se încearcă rezolvarea contradicției
- b) din punct de vedere economic, procesul managerial cuprinde etape logice care vizează corelația nevoi-resurse și anume:
 - ∨ determinarea necesităților întreprinderii
 - ∨ analiza resurselor disponibile
 - ∨ repartizarea resurselor
 - ∨ folosirea resurselor în vederea satisfacerii nevoilor
- c) din punct de vedere social, procesul managerial constă în implicarea omului în toate segmentele activității dintr-o întreprindere în întregul proces de atragere și administrare a resurselor;
- d) din punct de vedere informațional, procesul de management vizează parcurgerea următoarelor etape:
 - ∨ cercetarea informațiilor disponibile
 - ∨ completarea informațiilor utile
 - ∨ prelucrarea informațiilor
 - ∨ transmiterea informațiilor
- e) sub aspect organizațional, procesul de management include totalitatea regulilor de funcționare a întreprinderii, aflate în vigoare la un moment dat, care conferă raționalitate acțiunilor omului și anume:
 - ∨ ansamblul reglementărilor și normelor
 - ∨ totalitatea metodelor de instruire
 - ∨ principiile de stabilire a răspunderii
 - ∨ ansamblul relațiilor de cooperare între diverse verigi ale organizației
- f) din punct de vedere funcțional, procesul de management include:
 - ∨ previziunea
 - ∨ organizarea
 - ∨ coordonarea
 - ∨ decizia
 - ∨ controlul

În practică, aceste abordări ale activității de conducere sunt dificil de identificat distinct, dintr-un punct de vedere sau altul. Aceasta, deoarece procesul de management are un caracter complex care se manifestă prin multiple întrepătrunderi ale zonei economicului cu socialul, juridicul, informaționalul etc. Cu alte cuvinte, orice proces de management se manifestă după anumite reguli comune, dar diferă de la o firmă la alta, fiind mai mult sau mai puțin eficient. Această diversitate se explică pe de o parte în funcție de factorii obiectivi care influențează întreprinderea (resursele disponibile, informația cunoscută, calitatea factorului uman etc.) iar pe de altă parte în funcție de abilitatea întreprinzătorului de a face față conjuncturii, respectiv schimbărilor din mediul de afaceri al întreprinderii.

Complexitatea și diversitatea procesului de management se completează cu alte trăsături ale sale și anume:

- ∨ dinamism;
- ∨ stabilitate;

- ∨ continuitate;
- ∨ consecvență;
- ∨ ciclicitate.

Procesul de management este dinamic deoarece problematica unei organizații, relațiile de conducere, metodele de management etc. se schimbă permanent. El este în același timp și stabil deoarece urmărește folosirea unor structuri cunoscute în preluarea informațiilor și adoptarea deciziilor. Este de asemenea, continuu avându-se în vedere continuitatea activităților de producție, reparații, schimb și consum. Totodată, procesul de management se caracterizează prin consecvență, în sensul că fiecare etapă a sa este obligatorie și prin ciclicitate, deoarece în urma unei decizii este posibil ca scopul atins să devină noua situație față de care se stabilesc noi obiective și are loc astfel, reluarea procesului de management. H. Fayol a identificat funcțiile managementului sub forma succesiunii următoare: prevedere, organizare, coordonare, comandă, control.

În managementul contemporan prevederea este inclusă în activitatea de previziune, iar comanda înlocuită cu decizia prin asigurarea motivării salariaților.

A. Previziunea

Previziunea înseamnă funcția managementului prin care se asigură activitatea de anticipare a viitorului. Realizarea activității de previziune pornește de la cunoașterea resurselor disponibile, a rezultatelor activității trecute, situația actuală și obiectivele urmărite.

Previziunea se realizează prin mai multe instrumente:

- ∨ diagnoză;
- ∨ prognoză;
- ∨ planificare și
- ∨ programare.

Diagnoza cuprinde ansamblul operațiilor de diagnosticare a situației întreprinderii în vederea cunoașterii stării sistemului la un moment dat. În acest sens se utilizează date statistice și informaționale din evidența contabilă.

Prognoza reprezintă totalitatea operațiilor de investigare în timp a activității întreprinderii în vederea anticipării evoluției viitoare a sistemului și fundamentării deciziilor strategice.

Planificarea reprezintă varianta previziunii prin care se asigură încadrarea activității curente a întreprinderii în tendințele de dezvoltare a acestuia și a economiei în general.

Componentele planificării sunt:

- ∨ planul care este un instrument managerial prin care se stabilesc obiective, direcții de acțiune și se asigură coordonarea activităților din întreprindere folosindu-se factorii de producție disponibili;
- ∨ timpul este o variabilă importantă a planificării în funcție de care se asigură:
- Ř previziuni strategice (pe durată de 5-10 ani) care vizează aspecte esențiale cum ar fi re tehnologizarea întreprinderii sau utilizarea de noi metode de marketing;
- Ř previziuni pe durată medie (1-5 ani) care vizează obiective mai puțin ample, care derivă din cele strategice;
- Ř previziuni tactice, de scurtă durată (pe perioade mai mici de 1 an);
- ∨ procesul de planificare care constă într-un ansamblu de etape corelate între ele care urmăresc elaborarea și aplicarea planurilor și obiectivelor organizației. Schematic, etapele unui proces de planificare pot fi prezentate ca în fig. nr. 3.

În faza pregătitoare a procesului de planificare se formulează obiectivele și misiunea întreprinderii, se stabilesc ipotezele și premisele mediului de afaceri.

Faza planificării propriu-zise se concretizează în elaborarea planurilor pe termen scurt, mediu și lung, respectându-se corelațiile dintre acestea.

În cadrul etapei planurilor de rezervă, orice agent economic elaborează o strategie de rezervă la care ar putea să apeleze în cazul unor schimbări de mediu care nu îi mai permit acțiunile lansate potrivit planurilor inițiale.

Faza implementării se referă la declanșarea activității în conformitate cu planurile elaborate.

Faza revederii își propune compararea rezultatelor înregistrate cu misiunea întreprinderii, și reluarea unui nou proces de planificare.

Programarea reprezintă modalitatea de previziune care constă în succesiunea și intercondiționarea activităților unui sistem economic în intervale scurte de timp (săptămâni, mai multe zile, o zi sau pe oră, pe schimb de lucru, etc.).

În practică, se întâlnesc mulți manageri care evită previziunea activității firmei, preferând să lase piața să se pronunțe dacă acceptă sau nu o acțiune sau produs. Iată câteva motive pentru care nu se face planificare microeconomică în cadrul unor întreprinderi:

- ∨ este nevoie de prea mult timp pentru previziune și prea multă muncă;
- ∨ managerul nu are cunoștințe despre cum să facă previziunea;
- ∨ viitorul intuit de manager este prea nesigur;
- ∨ decidenții au comportamente care susțin că trăiesc pentru prezent;
- ∨ există teama de eșec în ceea ce privește relația efort-efect al procesului de previziune.

B. Organizarea

Organizarea reprezintă o funcție a managementului prin care se delimitează procesele de muncă pe componente (operații, lucrări, etc.) și se grupează pe formații de lucru și compartimente de muncă.

Organizarea este considerată cea mai “vizibilă” funcție a managementului. Ea se manifestă prin folosirea următoarelor instrumente manageriale:

- § autoritatea;
- § responsabilitatea;
- § răspunderea;
- § delegarea.

Autoritatea reprezintă dreptul și abilitatea managerului de a influența acțiunile subordonaților săi.

În literatura de specialitate, se analizează autoritatea în strânsă legătură cu puterea pe care o exercită managerul. În acest sens, puterea exprimă capacitatea conducătorului de a convinge sau influența acțiunile salariaților, adică de a-i determina pe alții să facă ceea ce vrei tu. În schimb, autoritatea constă în abilitatea managerului de a convinge și de a da dispoziții pentru manifestarea unei acțiuni, adică de a decide.

Autoritatea se poate clasifica astfel:

- a) după relațiile care o generează, există:
 - ∨ autoritate tradițională (ce apare ca o consecință a relațiilor generate de poziția în societate a indivizilor);
 - ∨ autoritate charismatică (ce se manifestă atunci când managerul dispune de calități deosebite, aproape mistice);
 - ∨ autoritate rațional-legală (ce se observă la indivizii care ocupă o anumită poziție sau rang oficial, într-o întreprindere).
- b) după natura ei există:
 - ∨ autoritate profesională (care este o consecință a recunoașterii meritelor și rezultatelor înregistrate de un individ, nu neapărat manager);
 - ∨ autoritate ierarhică (ce se manifestă ca urmare a transmiterii unor sarcini de lucru unor subalterni care astfel, capătă autoritate și răspund de executarea obligațiilor lor);
 - ∨ autoritate funcțională (ce apare în cadrul funcțiunilor întreprinderii, adică la nivelul unor activități omogene care sunt reglementate prin activitatea unui manager).

Responsabilitatea constă în obligația membrilor unei organizații de a realiza în cele mai bune condiții sarcinile care le revin. Un individ responsabil de o anumită activitate trebuie să facă eforturi pentru finalizarea ei manifestând clar interesul și preocuparea pentru executarea acestei obligații.

Răspunderea constă în obligativitatea indivizilor de a răspunde de realizarea sau neîndeplinirea unor sarcini de serviciu, respectiv de a da socoteală în fața superiorilor săi de stadiul lucrării respective.

Delegarea este un instrument al organizării procesului de management prin care se permite trecerea temporară a autorității sale unei alte persoane. Delegarea autorității conduce automat și la delegarea responsabilității, în timp ce răspunderea revine ambilor subiecți, adică și managerului inițial și delegatului său. Delegarea reprezintă o necesitate la o firmă complexă deoarece permite încărcarea echilibrată cu sarcini a managerului și executaților, printr-o distribuție rațională a sarcinilor de lucru.

În procesul organizării se asigură acțiuni de stabilire a structurii organizatorice a întreprinderii, de creare a unui sistem informațional adecvat care să permită un flux de informații rapide și complete, de identificare a atribuțiilor și responsabilităților salariaților care vor fi incluse în regulamentul de organizare și funcționare a întreprinderii, de coordonare între activitatea de conducere și cea de execuție.

C. Coordonarea

Coordonarea reprezintă sincronizarea acțiunilor, deciziilor și activităților dintr-o întreprindere prin adaptarea ei la condițiile mediului de afaceri.

Desigur, complexitatea vieții economice obligă întreprinderea să facă față unor perturbări ale funcționării sale normale cum ar fi întârzieri în primirea materiilor prime sau recepția unor materiale necorespunzătoare din punct de vedere calitativ, rezilierea unor contracte etc. Toate acestea fac necesară adaptarea la dinamismul economic și conferă întreprinderii un caracter flexibil în ceea ce privește organizarea subsistemelor sale.

De aceea, coordonarea activităților poate contribui la evitarea unor dereglări în funcționarea firmei. Această corelare de activități se realizează prin mai multe modalități, între care:

- ∨ coordonarea prin politica de personal;
- ∨ coordonarea prin rapoarte privind rezultatele înregistrate;
- ∨ coordonarea prin instrucțiuni;
- ∨ coordonarea prin instruirea personalului de conducere, etc.

D. Antrenarea

Antrenarea este funcția managementului care vizează acțiunile concentrate asupra factorului uman în scopul determinării acestuia să contribuie activ la realizarea sarcinilor și obiectivelor care îi revin.

Antrenarea cuprinde două momente distincte: comanda și motivarea.

Comanda reprezintă acțiunea managerului de influențare a salariaților și capătă forma deciziei în managementul democratic.

Comanda intervine atunci când se identifică cei trei factori care o fac necesară:

- ∨ managerul cu autoritatea sa;
- ∨ executantul cu pregătirea și calificarea sa;
- ∨ sarcinile și obiectivele de îndeplinit.

Comanda devine eficientă atunci când se asigură câteva cerințe ale sale:

- ∨ ordinele formulate să fie simple și directe, clare și oportune;
- ∨ ordinele să nu depășească competența salariaților;
- ∨ ordinele să nu contravină principiilor managementului.

Motivarea reprezintă acțiunea de antrenare a energiei creatoare a indivizilor pentru realizarea obiectivelor cu maxim de eficiență.

Există numeroase studii cu privire la teoria motivației, dar punctul de plecare este întotdeauna ordonarea nevoilor după logica lui A. Maslow, adică în succesiunea următoare:

- ∨ nevoi fiziologice;
- ∨ nevoi de securitate;
- ∨ nevoia de contacte umane și afiliere la grup;
- ∨ nevoia de stimă și respect;
- ∨ nevoia de autorealizare.

Desigur că în lipsa motivației muncii apare un comportament dezinteresat, o evitare a responsabilității, o înstrăinare a indivizilor de procesul muncii.

Motivațiile pot fi:

- ∨ intrinseci și reprezintă stimulente proprii individului sub forma conștiinței sau plăcerii de a muncii;
- ∨ extrinseci și reprezintă totalitatea determinanților care influențează randamentul și interesul muncii unui individ. Aceștia pot fi pozitivi sub forma premiilor, primelor, prestigiului, laudelor, promovărilor etc., sau negativi sub forma sancțiunilor, penalizărilor, retrogradărilor, criticilor etc.

E. Controlul

Controlul reprezintă ansamblul activităților prin care se compară performanțele înregistrate de un agent economic sau diverse componente ale sale cu obiectivele propuse și se acționează pentru corelarea rezultatelor cu scopurile urmărite.

Controlul eficient trebuie să se bazeze pe un flux de informații corecte, precise și clare, să folosească metode de investigare simple, să fie oportun și să se deruleze cu costuri mici.

În situația în care verificarea rezultatelor dovedește atingerea scopurilor procesul de management se reia, dar dacă există o contradicție între acestea, se impune o intervenție într-una din variantele următoare:

- ∨ fie se reevaluează obiectivele dacă rezultatele depășesc scopurile propuse;
- ∨ fie se îmbunătățesc performanțele dacă rezultatele obținute sunt inferioare scopurilor.

Controlul poate fi:

- a) în funcție de momentul realizării:
 - ∨ preventiv (se încearcă evitarea dereglărilor sistemelor organizației);
 - ∨ feed back (se pune accent pe corectarea sistemelor economice):
 - autocorectiv (problemele apărute se corectează automat);
 - non-autocorectiv (problemele se rezolvă prin intervenția managerului);
- b) în funcție de natura lui:
 - ∨ ierarhic (se realizează de sus în jos);
 - ∨ financiar (se verifică utilizarea disponibilităților bănești);
 - ∨ bugetar (se utilizează declarațiile de rezultate anticipate);
 - ∨ tehnic (se urmărește calitatea produselor și serviciilor);
- c) în funcție de subiectul care îl lansează:
 - ∨ direct (inițiat de manager);
 - ∨ indirect (realizat de manager pe baza analizei rezultatelor obținute);
 - ∨ autocontrol (realizat de executant).

Controlul îndeplinește următoarele funcții:

- ∨ funcția de evaluare a rezultatelor, în sensul că activitatea de control are ca punct de plecare estimarea situației concrete a firmelor, cunoașterea performanțelor sale cantitative și calitative;
- ∨ funcția recuperativă prin care se permite eliminarea dereglărilor din activitatea firmei odată ce au fost descoperite neajunsurile;
- ∨ funcția preventivă care contribuie la evitarea unor dezechilibre dacă se intervine înaintea producerii unor evenimente;
- ∨ funcția informativă care evidențiază rolul controlului în adoptarea deciziilor ulterioare;
- ∨ funcția stimulatorie care tentează factorul uman să depună eforturi pentru ameliorarea activității și rezultatelor sale în scopul obținerii unor concluzii favorabile în urma controlului.

PRINCIPIILE SI OBIECTIVE ESENTIALE ALE MANAGEMENTULUI SITUATIILOR DE URGENTA

*Bibliografie: Curs "Managementul situațiilor de urgență"
Ed. BREN, 2006*

Organizarea, desfășurarea și conducerea operațiunilor complexe de intervenție sau de răspuns au la bază măsurile luate și documentele operative prezentate anterior la, cărora însă, li se aduc operativ modificările și adaptările impuse de situațiile concrete generate de evenimentele produse și de evoluția acestora în timp.

Modificările și adaptările aduse pot viza aspecte referitoare la:

- data și ora reală a producerii evenimentului;
- fixarea în teren a locului producerii evenimentului;
- nivelele de gravitate măsurate sau estimate ale evenimentului;
- natura și mărimea efectelor imediate;
- delimitarea câmpului operational;
- reevaluarea forțelor și mijloacelor de intervenție necesare și disponibile;
- timpii operativi reali.

Concentrarea în câmpul operational a forțelor și mijloacelor se face gradual, în raport cu amploarea și evoluția situației de urgență. Funcția de coordonare tehnică operatională se exercită în timp real.

Conducerea intervențiilor la locul producerii evenimentului trebuie să fie unitară, continuă, stabilă, suplă și operativă și se asigură de către comandantul intervenției sau de către comandantul acțiunii, ajutat, după

caz, de sefi de sectoare, grupa operativa si de postul avansat de comanda. Comandantul poate fi sprijinit de specialisti din obiectivele periclitare sau afectate de evenimente. Managementul gestionarii situatiei de urgenta se asigura prin componentele Sistemului National de Management al Situatiilor de Urgenta.

Desfasurarea interventiei cuprinde, de regula, urmatoarele operatiuni principale:

- alertarea pentru interventie;
- deplasarea la locul interventiei;
- intrarea succesiva in actiune a fortelor concentrate:
 - amplasarea fortelor si mijloacelor si realizarea dispozitivului preliminar;
 - recunoasterea, analiza situatiei, luarea deciziei si darea ordinului de interventie;
 - realizarea si adaptarea dispozitivului de interventie.
- evacuarea, cautarea, salvarea si/sau protectia persoanelor, animalelor si bunurilor;
- localizarea si limitarea efectelor evenimentului, prin dispozitive:
 - pe aliniament ofensiv;
 - pe aliniament defensiv (cu posibilitati de retragere in cazul unor pericole majore pentru fortele de interventie).
- interventia activa asupra factorilor si conditiilor care genereaza ori intretin evenimentul periculos, pentru neutralizarea, lichidarea sau indepartarea acestora este operatiunea esentiala;
- stabilirea cauzei producerii evenimentului sau a imprejurarilor si conditiilor care l-au determinat si favorizat;
- evaluarea efectelor si a consecintelor negative;
- retragerea graduala a fortelor si mijloacelor de interventie.

In exercitarea conducerii acestor operatiuni, comandantul interventiei este abilitat sa dea ordine operative, cum sunt cele pentru: alertare, deplasare, recunoastere, evacuare, interventie, manevra si retragere. Ordinele trebuie sa fie clare, precise si scurte si se transmit prin mijloacele de comunicatii din dotare si/sau prin sefii ierarhici ori agentii aflati la dispozitie.

Pe timpul desfasurarii operatiunilor de interventie, conducerea operativa stabileste masuri specifice pentru asigurarea actiunilor si protectia personalului de interventie si verifica realizarea lor, precum si respectarea regulilor de tehnica securitatii.

Informarea si raportarea privind operatiunile de interventie se organizeaza si se desfasoara potrivit reglementarilor specifice gestionarii tipurilor de riscuri. Implicarea in operatiunile de interventie se face gradual si pe urgente (I-IV), in raport cu amploarea si evolutia situatiilor de urgenta si cu momentul sosirii in campul operational a fortelor si mijloacelor concentrate. Prima interventie este realizata, de obicei, de catre serviciile publice voluntare sau private pentru situatii de urgenta.

Retragerea fortelor si mijloacelor din campul operational este o operatiune ce se executa dupa incheierea raspunsului operational, la ordinul comandantului actiunii (sau interventiei) si cuprinde operatiuni cum sunt: incetarea lucrului mijloacelor de interventie; strangerea dispozitivelor; curatarea si verificarea accesoriilor si echipamentelor folosite; verificarea prezentei personalului participant; imbarcarea, incolonarea si deplasarea fortelor si mijloacelor la sediile proprii.

In unele cazuri, pentru preintampinarea si gestionarea unor pericole, unele forte si mijloace pot ramane in continuare in supraveghere sau pentru asistenta tehnica de specialitate si interventie operativa in fazele de recuperare si reabilitare.

Dupa sosirea fortelor si mijloacelor la sediile proprii, se asigura restabilirea capacitatii de interventie a acestora (completarea resurselor materiale consumabile deteriorate sau neutilizabile, intretinerea si revizia mijloacelor tehnice, reorganizarea serviciului operativ, acordarea asistentei medicale, hranirea suplimentara si odihna personalului etc.). Dupa caz, se formuleaza cereri de completare.

Logistica operatiunilor complexe de interventie sau de raspuns este una din cerintele indispensabile reusitei acestora. In astfel de situatii, marimea resurselor umane si materiale care asigura suportul logistic este comparabila cu fortile si mijloacele de interventie.

O problema foarte importanta pe timpul desfasurarii operatiunilor complexe de interventie sau de raspuns este asigurarea rezervelor de resurse, mai ales in cazul operatiunilor de lunga durata.

PROCEDURILE DE CODIFICARE A ATENȚIONĂRILOR ȘI AVERTIZĂRILOR METEOROLOGICE ȘI HIDROLOGICE

Bibliografie: Ordin 1427/2006

ORDIN nr. 1.427 din 11 septembrie 2006

pentru aprobarea procedurilor de codificare a atenționărilor și avertizărilor meteorologice și a avertizărilor și alertelor hidrologice

EMITENT: MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

Nr. 823 din 15 august 2006

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

Nr. 1.427 din 11 septembrie 2006

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 21 septembrie 2006

În baza prevederilor art. 6 lit. g) și ale art. 9 din Legea nr. 139/2000 privind activitatea de meteorologie, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 alin. 2 lit. d) și e) din Legea nr. 216/2004 privind înființarea Administrației Naționale de Meteorologie,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. 2 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1, art. 3 lit. a) și ale art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și gospodăririi apelor și ministrul administrației și internelor emit prezentul ordin.

ART. 1

Se aprobă Procedura de codificare a atenționărilor și avertizărilor meteorologice care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice periculoase la scară națională sau regională, prevăzută în anexa nr. 1.

ART. 2

Se aprobă Procedura de codificare a avertizărilor și alertelor hidrologice care se emit în cazul producerii de fenomene hidrologice periculoase la scară națională sau regională, prevăzută în anexa nr. 2.

ART. 3

Se aprobă fluxul informațional operativ pentru transmiterea avertizărilor meteorologice și hidrologice, prevăzut în anexa nr. 3.

ART. 4

Structurile de la nivel central și local, implicate în managementul situațiilor de urgență în caz de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ART. 5

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare.

ART. 6

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 7

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

ANEXA 1

**PROCEDURĂ DE CODIFICARE
a atenționărilor și avertizărilor meteorologice care se emit
în cazul producerii de fenomene
meteorologice periculoase la scară națională sau regională**

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta procedură se aplică pentru fenomenele atmosferice prognozate pe scurtă și medie durată și a căror evoluție potențial periculoasă va începe în cel puțin 12 ore și poate dura până la 3-4 zile, în medie.

(2) Același cod de culori (verde, galben, portocaliu și roșu) se folosește și în cazul fenomenelor atmosferice prognozate pe foarte scurtă durată (anticipație de la una până la 6 ore).

ART. 2

În situațiile în care sunt prognozate fenomene meteorologice periculoase, Administrația Națională de Meteorologie emite atenționare sau avertizare meteorologică, după caz, în care se prezintă succint fenomenul, intensitatea, zonele care pot fi afectate, momentul probabil al începerii acestuia și durata.

ART. 3

Atenționările și avertizările meteorologice de tip "nowcasting" se emit în cazul fenomenelor atmosferice prognozate pe foarte scurtă durată (anticipație de la una până la 6 ore) și se referă în general la vânt puternic, ploi importante cantitativ, descărcări electrice frecvente și căderi de grindină.

ART. 4

(1) Atenționările și avertizările meteorologice constau într-un mesaj de tip text, însoțit de o hartă la nivel național, cu menționarea regiunilor/județelor ce urmează să fie posibil afectate, cu precizarea intensității fenomenului pentru fiecare regiune/județ, precum și a intervalului de prognoză.

(2) Fiecare județ va fi colorat în verde, galben, portocaliu sau roșu, după nivelul de avertizare necesar.

(3) Actualizarea culorilor se va face zilnic, în funcție de durata și de severitatea fenomenului meteorologic semnalat.

ART. 5

Fenomenele meteorologice ce intră sub incidența acestui cod sunt:

a) vânt puternic (cu intensificări);

b) ploi importante cantitativ;

c) ninsori abundente și polei;

d) descărcări electrice frecvente;

e) caniculă (valori de temperatură egale sau mai mari de 35°C);

f) ger (valori de temperatură sub -10°C).

ART. 6

(1) Codul verde nu indică nicio precauție particulară pentru perioada imediat următoare, dar nu implică o vreme frumoasă sau neapariția în următoarele zile a unor fenomene meteorologice periculoase ce pot perturba diverse activități.

(2) Codul galben se va folosi pentru fenomene meteorologice temporar periculoase pentru anumite activități, dar altfel obișnuite pentru perioada respectivă sau zona specificată. Se recomandă urmărirea periodică a evoluției fenomenelor meteorologice pentru detalii cu privire la intensitatea fenomenelor în zilele următoare.

(3) Codul portocaliu se aplică acelor fenomene meteorologice prevăzute a fi periculoase, cu un grad de intensitate mare.

(4) Codul roșu se aplică acelor fenomene meteorologice prevăzute a fi periculoase, cu un grad de intensitate foarte mare și cu efecte dezastruoase.

ART. 7

(1) Codul galben este similar unei atenționări meteorologice.

(2) Codul portocaliu și codul roșu vor fi similare unei avertizări meteorologice, iar buletinele meteorologice emise de două ori pe zi (dimineața și la prânz) explicitează fenomenele atmosferice de la codurile portocaliu și roșu, precizând evoluția fenomenelor specificate, acoperirea spațială a acestora, intensitatea și durata lor.

CAP. II

Conținutul și semnificația mesajelor de avertizare meteorologică în cazul producerii de fenomene meteorologice periculoase la scară națională sau regională

ART. 8

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul vântului puternic pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*) Mesajul de avertizare în cazul vântului puternic este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) întreruperi ale curentului electric și ale legăturilor de comunicații pe durate relativ importante;
- b) acoperișurile și coșurile caselor pot fi avariate;
- c) se pot rupe ramuri, crengi de copaci;
- d) circulația rutieră poate fi perturbată, îndeosebi pe rutele secundare și în zonele forestiere;
- e) funcționarea infrastructurii zonelor de schi și transport pe cablu poate fi perturbată.

2. Cod roșu:

- a) avertizare de furtună foarte puternică;
- b) întreruperile de electricitate și de comunicații pot fi de lungă durată;
- c) se pot aștepta pagube numeroase și importante pentru locuințe, parcuri și zone agricole;
- d) zonele împădurite pot fi puternic afectate;
- e) circulația rutieră poate deveni foarte dificilă pe zone extinse;
- f) transportul aerian, feroviar și maritim poate fi serios perturbat;
- g) funcționarea infrastructurii zonelor de schi și transport pe cablu poate fi complet perturbată.

ART. 9

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul ploilor importante cantitativ pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*)Mesajul de avertizare în cazul ploilor importante cantitativ este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) se prevăd precipitații intense ce pot afecta activitățile socioeconomice;
- b) sunt posibile inundații importante în zone cu risc ridicat de inundație, în bazinele hidrografice ale zonelor respective;
- c) se pot produce cantități importante de precipitații în timp scurt, ce pot local provoca viituri pe râurile mici și scurgeri pe versanți;
- d) risc de deversare a rețelelor de canalizare;
- e) condițiile de circulație rutieră pot deveni dificile pe drumurile secundare și se pot produce perturbări ale transportului feroviar;
- f) se pot produce întreruperi ale alimentării cu energie electrică.

2. Cod roșu:

- a) se anticipează precipitații foarte intense ce pot afecta activitățile socioeconomice pe o durată de câteva zile;
- b) sunt posibile inundații deosebit de importante, inclusiv în zonele cu risc scăzut de inundații și în bazinele hidrografice ale zonelor respective;
- c) se pot produce acumulări foarte importante de precipitații pe intervale scurte de timp, ce pot provoca local viituri rapide pe râurile mici și scurgeri pe versanți;
- d) condițiile de circulație rutieră pot deveni foarte dificile;
- e) risc ridicat de deversare a rețelei de canalizare;
- f) se pot produce întreruperi de durată ale alimentării cu energie electrică.

ART. 10

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul fenomenelor de ninsori abundente și polei pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*)Mesajul de avertizare în cazul fenomenelor de ninsori abundente și polei este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) sunt așteptate căderi de zăpadă sau depuneri de polei în cantități importante pentru regiunea respectivă;
- b) circulația poate deveni rapid foarte dificilă în întreaga rețea, dar mai ales în sectorul forestier, unde arborii dezrădăcinați pot accentua dificultățile semnalate;
- c) riscurile de accidente sunt mari;
- d) unele distrugerii pot afecta rețelele de electricitate și de telefonie.

2. Cod roșu:

- a) sunt așteptate căderi importante de zăpadă sau depuneri masive de polei, ce pot afecta grav activitățile umane și viața economică;
- b) circulația riscă să devină rapid impracticabilă în întreaga rețea (rutieră, feroviară și maritimă);
- c) distrugerii importante pot afecta rețelele de electricitate și de telefonie, timp de mai multe zile;
- d) există posibilitatea producerii de perturbări foarte grave ale transportului aerian și feroviar.

ART. 11

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul caniculei pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*) Mesajul de avertizare în cazul caniculei este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) creșterea temperaturii poate pune în pericol persoanele în vârstă, persoanele cu handicap, persoanele care suferă de maladii cronice sau tulburări mentale, persoanele care iau medicamente cu regularitate, precum și persoanele izolate;
- b) atenție suplimentară pentru sportivi și copii, dar și pentru persoanele care lucrează în aer liber.

2. Cod roșu:

- a) sunt afectate toate persoanele, chiar și cele cu o stare de sănătate bună;
- b) creșterea temperaturii poate pune în mare pericol persoanele în vârstă, persoanele cu handicap, persoanele care suferă de maladii cronice sau tulburări mentale, persoanele care iau medicamente cu regularitate, precum și persoanele izolate;
- c) atenție maximă pentru sportivi și copii, dar și pentru persoanele care lucrează în aer liber.

ART. 12

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul descărcărilor electrice pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*) Mesajul de avertizare în cazul descărcărilor electrice este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) furtunile intense însoțite de descărcări electrice pot provoca local pagube importante;
- b) locuințele șubrede și instalațiile improvizate pot suferi pagube importante;
- c) în situații de furtuni asociate cu descărcări electrice, subsolurile și punctele joase ale locuințelor pot fi inundate rapid;
- d) trăsnetele neînsoțite de precipitații pot provoca incendii de pădure.

2. Cod roșu:

- a) fenomenele electrice numeroase și foarte violente pot provoca local pagube importante;
- b) pericolul este maxim pentru locuințe, parcuri, zone agricole și plantații (pomi fructiferi, viță-de-vie etc.);

- c) zonele forestiere pot suferi local pagube foarte importante și pot izbucni incendii spontane ca urmare a trăsnetelor frecvente;
- d) locuințele șubrede și instalațiile improvizate pot fi puse în real pericol și pot fi ușor distruse;
- e) în situații de furtuni asociate cu descărcări electrice, subsolurile și punctele joase ale locuințelor pot fi inundate rapid în zonele râurilor mici și mijlocii.

ART. 13

Consecințele (efectele) posibile ale mesajelor de avertizare în cazul gerului pot fi următoarele*):

NOTĂ(CTCE)

*)Mesajul de avertizare în cazul gerului este reprezentat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 795 din 21.09.2006, la pagina 13 (a se vedea imaginea asociată).

1. Cod portocaliu:

- a) gerul (frigul puternic) poate pune în pericol persoanele vulnerabile sau izolate, mai ales persoanele în vârstă, cele cu handicap, cele care suferă de boli cardiovasculare, respiratorii, endocrine sau de diferite patologii oculare, persoanele care au probleme ale sistemului nervos sau sindromul Raynaud;
- b) este necesară o supraveghere specială a copiilor;
- c) în cazuri cu sensibilitate ridicată la ger (zona buzelor și a mâinilor), trebuie consultat un farmacist;
- d) unele tipuri de medicamente pot avea contraindicații de a fi luate în caz de frig puternic și este necesar să se consulte medicul;
- e) sportivii și unele persoane care lucrează în aer liber trebuie să acorde atenție sporită hipotermiei și agravării simptomelor preexistente.

2. Cod roșu:

- a) orice persoană este amenințată, chiar și persoanele cu o stare de sănătate bună;
- b) pericolul este mai mare și poate fi major pentru persoanele vulnerabile sau izolate, mai ales pentru cele în vârstă, cele cu handicap, cele ce suferă de boli cardiovasculare, respiratorii, endocrine sau de diferite patologii oculare, persoanele care au probleme ale sistemului nervos sau sindromul Raynaud;
- c) este necesară o supraveghere specială a copiilor;
- d) în cazuri de sensibilitate ridicată la ger (zona buzelor și a mâinilor), trebuie consultat de urgență un farmacist;
- e) unele tipuri de medicamente pot avea contraindicații de a fi luate în caz de frig puternic și, în consecință, este necesar să se ceară sfatul medicului;
- f) sportivii și persoanele care lucrează în aer liber trebuie să acorde atenție sporită hipotermiei și agravării simptomelor preexistente, astfel frisoanele și amorțirea extremităților constituie semne de alarmă.

ANEXA 2

PROCEDURĂ DE CODIFICARE a avertizărilor și alertelor hidrologice care se emit în cazul producerii de fenomene hidrologice periculoase la scară națională sau regională

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

În situațiile în care sunt prognozate depășiri ale cotelor de apărare pe Dunăre și râuri interioare, precum și scurgeri importante pe versanți, torenți, văi nepermanente, pâraie, Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor emite avertizare hidrologică sau alertă hidrologică, după caz, în care se prezintă succint fenomenul, intensitatea, efectele posibile, zonele care pot fi afectate, momentul probabil al începerii acestuia și durata, cu indicarea probabilității de producere a fenomenelor periculoase.

ART. 2

(1) Avertizarea hidrologică se emite atunci când se prevede posibilitatea depășirii cotelor de apărare sau posibilitatea producerii altor fenomene hidrologice periculoase (scurgeri importante pe versanți, torenți, văi nepermanente, pâraie), pe baza prognozelor meteorologice.

(2) Alerta hidrologică se emite atunci când se prevede depășirea iminentă a cotelor de apărare și/sau producerea altor fenomene hidrologice periculoase (scurgeri importante pe versanți, torenți, văi nepermanente, pâraie), pe baza prognozelor meteorologice și a stării râurilor.

(3) Când informația meteorologică și hidrologică permite prognoza maximelor de viitură peste cotele de apărare, pe baza precipitațiilor care au depășit pragurile critice și/sau a topirii bruște a stratului de zăpadă, a precipitațiilor prognozate, a propagării viiturilor și a altor cauze, se elaborează prognoza inundațiilor.

ART. 3

(1) Mesajele de avertizare sau alertă hidrologică sunt emise cu un anumit timp de anticipare, care permite factorilor de decizie în domeniul gestionării situațiilor de urgență să ia măsurile necesare de apărare a vieții și bunurilor oamenilor, precum și a altor obiective socioeconomice.

(2) Timpul de anticipare este de minimum 24 de ore pentru cursurile de apă care reacționează rapid la ploile căzute și de minimum 2-3 zile pentru cursurile de apă care reacționează mai lent la ploile căzute sau în cazul propagării viiturilor formate în zonele superioare ale bazinului hidrografic.

ART. 4

Avertizările sau alertele hidrologice sunt emise pe baza prognozei hidrologice de evoluție a debitelor și nivelurilor corespunzătoare pe râurile monitorizate prin rețeaua națională de stații hidrometrice.

ART. 5

(1) Mesajul de avertizare sau alertă hidrologică se exprimă într-o formă clară, inteligibilă atât la nivelul factorilor de decizie, cât și al populației.

(2) Conținutul și formatul mesajului de avertizare hidrologică sunt reglementate prin prezenta metodologie.

ART. 6

Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor, prin Centrul Național de Prognoze Hidrologice, emite avertizări sau alerte hidrologice de inundații în situații meteorologice deosebite sau la prognozarea acestora de către Administrația Națională de Meteorologie.

CAP. II

Conținutul și semnificația mesajelor de avertizare sau alertă hidrologică

ART. 7

(1) Avertizările sau alertele hidrologice constau dintr-un mesaj de tip text, însoțit de o hartă la nivel național, cu specificarea arealelor/sectoarelor de râu ce urmează să fie posibil afectate de creșteri semnificative de niveluri/debite, cu precizarea intensității fenomenului pentru fiecare areal/sector de râu, precum și a intervalului de prognoză.

(2) Atunci când sunt prevăzute scurgeri importante pe versanți, torenți, văi nepermanente, pâraie, care nu pot fi marcate pe hartă prin sectoare de râu, se vor marca arealele în care sunt posibile astfel de fenomene.

(3) Harta la nivel național va fi detaliată la nivel local de către serviciile hidrologice din cadrul direcțiilor de ape ale Administrației Naționale "Apele Române", în funcție de gradul de detaliere al informației meteorologice și hidrologice disponibile la momentul elaborării prognozei hidrologice și/sau de gradul de severitate al fenomenului prognozat.

ART. 8

Pentru marcarea intensității fenomenului de producere de viituri corespunzător unui areal sau unui sector de râu se vor folosi următoarele coduri de culori:

a) galben: risc de viituri sau creșteri rapide ale nivelului apei, neconducând la pagube semnificative, dar care necesită o vigilență sporită în cazul desfășurării unor activități sezoniere și/sau expuse la inundații;

b) portocaliu: risc de viituri generatoare de revărsări importante, susceptibile de a avea impact semnificativ asupra vieții colectivităților și siguranței bunurilor și persoanelor;

c) roșu: risc de viituri majore. Amenințare directă și generalizată asupra siguranței persoanelor și bunurilor.

ART. 9

Codurilor de culori menționate la art. 8 le corespund situațiile prezentate în Regulamentul privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale (aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 638/420/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 30 mai 2005), secțiunea B "Stabilirea pragurilor de apărare", după cum urmează:

a) galben corespunde situației de atenție [conform art. 28 alin. (3) lit. a) din regulament];

b) portocaliu corespunde situației de inundație [conform art. 28 alin. (3) lit. b) din regulament];

c) roșu corespunde situației de pericol [conform art. 28 alin. (3) lit. c) din regulament].

ART. 10

Avertizările sau alertele hidrologice se reînnoiesc de fiecare dată când situația impune modificarea codului de culoare.

ANEXA 3

FLUXUL INFORMAȚIONAL OPERATIV pentru transmiterea avertizărilor meteorologice și hidrologice

ART. 1

Avertizările meteorologice care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice periculoase la scară națională se transmit de către Administrația Națională de Meteorologie la Centrul Operativ pentru Situații de Urgență al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

ART. 2

Avertizările hidrologice care se emit în cazul producerii de fenomene hidrologice periculoase la scară națională se transmit de către Institutul Național de Hidrologie și Gospodărirea Apelor la Centrul Operativ

pentru Situații de Urgență al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și la Centrul Operativ pentru Situații de Urgență al Administrației Naționale "Apele Române".

ART. 3

Centrul Operativ pentru Situații de Urgență al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor transmite, cu maximă operativitate, avertizările meteorologice și hidrologice, care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice și hidrologice periculoase la scară națională, la Ministerul Administrației și Internelor - Direcția generală pentru relații cu prefecturile, la comitetele județene pentru situații de urgență și către mass-media.

ART. 4

Comitetele județene pentru situații de urgență transmit avertizările meteorologice și hidrologice, care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice și hidrologice periculoase la scară națională, prin intermediul centrelor operaționale ale inspectoratelor județene pentru situații de urgență la comitetele locale pentru situații de urgență (primării).

ART. 5

Avertizările meteorologice care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice periculoase la scară regională se transmit de centrele meteorologice regionale (CMR) la centrele operaționale ale inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

ART. 6

Avertizările hidrologice care se emit în cazul producerii de fenomene hidrologice periculoase la scară regională se transmit de direcțiile apelor la centrele operaționale ale inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

ART. 7

Centrele operaționale ale inspectoratelor județene pentru situații de urgență au obligația de a transmite avertizările meteorologice și hidrologice, care se emit în cazul producerii de fenomene meteorologice și hidrologice periculoase la scară regională, la comitetele locale pentru situații de urgență (primării) din zonele potențial afectabile.

ART. 8

Comitetele locale pentru situații de urgență (primării) au obligația de a dispune declanșarea sistemelor de alarmă existente pe raza localității (sirene, clopotul bisericii etc.) pentru avertizarea-alarmarea populației.

MIJLOACE DE ALARMARE

După principiul de construcție și funcționare mijloacele de alarmare se clasifică în : mijloace acustice și mijloace optice.

Mijloacele de alarmare acustice asigură:

1. transmiterea de mesaje verbale în direct sau preînregistrate prin intermediul sirenelor electronice;
2. emiterea de sunete acustice cu frecvențe de 200-500 Hz prin mijloace:
 - **speciale** : sirene electrice de diferite puteri, sirene dinamice cu aer comprimat, motosirene, și sirene de mână.

- **obișnuite** : fluierie cu aer comprimat, clopote, sonerii, claxoane etc.

Mijloacele de alarmare optice asigură emiterea de semnale luminoase și pot fi : panouri sau dispozitive luminoase.

Numărul, tipul mijloacelor de alarmare și locurilor de instalare a acestora, pentru asigurarea alarmării localităților și agenților economici se stabilesc de către inspectoratele și comitetele pentru situații de urgență, împreună cu comisiile de transmisiuni-alarmare, pe baza normelor de înzestrare și în raport cu caracteristicile tehnice ale mijloacelor, cu condițiile locale de propagare a sunetului produs de acestea și cu nivelul zgomotului de fond existent în zonă, astfel încât să se acopere întreaga zonă populată.

Pentru alarmarea localităților și agenților economici se folosesc sirene electronice, electrice de 5,5 KW și de 3 KW, cu aer comprimat (dinamice) și motosirene.

Alarmarea interioară a halelor de producție, complexelor comerciale, sălilor de spectacole și de sport, stațiilor de metrou etc. cu nivel de zgomot ridicat, se realizează cu mijloace acustice care să producă un semnal sonor mai mare decât zgomotul de fond, precum și cu mijloace optice.

Sirenele electronice și electrice se instalează la : construcțiile industriale, hidrotehnice, social-culturale, economico-administrative, școli, clădiri de locuit, agenți economici cu grad de risc, instituții publice, unități și formațiuni militare.

Caracteristicile generale pe care trebuie să le îndeplinească sirenele electronice sunt:

- trebuie să permită ca, din punct de vedere al puterii acustice și al caracteristicii de radiație sonoră, să poată fi adaptate în mod optim la condițiile naturale ale locului de amplasare (trepte de putere, orientare).
- Valorile minime de presiune acustică ce trebuie să le realizeze sirenele:

Putere (w)	Nivel acustic la distanța de 30 m (Db)
1200	I = 111
1800	I = 112,50
2400	I = 117

-Puterea lor va fi adaptată fiecărui punct de sirenă în parte, pentru a se obține o dimensionare optimă.

-Tensiunea de alimentare a sirenelor: 220V/50Hz. Sirenele trebuie **prevăzute obligatoriu și cu baterii de acumulatori care să le asigure funcționarea independentă pentru o perioadă de timp determinată.**

-În amplasamentele de montaj ale sirenelor:

- există suportți de susținere;
- există alimentare cu energie electrică
- **comunicația radio terestră este posibilă între toate amplasamentele și centrul de comandă prin intermediul repetoarelor de la Plaiul Balbea, executantul urmând a întocmi proiectul radio pentru a obține avizele necesare procurării echipamentului radio și a frecvențelor;**
- comunicația radio prin sateliți de joasă altitudine este posibilă prin rețelele de sateliți existente (ORBCOMM, INMARSAT, IRIDIUM etc.)

Sirenele cu aer comprimat se asigură în două variante : tip uzinal și tip independent.

Sirenele cu aer comprimat de tip uzinal se instalează la agenții economici importanți care folosesc în procesul de producție aer comprimat și asigură debitul de aer necesar funcționării acestora.

Sirenele cu aer comprimat de tip independent, se instalează în zonele centrale ale municipiilor, precum și în cartierele de locuințe ale acestora dens populate unde nu sunt sirene de tip uzinal. Acestea se instalează de regulă pe cele mai înalte construcții existente în localitate : hoteluri, blocuri turn etc.

Distanța între două sirene cu aer comprimat trebuie să fie de regulă de cel puțin 2 Km.

Asigurarea cu mijloace de alarmare se realizează, de regulă din timp de pace, iar deficitul se completează pe timpul realizării măsurilor pentru asigurarea treptei a II-a.

Instalarea mijloacelor de alarmare se execută în conformitate cu normele, regulamentele și instrucțiunile în vigoare referitoare la proiectarea, executarea și exploatarea instalațiilor electrice și cu aer comprimat.

Centralele de alarmare sunt destinate pentru acționarea centralizată a sirenelor electronice, electrice și a celor cu aer comprimat din municipii, orașe și agenți economici care au instalate mai mult de 5.

Centralele de alarmare se instalează în punctele de comandă de protecția civilă ale localităților și agenților economici în încăperi amenajate și destinate acestui scop, care să îndeplinească condiții tehnice de funcționare corespunzătoare. În localitățile și la agenții economici unde nu sunt amenajate puncte de comandă de protecție civilă, centralele de alarmare se instalează la sediile comitetelor pentru situațiilor de urgență ale acestora.

Încăperile în care se instalează centralele de alarmare se prevăd cu instalații electrice și de telecomunicații necesare acționării sirenelor, mijloace de prevenire și stingere a incendiilor, instrucțiuni de exploatare a centralelor de alarmare și de protecție și securitatea muncii, planul localității și agentului economic cu amplasarea mijloacelor de alarmare și tabloul cu chei de la toate cofretele sirenelor.

Centralele de alarmare trebuie să asigure pe cât posibil acționarea centralizată a tuturor sirenelor electronice și electrice existente și care se prevăd a fi instalate la primirea ordinului de trecere la realizarea treptei I și treptei a II-a, sirenelor cu aer comprimat și a centralelor de alarmare care se telecomandă.

Municipiile care au în subordine orașe, trebuie să asigure telecomanda centralelor de alarmare ale acestora.

La municipiile reședință de județ, centralele de alarmare se instalează în punctele de comandă de protecție civilă județene și municipale, astfel încât , în cazul scoaterii din funcțiune a uneia din acestea, să se asigure alarmarea corespunzătoare a localității. Centralele de alarmare de la punctele de comandă de protecție civilă ale municipiilor și orașelor trebuie să fie telecomandate de la punctele de comandă de protecție civilă județene.

În municipiul București, centralele de alarmare se instalează în punctul de comandă al acestuia și în punctele de comandă ale fiecărui sector. Centralele de alarmare ale sectoarelor sunt telecomandate de la punctul de comandă al municipiului București.

La centralele de alarmare instalate în punctul de comandă al municipiului București se conectează 10-15% din sirenele existente în fiecare sector, pentru a se asigura acționarea acestora în cazul în care punctele de comandă de protecție civilă respective au fost scoase din funcțiune în cazul atacului din aer sau al producerii unui dezastru.

În punctele de comandă de protecție civilă ale agenților economici importanți se asigură centrale de alarmare cu o capacitate care să acționeze centralizat toate sirenele electronice, electrice și cu aer

comprimat existente, precum și cele care se prevăd a se mai instala. Aceste centrale de alarmare se telecomandă de la punctele de comandă ale localităților în care sunt dispuși respectivii agenți.

Centralele de alarmare instalate în punctele de comandă de protecție civilă județene, municipale, orașenești și ale sectoarelor municipiului București se conectează la echipamentele de înștiințare tip F 1001A , în scopul acționării lor centralizate de la Punctul de Comandă Operativ sau de la inspectoratele județene pentru situații de urgență.

Mediul de propagare al mesajelor de la punctul de comandă la sirene trebuie ales în funcție de fiabilitatea rețelei, rezistența rețelei în cazuri de dezastre, costurile de infrastructură și periferice, dar și timpul de propagare al mesajului în rețea .

Acționarea *mijloacelor de alarmare clasice* de la centralele de alarmare se asigură pe circuite telefonice urbane și interurbane proprii protecției civile, sau închiriate din sistemul de telecomunicații teritorial.

Circuitele telefonice de la punctele de comandă de protecție civilă ale localităților, folosite pentru acționarea centralelor și mijloacelor de alarmare instalate la agenții economici se închiriază de către aceștia.

Celelalte circuite telefonice de acționare se închiriază de către consiliile locale ale fiecărei localități. Pentru telecomanda centralelor de alarmare se folosesc circuite sau căi telefonice urbane și interurbane.

Pentru un grad ridicat de siguranță în funcționare se va alege o rețea de comunicații de bază și o rețea de rezervă: o rețea radio de bază pentru comanda sirenelor (cu elemente de rezervare automate) și o rețea de rezervă pe bază de linii închiriate .

Rețeaua radio are o configurație de tipul :

- la punctul de comandă este instalată o stație radio pentru tot sistemul;
- în funcție de nivelul de propagare radio se instalează stații de retranslație;
- se instalează câte o stație radio pentru fiecare sirenă din amplasamente .

Circuitele telefonice urbane și rețelele radio pentru acționarea centralelor și mijloacelor de alarmare se asigură la pace în limita normelor în vigoare și a fondurilor aprobate. La introducerea treptei a II-a sau la ordin, se asigură centralizarea tuturor sirenelor din municipii și orașe. Pentru celelalte mijloace de alarmare se asigură personal de serviciu din cadrul echipelor de alarmare.

La introducerea treptelor I și a II-a se asigură rețele radio și circuite sau căi telefonice interurbane pentru acționarea din punctele de comandă județene a centralelor de alarmare de la municipiile și orașele subordonate precum și personal de serviciu la toate mijloacele de alarmare.

Pentru acționarea în timp oportun a mijloacelor de alarmare mobile sau dispuse în unele zone ale municipiilor și orașelor unde nu sunt asigurate legături de comunicații, echipele de alarmare se dotează cu radiotelefoane care se vor prevedea în normele de înzestrare.

În funcție de importanța localității, pe timpul realizării măsurilor pentru asigurarea treptei a III-a, se constituie rezerve în depozitul consiliului local județean, de sirene electronice, electrice și motosirene în procent de 5-10% iar în centralele de alarmare de 20-25%, față de cele existente.

Studiourile și stațiile de radiodifuziune și televiziune, societățile de televiziune prin cablu, indiferent de forma de proprietate, trebuie să asigure transmiterea semnalelor și comunicărilor de protecție civilă pe programele lor, potrivit legii, printr-un protocol stabilit între Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Consiliul Național al Audiovizualului.

În punctele de comandă de protecție civilă ale localităților și agenților economici care dispun de stații de radioficare, respectiv radioamplificare, pe timpul aplicării măsurilor pentru asigurarea treptei a II-a se pregătesc instalațiile necesare pentru transmiterea semnalelor și comunicărilor de protecție civilă. De asemenea, se instalează difuzoare în locurile aglomerate și pe arterele cu circulație intensă.

Se va trece la implementarea noului sistem de avertizare verbală a populației cu sirene electronice.

Organizarea sistemelor de alarmare se realizează de inspectoratele și comitetele pentru situații de urgență, iar asigurarea cu mijloace de alarmare (pentru localități) revine consiliilor locale de la municipii, orașe și comune.

Pentru agenții economici responsabilitatea revine ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale precum și conducătorilor acestora.

Agenții economici la care se pot produce evenimente cu urmări deosebit de grave asupra mediului înconjurător și populației, asigură mijloacele de alarmare pentru prevenirea salariaților și a populației din zonele de risc. Comitetele pentru situații de urgență asigură alarmarea populației din localitățile cuprinse în aceste zone.

De regulă, sirenele electronice, electrice sau dinamice cu aer comprimat se activează centralizat din punctele de comandă de protecție civilă sau de la dispecerat (locul unde își desfășoară activitatea ofițerul de serviciu).

Zonele de risc (probabile a fi afectate de eventuale evenimente cu urmări deosebit de grave) se stabilesc de celulele de urgență de la respectivi agenți economici, cu acordul inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

Avertizarea și alarmarea populației din localitățile dispuse în zonele din aval de barajele hidroenergetice se asigură prin sisteme de alarmare, constituite din sirene electronice, sirene cu aer comprimat și electrice. Mesajele verbale și semnalele acustice emise de mijloacele de alarmare trebuie să acopere întreaga zonă inundabilă.

Pentru noile lucrări hidrotehnice, sistemele de alarmare se realizează o dată cu executarea acestora prin grija beneficiarilor, care răspund și de întreținerea, menținerea în stare de funcționare și acționarea la nevoie a mijloacelor de alarmare.

Acționarea centralizată a mijloacelor de alarmare instalate în aval de barajele hidroenergetice, se realizează cu centrale de alarmare care se dispun în dispeceratele hidroenergetice sau în alte locuri stabilite de organele tutelare, prin linii de transmisiuni cu fir sau radio.

Centralele și mijloacele de alarmare destinate avertizării și alarmării zonelor din aval de barajele hidroenergetice trebuie să asigure toate semnalele de alarmare a populației și salariaților.

INSTALAREA, VERIFICAREA, ÎNTREȚINEREA, REPARAREA ȘI FOLOSIREA MIJLOACELOR DE ÎNȘTIINȚARE ȘI ALARMARE

Instalarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor de înștiințare și de comunicații folosite pentru acționarea centralelor și mijloacelor de alarmare se execută de către unitățile subordonate Ministerului Comunicațiilor (sau alte societăți specializate), pe bază de contracte încheiate cu beneficiarii.

Instalarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor electronice, electrice și electromecanice de alarmare se execută de către unități de specialitate, de pe plan local, pe bază de contracte încheiate cu beneficiarii.

Agenții economici care au personal tehnic de specialitate, pot executa instalarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor proprii de înștiințare și alarmare.

În scopul pregătirii populației și salariaților pentru a trece în timp scurt și în mod organizat la aplicarea măsurilor de protecție și intervenție la dezastre ori în situații speciale, precum și pentru verificarea sistemelor de înștiințare, avertizare și alarmare, periodic potrivit legii se execută exerciții de alarmare publică.

După primirea ordinului de trecere la realizarea măsurilor pentru asigurarea treptei a II-a și treptei a III-a, se interzice executarea exercițiilor de alarmare publică. Verificarea funcționării fiecărui mijloc de alarmare este admisă numai prin impulsuri scurte.

În scopul evitării declanșării accidentale a sistemelor și mijloacelor de alarmare, inspectoratele și comitetele pentru situații de urgență, împreună cu comisiile de transmisiuni alarmare iau măsuri pentru: asigurarea securității mijloacelor sau elementelor din compunerea sistemelor de alarmare, instalarea filtrelor electrice de siguranță la circuitele telefonice de acționare a mijloacelor de alarmare ; aprobarea unui număr strict limitat de persoane care să acționeze nemijlocit mijloacele de alarmare; verificarea și

întreținerea periodică a sistemelor și mijloacelor de alarmare, precum și înlăturarea operativă a deranjamentelor apărute; cunoașterea și respectarea întocmai a prevederilor instrucțiunilor și a regulilor de exploatare de către personalul care acționează sau întreține sistemele sau mijloacele de alarmare.

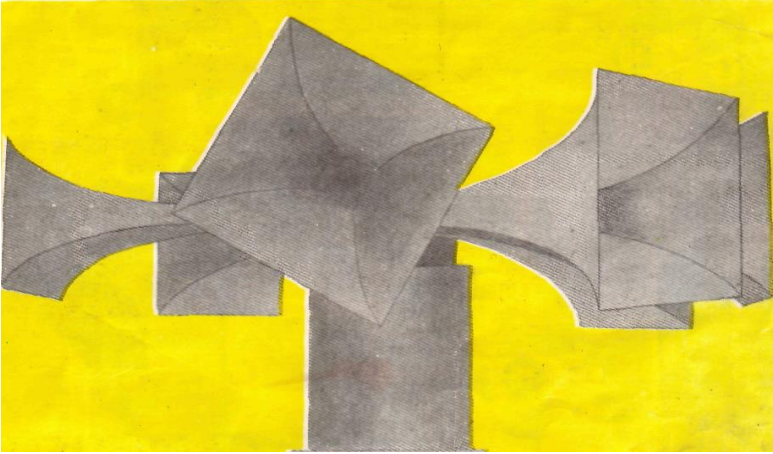
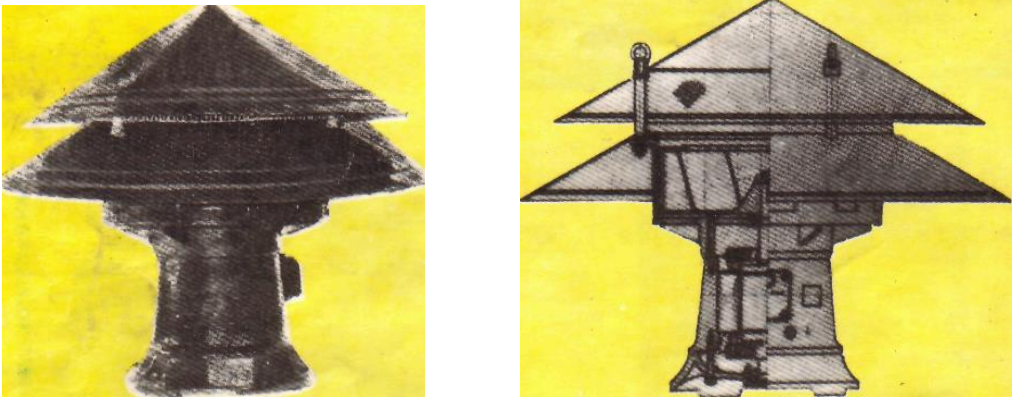
Sistemele și mijloacele de alarmare de protecție civilă se folosesc, la pace, cu aprobarea șefilor protecției civile, pentru avertizarea populației și salariaților în cazul producerii unor dezastre sau evenimente cu urmări deosebit de grave asupra acestora, sau mediului înconjurător.

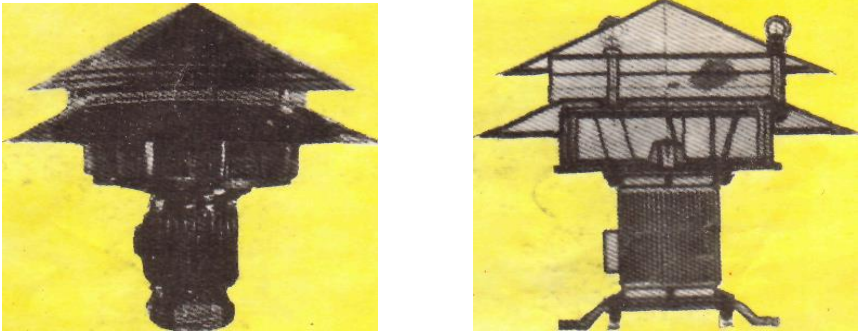
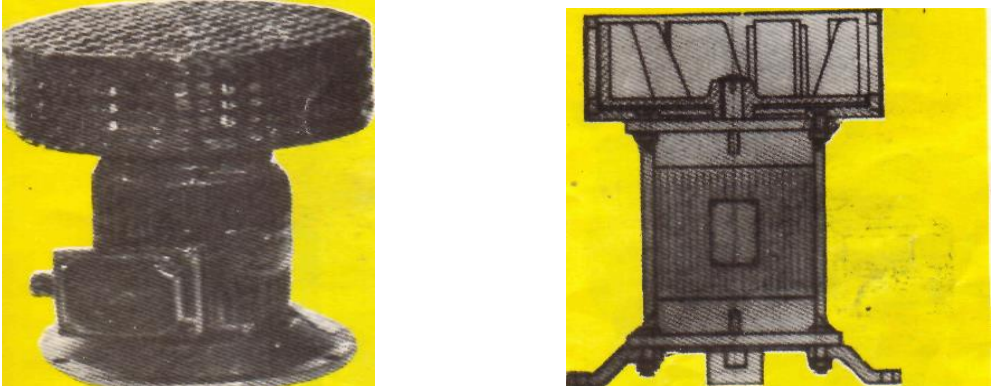
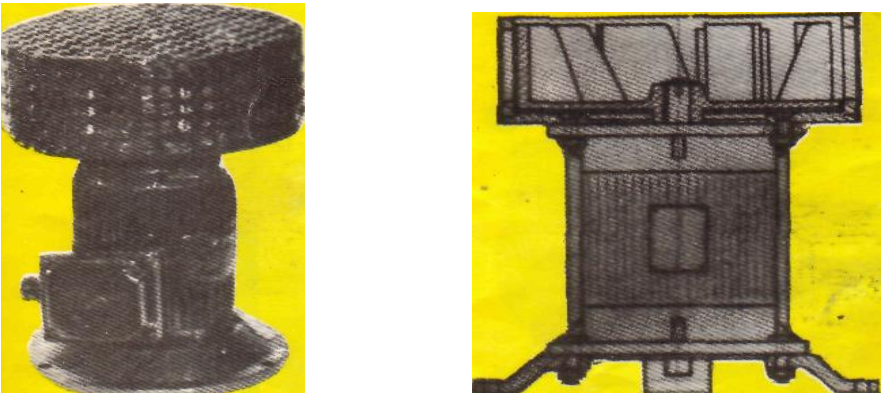
Sistemele și mijloacele de alarmare de protecție civilă se folosesc în caz de conflict armat, pentru avertizarea populației și salariaților privind pericolul iminent ale atacurilor din aer.

Inspectorii de protecție civilă raportează imediat eșaloanelor superioare despre executarea alarmării populației și salariaților, cât și despre pericolul sau producerea unor dezastre ori evenimente cu urmări deosebit de grave asupra acestora sau mediului înconjurător.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și inspectoratele județene pentru situații de urgență, municipiul București și sectoarele acestuia, îndrumă și coordonează activitatea de înștiințare -avertizare și alarmare a populației și salariaților.

CARACTERISTICI TEHNICE

Denumirea mijlocului	Putere	Destinație	Raza de acțiune (m.)
Sirena dinamică cu aer comprimat	6 atm	Alarmarea exterioară a marilor localități urbane și obiectivelor cu întindere mare și a zonelor dispuse în aval de marile baraje hidrotehnice	2000-2500
			
Sirena electrică de mare putere	5,5kw	Pentru alarmarea exterioară a orașelor, obiectivelor cu întindere mare, comunelor și halelor cu zgomot puternic	300-800
			

Sirena electrică de putere medie	3kw.	Alarmarea interioară a obiectivelor în halele cu zgomot puternic și alarmarea exterioară a satelor	250-500
			
Sirena electrica de putere mică	0,75kw	Pentru alarmarea exterioară a obiectivelor cu extindere mică și a halelor cu zgomot mediu	100-200
			
Sirena electrica, Sirena de mână de putere foarte mică	0,37kw	Pentru alarmarea cinematograficelor, marilor magazine , teatrelor etc.	50-100
			

Motosirenă	7,5-6 CP	Pentru alarmarea exterioară a orașelor și a obiectivelor importante, se folosește ca mijloc de alarmare.	350-500
------------	----------	--	---------

\

PROTECȚIA POPULAȚIEI, SALARIAȚILOR

ȘI BUNURILOR MATERIALE PRIN ADĂPOSTIRE

1.CONCEPTIA ȘI PRINCIPIILE ADĂPOSTIRII

CONCEPTIA ADĂPOSTIRII:

Pentru protecția populației și a bunurilor din patrimoniul cultural național de efectele atacurilor din aer se realizează sistemul național de adăpostire, care cuprinde: adăposturi pentru puncte de comandă destinate Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, adăposturi publice de protecție civilă aflate în administrarea consiliilor locale și fondul privat de adăpostire realizat de agenții economici și proprietarii de imobile.

Autoritățile administrației publice centrale și locale și serviciile de urgență de la toate nivelurile de competență vor identifica și vor stabili posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc.existente în apropierea zonelor dens populate sau în zone prevăzute pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

-Adăposturile de protecție civilă pot fi publice, ale agenților economici sau ale persoanelor fizice, potrivit sursei de finanțare a investiției respective.

-Adăposturile publice de protecție civilă – aflate în administrarea organelor administrației publice locale – sunt adăposturi publice gestionate de consiliile locale.

Adăposturile publice de protecție civilă se execută în:

- Subsolurile construcțiilor industriale sau ale anexelor acestora;
- Subsolurile construcțiilor social-culturale, administrative, instituțiilor de învățământ, spitalelor;
- Subsolurile clădirilor de locuit;
- Spații libere (parcuri, grădini etc.) ca adăposturi independente.

În cazuri deosebite, se admite folosirea demisolurilor și chiar a parterului unor construcții.

Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, agenții economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții și să realizeze adăposturi de protecție civilă.

Adăposturile publice de protecție civilă prevăzute în documentațiile tehnice ale investițiilor se avizează tehnic, premergător eliberării autorizațiilor de construire, de către Inspectoratele pentru Situații de Urgență ale județelor și al municipiului București, potrivit metodologiei elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobată de ministrul administrației și internelor.

Conform prevederilor legale, autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, agenții economici precum și proprietarii de imobile pentru locuit, au obligația să prevadă la noile investiții în construcții sau la extinderile imobilelor existente, adăposturi de protecție civilă, în limita a 5% din valoarea investiției (construcții-montaj).

Criteriile ce determină obligativitatea proiectării și realizării adăposturilor de protecție civilă în cadrul noilor construcții sunt precizate în „Instrucțiunile tehnice privind avizarea investițiilor în construcții pe linii de protecție civilă”.

Categoriile de construcții la care este obligatorie realizarea de adăposturi publice de protecție civilă, precum și adăposturile care se amenajează ca puncte de comandă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

Gradul de protecție al adăposturilor de protecție civilă se asigură în mod diferențiat și se stabilește în funcție de importanța localităților și unităților economice, conform prevederilor Legii privind Protecția

Civilă și conform „Normelor tehnice privind proiectarea și executarea adăposturilor de protecție civilă în subsolul construcțiilor noi.

1.2. REGULI ȘI CRITERII DE AMPLASARE A ADĂPOSTURILOR.

La amplasarea adăposturilor de protecție civilă se ține seama de următoarele condiții:

- Să nu depășească 300 m de locuință sau 5 min. de mers.
- Să fie distanțate de depozitele de materiale explozive și inflamabile, de rezervoarele cu substanțe toxice, astfel încât distrugerea sau avarierea acestora să nu pună în pericol viața ocupanților.
- Se interzice amplasarea în terenuri inundabile (cu ape freatice de suprafață) sau expuse pericolului de alunecări de teren, în zone cu pericol exploziv și de incendiu, în terenuri în care se concentrează S.T.L. și radioactive), în văi sau viroage etc;
- Pereții exteriori ai adăpostului să fie cât mai mult posibil în contact direct cu pământul;
- Adăpostul să fie situat la partea cea mai masivă a clădirii sau cea mai rezistentă, care asigură un grad de protecție sporit și la lovitura directă a bombelor explozive;
- Să se asigure realizarea ieșirii de salvare în afara zonei de dărâmături, reprezentând 1/3 din înălțimea construcției din beton sau 1/2 din înălțimea clădirilor din cărămidă; În cazuri excepționale sau pentru adăposturile familiale aflate la subsolurile cu destinație de locuință, ieșirea de salvare poate fi asigurată de un al doilea acces care să fie dispus diametral opus accesului în adăpost.
- Nu se admit spații goale sub adăpost;
- Adăposturile trebuie să fie, de regulă, complet îngropate în pământ, cu nivelul inferior al planșeului la nivelul terenului;
- Nu se admite trecerea conductelor de canalizare prin adăposturi (se admit numai sub pardoseala adăposturilor), în cazuri deosebite, pentru rețelele de apă și de încălzire se admite trecerea conductelor de oțel cu diametrul până la 70 mm, dar prevăzute la intrare și la ieșire cu robinete.
- La agenții economici se va evita amenajarea adăposturilor sub secții cu riscuri deosebite, în apropierea depozitelor și magaziiilor cu riscuri precum și în apropierea conductelor ce transportă substanțe periculoase.

1.3. RESPONSABILITĂȚI PRIVIND CONSTRUIREA ȘI CONSERVAREA ADĂPOSTURILOR

La eliberarea autorizațiilor de construcție pentru clădiri noi se obțin obligatoriu și avizele Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Inspectoratelor Județene pentru Situații de Urgență și Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Municipiului București, astfel încât să fie respectată obligativitatea proiectării și executării de adăposturi de protecție civilă în subsolul acestor clădiri .

Proiectarea, construirea și amenajarea punctelor de comandă și a adăposturilor de protecție civilă se realizează pe baza normelor și instrucțiunilor tehnice aprobate de șeful protecției civile din România. Baza legală pentru acordarea avizelor de specialitate o constituie art. 45 din Legea Protecției Civile nr. 481/2004 și Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 602/02.12.2003 care aprobă „Normele privind avizarea pe linie de protecție civilă a documentelor de investiții în construcții”.

În cele ce urmează sunt prezentate cele mai importante prevederi ale acestor norme.

Avizul de specialitate pentru documentațiile de investiții în construcții, în înțelesul Legii nr. 481/2004, cu modificările ulterioare, se acordă de către personalul din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență , al Inspectoratelor Județene pentru Situații de Urgență și Inspectoratul pentru

Situații de Urgență al Municipiului București, împuternicit prin ordin de zi pe unitate în acest sens și potrivit atribuțiilor de serviciu.

Criteriul general de stabilire a obligativității de a executa un adăpost de protecție civilă este cel prevăzut la art. 45 (2) din Legea privind Protecției Civile nr. 481/2004, iar cheltuielile pentru realizarea adăpostului nu trebuie să depășească 5% din valoarea de construcții-montaj a investiției.

În articolul 4, alin.2 al prezentelor norme sunt specificate obiectivele, de investiții care primesc avizul de protecție civilă fără obligativitatea de a prevedea adăpost de protecție civilă.

Emiterea de autorizații de construire fără avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, al Inspectoratelor Județene pentru Situații de Urgență și Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Municipiului București, după caz, contravine prevederilor art. 45 din Legea privind Protecției Civile nr. 481/2004 și se sancționează potrivit art. 75, coroborat cu prevederile art. 76 lit.g, i, j și t. din aceeași lege.

În vederea obținerii avizului de specialitate solicitantul va prezenta obligatoriu, în copie, următoarele documente:

- certificat de urbanism;
- plan de situație vizat de către serviciul urbanism al emitentului autorizației de construire;
- plan de arhitectură al celui mai de jos nivel (subsol, demisol sau parter, după caz), în două exemplare;
- plan cu secțiunea prin care se intersectează în mod obligatoriu cel mai de jos nivel al construcției, în două exemplare;
- memoriu tehnic general (care poate include și memoriul de specialitate de protecție civilă, când este cazul);
- memoriu tehnic de specialitate, inclusiv schema instalațiilor electrice și de filtroventilație din adăpost (dacă acest memoriu nu este inclus la pct..e)
- fișa tehnică în vederea emiterii acordului unic.

Pentru aplicarea unitară a prezentelor norme de avizare se vor respecta următoarele:

1. prin spațiu de adăpostire se înțelege suprafața și volumul camerelor destinate efectiv acestui scop; nu se includ spațiile tehnice, spațiile de acces și ieșirile de salvare aferente adăpostului;
2. la verificarea dimensionării suprafețelor și volumelor spațiilor (încăperilor) de adăpostire se va ține seama (cumulativ) de următoarele cerințe:
 - 2.1. suprafața minimă alocată = 1 mp/ persoană
 - 2.2. volum minim alocat : 2,5 mc/persoanăspațiu minim pentru un adăpost trebuie să aibă suprafața de 9 mp (volumul = 22,5 mc)
3. avizul se înscrie pe original și pe cel puțin o copie din următoarele piese desenate:
 - 4.1) plan de arhitectură al subsolului/adăpostului;
 - 4.2) plan de arhitectură parter, la construcțiile fără subsol;
 - 4.3) plan cu secțiunea prin care se intersectează în mod obligatoriu cel mai de jos nivel al clădirii;
 - 4.4) schema instalației de filtroventilație (când este cazul);
 - 4.5) schema instalației electrice a adăpostului;
- avizul va avea conținutul și forma următoare și va purta ștampila unității în partea dreaptă jos:

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
AL JUDEȚULUI.....

AVIZ Nr.....
Ziua.....Luna.....Anul.....
Semnătura.....

Ștampila

- memoriul tehnic de specialitate va cuprinde, obligatoriu, următoarele date:

- date generale despre adăpost, dacă este cazul (necesar de persoane de adăpostit, echipare cu instalații, utilaje, tâmplărie, grupuri sanitare, descriere accese, grosimi pereți și placă, sistem de armare, pardoseli, finisaje, încălzire, etc)

- determinarea valorii de construcții-montaj adăugate investiției, în ipoteza în care se prevede adăpost de protecție civilă și a valorii procentuale a lucrătorilor de construcții-montaj ale adăpostului față de valoarea de construcții-montaj a investiției.

Verificarea documentației de investiții în construcții și eliberarea avizelor se face în maximum 15 zile de la data înregistrării de depunere a documentației. Acest termen se poate prelungi cu 5 zile, în cazul înregistrării unor construcții din partea solicitanților avizelor.

Pentru obiectivele de investiții avizate cu obligativitatea executării de spații de adăpostire se reține de către cel care a acordat avizul, câte un exemplar, în copie, al certificatului de urbanism, al memoriului tehnic de specialitate sau al memoriului tehnic general și al tuturor pieselor desenate (menționate anterior).

Pentru obiectivele de investiții la care nu se justifică obligația de a se proiecta și executa adăposturi de protecție civilă se va reține de către cel care a acordat avizul câte un exemplar, în copie, al certificatului de urbanism și al memoriului tehnic de specialitate sau al memoriului tehnic general.

Obiectivele de investiții avizate se înregistrează, de către persoana care acordă avizul, într-un registru special întocmit în acest sens, care trebuie să cuprindă mai multe rubrici, menționate în prezentele norme.

Persoana care acordă avizul, în colaborare cu serviciul de urbanism al emitentului autorizației de construire, va urmări periodic respectarea, pe timpul execuției, a documentației avizate și va solicita investitorului participarea la recepția, la terminarea lucrărilor și la recepția finală în cazul în care investiția este prevăzută cu amenajare de adăpost de protecție civilă .

Pentru obiectivele de investiții în construcții de interes național sau de complexitate mare (inclusiv

ansamblurile de locuințe noi cu mai mult de 50 de unități locative), analiza și avizarea

documentațiilor pe linie de protecție civilă se face numai prin serviciul specializat al Inspectoratului

General pentru Situații de Urgență.

Lista cu aceste obiective este specificată în prezentele norme, iar avizele se transmit, după caz, Inspectoratelor Județene pentru Situații de Urgență sau Inspectoratului pentru Situații de Urgență al Municipiului București, în vederea luării în evidență și urmăririi realizării noilor capacități de adăpostire.

În timp de pace, adăposturile publice de protecție civilă, cu excepția spațiilor amenajate ca puncte de comandă, pot fi utilizate pentru alte destinații, cu respectarea normelor tehnice, cu obligația de a fi eliberate în situații de urgență în maximum de 24 de ore și cu informarea prealabilă a centrelor operaționale din cadrul serviciilor de urgență profesionale.

Adăposturile amenajate ca puncte de comandă nu pot primi altă destinație.

Trecerea la construirea adăposturilor și amenajarea altor spații de adăpostire, cuprinse în planurile de mobilizare, se face odată cu punerea în aplicare a acestor planuri.

Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și agenții economici au obligația de a depista toate spațiile ce pot fi folosite ca adăposturi, de a le lua în evidență și de a întocmi documentația tehnică.

1.4. PRINCIPII DE REALIZARE A ADĂPOSTIRII

Adăpostirea populației și a bunurilor materiale se găsește și se planifică de la pace și se realizează în funcție de fondurile aprobate, atât la pace cât și la război, în două variante:

- Pentru atacul prin surprindere – nu sunt realizate adăposturile prevăzute în planurile de mobilizare și nici cele familiale nu sunt amenajate – personalul și salariații se vor adăposti în funcție de adăposturile existente și în funcție de teren, se pot folosi și culoarele sau parterul clădirilor;
- Pentru atacul anunțat – după decretarea stării de război – personalul și salariații se vor adăposti în:
 - adăposturile existente;
 - adăposturile construite conform planului de mobilizare;
 - adăposturile simple, amenajate pe plan local;
 - subsolurile construcțiilor (pe baza proiectelor de amenajare);
 - adăposturi individuale la locul de muncă (unde procesul de producție nu se întrerupe).

Măsurile privind adăpostirea populației se cuprind în planurile de protecție civilă, în care se întocmesc grafice ale sistemului de adăpostire care se realizează la război.

- la amplasarea adăposturilor în teren se vor avea în vedere ca distanța dintre adăpost și locuință sau locul de muncă să permită adăpostirea în ele în timp oportun.
- pentru adăpostirea personalului și a bunurilor materiale se iau în considerare următoarele criterii:
 - a. adăposturi de protecție civilă special construite din timp de pace (terminate sau neterminate);
 - b. subsolurile construcțiilor, terenurile tehnologice, galeriile edilitare și de termoficare și alte lucrări subterane;
 - c. adăposturi din P.B.A.
 - d. adăposturi simple independente din material lemnos sau cu schelet metalic;
 - e. adăposturi individuale la locul de muncă unde procesul de producție nu se întrerupe;
 - f. adăposturi de tip familial;
 - g. tranșee.

2. ADĂPOSTURI DE PROTECȚIE CIVILĂ

2.1 DESTINAȚIE.

Adăposturile pentru protecția civilă reprezintă totalitatea construcțiilor special executate sau amenajate care au capacitatea să reducă acțiunea de distrugere a armelor de nimicire în masă și să asigure protecția persoanelor adăpostite împotriva dărâmăturilor provocate de explozii.

2.2. CLASIFICAREA ADĂPOSTURILOR DE PROTECȚIE CIVILĂ:

- a) după sursa de finanțare:
 - adăposturi publice
 - adăposturi ale instituțiilor și agenților economici
 - adăposturi ale persoanelor fizice
- b) după gradul de rezistență:
 - I P = 1,0 daN/cm² – la clădiri în industria de apărare
 - II P = 0,5 daN/cm² – la clădiri din municipii și de la agenții economici
 - III P = 0,3 daN/cm² – la clădiri din orașe și comune
- c) după destinație și modul de realizare:
 - adăposturi special construite (realizate ca lucrări independente sau înglobate în subsolurile construcțiilor dotate cu mijloace și instalații speciale;
 - adăposturi simple (ce pot fi amenajate în timp scurt și cu mijloace reduse)
- d) după amplasarea față de cota „0” a terenului:
 - adăposturi subterane
 - adăposturi semiîngropate
 - adăposturi supraterane
- e) după modul de amplasare față de clădiri:
 - adăposturi în subsolul clădirilor
 - adăposturi independente
- f) după materialele din care sunt executate:
 - adăposturi din beton armat
 - adăposturi din PBA (prefabricate)
 - adăposturi din material lemnos
 - adăposturi din resurse locale (tip tranșee).

2.3. COMPARTIMENTAREA ȘI DOTAREA ADĂPOSTURILOR:

Subsolurile amenajate ca adăposturi publice de protecție civilă și cele care au suprafața de adăpostire mai mare de 100 m² se prevăd cu:

- sas de acces
- încăperi de adăpostit
- grup sanitar
- ieșire de salvare.

În alcătuirea adăposturilor intră următoarele elemente:

- o intrare protejată printr-o încăpăre tampon (SAS) cu o suprafață de 2-2,5 m.p.. Sasul de acces este o încăpăre tampon cu suprafața minimă de 2 m.p., având goluri de trecere și canate de 90⁰ pentru uși metalice etanșe;
- 1-3 încăperi de adăpostit cu capacitatea până la 100 persoane fiecare, fără a fi prevăzute cu uși, și care comunică între ele prin golurile trecere (0,80 x 1,80 m.p.);
- un grup sanitar compus din cabine pentru WC, cu o suprafață minimă. Accesul în cabine se face printr-o încăpăre tampon, iar numărul de cabine se stabilește în funcție de capacitatea adăpostului, prevăzându-se câte o cabină pentru 50 persoane;
- o ieșire de salvare care se execută din beton armat cu secțiunea pătrată de 1,00 x 1,00 m sau circulară cu diametrul de 1,00 m, care comunică cu exteriorul în afara zonei de dărâmături printr-un puț vertical prevăzut cu scări de picică în interior, capac carosabil în partea superioară și cu oblon de protecție etanș cu deschidere spre exterior. Ieșirea de salvare se folosește și ca priză de aer pentru instalațiile de ventilare.

Subsolurile amenajate ca adăposturi familiale sau care au suprafața mai mică de 100 m² se pot executa fără sas și grup sanitar, ieșirea de salvare fiind considerată al doilea acces.

Încăperile de adăpostit se dimensionează pentru o capacitate de până la 50 persoane ținând seama de compartimentarea impusă de structura de rezistență.

2.4. DOTAREA ADĂPOSTURILOR cuprinde:

- instalații de ventilație (filtroventilație);
- instalații electrice;
- instalații sanitare;
- bănci și scaune;
- trusă de deblocare-salvare;
- rezervă de apă;
- mijloace de iluminat cu baterii;
- instalații de telecomunicații;
- afișe cu reguli de comportare.

Condiții de microclimat necesare a fi asigurate în adăpost:

- temperatura 18-24 °C;
- umiditatea 70%;
- aerul pentru respirație: - nivel maxim CO₂ - 1%;
- nivel minim O₂ - 19%.

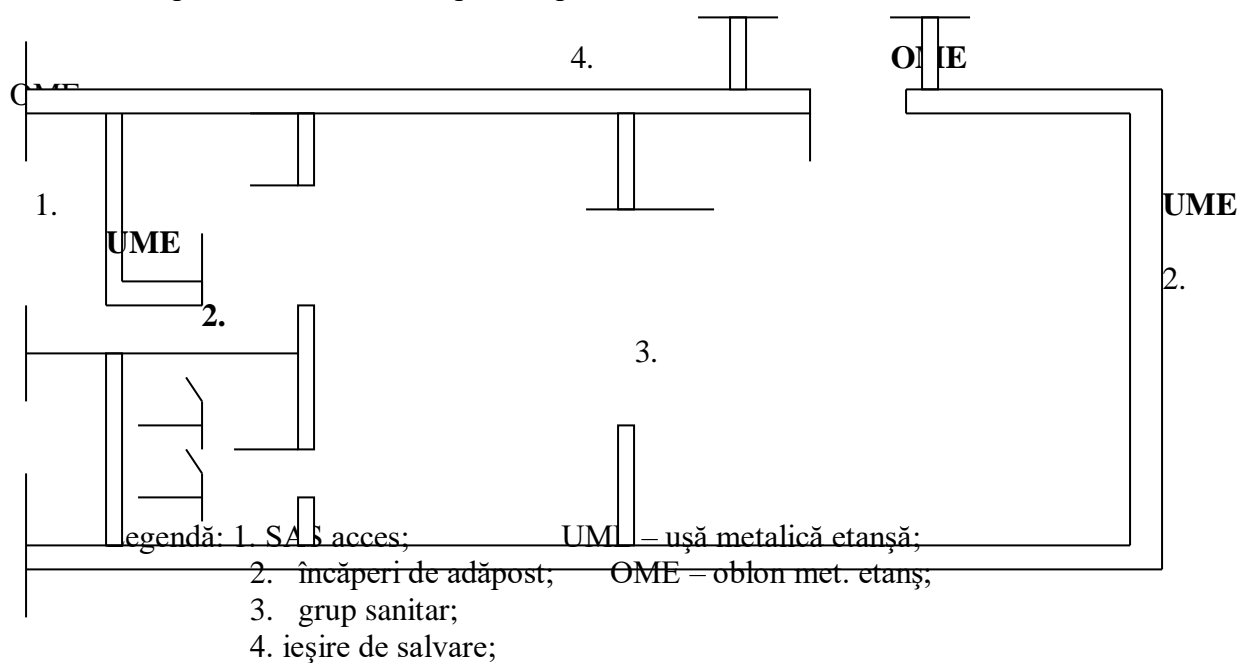
Condiții minime:

- aer proaspăt de pătrundere în adăpost 0,75 m³/h;
- apă 2 l/24h;
- O₂ nivelul minim 18%;
- CO₂ nivelul maxim 3%.

- Condiții normale:

- aer proaspăt 5-7 m³/h ;
- O₂ nivel minim 20,9%;
- CO₂ nivel maxim 3%.

Schema compartimentării unui adăpost de protecție civilă:

2.5. ADUCEREA ÎN STARE COMPLETĂ DE FUNCȚIONARE A ADĂPOSTULUI DE PROTECȚIE CIVILĂ.

- Pentru fiecare adăpost se numește o echipă de adăpostire care ia în primire adăpostul;
- Se evacuează materialele din adăpost care s-au păstrat pe timp de pace;
- Se pun în funcțiune toate instalațiile existente;
- Se verifică etanșeitarea ușilor;
- Se dotează adăpostul cu materialele enumerate mai sus și se verifică acestea;
- Se umple rezerva de apă;
- Se actualizează înscrisurile din adăpost (cu alb sau cu vopsea fluorescentă);
- Se afișează vizibil regulile de comportare în adăpost.

2.6 GRADUL DE PROTECȚIE A ADĂPOSTURILOR PE CATEGORII DE LOCALITĂȚI

Localități (Municipii) și orașe	Gradul de protecție a adăposturilor în daN/cm ²		
	Adăposturi pentru puncte de comandă la ministere, departamente, celelalte organe centrale și locale.	Adăposturi pentru salariații din unitățile economice categorisite din punct de vedere al protecției civile.	Adăposturi pentru salariații din unitățile economice necategorisite și pentru populație.
Categoria I-a	3	1	1
Categoria a II-a	2	1	0,5
Categoria a III-a	1	0,5	0,3

NOTĂ:

La alte localități se amenajează adăposturi numai pentru P.C. sau în unități economice importante.

1. Capacitatea de adăpostire în cadrul construcțiilor noi se stabilește astfel:

- a. la unitățile economice pentru construcțiile noi și în cazul extinderii celor existente în funcție de specificul acestora și de posibilitățile de amenajare până la asigurarea adăpostirii salariaților stabiliți pentru schimbul maxim în timp de război;
- b. în cartierele de locuit câte 1 m² suprafață utilă pentru fiecare apartament;
- c. la construcțiile spitalicești câte 1 m² suprafață utilă pentru fiecare pat;
- d. la construcțiile social-culturale, administrative, școli de toate gradele, suprafața totală utilă până la 2/3 din capacitatea acestora;
- e. la construcțiile subterane, metrou, garaje, pasaje, depozite, tuneluri, până la întreaga suprafață care se amenajează considerându-se 1 m² suprafață utilă de persoană adăpostită;
- f. la stabilirea capacităților noi de adăpostire suprafața utilă este de 1 m² pentru fiecare persoană adăpostită;
- g. la unitățile, instituțiile și formațiunile militare potrivit necesarului stabilit de Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor.

2. În subsolurile clădirilor de locuit proprietate particulară se prevăd aceleași adăposturi ca și în clădirile proprietate de stat, cheltuielile suplimentare pentru partea de construcții-montaj privind amenajarea adăposturilor în subsol se suportă de către proprietari și nu pot depăși 5% din valoarea de construcții- montaj a acestora.

3.CALCULUL NECESARULUI DE ADĂPOSTIT

Capacitatea de adăpostire în cadrul construcțiilor noi se stabilește astfel:

- la unitățile economice, pentru construcții noi și în cazul extinderii celor existente, în funcție de specificul acestora și posibilitățile de amenajare, până la asigurarea adăpostirii personalului stabilit pentru schimbul maxim în timp de război;
- la construcțiile cu destinație de locuință, câte 1 m.p. suprafață utilă pentru fiecare persoană dar nu mai puțin de 9 m.p. suprafață totală;
- la construcțiile spitalicești, câte 2 m.p. suprafață utilă;
- la construcțiile social-culturale, administrative, școli de toate gradele, câte 1 m.p. suprafață utilă pentru fiecare persoană adăpostită. Numărul de persoane se determină considerând 2/3 din personalul administrativ și elevi;
- capacitatea de adăpostire la adăposturile publice se stabilește funcție de numărul de persoane rezultat din studiul de amplasare, alocându-se 1 m.p. suprafață utilă pentru fiecare persoană.
- Adăposturile din cadrul construcțiilor cu destinație de locuință sunt considerate adăposturi familiale;
- Capacitatea adăposturilor de protecție civilă ce se amenajează în subsolul clădirilor se determină în funcție de necesarul de adăpostit, suprafața disponibilă și ținând seama de volumul necesar unei persoane;
- În subsolul unei clădiri se pot amenaja mai multe adăposturi separate, despărțite printr-un perete comun de aceeași grosime și rezistență ca și pereții de protecție exteriori. Capacitatea acestor adăposturi să nu depășească 150 de persoane. Fiecare dintre aceste adăposturi trebuie să asigure condiții tehnice și constructive prevăzute în instrucțiuni.

Capacitatea adăposturilor se determină în funcție de necesarul de adăpostire, de tipul adăpostului și de gradul de protecție (se ia de regulă pentru 100-300 persoane), socotindu-se în medie o suprafață de 1 mp. pentru fiecare persoană adăpostită.

Stabilirea necesarului de adăposturi prevăzute a fi construite la război se face de către șeful I.J.S.U. împreună cu ofițerul de geniu și se face astfel:

-Pentru orașele de categoria I și a-II-a

Din totalul populației orașului se scad:

- mobilizații (10% din populație);
- evacuații (nu au procent pentru evacuare, se stabilesc în funcție de condiții) maxim 20% din populație;
- salariații din schimbul maxim de lucru de la agenții economici (2/3 din numărul acestora);
- populația din cartierele periferice (maxim 20% care se adăpostesc pe cont propriu).

-Pentru orașele din categoria a-III-a

La fel ca mai sus, cu singura deosebire că procentul de populație din cartierele periferice se ridică până la 40%.

-Pentru agenții economici

Numărul de adăpostiri este calculat pentru schimbul maxim de lucru, după punerea în aplicare a planului de mobilizare (2/3 din numărul salariaților).

4. PUNCTE DE COMANDĂ DE PROTECȚIE CIVILĂ DESTINAȚIE, COMPARTIMENTARE ȘI DOTARE

4.1. DESTINAȚIE

Punctele de comandă sunt adăposturi speciale destinate pentru conducerea acțiunilor în situații de urgență (protecție civilă).

Punctele de comandă de protecție civilă sunt construite și amenajate la județe, municipii, orașe și agenți economici.

Spre deosebire de adăposturile pentru populație care pot fi subterane, semiîngropate sau chiar supraterane, punctele de comandă nu pot fi decât construcții subterane.

Gradul de protecție pe care trebuie să-l ofere punctele de comandă (suprasarcina de calcul) este de 1 kgf/cm² sau 2 kgf/cm² în funcție de categoria localității în care sunt amenajate.

4.2. COMPARTIMENTAREA PUNCTULUI DE COMANDĂ

Compartimentarea unui punct de comandă cuprinde următoarele încăperi:

- sas de acces;
- punct de decontaminare personal;
- camera președintelui comitetului pentru situații de urgență;
- camera de operații;
- încăperea (încăperile) pentru membrii comitetului;
- camera pentru centrala de alarmare și centrala telefonică;
- camera D.S. ;
- centrala de filtroventilație;
- camera pentru acumulatori;
- încăperea grupului electrogen;
- camera pentru alimente;
- camera pentru odihnă;
- grupuri sanitare;
- încăpere pentru rezerva de apă;
- magazie de materiale;
- ieșire (ieșiri) de salvare;
- alte încăperi;

Accesul în punctul de comandă este strict limitat și se face numai cu prezentarea legitimației de serviciu a persoanelor care, conform legilor în vigoare, au atribuții în acest sens.

4.3. DOTAREA PUNCTULUI DE COMANDĂ

Dotarea punctelor de comandă cuprinde următoarele materiale, aparate și instalații:

Compartimentul de comandă:

- harta de protecție civilă;
- planul de protecție civilă;
- tabel cu mijloace fir și radio;
- interfon;
- telefoane;
- aparat radio.

Compartimentul operații:

- harta județului (municipiului, orașului, agentului economic) ;
- tabel cu forțe și mijloace de intervenție;
- planșă cu situația meteo;
- tabel cu principalele activități;
- instrumente pentru lucru de stat major.

Instalațiile din punctul de comandă sunt de următoarele tipuri:

- instalații de filtroventilație;
- instalații sanitare;
- instalații electrice;
- instalații de telecomunicații.

Instalațiile de filtroventilație funcționează în trei regimuri:

a) Regim de ventilare mecanică normală, în care aerul introdus în punctul de comandă este curățat de praf și impurități;

b) Regim de filtroventilare, în care aerul introdus este curățat de praf, impurități, substanțe toxice, radioactive și agenți patogeni;

b) Regim de recirculare și regenerare a aerului din interior cu izolare totală de exterior (absorbția aerului viciat din încăperi, filtrarea acestuia în filtrele reținătoare de CO₂ și vapori de apă și completarea cantității de oxigen).

Instalațiile sanitare cuprind:

- instalații de alimentare cu apă;
- instalații de canalizare;
- grupuri sanitare (1WC pentru 25 persoane) prevăzute cu lavoare;
- instalație de încălzire.

Instalațiile electrice au ca scop asigurarea iluminatului interior și a energiei necesare pentru instalațiile de forță (motoare ventilatoare, pompe, etc.).

Alimentarea se poate face de la rețeaua electrică exterioară sau de la tabloul general de distribuție.

Pentru asigurarea independenței energetice se folosește grupul electrogen care este preferabil să intre automat în funcțiune.

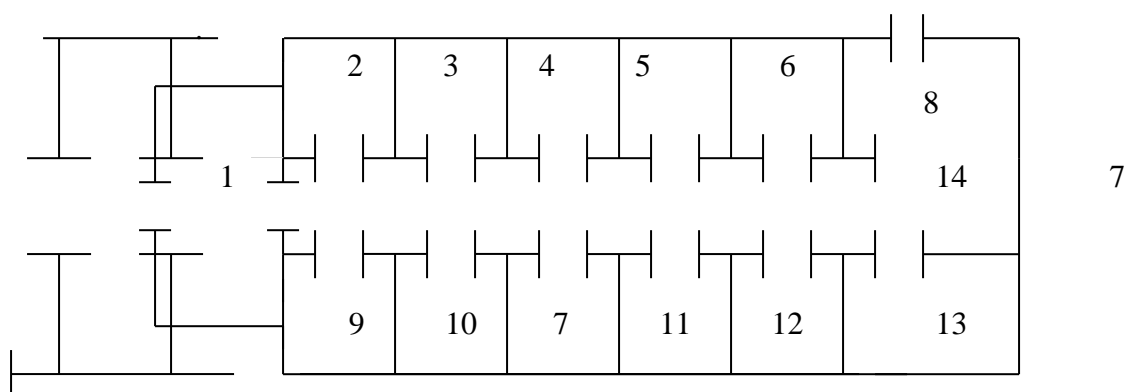
Pentru iluminatul de siguranță, alimentarea becurilor din circuitul respectiv se face de la bateria de acumulator care se află într-o încăpere separată.

Instalațiile electrice cuprind:

- tabloul de alimentare;
- corpuri de iluminat;
- corpuri pentru iluminat de siguranță;
- grupul electrogen.

Instalațiile de telecomunicații asigură legăturile telefonice atât în interiorul cât și în exteriorul P.C.

Schema unui punct de comandă de protecție civilă:

- 1. S.A.S.;
- 2. Cameră acumulatori;
- 3. Magazie materiale;
- 4. Camera de lucru;
- 5. Centr. trs. alarmare.;
- 7. Birou D.S.;
- 8. Ieșire de salvare;
- 9. P.D.P.;
- 10. Grup sanitar;
- 11. Sală operații + membrii comitet;
- 12. Camera președinte comitet.;
- 13. Inst. de filtro-ventilație;
- 14. Câmp de trecere.

CUPRINS

ACTE NORMATIVE CE REGLEMENTEAZĂ ACTIVITATEA DE PROTECȚIE CIVILĂ PE TERITORIUL ROMÂNIEI

3

DEFINIREA TERMENILOR ȘI EXPRESIILOR CARE SE FOLOSESC ÎN PROTECȚIA CIVILĂ	5
FLUXUL INFORMAȚIONAL PRIVIND TRANSMITEREA DATELOR CU PRIVIRE LA IMINENTA PRODUCERE SAU PRODUCERE A UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ	6
PROCEDURA DE ALARMARE A POPULAȚIEI ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ	7
MUNCA IN ECHIPA, MOTORUL SUCCESULUI UNEI ACTIUNI	8
CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA ROLUL ECHIPELOR ÎN CREȘTEREA PERFORMANȚEI ORGANIZAȚIONALE	18
PRIVIRE GENERALA ASUPRA CALITĂȚILOR LIDERULUI	24
ÎNTOCMIREA GRAFICULUI ANUAL DE PREGĂTIRE ȘI A TEMATICII PRIVIND INSTRUIREA PERSONALULUI ÎN DOMENIUL PROTECȚIEI CIVILE	31
MODUL DE DESFĂȘURARE A ACTIVITĂȚILOR DE EVACUARE A PERSONALULUI ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ	33
PLANIFICAREA RESURSELOR UMANE , MATERIALE ȘI FINANCIARE NECESARE ÎN CAZUL PRODUCERII UNOR SITUAȚII DE URGENȚĂ	35
SISTEMUL NAȚIONAL DE MANAGEMENT AL SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ	37
ATRIBUȚIILE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ	40
ATRIBUȚII ALE CONDUCĂTORILOR INSTITUȚIILOR, OPERATORILOR ECONOMICI, PROIECTANȚILOR, CONSTRUCTORILOR, BENEFICIARILOR, SALARIAȚILOR PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ	44
PREGATIREA PENTRU PROTECTIA CIVILA	46
REGULI DE COMPORTARE LA RECEPTIONAREA SEMNALELOR DE ALARMARE	48
REGULI DE COMPORTARE LA CUTREMUR	51
REGULI DE COMPORTARE LA INUNDAȚII	53
REGULI DE COMPORTARE LA INCENDII	55

REGULI DE COMPORTARE LA ACCIDENT CHIMIC	55
PROTECȚIA POPULAȚIEI ȘI A BUNURILOR MATERIALE	57
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE ANALIZA SI ACOPERIRE A RISCURILOR	61
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE APĂRARE ÎMPOTRIVA INUNDAȚIILOR	75
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE APĂRARE ÎMPOTRIVA SEISMELOR ȘI ALUNECĂRILOR DE TEREN	113
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ RADIOLOGICĂȘI/SAU ACCIDENT NUCLEAR	164
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE URGENȚĂ INTERNĂ ȘI EXTERNĂ	178
MODUL DE ÎNTOCMIRE A PLANULUI DE EVACUARE ÎN SITUAȚII DE URGENȚĂ	185
CRITERII DE CLASIFICARE A UNITĂȚILOR ADMINISTRATIV-TERITORIALE, INSTITUȚIILOR PUBLICE ȘI OPERATORILOR ECONOMICI DIN PUNCT DE VEDERE AL PROTECȚIEI CIVILE ÎN FUNCȚIE DE TIPURILE DE RISC	201
REPARTIZAREA FUNCȚIILOR DE SPRIJIN PE CARE LE ASIGURĂ MINISTERELE, CELELALTE ORGANE CENTRALE ȘI ORGANIZAȚII NEGURVERNAMENTALE PRIVIND MANAGEMENTUL SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ	207
INSTRUIREA SALARIAȚILOR ÎN DOMENIUL PREVENIRII ȘI STINGERII INCENDIILOR ȘI PROTECȚIEI CIVILE	219
ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND APĂRAREA ÎMPOTRIVA INCENDIILOR ȘI PROTECȚIA CIVILĂ EMISE DE CONSILIUL LOCAL. ACTELE DE AUTORITATE PRIVIND APĂRAREA ÎMPOTRIVA INCENDIILOR ȘI PROTECȚIA CIVILĂ EMISE DE ADMINISTRATORUL OPERATORULUI ECONOMIC/CONDUCĂTORUL INSTITUȚIEI	224
ORGANIZAREA, CLASIFICAREA SERVICIILOR VOLUNTARE ȘI PRIVATE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ	229
PRINCIPALELE TIPURI DE RISC GENERATOARE DE SITUAȚII DE	239

URGENȚĂ GRUPATE ÎN FUNCȚIE DE NATURA LOR	
ORGANIZAREA, ATRIBUȚIILE ȘI FUNCȚIONAREA COMITETELOR LOCALE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ ȘI A CELULEI DE CRIZĂ	240
CATEGORII DE CONSTRUCȚII LA CARE ESTE OBLIGATORIE REALIZAREA ADĂPOSTURILOR DE PROTECȚIE CIVILĂ, PRECUM ȘI A CELOR LA CARE SE AMENAJEAZĂ PUNCT DE COMANDĂ.	247
NORME METODOLOGICE DE AVIZARE ȘI AUTORIZARE PRIVIND PROTECȚIA CIVILĂ	248
NORME TEHNICE PRIVIND ORGANIZAREA SI FUNCTIONAREA TABERELOR DE SINISTRATI	263
CRITERII PRIVIND ASIGURAREA MIJLOACELOR DE PROTECȚIE CIVILĂ INDIVIDUALĂ A CETĂȚENILOR	271
ORGANIZAREA, ȘI ASIGURAREA ACTIVITĂȚII DE ÎNȘTIINȚARE, AVERTIZARE, PREALARMARE ȘI ALARMARE ÎN SITUAȚII DE PROTECȚIE CIVILĂ	276
NOTIUNI GENERALE DESPRE ACTIVITATEA DE MANAGEMENT	286
PRINCIPIILE SI OBIECTIVE ESENTIALE ALE MANAGEMENTULUI SITUATIILOR DE URGENTA	293
PROCEDURILE DE CODIFICARE A ATENȚIONĂRILOR ȘI AVERTIZĂRILOR METEOROLOGICE ȘI HIDROLOGICE	295
MIJLOACE DE ALARMARE	304
INSTALAREA, VERIFICAREA, ÎNTREȚINEREA, REPARAREA ȘI FOLOSIREA MIJLOACELOR DE ÎNȘTIINȚARE ȘI ALARMARE	309
PROTECȚIA POPULAȚIEI, SALARIAȚILOR ȘI BUNURILOR MATERIALE PRIN ADĂPOSTIRE	313
CUPRINS	327